

Giới thiệu Diệt Thế Bá Tôn Convert

So với thể chất ? Bản Thiếu chính là Diệt Thế Yêu Thế, mỗi một tác Huyết Vị đều là một ngôi sao!

So với kỹ năng ? Bản Thiếu sở hữu Thái Hư Chi Nhân, đã gặp vũ kỹ tại chỗ sẽ sử dụng!

So với nữ nhân ? Bản Thiếu bên người mỹ nữ như vân, mỗi một người đều kinh tài tuyệt diệu, khuynh quốc khuynh thành!

Đã từng phế vật thiếu niên Sở Lâm, ngoài ý muốn đạt được một viên Toái Đồng, từ đây một đường sát phạt, bước trên cái kia Chí Tôn vị, Chủ Tể Thương Sinh .

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Mệnh không có đến tuyệt lộ

Một giọt nước mát hạt châu ở giữa môi, mơ màng trung, Sở Lâm mở hai mắt ra, hần chứng kiến một mảnh xanh thăm xanh thăm bầu trời, cùng với hai bên ngăm tím không thấy cuối vách núi vách đá dựng đứng .

"Không chết..."

Hầu có chút khô khốc, thanh âm cũng tự nhiên có chút khàn khàn, trầm mặc khoảng khắc, Sở Lâm vù vù thờ gấp khí thô, hai mắt gian chứa lấy một bi ai .

"Chết tiết Tặc Lão Thiên, tại sao ngay cả chết, cũng không để cho ta thành toàn ? Ta Sở Lâm đòi trước đến cùng đắc tội người cái gì, muốn cho ta như vậy biệt khuất chịu tội mà ngửa ra chờ chết!"

Sở Lâm thanh âm trung, kiềm nén lấy một không cam lòng cùng oán khí .

Muốn gãy dựa lấy đứng lên, có thể toàn thân ray rức đau đớn lại làm cho thiếu niên non nớt khuôn mặt một hồi vận vẹo, đây đã là hần bị đẩy rơi vách đá ngày thứ ba, đầu khớp xương đứt đoạn, kinh mạch đau đớn, liền như thể không cách nào nhúc nhích, mặc cho gió táp mưa sa ngửa ra ... Chờ chết!

Nếu như nói thân phận, hần vốn là Mạc Phủ đệ tam đại con cháu, đại Man thành gần xa trong trăm dặm danh môn đệ tử, có thể ở bên ngoài những thứ kia bình phàm nhân trong mắt, hần là ngăm lấy chìa khóa vàng ra đời người may mắn, nhưng lại chỉ có hần tự mình biết, ở trong tộc hần là hơn một ma hèn mọn tồn tại, có đôi khi, thậm chí ngay cả một người làm cũng không bằng, đơn giản là, hần họ Sở, không họ mản .

Sở Lâm không phải Mạc Phủ dòng chính truyền nhân, phụ thân của hần Sở Thiên là ở rể, mẫu thân lại rời nhà nhiều năm chưa trở về, vì vậy, cái này hai cha con là được toàn bộ Mạc Phủ nhất không được thích một đôi, đến rồi mười tuổi, Sở Lâm cùng cùng lứa tộc nhân cùng nhau bước lên Tu Luyện Chi Đồ, nhưng ở tu luyện không có kết quả sau khi bị xử vì Tiên Thiên khô hải phế thể ... Ý tứ chính là Linh Hải khô kiệt, không cách nào tu luyện .

Cùng một năm, Sở Thiên Ý bên ngoài chết, mà hần Linh Vị thì đặt ở Từ Đường nhất Đê Vị, thậm chí ngay cả hạ nhân cũng không bằng ... Cái này, thành Sở Lâm trong lòng vĩnh viễn không cách nào cõi ra khúc mắc .

Từ nhỏ đến đại, anh em bà con châm chọc khiêu khích, trưởng bối mất lạnh đối đãi, Sở Lâm vẫn nhẫn nhịn .

Nhưng ngay khi ba ngày trước, biểu huynh Mạc Duệ trước mặt mọi người mở miệng làm nhục Sở Lâm phụ thân, xâm phạm hần cuối cùng điểm máu chót, này mới khiến nguyên bản nhẫn nhịn không phát Sở Lâm không thể nhịn được nữa, nổi giận gian cùng Mạc Duệ đánh lẫn nhau đứng lên .

Chẳng qua, một cái tu luyện phế vật, mà một cái khác thì là Thối Thế Nhất Trọng thiên tài ... Cái này vốn là một hồi không có bất ngờ chiến đấu, cho nên mới có Sở Lâm bị đẩy xuống Nhai một mản .

"Mạc Duệ, người thêm tại trên người ta tất cả, một ngày nào đó, ta sẽ gấp mười gấp trăm lần xin trả!" Sở Lâm hận ý dâng lên, nhịn không được gầm nhẹ một tiếng .

Chỉ là, ở nơi này vách núi tuyết địa, lại gần cốt đứt từng khúc, sống sót sợ rằng đều là hy vọng xa vời chứ ?

Sở Lâm khóe môi nhấc lên một đạo tự giễu, hôm nay chính mình, nào chỉ là một cái phế vật ? Tưởng chừng như là một cái triệt triệt để tàn phế ... Ah, nhiều lần thật đáng buồn ?

Đúng lúc này, lại là một giọt nước rơi vào Sở Lâm giữa môi, một mát mẽ cảm giác ở cửa vào trong nháy mắt tan ra, cũng không biết có phải hay không ảo giác, Sở Lâm cảm giác trên người đau đớn tựa hồ phai nhạt vài phần, buồn ngủ cuộn trào mãnh liệt mà đến, hần không khỏi hơi hai mắt nhắm nghiền chử, lại một lần nữa chìm vào giấc ngủ .

Trên vách đá, ba cái thiếu niên đưa tay ra mời đầu, đi xuống nhìn quanh vài lần, lại thối hậu hai bước, tựa hồ đối với cái kia sâu không thấy đáy cảm giác có chút e ngại .

"Duệ ca, ba ngày mà lại tìm không thấy âm thanh, phé vật kia phỏng chừng thực sự chết tươi ..." Bên trái Sáu Hầu một dạng thiếu niên đối với đứng ở chính giữa khỏe mạnh thiếu niên nói, cái kia thần sắc bên trong, đủ lấy lòng màu sắc .

"Ai, duệ ca, việc này nếu là bị trong tộc biết, chúng ta khẳng định được bị giam giam, cái này có thể làm thế nào à?" Bên phải thiếu niên là một mập mạp, lúc này hần rứt cổ một cái, hần thân có chút sợ .

Nghe lấy bên người lời của hai người, Mạc Duệ sắc mặt thay đổi liên tục, nhìn mấy lần vách núi, hít một hơi thật sâu, cuối cùng lộ ra một bộ tàn nhẫn biểu tình, hung tợn hừ nói : " Con mẹ nó, bất quá là một cái phé vật mà thôi, sống lãng phí không khí, chết thì chết, có cái gì cùng lắm thì ? Phé vật này hai cha con ở chúng ta Mạc Phủ ăn uống miễn phí nhiều như vậy năm, chúng ta Mạc Phủ đã sớm đối với hần hết tình hết nghĩa ."

"Duệ ca nói có lý, nếu như không có Mạc Phủ, phé vật này sớm không biết chết chỗ nào, cái mạng này bản chính là chúng ta Mạc Phủ cho, muốn thu hồi cũng là chuyện đương nhiên ." Cái kia Sáu Hầu mi mắt hẹp dài, cầm vót nhọn, lúc này nói tới nói lui, nhất thời lộ ra một bộ không tốt sắc mặt .

"Hừ, Sở Lâm, nếu như ngươi có linh nói, hần là nghe được chứ ? Ngươi chết, có thể trách không được ta Mạc Duệ ." Mạc Duệ đẩy lòng hừ một tiếng, duy nhất một điểm nhỏ ấy này cũng nhất thời không còn sót lại chút gì, tay văng hoài trong sờ một cái, lấy ra một bả Kim Phiếu : "Nghe nói Hồng Hương Viện lại nữa rồi một nhóm trong veo như nước cô nương, đi, màn Khai, màn nam, duệ ca mang bọn ngươi tiêu sái đi!"

"Mới tới cô nương!" Mặt khác hai cái thiếu niên mi mắt nhất thời liên tục, tuy là đều vẫn là mười lăm mười sáu tuổi tuổi tác, nhưng làm đại Man thành Thổ Hoàng Đế Mạc Phủ đệ tử, cái này đại Man thành Yên Liễu chi địa, bọn họ đã sớm chơi được ngọp trong vàng son, đặc biệt Hồng Hương Viện cái kia chuyện nam nữ, đối với bọn hần ở độ tuổi này mà nói, sức dụ dỗ đơn giản là không cách nào cự tuyệt .

Thời gian một tháng, thoáng một cái đã qua .

Trên vách đá, vài cái Mạc Phủ thiếu niên thỉnh thoảng trà qua đã tới hai lần, chẳng qua từ từ, liền cũng không có xuất hiện nữa .

Mà vách núi phía dưới, lá khô đã kinh rơi xuống thật dày một đồng .

Sở Lâm ngạc nhiên từ dưới đất ngồi dậy, hai tay qua lại lay động, vừa tàn nhẫn mà ngắt một cái bắp đùi, để xác định có phải là đang nằm mơ hay không .

Sở Lâm trong lúc nhất thời đều không thể tin được, gân cốt đứt từng khúc, tích thực chưa vào chính mình cư nhiên ở trong khoảng thời gian một tháng này, còn sống, không chỉ có như vậy, hần còn khiếp sợ phát hiện, toàn thân tổn thương cư nhiên không giải thích được khôi phục, càng làm cho hần vui mừng chính là, hần trọng thương khỏi hần sau thân thể, tựa hồ so sánh với quá khứ càng thêm trắng thật vài phần, kinh mạch trong lúc đó, tựa hồ còn có một tia sợi cực kỳ hơi yếu linh lực đang lưu động .

Hần kinh hi, kích động, kích thích, trong lúc nhất thời tâm tình khó có thể ức chế ... Bởi vì còn sống, liền đại biểu lấy hần Sở Lâm, có hướng cái kia Mạc Duệ cơ hội báo thù!

"Chẳng qua, tại sao có thể như vậy ?" Kinh hi hơn, Sở Lâm cũng là nghĩ tới một cái vấn đề khác, ngẩng đầu nghi ngờ, nhú mày tự hỏi, đây hết thấy phát sinh tựa hồ có hơi trái ngược lẽ thường .

Đúng lúc này, Sở Lâm ánh mắt nhìn kỹ đến rồi một giọt nhanh chóng tích lạc bọt nước, tâm tư ở nơi này một sát na cái kia hiện lên một đạo hiểu ra, đúng chính là chỗ này bọt nước!

Hần nghĩ tới, ở nơi này bên dưới vách núi ngửa ra thời điểm, nước kia hạt châu rơi vị trí đúng lúc là miệng của mình, nếu như nói một cái nguyệt tới nay hần ăn xong cái gì đồ vật nói, đó chính là cái này bọt nước!

"Như thế nói đến, mỗi lần bọt nước lúc rơi xuống, ta đều cảm giác được trên người đau đớn phai nhạt một phần, loại cảm giác này vẫn luôn không phải ảo giác! Cái này bọt nước, lại có làm người chết sống lại công hiệu thần kỳ ?" Sở Lâm nhanh lên bò dậy, đi tới nước kia hạt châu rơi chỗ, ngẩng đầu nhìn lại .

Chỉ thấy cao chừng hai trượng địa phương, vách đá gian hội thường thường chảy ra một giọt nước suối, nhỏ xuống, mà ở cái kia chảy ra nước suối chỗ, thỉnh linh khảm lấy một mảnh cang Tiền Tệ như vậy lớn đồng nát mảnh nhỏ!

Chương 2: Đả cầu

Thời gian trôi mau, thời gian qua nhanh, lại là thời gian một tháng, trong nháy mắt rồi biến mất .

Một ngày này, Đại Man Thành nghênh đón mỗi năm một lần việc trọng đại, Tam phủ hội nghị thường kỳ . Cái này Tam phủ, theo thứ tự là nắm giữ lấy Đại Man Thành phương viên trăm dặm thổ địa, mấy trăm ngàn nhân khẩu sinh tử Vũ Tu thế gia —— Mạc Phủ, Tô Phủ cùng Lý phủ .

Cái này Tam phủ hội nghị thường kỳ, từ Tam phủ liên hợp cử hành, vì tốt hơn thông trị Đại Man Thành, hợp lý phân phối tài nguyên, phối hợp giải quyết mâu thuẫn, thậm chí sửa định luật pháp, xử tử tội phạm ...

Đại Man Thành, chính là Tinh Nguyệt quốc nam bộ lãnh địa tương đối xa xôi một cái thành phố nhỏ, vương thất cũng chưa phái người trực tiếp quản hạt, liền giấy phép đặc biệt ba đại gia tộc chính mình gắn bó thành thị trật tự, lúc này mới có Tam phủ hội nghị thường kỳ .

Hôm nay Mạc Phủ, phá lệ bận rộn, tình xáo kiến trúc trong lúc đó, bọn hạ nhân tới tới lui lui đi, thỉnh thoảng sẽ có mấy người quần áo hoa lệ thiếu gia tiểu thư đi qua, trên mặt của bọn họ đều mang theo một nồng nặc tự hào cùng không che giấu được kiêu cuồng .

Đã có liên tục sáu năm Tam phủ hội nghị thường kỳ đặt ở Mạc Phủ cử hành, từ ý nào đó mà nói, cái này ý nghĩa Tam phủ trong lúc đó, mơ hồ lấy Mạc Phủ dẫn đầu .

"Vạn Bang Thương Hội hội trưởng ngồi vào vị trí, đáng Tử Linh Lung một chỉ!"

"Lợi Kiếm dong binh đoàn Phó Đoàn Trưởng ngồi vào vị trí, dâng nhất cấp thú nhiệt hạch ba miếng!"

...

Đại Man Thành nhân vật có mặt mũi dòn dập đến, ngăn ngui nửa canh giờ, tiếp khách đại sảnh hầu như đã không còn chỗ ngồi, Mạc Phủ các trưởng lão dòn dập khuôn mặt tươi cười ra nghênh đón .

Mà ở Mạc Phủ giảng đèn kết hoa đồng thời, một cái quần áo đồ nát thiếu niên xuất hiện ở một tòa bình tĩnh trên vách đá, thiếu niên tay chân trên có rậm rạp chẳng chịt vết trầy, có chút còn thâm lấy tơ máu, mà có chút thì sớm đã vẩy kết, ở ngực của hắn, rõ ràng là một mảnh to bằng móng tay đồng mảnh nhỏ .

Thiếu niên này, chính là Sở Lâm!

"Ta đã trở về, Mạc Phủ!" Nhìn phía Mạc Phủ phương hướng, thiếu niên ánh mắt bỗng nhiên hiện lên một đạo kiên nghị cùng tự tin .

Có lẽ là mệnh không có đến tuyệt lộ, Sở Lâm mình cũng không nghĩ tới, lúc này đây đại nạn không chết, ngược lại nhân họa đắc phúc .

Một tháng trước, Sở Lâm phát hiện đem hấn từ Quý Môn Quan bên trên kéo trở về nước suối cư nhiên đựng nồng nặc linh lực, cho nên mới làm cho hấn tan vỡ đầu khớp xương gân mạch ở linh lực ngâm dưới đạt được khôi phục .

Đồng thời, Sở Lâm còn phát hiện cái viên này khám ở Thạch Bích khe hở giữa đồng nát, trải qua lặp đi lặp lại trắc thí, hấn phát hiện làm cho nước suối ẩn chứa linh lực, trên thực tế là mảnh này đồng nát .

"Trải qua cái này đồng nát ngâm sau nước suối, biến thành Linh Tuyền, biến phế thành bảo, cái này đồng nát nhất định là bảo vật ."

Sở Lâm nắm thật chặt cổ áo, che ngực lại miệng đồng nát, hấn từng là phế vật, không cách nào tu hành, liền dùng càng nhiều tinh lực hơn ở đọc nhiều sách vở bên trên, đọc lướt qua so sánh với còn lại bạn cùng lứa tuổi, rộng khắp rất nhiều, tự nhiên sẽ hiểu cái này Linh Tuyền chi trân quý, lại Linh Tuyền không những được đỡ đỡ, trong đó linh lực càng là ôn hòa dễ dàng hấp thu, thậm chí không nên luyện hóa, đối với vừa mới bước vào võ đạo cửa nhân mà nói, quả thực so với đan dược càng thêm trân quý .

Có đồng nát ở, liền có thể liên tục không ngừng sinh thành Linh Tuyền, Sở Lâm mỗi ngày lấy nhựa làm thức ăn, hấp thu linh lực là bình thường tu hành mấy chục lần .

Đãi ngộ như thế, nhìn chung Đại Man Thành, cũng không có người có thể hưởng .

Cái này một cái nguyệt, Sở Lâm bán hui quanh Linh Hải bên trong, đã ngưng kết ra một viên màu vàng nhạt Vũ Tinh, thân thể đã ở Linh Tuyền thẩm thấu vào, bền chắc rất nhiều, gân mạch thẳng đường .

Vũ Tinh, là vũ tu tượng trưng, sở hữu Vũ Tinh, bên kia đại biểu lấy thời khắc này Sở Lâm đã kinh bước chân vào Thối Thế kỳ!

Vũ Tu một đường, Thối Thế, linh vũ, Huyền Vũ, Địa Vũ, Thiên Vũ, bắt tử, sáu đại cảnh giới, mỗi một cảnh giới lại chia làm vừa đến Cửu Trọng, có thể bước vào Thối Thế kỳ, đó chính là mở ra vũ tu đại môn .

"Thối Thế Nhị Trọng ... Mạc Duệ, không nghĩ tới sao ? Ta Sở Lâm cũng có ngày vươn mình! Phụ thân, ta sẽ tự tay đem ngài Linh Vị đón về, vì ngài

chính danh ."

Nhớ tới phụ thân cái kia ở Mạc Phủ trong đường liền xuống người cũng không bằng Linh Vị, Sở Lâm trong lòng một hồi quặn đau, bước nhanh hướng Mạc Phủ đi tới .

Đạt được Thối Thể Nhị Trọng, trở thành Vũ Tu, Sở Lâm cả người khí chất đều có chỗ cải biến, dưới chân càng là bước đi như bay, rất nhanh liền đến Mạc Phủ .

Sở Lâm thân ảnh mới vừa xuất hiện, không ra ngoài dự liệu liền nghênh đón rất nhiều mẫn hàm giọng mỉa mai nhàn nhạt, bất luận là xem thù họ Vệ vẫn là hạ nhân, đều là một hồi mắt lạnh .

Đối với mấy cái này bộ đít khắc nghiệt sắc mặt, Sở Lâm sớm đã kinh thấy có lạ hay không, không để ý đến, hần trực tiếp trở lại gian phòng của mình, thay đổi bộ quần áo, liền hướng tiếp khách đại sảnh đi .

Hôm nay là Tam phủ hội nghị thường kỳ, dựa theo dĩ vãng lệ cũ, (các loại) chờ hội nghị kết thúc sau, Gia chủ màn sông sẽ gặp mang toàn trường tân khách đi Từ Đường dâng hương, đến lúc đó, cái kia duy nhất một cái địa vị liền xuống người cũng không sánh nổi ở rể giả, một cách tự nhiên trở thành nghị luận tiêu điểm, khó nghe ngôn luận phô thiên cái địa ...

Làm cho Sở Thiên thắng bại danh nứt, màn sông tựa hồ mỗi một năm hết tết đến cũng làm không biết mệt, mà làm Sở Thiên con trai, Sở Lâm đến mỗi ngày này cũng sẽ trở thành cái đích cho mọi người chỉ trích, bị thế hệ trẻ châm chọc khiêu khích đối với tượng .

Đây hết thấy đều bãi đường Đường Mạc Phủ Gia chủ màn sông ban tặng, Sở Lâm nắm đầm không khỏi thật sâu nắm chặt, trong lòng dâng lên một đạo hận ý .

Theo tuổi tác từng bước trưởng đại, hần mơ hồ mò tới một ít sự tình cùng manh mối, mà năm đó cái chết của phụ thân, trong đó tất nhiên đại hữu văn chương .

Đang đi, trước mặt đi liền tới một người, phủ áo xám, là Mạc Phủ người làm trang sức, sanh xấu xí, một đôi nhỏ dài đôi mắt nhỏ nhìn cũng có chút bộ đít .

Người này cùng nhau đi tới nhìn thấy phàm là Mạc Phủ đệ tử, đều một mực cung kính gấp cong hành lễ, vẻ mặt nịnh nọt, có thể cương cùng Sở Lâm cầm vai mà quá hạn, rồi lại lui về mấy bước, tự tay cản lại .

"Yêu, cái này không phải chúng ta đại danh đình đình Sở Đại thiếu gia sao? Nhìn người dòng này sắc thông thông, chẳng lẽ là muốn đi tiếp khách đại sảnh ?" Một đạo tiếng cười nhạo chối tai từ nơi này trong dân cư phát sinh, đứng ở Sở Lâm trước mặt, hần chính là thắng người, ngựa đầu, cư cao lâm hạ nhìn thiếu niên trước mặt, kiêu thượng mang lấy rõ ràng ngạo ý .

Có thể, đối với một cái gặp người phải vắn an hạ nhân mà nói, cũng chỉ có ở duy nhất một cái ở Mạc Phủ không được thích phế vật trước mặt, mới có thể tìm được một điểm tôn nghiêm, để che giấu nội tâm cái kia đã kinh vụn vụn tự ti chứ ?

"Có việc ma ?" Sở Lâm nhượng mảy, bình tĩnh hỏi.

Hần tự nhiên nhận thức người trước mặt, Mạc Duệ tay sai, Lưu Tam .

"Ừ ?" Lưu Tam mỗi lần chứng kiến Sở Lâm bình tĩnh này bộ dạng liền vô cùng khó chịu, cho nên mỗi một lần gặp nhau đều muốn đối với Sở Lâm châm chọc khiêu khích một phen, lập tức cười lạnh nói : "Tiếp khách đại sảnh cái kia đều là nhân vật có mặt mũi, hơn nữa chẳng mấy chốc sẽ đi Từ Đường, Sở Lâm, người một cái phế vật, đi bắt quả là tự rước lấy nhục mà thôi ."

"Nói xong ma ?" Sở Lâm lạnh lùng liếc mắt Lưu Tam, hần cũng không muốn cùng một người làm vướng víu, quát lạnh : "Nói xong cũng cút!"

Ở Sở Lâm này đạo ánh mắt lạnh như băng dưới, Lưu Tam theo bản năng thối hậu hai bước, nhưng theo mặc dù ý thức được sự thất thố của mình, nhân Chariton lúc hiện lên oán độc màu sắc, cư nhiên kém chút bị cái phế vật này chấn trụ ...

Nheo lại thật nhỏ mi mắt, Lưu Tam gọt móng môi không tốt không gì sánh được, chỉ lấy Sở Lâm : "Sao vậy ? Còn mở bắt đầu người thiếu gia quá mức ? Người bắt quả là một không được thích phế vật, ngay cả Mạc Phủ tộc nhân cũng không tính tap chừng! Người ở trước mặt ta như thế ngu ? Người người không hơn trời ời ? Người người không đi đem người cái kia chết cha Linh Vị ..."

Ba!

Thanh thúy về mặt tiếng cắt đứt Lưu Tam tầng tầng không ngớt chói tai ngôn ngữ, một cái vang dội lỗ tai quạt bay Lưu Tam hai khóa môn răng, Sở Lâm nhân thân ở chỗ sâu trong hiện lên một lạnh lẽo sát cơ, nhục người dừng nhục phụ, người có cái ranh giới cuối cùng này, Lưu Tam hiển nhiên đã kinh chạm tới Sở Lâm điểm mấu chốt .

"Nếu có lần sau nữa, ta lấy người mạng chó ."

Lạnh lùng ném câu nói tiếp theo, Sở Lâm trực tiếp hướng tiếp khách đại sảnh đi tới .

Ở nơi này lấy võ vi tôn thế đạo trung, Vũ Tu trong lúc đó không tồn tại thương hại, nắm tay đại tài là đạo lý cứng rắn, nếu chính mình bỏ đi phế vật tên,

mở ra vũ tu đại môn, vậy liền muốn sống ra một thống khoái, Khoái Ý Ân Cừ, có thể nào làm cho một người làm ở trước mặt mình khoa tay múa chân ?

Một lúc lâu sau khi, Sở Lâm thân ảnh đều đã kinh biến mất ở hành lang gian lúc, phía sau mới truyền tới Lưu Tam oán độc rít gào : "Sở Lâm, duệ thiếu gia sẽ không bỏ qua ngươi!"

Đối với lần này, Sở Lâm chỉ là cười thâm trong lòng, Mạc Duệ ? Lão tử đánh chính là Mạc Duệ cầu .

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3: Tuyên chiến Mạc Duệ

Mạc Phủ, tiếp khách đại sảnh, ở giữa nhất thả lấy một tấm hình bàn hội nghị, chu vi ngồi lấy chính là đều là ở Đại Man Thành nhân vật hết sức quan trọng, hoặc là là dong binh đoàn thủ lĩnh, hoặc là là thương hội thủ lĩnh .

Trên nhất tọa mở lấy ba tấm ghế dựa lớn, phân biệt ngồi lấy Mạc Phủ, Tô Phủ, Lý phủ Gia chủ, đại sảnh hai bên, phân biệt ngồi lấy hơn mười vị thiếu nam thiếu nữ, chính là Tam phủ thế hệ trẻ .

"Vạn Bang Thương Hội sáu tháng cuối năm vào ở ta Mạc Phủ Thành Tây chợ, đến lúc đó đem cử hành nhất buổi đấu giá, sẽ bán ra đại lượng da thú, gân thú, chút ít thú nhiệt hạch cùng với một viên thuốc viên nhất phẩm ."

"Ta Tô gia, hôm nay tuyên bố hợp nhất Thanh Lang dong binh đoàn cho ta Tô Phủ Thành Nam chợ hộ tổng vệ đội, Phàm ở ta Tô Phủ chợ người gây chuyện, giết ."

"Lý phủ cuối năm đem cử hành thoái vị nghi thức, ta Lý Tráng đem từ chức chức gia chủ, từ Lý Bình tiếp nhận, đến lúc đó hy vọng chư vị đều có thể hân diện ."

...

Tam phủ Gia chủ trước sau tuyên bố gia tộc mình sự kiện trọng đại, mà phía dưới trên bàn hội nghị, hơn mười vị mỗi bên đại thế lực thủ lĩnh thì chính lý lấy trong tay tư liệu, thỉnh thoảng thấp giọng thảo luận vài câu, chuẩn bị tiếp theo lên tiếng .

"Àm!"

Đúng lúc này, đại môn bỗng nhiên bị đụng vỡ, một cái thân xuyên áo đen thiếu niên lác mình tiến đến, bắt cổ thân sau mấy vị hộ vệ ngăn cản, nhảm bên trong đại sảnh đi vào .

"Chuyện này. ."

Thấy rõ thiếu niên diện mạo, đại sảnh một mảnh xôn xao, trên bàn hội nghị thủ lĩnh nhóm dồn dập dừng lại trong tay chuyện, trên mặt hoặc nhiều hoặc ít được mọc lên một tia nghiến ngấm .

Mà đại sảnh hai bên trong thế hệ trẻ, tuyệt đại đa số vẫn là ánh mắt nghi hoặc, chỉ có Mạc Duệ hung hăng dụi dụi mắt chữ, hoài nghi mình có phải hay không hoa mắt, hẳn không rõ, sao vậy rồi Nhai sau gần hai tháng cũng không có tin tức, phế vật này cư nhiên không chết.

"Làm càn! Sở Lâm, ngươi thật to gan, lại dám mạnh mẽ xông tới hội nghị thường kỳ!" Mạc Hà sắc mặt khi nhìn đến Sở Lâm trước tiên liền trầm xuống, Sở Lâm mắt tích hai cái nguyệt, làm Gia chủ Mạc Hà sao vậy khả năng một điểm cũng không biết ?

Chỉ là, chính là bởi vì Mạc Duệ là con hấn, cho nên mới có ý đem việc này cho đè ép xuống . Sở Lâm như thế một cái có cũng được không có cũng được trôi buộc, chết liền chết, không có cái gì đáng tiếc .

Nhưng là Mạc Hà không nghĩ tới, ngày hôm nay cử hành hội nghị thường kỳ thời khắc, Sở Lâm nếu không không chết, lại còn mạnh mẽ xông tới mà vào, làm lấy ở đang ngồi những thứ này Đại Man Thành nhân vật nổi tiếng mặt, nếu để cho con thỏ nhỏ chết bầm này nói ra cái gì lời không nên nói, vậy cũng không tốt .

"Hai người các ngươi, còn không mau đem hấn xiên đi ra ngoài ? Ở chỗ này mất mặt xấu hổ ma!" Lập tức, Mạc Hà hướng ngoài cửa hai cái hộ vệ ra lệnh .

"Các ngươi dám!"

Nào ngờ, hai người hộ vệ kia còn chưa động thủ, Sở Lâm lại về trước tóc ra một đạo quát lạnh, ánh mắt băng lãnh, nhìn chòng chọc hai cái hộ vệ : "Lộng tinh tường, ta là chủ, các ngươi là người hầu . Mạc Phủ tổ tiên quyết định đệ một cái quy củ chính là lấy nô lân chủ, giết!"

Ánh mắt lạnh như băng làm cho hai cái hộ vệ trong lòng thất kinh, đã kinh ngẩn chân trong lúc nhất thời cứ nhiên không dám rơi xuống, chớ đừng nhắc tới đem Sở Lâm xiên đi ra .

Một đạo quát lạnh, chấn trụ hai cái hộ vệ, Sở Lâm không sợ ánh mắt mọi người, nhìn phía trên nhất ngôi Mạc Hà, nhếch miệng lên một đạo giọng mỉa mai : "Mạc Hà Gia chủ, lẽ nào ngươi không biết điều này Tộc Quy ma ?"

Mới vừa Mạc Hà trong mắt của cái kia lau kính ngọc, tuy là lóe lên rồi biến mất, nhưng vẫn bị Sở Lâm chú ý tới, rất hiển nhiên, Mạc Hà ước gì hấn chết .

Nếu, Mạc Phủ không tha cho chính mình, vậy liền triệt để quyết liệt đi!

"Ngươi!" Mạc Hà sắc mặt nhất thời tái nhợt, không nghĩ tới chính mình cứ nhiên bị một cái mọi người đều biết phế vật trước mặt mọi người chất vấn, mà hấn dĩ nhiên không lời chống đỡ, chẳng biết tại sao, hấn luôn cảm giác hôm nay Sở Lâm, cùng ngày xưa mơ hồ có chút bất đồng .

Điều này làm cho Mạc Hà không khỏi có chút tâm phiền ý loạn, hấn thâm ý sâu sắc mà hướng trong đám người nhìn thoáng qua, trong lòng cười nhạt : "Nếu cái phế vật này chui quy củ chỗ trống, vậy liền làm cho Mạc Duệ tới ra tay, làm cho phế vật này nhìn, hấn cái kia hay là thiếu gia thân phận có bao nhiêu ma nực cười!"

Quả nhiên, Mạc Duệ đối với chính mình lão tử ánh mắt ngầm hiểu, lập tức phát sinh một đạo tiếng giễu cợt thanh âm : "Phế vật, nhanh lên cút ra ngoài đi, đừng cho thể diện mà không cần, ngươi cũng liền ở nơi này chút hạ nhân trước mặt đùa giỡn một chút uy phong!"

"Nhanh lên biến, một cái không cách nào tu luyện phế vật, đừng ở chỗ này mất mặt xấu hổ ."

"Không sai, ngươi là phế vật cũng không đáng sợ, đáng sợ là ngươi thân là phế vật còn không có nửa điểm tự mình biết mình! Ha ha ..."

Màn Khai màn nam hai người cũng vội vàng mở miệng bài xích, tiện thể lấy, còn lại Mạc Phủ vẫn bối cũng nhắc lên rồi loạn tung bùng, truyền ra trận trận phúng ý mủi phần tiếng cười .

Ở nơi này chút tiếng cười chói tai trung, Sở Lâm sắc mặt bình tĩnh, chậm rãi nhắm hai mắt lại, sâu hấp một hơi .

"Sao vậy, phế vật, là muốn rơi nước mắt ma ? Cảm thấy ủy khuất có thể gọi một tiếng duệ thiếu gia, Bản Thiếu đại nhân đại lượng, có thể lại thương ngươi hai cái bạt tai ha ha!" Mạc Duệ không kiêng nể gì cả cười như điên, mỗi lần như vậy khi dễ Sở Lâm, nội tâm của hấn đều có thể đạt được một loại biến thái thỏa mãn .

"Phế vật ... Ha ha ." Bề lấy nhãn, từ trong miệng chậm rãi phun ra vài, theo tiếng cười từng bước thối lui, Sở Lâm yếu ớt mở mắt ra chữ, nhất Dawson lạnh lẽo ý cũng theo đó đóng đầy đồng tử .

"Hôm nay, các ngươi há mồm ngậm miệng nhục ta vì phế vật, người người đều lấy lần ta báng ta làm vui, nếu là có một ngày, ta đứng ở các ngươi tất cả mọi người phải ngưỡng vọng cao độ lúc, thử hỏi các ngươi nên như thế nào tự xử, lại làm sao chịu nổi ?"

Giờ khắc này, thiếu niên thanh âm bình tĩnh làm cho cả đại sảnh cũng vì đó yên tĩnh lại, nhưng rất nhanh lại bị một lớp càn cười điên cuồng tiếng thay thế, đừng nói Mạc Phủ vẫn bối, coi như là Lý phủ cùng Tô Phủ một số người, đều phình bụng cười to .

Một cái phế vật, cứ nhiên ở chỗ này nói ầu nói tả ? Đây quả thực là cái chuyện cười lớn .

Mạc Duệ ở gần ngửi kinh ngạc sau, khoe miệng phúng ý càng đậm, kỳ quái địa đạo : "Sở Lâm, ngươi thật đúng là để ý mình, ngươi loại phế vật này há có thể cùng chúng ta đánh đồng ? Vậy đơn giản là đối với vũ nhục ta của chúng ta! Miễn bàn nhìn lên, ngươi Sở Lâm nếu có thể ở trên tay ta chống nổi mười chiêu, ta muốn nhúng tay vào ngươi tên là cha!"

Sở Lâm đôi mắt lóe lên, chẳng những không có tức giận, ngược lại khẽ cười một tiếng, đón nhận Mạc Duệ cái kia cả vũ lấp miệng em ánh mắt, chậm rãi vươn tay trái, dựng thẳng lên ngón cái, ở rất nhiều ánh mắt nghi hoặc trung, bỗng nhiên xuống phía dưới một phen, ngón cái hướng mà .

Đồng thời, tự tin thêm âm thanh trong trẻo vang lên : "Phóng ngựa qua đây!"

Thanh âm rơi xuống, mọi người trở nên bị kiểm hãm, ngay cả Mạc Hà đều là ánh mắt đông lại một cái, hơi kinh ngạc mà liếc nhìn Sở Lâm, chẳng qua chỉ là thoáng khác, âm thầm lặng lẽ nở nụ cười lạnh .

Một cái Tiên Thiên khô hải phế vật, cứ nhiên hướng đã Thối Thể Nhất Trọng Mạc Duệ thiêu chiến ?

"Con mẹ nó, ngươi đã thành tâm thành ý muốn chết, ta đây sẽ giúp đỡ ngươi, đến lúc đó cánh tay của thiếu niên cụt chân, đừng trách ta ." Mạc Duệ ánh mắt lóe lên một đạo tàn nhẫn, lần trước không chết, là Sở Lâm mệnh đại, mà lần này, hấn muốn danh chính ngôn thuận đem Sở Lâm triệt để phế đi .

Mạc Duệ mỉa lấy nhãn, hướng đại sảnh chỗ trống vừa đứng, khinh miệt quét mắt Sở Lâm, khinh thường nói : "Vẫn là câu nói kia, nếu như ngươi có thể ở

trên tay ta chống nổi mười chiêu, coi như người thắng."

"Năm chiêu, đánh không nằm úp sấp người, coi như ta thua." Sở Lâm đi tới Mạc Duệ đối diện, nhìn thẳng đối phương, giọng nói đậm nhiên, đậm nhiên được đến như Mạc Duệ đợi lát nữa nhất định phải thua.

Người đang ngồi một hồi ngạc nhiên, lẽ nào cái này bị ai phế vật, là muốn Tmd! Như vậy cực đoan cử động để dễ thắng tồn tại cảm giác sao?

Mà đang ở đại đa số người ánh mắt tràn ngập thương hại thời điểm, ở đại sảnh bên kia Tô Phủ vẫn bồi bên trong, một vị mặt ngọc mày ngài mỹ lệ thiếu nữ lại ngồi một mình ở góc.

Thiếu nữ trắng như tuyết cổ tay trắng hơi đem theo cảm, lộ ra một tấm hơi hàm ngây ngô cũng đã họa quốc ương dân gương mặt của, nàng mặc lấy màu xanh nhạt quần dài, yên lặng tựa như một đoá Thanh Liên, mỹ mà không yêu.

Nhìn cùng Mạc Duệ tranh phong tương đối Sở Lâm, thiếu nữ nguyên bản lưỡi biếng đời mắt đẹp sinh ra vài tia màu sắc, khẽ gọi mỗi câu dẫn ra một đạo nhu hòa độ cung: "Hồi lâu tìm không thấy, Sở Lâm ca ca trở nên còn có mị lực..."

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Trục xuất khỏi gia môn

Mạc Duệ sắc mặt tại chỗ liền khó coi, ánh mắt âm trầm như nước, Sở Lâm lời nói với hắn mà nói là một loại thiên đại vũ nhục.

"Ta ngược lại thật ra nhìn, người cái này đồ trong chốc lát miệng lưỡi lợi hại phế vật có thể mạnh miệng đến khi nào." Mạc Duệ lạnh rên một tiếng, đi nhanh nhất suy sụp, cực nhanh hướng Sở Lâm chạy đi, đồng thời giờ lên một con quang mang lóe lên nắm đầm ra sức vung ra, hắn cần đơn giản nhất thô bạo công kích, đánh nhanh thắng nhanh.

"Roi Nhai mới hận, hôm nay liền trả lại người!" Sở Lâm chân mày cau lại, trên mặt mọc lên nồng nặc tự tin, đồng dạng nâng lên một quyền, hướng về Mạc Duệ oanh khứ.

Một màn này, làm cho trong đám người không ít người đều lặng yên lắc đầu, thầm than Sở Lâm cái tay này phải phế, bọn họ vẫn là lần đầu tiên thấy, lại có phạm nhân dám cùng Vũ Tu lấy quyền chạm nhau, phế vật này, tám phần mười là đầu óc phá hủy.

Mạc Duệ trên mặt đồng dạng hiện lên tàn nhẫn ý, đặc ý cười nói: "Sở Lâm, người cái tay này, ta muốn."

"Xin lỗi, người muốn không dậy nổi." Sở Lâm khuôn mặt bình tĩnh, thanh âm hờ hững.

Thanh âm chưa dứt, một so với Mạc Duệ một quyền kia càng thêm hung mãnh khí thế tự Sở Lâm quyền thượng truyền đến, linh lực bốc lên!

"Thối Thê Nhị Trọng?!" Mạc Duệ sắc mặt đại biến, cũng không kịp suy nghĩ mình bạch một cái phế vật sao vậy sẽ có Thối Thê Nhị Trọng thực lực, sau một khắc, Sở Lâm nắm tay liền đã đánh vào quả đấm của hắn trên.

"sát!" Thanh thủy xương bể nát, nương theo lấy Mạc Duệ thống khổ thét chói tai, toàn bộ đại sảnh đều bởi vì ... này một màn có một sát na kia hít thở không thông.

Ánh mắt của mọi người từ nguyên bản có chút hăng hái trong nháy mắt biến thành ngoài ý muốn, khiếp sợ màu sắc, ánh mắt phức tạp, bởi vì Mạc Duệ thảm bại để cho bọn họ không khỏi nhớ tới trước, Sở Lâm câu kia bình tĩnh ngôn ngữ.

"Hôm nay, các người há mồm ngậm miệng nhục ta vì phế vật, người người đều lấy lần ta báng ta làm vui, nếu là có một ngày, ta đứng ở các người tất cả mọi người phải ngưỡng vọng cao độ lúc, thử hỏi các người nên như thế nào tự xử, lại làm sao chịu nổi?"

Lúc này nhớ tới những lời này để, mới vừa những thứ kia phình bụng cười to nhân cũng là cũng tìm không được nữa cho dù là một chút xú tiểu ý, bởi vì trong đại sảnh cái kia bị tất cả mọi người lấy "Phế vật" xưng chỉ thiếu niên dùng hành động, đánh bọn họ một cái không gì sánh được vang dội lỗ tai, không gì sánh được phùng đảm!

"Điều đó không có khả năng, tuyệt đối không thể ... Hắn là cái phế vật, là một phế vật!" Mạc Duệ quỳ rạp xuống đất, ngơ ngác nhìn chính mình vặn vẹo biến hình nắm tay, khoảng khắc trước hắn còn nói ầu nói tả, mà giờ khắc này cũng là cái bị thương người thất bại, cho tới nay đều bị hắn bắt nạt phế vật, cư nhiên thực sự chỉ dùng nhất chiêu liền đánh bại hắn!

Đồng dạng, Mạc Hà trên mặt của cũng là một hồi đại ra, nhưng dù sao làm Nhất Gia Chi Chủ, cũng chỉ là khoảng khắc liền phản ứng trở về, sắc mặt tái xanh, nhìn phía Sở Lâm ánh mắt trở nên bất thiện .

"Làm càn! Sở Lâm, ngươi cư nhiên đối với đồng bào huynh đệ dưới nặng như thế tay, thân ta là Gia chủ, hôm nay phải cho ngươi cái này cuồng vọng đồ một ít giáo huấn, bằng không, chẳng phải là để ở tràng chư vị chế giễu?" Mạc Hà vỗ bàn một cái đứng dậy, chỉ lấy Sở Lâm mắng .

"Ha ha ..." Sở Lâm không nhịn cười được, cười đến cực kỳ phúng dâm, hẳn chỉ là nhàn nhạt nhìn lướt qua Mạc Hà, yếu ớt nói : " Đúng, ngươi là Gia chủ, nếu không phải chính ngươi chính mồm nói, ta còn tưởng rằng ngươi đã quên đây!"

"Thân là Gia chủ, thậm chí ngay cả ta bị Mạc Duệ đẩy rơi vách núi hai cái nguyệt đều thờ ơ, ngươi thật là một xứng chức Gia chủ, nếu không phải ta Sở Lâm mệnh đại, ta sớm đã thành vùng đồng bằng hoang thi . Ha ha, đây rốt cuộc là ngươi vị này Gia chủ một ngày trăm công ngàn việc, công vụ bề bộn đây, còn là nói làm Mạc Duệ phụ thân, ngươi sợ Mạc Duệ bị nghiêm phạt, này đây lấy quyền mưu tư, man thiên quá hải?"

"Thân là Gia chủ, Mạc Duệ bình thường hoành hành ngang ngược, hiệp đáp đồng hương, ngươi không nói tới một chữ, chẳng bao giờ quản giáo, làm cho hẳn càng ngày càng không kiêng nể gì cả, mà ta hôm nay tới tham gia ta vốn là có quyền lợi tham gia Tam phủ hội nghị thường kỳ, lại thành mạnh mẽ xông tới dò, cư nhiên làm cho hạ nhân động thù với ta . Vu oan giá họa, ta thực sự rất không rõ, tại sao cái này Mạc Phủ như thế không tha cho ta . Là bởi vì ta họ Sở sao? Còn là nói ..."

Nói đến đây, Sở Lâm trong mắt chứa lấy một nụ cười lạnh lùng, nhìn Mạc Hà ánh mắt đột nhiên trở nên lạnh lùng nghiêm nghị : "Còn là nói cha ta năm đó tha cho ngươi một mạng, ngươi Mạc Hà lại lòng dạ chật hẹp, lấy oán trả ơn, đến nay còn cho rằng lúc đó mất hết bộ mặt, ghi hận trong lòng, cho nên đối với ta trả thù?"

Nói đến cuối cùng, Sở Lâm ngữ tốc đột nhiên tăng nhanh, thanh âm bên trong rõ ràng kiềm nén lấy sự hận thù!

Lời này vừa nói ra, tất cả mọi người tại chỗ đều là ngược lại hút một khẩu lãnh khí, nhãn thần phức tạp ở Sở Lâm cùng Mạc Hà trong lúc đó quét vài cái, không ai nghĩ được ngày xưa phế vật lại có can đảm cùng Mạc Hà như thế nói, đồng thời cũng không có thiếu người dời trước nhìn về phía Mạc Hà trong ánh mắt sinh ra vài tia thâm ý .

"!" Mạc Hà trong tay chén sứ trong nháy mắt hóa thành tro bụi, sắc mặt của hắn vào thời khắc này đã thành màu gan heo, âm trầm tới cực điểm, gân xanh trên trán căn cứ bạo khiếu dựng lên, ở trên người hắn, một cực kỳ táo bạo thêm ưu việt khí tức đang chấn động lấy, làm cho bên cạnh Tô Phủ cùng Lý phủ Gia chủ đều không khỏi vì thế mà choáng váng .

Đây là Linh Vũ Thất Trọng Địch khí tức!

"Nói xấu Gia chủ, là tử tội . Ta niệm tình ngươi là ta cháu ngoại trai, không giết ngươi . Chẳng qua, kể từ hôm nay, ngươi lại không phải ta Mạc Phủ người!" Mạc Hà hai mắt nghiêm nghị híp thành một đường may, ánh mắt âm trầm như nước, những lời này cơ hồ là hắn từ hàm răng trong kẽ hở bẻ ra, hẳn rất muốn lập tức đem con thỏ nhỏ chết bầm này cho tiêu diệt, nhưng là dù sao ở đây người lắm mặt nhiều, chỉ có thể chờ đợi đến sự tình sau lại xử lý!

"Ta muốn lấy đi cha ta Linh Vị ." Sở Lâm lãnh nói rằng, hẳn cho tới bây giờ liền không lạ gì Mạc Phủ tất cả, hôm nay trở về, càng là quyết tâm ly khai Mạc Phủ, hẳn quan tâm, chỉ là hàng năm nên vì phụ thân hắn dâng nén hương, nếu như có thể thu hồi phụ thân Linh Vị, không hề đặt ở Từ Đường nhất Đê Vị, chịu thể nhân chế nhạo, trực xuất Mạc Phủ lại coi là cái gì ?

"Ta chỉ đưa ngươi trục ra khỏi nhà, cái kia phụ thân ngươi là ta Mạc Phủ tội nhân, há có thể làm cho hắn liền như thế ly khai?" Mạc Hà cười lạnh một tiếng, liếc mắt Sở Lâm phía sau hai cái hộ vệ, uy hiếp nói : "Sở Lâm, không muốn ta động thủ, liền tự giác một chút rút ra ngoài . Lòng tình tường, ngươi bây giờ cũng không phải là ta Mạc Phủ người, coi như ngươi là Thôi Thế kỳ Nhị Trọng, đừng quên, ta Mạc Phủ hộ vệ, có thể toàn bộ đều là Thôi Thế Tứ Trọng."

Sở Lâm lặng yên nắm chắc nắm tay, móng tay hơi có chút bén nhọn, đâm thật sâu vào lòng bàn tay, lại hồn nhiên quên được đau đớn. Hắn tựa hồ đánh giá thấp Mạc Hà lòng dạ chật hẹp trình độ . Nếu như lại như thế kéo dài nữa, có thể, Mạc Hà thực sự sẽ đối với chính mình dưới sát thủ .

Lực lượng, vẫn là lực lượng!

Sở Lâm trong lòng gào thét, nếu như có đầy đủ lực lượng, Đại Man Thành ai dám đối với mình đến kêu đi hét, ai dám uy hiếp đe dọa chính mình ? Nếu như có đầy đủ lực lượng, ai dám nói cha mình là tội nhân, ai dám đem phụ thân Linh Vị đặt ở Từ Đường nhất Đê Vị, nhận hết thể nhân cười nhạo ?

Ngẩng đầu nhìn chằm chằm Mạc Hà, Sở Lâm đáy lòng lạnh lùng lăm lăm : "Tung khiến cho ngươi hôm nay bằng lấy Gia chủ thân phận bằng mọi cách uy phong, lật ngược phải trái, vùi lấp chân tướng, cũng chỉ có thể gạt người trong chốc lát, không thể gạt người một đời . Một ngày nào đó, ta sẽ làm cho tất cả tra ra manh mối, truyền cho chúng nhân, chờ đi..."

Mặc dù không cam lòng, mặc dù phẫn nộ, nhưng Sở Lâm vẫn như cũ bảo trì lấy cuối cùng một tia lãnh tĩnh .

Ở đám người nhìn kỹ gian, thiếu niên rốt cục vẫn phải ở quay người sang, ly khai đại sảnh .

Mà giờ này khắc này, một đạo nhạt bóng người màu xanh lục cũng lặng yên rời khỏi đại sảnh, hướng Sở Lâm đuổi theo .

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5: Thiếu nữ Tô Thiên

Từ Mạc Phủ xuất hiện, Sở Lâm ven theo đường nhỏ đi tới Mạc Phủ sau núi, ở vậy ngay cả mảnh khe núi bên trong, một tòa đường hoàng kiến trúc thành linh mà đứng.

Đó là Mạc Phủ Từ Đường, cung phụng lấy Mạc Phủ các đời qua đời các tổ tiên, ngày đêm đều có hộ vệ cương vị công tác.

Sở Lâm đứng ở đằng xa một ngọn núi, nhìn Từ Đường, hai mắt ở chỗ sâu trong ngẫm lấy vẻ bi thương.

"Phụ thân, hôm nay ta bị tên cầu tặc kia trục xuất Mạc Phủ, không biết bao lâu mới có thể lại vì ngài dâng nén hương. Mạc Hà tiểu nhân ý vào lấy quyền thế, lật ngược phải trái, làm cho ngài mong oan, nhận hết thối mạt cùng cười nhạo ... Chuyện năm đó, hài nhi cuối cùng cũng biết một ít từ đầu đến cuối, phụ thân, ngài vốn là chó nên tha cho hắn một mạng."

Sở Lâm quỳ xuống, hướng về cái kia Từ Đường chỗ dập đầu mấy cái, ánh mắt từng bước kiên định: "Một ngày nào đó, hài nhi hội trọng lâm Mạc Phủ, mang đi ngài Linh Vị, đem năm đó hết thảy đều công chư với chúng!"

Địa thế còn mạnh hơn người, không nói Mạc Phủ như vậy nhiều hộ vệ cùng trưởng lão, liền gọi Mạc Hà bản thân cũng đã là Linh Võ Cảnh cao thủ, ở toàn bộ Đại Man Thành đều khó gặp gỡ địch thủ.

Hôm nay ở chịu đủ trào phúng cùng nhục nhã phía dưới, Sở Lâm không chút lưu tình phản kích, nghiêm nhiên đã cùng Mạc Hà cha con không để ý mặt mũi, nhưng Sở Lâm vẫn là đem sự tình nghĩ đến đơn giản, từ Mạc Hà cái kia tràn ngập sát cơ trong ánh mắt xem ra, nếu như sẽ ở Đại Man Thành ở lại, chỉ sợ cũng không thấy được ngày mai mặt trời.

Sở Lâm biết rõ, lấy Mạc Hà lòng dạ chật hẹp trình độ, tuyệt sẽ không như vậy đơn giản buông tha chính mình, hay là "Không giết hắn" đây chẳng qua là ở Đại Man Thành nhân vật nổi tiếng nhóm trước mặt một phen dối trá làm ra vẻ mà thôi.

"Sở Lâm ca ca." Lúc này, phía sau truyền đến một đạo quen thuộc thanh âm ôn nhu, một đạo nhạt bóng người màu xanh lục chẳng biết lúc nào đã kinh xuất hiện ở Sở Lâm phía sau.

"Thiên Nhi?" Sở Lâm xoay người, ánh mắt hiện lên vài tia vô cùng kinh ngạc, theo mặc dù bị ôn hòa thay thế, nhìn trước mắt này đạo quen thuộc lại thân thiết thân ảnh, nguyên bản lạnh như băng nội tâm nhưng cũng nâng lên vài phần tình cảm ấm áp.

Trước mắt người thiếu nữ này là Sở Lâm chơi đùa từ nhỏ đến lớn đồng bạn, Tô Thiên, cũng là toàn bộ Đại Man Thành, duy nhất một cái hàng năm đều sẽ bảo trì vì Sở Lâm phụ thân dâng hương người, nếu như nói nguyên nhân, có lẽ là bởi vì Sở Lâm đi.

Chẳng qua, theo tuổi tác tăng trưởng, Tô Thiên từng bước trở thành Tô gia sáng chói nhất minh châu, Sở Lâm cùng thân phận của nàng chênh lệch cũng càng ngày càng đại, bây giờ cách xa nhau một năm lần nữa gặp mặt, tựa hồ nhiều hơn một sợi cảm giác xa lạ.

Nhìn trước mắt cái này thiếu nữ xinh đẹp, Sở Lâm không khỏi có chút ý hưng lan san, nhếch miệng lên một đạo tự giễu: "Ta đã bị trục xuất Mạc Phủ, nào còn có như thế gọi tư cách của người?"

"Cái này cũng không giống như người ah, Sở Lâm ca ca." Tô Thiên tuyệt trắng tinh xảo trên gò má lộ ra một đạo mỉm cười mê người, nói: "Còn nhớ rõ khi còn bé, Sở Lâm ca ca vỗ lấy bộ ngực cam đoan, hội vĩnh viễn bảo hộ Thiên Nhi, không cho Thiên Nhi chịu nhất một xú ỉu khuất nữa. Sao vậy, Sở Lâm ca ca là muốn giết nọ sao?"

"Khái khái ..." Sở Lâm làm ho hai tiếng, lúng túng sờ lỗ mũi một cái, khi còn bé, mỗi một lần Tô Thiên bị lớn mấy tuổi người khi dễ, Sở Lâm tổng là người thứ nhất đứng ra, tuy là cuối cùng tổng hội bị đánh rất thảm, chung quy lại vỗ lấy ngực cam đoan, phải bảo vệ Tô Thiên.

"Thiên Nhi nhưng là Tô gia nhất đồ được coi trọng thiên tài, cái nào còn cần ta cái phế vật này tới bảo vệ ..." Sở Lâm trong lòng khổ sấp, lắc đầu nói.

Nhìn trước mắt cái này hơi có chút chán chường thiếu niên, Tô Thiên mãnh mãnh lòng mi hơi nhú lại, nàng lấy ra nhất Đạo Tín phong ấn đưa cho Sở Lâm, nghiêm túc nói: "Ta biết Sở Lâm ca ca ngày hôm nay sẽ phải rời khỏi Đại Man Thành, đây là Thiên Nhi một điểm tâm ý, (các loại) chờ ly khai Đại Man Thành, lại mở ra xem nha."

Lời đến nơi này, Tô Thiên mặt xinh đẹp dần tăng lên nổi lên một đạo ửng đỏ, hơi nhón chân lên, ôn nhuận môi hồng nhàn nhạt ở Sở Lâm khóe miệng in một cái, thiếu nữ mát mẽ hương vị cùng một câu nhỏ bé thanh âm không thể nghe truyền đến: "Thiên Nhi hội các loại, (các loại) chờ Sở Lâm ca ca lấy cường giả phong thái trọng lâm Đại Man Thành."

Tiếp theo lấy, không đợi Sở Lâm phản ứng kịp, Tô Thiên liền nhanh chóng thu hồi, xoay người chạy đi, chỉ lưu lại một đạo màu xanh nhạt nổi bật bởi ánh sáng vậy theo hi còn có thể chứng kiến hiện lên lấy đồ ứng gáy ngọc .

"Cô nàng này ..." Thăng đến Tô Thiên thân ảnh biến mất trong tầm mắt, Sở Lâm mới(chỉ có) mỉm cười lắc đầu, nhẹ nhàng vuốt ve trong tay phong thư, giấu vào trong lòng .

Trở lại từ đầu nhìn cái kia Từ Đường vài lần, trầm mặc khoảng khắc, Sở Lâm cũng xoay người ly khai . Ở Tam phủ hội nghị thường kỳ kết thúc trước, hẳn phải ly khai Đại Man Thành .

...

Đại Man Thành bên ngoài, liên miên Sơn Khâu trong lúc đó, một đạo thiếu niên thân ảnh cực nhanh xuyên toa, mặc dù đã bầu trời tối đen, đạo thân ảnh này vẫn như cũ như giẫm trên đất bằng .

"Vũ Viện, được khen là nam bộ lĩnh Địa Vũ Tu Thánh mà Vũ Viện!" Chạy vội trung, thiếu niên phát sinh một đạo gầm rú, trong tay của hắn, thành lĩnh nắm lấy một đạo công văn .

Nếu như nhìn kỹ, có thể chứng kiến công văn lên văn tự mỗi một người đều toả ra lấy hơi yếu Kim Mang, mơ hồ có một tia linh lực đang lưu chuyển, mà nhất mở đầu một hàng chữ nhỏ, thì là "Nhập viện tư cách công văn".

"Thiên Nhi, ngươi cư nhiên đem Vũ Viện danh ngạch nhường cho ta ." Thiếu niên thời khắc này biểu tình hết sức phức tạp, khi thì nhíu, khi thì thờ dài, hồi lâu sau khi, mới(chỉ có) lần nữa đem công văn thu vào trong lòng .

Thiếu niên này, chính là Sở Lâm .

Sở Lâm không nghĩ tới, mở ra Tô Thiên cho phong thư của chính mình, bên trong lại là Vũ Viện nhập viện công văn, cầm lấy cái này nhốt vào viện công văn đến rồi Vũ Viện, liền có thể trở thành Vũ Viện đệ tử!

Đây đối với một cái nam bộ lĩnh địa tuổi trẻ Vũ Tu mà nói, là một cái cực đại vinh dự, càng là một lần cơ duyên lớn lao .

Chỉ có nam bộ lĩnh địa chủ lưu thành thị, nhất lưu gia tộc mới có tư cách đạt được Vũ Viện nhập viện công văn, giống như Đại Man Thành loại này thành phố nhỏ, muốn có, cũng chỉ có chém giết cùng mua!

Mặc kệ nói thế nào, một phong nhập viện công văn đối với Đại Man Thành ba cái gia tộc mà nói, cái kia đều là vật báu vô giá, bởi vì nó hàm nói không chừng có thể vì gia tộc mang đến một vị Huyền Võ Cảnh cao thủ!

Huyền Võ Cảnh cao thủ ở Đại Man Thành phân lượng, không cần nói cũng biết . Phải biết rằng, ngay cả Mạc Phủ Gia chủ Mạc Hà, cũng bắt quả Linh Võ Cảnh .

Chợt dừng thân hình, Sở Lâm nhìn lại Đại Man Thành phương hướng, trên mặt thần sắc phức tạp từng bước thối lui, kiên định nói : "Thiên Nhi, chờ ta . Sở Lâm ca ca tuyệt sẽ không để cho ngươi thất vọng!"

Dứt lời, Sở Lâm lần nữa phi thân đứng lên, hắn không phải một cái loại người bụng đang đói có người mời ăn thì kêu no rồi, phần lễ vật này mặc dù quý trọng phải nhường hắn tiếp không dậy nổi, nhưng hắn cũng sẽ không ngay ngốc đưa trở về, bị Mạc Hà lo lắng lấy, bây giờ Đại Man Thành với hắn mà nói tuyệt đối là cứu tử nhất sinh .

Cho nên, đối với Tô Thiên phần ân tình này, Sở Lâm khắc trong tâm khảm, một ngày nào đó, Sở Lâm hội trở lại Đại Man Thành, có ân báo ân, có cừu báo cừu!

...

Trong nháy mắt, một tháng trôi qua .

Lúc này Sở Lâm đã ly khai Đại Man Thành không biết rất xa, khoảng cách Vũ Viện đã kinh càng ngày càng gần, thời gian một tháng này, Sở Lâm chẳng bao giờ dừng bước lại, nửa trước cái nguyệt sự Mạc Hà không hết lòng gian, phái người truy sát, cho nên hắn tèo non lợi suốt, trú phục dạ xuất, nửa sau cái nguyệt thì đi đường cái .

Trong lúc, Sở Lâm đói bụng liền uống một khẩu đồng nát ngâm qua Linh Tuyền, nhanh chóng là có thể khôi phục thể lực, đầy đủ ba bốn thiên sứ dừng Sở Lâm nhưng thật ra lại một lần nữa thấy được cái này Linh Tuyền trân quý, cùng với đồng nát thần bí .

Chỉ là, nhắc tới cũng kỳ quái, thời gian một tháng này Sở Lâm uống trên trăm tích Linh Tuyền, mà mỗi một giọt Linh Tuyền đều sẽ bị triệt để thân thể hấp thụ, nhưng mà hắn cũng chỉ là cảm giác khí lực cùng tốc độ so sánh với quá khứ trở nên mạnh mẽ rất nhiều, còn như Vũ Tinh nhưng cũng không có tăng trưởng .

"Tuy có Linh Tuyền, lấy không hết, nhưng cơ thể của ta lại dường như một cái động không đầy ... Cứ theo tốc độ này, muốn đạt được Thối Thể tam trọng, không biết còn bao lâu nữa ."

Tiếp xúc tu hành, đã kinh ba tháng, Sở Lâm cũng phát hiện thân thể mình một ít chỗ khác thường, chính mình nơi nào là cái gì khô hải phế thể, rõ ràng là tu hành cần linh lực so với thường nhân nhiều gấp mấy lần!

Một ngày này, Sở Lâm trước mắt đột nhiên hiện lên một tòa liên tiếp vô tận dãy núi, cùng với dãy núi phía dưới, nhất tọa thành trì thật lớn.

"Hong Vũ thành, Vũ Viện đến rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Gặp chuyện bất bình

Hong Vũ thành, một tòa bởi vì Vũ Viện mà sinh ra phồn vinh thành trì. Cũng đang bởi vì như vậy, tòa thành trì này cũng từ Vũ Viện lung đoạn lấy trật tự, bất luận là ngoài cửa thành vệ binh, vẫn là bên trong thành trên đường phố tuần tra đội ngũ, đều là tới từ Vũ Viện đệ tử.

Ở chỗ này, có rất ít người dám đắc tội Vũ Viện đệ tử, ai cũng e ngại tòa thành trì này phía sau quái vật lớn.

"Tốt nồng nặc linh lực!" Mới vừa vào thành, Sở Lâm liền cảm nhận đến nguyên bản mỏng manh linh lực nhất thời trở nên nồng nặc lên, trong lòng hơi kinh hãi.

Thảo nào nói Vũ Viện là cả nam bộ lãnh địa Vũ Tu thánh địa, chỉ bằng vào cái này dưới chân núi thành trì, linh lực liền so với Đại Man Thành nồng nặc gấp mấy lần.

Nheo neho trong tay công văn, Sở Lâm hành tẩu ở đường phố trong lúc đó, mà ở hai bên đường phố, thường thường truyền đến từng đợt rao hàng thét to thanh âm, Linh Thảo, đan dược, khiến người ta không kịp nhìn.

Những thứ này Linh Thảo đan dược giá, càng làm cho Sở Lâm âm thầm chất lưỡi, trong lòng không khỏi đứng đến đồng nát việc âm thầm may mắn.

Lúc này, đường phố trước mặt đoàn người truyền đến rối loạn tung bừng, mơ hồ có vài tiếng quát mắng truyền đến, tiếp theo lấy, đoàn người thần tốc hướng về hai bên tản ra, lộ ra mấy bóng người, trong đó có lưỡng đạo có chút chật vật.

Sở Lâm giương mắt nhìn lên, chỉ thấy cái kia lưỡng đạo thân ảnh chật vật, một nam một nữ, lúc này tựa hồ mơ hồ bị mặt khác mấy bóng người vây.

Nam là một cái khoảng chừng có mười sáu mười bảy tuổi thiếu niên, nhìn vóc người to lớn, hai cánh tay bắp thịt cầu kết, gân xanh rõ ràng đứt khoát, mặc dù coi như phi thường có sức mạnh cảm giác, chẳng qua lúc này, trên mặt của hắn lại mang theo mấy khối máu ứ đọng, hai mắt cảm tức lấy mặt khác mấy bóng người.

Mà cô gái kia, khuôn mặt xinh đẹp, da như mỡ đông, mặc dù thoát nhìn cũng chỉ là 15 tuổi đáng đáp, lại vóc người thướt tha, đường cong nổi bật, như một đóa nụ hoa chớm nở Liên Hoa, chút nào không cần hoài nghi, tiếp qua mấy năm là hơn một ma hiem có mỹ nhân.

Chỉ là, cùng đàn ông kia giống nhau, nữ hài lúc này cũng là cảm tức lấy, khác mấy đạo nhân ảnh.

"Duong Hồ, không nghĩ tới ngươi cư nhiên còn có một cái như thể nũng nịu muội muội, sách sách sách ... Muốn không, ngươi đem trong tay ngươi nhập viện công văn cho ta, sau đó, để cho ngươi muội muội chơi với ta vài ngày, ngươi đừng thương ta chuyện, ta liền không truy cứu, ra sao?" Mặt khác mấy đạo nhân ảnh trung, một cái khoảng chừng hai mươi tuổi thanh niên lộ ra một loạt vàng răng, cười mờ ám lấy nói, cặp kia không sạch sẽ mi mắt hung hăng ở nữ hài trước ngực liếc mấy cái.

Cùng lúc đó, thanh niên mấy người bên cạnh cũng theo tặc nữ cười, đều là sắc mị mị ở trên người cô gái trên dưới quét nhìn.

"Ta nhờ vào!" To lớn thiếu niên hung hăng ỏi ra một bãi nước miếng chấm nhỏ, đem muội muội của mình bảo hộ ở phía sau, mắng: "Hồ Chí, không nên quá phận. Nơi này là Hong Vũ thành, đến khi đội chấp pháp đến rồi, ta xem ngươi sao vậy xong việc!"

"Đội chấp pháp?" Được kêu là Hồ Chí thanh niên đắc ý cười vài tiếng, nói: "Chẳng lẽ ngươi đã quên, phụ trách Thành Nam khối này chấp pháp, là ta Biểu Thúc Hồ Nhân? Hắc hắc, có phải hay không rất khó chịu? Có phải hay không rất phiền nộ? Thì tính sao, muốn trách ngươi cái kia không chịu thua kém cha chết sớm, nếu không..., lại sao vậy đến phiền ta Biểu Thúc thượng vị đâu?"

"A! Ta liều mạng với ngươi!" Hồ Chí lời nói nhất thời làm cho Duong Hồ trên trán gân xanh nổi hẳn lên, xác nhận bị thương tâm nhất chuyện cũ đau đớn nội tâm, mất lý trí, lập tức cảm lấy nắm tay chợt hướng Hồ Chí đánh.

"Cất, không biết lượng sức ." Hồ Chí trên mặt tiểu dung càng sâu vài phần, chỉ là mơ hồ mang theo một ít tàn nhẫn, đồng dạng nâng lên một quyền, linh lực hơi lóe lên, tiến lên đón Dương Hồ công kích .

Cái này đột nhiên một màn, làm cho chung quanh đoàn người đều không khỏi hơi nghi chân, nhìn phía Dương Hồ ánh mắt đều biến thành thương xót, bởi vì ai đều xem tới được, Hồ Chí đám người kia mặc trên người lấy, đều là Vũ Viện phục sức .

"Ca!" Dương Hồ phía sau thiếu nữ kinh hô một tiếng, mềm mại khuôn mặt lúc này đã thất kinh, hoa dung thất sắc, theo bản năng hai mắt nhắm nghiền chữ .

Song khi nàng lần nữa mở mắt ra thời điểm, chỉ thấy một đạo phủ Hắc Y, hơi lộ ra đơn bạc bối ảnh đã chẳng biết lúc nào chắn trước mắt của nàng .

Người vậy xem đều phản ứng không kịp nữa, đạo thân ảnh này liền đã bắn nhanh mà ra, đem Dương Hồ nắm đầm đề xuống, đồng thời một đạo nhu lực đẩy ra .

Tiếp theo lấy, đạo thân ảnh này đồng dạng lộ ra một quyền, tiến lên đón Hồ Chí một quyền .

"Phanh" mà nhất thanh muôn hưởng, đối thủ trên nắm tay cái kia cổ mệnh môn lực lượng làm cho Hồ Chí trực tiếp té bay ra ngoài, rơi xuống đất trong nháy mắt phun ra một ngụm máu tươi đến, hoảng sợ nhìn phía trước mắt này đạo thân ảnh màu đen .

Một quyền, kích thương Thối Thể Nhị Trọng chính mình, thoát nhìn còn như thể ung dung thoải mái ...

Hồ Chí sắc mặt tái nhợt thêm vài phần, người trước mắt, thực lực sợ rằng chỉ ít ở Thối Thể tam trọng ở trên đi!

Đương nhiên, nếu để cho Hồ Chí biết, hắc thiếu niên ở trước mắt, trên thực tế cảnh giới mới(chỉ có) Thối Thể Nhị Trọng lời nói, không biết nội tâm của hắn sẽ có cảm tưởng thế nào .

"Chí Ca!" Hồ Chí bên người một đám Vũ Viện đệ tử vội vàng tiến lên đem Hồ Chí đỡ dậy, đồng thời từng cái đều là kiêng kỵ quét mắt bỗng nhiên xuất hiện thiếu niên .

Quần áo Hắc Y, vóc người cao ngất, tuy là thiếu niên non nớt mặt mũi, nhưng mơ hồ lại xuyên thấu qua lấy một ít cái tuổi này không nên có khí thế, thiếu niên này, chính là Sở Lâm .

Mới đến, Sở Lâm bản không tính cùng bất luận kẻ nào phát sinh xung đột, nhưng là, nhục người không kịp Nhân Phụ, mới vừa Hồ Chí cái kia điều vô dương oai sắc mặt làm cho Sở Lâm không khỏi nhớ lại Mạc Duệ, mà đối với Dương Hồ, Sở Lâm tâm lý không rõ nhiều hơn một chút đồng bệnh tương liên cảm giác, lúc này mới nhìn không được xuất thủ giáo huấn Hồ Chí .

Kích thương Hồ Chí, Sở Lâm khuôn mặt đậm mạc, lạnh như băng phun ra được một chữ : "Cút!"

Hồ Chí sắc mặt lúc thì xanh hồng biến ảo, vốn còn muốn tức giận mắng vài câu, thả vài tiếng ngao thoai, mà khi Sở Lâm ánh mắt lạnh như băng ở trên người hắn nhàn nhạt lờm một cái sát vậy, tất cả cũng không nhìn được nuốt trở lại trong bụng đi .

"Chúng ta đi!" Cẩn cẩn rằng, Hồ Chí vẫn là mang theo một đám Vũ Viện học viên ly khai, tuy là hắn trong ngày thường ý vào lấy có một đội chấp pháp Thành Nam đội trưởng Biểu Thức làm xương làm bầy, nhưng trong xương thủy chung còn là một bất nạt kẻ yếu tên, thiếu niên ở trước mắt như thể tuổi trẻ, liền có thực lực như vậy, nói không chừng sẽ là Vũ Viện trong mấy vị hắn không chọc nổi tồn tại .

Mặc dù như thế, lúc gần đi, Hồ Chí vẫn là oán độc quét mắt Dương Hồ huynh muội cùng với Sở Lâm .

"Ta gọi Dương Hồ, đây là muội muội của ta, Dương Tiêu Tiêu . Mới vừa đa tạ sư huynh xuất thủ tương trợ, cái này ân tình, ta Dương Hồ nhớ kỹ!" Thấy Hồ Chí kinh ngạc ly khai, Dương Hồ cảm kích nhìn về phía Sở Lâm, ôm quyền nói .

Dương Tiêu Tiêu cũng là hướng về Sở Lâm khẽ gật đầu, lúc này nàng cái kia bản bị dọa đến gương mặt tái nhợt khôi phục một chút huyết sắc, hồng phác phác mặt cười, vô cùng đẹp để mê người .

"Ta gọi Sở Lâm, không phải cái gì sư huynh . Ta mới tới nơi đây, là muốn vào Vũ Viện tu hành ." Sở Lâm xông lấy Dương Hồ cười nhạt, hắn nhìn ra được, Dương Hồ là một cái tính tình người, đáng giá kết giao .

"Mới tới Vũ Viện ?" Dương Hồ hơi sững sờ, lúc này mới phát hiện Sở Lâm y phục trên người cũng không phải là Vũ Viện phục sức, lập tức nhìn về phía Sở Lâm ánh mắt là thêm mấy đạo chấn kinh rồi .

Đồng dạng thoát nhìn đều chỉ có 15 tuổi, người thiếu niên trước mắt này, cư nhiên có thể một quyền đánh bại Thối Thể Nhị Trọng Hồ Chí ? Nếu như đặt ở Vũ Viện bên trong, cái này hoặc giả dễ dàng hơn khiến người ta tiếp thu, có thể thiếu niên này vẫn còn không có gia nhập Vũ Viện, không giống Hồ Chí như vậy hưởng thụ các loại tu hành tài nguyên ... Như thế nói đến, thiên phú của thiếu niên này, không khỏi cường hãn chứ ?

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: Quản sự làm khó dễ

Song phương liên hệ tính danh sau khi, lẫn nhau thực lạc vài phần .

Từ Dương Hồ trong miệng biết được, thì ra cái này Hồng Vũ thành, trong ngày thường đều do đội chấp pháp trực tiếp quản hạt, chỉ cần không hiện ra cái gì nặng đại tình huống, Vũ Viện bình thường sẽ không can thiệp .

Vừa rồi cái kia bị Sở Lâm đuổi chạy Hồ Chí, chính là Hồng Vũ thành Thành Nam chấp pháp Phân Đội đội trưởng đồng hồ rất .

"Huynh muội chúng ta từ nhỏ từ Hồng Vũ trưởng thành đại, Thành Nam phân đội trưởng vốn là phụ thân ta, có thể một năm trước bởi vì một lần nhiệm vụ, ngoài ý muốn chết, này mới khiến Hồ Chí Biểu Thức làm tới đội trưởng ." Dương Hồ nói lên chuyện cũ, mặt lộ vẻ bi thương màu sắc .

Mà lúc này, Dương Tiêu Tiêu trên gương mặt tươi cười cũng là lộ ra vài tia sắc mặt giận dữ, hừ nói : "Năm đó nếu như không phải phụ thân đối với Hồ Chí Biểu Thức đề bạt, sao vậy sẽ có hần hôm nay! Sao đoán bọn họ Thức rất hai chẳng những không có nửa điểm lòng cảm kích, càng là lấy oán trả ơn . Nhược Phi phụ thân lúc sinh tiền lưu lại hai phong ấn Vũ Viện thư mời, Hồng Vũ thành liên đã kính không có chúng ta đất dung thân ."

Nghe vậy, Sở Lâm chân mày thoáng khui một cái, trong ánh mắt mật mờ hiện lên một đạo thâm ý, nếu cái kia Hồ Chí Biểu Thức thực sự là như vậy người bạc tình, sợ rằng Dương Hồ phụ thân ngoài ý muốn, liên cũng không phải là ngoài ý muốn chứ ?

Sở Lâm an ủi vài tiếng Dương Hồ huynh muội, ba người cùng nhau đi tới Vũ Viện .

Dương Hồ huynh muội từ nhỏ ở Hồng Vũ trưởng thành đại, đối với Vũ Viện phương hướng quen việc dễ làm, có hai người dẫn đường, Sở Lâm cũng hiểu được dễ dàng hơn .

Đang ở Sở Lâm ba người ly khai sau khi, mấy bóng người lần nữa chạy ra, chính là Hồ Chí mấy người .

"Con mẹ nó, Hồ Thiếu, không nghĩ tới cái này tư lại là mới tới!"

"Mới tới như thế kiêu ngạo, dám đắc tội chúng ta . Cũng không hỏi thăm một chút, ta Hồ Thiếu là người nào!"

Vài cái Vũ Viện đệ tử phát sinh vài tiếng chửi bới, mà Hồ Chí thì âm trầm lấy khuôn mặt, ánh mắt lóe lên một đạo oán độc, hung tợn hừ nói : "Dựa vào viện công văn tiến nhập Vũ Viện, đều muốn từ đệ tử tạp dịch bắt đầu . Hừ, đệ tử tạp dịch quản sự, theo ta quan hệ không tệ . Chờ đi, xem ta không làm người chết nhóm! Còn có cái kia Dương Tiêu Tiêu, sớm muộn cũng có một ngày ta sẽ đem người ném tới tay, chờ ta ngoan n sẽ đem người bán đến gửi viện, làm một cái vạ người cười tao, chân!"

...

Vũ Viện thì ra ẩn sâu ở dãy núi bên trong, sơn đạo quanh quẽ, nhưng cái kia ẩn giấu ở sâu trong núi liên miên kiến trúc, lại không hiểu làm cho một loại chèn ép cảm giác .

Cùng nhau đi tới, Sở Lâm ba người cũng thỉnh thoảng sẽ đụng phải vài cái đi sắc thông thông thiếu nam thiếu nữ, bọn họ đều mặc lấy xám lạnh bào phục, trải qua Dương Hồ giải thích, Sở Lâm mới biết được, đây là Vũ Viện đệ tử tạp dịch đặc thù trang sức .

Thì ra Vũ Viện có bên trong ngoại viện chi tranh, ngoại viện nhân số, chiếm tuyệt đại bộ phận .

Ở ngoại viện, tầng quản lý nét mặt, có Long Đầu trưởng lão, quản sự trưởng lão và phổ thông trưởng lão, đệ tử thì chia làm ngoại viện đệ tử cùng đệ tử tạp dịch, đẳng cấp rất là thâm nghiêm .

Dùng nhập viện công văn tiến nhập Vũ Viện, nếu như không có người của phía trên cô ý chỉ điểm, đều sẽ bị phân phối vì đệ tử tạp dịch .

Trình nhập viện công văn sau khi, bởi Nữ Đệ Tử cùng nam đệ tử xa nhau ở lại, Sở Lâm, Dương Hồ hai người liền cùng Dương Tiêu Tiêu ra đi, phân biệt từ nam đệ tử cùng nữ đệ tử người phụ trách mang đi .

Đi rất nhiều rườm rà nước chảy, thẳng đến tiếp cận bầu trời tối đen, Sở Lâm hai người mới tới nơi ở bên này .

"Tiểu tử, sau này xuất môn, mặc đệ tử tạp dịch y phục . Nhìn thấy ngoại viện học viên, muốn hành lễ, mặc kệ có biết hay không, đã biết ah ?" Đi tới nơi ở, Tiếp Dẫn chính là một người vóc dáng gầy nhỏ nam nhân, khoảng chừng đã có hơn ba mươi tuổi, lúc này hần đang nằm ở một bả ghế dựa lớn trên, kiêu lấy chân bắt chéo, mắt lé liếc dưới Sở Lâm cùng Dương Hồ, mang theo quát lớn giọng của hừ nói .

Người trước mắt một bộ khinh miệt thái độ, làm cho Sở Lâm khẽ nhủ mảy, nhưng theo mặc dù lập tức chấp tay, lên tiếng.

Ở Mạc Phủ thời điểm, hẳn sớm thành thói quen loại ánh mắt này, lúc này đương nhiên sẽ không đi mở tội trước mắt vị này quân sự.

"Ừ. Trước nói với các người nói quy củ, đầu tiên ta là của các người quân sự, Lê Lao Mục." Nhỏ gầy nam nhân lộ ra vẻ mặt đặc ý thần sắc, lắc lắc chân, tiếp tục nói: "Đệ tử tập dịch chủ yếu phụ trách Vũ Viện bên trong một ít thông thường công tác, đốn củi, nấu cơm, nấu nước, quét tước vân vân... Mỗi ngày đều có một cái nhiệm vụ chỉ tiêu, nếu như liên tục một cái nguyệt án đo xong thành, có thể nghỉ ngơi một ngày."

Sở Lâm tiếp tục lên tiếng, kỳ thực việc này ở lúc tới trên đường, Dương Hổ đã kinh đã nói với hắn.

Nói trắng ra là, đệ tử tập dịch, chính là ở Vũ Viện làm việc vặt, trừ phi người có thể phi thường khắc khổ tu luyện, người mới có thể ở đệ tử tập dịch trung thoát đỉnh mà ra, trở thành ngoại viện đệ tử.

Nhưng đại đa số dưới tình huống, đệ tử tập dịch cũng còn chỉ là thể xác phạm tục, một cái cặn ngày sống sót, đã là tình trạng kiệt sức, nào còn có khí lực tu hành?

"Phải nói cũng liền như thế điểm, ngày mai bắt đầu làm việc, nhiệm vụ..." Nhỏ gầy nam nhân tiếp theo nói tiếp, chẳng qua lúc này, Dương Hổ cũng là bỗng nhiên tiến lên một bước.

"Sur huynh một ngày một nhọc, đây là tiểu tử ở Hồng Vũ thành mua tốt nhất nhân sâm, cố ý cho sur huynh mang đến giải khai giải khai bi." Chỉ thấy Dương Hổ trong tay chẳng biết lúc nào nhiều hơn một cái màu đỏ hộp gấm, cung kính giữ lấy đưa cho nhỏ gầy nam nhân.

"Ồi, người trông người xem, sur huynh này sao vậy không biết xấu hổ đây..." Nhỏ gầy nam nhân ánh mắt ở cái kia màu đỏ trên hộp gấm quét mắt, mặt mày rạng rỡ, ngoài miệng tuy là như thế nói lấy, trên tay cũng là một bả tiếp nhận: "Cái này nhiệm vụ ah, hai người các người ngày mai sẽ đi chém năm mươi kg sài trở về đi. Ah, được rồi, người tên là cái gì tên?"

"Tiểu tử tên gọi là Dương Hổ." Dương Hổ cười làm lành lấy nói.

Tiếng nói vừa dứt, Lê Lao Mục mi mắt liền lập tức cong đứng lên, lộ ra một bộ thể lệ đáng vẻ, hỏi: "Dương Hổ? Hồng Vũ thành Thành Nam đội chấp pháp cái kia Dương nam con trai Dương Hổ?"

"Ngạch... Đúng vậy." Dương Hổ tuy là nghi hoặc, nhưng vẫn gật đầu một cái.

Sở Lâm thì là nội tâm hơi trầm một cái, hẳn có loại dự cảm bất tường.

Quả nhiên, sau một khắc, Lê Lao Mục nhãn thần lập tức trở nên bất thiện, cười âm hiểm hai tiếng, nói: "Hai người các người ngày mai bắt đầu, mỗi người mỗi ngày chém 1000 cân sài trở về, còn nữa, bên ngoài viện Dược Điền cũng giao cho các người. Nếu như ra một chút vấn đề, trưởng lão trách tội xuống, đừng trách sur huynh."

"Cái gì?" Dương Hổ trừng lớn mắt, có điểm không thể tin được Lê Lao Mục cư nhiên mau như vậy liền biến mặt, nghi ngờ hỏi: "Sur huynh, chuyện này..."

"Hãy bớt sàm ngôn đi, các người có thể lẫn. Ah, được rồi, các người muốn trách, thì trách chính mình chộc không nên dây vào người." Lê Lao Mục khinh miệt hừ một tiếng, liền nhắm mắt dưỡng thần, trực tiếp đem Sở Lâm cùng Dương Hổ gạt sang một bên.

Còn như cái kia Dương Hổ đưa nhân sâm, sớm đã bị hắn giấu trong túi.

"Là Hồ Chí!" Dương Hổ duy nhất có thể nghĩ tới người, chính là Hồ Chí, trong lòng tức giận không ngờ, còn muốn lại nói cái gì, lại bị Sở Lâm lôi kéo y phục, ở sau giả khê gạt đầu một cái ý bảo dưới, mới (chỉ có) cắn cắn răng, nhin xuống.

"Xin lỗi, Sur huynh, không nghĩ tới ta Dương Hổ nếu không không có thể báo đáp người, ngược lại còn hại người." Từ quân sự Lê Lao Mục cái kia xuất hiện, đi ở quay về chỗ ở trên đường, Dương Hổ hổ thẹn mà đối với Sở Lâm nói.

"Không sao cả. Hào hảo tu luyện, luôn luôn như vậy một ngày, những thứ này thêm tại trên người chúng ta, chúng ta có thể gấp mười gấp trăm lần xin trả trở về." Sở Lâm chỉ là cười nhạt, vỗ vỗ Dương Hổ bả vai, chẳng qua nhìn phía mới vừa cái kia quân sự chỗ ở phương hướng lúc, nhãn thần ở chỗ sâu trong cũng là hiện lên một đạo lãnh ý.

1000 cân sài, còn phải tưới Dược Điền... Xem ra cái này Lê Lao Mục là định đem mình và Dương Hổ vào chỗ chết chính.

Người không phạm Ta, Ta không phạm Người, người nếu phạm ta, ta tất gấp trăm lần hoàn lại. Cái này thế giới, phải lấy thực lực nói. Làm ngày đó từ Quý Môn Quan trung sống sót sau, Sở Lâm liền càng thêm khắc sâu hiểu đạo lý này.

Chương 8: Đồng nát biển cổ

Thời gian vội vã, chỉ là chỉ chớp mắt, Sở Lâm trở thành Vũ Viện đệ tử tạp dịch thời gian liền đi qua một tháng .

Cái này một cái nguyệt tới nay, ngoại trừ mỗi ngày muốn chém 1000 cân sài bên ngoài, còn phải đi quân sự bên kia theo lý Dược Điền, Dương Hồ hầu như mỗi ngày đều là tình trạng kiệt sức, về mặt uể oải, thường thường vừa về tới nơi ở đã kinh ngã đầu ngủ nhiều .

Về sau, Sở Lâm thẳng thắn làm cho Dương Hồ một người đi theo lý ruộng thuốc, mà mình thì chém 2000 cân sài trở về . Đây không phải là một cái thường nhân có thể thừa nhận công tác, nếu không phải ý vào lấy cái kia thần kỳ đồng nát, chỉ bằng hấn Thối Thể Nhị Trọng tu vi, chỉ sợ cũng được vô cùng suy yếu .

Trên thực tế, Sở Lâm một là sợ Dương Hồ như thế xuống phía dưới ăn không tiêu , ngoài ra, thì là cũng muốn cho mình một cái một chỗ thời gian, tuy là một tháng ở chung, Sở Lâm cũng biết Dương Hồ bản tính bất phôi, nhưng dù sao đồng nát vô cùng thần bí, thiếu một cá nhân biết luôn là tốt hơn .

Vì không làm cho hoài nghi, Sở Lâm cũng là mỗi ngày làm bộ một bộ mệt nhọc quá độ đáng vẽ, ỉu xiu xuất môn, sau đó uể oải không chịu nổi trở về .

Vừa mới bắt đầu, Dương Hồ mỗi đêm còn có thể cùng Sở Lâm câu được câu không phiếm vài câu, về sau có lẽ là bởi vì thực sự quá mệt mỏi, hầu như trở về liền trực tiếp đang ngủ .

...

Đêm, trăng sáng treo cao, vắng vẻ như nước .

Một đạo thân ảnh từ một loạt thấp lùn nhà tranh trung bay vọt mà ra, cước bộ nhẹ nhàng, dáng người kiêu kiện, bước nhanh hướng sơn đạo gian chạy như bay .

"Một tháng rèn luyện, trong cơ thể Vũ Tinh lại tráng lớn hơn một vòng, trọn hấp thu hơn một nghìn tích Linh Tuyền, tại sao còn chưa tới Thối Thể tam trọng ?"

Ở không người trong núi rừng, đạo thân ảnh này tìm khối đá lớn ngồi xuống, ở mông lung trong nguyệt quang, lộ ra Sở Lâm bên bi khuôn mặt tới .

Sở Lâm hai tay nắm lấy một cái dấu ấn, hô hấp cân xứng chuyển một loại huyền ảo thổ nạp nhịp điệu, thần tốc tiến nhập tu hành trạng thái .

Trở thành đệ tử tạp dịch đoạn này thời gian, Sở Lâm mỗi ngày buổi tối đều sẽ lặng lẽ xuất hiện tu hành, có Linh Dịch phụ trợ, hấn rõ ràng cảm thấy thân thể tựa hồ trở nên càng ngày càng khỏe thật, lực lượng cũng càng ngày càng đủ, có thể hết lần này tới lần khác, chính là chậm không tới đột phá cảm giác .

"Xem ra phải nghĩ biện pháp nhiều tìm chút thời giờ tu hành ." Hai canh giờ sau, Sở Lâm mở hai mắt ra, hấn cảm thụ lấy gân mạch trong lúc đó còn mơ hồ toả ra lấy linh lực huyết dịch, tựa hồ có hơi như nhói nhếch nhếch miệng, thờ dài nói : "Linh Tuyền ẩn chứa linh lực quá đậm, nếu là không có thời gian tiêu hóa, tám Thành Đồ là lãng phí hết."

Trong khoảng thời gian này, Sở Lâm nhưng thật ra lặng lẽ nghiên cứu một cái đồng nát, chỉ là vắt hết óc cũng vô pháp tìm không được bất luận cái gì tương quan manh mối .

Nhưng có một biến hóa rất nhỏ cũng là làm cho Sở Lâm trong lòng có chút khẩn trương, đó chính là Linh Tuyền ẩn chứa linh lực, trở thành nhạt, hơn nữa sinh thành thời gian cũng thay đổi dài quá .

"Trước đây chỉ cần ngâm qua nước suối là có thể biến thành Linh Dịch, mà bây giờ ít nhất phải ngâm nước một khắc đồng hồ thời gian mới có thể so với được với ban đầu độ tinh khiết ." Sở Lâm bộ ngực đồng nát, Sở Lâm thờ dài một tiếng .

Thiên địa kinh có chút hơi sáng, Sở Lâm đứng dậy, thân thể run lên, một linh lực cổ di chuyển, đem quần áo Lộ Châu đánh rơi xuống, mại khai thân hình, hướng nơi ở chạy như bay .

Hôm nay, Sở Lâm muốn đi giúp Dương Hồ tưới Dược Điền . Dựa theo Lê Lao Mục từng nói, chỉ cần một tháng công tác hợp cách, là có thể nghỉ ngơi một ngày, Sở Lâm mỗi ngày đều chém trở về 2000 cân sài, đúng hạn án số lượng, điểm này cũng là làm cho Lê Lao Mục kinh ngạc .

Chẳng qua, Lê Lao Mục cũng không để ý, ngược lại hấn muốn chinh chính là Dương Hồ .

Cho nên, Dương Hồ thời gian sẽ không có như thế tốt hơn, tưới Dược Điền tương đối với Sở Lâm nhiệm vụ, tuy là ung dung rất nhiều, Lê Lao Mục chủ mỗi ngày đều muốn làm sự tình, một tháng qua, Dương Hồ cơ hồ không có một ngày là hoàn thành nhiệm vụ .

Vũ Viện làm nam bộ lãnh địa Vũ Tu thánh địa, đệ tử rất nhiều, đệ tử tạp dịch vô số, đối với như vậy đông đảo đệ tử tạp dịch, Vũ Viện áp dụng từng nhóm quản lý biện pháp, một dạng một cái quán sự dưới quản lý lấy một chỗ nơi ở, trên trăm đệ tử tạp dịch .

Đệ tử tạp dịch trụ sở một dạng đều ở đây ngoài dãy núi vậy, từ bất đồng quán sự quản lý nơi ở trong lúc đó, khả năng khoảng cách mười Dolly mà, son đạo gỗ ghề, cũng chỉ có những thứ kia đã kinh đạt được Thối Thể cảnh ngoại viện các đệ tử mới có thể tới lui tự nhiên .

Trên thực tế, giống như Lê Lao Mục như vậy quán sự cũng bất quá hơi chút so với đệ tử tạp dịch cao hơn nhất gần hồ sơ mà thôi, thân phận vẫn còn so sánh không hơn một cái ngoại viện đệ tử, nhưng quán sự một dạng cũng đều có Thối Thể cảnh tu vi, cao có thấp có, một dạng ở Thối Thể tam trọng đến Ngũ Trọng trong lúc đó, so với mới vừa vào võ đạo đệ tử tạp dịch mà nói, xem như là cao thủ, bằng không một cái quán sự lại sao vậy có thể quán được thủ hạ hơn một trăm cái đệ tử tạp dịch đây.

"Sở ca, người đã đến rồi ."

Sở Lâm vừa xong Dược Điền, Dương Hồ liền mang theo thanh âm một mối hướng bên ngoài lên tiếng chào hỏi .

Trải qua thời gian một tháng ở chung, hai người tính tình tương hợp, đều tiếp nhận rồi lẫn nhau người bạn này, có lẽ là bởi vì Sở Lâm thực lực mạnh với Dương Hồ, cho nên mặc dù Dương Hồ tuổi tác hơi đại, nhưng như trước lấy "Sở ca" xưng hô Sở Lâm .

Bất luận là đối với Sở Lâm mà nói, hay là đối với Dương Hồ mà nói, ở nơi này Vũ Viện bên trong, lẫn nhau đều là đối với phương bằng hữu duy nhất .

Nhìn Dương Hồ vẻ mặt đáng vẻ một mối, Sở Lâm trong lòng không khỏi đối với Lê Lao Mục mọc lên một tức giận, cái này Dược Điền một ngày lúc đầu chỉ cần tưới ba lần, có thể cái kia Lê Lao Mục tận lực làm khó dễ, mệnh lệnh Dương Hồ mỗi ngày tưới năm lần, cái này ước chừng 10 mẫu mà, Dương Hồ cần bản ăn không tiêu, chớ đừng nhắc tới hoàn thành nhiệm vụ .

Một tháng qua, nếu không phải Sở Lâm thỉnh thoảng sẽ ở Dương Hồ nước uống trong tích một giọt đã kinh pha loãng rất nhiều Linh Dịch, chỉ sợ sớm đã sụp đổ .

Trọng yếu hơn chính là, mỗi ngày nhiều tưới hai lần, ai biết gặp phải cái gì vấn đề ? Nơi này Linh Dược đều là hướng ngoại viện trưởng lão cung cấp, nếu như hơi chút ra chút vấn đề, trưởng lão trách tội xuống, Dương Hồ cái nào gánh chịu nổi ?

"Hồ tử, người trước nghỉ ngơi một hồi ." Sở Lâm tiến lên tiếp nhận Dương Hồ nước trong tay thùng, thay Dương Hồ tưới kế tiếp Dược Điền .

"Xin lỗi, Sở ca, người thật vất vả có một ngày nghỉ ngơi, còn làm phiền người tới giúp ta ." Dương Hồ thanh âm như trước uể oải, vẻ mặt áy náy nói lấy .

Đối với lần này, Sở Lâm chỉ là cười nhạt, liền hướng Dược Điền đi tới .

Linh Dược, là Vũ Tu nhóm dùng để thần tốc đề thăng linh lực dược vật, cũng là ngưng Luyện Đan thuốc không thể thiếu nhân tố .

"Tốt tinh thuần linh lực a ." Sở Lâm ở một gốc cây Linh Dược trước mặt ngồi xổm xuống, chỉ cảm thấy một linh lực đập vào mặt, không khỏi cảm thán một tiếng, đây đối với phổ thông Vũ Tu mà nói, đã một mảnh vô tận gia tài .

"Ông!"

Đúng lúc này, Sở Lâm ngực đồng nát cư nhiên bỗng nhiên chấn động, một hấp xả lực bỗng nhiên truyền ra, Sở Lâm phản ứng không kịp nữa trong chớp mắt, trước mắt bụi cây kia Linh Dược đã kinh trong nháy mắt héo rũ, cành lá tiêu điều, tựa hồ trong nháy mắt bị tháo nước linh lực.

Tiếp theo lấy, càng thêm mãnh liệt hấp xả lực lần nữa truyền đến, trong nháy mắt, Sở Lâm trước mặt lại có hơn mười bụi cây Linh Dược trong nháy mắt khô héo đi .

"Nguy rồi!" (các loại) chờ phục hồi tinh thần lại lúc, Sở Lâm thảm hô một tiếng không ổn, nhanh lên đứng lên .

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 9: Vu oan giá họa

Mặc dù Sở Lâm đã kinh đứng dậy, có thể cái kia đồng nát vẫn là phát ra vòng xoáy một dạng hấp xả lực, tiếp theo lấy, Sở Lâm trước mặt hơn 10m trong phạm vi Linh Dược đã kinh toàn bộ héo rũ .

Sở Lâm chỉ cảm thấy ngực một hồi cực nóng, tựa hồ bị nóng một cái, mà lúc này, cái kia hấp xả lực cũng là trong nhấp nháy tiêu thất hầu như không còn, thì dường như chẳng bao giờ xuất hiện qua.

Đây hết thầy phát sinh cực nhanh, nếu không phải trước mắt mấy mươi cây khô héo Linh Dược, Sở Lâm thậm chí hội cho là mình vừa rồi chỉ là làm nhất mộng .

"Chuyện như thế nào ?" Lúc này Dương Hồ cũng chú ý tới biến cố, chứng kiến cái kia mảnh nhỏ khô héo Linh Dược, sắc mặt bá một cái thì trở nên, nào còn có tâm tình nghỉ ngơi, nhất thời liền nhảy dựng lên .

Sở Lâm sắc mặt đã một hồi biến hóa, Linh Dược, đối với Vũ Viện mà nói đều là không gì sánh được vật trân quý, cái này nếu là bị Lê Lao Mục cho đã biết, Dương Hồ liền phải xong đời .

"Chuyện này... Nếu như Lê Lao Mục đã biết, tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho chúng ta." Dương Hồ ánh mắt lóe lên một hồi suy nghĩ, mặc dù không biết Linh Dược vì sao trở về bỗng nhiên héo rũ, nhưng quét mắt đồng dạng có chút kinh hoàng Sở Lâm, cũng là tàn nhẫn khê cần rằng, "Sở ca, nếu không phải tới giúp ta, ngươi cũng sẽ không than thương việc này . Lê Lao Mục không sai biệt lắm thời gian muốn đi qua, ngươi bây giờ đi nhanh lên đi . Chuyện hôm nay, ta không thể liên lụy ngươi ."

Sở Lâm nghe vậy không khỏi thật sâu mà liếc nhìn Dương Hồ, trong lòng dâng lên một hồi cảm động, chỉ có Sở Lâm tự mình biết, cái này Linh Dược héo rũ, cùng trong cơ thể đồng nát trốn không thoát quan hệ . Thế nhưng ở tất cả không biết dưới tình huống, Dương Hồ dĩ nhiên trực tiếp trước đề cho mình đi .

Cái này, liên ý nghĩa Linh Dược khô héo trách nhiệm một mình hán độc lập gánh chịu! Nhưng là, phần này chịu tội, nếu là ở Lê Lao Mục đại gia nhuộm đậm phía dưới, chỉ sợ sẽ không nhẹ ?

"Chia ngọt sẻ bùi, có nạn cùng chịu . Hồ tử, ngươi nghĩ rằng ta Sở Lâm sẽ là thứ tham sống sợ chết sao?" Sở Lâm ánh mắt kiên định, nghiêm túc nói .

"Sở ca . . ." Dương Hồ nhãn thần run lên, hiện lên cảm kích màu sắc, cũng là nghiêm túc nói : "Sở ca người huynh đệ này, ta Dương Hồ nhận . Chỉ là chuyện hôm nay . . ."

Lời còn chưa nói hết, cách đó không xa Lê Lao Mục thân ảnh cũng là đã kinh xuất hiện .

"Yêu, Dương Hồ, không siêng năng làm việc, lại còn có thời gian ở nơi này nói chuyện tào lao đâu? Xem ra một ngày tưới năm lần nhiệm vụ, đối với ngươi mà nói rất nhẹ nhàng chứ sao." Lê Lao Mục hai tay ở trước ngực vây quanh lấy, chậm ung dung mà đi tới, khoe miệng tràn đầy bọt đất màu sắc, thanh âm cũng tận là kỳ quái .

Lê Lao Mục nếu bán Hồ Chí nhân tình, tự nhiên khắp nơi đều muốn lấy làm khó dễ Dương Hồ, lúc này vốn còn muốn lại nhục nhã một phen Dương Hồ, nhưng là chờ hán bước tiến đến gần, chứng kiến cái kia một mảng lớn khô héo Linh Dược lúc, sắc mặt "Xôn xao " thay đổi, thu hồi nguyên bản cái kia vẻ mặt ngạo vị đáng vẻ, ánh mắt nhìn chăm chăm Sở Lâm cùng Dương Hồ : "Cái này Linh Dược là chuyện như thế nào ? Cư nhiên khô héo nhiều như vậy, các ngươi thành thật bàn giao!"

Nhìn thấy Lê Lao Mục phản ứng, Sở Lâm trong lòng cũng là khê hơi trầm xuống một cái, xem ra cái này Linh Dược đối với Vũ Viện mà nói, trân quý giá trị tựa hồ so với chính mình tưởng tượng cao hơn .

Lê Lao Mục ít nói cũng là một cái quân sự, tuy là ở lớn như vậy Vũ Viện trong không coi là cái gì, nhưng kiến thức tuyệt đối cao hơn Sở Lâm, từ hán cái kia vẻ mặt thậm chí có chút kinh hoàng biểu tình cũng không khó nhìn ra, khô héo một mảng lớn Linh Dược, là một nhiều dọa người chịu tội .

"Sư huynh, mảnh này Linh Dược, là mình khô héo . Chúng ta cũng không biết tại sao ." Dương Hồ mang theo thần tình nghi hoặc hồi đáp .

"Ba!"

Dương Hồ vừa dứt lời, Lê Lao Mục liền giơ tay lên đối kỳ quật một cái hung hăng lỗ tai, trong mắt lãnh ý bắt đầu khởi động : "Chính mình héo rũ ? Ngươi nghĩ rằng ta cái này làm quân sự, là một đứa trẻ ba tuổi sao? Lại không thành thật giao phó nói, ta không ngại lại thưởng ngươi vài cái bàn tay ."

Không hỏi thị phi, trực tiếp động thủ, Sở Lâm cùng Dương Hồ đều là người thông minh, trong lòng lập tức minh bạch, cái này Lê Lao Mục chỉ sợ là đánh lấy vu oan giá họa, đem trách nhiệm tất cả đều đẩy tới Dương Hồ trên người, làm cho chính hán chỉ lo thân mình .

Dương Hồ khoe miệng tràn ra vài tia tiên huyết, một bên gương mặt sưng lên thật cao, mà trong ánh mắt của hán, thật nhanh hiện lên một đạo tức giận, chỉ là ngại vì Lê Lao Mục thực lực là Thối Thế Nhị Trọng, mạnh mẽ đem tức giận trong lòng cho đè ép xuống, nhưng vẫn trả lời : "Mảnh này Linh Dược, thật chính là mình khô héo ."

"Còn dám mạnh miệng ? Xem ra không để cho ngươi thả lỏng xương, ngươi là sẽ không thành thật thông báo ." Lê Lao Mục ánh mắt bất thiện, giơ tay lên, một linh lực hướng trong bàn tay vọt tới .

Lúc này đây, Lê Lao Mục cư nhiên không có bất kỳ lưu thủ, làm cho Dương Hồ bị hăm hại nôi, như vậy, không chỉ có sẽ không lan đến chính mình, còn thuận tiện lại bán Hồ Chí một cái nhân tình . . .

"Ta để cho ngươi mạnh miệng!" Lê Lao Mục lập tức hét lớn một tiếng, thật nhanh hướng Dương Hồ phiến đi .

Dương Hồ muốn tránh, nhưng hắn chỉ là một Thối Thẽ Nhất Trọng Vũ Tu, đối mặt Thối Thẽ Nhị Trọng Lê Lao Mục, căn bản tới không vội tránh, chỉ có thể khó khăn lắm thối hậu một chút, sau đó trở mặt nhìn Lê Lao Mục bàn tay phiến đến trên mặt mình .

Chỉ là, giờ khắc này, lại có một bàn tay bỗng nhiên từ một bên lộ ra, chỉ mảnh treo chuông gian chặn Lê Lao Mục một kích này .

"Lê Lao Mục, mọi việc lưu lại một đường, ngày sau tốt gặp nhau . Linh Dược đúng là chính mình khô héo, cùng Dương Hồ không quan hệ . Ngươi không muốn ép người quá đáng ." Sở Lâm ánh mắt roi thẳng vào Lê Lao Mục trên người, bình tĩnh mà thanh âm lạnh như băng trung, kiềm nén lấy một tức giận .

Lê Lao Mục Đệ Nhất Kích, là ở bất ngờ không kịp đề phòng dưới tình huống phát khởi, Sở Lâm hoàn toàn chính xác phản ứng không kịp nữa, mà giờ khắc này Lê Lao Mục Đệ Nhị Kích, Sở Lâm sớm đã trong lòng đề phòng, tuyệt không cho phép Lê Lao Mục ở trước mặt mình, đối với huynh đệ của mình động thủ!

"Tiểu tử, xem ra, cái này Linh Dược khô héo sự tình, cũng có ngươi một phần . Ngươi đã tự tìm chết, cũng đừng trách ta không khách khí ." Lê Lao Mục hiển nhiên không có đoán ở chính mình quân sự nhất mẩu ba phần bên trong lòng đất đầu, lại có đệ tử tạp dịch dám ngăn trở mình động thủ, nhất thời đã kinh tức giận dâng lên, uy hiếp quệt mắt Sở Lâm .

Hắn căn bản cũng không có suy nghĩ, một cái đệ tử tạp dịch tại sao có thể chống đỡ chính mình ẩn chứa Thối Thẽ Nhị Trọng linh lực một kích, còn có thể như thể khí định thần nhàn, ngược lại trên người linh lực nhanh quay ngược trở lại, đã bắt đầu nổi lên tiếp theo đánh, mà một kích này mục tiêu, là Sở Lâm .

"Sở ca, quên đi . . ." Dương Hồ vội kéo một cái Sở Lâm ống tay áo, nhẹ giọng nói, hắn đã sớm đem Sở Lâm coi như huynh đệ, tự nhiên không muốn Sở Lâm bởi vì mình được tội Lê Lao Mục .

"Quên đi ?" Sở Lâm khoe miệng là móc lấy một đạo lãnh ý, không nói đến lúc này đã kinh chuẩn bị công kích chính mình Lê Lao Mục có nguyện ý hay không quên đi, bằng vào hôm nay Lê Lao Mục đánh huynh đệ mình một bạt tai này, Sở Lâm không có ý định làm cho Lê Lao Mục bình yên vô sự ly khai ?

Người không phạm Ta, Ta không phạm Người, người nếu phạm ta, ta tất gấp trăm lần hoàn lại!

"Sở Lâm, Dương Hồ! Các ngươi bỏ rơi nhiệm vụ, đưa tới tang lớn Linh Dược héo rũ, bản quân sự ngày hôm nay liền đem các ngươi bắt, giao cho các trưởng lão xử lý!" Lê Lao Mục hét lớn một tiếng, đơn giản trực tiếp khẩu trừ đỉnh đầu mũ qua đây, đồng thời cả người linh lực bắt đầu khởi động, hướng Sở Lâm công tới .

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Đánh chết quân sự

"Cẩn thận, Sở ca!" Dương Hồ hét lớn một tiếng, tuy là hắn biết Sở Lâm thực lực cùng thiên phú đều rất mạnh, cái này từ lúc đầu nhất chiêu đẩy lùi Hồ Chí cũng có thể thấy được, hiện tại coi như đánh không lại Lê Lao Mục, cũng ít nhất có thể đánh ngang tay, không đến mức chịu thiệt .

Nhưng mặc dù như thế, Lê Lao Mục dù sao cũng là quân sự, từ trên cấp bậc liền đè ép hai người mình nhất cấp, Lê Lao Mục muốn cho hai người mình mạng giầy nhỏ nói, chỉ cần đem cái kia Linh Dược khô héo sự tình ở trước mặt trưởng lão thêm mắm thêm muối một phen, hai người mình liền thật là khó thoát kỳ cữu .

Chỉ là, Dương Hồ cũng không biết, lúc này Sở Lâm nội tâm, đã kinh dâng lên một đạo băng lãnh sát cơ .

Sở Lâm người mang thân bí Toái Đồng, mà cái kia một mảng lớn Linh Dược héo rũ, hiển nhiên là trước Toái Đồng đưa tới, nếu như lẫn nhau dàn xếp một cái, đem việc này hơi chút làm nhạt, rơi vào cái phổ thông nghiêm phạt còn chưa tính .

Nhưng là từ Lê Lao Mục thời khắc này cử động không khó nhìn ra, hắn không chỉ có muốn đem Dương Hồ coi như người chịu tội thay, thậm chí còn muốn đem việc này làm đại, trực tiếp đến tai trưởng lão vậy đi .

Mặc dù chỉ là ngoại viện trưởng lão, vậy do Vũ Viện ở nam bộ lãnh địa thanh danh hiển hách, đảm bảo không cho phép ngoại viện thực lực của trưởng lão đã kinh vượt quá tướng tượng, trọng yếu hơn chính là, lấy những thứ kia lão gia năng lực, một phần vận cảm giác được Sở Lâm trong cơ thể Toái Đồng chuyển, đây tuyệt đối là cái tai họa ngập đầu a!

Thất phu vô tội, Hoài Bích Kỳ Tội đạo lý, Sở Lâm tự nhiên biết, hướng chỉ, Linh Dược héo rũ bản chính là tội lớn ...

"Lê Lao Mục, người đã không nên như thế người gây sự, đó thật là không được ta ." Sở Lâm khoe miệng nhắc lên một đạo lạnh như băng độ cung, ở Mạc Phủ thời điểm, hẳn chịu được quá người người lên án, đến về sau càng là kém chút bị Mạc Duệ cho hại chết, nội tâm của hắn sớm đã như Bàn Thạch một dạng kiên định, quả quyết sát phạt .

"Cho lão tử quỳ xuống!" Lê Lao Mục quát lên một tiếng lớn, đã một chương võ đến, cái này thế tựa hồ muốn nhất chiêu đã đem Sở Lâm đánh bại .

Nhưng mà, hẳn cái này toàn lực một chương, cũng không có giống như trước đối đãi đệ tử tạp dịch lúc như vậy uy phong, chỉ thấy hắn người thiếu niên trước mắt này, trong phút chốc nâng lên một chương, lấy đồng dạng tư thế nghênh hướng chính mình, chỉ là chương phong gian bắt đầu khởi động lấy linh lực, lại so với hắn nồng nặc rất nhiều .

"Sao vậy khả năng ?" Lê Lao Mục mở to mắt chữ, vẻ mặt kinh hãi, trong lòng nhấp nháy một cảm giác không ổn, rút ra chương sẽ lui về sau .

"Muốn đi ?" Sở Lâm dưới chân đột nhiên đạp một cái, thân ảnh cực nhanh về phía trước, như gió vậy, ngay lập tức đuổi theo Lê Lao Mục, mà một chương kia, công bằng, rơi thẳng ở Lê Lao Mục trước ngực .

"Phanh" mà một tiếng, mang theo tiếng xương nứt, Lê Lao Mục ho ra máu bay ngược .

"Thối Thê tam trọng ? Người cư nhiên đột phá đến Thối Thê tam trọng rồi hả?" Lê Lao Mục ngực đau đớn một hồi, trong mắt cũng hiện lên một hồi kiên kỳ, hẳn không nghĩ tới một cái nho nhỏ đệ tử tạp dịch, cư nhiên đã có Thối Thê tam trọng thực lực, liên tuổi này, phóng tới ngoại viện trong, đó cũng là một nhân vật, chẳng qua rất đáng tiếc, người đã chỉ là một đệ tử tạp dịch, vừa vận hay là ta quản lý đệ tử tạp dịch, vậy người cũng đừng nghĩ chuyện mình .

"Đi chết đi!" Mà giữa lúc Lê Lao Mục lòng tràn đầy nghĩ đến sao vậy chính chết Sở Lâm thời điểm, găm lên giận dữ cũng là đột ngột vang lên, chỉ thấy Dương Hồ trong tay chẳng biết lúc nào cầm lấy nhất cục đá to lớn, hung hăng hướng Lê Lao Mục trên đầu ném tới .

"Phốc!"

Tiên huyết vẩy ra, Dương Hồ nén giận một kích, cư nhiên trực tiếp đem Lê Lao Mục đầu cho đập ra bầu, Lê Lao Mục đến chết cũng không nghĩ đến, chính mình một cái quản sự, Thối Thê kỳ Nhị Trọng lại bị một cái Thối Thê Nhất Trọng đệ tử tạp dịch cho dùng tảng đá đập chết .

"Hồ tử ..." Sở Lâm kinh ngạc nhìn về phía Dương Hồ .

"Lê Lao Mục cùng Hồ Chí cùng một giuộc, mới có thể làm khó dễ như vậy ta, ngày hôm nay hẳn bắt quá là bởi vì Linh Dược héo rũ một chuyện, mượn đề tài để nói chuyện của mình mà thôi . Việc này từ vừa mới bắt đầu liền không Pháp Thiện, ta Dương Hồ lại làm phiền hà Sở ca, nếu khiến Lê Lao Mục đi, sau này chúng ta tuyệt đối không sống được nữa . Cùng với chờ bị Lê Lao Mục thẳng nhai này chính chết, không bằng thừa dịp hiện tại liền tuyệt cái này sau mất ."

Dương Hồ cầm lấy tảng đá, vừa tàn nhẫn mà ở Lê Lao Mục trên đầu đập vài cái, trên mặt đều là điên cuồng màu sắc, một lát mới hồi phục tinh thần lại, đem tảng đá vứt xuống một bên, đối với Sở Lâm nói : "Sở ca yên tâm, chuyện hôm nay, là ta Dương Hồ một người gây nên, tuyệt sẽ không lại liên lụy Sở ca ."

"Đã là huynh đệ, nên có nạn cùng chịu ." Sở Lâm tự tay khoát lên Dương Hồ trên vai, vẫn một câu nói .

Sở Lâm vốn là đối với Lê Lao Mục nổi lên sát tâm, chỉ là không nghĩ tới Dương Hồ cũng sẽ như vậy dứt khoát động thủ, Sở Lâm càng là biết, Dương Hồ đối với Lê Lao Mục dưới sát thủ, càng nhiều hơn nguyên nhân có lẽ là bởi vì chính mình .

Linh Dược héo rũ, lại kích thương quản sự đệ tử, Dương Hồ trên thực tế là vì Sở Lâm giải quyết rồi sau mất .

Dược Điền, vốn là Lê Lao Mục tự mình trông chừng, bình thường căn bản không người hội đi bên này . Sở Lâm cùng Dương Hồ rất nhanh liền đem Lê Lao Mục hủy thi diệt tích, thuận tiện đem một mảnh kia khô héo Linh Dược cũng cho hết liên căn bỏ đi .

Dược Điền bị trộm, Lê Lao Mục vô có mất tích ...

Không có quá nửa cái nguyệt, tin tức như thế liền truyền ra, đồng thời rất nhanh thì truyền đến ngoại viện trưởng lão trong tai .

Trong mấy ngày kế tiếp, trong viện phái vài nhóm người qua đây điều tra việc này, chẳng qua, cũng không có người hội hoài nghi đến Sở Lâm cùng Dương Hồ hai cái nho nhỏ đệ tử tạp dịch trên người, hơn nữa, Lê Lao Mục vì không cho người khác biết chính mình cả Dương Hồ chuyện, vùng này bên trong cư nhiên không có những người khác biết Dương Hồ từng kinh trông nom qua Dược Điền!

Đây cũng tính là Lê Lao Mục mua dây buộc mình .

Cuối cùng, trong viện cũng chỉ có thể cho ra một cái không giải quyết được gì kết quả : Lê Lao Mục biến thủ, trộm Linh Dược đường chạy!

Tiếp theo lấy, ngoại viện liền ban bố một cái nhiệm vụ, bắt lại Lê Lao Mục, thưởng linh đan một viên, trong lúc nhất thời không biết có bao nhiêu ngoại viện đệ tử xuất động, hiển nhiên, cái kia một viên linh đan đối với ngoại viện đệ tử sức dụ dỗ không gì sánh được lớn đại .

Nhưng mà, đây hết thảy cũng chỉ là phí công, bị rất nhiều ngoại viện đệ tử coi là hương bột bột Lê Lao Mục, lúc này sớm đã là Dương Hồ thủ hạ vong hồn .

Đêm, ánh trăng như nước .

"Thối Thê tam trọng! Đột phá!"

Rậm rập trong rừng, một đạo quát nhẹ truyền đến, Sở Lâm thân thể mâm ngời chung một chỗ quang ngổ ngổ trên nham thạch, trong cơ thể một không gì sánh được tinh thuần linh lực âm âm bạo phát, trong sát na tràn ngập toàn thân .

Một tíc tắc này, Sở Lâm chỉ cảm giác mình toàn thân tràn ngập lực lượng, ở hơn một ngàn tích Linh Dịch dưới sự xung kích, rốt cục đột phá đến rồi Thối Thê tam trọng!

"Từ ngày ấy sau khi, Toái Đồng ngâm nước ra Linh Dịch, cư nhiên so với trước kia tinh thuần mấy lần!" Sở Lâm tự tay, một khối toả ra lấy khí tức viển cổ Toái Đồng đột ngột xuất hiện tại đây trong tay .

Hắn bây giờ có thể khẳng định, lúc đầu những thứ kia khô héo Linh Dược, nhất định là bị Toái Đồng hút sạch linh lực .

Toái Đồng hấp thu như vậy nhiều linh lực sau khi, cư nhiên xảy ra nào đó dị biến, phảng phất cùng Sở Lâm hòa làm một thể một dạng, mắt thường căn bản không cách nào tìm kiếm, mà chỉ cần Sở Lâm nguyện ý, tựa hồ tùy thời có thể triệu hồi ra Toái Đồng .

"Đây rốt cuộc, là một như thế nào bảo bối ?"

Trong đêm đen, thiếu niên ung dung mà phát sinh khẽ than thở một tiếng .

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11: Kỳ nhân Chu Sinh

Đông phương phía chân trời, rất nhanh lộ ra ngân bạch sắc .

Tu hành, thời gian luôn là qua rất nhanh .

Sở Lâm lật tay một cái, Toái Đồng lặng yên không hơi thở biến mất, tiếp theo lấy hắn thân ảnh run lên, cả người dường như liệt báo một dạng chợt lao ra, thật nhanh hướng nơi ở chạy đi .

Thối Thê tam trọng, Sở Lâm trong cơ thể Vũ Tinh so với trước kia lớn gấp hai, linh lực càng là so với trước kia cuộn trào mãnh liệt mấy lần .

Vén vén mấy hơi thở, Sở Lâm thân ảnh liền đã kinh tiêu thất ở từng lâm bên trong .

"Hừ!"

Bỗng nhiên, trong không khí một đạo nhỏ nhẹ run run truyền đến, một người mặc Tử Bào, thân thể lụ khụ lão nhân đột ngột xuất hiện ở trước kia Sở Lâm tu luyện trên nham thạch, mà ở hắn nơi ông tay áo, thỉnh thoảng lấy ba đóa màu vàng Mai Hoa đồ án hiện .

"Thối Thê kỳ tam trọng, dĩ nhiên tàn mất ra không kém gì Thối Thê lục trọng sóng linh lực . Lúc nào, ngoại viện cư nhiên sinh ra như thế một nhân rồi hả?" Lão nhân nhìn Sở Lâm phương hướng ly khai, khóe miệng nhúc nhích, phát sinh một tiếng thán phục .

Khoảng khắc sau, lão nhân hơi có chút chờ mong cười cười : "Ồ ngoại viện loại này tài nguyên căn cứ trong hoàn cảnh tu hành, đều có thể đạt được loại này tầng thứ, này Tử Nhược là vào Nội Viện, sợ rằng thật là có cùng mấy tiểu tử kia tranh phong tiềm lực . Chẳng qua, tiềm lực, cuối cùng là tiềm lực mà thôi ... Ha ha ..."

Tiếng cười vẫn còn ở trong rừng truyền vang, mà thân ảnh của lão nhân cũng là sớm đã tiêu thất .

...

Sở Lâm vẫn trở lại nơi ở, đều không biết mình sau khi rời đi, giữa núi rừng phát sinh tất cả .

Ngày hôm nay, hẳn chính là một môn tâm tư đánh giá lấy một chuyện khác, đó chính là trong viện, đã kinh phái mới quân sự tới rồi .

Mới quân sự tiền nhiệm, tự nhiên tránh không được muốn đem thủ hạ quản lý hết thấy đệ tử tạp dịch cũng gọi bên trên, tập trung họp .

"Sở ca, người ... Người đột phá ?" Dương Hồ cùng Sở Lâm cùng nhau đi trước tập trung chỗ, nhưng là hôm nay hẳn lần đầu tiên nhìn thấy Sở Lâm, cũng là không khỏi khiếp sợ tròn to mắt .

Lê Lao Mục sau khi chết nửa nguyệt, Dương Hồ nhưng là ung dung rất nhiều mỗi ngày cũng sẽ không là bộ kia gân bì lực kiệt đáng vẽ, tinh thần rất nhiều càng vui mừng chính là, hẳn cũng đột phá đến rồi Thối Thể kỳ Nhị Trọng .

Cương đột phá thời điểm, hẳn còn muốn cùng Sở Lâm luyện tay một chút, kết quả lại khiếp sợ phát hiện, Sở Lâm ở trước mặt của hắn, lại như là một ngọn núi, khó có thể vượt quá, mà hôm nay chứng kiến Sở Lâm, Dương Hồ từ trên người cảm nhận được khí thế tựa hồ lại hồn hậu rất nhiều, không khỏi có chút giật mình .

"May mắn đột phá ." Sở Lâm nhìn Dương Hồ khoa trương biểu tình, cười nhạt .

"Có thể hay không hỏi thăm, Sở ca bây giờ là cái gì cảnh giới ?" Dương Hồ ngưng ngưng gãi đầu một cái, cười hắc hắc nói .

"Thối Thể tam trọng ." Sở Lâm cũng không giấu diếm .

"Tam trọng ?" Dương Hồ trong lòng ngạc nhiên, lúc trước Thối Thể Nhị Trọng thời điểm, là có thể đánh bại dễ dàng đều là Thối Thể Nhị Trọng Lê Lao Mục, bây giờ đến rồi tam trọng, thực lực kia, chẳng phải là càng thêm kinh người!

Tập trung chỗ, là một mảnh tấm đá xanh xây thành đất trống, mà mới tới quân sự, nghe nói vốn là ngoại viện đệ tử, về sau bởi vì phạm vào chút chuyện, mới bị cách chức để làm quân sự .

"Ta họ Chu, tên một chữ một cái Sinh ." Đám người đến đông đủ, mới quân sự ánh mắt liền đảo qua người trước mắt, mạn điều tư lý nói .

Chẳng qua, hẳn vừa mới dứt lời, đệ tử tạp dịch nhóm tâm lý ngay lập tức sẽ vọt lên một cái cổ tiểu ý, chỉ là trước mắt vị sư huynh này nhưng là mới nhậm chức quân sự, coi như là còn muốn cười, bọn họ cũng phải mạnh mẽ nhịn xuống a .

"Trư Sinh ? Danh tự này không sai, lấy tên nhân có tài học, có tài học ... Ha ha ." Dương Hồ nhỏ giọng lẩm bẩm, cố nén lấy tiểu ý .

"Con người của ta rất đơn giản, chỉ cần các người đừng cho ta thêm phiền, ta cũng sẽ không gây phiền phức cho các người ."

"Ừ, các người trước kia làm cái gì sự tình, sau này vẫn làm cái gì sự tình . Chẳng qua, nhiệm vụ số lượng ah ..." Chu Sinh nói đến đây lúc, dừng một chút, tựa hồ đang suy nghĩ .

Người phía dưới, dồn dập mặt lộ vẻ khẩn trương màu sắc .

Phía trước Lê Lao Mục, là một lòng tham không đáy gia hỏa, lợi dụng trên tay chức quyền, các loại cướp đoạt nghiền ép bọn họ, một buổi sáng bị răn cấm, mười năm sự tình thẳng, nếu như mới tới quân sự nhờ như vậy ... Cái kia sau này thời gian còn sao vậy quá ả?

Đang ở phía dưới trong đám người, một ít người xoa tay chuẩn bị lấy đồ ra hôi lộ lúc, Chu Sinh thanh âm cũng là vang lên lần nữa : "Nguyên bản bao nhiêu lượng công việc, hiện tại toàn bộ giảm phân nửa, không, giảm phân nửa sau khi lại giảm phân nửa, cắt giảm đến một phần tư, ngược lại đệ tử tạp dịch như vậy nhiều, cũng không thiếu chúng ta mấy cái này làm việc . Thuận tiện làm tiếp hai tàu thủy chuyển đổi xong, làm một tháng sống, nghỉ ngơi một cái nguyệt . Người nào trước cạn sống, người nào nghỉ ngơi trước, chính các người bắt thăm đi."

"..."

Toàn trường vắng vẻ, lặng ngắt như tờ .

Đệ tử tạp dịch nhóm mỗi một người đều tròn mắt há hốc mồm mà nhìn Chu Sinh ...

Cái này lớn như vậy ngoại viện, lại còn có như vậy kỳ lạ quân sự ?

"Sao vậy, các người không muốn ?" Chu Sinh híp mắt một cái .

"Không không không, nguyện ý nguyện ý!"

"Sư huynh muôn năm!"

"Sư huynh người tốt a!"

"Gặp Thượng Sư huynh, là chúng ta tám đời Từ Tu tới phúc a!"

Toàn trường đệ tử tập dịch đều lệ rơi đầy mặt, thậm chí có vài cái đầu trực tiếp quỳ xuống đất đập đầu .

"Quá khen quá khen, đâu có đâu có ... Hắc hắc ." Chu Sinh xấu hổ nở nụ cười, chẳng qua khoảng khắc sau khi, tựa hồ nhớ lại cái gì sự tình, nói : "Há, được rồi, còn có một cái tin tức, là ngoại viện phải báo cho xuống đến ... Ngạch, là cái gì tới lấy ..."

Nói đến đây, Chu Sinh rồi lại ngừng lại, tựa hồ đầu óc bỗng nhiên nhỏ nhất nhì, sao vậy cũng nhớ không nổi đến, chần chờ một lát mới từ trong túi mân mê nửa ngày, móc ra một tấm nhãn nhúm giấy tới .

"Là ngoại viện công văn!" Dương Hồ mắt sắc, liếc mắt liền nhận ra được .

"Cái này Chu Sinh, thật đúng là một kỳ nhân . Ngoại viện công văn, trọng trung lấy quyền lực tuyệt đối, người nào cầm ở trong tay không thích đáng báo bồi tựa như bùng nổ, hẳn cư nhiên như thế tùy ý giấu ở trong túi ." Sở Lâm khòe miệng nhất câu, lúc này cũng không khỏi lộ ra một nụ cười .

Đang khi tất cả mọi người đợi Chu Sinh tuyên đọc thông báo thời điểm ...

"Hất xì!"

Một cái vang dội hất xì từ Chu Sinh trong miệng vang lên, tiếp theo lấy, Chu Sinh theo bản năng đem vật cầm trong tay công văn hướng lỗ mũi mình bên trên một, sau đó nhiều lần gây chong chóng, lau sạch ... Thẳng đến cả Trương Văn thư đều dính vào nước mũi, sau đó thuận tay đem ném vào cách đó không xa một cái lồng sười .

Giờ này khắc này, tình cảnh này, mọi người khòe miệng đều là hung hăng nhất rút ra ...

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12: Đi trước Hắc Phong hạp

"Ừ, được rồi, chúng ta mới vừa nói đến cái nào rồi hả?" Chu Sinh vỗ tay một cái, nhìn phía mọi người, vẻ mặt mờ mịt .

"Sư huynh, người nói trong viện có một thông báo ..." Người phía dưới đều mạnh mẽ nhìn tiểu ý, đối mặt như thế kỳ lạ quản sự, Dương Hồ không khỏi ra nói rằng .

"Há, đúng rồi . Thông báo ..." Chu Sinh tựa hồ bừng tỉnh đại ngộ một dạng, lại đưa tay vào trong túi, chẳng qua tiếp theo lấy trên mặt cũng là thật nhanh hiện lên một đạo xấu hổ : "Cái kia ... Chư vị, không có ý tứ, ngoại viện công văn ta quên dẫn theo ."

Phía dưới mọi người, khòe miệng lại là nhất rút ra .

"Không phải đâu ? Vừa rồi rõ ràng là chính bản thân hắn đem công văn lau nước mũi. Như thế dễ quên ?" Dương Hồ nhẹ giọng nói lầm bầm .

"Dễ quên ah ?" Sở Lâm ánh mắt từ Chu Sinh phía sau cái kia mảnh nhỏ cây trong rừng đảo qua một cái, khòe miệng lộ ra một đạo nụ cười như có như không .

Rừng cây bên trong, ba bóng người lặng yên đứng ở một cây đại thụ sau khi, quan sát lấy trên đất trống tất cả .

"Thảo, cái này Trư Sinh gì đó, tuyệt đối là có ý! Dám đối với ngoại viện công văn như thế Đại Bất Kính, là ăn gan hùm mật gấu!" Trong ba người, một thiếu niên mặt lộ vẻ tức giận, hừ nhẹ một tiếng .

"Phé đi Vương Nguyên Lâm một chân, lại còn có thể ở ngoại viện Tiêu Dao khoái hoạt thoả đáng quản sự ... Tầm tặc, như vậy nhiều Hội Minh cũng không muốn trêu chọc hắn, xem ra cái này Chu Sinh hoàn toàn chính xác có điểm môn đạo ." Một người khác, đứng ở trung gian vị trí, trong tay đem theo một cái chiết phiến, đại khái mười bảy mười tám tuổi đáng vẻ, lúc này như có điều suy nghĩ gập đầu, tiếp theo lấy trong mắt của hắn, hiện lên một đạo ngoan lệ : "Chẳng qua, Vương Nguyên Lâm mặc dù chỉ là cái hoàn khổ từ đệ, nhưng dù sao cũng là Vương Trường già Thân Tôn Tử, càng là ta Kiếm Phong Minh người. Vậy thì do ta Kiếm Phong Minh đứng ra bãi bình Chu Sinh, thuận tiện bán Vương Trường lão một bộ mặt đi."

"Ở ngoại viện, có thể được ta Kiếm Phong Minh Lưu đội trưởng điểm danh đối phó, đơn giản là hắn Chu Sinh mấy thế hệ Từ Tu tới phúc khí ." Cuối cùng một người lộ ra vẻ mặt cười lấy lòng, đúng lúc vỗ một cái nịnh bợ .

Lại sau một lúc lâu, ba cái thiếu niên xoay người ly khai .

...

Thu hồi ánh mắt, Sở Lâm khẽ lắc đầu, tuy là cách xa nhau quá xa, hắn cũng nghe không được cái gì, nhưng đột phá đến Thối Thể tam trọng sau, cảm giác nhạy cảm hơn, hắn có thể đủ Chân Chân Thực Thực cảm giác được bên kia có người, hơn nữa mang theo địch ý.

Đương nhiên, địch ý này cũng không phải xông lấy chính mình, mà là nhằm vào lấy trên đài Chu Sinh đi.

Có người địa phương, thì có giang hồ. Vũ Viện, mặc dù quý vị nam bộ lĩnh Địa Vũ Tu Thánh mà, nhưng thân ở trong đó, Sở Lâm là thấu hiểu rất rõ, nơi đây, cũng không có nhìn bề ngoài đi tới như vậy bình tĩnh.

Trên đất trống, hội nghị rất nhanh thì kết thúc, Chu Sinh cũng không làm bất kỳ dừng lại gì, bước nhanh ly khai, mà một đám đệ tử tạp dịch vẫn còn cũng không có tán đi, đều thất chí bất thiết thảo luận lấy làm việc một cái nguyệt, nghỉ ngơi một tháng chuyện này.

Cuối cùng phi thường may mắn, Sở Lâm cùng Dương Hồ đều phân chia đến rồi nghỉ ngơi trước một đội bên trong.

"Sở ca, cái này là cơ hội của chúng ta a!" Dương Hồ hưng phấn mà nói.

"Cơ hội?" Sở Lâm ngăn người.

"Sở ca, ngươi không biết?" Dương Hồ thấy Sở Lâm mờ mịt đáng vẽ, giải thích: "Đệ tử tạp dịch muốn trở thành ngoại viện đệ tử, chỉ có lưỡng chủng cách. Loại thứ nhất, là bị trường lão hoặc là trong viện đại nhân vật thu làm đồ đệ, hoặc là dẫn tiến. Cái tỷ lệ này nói như vậy quá nhỏ. Mà loại thứ hai, thì là góp đủ mười miếng thú nhiệt hạch, hiến cho ngoại viện tùy ý một vị trường lão, liền có thể trở thành bên ngoài Ký Danh Đệ Tử, cũng chính là ngoại viện đệ tử."

Sở Lâm gật đầu, luận đối với Vũ Viện lý giải, hắn quả thực không bằng Dương Hồ, đối với những quy tắc này, Sở Lâm lúc trước một điểm cũng không biết, chẳng qua, mười miếng thú nhiệt hạch, đó cũng không phải là một con số nhỏ.

Thú nhiệt hạch, là man thú linh lực chỗ tinh hoa.

Man Thú có tương đương với nhân loại Thối Thể Cảnh vũ tu thực lực, đối ứng lấy Thối Thể Cảnh Cửu Trọng, Man Thú cũng bị chia làm vừa đến cửu giai.

Nhưng Man Thú da dày thịt béo, trên thân thể gấp mấy lần, hầu như cũng có một cái đặc biệt vượt trội năng lực, dưới tình huống bình thường, muốn triệt để đánh chết Man Thú, trừ phi thực lực của ngươi vượt lên trước Man Thú rất nhiều, hơn nữa, càng làm cho ngươi ta bắt đắc dĩ chính là, cũng không phải là hết thấy Man Thú trong cơ thể đều sẽ có thú nhiệt hạch tồn tại.

Cũng đang bởi vì này, thú nhiệt hạch giá cả phổ biến tương đối vang dội, mười miếng nhất giai thú nhiệt hạch, cái kia đã kinh có thể bù đắp được Đại Man Thành một cái thượng lưu dòng binh đoàn một năm chi tiêu.

"Hồ tử, cho nên ý của ngươi là, chúng ta thừa dịp cái này một cái nguyệt, đi ra ngoài liên sát Man Thú, thu hoạch thú nhiệt hạch, sau đó một lần hành động trở thành ngoại viện đệ tử!" Sở Lâm cười cười, trong lòng không khỏi mọc lên một hào khí, đôi mắt càng lớn thiêu chiến, mới có thể càng có động lực, hướng chỉ, ở cái kia xa xôi Đại Man Thành, còn có một cái Mạc Phủ, chờ chính mình đi đối phó đây.

"Liên sát Man Thú?" Dương Hồ cực kỳ khoa trương há to miệng, sau đó sắc mặt cực nhanh mọc lên một đạo ý kính nể, trong bụng thầm nghĩ: "Đại ca chính là đại ca a, lại dám đem chủ ý đánh tới Man Thú trên người, điều này làm cho ta rất xấu hổ. Ta lúc đầu chỉ là muốn đi thử thời vận, xem có thể hay không nhặt một viên thú nhiệt hạch..."

Sở Lâm nếu như biết Dương Hồ trong lòng nói, tuyệt đối sẽ dở khóc dở cười...

Thú nhiệt hạch là nhiều lần vật trân quý? Ngươi lại muốn lấy đi một?

"Hồ tử, vậy ngươi biết, trong ngày thường ngoại viện đệ tử muốn thu hoạch thú nhiệt hạch, đều là hướng cái nào địa phương thám hiểm?" Sở Lâm hỏi.

"Cách chúng ta gần nhất, có một chỗ là Hắc Phong hợp địa phương, chính là cả toà sơn mạch một cái cửa vào, trong ngày thường có rất nhiều ngoại viện đệ tử hội từ nơi đó vào núi. Chẳng qua, đại đa số người cũng chỉ là ở ngoại vi hoạt động. Nghe đồn coi như là các trường lão, cũng không dám quá xâm nhập quá sâu." Dương Hồ suy nghĩ một chút, hồi đáp.

"Hắc Phong hợp? Tốt, chúng ta phải đi nơi này!" Sở Lâm hạ quyết tâm, liền cùng Dương Hồ lên đường xuất phát.

Hắc Phong trấn nhỏ, một cái tọa lạc ở Hắc Phong ngoài hiệp tiểu thành trấn, ở chỗ này, trên cơ bản cũng chỉ là một ít Vũ Tu lui tới, có rất ít người thường tồn tại. Nơi đây, cũng không thuộc về Vũ Viện quản hạt, hay bởi vì bên ngoài gần sát Hắc Phong hợp, một cách tự nhiên ra đời một ít tiểu hình thế lực, trong đó từ dòng binh đoàn cùng Vũ Viện đệ tử cầm đầu Hội Minh hợp thành.

Bởi Hắc Phong hợp nằm ở ngoài dãy núi vậy, cho nên ở nơi này Hắc Phong trấn nhỏ, cũng không có thực lực nghịch thiên Lão Quái Vật xuất hiện, một dạng đều là chút Thối Thể Cảnh Vũ Tu, thỉnh thoảng xuất hiện một cái Linh Võ Cảnh, cũng chỉ là trùng hợp đi ngang qua mà thôi.

Đang lúc hoàng hôn, hai người thiếu niên thân ảnh xuất hiện ở Hắc Phong trấn nhỏ bên ngoài, chính là hoa đã hơn nửa ngày người đi đường Sở Lâm hai

người .

"Sở ca, chúng ta cần phải ở chỗ này đặt mua một ít vật tất yếu, ngày mai lại vào Hắc Phong hạp ." Dương Hồ từ trong túi móc ra một ít túi kim tệ .

Sở Lâm liếc mắt một cái, không nói gì .

"Sở ca, Hắc Phong hạp mặc dù chỉ là ngoại vi, nhưng là hung hiểm vạn phần, chúng ta muốn mua một bả tốt một chút vũ khí, chuẩn bị sẵn sàng ." Dương Hồ tiếp tục nói .

Sở Lâm giữ yên lặng .

"Sở ca, nếu như tiền đủ, chúng ta còn có thể mua chút thuốc mỡ, bôi lên ở trên người, có thể hữu hiệu khu vãn ." Dương Hồ mở ra túi tiền, một cái tiền đồng một cái tiền đồng mà cân nhắc lấy, đếm tới phân nửa, hần chợt ý thức được cái gì, ngẩng đầu nhìn về phía Sở Lâm : "Sở ca, ngươi sao vậy không nói lời nào ?"

"..." Sở Lâm cước bộ dừng một chút, "Huynh đệ a, ngươi Sở ca đã quên mang tiền ."

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Tụ Bảo Các

"Huyền Thiết Trường Kiếm, mười miếng kim tệ một bả!"

"Khu Văn Cao, năm bình chỉ cần một viên kim tệ!"

"Ngoại Phu Kim Sang Dược, Chi Huyết Tán, ba miếng kim tệ một chai!"

"..."

Hắc Phong trấn nhỏ hai bên đường phố, không Thiếu Thương phiên thiết to lấy rao hàng, lúc này mặc dù đã hoàng hôn, trên đường mọi người lại như cũ nối liền không dứt .

"Tụ Bảo Các ."

Sở Lâm hai người ở một tòa có chút rất khác biệt lầu các bên ngoài dừng lại, nhìn lầu các trên cửa khối kia rồng bay phượng múa băng hiệu, Sở Lâm không khỏi mặc niệm một tiếng .

"Tụ Bảo Các, là Hắc Phong trấn nhỏ nhất quyền uy bán tràng, ngươi có thể đem bảo bối của ngươi bán cho bọn họ, cũng tương tự có thể dùng tiền từ hần cái này mua bảo bối, được xưng 'Không có gì không mua, không có gì không bán'. Bất luận là bình khí, đan dược, vẫn là một ít còn lại đạo cụ, chỉ cần xuất từ Tụ Bảo Các, cái kia đều so với Hắc Phong trấn nhỏ còn lại chỗ nào bán tới tốt lắm hơn mấy cấp bậc ." Dương Hồ biết Sở Lâm đối với Hắc Phong trấn nhỏ không hiểu nhiều, lập tức giải thích .

"Đi, đi xem ." Sở Lâm nghe vậy, gật đầu, liền nhắc chân đi vào .

Một bên Dương Hồ nhanh lên tay kéo Sở Lâm : "Mẹ nhà nó, Sở ca, Tụ Bảo Các đồ đạc rất đắt... Chúng ta đi không nổi a ."

"Ngạch ..." Sở Lâm dừng một chút, vẫn không có thay đổi chủ ý, nói : "Hồ tử, muốn không ngươi trước đi xem mua chút tiền nhập Hắc Phong hạp nhất định chuẩn bị đồ đạc, ta ngược lại không có tiền, liền vào xem . Chờ chút chúng ta ở phía trước lộ khẩu hội hợp ."

Nói xong, Sở Lâm trực tiếp hướng Tụ Bảo bên trong các đi tới .

Mới vừa vào Tụ Bảo Các, Sở Lâm cũng cảm giác được một nhẹ nhàng khoan khoái khí tức đập vào mặt, phóng nhãn nhìn lại, chỉ thấy lớn như vậy bên trong đại sảnh, tổng cộng ba hàng triển khai quý, trước mặt nhất một loạt triển khai quý, trưng bày lấy đủ loại màu sắc hình dạng Linh Dược, đan dược, từ nay về sau một loạt, trưng bày lấy từng viên Ngũ Quang Thập Sắc thú nhiệt hạch, còn như cuối cùng một loạt, thì là từng chuỗi mơ hồ di chuyển lấy lưu quang bình khí .

Tụ Bảo bên trong các, chỉ có vẻn vẹn mấy người, cùng bên ngoài nối liền không dứt đường phố so với, có vẻ hơi quanh quẩn .

Sở Lâm một bước vào đại môn, một cái phủ hướng dẫn mua phục sức nữ tử ánh mắt liền quét tới, chẳng qua, cũng chỉ là đảo qua, liền thu về, trong ánh mắt mang theo rõ ràng hèn mọn .

Từ kiều phượng, vốn là Hồng Vũ thành Tụ Bảo Các hướng dẫn mua linh đội, cuộc sống gia đình tạm ổn qua được cực kỳ thoải mái, nhưng ngay khi hai ngày trước, nàng đánh lầy bay lên đầu cảnh biến Phượng Hoàng chủ ý, lại muốn cao hơn leo một vị ở Hồng Vũ thành có tiền có thế lão gia, kết quả mộng đẹp không làm thành, ngược lại bị vị kia lão gia nhà giàu bắt lại cái đang lầy, trực tiếp đem nàng một trận đánh đập, dạo phố một phen, khiến cho Hồng Vũ thành Tụ Bảo Các đều cảm thấy quá bại danh tiếng, trực tiếp đem nàng cách chức đến rồi Hắc Phong trấn nhỏ tới .

Mà hôm nay, chính là nàng đến Hắc Phong trấn nhỏ Tụ Bảo Các nhậm chức ngày đầu tiên .

Cùng Hồng Vũ thành so với, Hắc Phong trấn nhỏ tưởng chừng như là cái thâm sơn cùng cốc, Từ kiều phượng tâm tình tự nhiên là khó chịu tới cực điểm, lập tức liền giận chó đánh mèo đến rồi vừa bước vào cửa gián dị trên người thiếu niên .

"Đầu năm nay, thực sự là cái gì nhà quê cũng dám hướng Tụ Bảo Các đi, lẽ nào cho rằng Tụ Bảo Các là dùng để hóng mát địa phương sao?" Từ kiều phượng nhìn Sở Lâm trên người mặc quần áo, khinh thường nói, thanh âm mang theo một chút chanh chua, càng là không chút nào đè thấp .

Sở Lâm nghe vậy, chân mày hơi nhíu lại, cũng không nói lời nào, tự nhiên hướng triển khai quỹ đi tới .

Từ Linh hoa, 500 kim tệ, Vô Căn Đẳng, 200 kim tệ, Băng Tuyền Tâm, 600 kim tệ ...

"Không nghĩ tới Hắc Phong trấn nhỏ cái này nơi chật hẹp nhỏ bé, lại có nhiều như vậy trân quý Linh Dược, luận phẩm giai cấp nói, cái này chút có thể đều là trung đẳng nhất phẩm linh dược ." Sở Lâm liếc mắt một cái liền nhận ra triển khai trong quầy Linh Dược giống, không khỏi âm thầm chất lưỡi .

Linh Dược cùng linh đan đều có lấy vừa đến ngũ phẩm chi tranh, mỗi một phẩm lại có thượng trung hạ ba bậc, phẩm cấp càng cao, càng là trân quý, mà trước mắt những thứ này Linh Dược tuy là nhất phẩm, nhưng nếu đặt ở Đại Man Thành, đủ để gây nên một hồi phong ba không nhỏ .

"Tụ Bảo Các phía sau, nhất định có một không nhỏ thế lực chống đỡ, bằng không, chỉ sợ sớm đã bị cướp sạch không còn ." Xét thấy trong cơ thể Toái Đồng từng kinh gây nên quá Linh Dược tăng lớn héo rũ, Sở Lâm không dám ở Linh Dược hàng này dừng lại lâu lắm, cước bộ tiếp tục đi về phía trước, đi thẳng tới binh khí hàng này .

"Uy uy uy, người đến cùng có mua hay không đồ đặc à? Nơi này chính là Tụ Bảo Các . Nhà quê, người nếu như mua không nổi lời nói, liền sớm làm cút ra ngoài!" Bên tai vang lên lần nữa Từ kiều phượng khắc nghiệt thanh âm .

"Chẳng lẽ cái này chính là các người Tụ Bảo Các đạo đãi khách sao?" Sở Lâm lạnh rên một tiếng, đối mặt cái này thuần túy ở không đi gây sự nữ tử, hẳn tâm lý không khỏi mọc lên một tức giận, chính mình tiến nhập Tụ Bảo Các mới(chỉ có) ngăn người khoảng khắc, đã bị cô gái này ngôn ngữ vũ nhục hai lần, coi như Tụ Bảo Các thực sự như Dương Hồ nói vậy sa hoa, cũng không trở thành như thế mất chó coi thường người khác chứ ?

"Đạo đãi khách?" Từ kiều phượng mắt liếc nhìn Sở Lâm, khinh bỉ cười vài tiếng : "Nhà quê, người lại có khuôn mặt nói mình là khách, thực sự là cười ngạo ta, cái này Tụ Bảo trong các gì đó, người có thể mua được nửa cái sao?"

"Mua ?" Đối mặt như vậy mất chó coi thường người khác nữ nhân, Sở Lâm không nhịn cười được, từ trong lòng lấy ra một cái tinh xảo bình sứ, bỏ lên trên bàn, từng chữ từng câu nói : "Không nói đến ta có mua hay không đặc khỏi người Tụ Bảo Các đồ đặc, Tụ Bảo Các không phải được xưng 'Không có gì không mua, không có gì không bán' ah ? Ta rất ngạc nhiên, cái này Hắc Phong trấn nhỏ Tụ Bảo Các, có hay không mua được đồ trên tay của ta!"

Từ kiều phượng theo bản năng ngăn người, nhưng theo mặc dù lộ ra càng thêm khinh thường biểu tình, giễu cợt nói : "Nhu người vậy chết vì sĩ diện nhà quê, ở Hồng Vũ thành thời điểm tiểu thư ta liền thấy nhiều rồi . Chẳng qua cuối cùng, đều là đầy bụi đất, kẹp lấy đuôi chạy ."

Nói lấy, Từ kiều phượng chỉ chỉ cách đó không xa một cánh đóng chặt lấy môn, khinh miệt quét mắt Sở Lâm : "Dạ, nhìn thấy không ? Cánh cửa này phía sau, chính là chúng ta Hắc Phong trấn nhỏ Tụ Bảo Các thủ tịch giám bảo sư dừng cương, người có gan, mượn lấy người cái kia phá bình quán tử đầy cửa đi vào, không có loại nói, liền lập tức kẹp lấy đuôi chạy trốn, đừng đến chết vẫn sĩ diện . Cũng đừng nói tiểu thư ta không có nhắc nhở người, đừng cương đại sư cũng không dễ trêu chọc, nếu như cầm lấy một chai rác rưởi đi vào, cẩn thận bị cắt đứt chân ."

"Giám bảo sư ?" Sở Lâm nghe vậy, không khỏi trầm tư một phen .

Bình sứ trong tay của hắn, trang bị lấy Toái Đồng sở ngâm nước đi ra Linh Dịch trải qua pha loãng sau dịch thể .

Trước, Sở Lâm cảm giác được linh dịch linh lực biến mỏng, có thể từ lần trước ở Dược Điện hấp thu cái kia một mảng lớn linh dược linh lực sau khi, linh dịch nồng độ lại tăng lên rất nhiều, thậm chí so với ban đầu còn nùng vài phần, lúc này tuy là trải qua pha loãng, nhưng như vậy ôn hòa không tác dụng phụ Linh Dịch, tất nhiên cũng là chí bảo .

Sợ nói không khoa trương chút nào, nếu như xuất ra một chai không có trải qua pha loãng Linh Dịch trao đổi, tuyệt đối có thể bao Tụ Bảo Các cái này nguyên tảng gì đó .

Hôm nay tiến nhập Tụ Bảo Các, bản ý cũng là dự định bán một chai pha loãng sau Linh Dịch, thứ nhất có thể đổi ít tiền hoa, thứ hai cũng có thể làm cho quyền uy nhân sĩ kiên định một cái linh dịch giá trị, chỉ là mới vừa cái kia chanh chua trong miệng nữ nhân giám bảo sư, làm cho Sở Lâm không khỏi có chút chán chờ .

Thất phu vô tội, Hoài Bích Kỳ Tội! Cái kia giám bảo sư, chắc là cái kiến thức rộng rãi lại thực lực cao cường tồn tại ...

"Cát, nhà quê, sao vậy đang đứng bất động ? Không có trông ? Hối hận rồi hả?"

Từ kiều phượng thấy Sở Lâm lưỡng lự, đắc ý cười nở hoa, nhân cơ hội lại giễu cợt vài câu .

Mà lúc này, Sở Lâm trong lòng cũng đã hảo liệu chủ ý, cước bộ về phía trước, đẩy cửa mà vào ...

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Kim Tạp quý khách

Đây là một gian đơn giản gian phòng, mấy tờ tọa ý quay chung quanh lấy bàn tròn trưng bày, đối diện cửa vị trí, một cái lông mày rậm trung niên nhân nhắm mắt mà ngồi, trung niên nhân hai tán hơi bạch, ước chừng năm mươi sáu tuổi, khuôn mặt ngay thẳng, mơ hồ có chút khí thế không gian mà uy .

Sở Lâm ánh mắt đông lại một cái, về mặt khí thế cảm giác, cái này cái trung niên nhân thực lực, sợ rằng so với Đại Man Thành Mạc Hà mạnh hơn vài phần, nói vậy chính là mới vừa thời khắc đó mỏng trong miệng nữ nhân nói giám bảo đại sư Mạc Cương, có Linh Võ Cảnh Vũ Tu tọa trấn, thảo nào không có ai tới cướp sạch Tụ Bảo Các, liền Hắc Phong trấn nhỏ những thứ này Thối Thế Cảnh Vũ Tu, nếu như trêu chọc Tụ Bảo Các, thuận tiện là muốn chết .

Chẳng qua đây đối với Sở Lâm mà nói, cũng là chuyện tốt, Mạc Cương thực lực càng cao, lại càng biết hàng, trong tay mình Linh Dịch là có thể bán ra càng tốt giá .

Còn như hội sẽ không khiến cho có chút tham lam lo lắng, Sở Lâm sớm đã làm xong dự định, giống như Mạc Cương như vậy thực lực càng cao, trong lòng lo lắng cùng ngờ vực vô căn cứ thì càng nhiều, ứng phó ngược lại dễ dàng .

"Người tới giám bảo ?" Mạc Cương nhẹ nhàng giương đôi mắt, chứng kiến Sở Lâm lộ vẻ non nớt khuôn mặt, trong mắt nhanh chóng lướt qua một đạo vô cùng kinh ngạc, hẳn ở Hắc Phong trấn nhỏ Tụ Bảo Các đảm nhiệm thủ tịch giám bảo sư hơn mười năm, vẫn là lần đầu gặp phải như thế trẻ tuổi hộ khách .

"Đổi chút tiền lẻ mà thôi, chưa nói tới là bảo ." Sở Lâm từ dung tiến lên, ở Mạc Cương chỗ ngồi đối diện ngồi xuống, sắc mặt đạm nhiên, đem bình sứ trong tay đặt lên bàn .

"Hắc Phong trấn nhỏ người biết, ta Mạc Cương không phải bảo không giám, có giám tất bảo ." Mạc Cương ánh mắt nhìn chòng chọc Sở Lâm, ngay thẳng trên mặt lộ ra một rõ ràng ngạo ý, lấy thực lực của hắn cùng giám bảo năng lực, ở Hắc Phong trấn nhỏ, quả thực đủ để kiêu ngạo .

"Đối với người vô dụng là phế vật, đối với người hữu dụng là bảo vật ." Sở Lâm mặt không đổi sắc, giọng nói phong khinh vân đạm, khoát lên bình sứ lên tay, ngón tay nhẹ nhàng khươi một cái, nhắc lên bên cạnh nắp bình .

Nhất thời, một nhẹ nhàng khoan khoái khí tức tràn ngập ra, ngán ngủ mấy hơi gian, liền ở bên trong phòng truyền vang ra .

"Tốt tinh thuần linh lực!" Mạc Cương đột nhiên mở to mắt chữ, ánh mắt bắn thẳng đến Sở Lâm bình sứ trong tay, trầm ngâm một tiếng, chần chờ nói :
"Tiểu hữu, có thể hay không để cho ta tỉ mỉ giám định một phen ?"

"Xin cứ tự nhiên ." Sở Lâm cười nhạt, trực tiếp đem trong tay bình sứ thả qua, mới vừa Mạc Cương biểu hiện làm cho hắn nguyên bản còn có chút cẩn thận nội tâm không khỏi thờ phào nhẹ nhõm, nếu Mạc Cương biết hàng, biết cái này Bình Linh dịch giá trị, vậy liền càng hội kiêng kỵ chính mình "Phía sau nhân", đơn giản sẽ không dùng tới não cân .

"Đa tạ!" Mạc Cương lúc này đã kinh triệt để thu hồi về mặt ngạo ý, trên mặt ngược lại có thêm sệt ngưng trọng, cẩn thận từng li từng tí tiếp được Sở Lâm ném tới bình sứ, xúc lên nắp bình, mũi ở miệng bình gian nghe nghe, sắc mặt lại là đổi đổi .

"Linh lực tinh thuần, phẩm tương nhu hòa, không có tạp chất, thích hợp nhất Vũ Tu hấp thu luyện hóa ... Cái này nhất Bình Linh dịch giá trị, đủ để bù đắp được hai quả thuốc viên nhất phẩm!" Mạc Cương bỗng nhiên ngừng đầu, con mắt chăm chú nhìn chòng chọc Sở Lâm, hắn dám khẳng định, loại này phẩm tương Linh Dịch, chỉ có Vũ Viện bên trong số ít vài cái đại nhân vật mới có năng lực luyện chế, chẳng lẽ ... Chẳng lẽ người thiếu niên trước mắt này, đúng là Vũ Viện mấy vị kia đại nhân vật đệ tử ?

Sắc mặt liên tục biến ảo một hồi, Mạc Cương trong lòng chưa tính toán gì cái ý niệm trong đầu hiện lên, chỉ là thiếu niên ở trước mắt nhưng thủy chung

dáng vẻ nhẹ nhàng bình thản như mây gió, thực sự khiến người ta có chút cân nhắc không ra .

"Cái này Bình Linh dịch, có thể vào Mạc đại sư pháp nhãn ?" Sở Lâm cười hỏi một tiếng, giọng nói như trước bình thản, nếu Linh Dịch giá trị đạt được khẳng định, vậy liền sớm tuốt tay, mau ly khai . Đối mặt Mạc Cường người như vậy, nói không khăn trương là không có khả năng, chỉ là Sở Lâm che giấu tốt lắm khăn trương một mặt, xảo diệu lộ ra từ dung lạnh nhạt một mặt .

"Không có nhìn lầm, cái này Bình Linh dịch, không chỉ có thể làm cho Vũ Tu tăng thực lực lên, đối với Luyện Dược Sư mà nói, sợ rằng càng là bảo vật vô giá, chỉ cần chế thuốc thời điểm gia nhập vào một chút, tuyệt đối có thể đề thăng ti lệ thành đan cùng phẩm tương . Cái này Linh Dịch luyện chế người, thủ đoạn cao minh, đơn giản là ... Là ... Cao minh a!" Mạc Cường đem hết toàn lực mà khen một phen, lặng yên liếc nhãn thiếu niên đối diện, vừa lúc bắt được trên mặt thiếu niên nhanh chóng lướt qua một đạo đắc ý màu sắc, trong lòng nhất thời càng thêm khẳng định một phần, người này thân phận tuyệt đối không đơn giản!

Nghĩ vậy, Mạc Cường lập tức từ trong tay áo lấy ra một tấm thẻ màu vàng, tôn kính mà đưa tới Sở Lâm trước mặt : "Tiểu hữu, đây là ta Tụ Bảo Các Kim Tạp, cầm Kim Tạp giả, chính là Tụ Bảo Các quý khách . Quý khách có thể bằng vào Kim Tạp, có thể ở nam bộ lãnh địa bất luận cái gì một thành phố Tụ Bảo Các tiêu phí hoặc lãnh, phương diện này có năm chục ngàn kim tệ ngạch độ ."

"Năm chục ngàn!" Sở Lâm trong lòng không khỏi giật mình, cổ nín lấy nội tâm kích động, bình tĩnh "ừ" một tiếng, sau đó giả trang ra một bộ tùy ý dáng vẻ, thuận tay tiếp nhận Kim Tạp .

Giao dịch đạt thành, Sở Lâm không có lập tức rời phòng, mà là lại cùng Mạc Cường nói chuyện tào lao vài câu, đánh giá lấy Dương Hồ đi dạo được hẳn là cũng không xê xích gì nhiều, mới cho phép bị đứng dậy rời đi .

Ở Mạc Cường nhìn theo dưới, Sở Lâm đi ra giám bảo thất .

"Yêu, đây không phải là vừa rồi giọng điệu thật lớn nhà quê sao? Cư nhiên không có bị Mạc Cường đại sư dạy dỗ một trận tụt ra tới, vận khí ngược lại không tệ ." Mới vừa ra tới, bên tai liền lập tức vang lên Từ Kiều Phụng chanh chua thanh âm, cái kia bản còn có mấy phần sắc đẹp trên mặt lúc này đều là không tốt ý .

"Đối xử với mọi người bất công, đãi khách bất kính, Xú Bà Nương, ta chỉ muốn hỏi ngươi, ngươi bằng ở đâu cái này Tụ Bảo Các đặt chân ? Sự tồn tại của ngươi, không phải ngã Tụ Bảo Các chiêu bài ah ?" Sở Lâm dừng bước lại, một tíc tắc này, hần phảng phát nhớ lại ở Mạc Phủ lúc, nhận hết xem thường cảm giác, ánh mắt không hề chớp mắt mà nhìn chòng chọc cái này chanh chua nữ nhân, chữ chữ leng keng mà nói .

Từ Kiều Phụng bị Sở Lâm khí thế chấn động, theo bản năng lui lại mấy bước, toàn mặc dù phục hồi tinh thần lại, thẹn quá thành giận chỉ lấy Sở Lâm mũi, bát mắng : "Ngươi cái này không cha không mẹ nhà quê, ngươi lại dám ..."

"Ba!"

Một cái vang dội lỗ tai đem Từ Kiều Phụng cho phiến bối rối .

Một tát này, Sở Lâm không có dùng linh lực, thuần túy chỉ dùng cánh tay lực lượng, nhưng may là như vậy, Từ Kiều Phụng khoe miệng cũng ngay lập tức sẽ sưng lên, phía trên là một cái đỏ tươi dấu năm ngón tay .

"Nhục người không có nhục phụ, đừng ... nữa buộc ta đối với nữ nhân động thủ ." Sở Lâm bỏ lại một câu lời lạnh như băng, sau đó ở một đôi ánh mắt khiếp sợ trung, đi ra phía ngoài .

Ở Tụ Bảo bên trong các, đánh Tụ Bảo Các người ... Ở Hắc Phong bên trong trấn nhỏ, thiếu niên này, vẫn là thứ nhất .

"A!" Thẳng đến Sở Lâm đi tới cửa, Từ Kiều Phụng mới phản ứng được, lớn tiếng hét rầm lên, sau đó vỗ lấy giám bảo thất môn, khóc kể lể : "Mạc Cường đại sư a, ngài có thể phải làm chủ cho ta a ..."

"Hất xì ..."

Giám bảo sư cửa mở ra, Mạc Cường đi ra, chứng kiến Từ Kiều Phụng dáng dấp, không khỏi nhú mày : "Chuyện như thế nào ?"

"Mạc Cường đại sư, cái kia trời giết nhà quê, lại dám đánh ta, ngươi xem mặt của ta, đều sưng thành như vậy, cái này gọi là nhân gia sau này có thể sao vậy quá a ..."

Từ Kiều Phụng thê lương tiếng khóc làm cho Mạc Cường chân mày càng nhíu càng sâu, nhưng rất nhanh liền nghe được cái như thế về sau .

"Ba!"

Lại là một cái vang dội lỗ tai, trực tiếp đem Từ Kiều Phụng cho tát bay ra ngoài .

Cùng lúc đó, Mạc Cường giận dữ thanh âm vang lên : "Ngươi cái này mắt chó coi thường người khác nô tài, chọc ai không tốt, lại dám chọc ta Tụ Bảo Các Kim Tạp quý khách!"

"Kim Tạp quý khách!"

Bốn cái trọng lượng cấp chữ làm cho bên trong phòng khách tất cả mọi người ngốc trệ ước chừng nửa phút, ngay cả Từ Kiều Phụng tiếng khóc đều hơi ngừng .

Giờ khắc này, mọi người trong đầu đều không tự chủ được hiện lên mới vừa cái kia quần áo mộc mạc thiếu niên ...

Thiếu niên này, lại là Kim Táp quý khách!

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Xung đột

Từ Tụ Bảo Các xuất hiện, thiên đã kinh triệt để tới, lúc này hai bên đường phố, ban ngày huyên náo cõi ra vài phần .

Sở Lâm đem Kim Táp giấu kỹ, tâm tình không khỏi một hồi tốt, khoe miệng cũng móc lấy một đạo tiểu ý .

Năm chục ngàn kim tệ, từ trên trời giáng xuống cự khoản, có số tiền này, chính mình thậm chí có thể trực tiếp mua mười miếng thú nhiệt hạch trở về, liền có thể thuận lợi trở thành ngoại viện đệ tử .

Sở Lâm đương nhiên sẽ không làm như vậy, lần này tới Hắc Phong hợp mục đích, không chỉ là góp đủ mười miếng thú nhiệt hạch, càng là vì hảo hảo lịch lãm một phen, đề thăng một ít chiến đấu kỹ xảo .

Sở Lâm rất nhanh tới trước đó cùng Dương Hồ ước định cẩn thận hội họp lộ khẩu, chẳng qua cũng không có thấy Dương Hồ thân ảnh .

"Mau đi xem một chút, nghe nói bên kia có người đắc tội Kiếm Phong Minh ."

"Kiếm Phong Minh ? Chính là Vũ Viện một vị thiên tài xây dựng Hội Minh ?"

"Ồ Hắc Phong trấn nhỏ lại có thể có người dám đắc tội Kiếm Phong Minh người, là ai như thế đuôi mù ."

"Hình như là một người đáng đáp có chút khỏe mạnh thiếu niên, cũng là Vũ Viện đệ tử, đại khái Thối Thể Nhị Trọng thực lực ."

"Cái này có trò hay để nhìn . . ."

Lúc này, mấy đạo nhân ảnh thần tốc từ bên người chạy qua, nghe được nói chuyện của bọn họ, Sở Lâm trong lòng không khỏi khẽ nhảy lên một chút, Thối Thể Nhị Trọng ? Có chút khỏe mạnh ?

"Nguy rồi, không sẽ là hồ tử chứ ?" Sở Lâm trong lòng dâng lên một đạo không ổn cảm giác, bước nhanh đuổi kịp mới vừa mấy người .

Một con đường khác, một mảnh gầy rồi đoàn người .

"Xú tiểu tử, thái ô uế Bản Thiếu gây, một câu áy náy đã nghĩ quên đi ?" Giữa đám người, một đạo chói tai thêm thanh âm phách lỏi vang lên, chỉ thấy hơn mười cái thanh niên đem một thiếu niên vây vào giữa, nói chuyện, là một người mặc áo xanh, cầm trong tay quạt xếp người, những thứ khác thanh niên đều sau hắn một bước đang đứng, mơ hồ có loại chúng tinh phủng nguyệt mùi vị .

Cái này ở đoàn người ngực, đều thêu lấy một thanh tinh xảo đoản kiếm —— Kiếm Phong Minh tiêu trí .

Mà cái kia bị vây vào giữa thiếu niên, chính là Dương Hồ .

Lúc này Dương Hồ nội tâm quả thực phiền muộn tới cực điểm, lúc đầu chỉ là muốn chuẩn bị thêm một ít vào Hắc Phong hợp cần phải bị gì đó, nhưng là con đường này người lui tới thực sự nhiều lắm, chen chúc gian hãn trong lúc lơ đãng đã dẫm vào người thanh niên này gây, đập phải giày còn chưa tỉnh, có thể hét lần này tới lần khác đập Kiếm Phong Minh thành viên gây, hơn nữa nhìn đáng vẻ, trước mắt người thanh niên này địa vị dường như còn không nhỏ.

Thân là Vũ Viện đệ tử, Dương Hồ tự nhiên nghe nói qua ngoại viện thanh danh hiển hách Kiếm Phong Minh, cho nên không muốn trêu chọc, lúc đó liền vội vàng xin lỗi một phen .

Ai ngờ người thanh niên này tựa hồ cũng không có dàn xếp ôn hòa ý tứ .

"Vị sư huynh này, thật ngại, ta thực sự không phải cố ý." Đây cồi lòng áy náy mà xin lỗi một tiếng, Dương Hồ lần nữa hướng về trước người thanh niên cúi mình vái chào, hắn cũng không muốn gây chuyện, bởi vì lúc trước, đầu tiên là Hồ Chí làm khó mình, về sau lại có đem mình vào chỗ chết chính Lê Lao Mục, trước sau hai lần mình cũng làm phiền hà Sở Lâm, nếu lần này lại liên lụy Sở Lâm chọc tới Kiếm Phong Minh, vậy mình chẳng phải là tội đáng chết vạn lần . . .

Dương Hồ lần nữa nhượng nhịn, cái kia Kiếm Phong Minh thanh niên có thể không cảm kích, thừa dịp lấy Dương Hồ lúc cùng thời điểm, thanh niên bỗng nhiên bắt lại Dương Hồ sau não chước tóc, đồng thời thân hình nhanh chóng thối hậu mấy bước, trực tiếp đem Dương Hồ chạm đến ở trên mặt đất .

"Số một, Bản Thiếu không thích có người đang đứng theo ta xin lỗi, thứ hai, Bản Thiếu có thể miễn cưỡng tiếp thu lời xin lỗi của ngươi, nhưng điều kiện tiên quyết là, ngươi được cho ta đem giấy liêm sạch ." Thanh niên cực kỳ giọng châm chọc vang lên .

"Ha ha . . . Mau nhìn hắn, ở chúng ta dư thiếu trước mặt, tựa như một con chó giống nhau thương cảm ."

"Đệ tử tạp dịch, vốn là cùng cậu không nhiều đại khác biệt . . . Ha ha ha!"

Một hồi cười vang, theo sát lấy từ hơn mười cái thanh niên trong miệng truyền ra .

"Khinh người quá đáng!" Dương Hồ tức giận muốn rách cả mí mắt, trên người linh lực một hồi bắt đầu khởi động, muốn phản kháng, lại phát hiện con kia ẩn ở trên đầu mình tay lực đại vô cùng, trong lúc nhất thời dĩ nhiên tránh thoát không được .

"Không muốn từ chối, ngươi chính là Thối Thê Nhị Trọng, ta muốn là vui lòng nói, bóp chết ngươi cũng không tính là cái gì ." Thanh niên khinh thường hừ một tiếng, trên tay lực lượng đột ngột gia tăng vài phần, giống như là muốn đem Dương Hồ đầu ấn vào cứng rắn nền đá bản trung giống nhau .

"A!" Dương Hồ chỉ cảm thấy đầu dường như muốn bị ép tới nứt ra một dạng, cắn răng rống giận : "Ngươi khinh người quá đáng, sớm muộn cũng có một ngày, hôm nay si nhục, ta Dương Hồ muốn gấp trăm lần xin trả cho ngươi!"

Một màn này, vừa vụn rơi vào rồi một đạo đang xâm nhập đám người thân ảnh trong mắt .

Sở Lâm đồng từ bỗng nhiên trợn đại!

"Mạc Duệ, ngươi thêm tại trên người ta tất cả, một ngày nào đó, ta sẽ gấp mười gấp trăm lần xin trả!"

Một tic tắc này, hắn nhớ tới lúc trước bị Mạc Duệ đẩy rơi vách đá cừu hận . . .

Cùng lúc đó, Sở Lâm bên tai, vang lên một cái tràn ngập hài hước tiếng cười .

"Cái gì ? Ta không có nghe lầm chứ ? Chỉ bằng ngươi một cái cùng phế vật hoàn toàn không có khác biệt đệ tử tạp dịch, lại có khuôn mặt nói ra lời này . Hèn mọn cũng không phải của ngươi sai, ngươi vẫn như cũ có thể cùng con chó giống nhau kẹp lấy đuôi sống sót, nhưng không chỉ có hèn mọn còn không có tự biết mình, sẽ là của ngươi sai rồi . Biết ah, có vài người, ngươi không so sánh được bắt đầu ."

"Kêu kệt!" "Kêu kệt . . ."

Một đạo thanh âm rất nhỏ vang lên, là Sở Lâm gắt gao nắm lại nắm đấm phát ra tiếng vang, mà thân ảnh của hắn, lúc này đang từng bước từng bước hướng vị kia dư thiếu đi tới .

"Ngươi là người nào!" Dư thiếu thông suốt đứng dậy, cảnh giác nhìn trước mắt cái này bỗng nhiên xuất hiện thiếu niên .

"Sở ca . . ." Dương Hồ khoe miệng tràn đầy lấy một tia tiên huyết, chứng kiến Sở Lâm xuất hiện, trong ánh mắt mang theo áy náy : "Xin lỗi, lại để cho Sở ca . . ."

"Chuyện như thế nào ?" Sở Lâm cắt đứt Dương Hồ lời nói, thanh âm đậm mạc kiềm nén lấy một tức giận, thần sắc âm trầm giống như một tọa Vạn Niên Băng Xuyên một dạng, không có một tia huyết sắc .

"Ừ . . Là ta trước thái ô uế giày của hắn, Sở ca, bọn họ là Kiếm Phong Minh người." Dương Hồ biết Sở Lâm làm người, sợ hắn bởi vì mình đắc tội Kiếm Phong Minh, có chút chần chờ mà nói .

"Tiểu tử, dư hoi ít hơn ngươi nói, ngươi nghe không . . ." Đứng ở dư thiếu bên trên một thanh niên đối với lấy Sở Lâm phát sinh một đạo quát lớn .

Chỉ là, hắn lời còn chưa nói hết cả câu, Sở Lâm thân ảnh liền đã lóe lên, sau một khắc đã kinh xuất hiện ở thanh niên kia trước mặt, bàn tay trắng nõn lúc này giống như thiên quân một dạng chém thẳng vào xuống .

"sát!"

Thanh thúy tiếng xương bể .

Thanh niên kia không có bất kỳ cơ hội phản ứng, một cánh tay liền vô lực rũ xuống, đồng thời, trên vai trong sát na truyền tới đau nhức làm cho hắn mất

tôi sầm lại, trực tiếp mới ngã xuống đất .

"Lão Trương!"

Kiểm Phong Minh người trong vang lên mấy đạo kinh hô, nhưng không một người dám lên trước .

"Tê . . ."

Chu vi người xem cuộc chiến đều là ngược lại hút một khẩu lãnh khí, khiếp sợ nhìn phía Sở Lâm .

Cái này khiếp sợ, không chỉ có khiếp sợ Sở Lâm bày ra thực lực, càng khiếp sợ ở Hắc Phong trấn nhỏ, lại có thể có người dám như thế dứt khoát đối với Kiểm Phong Minh nhân động thủ!

Rất nhiều trong tầm mắt, Sở Lâm chậm rãi xoay người, hướng dư thiếu một chấp tay : "Huynh đệ ta thái ô uế giày của ngươi, ta thay hấn lần nữa xin lỗi ngươi ."

Dư thiếu nguyên bản âm trầm xuống mặt giờ khắc này không khỏi lộ ra mỉm cười, hấn vốn đang kiêng kỵ tiểu tử trước mắt này thực lực, nhưng hiện tại xem ra, tiểu tử này hiển nhiên cũng là kiêng kỵ chính mình phía sau Kiểm Phong Minh .

"Hừ, Bản Thiếu đại nhân bất kể tiểu nhân quá, việc này cũng lười tính toán . Đem lão Trương trên lưng, chúng ta đi ." Dư thiếu ý bảo thủ hạ đem vậy cũng xuống thanh niên công lên, liền dự định ly khai .

"Chậm lấy!"

Lúc này, Sở Lâm thanh âm vang lên lần nữa .

Dư thiếu theo bản năng dừng lại chân, chu vi đoàn người cũng là không khỏi nghi ngờ nhìn phía Sở Lâm .

"Ngươi tha thứ huynh đệ ta, ta có thể huynh đệ còn giống như chưa nói tha thứ ngươi chứ ?" Sở Lâm khuôn mặt bình tĩnh, ánh mắt nhìn thẳng dư thiếu : "Ngươi làm dơ huynh đệ ta y phục, việc này, sao vậy coi là ?"

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16: Hoặc là liếm sạch

Thanh âm đậm đặc giống như Trọng Chùy một dạng, từng chữ từng câu đánh ở trong lòng mọi người .

Không ít người đều có chút há hốc mồm mà há to miệng . . .

Một cái đệ tử tạp dịch, muốn cùng Kiểm Phong Minh dư thiếu tính sổ ?

Dư thiếu vốn tên là dư Thần, thiên tư phi phàm, bây giờ cương đầy hai mươi tuổi, đã là Thối Thể Tứ Trọng thực lực .

Ở ngoại viện, hai mươi tuổi đạt được Thối Thể Tứ Trọng, có nửa thời gian mười năm, hấn rất có thể liền đạp Nhập Linh Võ Cảnh .

Một cái ba mươi tuổi Linh Võ Cảnh cao thủ, phần này thiên tư, đã thượng thừa, hơn nữa hấn Kiểm Phong Minh Minh chủ đường đệ cái này thân phận, toàn bộ ngoại viện đều có rất ít người dám chọc giận hấn .

"Ta không nghe lầm chứ ?" Dư Thần xoay người lại, thần sắc rõ ràng trệ trệ, theo mặc dù mọc lên một đạo cười nhạt : "Ý tứ của ngươi, là muốn cùng Bản Thiếu thảo thuyết pháp lạc~ ?"

Thanh âm rơi xuống, hơn mười người thanh niên đã kinh cực nhanh đem Sở Lâm vây vào giữa, sắc mặt khó coi .

"Theo ta Kiểm Phong Minh thảo thuyết pháp, ngươi là người thứ nhất . Ta ngược lại thật ra muốn nghe một chút, ngươi nghĩ sao vậy coi là ?" Tiếp theo lấy, dư Thần có chút hăng hái nhìn phía Sở Lâm, mới vừa Sở Lâm bỗng nhiên xuất thủ, đích đích xác xác tại hấn tâm lý khơi dậy một tia chấn động .

Nhưng mặc kệ nói thế nào, dư Thần từ trước đến nay ở ngoại viện ngang ngược quen rồi, cho tới bây giờ đều chỉ có hấn tìm người khác muốn nói pháp

phần, chưa từng có người dám ở trước mặt hấn thảo thuyết pháp ?

Hơn nữa bên cạnh hấn đám này Kiếm Phong Minh thành viên, toàn bộ đều là Thối Thể tam trọng thực lực, với hấn dư Thần cùng nhau, làm sinh ra lấy nhiều khi ít chuyện, coi như là Thối Thể Ngũ Trọng, bọn họ đều có lòng tin có thể một lần hành động bất .

Huống chi trước mắt nhỏ nhỏ một cái đệ tử tạp dịch, tuổi tác và thân phận đặt vậy, thực lực có mạnh hơn nữa, cũng mạnh mẽ chẳng qua Thối Thể Ngũ Trọng chứ ?

Mặc dù nói, 15 tuổi Thối Thể Ngũ Trọng, đã kinh có thể so với yêu nghiệt!

Sở Lâm khoe môi hơi cuộn lên, ánh mắt hồ hững quét một vòng vây lấy người của chính mình, không có một tia thối nhượng ý tứ, trong sáng thanh âm truyền vào ở đây mỗi người lỗ tai .

"Hoặc là liếm sạch, hoặc là toàn bộ lưu lại một cái tay!"

"Cái gì!"

Vây xem đoàn người nhất thời truyền đến một hồi nao động, nhìn phía Sở Lâm trong ánh mắt sinh ra vẻ kinh ngạc, mặc kệ hôm nay kết quả như thế nào, những người ở chỗ này đều muốn đem tầm này còn hơi lộ ra non nớt khuôn mặt nhớ ở trong đầu .

Dương Hổ nhìn trước người mình này đạo cao ráo thân ảnh, trong lòng một dòng nước ầm bắt đầu khởi động, Sở Lâm ở trong mắt hấn hình tượng lần nữa tăng vọt rất nhiều .

"Sinh thời, ta tất vì người bất chấp gian nguy, để báo đáp người đối với ta Dương Hổ ân tình ." Dương Hổ khẽ nhếch miệng, trong lòng kiên quyết Địa Mặc niệm một tiếng .

"Tiểu tử, người có thể muốn suy nghĩ tình huống, đắc tội ta Kiếm Phong Minh hạ tràng ." Dư Thần sắc mặt tái nhợt, hấn không nghĩ tới đối phương ở biết thân phận mình dưới tình huống, còn dám phóng xuất lời nói như vậy.

Mặc kệ hấn hay là không tiếp, chuyện hôm nay, nếu như truyền ra ngoài, hấn dư Thần trên mặt của, đều không nhịn được .

"Cho các người mười giây đồng hồ thời gian suy nghĩ . Đã đến giờ, theo ta thay các người tuyển trạch ." Sở Lâm thanh âm như trước đậm mạc, mặc dù đối mặt với hơn mười cái Thối Thể tam trọng thanh niên, mặt cũng không đổi sắc .

" Con mẹ nó, muốn chết! Cùng tiến lên, phé đi hấn!" Dư Thần trong mắt tức giận lóe lên, gầm lên một tiếng .

"Bên trên, thay dư thiếu xuất này ngưng ác khí!"

"Dám ở ta Kiếm Phong Minh trước mặt như thế hung dữ cuồng, cho hấn biết biết, chữ chết sao vậy viết!"

Một đám Kiếm Phong Minh nhân dòn dập nổi giận gầm lên một tiếng, thân hình lóe lên, đối với Sở Lâm khởi xướng công kích .

Mà Sở Lâm thân ảnh lại phẳng phất một cái bóng một dạng, quý dị, nhanh chóng, hoàn toàn không có quy luật, ở một đám công kích phía dưới du tẩu, né tránh, ứng đối như thường .

Cùng lúc đó, lạnh lùng Địa cấp mấy tiếng ở bên tai của bọn hấn không ngừng vang lên .

"Mười!"

"Cửu!"

Kiếm Phong Minh nhân càng đánh càng là kinh hãi, bọn họ sao vậy cũng nghĩ không thông, một cái đệ tử tạp dịch cư nhiên có thể ở chính mình một đám người vây công phía dưới né tránh như thường .

Dư Thần sắc mặt cũng là hơi đổi đổi, thừa dịp lấy không ai chú ý, hấn tay trái hơi ngán, lặng yên bóp nát một đạo Linh Phù .

"Ba!"

"Hai!"

"Nhất!"

Đếm hết đến rồi cuối cùng, Sở Lâm trong mắt dấy lên một đạo chiến ý cao vút, quát lên một tiếng lớn : "Xem ra các người là không tính tự chọn . Cái kia Sở mỗ liền tự tiện một lần chủ trương, thay các người tuyển đi!"

Thân ảnh của hấn đón đối thủ mà lên, vọt thẳng vào Kiếm Phong Minh trong đám người .

Tiếp theo lấy, làm cho tất cả mọi người ngược lại hút hơi khí lạnh một màn xảy ra!

Sở Lâm thân ảnh nhảy vào Kiếm Phong Minh trong đám người một khắc kia trở đi, từng tiếng muện hưởng không ngừng truyền đến, nguyên bản còn oa oa hô to lấy muện giáo huấn Sở Lâm Kiếm Phong Minh thành viên sau đó một khắc, lại từng cái từng cái té trên mặt đất, hoặc là bùng lấy cánh tay, hoặc là bùng lấy chân, thậm chí còn có một người bùng lấy đũng quần, về mặt về mặt thống khổ, oa oa hô to lấy, hét thảm lên, tiếng kêu rên không ngừng .

Ngắn ngủi mấy hơi trong lúc đó, nhóm người này Thối Thệ tam trọng thanh niên liền toàn bộ ngã xuống đất không dậy nổi, mà không ra ngoài dự liệu, mỗi người trên người đều có một chỗ các đốt ngón tay bị lấy nặng đôi đũa, tựa hồ vừa lúc ấn chứng trước Sở Lâm đã nói qua .

"Hoặc là liếm sạch, hoặc là toàn bộ lưu lại một cái tay!"

Đương nhiên, đối với những thứ kia chặt đứt những bộ vị khác người, Sở Lâm cũng chỉ có thể tại nội tâm nói tiếng xin lỗi, cái này, là lần đầu tiên đồng thời đối mặt nhiều như vậy đối thủ, hạ thủ khó tránh khỏi có chút vội vàng . . .

Sở Lâm mình cũng không nghĩ tới, mới(chỉ có) cương đột phá Thối Thệ tam trọng, chính mình liền có như vậy lực chiến đấu mạnh mẽ, tuy là những thứ này Kiếm Phong Minh thành viên thực lực cũng đều ở Thối Thệ tam trọng, nhưng Sở Lâm lại cảm giác được những người này ở đây trong chiến đấu phát huy ra được linh lực còn kém rất rất xa chính mình một quyền, quả thực yếu thương cảm, không chịu nổi một kích .

Đối với tự thân như vậy biến thái thực lực, Sở Lâm cũng không nghĩ nhiều, trực tiếp quy công cho cái kia thần bí Toái Đồng cùng với linh dịch .

"Dư thiếu, hiện tại, ngươi lựa chọn xong sao?" Giải quyết hết một đám người hầu, Sở Lâm giương mắt nhìn về phía dư Thần .

"Ngươi muốn thế nào ?" Dư Thần biến sắc, theo bản năng thối hậu hai bước, lo lắng hướng trong đám người nhìn quanh vài lần, đe dọa : "Ta cảnh cáo ngươi, ngươi nếu như dám đụng đến ta một cọng tóc gáy, ngươi tin không tin, ngươi tuyệt đối không đi ra lọt cái này Hắc Phong trấn nhỏ!"

"Ngươi đã không chọn, vẫn từ Sở mỗ thay ngươi chọn đi!" Sở Lâm không nói thêm nữa, thân ảnh lưu mà một tiếng liền xông ra ngoài, thẳng đến dư Thần cánh tay phải .

"Lớn mật!"

Đúng lúc này, trong đám người vang lên một đạo chột quát, tiếp theo lấy một đạo thân ảnh so với Sở Lâm còn nhanh hơn không ít, trong sát na rơi vào dư Thần trước người, nâng lên một chương, đón nhận Sở Lâm .

"Àm!"

Nhất thanh muện hưởng, Sở Lâm bút ra bay ngược, hần cảm giác mình một quyền này phảng phất đánh vào trên sắt thép mặt một dạng, gan bàn tay chỗ tê dại một hồi .

"Người đến không thể coi thường!" Sở Lâm ngưng trọng nhìn lướt qua đứng ở dư Thần trước người người, chân mày không khỏi thật sâu nhíu một cái .

Đây cũng là một thanh niên, so với dư Thần còn phải cao hơn nửa cái đầu, phù mặc trường bào, nơi ngực đồng dạng thêu lấy một thanh tinh xảo đoản kiếm .

Lại là Kiếm Phong Minh nhân!

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Mập gầy Song Sát

Đây là một cái mặt như Quan Ngọc thanh niên, vóc người thon dài, màu da trắng nõn, lộ ra một thân trường bào màu xanh nhạt, có vẻ hơi âm nhu .

Mà tha phương mới đón nhận Sở Lâm cánh tay kia, lúc này mơ hồ hiện lên lấy một hồi Thanh Mang, tàn mát ra nhất cỗ khí tức quỷ dị .

"Đây là Nhất Giai Trung Đẳng Vũ Kỳ Thanh Nham chương!"

"Thanh Nham chương ? Nói như vậy, vị này chẳng lẽ chính là Kiếm Phong Minh mười đại đội trưởng một trong Dư Thanh rồi hả?"

"Chắc chắn sẽ không sai, Thanh Nham chương là Dư Thanh tuyệt kỹ, vị này khẳng định chính là Dư Thanh ."

"Dư Thanh đứng hàng Kiếm Phong Minh mười đại đội trưởng một trong, càng là danh liệt ngoại viện cao thủ trong bảng người thứ mười lăm, nghe nói thực lực đã kinh đạt được Thối Thể Cảnh cửu trọng!"

Trong đám người vang lên một tràng thốt lên, trong thanh âm cũng đủ e ngại ý .

"Thanh ca ." Dư Thần chưa tỉnh hồn mà thờ phào nhẹ nhõm, cung kính hướng thanh niên kia lên tiếng chào hỏi .

Dư Thanh gật đầu, phi thường thoả mãn đám người phản ứng, trên mặt đều là kiêu Cuồng Thần sắc, tùy ý liếc mắt Sở Lâm, giống như là đang tuyên án một dạng nói : "Đối với Kiếm Phong Minh bất kính, tử tội . Nể tình tình nghĩa đồng môn bên trên, người lập tức tự phế một tay, ta tha cho người khỏi chết ."

Sở Lâm sắc mặt trầm xuống, Kiếm Phong Minh người, từng cái đều mình cảm giác về sự ưu việt nhộn nhịp bộ dạng, làm cho hắn rất khó chịu, tuy là từ mới vừa nhất chiêu phía dưới có thể cảm giác được đối thủ rất mạnh, nhưng còn không có động thủ liền ngoan ngoãn tự phế một tay, đây cũng không phải là Sở Lâm tác phong, hướng chỉ, đối mặt một cái Thối Thể Cảnh Cửu Trọng cao thủ, Sở Lâm cũng bị châm lửa hiếu chiến huyết dịch một dạng, trong lòng lại có vài tia kích động .

"Người không phạm Ta, Ta không phạm Người, người nếu phạm ta, ta liền đánh hắn!" Sở Lâm nhãn thần run lên, hiện lên mấy đạo chiến ý, thanh âm Hồng hiện ra : "Kiếm Phong Minh, chiếu đánh không lầm!"

"Hừ, chưa thấy quan tài chưa rơi lệ . Thực sự là một con đáng thương con kiến hôi ." Dư Thanh sắc mặt cũng không bao nhiêu biến hóa, chỉ là lạnh rên một tiếng, trong tay lần thứ hai nổi lên Thanh Mang .

"Yêu, ngày hôm nay cái này Hắc Phong trần nhỏ, cư nhiên thật náo nhiệt ." Đang ở hai phe kiếm bạt nỗ trương dưới tình huống, một đạo mang theo cười mờ ám thanh âm đột nhiên vang lên .

Chỉ thấy đoàn người dồn dập nhường ra một con đường đến, lưỡng đạo nhất mậ nhất gầy thân ảnh xuất hiện ở trong tầm mắt .

Mập phủ một thân căng mịn y phục, giữ lấy một cái bụng bự nạm, cái kia miến cường trù trở về cúc áo tại hắn bước đi lắc lư gian, tựa hồ lúc nào cũng có thể đứt đoạn, y phục kề hở gian còn trần ra một đồng thịt béo, cái này hình tượng, quả thực khiến người ta không dám khen tặng .

Mà gầy, lấy "Khô gầy như sà" tới hình dung đều cũng không quá đáng, người bình thường vừa lúc quần áo vừa người ở trên người hắn liền lớn hơn quá đáng, một đôi ống tay áo Tùy Phong phiêu mờ, nếu không phải cặp kia lộ ở bên ngoài cổ tay, sợ rằng mọi người đều một vị hắn là cái không có cánh tay quái vật .

Cái này một đôi mập gầy hợp tác đáng đáp, thật sự là quá lạ phong, trong lúc nhất thời hấp dẫn ánh mắt mọi người .

Mọi người chú mục phía dưới, nhất mập nhất gầy nhân đình mạn bộ vậy chậm ung dung mà hướng về Sở Lâm cùng Dư Thanh đi tới .

"Thiên nột, bọn họ là ... Mập gầy Song Sát!" Lúc này, Sở Lâm bên tai vang lên Dương Hổ ngưng trọng thanh âm .

"Mập gầy Song Sát ? Là người nào ?" Sở Lâm sắc mặt cũng ngưng trọng vài phần, từ khi tức nhìn lên, cái này nhất mập nhất gầy thực lực đều không yếu, nếu như chỉ có một Dư Thanh, tự bất định còn có thể cùng chi va vào, coi như đến lúc đó đánh không lại, cũng tuyệt đối có thể mang theo Dương Hổ thừa dịp nhiều người thời điểm chạy mất .

Nhưng nếu như hơn nữa cái này nhất mập nhất gầy, nhưng là không còn như vậy hảo thuyết .

"Mập gầy Song Sát, là ngoại viện một đôi truyền kỳ huynh đệ, mập gọi Dịch Phong, gầy gọi Dịch Sơn, đều chỉ có mười tám tuổi . Danh liệt cao thủ bảng trước mười, đều có lấy Thối Thể Cảnh cửu trọng thực lực, nghe nói bọn họ hợp lực, từng kinh đánh bại quá Nội Viện một vị Linh Võ Cảnh sư huynh!" Dương Hổ thanh âm hơi có chút run rẩy, đó có thể thấy được, cái này một đôi huynh đệ nghe đồn ở Dương Hổ trong lòng để lại rất sâu sắc ấn tượng .

"Vậy bọn họ, sẽ không cũng là Kiếm Phong Minh nhân chứ ?" Sở Lâm không khỏi nhìn nhiều hai người này vài lần, về mặt ngưng trọng hỏi.

"Hắn không phải là đi, chưa nghe nói qua bọn họ có thừa vào bất kỳ một cái nào Hội Minh ... Có thể bọn họ chỉ là đứng dịp trải qua mà thôi ." Dương Hổ tựa hồ là cầu khẩn một dạng mà nói .

Lúc này, nhất mập nhất gầy chạy tới phụ cận .

Ở Sở Lâm hơi treo lên tâm tình trung, hai người đều cùng với cảm vai mà qua, tiện đà hướng về Dư Thanh đi tới, chỉ là được kêu là Dịch Sơn người gầy, đi ngang qua thời điểm, thật nhanh hướng về Sở Lâm nhử mảy, khiến cho Sở Lâm về mặt mộng bức, hoàn toàn không biết cái gì tình huống .

Đây đối với ngoại viện truyền kỳ huynh đệ, cùng chính mình tám gậy tre đánh không được quan hệ, mặc danh kỳ diệu xông chính mình thiêu mi là một ý gì ? Cảnh cáo ah ?

Đang muốn lúc, mập gầy Song Sát đã tại Dư Thanh trước mặt dừng bước .

"Là cái gì gió, kinh động Dịch Phong sư huynh cùng Dịch Sơn sư huynh, cư nhiên đem hai vị cho thổi tới Hắc Phong trần nhỏ ?" Dư Thanh khóe mắt hơi giật một cái, đang khi nói chuyện, trên mặt kiêu cuồng còi ra không ít .

"Nghe nói các người Kiếm Phong Minh gần nhất rất kiêu ngạo a, đều muốn Tmđ! Khi dễ đệ tử tạp dịch không lý tưởng rồi hả?" Mập mạp Dịch Phong trên mặt hai khối đừ tợn chợt run lên, thanh âm Hồng chỗ sáng nói .

"Hai vị, Dư Thanh không rõ các người ý đồ đến, nhưng Kiếm Phong Minh chuyện, Do Dư sửa đường ca định đoạt, hai vị có phải hay không quá rộng?" Dư Thanh sắc mặt trầm một cái, hần tự nhiên biết mình không phải mập gầy Song Sát đối thủ, tuy là hần không biết mình là nơi nào đặc tội mập gầy Song Sát, nhưng từ vừa rồi câu nói đầu tiên có thể nghe ra, đôi huynh đệ này hiển nhiên ý đồ đến bất thiện, lập tức liền mang ra Kiếm Phong Minh chủ xuất hiện .

"Ho khan ... Ừm!" Người gầy Dịch Sơn nghe được "Dư sửa" hai chữ, trong mắt cực nhanh mà hiện lên một đạo kiêu kỳ, lập tức ho khan một tiếng, trên mặt lộ ra một bộ đại nghĩa lâm nhiên thần sắc, nói : "Dư Thanh sư đệ, nói sao vậy có thể như thế nói sao ? Người Dịch Phong sư huynh chính là nhanh mồm nhanh miệng, nói năng chua ngoa nhưng tâm lòng như đậu hũ, còn không phải là vì các người Kiếm Phong Minh có thể phát triển không ngừng, nhất tiến đầu kim à... Thế nhưng, thân là Vũ Viện đệ tử, chúng ta mỗi người đều có nghĩa vụ giữ gìn chính nghĩa, làm cho cái này thế giới tràn ngập hữu ái, biến chiến tranh thành tơ lụa, mọi người cùng nhau tay nhỏ bé khiến tay nhỏ bé ..."

Người gầy thao thao bất tuyệt nói lấy, hoàn toàn không dừng được, tuy là hần về mặt hiển ngang lắm liệt, nhưng đang khi nói chuyện lại thỉnh thoảng tổng hội lộ ra một tia cười mờ ám .

Một màn này, làm cho Sở Lâm có chút dở khóc dở cười, đồng thời treo lấy tâm cũng lặng yên buông xuống không ít, xem ra, cái này mập gầy Song Sát tựa hồ cũng không phải địch nhân .

"... Cho nên, bản lấy vì cái này thế giới tăng nhiều một tia tốt đẹp sơ trung, vâng chịu nhiệt tình yêu thương bao dung bao la tư tưởng, huynh đệ chúng ta hai người, không hy vọng chúng kiến có đồng môn tương tàn tình huống xuất hiện ở trước mắt, Phong đệ, người nói đúng chứ ?" Người gầy ước chừng nói hơn hai phút đồng hồ, mới nói xong hần thao thao bất tuyệt, cuối cùng được ra một cái kết luận, vỗ mập mạp Dịch Phong bả vai, hỏi.

"Không sai!" Dịch Phong vỗ lấy ngực hét lớn một tiếng, biểu thị tán thành : "Nếu để cho chúng ta chứng kiến đồng môn tương tàn sự kiện phát sinh, vì duy trì chính nghĩa, chúng ta cam đoan đem trừng phạt nghiêm khắc, quyết không nuông chiều!"

"A —— "

Đang ở Dịch Phong uy phong lẫm lẫm vỗ ngực bảo đảm đồng thời, một đạo kêu thê lương thảm thiết vang lên .

Chỉ thấy Dư Thần thống khổ ôm cánh tay phải, tiếng kêu rên liên hồi, mà cánh tay phải của hần một khối đầu khớp xương, lúc này đã hoàn toàn sụp xuống .

"Ta nói rồi, hoặc là liếm sạch, hoặc là lưu lại một cái tay . Đây là thay ta huynh đệ đòi lại." Sở Lâm trong mắt chứa lấy một đạo lãnh ý, thừa dịp lấy Dư Thanh phân tâm, một kích thành công, cực nhanh thối lui đến mập gầy Song Sát phía sau, một bả công lên Dương Hồ, xoay người chạy .

Dư Thanh sững sờ, rất nhanh phản ứng lại, nhất thời tức giận đến môi run, cảm tức lấy mập gầy Song Sát : "Các người ... Treu chọc ta ?"

"Ngạch ..." Dịch Phong lúng túng sờ sờ đầu, nhìn về phía Dịch Sơn : "Ca, hần nói chúng ta đùa giỡn hần ."

"Đùa giỡn hần ?" Dịch Sơn sờ sờ mũi một cái, về mặt chính nghĩa mà nói : "Chúng ta nói qua nếu như chứng kiến đồng môn tương tàn sự tình, quyết không nuông chiều! Nhưng vấn đề là, vừa rồi tên kia động thủ thời điểm, chúng ta căn bản sẽ không chứng kiến a ."

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18: Diệp Thanh Tuyệt

Dịch Sơn cái này đại nghĩa lâm nhiên nói nghe vào Dư Thanh trong tai, quả thực khiến biến tốt cùng .

Dư Thanh sắc mặt rất khó nhìn, một đôi nắm tay chợt nắm chặt, một hồi lại chậm rãi buông ra, chắc thả lỏng, từng chặt ... Nhiều lần mấy lần, mới cắn răng nghiêng lợi hừ nói : "Dịch Sơn, người nên biết, ở ngoại viện đặc tội chúng ta Kiếm Phong Minh cùng Dư gia, là một cử động rất không sáng suốt ."

"Dư gia ." Dịch Sơn nhần thần lóe lóe, khinh phiêu phiêu nói : "Chỉ bằng hai anh em chúng ta, đương nhiên đặc tội không nổi, thế nhưng, đôi lại diệp sư tỷ, ta muốn phân lượng cũng không giống nhau chứ ?"

"Họ Diệp ?" Dư Thanh chân mày giật mình, trong đầu thật nhanh hiện lên đạo kia tuyệt diệu đáng người ... Tiếp theo lấy, sắc mặt của hắn thật nhanh bị sợ hãi thay thế .

Lại là nữ nhân kia ... Cái kia, mười tuổi Tu Vũ, 15 tuổi đột phá Linh Võ Cảnh, mười tám tuổi đến Linh Võ Cảnh lục trọng khủng bố nữ nhân!

Nếu như phé đi Dư Thần một cánh tay tiểu tử thực sự cùng cái kia khủng bố nữ nhân dính vào mấy may quan hệ, chuyện hôm nay, e là cho dù là dư sửa bản thân tới, cũng phải đánh nát hàm răng hướng trong bụng nuốt ...

Dư Thanh sắc mặt âm tình bất định, biểu tình trở nên đặc sắc đứng lên ... Hắn biết, nếu mập gầy Song Sát đứng ra, càng là từ vị kia khủng bố nữ nhân chỉ thị, chuyện hôm nay, cũng chỉ có thể không giải quyết được gì .

Một khắc trước đồng hồ, hắn còn cao cao tại thượng mà muốn cho Sở Lâm tự đoạn một tay, nào ngờ lúc này, toàn bộ tràng diện đã kinh xoay ngược lại trở về, nếu không Sở Lâm bình yên vô sự, ngược lại làm cho hắn ở chính mình dưới mắt lộng phé đi Dư Thần một tay!

Dư Thanh ngực đập trùng kịch liệt, hiển nhiên giận quá, hắn đường đường Kiếm Phong Minh mười đại đội trưởng một trong, ở ngoại viện hô phong hoán vũ, coi như là Nhất Hào nổi tiếng nhân vật, có thể chẳng ai nghĩ tới ngày hôm nay cư nhiên đem mặt mũi đều cho ngã vào một cái đệ tử tạp dịch trên người, điều này làm cho hắn làm sao không tức ?

Lúc này, Dư Thanh bên tai vang lên Dịch Sơn cái kia mang theo cười mờ ám thanh âm : "Dư Thanh sư đệ, ta xem trán ngươi ở giữa hơi có chút phát xanh, cần phải chú ý tim phổi a, cắt không thể tức giận công tâm ..."

"Phốc!"

Một ngụm máu tươi từ Dư Thanh trong miệng phun ra ngoài, Dịch Sơn cái kia rõ ràng cho thấy nhìn có chút há hê nói, là thật làm cho hắn kém chút đem tức bễ phổi .

"Chuyện hôm nay, Dư mỗ nhớ kỹ!" Dư Thanh lau đi máu ở khóe miệng, lạnh rên một tiếng, xoay người ly khai, mà Dư Thần cùng một đám Kiếm Phong Minh thành viên cũng đuổi đi theo sát, rất sợ hơi chậm một bước, cái kia hạ thủ không lưu tình gia hỏa lại sẽ xuất hiện.

Hắc Phong trấn nhỏ, một hồi phong ba liền như thể bình tức, cơ hồ không có người nghĩ đến, kết cục cư nhiên sẽ như thế ngoài dự đoán mọi người .

Từ trước đến nay đều là ngang ngược không biết lý lẽ, kiêu phóng đáng Tử Kiếm Phong Minh cư nhiên ăn cái buồn bực thua thiệt .

Một cái đệ tử tạp dịch lộng tàn phé một đám Kiếm Phong Minh thành viên, càng là làm lấy Kiếm Phong Minh mười đại đội trưởng một trong Dư Thanh trước mặt, làm gãy Dư Thần một tay, còn có thể toàn thân trở ra ...

Tướng mạo của thiếu niên này, đã kinh hoàn toàn bị vây xem quần chúng cho nhớ ở trong lòng .

Sự tình lắng lại sóng gió, đoàn người tán đi không lâu sau, ở một chỗ bí mật không người trong hẻm nhỏ, mập gầy Song Sát đang vẽ mặt sấu khô, rũ xuống lấy hai tay, cung cung kính kính đứng ở một vị nữ tử trước người .

Nữ tử trong lòng ôm một bả màu băng lam vỏ kiếm bảo kiếm, một thân phiêu miểu bạch y làm cho linh động lại trong trẻo lạnh lùng khí tức, nàng bồi dựa vào tường, một tấm đẹp đến mức tận cùng gương mặt của kẻ nâng lấy nhìn phía phía chân trời, hẹp dài đôi mắt đẹp hơi nheo lại, hơi có vẻ hơi lười biếng lại vô cùng đồ mỹ cảm .

Nàng chỉ là nhìn phía chân trời, cũng không nói gì, mà Dịch Phong Dịch Sơn đứng ở một bên, cũng không dám thờ ơ mạnh một cái .

Sợ rằng cũng không nghĩ đến, ngoại viện xếp hạng trước mười, uy danh hiển hách mập gầy Song Sát, cư nhiên hội biểu hiện ra khiêm tốn như vậy bộ dạng .

Chỉ có mập gầy Song Sát tự mình biết, lúc này đứng trước mặt bọn họ, là hơn một ah kinh khủng nữ nhân .

Diệp Thanh Tuyết, tên này ở ngoại viện đệ tử bình thường trong tai, khả năng không có mập gầy Song Sát như vậy vang hiện ra, thậm chí khả năng cũng không biết là người nào . Nhưng ba chữ này nếu như rơi vào ngoại viện cao thủ bảng đứng hàng thứ trước 20 nhân trong tai, phân lượng, sợ rằng so với một ít trưởng lão còn nặng hơn bên trên không ít!

Lúc này, Diệp Thanh Tuyết thu hồi có chút phiêu hốt ánh mắt, tùy ý quét mắt trước mắt hai cái thanh niên, trong trẻo lạnh lùng thanh âm vang lên : "Sự tình làm xong ?"

"Tuyệt tỷ giao phó sự tình, coi như là lên núi đao, dưới biển lửa, chúng ta cũng phải làm tốt a!" Dịch Sơn trên mặt lộ ra thảo hảo thần sắc, cười hắc hắc nói .

"Hắn ra sao?" Diệp Thanh Tuyết biểu tình không có bất kỳ sóng lớn, nhàn nhạt hỏi.

"Hắn ? Sở Lâm" Dịch Sơn sững sờ, nhưng theo mặc dù tựa hồ hiểu điểm cái gì, trên mặt nhất thời lộ ra một bộ "Ta hiểu " tiểu dung : "Có chúng ta ở đây, hắn tuyệt đối không có việc gì! Không chỉ có không có việc gì, hắn lại còn thừa dịp lấy hai huynh đệ chúng ta hấp dẫn Dư Thanh chú ý của, cư nhiên gan to bằng trời mà phé đi Dư Thần một tay ... Hắc hắc, tỷ phụ chính là tỷ phụ, thật sự là cao, cao ... A!"

Dịch Sơn chỉ cảm thấy bỗng nhiên một hồi Khí Kinh đánh tới, chỉ tới kịp phát sinh một tiếng thét chói tai, cả người liền té bay ra ngoài, quăng ngã như chó ăn cứt .

Diệp Thanh Tuyết thần sắc đậm mạc, bàn tay linh lực chậm rãi tiêu tán, nàng liếc mắt Dịch Sơn, nói : "Ta không hy vọng có lần sau, các người đi thôi ."

"Là ta lắm miệng, là ta lắm miệng, lúc này đi, lúc này đi ..." Dịch Sơn nhưng thật ra không có thụ thương, cười gượng lấy từ dưới đất bò dậy, hắn biết nữ nhân trước mắt này từ trước đến nay đều là tính tình này Cách, đối đãi mình người mặc dù nói về mặt băng lãnh, lại cũng không hạ ngoan thủ, nhưng nếu là đối đãi địch nhân ... Dịch Sơn chỉ tưởng tượng thôi đều có chút sợ run lên .

Nhất mập nhất gây bước nhanh ly khai ngõ nhỏ, đi suốt đến đầu ngõ, hai người trả lại người một câu ta một câu nói thầm lấy ...

"Ca, Thanh Tuyết sư tỷ tại sao đánh người ?"

"Khái khái, có thể là ta đáng đáp đẹp trai đi..."

"Ca, người không đau sao?"

"Người ca tu vi thâm hậu, chính là nhất chiêu, không quá đau nhức ."

"Lợi hại, ta ca!"

Thẳng đến đôi huynh đệ này hoàn toàn biến mất trong tầm mắt, Diệp Thanh Tuyết trầm nghĩ chỗ xung yếu đi tới lại hung hăng phiến hai bàn tay xung động mới dần dần tiêu tán, tay nàng một phen, nhất nói tờ giấy màu vàng lạng yên xuất hiện ở nàng hai chi thon dài mềm mại đầu ngón tay .

Giấy vàng trên, là mấy hàng xinh đẹp xinh xắn văn tự, ở Diệp Thanh Tuyết nhãn thần đảo qua sau khi, chậm rãi tiêu tán .

"Ngưng Linh thành chữ . Xem ra cái này cô gái nhỏ, tiến bộ rất nhanh đây." Đem giấy vàng cất xong, Diệp Thanh Tuyết khoe miệng mơ hồ mang theo mỉm cười, có chút lười biếng xoay xoay eo, là lướt tuyệt diệu đường cong ở quần áo bạch y bên trong mơ hồ hiện lên .

Tựa hồ nhớ lại một ít tâm sự, nàng Liễu Mị nhẹ nhàng nhăn lại, phát sinh khẽ than thở một tiếng, làm như tự giễu nói : "Diệp Thanh Tuyết a Diệp Thanh Tuyết, người có thể ưu việt trở thành ngoại viện thế hệ trẻ đệ nhất nhân, cũng có thể thay Thiên Nhi muội muội chiếu cố tốt người trong lòng ... Có thể người lại chung quy không thoát khỏi chính mình số mệnh ... Có đôi khi, Thiên Nhi muội muội thật đúng là khiến người ta ước ao a ."

...

Nửa đêm, trên sơn đạo, trập trập Lãnh Phong, giữa núi rừng, bóng cây lắc lư .

Cách đó không xa, một khối đá kinh đóng đầy bụi gai, đầy vết rách, lại quét cường được không có vắng tung tóe trên tấm bia đá, khắc lên ba cái đen thui đại tự, Hắc Phong hạp!

"Nơi đây, chính là Hắc Phong trấn nhỏ đi thông Hắc Phong lối vào ."

Hai bóng người xuất hiện ở nơi này, chính là Sở Lâm cùng Dương Hổ .

Từ Dư Thanh dưới mắt thoát thân sau khi, Sở Lâm cùng Dương Hổ liền trực tiếp chạy lấy bên này qua đây, cuối cùng thời khắc, Sở Lâm còn làm gãy cái kia Dư Thần một tay, nếu như sẽ ở Hắc Phong trấn nhỏ ở lại, rất khó tưởng tượng Kiếm Phong Minh sẽ tới hay không nhiều người hơn, đến lúc đó nếu như đối phó thì phiền toái .

"Ngày hôm nay thật đúng là ít nhiều mập gây Song Sát ." Dương Hổ may mắn nói, hắn cùng Sở Lâm đương nhiên sẽ không cảm thấy mập gây Song Sát là chuyện đến giúp chính mình, mập gây Song Sát vốn là tính tình cổ quái, ý tưởng rất khó suy đoán .

"Nếu là có cơ hội, ta ngược lại cam tâm tình nguyện trả lại bọn họ một món nợ ân tình . Đi, vào núi!" Sở Lâm kiểm thượng mang lấy tự tin tiếu dung, dẫn đầu cất bước hướng Hắc Phong hạp đi vào trong đi .

Lúc này đây, hắn muốn ở Hắc Phong hạp trung hoàn thành một hồi thuê biển!

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Thú nhiệt hạch

Hắc Phong hấp ngoại vi, là một mảnh quanh năm bao phủ lấy sương mù dày đặc sơn lâm, bị gọi vụ lâm.

Vụ lâm Cổ Mộc che trời, tràn đầy sương mù, thường nhân coi như là ở ban ngày cũng rất khó nói rõ mùi thơm ra ngoài tròng cảnh.

Giữa núi rừng, từ từ thổi lấy gió mát, mặc dù trên bầu trời trời nắng chan chan, nếu như thân ở trong đó, cũng vẫn sẽ có chút phát lạnh.

Đêm qua, Sở Lâm cùng Dương Hồ tiến nhập dãy núi sau khi, đầu hôm bởi vì không xác định Kiếm Phong Minh có thể hay không đuổi theo, liền vẫn lục lợi chạy đi, nửa sau đêm thì là ở một chỗ tĩnh lặng Nhai trong động hơi chút nghỉ ngơi, lúc này đã lúc xế trưa, hai người rốt cục xuyên qua vụ lâm.

"Nơi này chính là chân chính Hắc Phong hấp, thì ra bị ngoại viện đệ tử coi là lịch lãm thánh địa Hắc Phong hấp, là như vậy." Dương Hồ cảm lấy một thanh cương đao, kích động khẽ quát một tiếng, hẳn tuy là ở Hồng Vũ trường thành đại, khoảng cách Hắc Phong hấp cũng không xa, nhưng chẳng bao giờ đặt chân nơi đây, từ nhỏ cũng chỉ là nghe nói lấy tương quan một vài tin đồn.

"Thật đúng là một yên tĩnh địa phương." Rốt cục thoát khỏi sương mù - đặc, Sở Lâm cũng là cảm thấy thần thanh khí sảng, không khỏi hít sâu mấy cái.

"Hồ Tử, cũng thả lỏng cảnh giác. Chân chính nguy cơ, cũng đều nằm vùng ở bên trong dãy núi này đây." Nhìn phía trước liềm đao một dạng giăng khắp nơi cỏ dại, Sở Lâm nhắc nhở, hẳn từ nhỏ thường thấy nhân tình bạc bẽo, biết rõ ở nơi này Hắc Phong hấp bên trong, chân chính nguy hiểm, có thể cũng không phải là cái gì Man Thú, mà là nhân loại tham lam.

Phía ngoài thế giới, tuy là tràn ngập người lừa ta gạt, nhưng đa đa thiếu thiếu vẫn còn có chút pháp tắc, nhưng ở cái này Hắc Phong hấp bên trong, tuyệt đối là chân thật cả lớn nuốt cả bé, giết người cướp của, đồng môn tương tàn, nhìn mãi quen mắt.

"Ừ, minh bạch!" Dương Hồ gật đầu, thần sắc kích động cũng nhanh chóng thu hồi, tiện đà thay một bộ biểu tình ngưng trọng.

Hai người ven theo một cái lối nhỏ đi tới, khoảng chừng một khắc đồng hồ thời gian, một cái róc rách dòng suối nhỏ xuất hiện ở hai người trước mắt.

"Linh Dược!" Đột nhiên, một gốc cây hơi phát thực vật tỏa sáng hấp dẫn Sở Lâm ánh mắt.

Chỉ thấy bên dòng suối nhỏ bên trên, nghiễm nhiên là một gốc cây trường lấy sáu lá cây kỳ dị thực vật lẳng lẳng đứng ở nơi đó, căn bộ (phần gốc) còn toả ra lấy nhân nhạ Lam Quang!

"Dĩ nhiên là nhất phẩm Linh Dược Lam Căn Thảo, nếu như bán cho Tụ Bảo Các, có thể đổi 200 kim tệ a, đều có thể mua một viên thú nhiệt hạch. Sở ca chờ, ta đi mang tới." Dương Hồ mừng rỡ, chà xát lấy tay, nhắc chân liền hướng bên giong suối đi tới.

"Hồ Tử, cẩn thận!" Đột nhiên, Sở Lâm phát sinh một tiếng sợ uống.

Dương Hồ gần rơi xuống bên giong suối bước chân khó khăn lắm dừng lại ...

"Hi!"

Một đạo màu xanh biếc Thủy Tiên bỗng nhiên từ bên giong suối phóng tới, vừa vịn rơi vào Dương Hồ trước người mấy tấc vị trí.

Thủy Tiên vừa rơi xuống đất, nhất thời vang lên một mảnh "Tư lạp tư lạp" thanh âm, trên đất thảm thực vật ven ven mấy hơi thở liền cháy đen một mảnh.

"Ta thảo ..." Dương Hồ dọa sợ không nhẹ, lao đảo thối hậu mấy bước, có chút sau sợ nhìn cái kia mảnh nhỏ cháy đen thảm thực vật, người đổ mồ hôi lạnh.

"Là Lục Thủy Xà, cấp hai Man Thú." Sở Lâm ánh mắt nhìn chăm chăm mới vừa bắn ra Thủy Tiên địa phương, trấn tĩnh nói: "Lục Thủy Xà tính âm, một dạng thường lui tới với âm Âm Triều ẩm ướt chỗ, Lam Căn Thảo cũng là âm Hàn Thuộc Tính, đối với Lục Thủy Xà mà nói là Đại Bổ Chi Vật."

Man Thú, đối ứng lấy Vũ Tu Thối Thể Cảnh giới, mà "Giai" thì là Man Thú thực lực cảnh giới một loại so sánh, một dạng Man Thú, thực lực đến trình độ nào đó, thú nhiệt hạch trên sẽ gấp nhiều hơn một ít văn lộ, Lục Thủy Xà thú nhiệt hạch, vừa lúc hai văn.

"Cái này có thể làm thế nào, Lục Thủy Xà bản thân tuy là chỉ có cấp hai thực lực, nhưng vậy có lấy siêu cường hủ thực tính nọc độc thực sự là làm cho người ta muốn phòng cũng khó phòng, bình thường Thối Thể ngũ trọng người rất khó đem triệt để giết chết, muốn không chúng ta vẫn là ..." Dương Hồ quét mắt cái kia Lam Căn Thảo, về mặt về tiếc hận, nhưng là hẳn lời còn chưa nói hết, khỏe mắt đã hoa một cái, chỉ thấy Sở Lâm thân ảnh đã từ bên cạnh mình bay nhanh mà ra, nhắm cái kia Lục Thủy Xà che giấu địa phương lướt đi.

"Chờ ... Đợi lát nữa, Sở ca, ta tới giúp ngươi!" Dương Hồ giờ lên cương đao, vài cái cất bước tiến lên, muốn hỗ trợ, lại vừa vịn liền tiếp mấy đạo nọc độc phóng tới, sợ đến hẳn chỉ có thể chặt vật né tránh, hoàn toàn giúp không được gì.

Lúc này, xảo diệu tách ra mấy đạo nọc độc tập kích, Sở Lâm đã tới Lam Căn Thảo trên, chỉ thấy cách đó không xa, một cái màu xanh cái bóng đang thật nhanh nhảy lên một cái.

"Muốn chạy?"

Lục Thủy Xà tốc độ rất nhanh, nhưng Sở Lâm tốc độ nhanh hơn, ở Lục Thủy Xà nhảy lên trong nháy mắt, trường kiếm thuận thế xuống .

"Phốc!"

Toàn bộ thân rắn cắt thành hai đoạn .

Nhất chiêu, chém chết Lục Thủy Xà!

"Ta thảo ... Đơn giản là cái yêu nghiệt a ." Dương Hồ biết Sở Lâm rất mạnh, lại thật không có nghĩ đến Sở Lâm dĩ nhiên như thế mạnh, không khỏi phát sinh một tiếng thán phục .

"Lục Thủy Xà nọc độc tuy là nguy hiểm, nhưng số lượng hữu hạn, chỉ cần tốc độ người rất nhanh, khiến nó cảm giác được nguy cơ, rất dễ dàng lừa hắn phun hoàn toàn bộ phận nọc độc . Chỉ cần nọc độc dùng một lát xong, nó cũng chỉ có thể chạy trốn ." Sở Lâm lạnh nhạt nói, hắn thảo xuống Lam Căn Thảo, tiếp theo trường kiếm trong tay lại ở hai đoạn thân rắn bên trên mân mê một cái lần, rất nhanh moi ra một viên sinh hai cái vân lộ hạt châu màu xanh lục, thuận tay vứt cho Dương Hồ .

"Cấp hai thú nhiệt hạch!" Dương Hồ tự tay tiếp được, sắc mặt vui vẻ, toàn mặc dù cũng là lại đem thú nhiệt hạch đưa về phía Sở Lâm, chân thành nói : "Sở ca, cái này Lục Thủy Xà là người giết, thú nhiệt hạch lý nên thuộc về người . Ta không thể nhận ."

"Để cho người cầm lấy mượn lấy ." Sở Lâm trừng trừng Dương Hồ, tức giận hừ một câu, trải qua ở ngoại viện mấy tháng ở chung cùng với lúc trước Lê Lao Mục một chuyện, hắn đã thật tình đem Dương Hồ coi như huynh đệ, tự nhiên không thích lẫn nhau khách sáo .

"Cảm tạ, Sở ca ." Dương Hồ trong lòng dòng nước ấm bay vọt, lập tức nói tiếng cảm ơn, mới đưa Lục Thủy Xà thú nhiệt hạch cẩn thận Địa Tạng cửa vào túi .

"Hưu Hưu hưu!"

Đúng lúc này, một hồi âm thanh xé gió bắt đầu, ba bóng người theo sát lấy xuất hiện ở Sở Lâm trước mặt hai người .

Một người cầm đầu, y lấy hoa lệ, Cẩm Y ngọc đai, là một thanh niên, mà phía sau hắn hai người, theo thứ tự là một nam một nữ, nam dáng dấp cường tráng, thân hình so với Dương Hồ còn khôi ngô một ít, nữ diện mạo đẹp đẽ, phủ quần áo Tử Y .

Ba người ở Sở Lâm đối diện năm thước bên ngoài dừng lại, ánh mắt từ Sở Lâm cùng Dương Hồ trên người cái kia đệ tử tạp dịch phục sức bên trên đảo qua, sắc mặt rõ ràng dâng lên vài tia khinh miệt .

Sở Lâm đầu lông mày hơi nhíu lại, nói thật, đối với cái này chúng tự cho là cao cao tại thượng, tài trí hơn người khinh miệt nhân thân, hắn do tâm mà cảm thấy chán ghét .

Đại lộ hướng lên trời, mỗi bên đi một bên, Sở Lâm không có phản ứng ba người này, xông lấy Dương Hồ thiếu mi báo cho biết một cái, sẽ xoay người ly khai .

Đối diện ba người đều là không khỏi nhíu mày một cái, tựa hồ rất bất mãn Sở Lâm cử động, trong đó vị kia tráng khôi ngô hán tử càng là phát sinh một tiếng quát lớn : "Dừng lại!"

"Có việc ?" Sở Lâm xoay người, ánh mắt trực tiếp cùng ba người đối diện, bình tĩnh, đạm mạc .

Khôi ngô hán tử trong mắt rõ ràng hiện lên một đạo tức giận, lần nữa mắng : "Các người quân sự lễ nào không có dạy người, nhìn thấy ngoại viện đệ tử muốn hành lễ ah ?"

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: Dương Hồ chiến đấu

"Một cái Thối Thế tam trọng, hai cái Thối Thế Nhị Trọng ."

Ánh mắt nhàn nhạt thoáng nhìn, Sở Lâm trong lòng không khỏi có chút bất đắc dĩ, thực lực của ba người này, ngay cả theo Dư Thần đám người kia cũng

không sánh nổi, ở Hắc Phong hợp trung lại còn dám như thế kiêu ngạo, thật không biết ba người trong lòng là sao vậy nghĩ .

Đây không phải là thuần túy tìm hút không ?

"Này, thức thời, nhanh lên qua đây cho người Thảm sư huynh hành lễ ." Khôi ngô hán tử lại phát sinh một tiếng quát lớn, chỉ chỉ trước người vị kia y lấy hoa lệ thanh niên, thần sắc có chút ít y lấy lòng .

Đồng thời, trong miệng hán vị kia Thảm sư huynh cũng là đắc ý ngẩng đầu lên, nhìn phía Sở Lâm ánh mắt, phảng phất như là ở bao quát.

Có thể, chính là bởi vì Sở Lâm cùng Dương Hồ mặc trên người lấy chính là đệ tử tạp dịch phục sức, mới cho hán mãnh liệt như vậy cảm giác về sự ưu việt .

Nếu để cho bọn họ biết, đứng ở đối diện bọn họ nhân chi là ánh mắt quét xuống một cái, liền triệt để nhìn thấu tu vi của bọn họ, không biết nội tâm của bọn họ hận có cảm tưởng gì .

Thối Thế Cảnh bên trong, linh lực ba động vô cùng mật mờ, trừ phi hai người thực lực chênh lệch cách xa, bằng không rất khó nhận thấy được đối phương cụ thể cảnh giới, cái này cùng cái loại này cảm giác áp bách giống nhau, chỉ có tương so vài nặng, mới có thể xuất hiện .

Từ lần trước đột phá sau khi, Sở Lâm thân thể tựa hồ trên nhiều khía cạnh đều vô cùng thường nhân, đặc biệt ở niệm lực cùng thân thể tổ chất bên trên, vừa vặn, hai cái này đều là bình thường Vũ Tu yếu nhất phương diện .

Một dạng Vũ Tu đều lấy hấp Nạp Linh lực tu luyện tăng thực lực lên, thông qua nữa vũ kỹ để phát huy mạnh mẽ Đại Chiến Đấu lực, chỉ có ở Thối Thế Cảnh thời điểm mới có thể lấy nặng hạ luyện một cái thân thể, nhưng ở cảnh giới này trung hấp thu linh lực cùng còn lại cảnh giới so sánh với, lại ít đến thấy thương .

Mà từ nay về sau tu luyện, tuy là luyện Hóa Linh lực quá trình hoặc nhiều hoặc ít sẽ tăng lên thân thể cường độ, nhưng rất hiệu quả cũng hết sức có hạn, trừ phi đến rồi có Nhân Luyện hóa linh lực không bổ sung đến Vũ Tinh bên trong, ngược lại đem đoán tạo thân thể ...

Đối với lần này, Sở Lâm thôi trách, có thể bởi vì hán thường ngày xa xỉ địa y Linh Dịch làm thức ăn, cái kia khổng lồ linh lực lấy hán Vũ Tinh căn bản hấp thu không được xong, cho nên tự động bị thân thể hấp thu .

Đương nhiên, Sở Lâm lại cũng không biết, nếu như đổi thành bình thường Vũ Tu, đối mặt cái loại này số lượng linh lực, sợ rằng tại chỗ sẽ bạo thể mà chết .

Ở lực lượng cơ thể bên trên, chút nào không khoa trương nói, Sở Lâm thậm chí có tự tin dám cùng Thối Thế Cửu Trọng Dư Thanh gần người cứng đối cứng, đương nhiên, cũng vênh vênh cực hạn với vật lớn, nếu quả như thật lấy mệnh tướng liễu mạng, Dư Thanh cũng tuyệt không phải tình du địch đáng hoảng chi, một cái Thối Thế tam trọng, một cái Thối Thế Cửu Trọng, cảnh giới chênh lệch, vô cùng cách xa .

Còn như niệm lực, cái này vốn là vô cùng quý dị lại hư vô phiêu miểu gì đó, ngoại trừ cảm giác rõ ràng so với thường nhân nhạy cảm bên ngoài, Sở Lâm cũng không có phát hiện những thứ khác chỗ đặc thù .

"Con mẹ nó, tiểu hồn đản, nghe không được đại gia nói sao?" Khôi ngô hán tử vẫy một cái tay áo, uy hiếp tựa như trùm qua đây .

Cười nhạt, Sở Lâm không để ý đến cái này khiêu lương tiểu sừ, hơi nghiêng đầu, hướng về Dương Hồ nói : "Hồ Tử, muốn không người luyện tay một chút ?"

"Ta ?" Dương Hồ sững sờ, toàn mặc dù trong mắt lộ ra một thần sắc kích động, Sở Lâm cái kia lạnh nhạt thần tình hán không thể quen thuộc hơn nữa, đây là một loại cực kỳ tự tin biểu hiện .

Lại nhiều lần bị không để ý tới, khôi ngô hán tử lén lút quét mắt bên cạnh Tử Y Nữ Tử, chỉ cảm thấy tâm lý đồ đạc hoảng, lập tức về phía trước mấy bước, phần nộ quát : "Bây giờ đệ tử tạp dịch, dĩ nhiên như thế trong mắt không người ah! Xem ta ..."

"Nhìn xem, nhìn người cái mũi a xem!" Dương Hồ quát to một tiếng, tựa hồ dốc hết sức, thanh âm Hồng hiện ra, trực tiếp lấn át cái kia khôi ngô hán tử .

Đối diện ba người vô ý thức sững sờ ...

Tiếp theo lấy, khôi ngô hán tử sắc mặt nhất thời tái nhợt, cái trán hai cây nổi gân xanh, lửa giận trong lòng trung đốt .

"Muốn chết!" Cẩn rằng nghiêng lợi phát sinh một đạo gầm nhẹ, hán xông thẳng lên đến, luân khởi nắm tay hướng Dương Hồ ném tới .

"Tìm người mũi!"

Dương Hồ không cam lòng yếu thế phản kích, tốc độ phi khoái, rất nhanh liền cùng khôi ngô hán tử đánh đến cùng một chỗ .

"Chu kỳ sư mũi, người đoán, Vương Long kết thúc chiến đấu phải bao lâu ?" Nhìn ở giữa hai người chiến đấu, cái kia Thảm sư huynh cười cùng bên cạnh nữ tử nói chuyện với nhau .

"Đối thủ bất quá là một đệ tử tạp dịch, Vương Long sư đệ tuy là vừa xong Thối Thê Nhị Trọng không lâu sau, nhưng ba phút, cũng đầy đủ hấn giải quyết đối thủ." Gọi là chu kỳ Tử Y Nữ Tử không kiên nhẫn bĩu môi.

Nhưng mà, ba phút rất nhanh liền qua, hai người chiến đấu, ngược lại phát triển đến rồi gay cấn.

"Àm!"

Dương Hồ cùng Vương Long lẫn nhau vung ra một quyền, lưỡng đạo linh lực đụng vào nhau, phát sinh nhất thanh muôn hưởng, đã kích cường liệt phía dưới hai người đều lùi lại mấy bước.

Vương Long là càng đánh càng phiền muộn, tình cảnh hoàn toàn không có chu kỳ nói vậy ung dung, tâm lý đều nhanh phải mất mặt, mỗi lần giao phong, hấn đều rõ ràng cảm giác được đối thủ tuy là cũng là Thối Thê Nhị Trọng, linh lực lại không bằng hấn, có thể mỗi lần hấn hung hăng cùng đối thủ song quyền chạm vào nhau lúc, lại có chừng một quyền nện ở trên khối thép một dạng cảm giác, đối thủ nếu không không có việc gì, chính hấn hoàn thủ ngón tay tê dại.

Có trời mới biết, một cái đệ tử tạp dịch, nắm tay sao vậy biết cái này ah cứng rắn!

Vương Long hoàn toàn chính xác không biết, Dương Hồ trong ngày thường nước uống, đều là bị Sở Lâm dung nạp quá pha loãng sau Linh Dịch, tuy là rất ít, nhưng Dương Hồ cả Nhật Tinh bị lực tấn, căn bản không thời gian tu hành, cho nên linh lực đều bị đói khát hấp thụ.

"Ha, thi ra ngoại viện đệ tử, cũng không gì hơn cái này!" Dương Hồ phát hiện mình cho tới nay đều kiêng kỵ ngoại viện đệ tử cư nhiên chỉ có thể cùng chính mình đánh ngang tay, cẩn thận đừng khí dâng lên, càng chiến càng hăng, xuất thủ cũng đủ phát thường xuyên đứng lên.

Một cái càng đánh càng tinh thần, một cái càng đánh càng phiền muộn, rất nhanh, chiến đấu mà bắt đầu có khuynh hướng.

"Vương Long thực sự là càng ngày càng vô dụng, đối phó một cái đệ tử tạp dịch, lại muốn thua." Trầm Vân ánh mắt lóe lên vẻ không thích, lặng yên rút ra bên hông loan đao, dự định tiến lên hỗ trợ.

Lúc này, một đạo nhẹ bỗng thanh âm cũng là truyền vào trong tai của hấn.

"Hai vị, quan kỳ không nói chân quân tử, hai người bọn họ chiến đấu, các người nhúng tay cũng không tốt."

Trầm Vân cả kinh, lúc này mới thông suốt nhớ tới đối phương tựa hồ có một thiếu niên cuối cùng đứng ở bên cạnh xem chiến, giương mắt nhìn lên, lúc này, đối diện người thiếu niên kia đang tự tiểu phi tiểu nhìn chính mình, kiếm thượng mang lấy một đạo hơi hột tiểu ý.

Rút ra loan đao, lặng yên quy về trong vỏ, Trầm Vân trong mắt xuyên thấu qua lấy rõ ràng kiêng kỵ, hấn từ đối diện người thiếu niên kia trong mắt, thấy được một đạo rõ ràng nghiền ngẫm!

"A!"

Đúng vào lúc này, Vương Long hét thảm một tiếng, ở Dương Hồ lần lượt ép sát dưới sự công kích, hấn rốt cục chống đỡ không được, mất đi trọng tâm, ngã trên mặt đất, tiếp theo lấy, trên mặt của hấn lại liên tục đã trúng vài quyền, rất nhanh thì xuất hiện máu ứ đọng.

Đánh bại đối thủ, Dương Hồ liền thu lại công kích, cũng không có hạ ngoan thủ.

"Ta thắng?"

Hấn có chút không dám tin tưởng nhìn hai tay của mình, trước hấn đều là chứng kiến Sở Lâm đại triển thân thủ, lại nằm mơ cũng không nghĩ tới chính mình cư nhiên cũng đánh bại một cái ngoại viện đệ tử ...

"Không ... Không có khả năng. Ta đột phá Thối Thê Nhị Trọng, sao vậy khả năng thua ở một cái hèn mọn đệ tử tạp dịch trong tay?" Vương Long ánh mắt có chút dại ra, vô luận như thế nào cũng không thể nào tiếp thu được chính mình thất bại, hấn không dám quay đầu, hấn sợ hấn vừa quay đầu lại, sẽ đón nhận lưỡng đạo ánh mắt khi dễ, một người trong đó, càng là chính mình Tâm Nghi đã lâu nữ hài!

Sắc mặt một hồi biến ảo, khoảng khắc sau khi, hấn bỗng nhiên ngừng đầu nhìn phía trước mắt đang chìm ngâm trong vui sướng Dương Hồ, ánh mắt lóe lên một đạo tàn khốc, đột ngột rút ra một cây chủy thủ đâm tới, vô cùng dữ tợn thanh âm vang lên: "Đi chết đi, hèn mọn đồ đạc!"

Chương 21: Săn bắn

Vương Long đột nhiên cử động, làm cho Trầm Vân cùng Chu Kỳ đều sửng sốt thán .

Người trong cuộc Dương Hồ càng là phản ứng không kịp nữa, chỉ có thể trơ mắt nhìn cây chùy thủ kia hướng bộ ngực mình đâm tới .

"Đừng trách ta lòng dạ ác độc, muốn trách thì trách chính người ngày thường Tỉ Tiễn, ở ngoại viện đệ tử trước mặt, các người loại này đệ tử tạp dịch liền cùng con chó giống nhau Tỉ Tiễn ." Vương Long nhẹ nhàng cười lấy, hần phảng phát thấy được chùy thủ trong tay mình đã kinh đâm vào ngực đối phương loại tràng cảnh đó, quả thực vui sướng cực kỳ .

Nhưng mà, sự tình cũng không có như cùng hần muốn tượng vậy phát triển tiếp .

Đạo kia cuối cùng đều mỉm cười xem cuộc chiến thân ảnh bỗng nhiên di chuyển, tốc độ cực nhanh làm người ta chất lưỡi, vền vền trong nháy mắt, đã đến phụ cận .

Sở Lâm ánh mắt băng lãnh, sắc mặt hồ hững, quần áo đệ tử tạp dịch ký hiệu áo xám ở trong gió bay phát phới, lại khiến người ta mọc lên một tiêu sái cảm giác, giờ khắc này, hần tự tay, rút kiếm, chém rụng ...

"Phốc!"

Tiền huyết bắn, ở dao găm khoảng cách Dương Hồ ngực phía trước vền vền nửa tắc trong sát na, Vương Long con kia cầm lấy chùy thủ cánh tay trực tiếp bị chặt đoạn .

"A!"

Vương Long hét thảm một tiếng, ôm lấy cụt tay trực tiếp đau đến ngất đi .

Dương Hồ lòng vẫn còn sợ hãi vỗ ngực một cái, bực tức quét mắt trên đất Vương Long, vừa rồi nếu không phải Sở Lâm ở lúc mấu chốt xuất thủ, chính mình sợ rằng đã kinh đi Hoàng Tuyền báo cáo .

"Nhìn kỹ mạng người như cỏ rác, Kỳ Tâm Khả Tru ." Sở Lâm nhìn cũng không nhìn liếc mắt ngã xuống đất hôn mê Vương Long, nhàn nhạt nói .

Đối diện, Trầm Vân theo bản năng thối hậu hai bước, Sở Lâm mới vừa triển hiện thực lực, đã kinh xa xa cao hơn tài nghệ của hần .

Một bên Chu Kỳ càng là sắc mặt trắng bệch, mới vừa Sở Lâm xuất thủ trong nháy mắt đó, nàng rõ ràng cảm giác được một nồng nặc cảm giác áp bách đánh tới, loại này cảm giác áp bách, nàng chỉ có ở Kiếm Phong Minh cấp đội trưởng nhân vật trên người mới cảm nhận được quá .

Kinh hãi hơn, trong lòng hai người lại không khỏi có chút may mắn, hoàn hảo vừa rồi bọn họ cuối cùng đều lựa chọn xem chiến, nếu không, nếu như cùng người như vậy trở thành đối thủ, ngẫm lại cũng làm cho người sau sợ không ngớt .

"Hồ Tử, chúng ta đi ." Sở Lâm đáp đem Dương Hồ, xoay người liền muốn rời đi .

"Mời ... Xin dừng bước!" Lúc này, Trầm Vân rốt cục cắn răng, cắn răng hô một tiếng .

"Sao vậy ?" Sở Lâm quay đầu .

"Mới vừa Vương Long có mắt không nhìn được Thái Sơn, đắc tội hai vị sư huynh, ta Trầm Vân thay hần bồi tội ." Trầm Vân mang theo áy náy hướng Sở Lâm cùng Dương Hồ bái một cái .

"Nói xong ?" Sở Lâm có chút không kiên nhẫn nói, hần cũng không tin người trước mắt này đem mình gọi lại, chính là vì nói lời xin lỗi đơn giản như vậy .

"Còn có ..." Trầm Vân ánh mắt lóe lên vài tia giãy dụa, tựa hồ hạ cái gì quyết định trọng đại, cư nhiên bay thẳng đến lấy Sở Lâm quỳ một chân trên đất : "Lần này săn bắn ở Hắc Phong hạp cử hành, so với vãng giới đều muốn hung hiểm vài phần, Trầm Vân khẩn cầu sư huynh, mang ta đồng hành!"

"Săn bắn ?" Một màn này, thật ra khiến Sở Lâm có chút ngoài ý muốn, đồng thời cũng bắt được Trầm Vân trong giọng nói một cái từ nhãn, nghi ngờ nhìn phía Dương Hồ .

"Thì ra lần này săn bắn địa điểm ở Hắc Phong hạp!" Dương Hồ như có điều suy nghĩ điểm lấy đầu, hướng Sở Lâm thấp giọng giải thích : "Săn bắn, là ngoại viện trưởng lão tổ chức một lần lịch lãm, mỗi ba năm cử hành một lần, tuyệt đại đa số ngoại viện đệ tử đều sẽ tham gia, nghe nói có thể đi qua lịch lãm trong chiến lợi phẩm đi hồi đãi vô cùng phong phú thưởng cho, đan dược, vũ kỹ, thậm chí là trở thành một vị trưởng lão đệ tử thân truyền . Vãng giới đều ở đây mặt khác mấy chỗ lịch lãm địa điểm cử hành, không nghĩ tới lần này sẽ ở Hắc Phong hạp ."

"Như thế nghe, hình như là không sai ." Sở Lâm một chút gật đầu, trong lòng đều không khỏi có chút ý động, đặc biệt vũ kỹ, từ lần trước cùng Dư Thanh giao thủ nhất chiêu, hần thiết thân cảm nhận được vũ kỹ giá trị .

Chỉ là đáng tiếc, săn bắn, chỉ có ngoại viện đệ tử có thể tham gia .

"Xin lỗi, ta chỉ là một đệ tử tạp dịch ." Sở Lâm quả đoán cự tuyệt Trầm Vân thỉnh cầu, cùng Dương Hổ cùng nhau ly khai .

Trầm Vân sắc mặt hơi tối sầm lại, hần thấy, Sở Lâm lời nói rõ ràng cho thấy câu tìm có, mãnh liệt như vậy thân thủ, đều đủ để ở ngoại viện danh liệt cao thủ bảng, sao vậy khả năng chỉ là đệ tử tạp dịch ?

Chẳng qua Sở Lâm thái độ cự tuyệt vô cùng kiên quyết, Trầm Vân cũng không thể tránh được, chỉ có thể mặc cho hai đạo thân ảnh kia tiêu thất ở từng lâm bên trong .

Trầm Vân đứng lên, thờ dài, tiếp theo hần đi tới hôn mê Vương Long bên cạnh, ngón tay thật nhanh ở sau giả trên người điểm vài cái, ngừng bên ngoài cụt tay huyết, mặt lộ vẻ tiếc rẻ nói : "Lúc đầu cho rằng bằng ba người chúng ta thực lực, đa đa thiếu thiếu có thể ở lần này trong sơn thú kiếm điểm chỗ tốt, không nghĩ tới này cũng còn không có thâm nhập, Vương Long liền gây một cánh tay ."

"Người sư huynh kia đã kinh hạ thủ lưu tình . Vương Long vừa rồi đã kinh hạ động sát tâm, nếu như người sư huynh kia thật muốn giết hần, lấy thực lực của chúng ta căn bản không ngăn cản được." Chu Kỳ hồi tưởng lại mới vừa đạo kia tiêu sái rút kiếm thân ảnh, ánh mắt phức tạp .

...

Đã kinh rồi đi Sở Lâm cũng không biết Trầm Vân cùng Chu Kỳ nói chuyện, hần cùng với Dương Hổ một đường cẩn thận đi về phía trước lấy, bằng vào so với hần thường nhân nhạy cảm gấp mấy lần năng lực cảm nhận, đoạn đường này đều lặng lẽ tránh được vài cổ đội ngũ .

"Tham dự người sơn thú thật đúng là nhiều." Sở Lâm trong lòng thầm than, lúc này mới đi về phía trước chẳng qua mười Dolly bộ dạng, cảm giác trong phạm vi đã kinh xuất hiện qua không dưới mười cổ đội ngũ, nhiều nhất một, lại có lấy hai mươi mấy người .

"Thảo nào, thảo nào Kiếm Phong Minh cấp đội trưởng khác Dư Thanh còn có mặt gầy Song Sát gặp phải ở Hắc Phong trấn nhỏ, nguyên lai là vừa vận dụng phải sản bản a ." Dương Hổ trên mặt hốt nhiên nhưng hiện lên bùng tình đại ngộ thần tình, đối với Sở Lâm nói .

"Nói như vậy, Kiếm Phong Minh cũng phải có không ít người vào đi ?" Sở Lâm nghe vậy, gật đầu nói .

"Là a, Sở ca, chúng ta có thể được cẩn thận một chút . Nghe Thuyết Kiếm phong minh người đông thế mạnh, vãng giới sản bản, bọn họ thường thường tập kết nhân thủ chém giết những đệ tử khác chiến lợi phẩm." Dương Hổ vẻ mặt nghiêm túc mà che cất dấu Lục Thủy Xà thú nhiệt hạch túi tiền .

"Cẩn thận ?" Sở Lâm khoe miệng hơi vênh lên, nhắc lên một đạo nụ cười thản nhiên : "Hổ Tử, ngược lại chúng ta cùng Kiếm Phong Minh cũng đã kinh kết thù, muốn không, ta cho hần tới điểm kích thích ?"

"Kích thích ?" Dương Hổ nghi ngờ nhìn phía Sở Lâm, ở Sở Lâm vẻ mặt cười nhạt biểu tình dưới, tựa hồ bỗng nhiên hiểu cái gì, cười hắc hắc : "Há, ta hiểu được!"

"Hiểu ?" Sở Lâm mỉm cười gật đầu .

"Đúng, hiểu!" Dương Hổ nghiêm túc một chút đầu .

"Nói một chút, minh bạch gì ." Sở Lâm hướng Dương Hổ chép miệng .

"Chính là đoạt a! Chúng ta ở nơi này vùng tìm kiếm bọn họ Kiếm Phong Minh người, tìm được một cái đoạt một cái, tìm được hai cái đoạt một đôi! Đánh thắng được liền đoạt, đánh không lại bỏ chạy, hắc, cái này đủ kích thích chứ ?" Dương Hổ vỗ ngực, hào khí can vân nói .

"Phi phi phi! Cái gì đoạt một cái đoạt một đôi. Làm Vũ Tu giới tương lai ngôi sao, chúng ta há lại có thể thô tục như vậy nông cạn ?" Sở Lâm khinh bỉ quét mắt Dương Hổ, nghiêm mặt nói .

"Hắc hắc ... Sở ca nói rất đúng ." Dương Hổ có chút ngượng ngừng cười gượng hai tiếng, sau đó vẻ mặt khiêm tốn hỏi : "Vậy theo Sở ca góc nhìn, chúng ta muốn sao vậy cái kích thích pháp ?"

"Chúng ta phải lấy chánh nghĩa danh nghĩa, nghiêm phạt đám này không chuyện ác nào không làm ác đồ ." Sở Lâm ưỡn ngực một cái, hiên ngang lẫm liệt mà nói : "Chính là, ta không vào Địa ngục, ai vào Địa ngục ? Cho nên, đoạt!"

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Đại biểu quang minh, Thảm Phán hắc ám

Xanh miết bích lục từng lâm, một cái đầm trũng Thanh U sâu hồ nước, trập trập hơi lạnh Thanh Phong từ từ phát qua .

Ánh mặt trời sáng rỡ xuyên thấu qua che trời cỏ mọc cành lá, chiếu xạ ở bên hồ bên trên, một đạo đang nhắm mắt thổ nạp thân ảnh trên .

Trong tay nắm lấy một gốc cây trong suốt thực vật, sâu kín Lam Quang từ phần gốc hơi lóe lên .

Là nhất phẩm Linh Dược Lam Căn Thảo .

Bỗng nhiên, đạo thân ảnh này mở hai mắt ra, hai tay hơi căng thẳng, một hồi hấp lực cuộn trào mãnh liệt mà đến, tiếp theo lấy, buội cây kia oánh nhuận Lam Căn Thảo hoàn toàn lấy một loại mất thường có thể thấy tốc độ khô quắt xuống phía dưới .

"Ta thảo, trực tiếp hút khô Lam Căn Thảo linh lực ... Sở ca thực sự là biến thái a ." Cách đó không xa, Dương Hồ nhìn đạo kia đang luyện Hóa Linh lực thân ảnh, trên mặt đều là hoảng sợ màu sắc .

Nhất phẩm Linh Dược, coi như là nhất phẩm chất kém nhất, ẩn chứa linh lực cũng phi thường bàng đại, lấy Thối Thệ Cảnh Vũ Tu yếu ớt gân mạch, sao vậy chịu nổi như vậy mệnh mong linh lực trùng kích ?

Coi như là Linh Vô Cảnh cường giả, chỉ sợ cũng được chậm rãi luyện hóa, mới sẽ không chịu đến phản phệ chứ ?

Nhưng mà, chính là chỗ này ah khiến người ta khiếp sợ một màn, lại chân chân thiết thiết phát sinh ở đạo thân ảnh kia trên .

Mà đạo thân ảnh kia, không phải Sở Lâm, thì là người nào!

Một lúc lâu, Sở Lâm gọi ra một khẩu trọc khí, nhãn thần bên trong thần thái sáng láng, hấp thu Lam Căn Thảo sau khi, hẳn cảm giác được toàn thân tế bào đều sáng khoái không ngớt, xương cốt cùng bắp thịt đều tràn đầy lực lượng, phẳng phất một quyền là có thể oanh ác một khối đá lớn.

Đáng tiếc duy nhất chính là, trong cơ thể Vũ Tinh lại không có bất kỳ phản ứng, thật giống như tất cả linh lực đều bị thân thể hấp thu giống nhau .

"Sở ca thực lực khẳng định lại có tinh tiến chứ ?" Dương Hồ đi tới, về mặt hâm mộ nói .

Sở Lâm bất tri khả phù cười cười, chính yếu nói, đầu lông mày cũng là vì vi nhất thiêu, ở bên nhảy cảm giác phía dưới, hẳn cảm giác được lúc này đang có hơn mười cái người thật nhanh hướng về bên này mà tới.

"Có người tới ." Sở Lâm hướng về Dương Hồ một chút ý bảo, xoay người liền nhảy vào từng lâm, nhanh chóng bí mật đứng lên .

Dương Hồ cũng là ngầm hiểu, đồng dạng cực nhanh mà ẩn núp đứng lên .

"Đạp đạp đạp!"

Rất nhanh, một hồi gấp tiếng bước chân của truyền đến, chỉ thấy mấy đạo mềm mại cái bóng từ trong rừng rậm cuớp đến bên hồ .

Đây là mấy cô gái, dáng người nổi bật, quần áo xanh thường, mặt mũi mềm mại, ngũ quan tinh xảo, đặc biệt trong đó có một cô thiếu nữ, cùng mấy cái khác thiếu nữ so sánh với, vượt trội rất nhiều, lấy tuyệt đẹp từ tới hình dung đều không quá đáng .

Thiếu nữ thoạt nhìn cũng chỉ có mười bảy mười tám tuổi đáng vẻ, một đầu mái tóc như bện một dạng thẳng tắp, phi rơi vào tinh tế thất lưng bên trên, một đôi phảng phất hiện lên lấy nhàn nhạt sương mù đôi mắt đẹp vào thời khắc này mang theo vẻ kinh hoàng, lông mi thật dài rung động nhẹ nhàng, đôi mi thanh tú hơi nhú lên, cái kia ta thấy mà yêu nhu nhược đáng vẻ, làm cho một loại hận không thể đem nàng kéo vào trong lòng bảo vệ xung động .

"Ha ha! Thất Thái Minh sư muội, mặc kệ các người sao vậy chạy cũng đều chỉ là phí công, còn không bằng ngoan ngoãn đi cùng các sư huynh vui ah một cái đây."

Lúc này, trong rừng rậm một đạo quát nhẹ nương theo lấy vài tiếng hèn mọn tiếng cười truyền đến, vài cái thanh niên cực nhanh lao ra, đem vài cái thiếu nữ bao vây lại .

"Kiếm Phong Minh ?" Sở Lâm núp trong bóng tối, ánh mắt rơi vào vài cái thanh niên ngực cái kia tinh xảo trên đoàn kiếm, trong lòng nhất thời nở nụ cười lạnh : "Quả nhiên cùng Hồ Tử nói một cái tính tình ."

Luyện hóa xong Lam Căn Thảo, chính mình đang muốn đi tìm bọn họ đây, kết quả những người này chính mình liền cho đưa tới cửa .

"Kiếm Phong Minh người, chúng ta đã đem mấy ngày nay lấy được hết thủy thú nhiệt hạch cùng Linh Dược đều giao ra đây, các người còn muốn như thế nào nữa ?" Vài cái thiếu nữ trung, có người phát sinh một tiếng quát .

"Thế nào ?" Kiếm Phong Minh trung, dẫn đầu người nọ cười hắc hắc, trong mắt ứ ý lóe lên : "Tu luyện thời gian quá khô khan, sư huynh đệ chúng ta mấy người chỉ là muốn cùng mấy vị sư muội điều tra nhân sinh, nói chuyện lý tưởng mà thôi, các người nói, cái này không quá phận chứ ?"

"Đúng vậy, bất quá là muốn cùng các người tán gẫu một chút mà thôi..."

Đang khi nói chuyện, vài cái thanh niên đã kinh chậm rãi về phía trước, rút nhỏ vòng vây.

"Xoẹt!"

Có người không nhìn được, tiến lên một bả xé mở một cô thiếu nữ y phục trên người, một đoạn trắng như tuyết da thịt bạo lộ ra.

"Thật là trắng non da thịt a! Nghe nói Thất Thái Minh sư muội, các đều là trong veo như nước..." Đang khi nói chuyện, người nọ trong cổ họng đã kinh nuốt vài miếng nước bọt, hần nham chặt cô gái kia cổ tay, về mặt trư ca bộ dạng.

"Buông ra!" Thiếu nữ đã sợ đến hoa dung thất sắc, muốn giãy dụa, lại bởi thực lực sai biệt quá lớn, vô luận như thế nào cũng tránh thoát không được đôi phương, nhân Chariton lúc nhấp nhoáng tuyệt vọng lệ quang.

Đồng dạng một màn, rất nhanh cũng phát sinh ở mấy cái khác trên người cô gái, ở nơi này rừng núi hoang vắng bên trong, vài cái Kiếm Phong Minh thanh niên sớm đã dậy rồi sắc tâm, một đường đuổi theo, lúc này sớm đã không kèm chế được cái kia cổ khô nóng.

"Ta chọn nàng!"

"Ta muốn nàng!"

"Ta cũng muốn nàng!"

"Tính toán một chút, chúng ta cùng nhau!"

Lúc này, có mấy người thanh niên đồng thời theo dõi thiếu nữ trung nhất xinh đẹp vị kia, đều là hai mắt tỏa ánh sáng, thậm chí có một cái, đều lưu bắt đầu nước miếng, có lẽ là bọn họ đều đã kinh không dẫn nổi, trong lúc nhất thời cũng không kịp khắc khẩu, ngược lại rất nhanh đạt thành nhất trí, đều hướng về thiếu nữ kia đưa ra bàn tay heo ăn mận.

Thiếu nữ trong con người xinh đẹp loáng ra lệ quang, mềm mại khuôn mặt vào giờ khắc này có vẻ hơi mê mỵ, nàng cắn chặt lấy môi đỏ mọng, đã không thể lui được nữa, nhìn vài cái hướng về chính mình tự tay gia hòa, tuyệt vọng nhắm hai mắt lại.

Mà khỏe môi của nàng, lặng lẽ xuống phía dưới khe cong, mang theo một đạo quyết tuyệt độ cung, không có ai chú ý tới, nàng mãnh mãnh ngón tay ngọc cầm lấy một cây chùy thủ, vô thanh vô tức để ở một cái tay khác tĩnh mạch.

Chút nào không cần hoài nghi, một ngày những thứ kia bản thủ tên va chạm vào nàng, cây chùy thủ kia sẽ gặp tuyệt nhiên mà cắt cái kia trắng như tuyết cổ tay trắng, chung kết nàng chính mình sinh mệnh.

Cho dù chết, ta Lam Linh Nhi sẽ không bị những thứ này xấu xí tên sờ làm bẩn!

Nhưng mà, một đạo lạnh nhạt thanh âm lại vào giờ khắc này, đột ngột vang lên.

"Mỹ nữ, sinh mệnh chỉ có một lần, cũng còn không có phản kháng liền mình kết thúc, đây chẳng phải là tiện nghi cái này mấy con không bằng heo chó súc sinh sao?"

"Người nào!"

Kiểm Phong Minh vài cái thanh niên biến sắc, không khỏi dừng lại động tác trên tay, còn có một cái lúc này đều đã kinh coi chỉ còn lại có quần lót, đạo thanh âm kia lại giống như một chậu nước lạnh một dạng, tưới vào trên người của hắn.

"Hừ!"

Một đạo thân ảnh giống như quỷ mị, vô thanh vô tức xuất hiện ở Lam Linh Nhi trước người, cùng lúc đó, ở tất cả mọi người không có phản ứng kịp trong nháy mắt, đạo thân ảnh này đã kinh hướng về vài cái thanh niên liên tiếp đánh ra cân nhắc chưởng, chưởng phong mạnh.

Vài cái thanh niên tất cả đều kinh hãi, theo bản năng tự tay chống đỡ, nào ngờ đối thủ lực lượng quá lớn, làm cho bọn họ đều là rút lui mấy bước.

Lam Linh Nhi mở đôi mắt đẹp, kinh ngạc nhìn nhìn này đạo che ở trước người mình thân ảnh, ánh mắt hơi có chút kinh ngạc, nàng không nghĩ tới, đạo thân ảnh này chủ nhân, đúng là một cái diện mục thanh tú lại hơi lộ ra non nớt thiếu niên, nếu bàn về tuổi tác, khả năng so với nàng còn muốn nhỏ một ít.

Thiếu niên này, chính là Sở Lâm.

"Tiểu tử, biết, lão tử là Kiếm Phong Minh nhân? Lại dám quần lão tử nhân sự, thức thời, lập tức cho ta biến, nhớ kỹ, không phải người nào đều có tư cách anh hùng cứu mỹ nhân!"

Bị phá hủy chuyện tốt, vài cái Kiếm Phong Minh thanh niên tâm tình đều là một hồi khó chịu, lập tức gầm lên một tiếng.

"Anh hùng cứu mỹ nhân? Ta không có hứng thú, chẳng qua..." Sở Lâm khẽ cười một tiếng, chẳng những không có lui về sau, ngược lại là yếu ớt rút ra

trường kiếm, trực tiếp chỉ hướng vài cái thanh niên, thanh âm ngang ngược mười phần vang vọng toàn trường : "Ta là tới đại biểu quang minh, Thẩm Phán hắc ám!"

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 23: Nhất giọng rống người chết

"Thẩm Phán hắc ám?"

Kiểm Phong Minh nhân đều là sững sờ, theo mặc dù bộc phát ra một hồi cười vang, ở ngoại viện lại có thể có người dám ở Kiểm Phong Minh trước mặt nói Thẩm Phán ? Đơn giản là cười roi đại rằng .

"Ta Thẩm Phán nguoi ma túy!" Cách Sở Lâm gần nhất thanh niên trong tay lưỡi dao vung lên, nhất thời một vệt ánh đao hướng về Sở Lâm đánh tới .

Thấy thế, Sở Lâm tựa hồ có hơi bất đắc dĩ nhún vai, phía sau trường kiếm chọt ra khỏi vỏ, lãnh mang lóe lên gian đây lui đối phương công kích .

"Ồ?" Người nọ bị đẩy lui mấy bước, không khỏi có chút hết ý liếc nhìn Sở Lâm, chân mày cau lại : "Ngược lại vẫn có có chút tài năng ."

"Hắn là Lưu Phần, Thối Thê Cảnh Thất Trọng, ở Kiểm Phong Minh có chút địa vị, cùng đội trưởng Dư Thanh quan hệ tốt . Nguoi ... Cẩn thận một chút ."
Lam Linh Nhi ân cần nhắc nhở một tiếng, cái kia mềm mại thanh âm dễ nghe lọt lòng .

"Dư Thanh ?" Sở Lâm chân mày cau lại, không khỏi dừng một chút thân hình .

Lam Linh Nhi phương tâm không khỏi nắm thật chặt, tựa hồ lo lắng Sở Lâm hội bởi vì e ngại Dư Thanh mà chuồn mất, vừa định nói một câu "Thất Thái Minh hội đảm bảo nguoi an toàn " lúc, một đạo nhỏ không thể nghe được tự nói tiếng cũng là làm cho nàng đôi mắt đẹp theo bản năng tròn đại .

"Xem ra lần trước không có đánh hắn, thực sự là đáng tiếc ..."

Một câu nhàn nhạt ngôn ngữ, từ trước người đạo thân ảnh kia trong miệng truyền đến, giọng nói kia, tựa hồ không chút nào đem Dư Thanh để vào mắt.

Dư Thanh, Thối Thê Cửu Trọng, đây chính là Kiểm Phong Minh cấp đội trưởng khác thiên tài!

Phóng nhãn ngoại viện, cũng chỉ có khác mười bốn người thực lực có thể vượt lên trước hắn!

Bất tri bất giác, Lam Linh Nhi lần nữa nhìn phía Sở Lâm ánh mắt, đã kinh theo bản năng nhiều hơn một vẻ kinh ngạc cùng hiếu kỳ, ngoại viện, tựa hồ chưa nghe nói qua lúc nào xuất hiện như thế nhân vật số một chứ ?

Tuy là lúc này Sở Lâm trên người như trước phủ đệ tử tạp dịch ký hiệu áo xám, nhưng bất kể là Lam Linh Nhi bên này người, vẫn là Kiểm Phong Minh người bên kia, chưa từng lưu ý điểm này, dù sao thực lực rõ ràng đặt vậy, là cái gì đệ tử, tựa hồ cũng không trọng yếu .

"Tiểu tử, sẽ cho nguoi một cơ hội, hiện tại lần còn tới . Bằng không, hắc hắc, nguoi cũng biết, đây là săn bắn, coi như chúng ta đem nguoi giết đi, các trưởng lão cũng sẽ không biết ." Mới vừa bị đẩy lui hết mấy bước Lưu Phần hướng về Sở Lâm uy hiếp nói, giao thủ nhất chiêu, hắn biết người trước mắt thực lực không yếu, tuy là vẫn không có đem không coi vào đâu, nhưng dù sao có thể không động thủ, đương nhiên không động thủ, thân ở Hắc Phong hạp, linh lực cũng phải thiếu lấy điểm dùng, người nào cũng không biết một giây kế tiếp hội sẽ không phát sinh chiến đấu .

"Ừ, nói không sai ." Sở Lâm tầm mắt hơi rừ, liếc mắt một cái trường kiếm trong tay, mặc tiếng nói : "Cho nên, coi như ta đem các nguoi giết hết, các trưởng lão hắn là cũng không biết chứ ?"

"Thảo! Đơn giản là muốn chết!"

"Thật không biết là ai cho nguoi dũng khí và tự tin!"

"Leo ca, nói nhảm với hắn cái gì, trực tiếp bên trên, chém hắn!"

Sở Lâm cái kia lãnh đạm một câu nói, làm cho Kiểm Phong Minh vài cái thanh niên lập tức nổi trận lôi đình, đặc biệt chứng kiến đối diện vài cái Thất Thái Minh mỹ nữ nhóm, bọn họ càng là hận không thể lập tức đem Sở Lâm băm, nếu như không phải cái này nửa đường tuôn ra tới tên, phỏng chừng cái này sẽ bọn họ đều đã kinh roi vào cảnh đẹp ... Cũng có thể đã kinh xong chuyện .

"Người đã tự tìm chết, vậy đừng trách chúng ta hạ thủ vô tình!" Luru Phàn mắt lạnh nhìn Sở Lâm, trong tay lưỡi dao vung lên, quát lên : "Các huynh đệ, cùng tiến lên, giết chết hắn!"

Lời nói vừa dứt, mấy đạo đao ảnh nhất thời hướng Sở Lâm lướt đến, tiếp theo lấy, Luru Phàn mấy người cũng lập tức giương nanh múa vuốt vọt tới .

Chiến đấu, ngay trong nháy mắt này bạo phát!

"Ai dám làm tổn thương ta huynh đệ!"

Một tiếng bạo hồng, đột ngột từ trong rừng truyền ra, ở trong tai của mọi người nổ vang, chỉ thấy Dương Hồ to con thân thể như là đã thú ầm ầm lao ra, một đôi mắt chữ trùng đầu đại, chột nhìn phía dưới lại vẫn khá đồ thanh thể .

Giết hướng Sở Lâm người, đều là theo bản năng sừng sốt .

"Phốc phốc phốc!"

Ở nơi này phân thân trong nháy mắt, Sở Lâm Kiếm Mang đã rơi xuống, vài cái người thực lực hơi yếu trong nháy mắt phun huyết mà ngược lại .

Một kích trí mạng!

Chỉ vừa đối mặt, Kiếm Phong Minh nhân cũng chỉ còn lại có hai cái, một người trong đó chính là Luru Phàn .

Mà một người khác cũng không biết là sợ đến hay là tức, cư nhiên miệng sùi bọt mép, trực tiếp mới ngã xuống đất .

"Chết tiệt, dám giờ thủ đoạn đấy!" Nhìn mấy đạo đao kinh ngã xuống thân ảnh, Luru Phàn phục hồi tinh thần lại, nhất thời nổi giận gầm lên một tiếng, hung hăng quả nhãn Dương Hồ, cước bộ vừa nhắc, lặng yên thối hậu mấy bước .

"Cái gì giờ thủ đoạn ? Cái này gọi là khí thế, hiểu không ?" Dương Hồ liếc nhãn Luru Phàn, chỉ lấy thối hậu bọt mép ngã xuống vị kia, đặc ý nói : "Người xem một chút, người Hồ Gia khí thế kia, không phát uy thì thôi, một phát uy là có thể hù chết người!"

Luru Phàn sắc mặt khó coi cực kỳ, lúc này hắn đã kinh từ Dương Hồ cái kia hơi yếu sóng linh lực đoán ra được, hàng này cư nhiên chỉ có Thối Thể Nhị Trọng!

Là hắn bị hàng này giọng oang oang của cho rống lên một cái, cạnh mình liền chết một đồng ... Tuy là không phải là bị cái kia lớn giọng trực tiếp rống chết, nhưng Luru Phàn vẫn là thay ngã xuống huynh đệ cảm thấy không đáng giá .

Luru Phàn sắc mặt không ngừng biến hóa, một lúc lâu mới hận hận từ giữa hàm răng biệt xuất một chữ tới : "Thào!"

"Sở ca, ta rống được cái này nhất tiếng nói ra sao?" Dương Hồ thí diện thí diện đều chạy tới Sở Lâm trước mặt, vẻ mặt tranh công mà cười .

"Mạnh hơn ta ..." Sở Lâm lau mặt lên mồ hôi lạnh, hắn cũng không nghĩ đến Dương Hồ lại đột nhiên lao tới, nhưng không thể không nói, cái này xuất kỳ bất ý sáo lộ, hoàn toàn chính xác tiết kiệm không ít chuyện .

Thừa dịp lấy Sở Lâm cùng Dương Hồ đối thoại khe hở, Luru Phàn cước bộ lần nữa lặng yên thối hậu mấy bước, hắn đã chú ý Sinh thối ý, hắn mặc dù là Thối Thể Thất Trọng, nhưng nếu như đồng thời đối mặt Sở Lâm cùng với Thất Thái Minh mấy vị, lại không có bao nhiêu nắm chắc, còn không bằng trở về đưa đến cứu binh, sẽ đem nửa đường tuôn ra hai cái hỗn đản cho thiên đao vạn quả .

Nghĩ đến, Luru Phàn cực nhanh xoay người, nhanh chân chạy, vền vền trong nháy mắt thân ảnh liền không vào trong rừng, tốc độ cực nhanh, làm cho khó khăn lắm phản ứng lại Dương Hồ cùng Thất Thái Minh người đều theo không kịp .

"Nguy rồi, nếu để cho Luru Phàn đào tẩu, Kiếm Phong Minh nhất định sẽ tới hưng sư vấn tội!" Lam Linh Nhi kinh hô một tiếng .

"Hắn trốn không thoát ." Cười nhạt, Sở Lâm thân hình khẽ động, dường như liệt báo một dạng hướng mới vừa Luru Phàn phương hướng trốn chạy đuổi theo .

"Bọn tỷ muội, các người chờ ta ở đây, ta cùng với hắn cùng đi ." Nhớ tới cái kia Luru Phàn có Thối Thể thất trọng thực lực, Lam Linh Nhi không khỏi có chút bận tâm, lập tức phản phó một tiếng, tuyệt diệu dáng người hơi nghiêng về phía trước, chân ngọc một điểm, cũng hướng về bên kia đuổi theo .

Tuy là nàng chỉ có Thối Thể ngũ trọng thực lực, nhưng hoặc nhiều hoặc ít, luôn có thể giúp đỡ điểm mau lên .

Nhưng mà, Lam Linh Nhi còn không có chạy mấy bước, chỉ thấy Sở Lâm thân ảnh cũng đã kinh trở về, mà ở trong tay của hắn, dường như con gà con một dạng xách lấy một đạo nhân ảnh, chính là Luru Phàn!

Dừng bước, Lam Linh Nhi đôi mắt đẹp trừng tròn xoe, mấy cây mảnh khảnh ngón tay ngọc nhẹ nhàng che gọi cảm cái miệng nhỏ nhắn, nhìn Sở Lâm trong ánh mắt, tràn đầy bất khả tư nghị .

Mau như vậy liền giải quyết rồi Thối Thể thất trọng Luru Phàn ... Thực lực bậc này, đặt ở Thất Thái Minh, Lam Linh Nhi cũng chỉ có ở Minh chủ tỷ tỷ

trên người đã biết!

Giờ khắc này, ngay cả mặt khác mấy vị Thất Thái Minh tử muội nhìn phía Sở Lâm ánh mắt, cũng đều sinh ra mấy đạo kinh nể tình .

"Ác giả ác báo . Ta nói rồi, ta đại biểu quang minh, Thẩm Phán hắc ám ." Sở Lâm đem Lưu Phần thuận tay ném đi, trường kiếm lạnh như băng giống như lưỡi hái của tử thần, không chút do dự kết thúc Lưu Phần sinh mệnh .

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24: Cướp bóc

Trong không khí trời lấy mùi tanh nhàn nhạt, trong rừng, mấy đồ đã tuyệt hơi thở thi thể ngã trái ngã phải .

Cái này xúc mục kinh tâm hình ảnh, làm cho Thất Thái Minh mấy vị nữ tử cũng không nhìn được ngực một hồi cuộn cuộn, sắc mặt tuyết trắng .

Các nàng cũng chỉ là mười bảy mười tám tuổi thiếu nữ hoa quý, tuy là từ bước trên Vũ Tu đường, các trưởng bối đang ở các nàng bên tai quán thâu "Cá lớn nuốt cá bé " tư tưởng, nhưng đây cũng là các nàng lần đầu tiên đụng với chân chính sát phạt .

Lam Linh Nhi khẽ cắn môi đỏ mọng, mảnh khảnh đáng người hướng về Sở Lâm hơi một bộ : "Đa tạ sư huynh động thân cứu giúp, mới để cho chúng ta tránh khỏi lãng nhục . Sư huynh ân tình, chúng ta Thất Thái Minh tử muội ghi nhớ trong lòng ."

"Thuận tiện mà thôi ." Sở Lâm cười nhạt, hần vốn là định tìm Kiếm Phong Minh xui, chỉ đồ thừa Lưu Phần mấy người vận khí quá kém, vừa vặn làm người thứ nhất .

Hơn nữa, nếu không phải là Lưu Phần mấy người sắc mê tâm khiêu, cư nhiên thừa dịp lấy sẵn bản muốn đối với đồng môn sư muội đi chuyện cầu thả, cũng sẽ không làm cho Sở Lâm động sát tâm .

"Con mẹ nó, mấy cái này vẫn là đầu đại dê béo, trên người lại có năm miếng thú nhiệt hạch, ba cây Linh Dược! Sở ca, cái này nhóm còn rất lớn ." Dương Hổ từ Kiếm Phong Minh trên người mấy người sôi trào một hồi, đem thú nhiệt hạch cùng Linh Dược nâng ở trong tay, cười thỏa mãn lấy .

"Tất cả thuộc về ngươi ." Sở Lâm sáng khoái nói tiếng, liền dẫn đầu mại khai bộ từ, hướng trong rừng đi tới .

Dương Hổ đem Linh Dược cùng thú nhiệt hạch cất xong, theo sát bên trên bước chân .

Thất Thái Minh bọn nữ tử trong mắt đều là hiện lên một hồi lo lắng, Dương Hổ trong tay Linh Dược cùng thú nhiệt hạch, có bộ phận chính là Lưu Phần đám người từ trong tay các nàng cướp đi.

Chẳng qua rất nhanh, các nàng liền âm thầm thở dài, hai người trước mắt cứu tánh mạng của các nàng cũng đã là vạn hạnh, các nàng sao vậy không biết xấu hổ lại lo lắng cái kia thú nhiệt hạch cùng Linh Dược .

"Ai, còn không có mời giáo sư huynh tính danh đây!" Lúc này, Lam Linh Nhi chợt nhớ tới cái gì, đuổi hai bước, có chút lo lắng hô .

"Mỹ nữ, đang hỏi người khác tên họ thời điểm, ngươi thật giống như hần là thông báo trước tên họ của mình chứ ?" Đạo thân ảnh kia như trước không nhanh không chậm đi, chỉ là truyền đến một đạo thanh âm nhàn nhạt .

"Ta gọi Lam Linh Nhi!"

Lam Linh Nhi đôi mắt đẹp lóe lên, theo bản năng nói ra tính danh, sau đó chờ đợi lấy Sở Lâm đáp lại .

"Ừ, tên không tệ . Như vậy, Linh Nhi muội muội, sau này gặp lại ."

Một đạo mang theo nụ cười thanh âm truyền đến, hai bóng người dần dần không có vào tầm mắt .

Lam Linh Nhi hơi sững sờ, theo mặc dù phục hồi tinh thần lại, đôi mắt đẹp vừa mở, trên mặt đẹp mọc lên một đạo giận tái đi màu sắc .

Bị tên tiểu tử giáo hoạt này cấp cho .

Chẳng những không có hỏi ra tên họ của đối phương, ngược lại đem tên họ của mình trước thông báo đi ra ngoài .

Đặc biệt nghe được đối phương trong giọng nói tiếng kia "Linh Nhi muội muội", Lâm Linh Nhi liền trong lòng tê dại một hồi .

Muội muội ?

Rõ ràng tuổi tác so với nàng còn nhỏ, cư nhiên dùng loại này giọng điệu để gọi chính mình .

...

...

Ba ngày đảo mắt liền quá .

Cái này ba ngày, Hắc Phong hạp có thể bất an ninh .

Vũ Viện ngoại viện đệ tử săn bắn ở chỗ này cử hành, trừ những thứ này ra ngoại viện đệ tử cùng Man Thú giữa chiến đấu bên ngoài, ngay cả bất đồng trận doanh, bất đồng Hội Minh giữa ma sát cũng là lúc đó có phát sinh .

Trong đó, lấy Thất Thái Minh cùng Kiếm Phong Minh chiến đấu kịch liệt nhất, nguyên nhân, đúng là bởi vì Thất Thái Minh Minh chủ Nạp Lan Uyển nhi kết Nghĩa Muội muội, kém chút bị Kiếm Phong Minh nhân ngữ với .

Ngoại viện hai đại đỉnh tiêm Hội Minh ma sát càng ngày càng nghiêm trọng, trong lúc nhất thời, mùi thuốc súng tràn đầy mảnh này sơn lâm, mà những thứ kia bàng quan người, người nhất gan lạnh lẽo tròn đi, miễn cho tao ương, gan lớn thì là đục nước béo cò, muốn kiếm một bả .

Không biết tên chỗ, nhất tòa sơn động, một mặt to lớn cảm kỳ ở trong gió lay động, cảm kỳ trên, thỉnh linh thêu lấy một thanh đoàn kiếm .

"Àm!"

Một con thỏ dày bàn tay hung hăng vỗ vào nhất trên vách đá, lưu lại một đạo nhân nhạ vết sâu .

"Con mẹ nó, phế vật! Tất cả đều là phế vật!"

Bên vách đá lên nam tử phát sinh gầm lên giận dữ, làm cho bên trong sơn động những người khác dồn dập run rẩy một chút .

"Lần này săn bắn, Minh chủ điểm danh muốn chúng ta lấy đệ nhất thưởng cho trở về, ta Kiếm Phong Minh vì thế trọn xuất động 500 vị thành viên, ngay cả ta cùng Lão Thất, Lão Bát cũng đích thân tới! Kết quả, các người hiện tại nói cho ta biết, ba ngày nay tới nay, chúng ta xuất động hết thầy hành động tổ đều bị cướp cướp ?"

Nam tử sắc mặt tái nhợt, liếc mắt một cái người ở chỗ này, hai mắt tức giận đến có chút biến thành màu đen .

Trước kia mỗi một giới săn bắn, cho tới bây giờ đều là Kiếm Phong Minh tổ chức nhân thủ cướp bóc người khác, chưa từng có người dám như thế đại quy mô cướp bóc Kiếm Phong Minh ?

Huống chi, lúc này đây săn bắn, đệ nhất thưởng cho chính là nhất bản Nhị Phẩm Vũ Kỳ!

Kiếm Phong Minh đối với chuyện này là tình thế bất buộc, Minh chủ dư sửa đều buông lời muốn cho Kiếm Phong Minh nhân bắt cái này bản vũ kỹ, không được có mắt .

500 thành viên, lão hơn sáu rõ ràng, Lão Thất Dư Khôn, Lão Bát Dư Thanh, ba vị đội trưởng đích thân tới ... Đặt ở vắng giới, hầu như đủ để quét ngang cả trảng săn thú!

Nhưng hôm nay, săn bắn bắt đầu mới ngắn ngủn vài ngày, người của chính mình cũng không nhất may mắn tránh khỏi Địa Toàn bị cướp cướp!

Điều này làm cho lần này nhiệm vụ người phụ trách dư rõ ràng sao vậy không giận ? Sao vậy không tức ?

"Lục Ca, nghe người phía dưới tin tức truyền đến, lần này cướp bóc hành động, chủ yếu có ba cái phương diện là hoạt động mạnh nhất!" Lão Thất Dư Khôn đồng dạng về mặt phẫn nộ, nhưng lúc này lại biểu hiện ra vài phần trầm lắng, âm trầm khuôn mặt nói : "Trong đó vị thứ nhất chính là Nạp Lan Uyển nhi mang theo Thất Thái Minh ."

"Nạp Lan Uyển nhi, lại là này cái tao cây thang!"

Dư rõ ràng cắn cắn răng, hần cũng biết đoạn này thời gian Kiếm Phong Minh cùng Thất Thái Minh ma sát rất kịch liệt, chẳng qua tuy nhiên cũng mở một con mắt nhắm một con nhãn, chỉ làm cho người phía dưới đi làm âm ỉ . Không phải nói hần phóng khoáng, mà là Nạp Lan Uyển nhi phía sau có Diệp Thanh Tuyết chỗ dựa, ngay cả Minh chủ dư sửa cũng không dám di chuyển, huống chi hần dư rõ ràng .

"Sớm muộn cũng có một ngày, lão tử phải thật tốt điều giáo điều giáo người ." Ánh mắt lóe lên một đạo mị mị âm quang, dư rõ ràng hừ một tiếng, quay đầu nhìn về phía Dư Khôn, ý bảo hần nói tiếp .

"Mặt khác hai cái phương diện, đều là tổ hai người hợp . Trong đó nhất đối nhất mặt nhất gầy, thực lực cường hãn, rất có thể là Dịch Phong Dịch Sơn hai huynh đệ ." Nói đến đây, Dư Khôn dừng một chút, trên mặt lộ ra một tia biệt khuất ý, hẳn biết, bất luận là Nạp Lan Uyển nhi, vẫn là mặt gầy Song Sát, ở sẵn bên trong, cạnh mình tựa hồ cũng không làm gì được đối phương .

"Cuối cùng một đôi tổ hợp ... Hiện nay còn không có biện pháp thôi thúc cụ thể là người nào, chỉ biết là hai người kia, nhất mạnh mẽ nhất yếu, đều mặc lấy đệ tử tạp dịch phục sức, lại đáng trách cực kỳ! Nếu như đụng với chúng ta tương đối kém thành viên, vậy liền yếu bên trên, đụng với chúng ta khá mạnh thành viên, thì mạnh bên trên . Rất giống là lấy chúng ta làm cọc gỗ luyện tay!"

Đề cập cuối cùng một đôi tổ hợp, Dư Khôn trên mặt của cũng nửa không che giấu được tức giận, cắn răng nghiêng lợi nói .

Mà lời của hắn vừa, một bên thủy chung không nói gì Dư Thanh cũng là sắc mặt hơi căng thẳng, tựa hồ nghĩ tới khả năng nào đó, bật thốt lên mà ra mà nói : "Chẳng lẽ là bọn họ ? Không thể nào!"

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 25: Trên tế đàn lão nhân

"Ha ha! Nhiều như vậy thú nhiệt hạch, Linh Dược, chúng ta phát tài!"

Trong rừng, truyền đến một đạo cười to, róc rách mà qua bên dòng suối nhỏ, hai cái phủ áo xám thân ảnh cực nhanh bay nhanh lầy .

Trên lưng của bọn hắn, đều đeo lấy một cái phòng bao tải, bên trong chất đầy đồ đạc, trong lúc mơ hồ còn có một tia soi ánh huỳnh quang lộ ra .

"Con mẹ nó, ngay cả lấy ba ngày, đoạt mười ba sóng, mới cướp được như thế ít đồ . Kiếm Phong Minh sao vậy như thế nghèo ?" Lúc này, trong đó một đạo thân ảnh tựa hồ có chút bất mãn hừ một câu .

"Còn tự xưng cái gì ngoại viện đệ nhất Hội Minh . . . Liền dạng nghèo kiệt xác này, cái này không biết bọn họ bình thường có cái gì khuôn mặt xuất hiện điều vô dương oai ." Một đạo thân ảnh khác cũng lập tức lên tiếng, trong giọng nói đồng dạng tràn ngập hèn mọn .

Lúc này nếu là có người nghe được đối thoại của bọn họ, phỏng chừng muốn đập chết hai người này tâm đều có . . .

Những thứ khác tham dự săn thú ngoại viện đệ tử, thỉnh thoảng có thể lấy được một viên thú nhiệt hạch đều đã kính cảm ơn trời đất . Ở hai người này trong mắt, trọn hai bao tải thú nhiệt hạch cùng Linh Dược, cư nhiên chỉ xứng được với một câu "Mới như thế điểm" !

Cái này hai bao tải thu hoạch, coi như là Kiếm Phong Minh như vậy tổ chức lớn, đều ước chừng tìm ba thiên tài thu tập, nhưng lại xuất động không ít nhân lực .

Bây giờ bị hai người này đoạt đi rồi, lại còn nói ra nếu như vậy, lời này nếu như truyền tới dư rõ ràng, Dư Khôn, Dư Thanh đám người trong tai, tuyệt đối có thể đem sau người phổi cho tức điên .

Hai người này, không là người khác, chính là Sở Lâm cùng Dương Hồ!

Ba ngày, hai người triệt để hóa thân Giang Dương Đại Đạo, chỉ cần nhất ngộ bên trên Kiếm Phong Minh người, không nói hai lời, trực tiếp mở đoạt .

Nghe lời, giao ra đồ đạc rồi đi .

Không đứng đắn, đoạt hết đồ đạc, đánh một trận toi bồi, sau đó cho lão tử nghiêng lầy đi . . .

Ba ngày xuống, đây đối với phủ đệ tử tạp dịch phục sức tổ hợp đã kinh làm cho Kiếm Phong Minh nhân nghe tin đã sợ mất mặt, uy danh thậm chí so với mặt gầy Song Sát còn dọa người vài phần .

Mặt gầy Song Sát tuy là thực lực mạnh, nhưng nhân gia tối đa cũng liền đoạt cướp đồ, không đánh người . . .

Có thể hai người này nếu không đánh người, còn vẽ mặt, tát vào miệng, đá đũng quần, một điểm không giáng cứu, sao vậy tàn nhẫn sao vậy đến, thật giống như cùng Kiếm Phong Minh có cái gì thâm cừ đại hận tựa như . . .

Khiến cho có chút Kiếm Phong Minh thành viên đi ra ngoài thám hiểm thời điểm, thà rằng chỉ mặc quần lót, cũng không dám xuyên Kiếm Phong Minh phục sức .

Từng kinh một bộ kia ở trong mắt bọn hắn chính là kiều ngạo y phục, hiện tại đã lại trở thành trong lòng bọn họ ác mộng .

Kiếm Phong Minh nhân không phải là không có nghĩ tới phản kháng, thậm chí có chút thành viên tự phát tụ họp lại, muốn bắt sống Sở Lâm cùng Dương Hồ, ào ra mối hận trong lòng .

Có thể từ có một lần, Sở Lâm làm lấy hơn mười vị Kiếm Phong Minh thành viên mặt, một cái tát phết đi một cái Thối Thề thất trọng Kiếm Phong Minh thành viên sau khi, ngoại trừ phụ trách lần này Kiếm Phong Minh săn bắn chỉ huy đội trưởng bên ngoài, phòng chừng lại không ai dám di chuyển cái này tâm tư .

"Ha ha, thực sự là thoải mái a! Hồ Gia đời này cũng còn chưa thấy qua nhiều như vậy thú nhiệt hạch cùng Linh Dược đây!" Nhớ tới những thứ kia bị khiến cho tè ra quần Kiếm Phong Minh thành viên, Dương Hồ liền không nhịn được phát sinh cười to một tiếng, giờ này khắc này, hắn cảm giác trước ở Hắc Phong trấn nhỏ thời điểm chịu ác khí, hết thấy đều phát tiết ra ngoài .

Không chỉ có như vậy, mấy ngày này chiến đấu, cộng thêm luyện hóa vài buổi cây Linh Dược, Dương Hồ thực lực cũng đã kinh tăng lên tới Thối Thề Cảnh tam trọng, từ trong cảnh giới xem, đã kinh cùng Sở Lâm vậy .

Nhưng mà, trong cảnh giới tới, ở Dương Hồ trong mắt, Sở Lâm thực lực thì càng thêm sâu không lường được .

Hắn có thể cảm giác được, cái này so với chính mình còn hơi nhỏ một chút thiếu niên, tựa hồ bất luận nhanh chóng độ, sức bật, cường độ thân thể vẫn là cảm giác, linh lực hồn hậu trình độ (các loại) chờ góc độ mà nói, đều vượt qua quá nhiều người thường, như vậy vượt cấp chiến đấu thiên phú, tưởng chừng như là cái chưa bao giờ nghe thấy biến thái!

Đối với lần này, trải qua đoạn thời gian chiến đấu này, Dĩ Chiến Đường Chiến bên trong, Sở Lâm cũng từ từ quen tự thân chỗ đặc thù, điều này cũng làm cho hắn đối với Vũ Tu đường có sự tự tin càng mạnh mẽ hơn .

Hắn vốn là một cái không cách nào tu hành phệ vật, nhưng không nghĩ bây giờ cư nhiên biến hóa nhanh chóng, trở thành một cái có thể vượt cấp chiến đấu thiên tài, cái này nhất series biến hóa, hắn cũng không nghĩ ra một cái so sánh giải thích hợp lý, liền đem chi quy công cho khối kia đã kinh dung vào bên trong cơ thể thần bí Toái Đồng .

Còn như Toái Đồng, từ tiến nhập Hắc Phong hợp sau khi, hắn đều không có đem triệu hoán đi ra, bởi vì trong khoảng thời gian này cùng Dương Hồ hầu như đều là sớm chiều ở chung, tuy là trong lòng đã đem Dương Hồ coi như huynh đệ, nhưng Toái Đồng lại lịch thực sự quá với thần bí, người biết, vẫn là càng ít càng tốt .

Tuy là đã kinh chừng mấy ngày vô ích Toái Đồng sinh thành Linh Dịch, Sở Lâm lại mỗi Thiên Luyện Hóa Linh thuốc tới tu hành, thực lực như trước vững bước đề thăng lấy, mà theo thực lực đề thăng, Sở Lâm đối với khối kia Toái Đồng cảm ứng tựa hồ cũng càng ngày càng mãnh liệt .

"Hồ Từ, cái này mấy Thiên Kiếm phong minh ở trong tay chúng ta cất liễu khuy, nói vậy sẽ không từ bỏ ý đồ . Chúng ta cũng là thời điểm ly khai Hắc Phong hợp . Bằng không, thật muốn bị đám người kia ở Hắc Phong hợp trong điểm ký thượng, cũng là một phiền toái không nhỏ ." Sở Lâm trầm tư một chút, nghiêm túc nói .

Dãy núi bên trong, tất cả lấy thực lực vi tôn, cá lớn nuốt cá bé là tự nhiên quy luật . Tuy là Sở Lâm đối với thực lực của chính mình rất tự tin, nhưng là không phải mạnh mẽ tự đại, Kiếm Phong Minh một cái Dur Thanh cũng đủ để cho hắn hợp lực nhất bác, ai biết lần này săn bắn tới vài cái đội trưởng ?

Cho nên, ở Kiếm Phong Minh phản ứng kịp trước toàn thân trở ra, mới là lựa chọn tốt nhất .

"Được, ta nghe Sở ca đây!" Nghe được Sở Lâm lời nói, Dương Hồ không chút suy nghĩ, lập tức gật đầu .

...

...

Một chỗ từ che trời Cổ Mộc bên trong có ngọn ra ngọn núi, một cái không lớn không nhỏ Tế Đàn, ba đạo râu tóc bạc phơ thân ảnh lẳng lẳng đứng lẳng ở trong gió .

"Lần này săn bắn, thật ra khiến ba người chúng ta lão nhân có chút ngoài ý muốn ." Một lúc lâu, đứng ở ở giữa vị trí lão giả trụ lấy ba tong, hơi đánh mi, gầy nhom miệng một chút khấp mở, có chút khàn khàn nói .

"Vốn tưởng rằng lần này săn bắn, cao nhất thưởng cho hoặc là rơi vào Nạp Lan gia cái nha đầu kia trong tay, hoặc là rơi vào Dur gia thế hệ trẻ trong tay . Không nghĩ tới, nửa đường giết ra hai cái đệ tử tạp dịch, ha ha, có chút ý tứ ." Tên còn lại từ mi hữu nghị nhãn, vành tai dày đại, lúc này phát sinh một đạo chậm đàng đặc tiếng cười, gật đầu nói lấy .

"Đệ tử tạp dịch lại không tính là ở săn bắn danh ngạch bên trong, coi như chiếm được nhiều hơn nửa thú nhiệt hạch cùng Linh Dược, cũng chỉ có thể xuất ra đi bán đổi ít tiền, săn thú thưởng cho, cũng không phần của bọn hắn ." Cuối cùng một người hai mắt lấp lánh hữu thần, lưỡng đạo mày kiếm thẳng tắp như đao, đã kinh đầy tang thương mặt mơ mơ hồ hồ xuyên thấu qua lấy một uy nghiêm, thanh âm Hồng hiện ra, đang khi nói chuyện không giận mà uy .

"Quy củ là chết, người là sống . Coi như là đệ tử tạp dịch, nhưng như thế tốt lắm, chúng ta có thể nào mặc kệ tự sinh tự diệt ?" Từ mi thiện mục lão nhân cười một tiếng, vẫn là chậm rãi nói .

"Hạt giống tốt, chúng ta tự nhiên muốn hảo hảo tài bồi . Mười năm nhất giới tứ hải trong buổi họp, chúng ta nam bộ lãnh địa, đã kinh liên tục trăm năm điểm đề . Đừng ... nữa làm cho mình châu bị long đong ." Trụ lấy quái tượng lão giả gật đầu, quét mắt từ mi lão nhân, ý bảo nói : "Lão Mộc, như vậy cái này hai cái tiểu gia hỏa, liền từ ngươi đi an bài đi."

"Ừ." Từ mi lão nhân hướng về trung gian thân ảnh hơi chấp tay, đồng ý .

Mà thân ảnh của hắn, gần như trong nháy mắt biến mất .

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Đánh chết người một cái Lão Bang Tử

Sân bản, trong khi ba mươi ngày . Bất tri bất giác, thời gian đã qua một nửa .

Hắc Phong hợp so sánh với thường lui tới, phảng phất an tĩnh một ít, chỉ là trong không khí, lại mơ hồ quanh quẩn lấy vẻ khẩn trương khí tức .

Hai cái so với động tĩnh lớn, hấp dẫn hầu như ánh mắt mọi người .

Người thứ nhất động tĩnh, là một cái không biết đến từ đâu nghe đồn đưa tới tất cả mọi người quan tâm .

"Hắc Phong hợp ở chỗ sâu trong, có một con trọng thương sắp chết cấp hai Linh Thú! Người nào nếu như đem tìm được, liền có thể đơn giản đem giết chết, thu được linh nhiệt hạch!"

Linh Thú, siêu vượt Vạn Thú nhân vật mạnh mẽ!

Đối ứng lấy Vũ Tu nhóm cảnh giới, linh thú thực lực, có thể so với Linh Võ Cảnh cường giả!

Ngoại viện đệ tử trong lòng đều tĩnh lặng, không có một ít kỳ ngộ cùng ngoại lực, có rất ít người có thể ở bốn mươi tuổi trước thành tựu Linh Võ Cảnh .

Đại đa số ngoại viện đệ tử, thực lực đều ở đây Thối Thế Cảnh bên trong, Linh Võ Cảnh, tuyệt đại đa số đều là đạo sư, hộ vệ, chấp sự những thứ này đã nắm tới bất hoặc người, chỉ có cực kỳ cá biệt thiên tài, mới đột phá Thối Thế Cảnh, đạt được Linh Võ Cảnh Nhất Trọng .

Mấy vị này thiên tài, cũng tỷ như cái kia Kiếm Phong Minh Minh chủ dư thừa, tự nhiên mà vậy trở thành toàn bộ ngoại viện tiêu điểm, trong viện lấy trọng bồi dưỡng đối với tượng .

Chính là bởi vì Linh Võ Cảnh xa không thể chạm, mới càng thể hiện linh nhiệt hạch giá trị!

Một viên linh nhiệt hạch, ngay cả đạo sư nhóm đều muốn tâm động không ngớt, huống chi là ngoại viện đệ tử ?

Mà người thứ hai động tĩnh, cũng đồng dạng phải chịu chú mục .

Lúc trước ngay cả lấy bị cướp ba ngày Kiếm Phong Minh bắt đầu hành động, bọn họ đem hết thầy tham gia sẵn thủ thành viên đều tập trung lại, chia làm đội ba, phân biệt ba vị đội trưởng suất lĩnh .

Dư Thanh mang theo đội ngũ giữ được Hắc Phong hợp cửa ra vào, mà dư rõ ràng cùng Dư Khôn đội ngũ, thì mở ra phản kích!

Đầu tiên là cách không kêu gọi Nạp Lan Uyển nhi, yêu cầu ở sân bản kết thúc sau, hẹn chiến Thất Thái Minh .

Tiếp theo, tìm được rồi mập gầy Song Sát, song phương xảy ra một phen chiến đấu kịch liệt, cuối cùng có người nói bởi Kiếm Phong Minh người đồng thể mạnh, mập gầy Song Sát bại tửu . . .

Cuối cùng, Kiếm Phong Minh cấp cho ra trên trăm gương như bức họa, ban bố một cái thưởng lệnh : "Chỉ cần cung cấp bức họa trung hai người tin tức, tung tích, thưởng năm miếng thú nhiệt hạch!"

Tin tức này vừa ra, thạch phá thiên kinh, ngăn ngui một ngày, hầu như truyền khắp hết thầy tham dự sân thú ngoại viện đệ tử .

"Kiếm Phong Minh đại trượng kỳ cổ như vậy cử động, dĩ nhiên là vì hai cái đệ tử tạp dịch ?"

"Đến tột cùng là thần thánh phương nào, cư nhiên có thể để cho Kiếm Phong Minh không tiếc tổn năm miếng thú nhiệt hạch tới treo giải thưởng!"

"Kiếm Phong Minh hiển nhiên ở nơi này trong tay hai người bị thua thiệt, bằng không cũng không trở thành làm ra như thế ồ ạt di chuyển . Thực sự là hiếu kỳ, hai cái nhỏ nhỏ đệ tử tạp dịch, là thế nào làm cho đường đường Kiếm Phong Minh biết ?"

Trong lòng của tất cả mọi người đều toát ra ý nghĩ như vậy, hoặc khiếp sợ, hoặc hiếu kỳ . . . Nhưng hai người kia bức họa, cũng là sâu đậm khắc ở trong đầu của bọn hắn bên trong .

Có trọng thưởng tất có người dừng cầm, trong lúc nhất thời, không biết lại có bao nhiêu người bắt đầu điên cuồng thăm dò hai người này manh mối, thậm chí ngay cả một ít từ Hắc Phong trong trấn nhỏ tiến nhập thám hiểm tổ chức đều không kềm chế được đối với cái kia năm miếng thú nhiệt hạch khát vọng, gia nhập lục soát đội ngũ .

"Hắc hắc, không nghĩ tới Sở Lâm thật là có có chút tài năng . Không hổ là Tuyệt tỷ coi trọng người!"

Hắc Phong hạp, không biết tên chỗ, một cái người gầy trong tay xách theo một bức họa, có chút hăng hái nói lấy .

Tại hán một bên, nghiêm nhiên ngồi lấy một cái đang tràn đầy phấn khởi ăn lấy nướng Báo chân mập mạp .

Nghe được người gầy nói, mập mạp mập mờ không rõ mà nói một câu : "Ca, ngày đó coi như chúng ta không ra mặt, phóng chừng Dư Thanh phế vật kia cũng từ Sở Lâm trên người không chiếm được cái gì tiện nghi ."

. . .

Thất Thái Minh phương diện .

Lưỡng đạo nổi bật xinh đẹp thân ảnh ngồi đối diện nhau, ở các nàng ở giữa, thả lấy một bức tranh giống như .

"Uyển nhi tỷ, bọn họ là bởi vì ta mới tội Kiếm Phong Minh. . ." Trầm mặc khoảng khắc, tương mạo mềm mại thiếu nữ có chút lo âu mờ mờ miệng nói .

"Linh Nhi muội muội, đây chính là tỷ tỷ lần đầu tiên gặp lại người đối với một người nam nhân như thế quan tâm đây." Đối diện nữ tử khẽ cười một tiếng, trong giọng nói mang theo vài tia trêu ghẹo .

"Ai nha, Uyển nhi tỷ, người nói cái gì đây. Ta đây chỉ là cảm kích hân cứu ân tình của ta ." Lam Linh Nhi mặt cười hơi đỏ lên, có chút quần bách mà giải thích .

"Được rồi được rồi, yên tâm đi, Kiếm Phong Minh nhân lại dám đối với người sinh ra hảo sắc chi tâm, thật coi chúng ta Nạp Lan Uyển nhi là người không! Món nợ này, ta nhất định phải theo chân bọn họ coi là tình trường ."

. . .

Hắc Phong hạp, gian khổ muốn tới .

Nhưng mà, trận này mưa gió đương sự, lúc này lại hồn nhiên không biết .

Sở Lâm lúc này chính đan độc chuyển ở một khối nham thạch trên, trong miệng ngâm lấy một căn cỏ nhỏ tiếp làm, hai tay gối lên não sau, híp lại lấy nhãn, hưởng thụ ấm áp cùng húc dương quang, một bộ thành thoi không lo lắng đáng về, còn ngâm nga bài hát .

Mà son cốc đi tới một ít khoảng cách, có một Nhai động, lúc này Dương Hồ đang ngồi xếp bằng ở Nhai động bên trong, trên người linh lực phun trào, chuyển tu luyện hình, ở trước người của hắn, thỉnh linh thả lấy hơn mười bụi cây đã kinh khô héo Linh Dược .

"Không nghĩ tới Hồ Tử cư nhiên mau như vậy lại sắp đột phá rồi ." Cũng không biết trải qua bao lâu, Sở Lâm lười biếng xoay xoay eo, liếc mắt xa xa Nhai động, tự nói một tiếng .

Đột phá, đối với mỗi cái Vũ Tu mà nói đều là một cái phi thường thời khắc mấu chốt, Dương Hồ cũng không ngoại lệ .

Đột phá quá trình, kiêng kị nhất bị quấy rầy gián đoạn, lúc này, Sở Lâm chính là đang vì Dương Hồ hộ pháp, ở hắn bên cạnh cảm giác lực dưới, Nhai động phương viên km bên trong, hơi có chút động tĩnh, cũng không chạy khỏi mắt của hắn chứ .

Đúng lúc này, Sở Lâm tâm thần khẽ động, hắn cảm nhận được một khí tức vô cùng cường đại xuất hiện ở hắn cảm giác trong phạm vi, mà Đạo khí hơi thờ, chỉ là một cái thoáng trong lúc đó, liền đã kinh xuất hiện ở Dương Hồ chỗ ở Nhai động bên trong!

Nhai động bên trong .

Dương Hổ trên trán thấm đầy mồ hôi hột, một đôi nắm lấy tu hành Pháp Ấn tay run nhè nhẹ lấy .

Đột phá!

Thất bại!

Đột phá!

Thất bại!

. . .

Như vậy nhiều lần, đã kinh không biết bao nhiêu lần, cuối cùng đều lấy thất bại cáo chung. Thối Thê tam trọng đến Thối Thê Tứ Trọng Bích Lũy thì dường như không thể phá vỡ một dạng, vô luận hấn cố gắng như thế nào đều không cách nào đem đột phá .

Mà mỗi một lần trùng kích thất bại, Dương Hổ gân mạch sẽ thừa nhận một lần mãnh liệt phản chấn .

"Thanh niên nhân, vũ tu mỗi một cảnh giới, đều muốn một bước một cái vết chân, đi trên con đường của mình . Người dựa vào Linh Dược loại này ngoại lực, mạnh mẽ dưới sự xung kích Nhất Trọng cảnh giới, không nói đến có thể thành công hay không, coi như thành công, cũng sẽ cho sau này con đường lưu lại tai họa ngầm ."

Đúng lúc này, một đạo chậm ung dung thanh âm truyền đến, một cái mặt mũi hiền lành, vành tai dày rộng lão nhân lặng yên không một tiếng động xuất hiện ở Dương Hổ bên cạnh .

Lão nhân khẽ nâng lên một tay, nhất thời một tinh thuần nhu hòa linh lực dừng mãnh vào Dương Hổ trong cơ thể, thay hấn làm theo nguyên vốn cả chút thác loạn gân mạch .

Dương Hổ thân thể chấn động, từ đột phá trung thức dậy, có một ít lòng vẫn còn sợ hãi thờ phào nhẹ nhõm, chứng kiến ở trước người mình lão nhân, nhanh lên đứng dậy thở dài, cảm kích nói : "Đa tạ tiền bối xuất thủ cứu giúp, bằng không Dương Hổ mất rồi ."

Hấn nói không sai, mới vừa hấn thân hãm trong đó, chỉ có một đột phá ý niệm trong đầu, nhưng chậm chạp không đột phá nổi, sau kể vô lực nói, rất có thể chết bất đắc kỳ tử tại chỗ .

"Ha ha . Tất cả tùy duyên, không cần phải nói tạ ơn ." Lão nhân chậm rãi đặc cười, hơi nghiêng người, chỉ hướng cái động khẩu, chỉ điểm nói : "Người bằng hữu này nhưng thật ra nội tình xác thật rất, biết hậu tích bạc phát, tâm tính không sai, là mầm mống tốt ."

Vừa dứt lời, Sở Lâm thân ảnh liền xuất hiện ở cái động khẩu bên ngoài .

Nhìn càng ngày càng gần Sở Lâm, lão nhân trong đôi mắt già nua đầu tiên là lộ ra vài tia vô cùng kinh ngạc, tiếp theo lấy trên mặt tiểu ý thì sâu hơn, tựa hồ phi thường hài lòng không ngừng gật đầu .

Sở Lâm hơi thở hỗn hạo trình độ, hoàn toàn chính xác ngoài lão nhân dự liệu .

Rất nhanh, Sở Lâm chạy tới trước mặt của lão nhân, bốn mắt nhìn nhau .

"Người . . ."

"Ta . . ."

Hai người hầu như tại đồng nhất thời gian mở miệng, sau đó cũng trong lúc đó dừng lại .

"Người nói trước đi ." Lão nhân duỗi duỗi tay, lộ ra một bộ khiêm nhượng biểu tình, quá khứ những thứ kia ngoại viện đệ tử nhìn thấy chính mình thời điểm, toàn bộ đều là lễ độ cung kính, chiến chiến兢兢 đáng vẻ, vẫn là lần đầu tiên gặp phải cùng chính mình cướp lời nói.

Hấn nhưng thật ra phi thường chờ mong, lần đầu gặp mặt, trước mắt cái này cái thanh niên nhân dự định cùng tự lời gì .

Sau đó . . . Lại lấy ra chính mình ngoại viện Tam đại trưởng lão một trong thân phận xuất hiện, nói vậy cái này cái người tuổi trẻ biểu tình sẽ rất đặc sắc .

Tốt chờ mong a, cái loại này thất kinh thêm thất kinh bộ dạng!

Lão nhân vừa muốn lấy, trên mặt tiểu dung càng ngày càng đậm .

Nhưng mà, hấn còn không có muốn cho tới khi nào xong thôi . . .

"Ta đánh chết người một cái Lão Bang Từ!"

Một đạo chột quất vang lên, tiếp theo lấy, Sở Lâm trong tay chẳng biết lúc nào nhiều hơn một cục gạch, không chút lưu tình hướng trên mặt của lão nhân vỗ tới!

"Phanh " một tiếng!

Lão nhân hét lên rồi ngã gục .

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27: Hiểu lầm

Mộc Hàm Sơn nằm mơ cũng không nghĩ tới, hắc đường đường ngoại viện Tam đại trưởng lão một trong, không chỉ có quyền cao chức trọng, tu vi càng là thâm bất khả trắc, lại có một ngày sẽ bị một cái đệ tử tạp dịch cho một cục gạch phách ngã xuống đất .

Chẳng qua, mặc dù là tiếp xúc không kịp đề phòng, lấy Mộc Hàm Sơn đáng sợ kia tu vi cũng chỉ là ngã xuống trong nháy mắt, ý thức liền đã kinh khôi phục thanh tỉnh .

Chỉ là, sau một khắc hắc hắc lúc thức dậy, Sở Lâm cũng đã kinh đeo lấy Dương Hổ, đào chi yêu yêu .

Chạy nhanh gian, một đạo sâm lãnh ngôn ngữ truyền đến : "Kiếm Phong Minh món lòng, tiểu nhân không chơi thắng ta, tìm già lên sân khấu . Dám đối với huynh đệ ta hạ thủ, chuyện hôm nay, Sở mỗ nhớ kỹ!"

Mộc Hàm Sơn vốn định đuổi theo, mà khi hắc hắc nghe được "Kiếm Phong Minh" ba chữ thời điểm, dưới chân cũng là dừng một chút, xem như là hiểu chuyện như thế nào, hiển nhiên tiểu tử này là hiểu lầm mình .

"Thằng nhóc con, lão phu tốt xấu coi như là cứu huynh đệ nguoi một mạng, cư nhiên như thế lấy oán trả ơn ." Mộc Hàm Sơn không khỏi buồn bực đích thì thầm một tiếng, khoảng khắc sau khi, khóe mắt không khỏi lộ ra một tia nghiền ngẫm : "Kiếm Phong Minh, được rồi, tiểu tử này cùng Kiếm Phong Minh có đụng chạm . Tầm tặc, thậm chí ngay cả lão phu cục gạch cũng dám phách, tiểu tử, nếu như không để cho nguoi một chút giáo huấn, cũng quá ủy khuất lão phu ."

Nói xong, Mộc Hàm Sơn giơ chân lên hướng từng lâm bên trong đi tới, cái kia nhìn như tùy ý bước tiến, lại mau đến thần kỳ, chỉ là trong nháy mắt, thân ảnh liền quỷ dị không có vào từng lâm bên trong .

Sở Lâm đeo lấy Dương Hổ, một đường chạy ra vài dặm mới dám dừng lại .

"Kiếm Phong Minh! Hổ Tử thù, ta sẽ làm thập bội xin trả!" Sở Lâm ánh mắt trầm một cái, trong mắt sát ý phụt ra .

Mới vừa cái kia lão đầu, thực lực thâm bất khả trắc, cái kia một cục gạch Sở Lâm đã kinh dụng hết toàn lực, siêu việt Thối Thế Cảnh thất trọng lực lượng liền như thế gắng gượng vỗ vào trên đầu, cái kia lão đầu cư nhiên một chút việc cũng không có, đó có thể thấy được thực lực có bao nhiêu ah khủng bố . Ngay cả cao thủ như vậy đều mời ra được, xem ra Kiếm Phong Minh đây là muốn đối với mình đuổi tận sát tuyệt, không muốn để cho chính mình sống đi ra cái này Hắc Phong hạp .

Sở Lâm không biết cái kia bị chính mình một cục gạch phách ngã lão đầu dĩ nhiên là ngoại viện Tam đại trưởng lão một trong, cũng đánh giá cao Kiếm Phong Minh năng lực, chỉ bằng hắc hắc Kiếm Phong Minh mặt mũi của, nếu là có thể mời được như vậy thực lực nhân vật, ở ngoại viện, dư sức còn không chỉ vậy thiên ?

"Ngáp!"

Đột ngột, một đạo vang dội hắc xì tiếng vang lên, làm cho Sở Lâm không khỏi sùng sốt .

"Kỳ quái, sao vậy như thế lãnh ? Ngủ đều không nở ngủ ." Dương Hổ yếu ớt tỉnh lại, dụi dụi mắt, mắt nhập nhèm mà liếc mắt Sở Lâm .

"Hổ Tử ? Nguoi không chết ?" Sở Lâm kinh hi, một câu nói bật thốt lên mà ra .

Lúc này đến phiên Dương Hổ sùng sốt, mắt buồn ngủ chăm chú mà liếc nhìn Sở Lâm, buồn bực nói : "Ta đi, Sở ca, nguoi ý gì ?"

"Khái khái ..." Sở Lâm ho khan hai tiếng, tự biết nói lỡ, lắc đầu nói : "Nguoi không có việc gì là tốt rồi ."

Vừa rồi một đường chạy tới quá lo lắng, rất sợ người cường giả kia đuổi theo, thế cho nên dọc theo đường đi Sở Lâm cũng không có phát hiện Dương

Hồ chỉ là đi ngủ .

"Đi ? Chúng ta sao vậy ở chỗ này, tiền bối kia đâu?" Dương Hồ nhìn quanh một vòng, phát hiện mình đã kinh không ở cái kia sơn động bên trong, nghi ngờ hỏi.

"Tiền bối ?" Sở Lâm chân mày cau lại, bắt chước Phật Ý biết đến cái gì .

"Chính là lúc đó trong sơn động tiền bối a, ta đột phá Thối Thể Tứ Trọng gặp phải bình cảnh, nếu không phải vị tiền bối kia xuất thủ cứu giúp, chỉ sợ ta đều đã kinh bạo thể mà chết ." Dương Hồ hồi tưởng lại ngay lúc đó mạo hiểm, còn có chút lòng còn sợ hãi .

Mà nghe được Dương Hồ lời nói, Sở Lâm biểu tình cũng không so với phong phú, trong lúc nhất thời tâm tình khó tả, hồi lâu mới biệt xuất hai chữ :
"Ta thảo!"

Nửa canh giờ sau, "Ta thảo" hai chữ này lại một lần nữa vang lên, chỉ là xuất từ Dương Hồ miệng, hắn nghe xong Sở Lâm kể ra, khi biết được Sở Lâm cư nhiên một cục gạch quật ngã vị tiền bối kia sau khi, kém chút không có đụng đầu vào trên tảng đá .

"Ta đi, Sở ca a, người trông chừng như là một nhân tài a!" Dương Hồ quả thực đối với Sở Lâm bội phục sát đất, tuy là cái này toàn bộ quá trình đều là cái hiểu lầm, nhưng Sở Lâm vì mình, lại dám đối với một cái thực lực sâu không lường được cường giả phát động công kích, chỉ bằng vào điểm ấy, đã kinh làm cho Dương Hồ cảm động không thôi .

"Tiền bối kia thực lực cao thâm, tu vi Thông Thiên, cái kia một cục gạch, liền cùng cù lét tựa như, nói vậy hắn cũng sẽ không để ở trong lòng đi." Sở Lâm nói xong câu đó, đem trong lòng một chút tiêu áy náy cho đuổi ra ngoài, về mặt chánh nghĩa đáng vẻ, làm cho một bên Dương Hồ đối với da mặt của hắn cũng bội phục không thôi .

"Rầm rầm rầm!"

Đúng lúc này, cách đó không xa trong rừng rậm, truyền đến mấy đạo thanh âm .

"Có người ở tranh đấu!" Dương Hồ lặng lẽ mở mắt, nhìn về phía Sở Lâm .

"Đi xem ." Sở Lâm nói một tiếng, dặm chân đi, tốc độ cực nhanh, Dương Hồ cũng lập tức đuổi kịp .

Ở nơi này Hắc Phong hạp bên trong, nguy cơ tứ phía, bất luận là Man Thú, Linh Thú, vẫn là dong binh, Mạo Hiểm Đoàn đội, Vũ Viện đệ tử, lẫn nhau trong lúc đó đều có thể phát sinh tranh đấu, trà trộn trong đó nhiều như vậy thiên, Sở Lâm biết rõ, ở chỗ này, thường thường nguy hiểm nhất vẫn là lòng người .

Một gốc cây hiếm hoi Linh Dược, có thể để cho huynh đệ phản bội, phu thê thành thù, thậm chí cha con lẫn nhau giết!

Cái này, cũng chính là Vũ Tu thế giới một cái ảnh thu nhỏ .

Hai người lặng yên đến gần nơi tranh đấu, chỉ thấy một mảnh kia bãi cỏ đã bị lợi nhận gọt một mảnh hỗn độn, cách đó không xa còn ngửa ra mấy cỏ thi thể, hiển nhiên là mới vừa trong lúc đánh nhau bị đánh chết người .

Lúc này còn đứng lấy người, chia làm hai bên đang đứng, giằng co lẫn nhau . Nhất phương nhân số hơi nhiều, niên kỷ cũng phổ biến đều ở đây 34 tuổi khoảng chừng, thoát nhìn hung thần ác sát, một thân lùm cò khí độ .

Còn bên kia, thì là một đám mười sáu mười bảy tuổi thiếu niên, nữ có nam có, phủ tuy là hoa lệ, lại có vẻ chật vật không ngớt, hiển nhiên là cùng mặt khác một đám người ở trong tranh đấu, bị thua thiệt không nhỏ .

"Là dong binh cùng ngoại viện đệ tử xảy ra xung đột ." Sở Lâm mặc niệm một tiếng .

Từ nhất phương đám người trang phục cùng khí thế đến xem, rất có thể chính là Hắc Phong trong trấn nhỏ dong binh, những thứ này dong binh một dạng lấy liệt sát Man Thú mà sống, thực lực phổ biến cũng chỉ là Thối Thể Cảnh .

Nhưng, tuy là các dong binh thực lực cảnh giới khả năng không cao, nhưng quanh năm trà trộn ở dãy núi bên trong, cũng luyện thành bọn họ sát phạt tàn nhẫn tâm tính, sát nhân đối với bọn họ mà nói, nhưng là chuyện thường .

Điểm này, hiển nhiên nằm ở bên kia ngoại viện các đệ tử liền không cụ bị, ở nơi này không có quy tắc Hắc Phong hạp bên trong cùng dong binh phát sinh tranh đấu, liền nguy hiểm cực kỳ .

"Hắc hắc, tiểu tử tử môn, nếu như ở Hắc Phong trấn nhỏ, chúng ta đây còn phải đối với các người lễ nhượng ba phần, cũng đừng quên, đây là Hắc Phong hạp . Hắc Phong hạp trong bảo vật, người có tài mới chiếm được . Buội cây kia Thất Tinh quả, nhưng là chúng ta tình thế bắt buộc vật . Nếu không muốn chết, liền nhanh lên ăn . Chớ vì một gốc cây Linh Dược, tặng tánh mạng của mình, vậy coi như không đáng giá ."

Dong binh bên trong, dẫn đầu người đối với lấy đám kia ngoại viện đệ tử hừ một tiếng .

"Thứ thi vụ giả vi tuần kiệt, ta đây tuy là không có đọc qua cái gì thư, nhưng vẫn là biết rõ một chút đạo lý . Xem các người một chút những thứ kia chết đi sư huynh đệ, vì một gốc cây căn bản lấy không đến tay Linh Dược, tổng táng chính mình tốt tiền đồ, rất đáng tiếc nha ." Dong binh trung, một người

khác chỉ lấy trên mặt đất ngira ra mấy cổ thi thể, cũng cười một tiếng .

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Vương Chiến

"Buổi cây này Thất Tinh Quả, rõ ràng là chúng ta xem trước đến, lúc đó còn có một cái Xích Vĩ Xà thù hờ, cũng là chúng ta mấy người hợp lực đem đẩy lui, mà các ngươi chỉ là trùng hợp trải qua mà thôi!"

Đứng ở trước mặt nhất ngoại viện đệ tử là một thiếu niên, hắn cảm tức lấy đám này dong binh, tay trái gắt gao nắm lấy bội kiếm, không muốn nhượng bộ .

Chỉ là hắn bên trên những người đó, lại dồn dập đã kinh dao động, đặc biệt đứng ở cuối cùng một thanh niên, nhân thân có chút né tránh, hiển nhiên đã có thói ý .

Hoàn toàn chính xác, Thất Tinh Quả, chính là đứng hàng nhị phẩm Linh Dược, nó là trân quý trình độ, đích xác có thể khiến người ta đoạt bẻ đầu đầu lâu . Nhưng điều kiện tiên quyết là, các ngươi phải là thể lực ngang nhau, ít nhất phải có đoạt vào tay hy vọng . Có thể trước mắt loại tình thế này đến xem, tích mệnh như kim ngoại viện đệ tử hiển nhiên không có khả năng cùng liều mạng dong binh địch nổi, đánh nhau chết sống đến cuối cùng kết quả có thể tưởng tượng được .

Có lẽ là bởi vì đứng ở trước mặt nhất người kia cố chấp, những thứ khác ngoại viện đệ tử tuy là sinh lòng thói ý, nhưng cũng vẫn là can đảm không có rời đi .

"Một đám kiêu sanh quán dưỡng tôn tử, chưa thấy quan tài chưa rơi lệ, tốt nhất đừng chọn chiến gia gia ta nhẫn nại hạn độ, thừa dịp hiện tại biến, còn kíp!" Linh đánh thuê cầm đầu người lạnh rên một tiếng, trong ánh mắt mang theo sát cơ, hiển nhiên đây đã là hắn cuối cùng thông điệp .

Cảm nhận được đám này lính đánh thuê sát cơ, vài cái người nhất gan ngoại viện đệ tử đều là run lên trong lòng, xoay người sẽ chạy trốn .

"Không cho phép chạy!" Đứng ở trước mặt nhất thiếu niên quát lên một tiếng lớn, tiếp theo thanh âm của hắn trịnh trọng thêm Hồng chỗ sáng vang lên : "Chúng ta là đứng đích, tại sao muốn chạy ? Làm một danh Vũ Tu, coi như là chết trận, cũng có thể thù hờ trong lòng đạo nghĩa chứ ?"

"Con mẹ nó, bệnh tâm thần! Vương Chiến, muốn tìm chết, chính ngươi đi, đừng liên lụy Bản Thiếu!" Đứng ở phía sau nhất thanh niên khó chịu hừ một tiếng, tiếp tục xoay người chạy trốn, vẫn không quên cùng mấy cái khác ngoại viện đệ tử nói : "Đi một chút đi, đừng để ý đến hắn ."

"Đừng vậy, cái này Vương Chiến, bắt quá là cường thiếu một con chó mà thôi, lại dám đang can thiệp quyết định của chúng ta ."

"Câu chính là câu, vì một viên Thất Tinh Quả, cư nhiên tình nguyện bỏ mạng . Thực sự là không biết phân biệt ."

Mấy bóng người thần tốc không vào từng lâm bên trong, đồng thời truyền đến vài câu càng lúc càng xa thanh âm .

Một màn này, thu hết Sở Lâm cùng Dương Hồ trong mắt, nhìn cái kia chậm rãi biến mất thân ảnh, Dương Hồ thấp giọng tức giận hừ nói : "Thứ tham sống sợ chết ."

Trên cỏ, chỉ còn lại có Vương Chiến một người, cầm lấy kiếm, không nhượng bộ .

"Tiểu tử, ngươi cư nhiên không sợ chết, ta phi thường bội phục lòng can đảm của ngươi, ta có thể suy nghĩ lưu ngươi một cái toàn thân . " Dong binh cầm đầu người cười lạnh một tiếng, gật đầu ý bảo, nhất thời bên người dong binh chen nhau lên, hướng về Vương Chiến lướt đi .

Vương Chiến không nói gì, chỉ là lặng lẽ nâng kiếm, giết về phía trước đi, ánh mắt bên trong tràn ngập kiên định, tựa hồ muốn nói, đây là nguyên tắc của hắn, coi như là chiến đấu đến sinh mạng cuối cùng nhất khắc, cũng quyết không nhượng bộ!

"Khanh khanh khanh!"

Chiến đấu bạo phát, từ khi tức nhìn lên, Vương Chiến là Thối Thể ngũ trọng thực lực, nhưng lúc này, hắn lại phát huy lấy tiếp cận Thối Thể lục trọng sức chiến đấu, đối mặt một đám Thối Thể ngũ trọng dong binh vây công, lại còn có sức đánh trả .

Chỉ là, song quyền nan địch tứ chương, ở nơi này ah nhiều người dưới sự vây công, bị thua là tất nhiên .

Quả nhiên, rất nhanh, Vương Chiến trên người đã bị chém bị thương hết mấy chỗ, tiên huyết không ngừng chảy ra .

"Sở ca, như thế có ý tên, xem ra chúng ta phải giúp giúp hắn ." Nơi kín đáo, Dương Hổ xách theo đao, liếc lấy miệng cùng Sở Lâm nói .

"Đồng ý." Sở Lâm gật đầu, thân ảnh dẫn đầu liền xông ra ngoài, Dương Hổ cười ha ha một tiếng, cũng là theo sát bên ngoài sau .

Trong chiến đấu, không ngừng chảy ra tiên huyết làm cho Vương Chiến khí tức trở nên hỗn loạn, sức mạnh công kích cũng dần suy yếu .

"Đi chết đi tiểu tử!" Một cái dong binh thừa dịp lấy Vương Chiến lui về sau, lộ ra dữ tợn tiểu dung, trong tay đao nhọn không chút lưu tình đâm về phía Vương Chiến ngực .

Từ vòng, lần đầu tiên khoảng cách Vương Chiến kề cận này, nhưng mà ánh mắt của hắn từ đầu tới cuối duy trì lấy kiên định, hắn nhận định đạo lý, mặc dù từ vòng, cũng mơ tưởng làm cho hắn nhường đường!

Nhưng mà, đang ở cái kia đao nhọn gần đâm vào Vương Chiến ngực thời điểm, một đạo thân ảnh đột ngột xuất hiện ở Vương Chiến bên người, chỉ thấy thân ảnh lộ ra chỉ một cái, ở cái kia đao nhọn trên bắn ra .

"Coong!"

Thanh âm thanh thúy vang lên, chuôi này đao nhọn lại tại chỗ đứt đoạn, mà cái kia cầm đao dong binh càng là gan bàn tay chấn động, toàn bộ cánh tay cũng vì đó tê rần, lùi lại mấy bước .

"Thối Thê Bát Trọng?" Tên này dong binh biến sắc, nhìn phía Sở Lâm trong ánh mắt tràn ngập kinh hãi cùng kiêng kỵ .

Cùng lúc đó, Dương Hổ đánh lên đốc thủ, cư nhiên lấy Thối Thê tam trọng thực lực quật ngã một cái Thối Thê ngũ trọng dong binh .

Đột phát biến cố, làm cho một đám dong binh đều không khỏi dừng tay lại, mà Sở Lâm mới vừa cái kia chỉ một cái oai càng làm cho bọn họ đều kiêng dè không thôi .

Dong binh đội trưởng nhìn phía Sở Lâm, nhãn Thần Ngưng nặng vài phần, giọng nói khách khí hỏi : "Không biết các hạ đây là ý gì ?"

"Đều là Vũ Viện đệ tử, nếu như ta thấy chết mà không cứu được, chờ chút đạo sư tới, ta chẳng phải là muốn bị quở trách ?" Sở Lâm thanh âm đậm mực, sắc mặt bình tĩnh, một bộ khí định thần nhàn dáng vẻ .

Đối diện cái kia dong binh đội trưởng thực lực đại khái ở Thối Thê Bát Trọng, nếu quả như thật đánh nhau chết sống đứng lên, Sở Lâm chỉ sợ cũng được toàn lực nhất chiến .

Trước Sở Lâm tuy là đơn giản phế đi Kiếm Phong Minh một cái Thối Thê thất trọng thành viên, nhưng hắn cũng sẽ không tự mãn đến không đem một cái Thối Thê bát trọng dong binh để vào mắt .

Phải biết rằng, nếu bàn về tử chiến, cùng là Thối Thê Bát Trọng, một cái ở không gì sánh được trong hoàn cảnh ác liệt sinh tồn dong binh tuyệt đối so với nhà ấm trong sinh tồn Vũ Viện đệ tử càng mạnh vài phần, huống chi, Sở Lâm mặc dù có lấy sánh ngang Thối Thê bát trọng sức chiến đấu, nhưng thực tế cảnh giới, cũng chỉ có Thối Thê tam trọng .

Nếu là thật triển khai chiến đấu, không nói đến Sở Lâm có được hay không đánh chết dong binh đội trưởng, liền Dương Hổ cùng Vương Chiến tình cảnh liền cực kỳ nguy hiểm .

"Đạo sư ? Chờ chút ?" Dong binh đội trưởng lập tức bắt được Sở Lâm trong giọng nói hai chữ, tâm lý không khỏi có chút kinh nghi bất định, ánh mắt của hắn gắt gao nhìn chòng chọc Sở Lâm, chỉ là sau giả thủy chung một bộ đạm nhiên biểu tình, không chút nào bất luận cái gì đáng về khản trương, tựa hồ thật sự có cái gì dựa .

"Chúng ta đi!" Tiếp theo, dong binh đội trưởng quát một tiếng, mang theo vài cái dong binh thần tốc ly khai .

Đạo sư, đây tuyệt đối là Linh Võ Cảnh tồn tại, nếu là thật chờ đạo sư đến rồi, mấy người bọn hắn đem chắc chắn phải chết .

Thất Tinh Quả cùng sinh mệnh trong lúc đó, dong binh đội trưởng biết sao vậy chọn .

"Cảm tạ ." Đợi cho dong binh đi xong, Vương Chiến chống lấy bị thương thân thể, hướng Sở Lâm cùng Dương Hổ nói tiếng cảm ơn .

"Một cái nhắc tay ." Sở Lâm cười nhạt, Dương Hổ cũng là sang sảng cười ha ha một tiếng, hai người vốn là cảm thấy Vương Chiến tính cách tương đối hợp khẩu vị, mới xuất thủ tương trợ .

Vương Chiến tháo xuống Thất Tinh Quả, đưa tới Sở Lâm cùng Dương Hổ trước mặt : "Viên này Thất Tinh Quả, cho các ngươi ."

"Cho chúng ta ?" Sở Lâm cùng Dương Hổ đều là sửng sốt .

Theo mặc dù, Sở Lâm nghiêm túc nhìn thoáng qua Vương Chiến, hỏi : "Cuối cùng, ngươi cũng không chiếm được này cái Thất Tinh Quả, mới vừa đại

khả cùng mấy tên kia giống nhau chuẩn mắt, nhưng vì sao ninh chết cũng không chịu nhượng bộ ?"

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Đi mà quay lại

Đôi mắt Sở Lâm đặt câu hỏi, Vương Chiến trầm mặc khoảng khắc, chỉ từ trong miệng học ra bốn chữ tới : "Vi đạo nghĩa ."

Đạo nghĩa ? Đạo đức cùng chính nghĩa sao?

Sở Lâm không khỏi nhìn nhiều Vương Chiến vài lần .

Ở cái này lấy võ vi tôn trong thế giới, mỗi người đều là truy cầu lực lượng càng mạnh mà không chọn thủ đoạn ... Tựa hồ, có rất ít người hội đề cập "Đạo nghĩa" hai chữ này chứ ?

Càng khó hơn chính là, giống như người thiếu niên trước mắt này một dạng, đem "Đạo nghĩa" hai chữ đặt ở so với sinh mệnh còn muốn trọng yếu vị trí .

Vì một viên Thất Tinh Quả, đám kia dong binh phản bội đạo nghĩa, muốn đem chi chiếm làm của mình, mà Vương Chiến thì thề sống chết bảo vệ đạo nghĩa, không chịu nhượng bộ .

"Như vậy, viên này Thất Tinh Quả, ta liền lại đem hẳn trả lại cho ngươi ." Sở Lâm cười nhạt, đem cái kia Thất Tinh Quả đẩy trở về Vương Chiến trong tay .

Vương Chiến nghi hoặc, một viên Thất Tinh Quả, là đủ để cho Linh Võ Cảnh người đều bắt đầu tham niệm Linh Dược, người trước mắt nhưng không vì chỗ đi chuyển .

"Ta cũng có đường của ta nghĩa ." Sở Lâm nhìn thẳng Vương Chiến, nghiêm túc nói .

Vương Chiến nhăn mày hơi nóng lên, nhìn về mặt thành thật Sở Lâm, cái kia vốn muốn đem Thất Tinh Quả đẩy trở về tay cũng là buông lỏng ra .

Ở hai cái không câu chấp nhiệt diện trước, một viên Thất Tinh Quả, liền có vẻ không như vậy trọng yếu .

"Ta nói, có phải hay không các người có điểm tự tiện chủ trương ?"

Lúc này, một đạo thân ảnh từ trong rừng rậm truyền đến, chỉ thấy lúc trước chạy trốn vài cái ngoại viện đệ tử lúc này tự nhiên đi mà quay lại, mà ở bên người của bọn họ, thì là sinh ra mấy bóng người .

Sở Lâm giương mắt nhìn lên, khóe miệng không khỏi câu dẫn ra một đạo cười nhạt, cái này mấy bóng người mặc quần áo thật sự là quá mức quen thuộc .

Kiểm Phong Minh .

Thực sự là oan gia ngõ hẹp a .

Có lẽ là Sở Lâm cùng Dương Hồ lúc này nhìn có chút nhăn nhu bất thỉu, Kiểm Phong Minh nhăn trước tiên nhưng thật ra không có nhận ra hai người .

"Vương Chiến, viên này Thất Tinh Quả chính là chúng ta mấy người cộng đồng đoạt được, ngươi tự nhiên chiếm làm của mình, còn tặng cho hẳn người, đơn giản là lang tâm cầu phước, uống chúng ta lòng như lửa đốt mà đi mời Kiểm Phong Minh sư huynh tới cứu ngươi!" Lúc trước chạy nhanh nhất người thanh niên kia đứng dậy, chỉ lấy Vương Chiến, nghĩa chánh nghiêm từ quở trách nói .

Người thanh niên này là Vương Cường, chính là một cái thành trì Vương gia đệ tử, cũng là Vũ Viện ngoại viện đệ tử, hẳn chính là trước chạy trốn lúc, mấy cái khác ngoại viện đệ tử trong miệng cái kia "Cường thiếu".

Vương Cường lúc đó cùng mấy người khác đều là hận không thể phụ mẫu không để cho hẳn nhiều Sinh mấy chân, liều mạng tựa như chạy trốn, một bên tâm lý may mắn lấy có Vương Chiến đệm sau, lại một bên cùng mấy người khác miệng nhục mạ Vương Chiến .

Mà sau đó, chật vật mấy người trùng hợp lại gặp được Kiểm Phong Minh một tiểu đội .

Cái tiêu đội này từ một cái Thối Thề Thất Trọng sư huynh dẫn đội, Vương Cường vì lấy lòng Kiếm Phong Minh, trực tiếp đem Thất Tinh Quả việc nói thẳng ra .

Kiếm Phong Minh mấy người kia vừa nghe đến Thất Tinh Quả, mi mắt đều sáng, ngay lập tức sẽ làm cho Vương Cường dẫn đường .

Cho nên, mới có vừa mới phát sinh một màn kia .

"Vương Chiến, còn sững sờ lấy làm gì, còn không nhanh đưa Thất Tinh Quả hiến cho Kiếm Phong Minh Lô sư huynh ?" Vương Cường di ngón tay khi khiến cho mà chỉ lấy Vương Chiến, trực tiếp bỏ quên Sở Lâm cùng Dương Hồ hai người .

Mà Kiếm Phong Minh nhân cũng là trực câu câu nhìn chòng chọc Vương Chiến trên tay Thất Tinh Quả, một môn tâm tư nghĩ đến luyện hóa Thất Tinh Quả sau khi, có thể hay không liên tục tiếp đột phá đến rồi Linh Võ Cảnh, tương lai đúng là nhiều lần quang minh ...

"Ha ha ha!" Lúc này, Dương Hồ phát sinh một đạo cười to, không gì sánh được châm chọc đối với lấy Vương Cường nói : "Ta tự buồn bực, lúc đó đối mặt một đám dong binh chạy nhanh nhất, kẻ sợ chết nhất, sao vậy còn có mặt mũi chạy trở lại . Càng buồn bực chính là, chạy trở lại nếu như liền ước ao một cái nhân gia Vương Chiến chiếm được Thất Tinh Quả còn chưa tính, có thể cư nhiên người này còn có mặt mũi muốn Vương Chiến đem Thất Tinh Quả cho dâng lên! Cũng không biết là nhà ai tôn tử, ta đều vì hấn cảm thấy cảm thấy thẹn ."

"Người dám nói ta là người sợ chết ?" Vương Cường nghe vậy, sắc mặt tái xanh không gì sánh được, cảm tức Dương Hồ .

"Không có a, ta lúc nào nói người là người sợ chết rồi hả? Đừng dò số chỗ ngồi đi ah ?" Dương Hồ mi mắt híp một cái, khúc miệng mang theo cười nhạt : "Hon nữa, người có khuôn mặt nói người mình là người sao ?"

"Người! Người tốt!" Vương Cường giận quá thành cười, hung tợn trừng vài lần Dương Hồ, liền tiếp tục nhìn về phía Vương Chiến : "Vương Chiến, người chớ quên thân phận của chính người . Nếu như không phải vua ta gia thu lưu người, người bây giờ sớm cũng không biết là nơi nào một đồng xương chết cồng . Hiện tại, người đứng ở một đám ngoại nhân bên cạnh, cầm lấy Thất Tinh Quả cùng ta tranh phong đối lập nhau, đây chính là người hay là đạo nghĩa sao!"

Vương Cường mấy câu nói đó, nói xong nghĩa chánh ngôn từ, hiên ngang lẫm liệt, phảng phất Vương Chiến thật là cái loại này chân ngoài dài hơn chân trong, vong ân phụ nghĩa đồ .

"Cường thiếu đúng vậy ?"

Lúc này, Sở Lâm thanh âm đậm mặc yếu ớt vang lên, chỉ thấy hấn đang từng bước từng bước đi hướng Vương Cường .

Từ Sở Lâm trên người cảm nhận được cái kia như có như không khí thế, Vương Cường theo bản năng thối hậu nửa bước, nhưng nhất nghĩ đến thân mình bên có Kiếm Phong Minh sư huynh ở đây, sức mạnh không khỏi lại chân đứng lên, đáp lại nói : "Sao vậy ? Có cái gì chỉ giáo ?"

"Chỉ giáo ?" Sở Lâm đến rồi Vương Cường trước mặt, thờ khễ ra hai chữ, dưới chân bước tiến trong giày lạt gia tốc, thân thể giống như một đầu liệt báo một dạng lao ra, tốc độ nhanh ngay cả Kiếm Phong Minh người đều vền vền chỉ là thấy được một tia hư ảnh .

"Đừng đừng!"

Lưỡng đạo thanh âm vang dội, chỉ thấy Vương Cường hai bên trên mặt đều xuất hiện một cái tiền minh dấu năm ngón tay, mấy viên hàm răng trực tiếp bị phiến bay ra, tiền huyết chảy ròng .

"Chỉ giáo không dám nhận, chỉ là hy vọng người có thể học được, sao vậy đi làm một người ."

Sở Lâm thanh âm như trước đậm mặc, mà hấn một chân giẫm ở Vương Cường trên mặt của, nhần thần băng lãnh, trong lúc nhất thời triển lộ ra khí thế, nhượng nhẹn người có chút khó có thể nhìn thẳng .

"Là hấn, Sở Lâm!"

Giờ khắc này, một cái Kiếm Phong Minh nhân phát sinh một tiếng hét kinh hãi, vừa rồi cái kia động thủ nhất khắc, cặp kia ánh mắt lạnh như băng, tự như cùng Kiếm Phong Minh phát sinh treo giải thưởng lên bức họa giống nhau, khiến người ta phát lạnh .

Sở Lâm!

Sẵn sẵn trong khoảng thời gian này, tên này quả thực làm cho Kiếm Phong Minh nhân nghe tin đã sợ mất mật, đại đa số tham dự săn thú ngoại viện đệ tử đều nghe nói qua tên này .

Đệ tử tạp dịch, cùng Dư Thanh có đụng chạm, cùng mập gầy Song Sát có giao tình, một cái tát phết đi một cái Thối Thề thất trọng Kiếm Phong Minh thành viên, năm miếng thú nhiệt hạch treo giải thưởng ... Các loại sự tích, làm cho tên này trở thành trong săn thú, ngoại viện các đệ tử thường nhất đề cập đề tài của .

"Chúng ta rút lui!"

Nhận ra Sở Lâm, Kiếm Phong Minh lĩnh đội quả đoán phát sinh lui lại mệnh lệnh, hẳn là trong cái tiểu đội này người mạnh nhất, cũng bắt quá là Thối Thê Cảnh Thất Trọng, mà trước bị Sở Lâm phế bỏ người nọ, thực lực còn mạnh hơn hẳn một ít .

Thất Tinh Quả nếu ở Sở Lâm trong tay, như vậy ngược lại phía trên cũng muốn đối phó Sở Lâm, vậy trước tiên khiến nó ở Sở Lâm trong tay trước ngay người một hồi đi.

Như thế vật trân quý, nói vậy phía trên cũng nhất định sẽ coi trọng.

"Nếu đã tới, không ở lại ít đồ đã muốn đi ?" Sở Lâm cười lạnh một tiếng, dưới chân vừa dùng lực, trực tiếp đem Vương Cường cho làm mê muội đi qua, thân hình đuổi sát Kiếm Phong Minh mấy người kia .

"Hắc hắc, Kiếm Phong Minh món lòng, người Hồ Gia tới rồi!" Dương Hồ tràn đầy phấn khởi mà la to một tiếng, cũng đuổi theo .

Ngẩn ngui nửa nén hương thời gian, hai bóng người một trước một sau liền trở lại rồi, chỉ thấy Sở Lâm cùng Dương Hồ đều là xách lấy một cái túi, mà Dương Hồ còn nói lầm bầm mà nói thầm lấy : "Mấy cái này hàng sao vậy như thế nghèo, cộng lại mới sáu miếng thú nhiệt hạch, phẩm tương còn như thế kém!"

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 30: Làm nhiều tiền

Vương Chiến khiếp sợ nhìn hai người, không nghĩ tới hai người trước mắt cứ nhiên như thế buông lỏng liền giải quyết hết Kiếm Phong Minh người, càng không có nghĩ tới chính là, trước mắt hai người này chính là gần nhất trong sân thú, danh truyền Hắc Phong hợp hai cái tạp dịch Đệ Tử Sở lâm cùng Dương Hồ .

"Hai vị ân tình, tại hạ ghi tạc tâm lý, nếu là lấy sau có sự tình cần giúp, Vương Chiến tuyệt không chối từ ." Vương Chiến biểu tình chăm chú, xông lấy Sở Lâm hai người chấp tay nói, tiếp theo, hẳn đem vật cầm trong tay Thất Tinh Quả ném Sở Lâm : "Nếu không có hai vị tương trợ, viên này Thất Tinh Quả sớm đã rơi vào rồi đám kia lính đánh thuê trong tay, cho nên, cái này Thất Tinh Quả đưa cho nhị vị, cũng không cần từ chối nữa ."

Sở Lâm tiếp được Thất Tinh Quả, lúc này nhưng thật ra không có từ chối nữa, cái này Vương Chiến hai lần đều đem Thất Tinh Quả biểu tặng cho mình, hiển nhiên không phải một cái tham lam người, tương phản, là một cái cực kỳ coi trọng tình nghĩa người, cho nên, coi như từ chối nữa, kết quả nói vậy cũng giống như nhau .

"Sở huynh, Dương huynh, nói vậy các ngươi cũng nghe nói ở Vọng Nguyệt lĩnh có một con thụ thương linh thú tin tức đi. Chẳng qua, gần nhất Kiếm Phong Minh ban bố nhằm vào hai vị treo giải thưởng, hơn nữa nghe Thuyết Kiếm phong minh còn phái hai cái Thối Thê Cảnh tốt cùng đội trưởng qua đây . Cho nên, hai vị nếu như muốn đi Vọng Nguyệt lĩnh, cần phải cẩn thận một ít ." Vương Chiến lần nữa hướng về Sở Lâm hai người chấp tay, nhắc nhở một tiếng, xoay người rồi đi .

"Vọng Nguyệt lĩnh, thụ thương Linh Thú ." Sở Lâm chân mày vì vì nhất thiêu, xem ra trong khoảng thời gian này nhưng thật ra xảy ra rất nhiều chuyện đây.

"Sở ca, nói vậy Kiếm Phong Minh là đứng đầu kia Linh Thú tình thế bất buộc, cứ nhiên phái ra hai cái Thối Thê Cảnh tốt cùng đội trưởng qua đây ." Dương Hồ liệt lấy miệng nói .

"Một viên linh nhiệt hạch, đủ để khuấy động đám này tham gia săn thú ngoại viện đệ tử, nói vậy lúc này Vọng Nguyệt lĩnh náo nhiệt cực kỳ, Kiếm Phong Minh hai cái này Thối Thê Cảnh tốt cùng đội trưởng, muốn ăn linh nhiệt hạch, phỏng chừng cũng không như vậy dễ dàng ." Sở Lâm ánh mắt lóe lên, nhìn trong tay Thất Tinh Quả, trong lòng mơ hồ có chút kích thích .

"Đến lúc đó thực sự đoạt khiêng linh cữu đi nhiệt hạch, Kiếm Phong Minh có chút thực lực nhân khẳng định không có thời gian đi để ý tới chúng ta ." Dương Hồ đếm lượng một cái trong tay cái kia túi thú nhiệt hạch, có chút ý do vì tần liếm môi một cái, cười hắc hắc, hướng Sở Lâm đưa một cái "Người hiểu " nhân thân : "Sở ca, muốn không chúng ta ..."

"Kiếm Phong Minh trong ngày thường đánh cướp như vậy nhiều thú nhiệt hạch, suy nghĩ một chút cũng phải dùng không hết, muốn không chúng ta giúp bọn hắn chia sẻ một điểm, dù sao sư huynh đệ một hồi, thay bọn họ chia sẻ một điểm áp lực, cũng là nghĩa bất dung từ!" Sở Lâm thần sắc nghiêm nghị, nghĩa chính nghiêm từ mà nói .

"Nghe Sở ca đấy!" Dương Hồ vỗ đùi, hô to một tiếng, đồng thời đã ở tâm lý lại một lần nữa bội phục một cái Sở Lâm, mẹ kiếp , Sở ca chính là Sở ca, rõ

ràng nghĩ đến đập muộn cơn, lại còn có thể tìm ra như thế lý trực khí tráng lý do tới!

Hai người nhìn nhau cười, thân ảnh cực nhanh không có vào từng lâm bên trong .

...

...

Trong nháy mắt, bảy ngày thời gian trôi mau đi .

Hắc Phong hạp, Vọng Nguyệt lĩnh, một tòa ước chừng cao mười mét dưới ngọn núi, là một hang núi, đầu kia thụ thương sắp chết Linh Thú liền ở trong đó .

Từ truyền ra nơi này có một đầu thụ thương Linh Thú bắt đầu, mỗi ngày tới trước người không dưới cân nhắc mười, ngăn ngại bảy ngày, cái sơn động này bên ngoài đã kinh bao quanh vây quanh không dưới ngàn người, tất cả mọi người đang đợi trong sơn động Linh Thú triệt để từ vong, như vậy bọn họ mới có thể đi vào đoạt Đoạt Linh nhiệt hạch, bằng không, coi như là Thối Thê Cảnh tột cùng đệ tử, cũng không dám đặt mình vào nguy hiểm, dù sao một cái đại cảnh giới chênh lệch, giống như hồng cầu .

Trong những người này, có tới xem náo nhiệt, có tới đục nước béo cò, cũng có vì cái viên này linh nhiệt hạch tới, chẳng qua, muốn có được linh nhiệt hạch, vậy cũng thật trước suy nghĩ tình huống phân lượng của mình, muốn từ nhiều như vậy trong tay của người giành được thú nhiệt hạch, đây chính là phải có điểm bản lãnh thật sự .

Phóng tầm mắt nhìn tới, khoảng cách sơn động kia gần nhất trong đám người, có thật nhiều mặt mũi đều là ngoại viện các đệ tử quen thuộc .

"Hai vị kia là ai ? Cứ nhiên làm cho dư rõ ràng, Dư Khôn, Dư Thanh ba vị đội trưởng đều như thế khiêm tốn ." Trong đám người, có người nhìn phía cách đó không xa Kiếm Phong Minh trận doanh, phát sinh khiếp sợ thanh âm .

"Người cứ nhiên không biết hai vị này! Đây chính là Kiếm Phong Minh hai vị Phó Minh Chủ, dư lắng cùng dư hiện lên! Nghe đồn hai năm trước, bọn họ vẫn là Kiếm Phong Minh đại đội trưởng cùng Đội hai đáng dấu thời điểm, thực lực liền đã đạt đến Thối Thê Cảnh Cửu Trọng, bây giờ càng là đạt tới Thối Thê Cảnh đỉnh phong . Mới 22 lứa tuổi, tu vi như thế, nghĩ đến tiến nhập Nội Viện tu hành là chuyện vãn đã đóng thuyền ."

Tiếp theo lấy, thì có thanh âm hồi đáp .

"Kiếm Phong Minh cứ nhiên tới hai vị Thối Thê Cảnh tột cùng cường giả, hơn nữa dư rõ ràng, Dư Khôn cùng Dư Thanh ba cái Thối Thê Cảnh Cửu Trọng đội trưởng, xem ra cái này linh nhiệt hạch, là muốn rơi vào Kiếm Phong Minh trong tay ." Không ít người đều rớt rít lộ ra vẻ khiếp sợ .

"Cái này có thể không nhất định, người không thấy được bên kia sao? Thất Thái Minh, Nạp Lan Uyển Nhi cũng tới . Ngoại viện người nào không biết cái này 'Tiểu Yêu Nữ' tên ? Tuy là cho tới bây giờ chưa có nghe nói qua nàng có thực lực như thế nào cảnh giới, nhưng ba tháng trước, Nạp Lan Uyển Nhi nhưng ở Hồng Vũ thành phế đi một cái đám khinh bạc năng Thối Thê Cảnh Cửu Trọng Vũ Tu, sợ rằng thực lực cũng ít nhất là ở Thối Thê Cảnh đỉnh phong chứ ?"

Đoàn người thuận theo người nói chuyện tỏ ý phương hướng nhìn lại, chỉ thấy ở bên kia, đúng là một đám nữ tử, mà làm người ta chú ý nhất, không thể nghi ngờ là trước mặt nhất cái kia lưỡng đạo nổi bật thân thủ .

Cái này hai bóng người, ngoại trừ cái kia có lỗi có lỗm, thon dài tuyệt diệu vóc người bên ngoài, còn có lấy một tấm mỹ luân mỹ hoàn khuôn mặt .

Nạp Lan Uyển Nhi, Lam Linh Nhi, đứng hàng ngoại viện ba đại mỹ nữ, không biết là bao nhiêu ngoại viện nam đệ tử tình nhân trong mộng .

"Nhìn nữa bên kia, cái kia nhất mạp nhất gầy thấy không ? Là mạp gầy Song Sát, hai người này nếu như khởi xướng tàn nhẫn đến, đều từng đã đánh bại một vị Linh Võ Cảnh sư huynh . Còn có bên kia, đá lớn bên trên nhóm người kia, là Thanh Linh minh người, một cái Thối Thê Cảnh tột cùng Phó Minh Chủ, ba cái Thối Thê Cảnh Cửu Trọng đội trưởng . Ngoại viện ba đại đỉnh tiêm Hội Minh đều người đến, linh nhiệt hạch cuối cùng rơi vào trong tay người nào, đây là ẩn số a ."

Người nói chuyện lần nữa chỉ hướng mặt khác hai cái địa phương, giải thích lấy nói .

Không có người chú ý tới, trong đám người đã kinh lặng lẽ chen vào hai bóng người, cái này hai bóng người đều mang theo đỉnh đầu mũ rom, che lại nửa gương mặt .

"Sờ ca, quả nhiên ngoại trừ Kiếm Phong Minh, những thứ khác cường giả cũng rất nhiều a ." Một người trong đó đối với một người khác nhẹ giọng nói .

"Chờ đầu kia Linh Thú triệt để treo, chính là bọn họ chiến đấu lẫn nhau lúc khai chiến . Hồ Từ, đến lúc đó mi mắt hiện ra một điểm, Thối Thê Tứ Trọng trở xuống thuộc về người, Thối Thê Tứ Trọng trở lên thuộc về ta, đừng để cho chạy một cái, ngoại trừ mấy cái đội trưởng cùng Phó Minh Chủ, tận lực đem Kiếm Phong Minh nhân toàn bộ đánh ngã ." Một người khác nắm thật chặt mũ rom, cũng là thấp nhàn một cái câu .

Hai người này, chính là Sở Lâm cùng Dương Hồ .

Ngày đó cùng Vương Chiến từ biệt, hai người tìm một cái ẩn núp địa phương bế quan, tĩnh tâm tu hành, tăng thực lực lên .

Bây giờ, Dương Hồ luyện hóa ba cây từ Kiếm Phong Minh giành được Linh Dược, thực lực đạt tới Thối Thể Tứ Trọng .

Mà Sở Lâm, bằng vào nghịch thiên thu nạp năng lực, cư nhiên luyện hóa Thất Tinh Quả cùng với hơn hai mươi miếng thú nhiệt hạch, cộng thêm linh dịch tưới, một lần hành động đột phá đến rồi Thối Thể Cảnh Lục Trọng, điều này làm cho Sở Lâm mình cũng cảm thấy vô cùng kinh ngạc cùng đáng sợ .

Kinh ngạc là, chính mình đạt được Thối Thể Lục Trọng sau thực lực . Tam trọng thời điểm, hẳn có thể so với Thối Thể Thất Trọng, mà bây giờ, hẳn thậm chí có lòng tin đánh bại một cái Thối Thể Cửu Trọng nhân .

Đáng sợ này chính là, chính mình luyện hóa một gốc cây nhị phẩm Linh Dược, cùng với hơn hai mươi miếng Vạn Thú thú nhiệt hạch, cư nhiên mới khó khăn lắm đột phá ba cái cảnh giới .

Cái này, nếu như từ nay về sau tu hành, cần linh lực, đúng là nhiều lần bâng đại ?

Sở Lâm nghĩ cũng không dám nghĩ .

Cho nên, ngày hôm nay hẳn đi tới Vọng Nguyệt lĩnh, vì tu hành, hẳn chuẩn bị làm nhiều tiền!

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 31: Châm ngòi thổi gió

Tuôn hướng Vọng Nguyệt lĩnh nhân càng ngày càng nhiều, thậm chí ngay cả có chút dong binh đều nghe tin mà tới.

Thời gian từng giờ từng phút trôi qua, mọi người đều cảm giác được, sơn động trong khí tức càng ngày càng yếu .

Thẳng đến cuối cùng, mọi người hầu như không cảm giác được sơn động bên trong có truyền đến uy áp .

"Linh Thú chết!"

Trong đám người, không biết nơi nào truyền đến quát to một tiếng, tiếp theo lấy, tất cả mọi người nội tâm đều là nhảy nhanh thêm mấy phần, nhưng cũng không có mất lý trí, mà là đưa mắt nhìn phía trước mặt nhất mấy cái trận doanh .

Kiểm Phong Minh, Thanh Linh minh, Thất Thái Minh, còn có mập gầy Song Sát .

"Ba ạp!"

Dư lăng cùng dư hiện lên đi về phía trước một bước, trong nháy mắt vô số đạo ánh mắt bắn thẳng đến qua đây .

"Minh chủ khâm định, Kiểm Phong Minh muốn bắt lần này săn bắn số một, Linh Hạch, ta Kiểm Phong Minh muốn ." Dư lăng không sợ rất nhiều ánh mắt, khóe miệng mỉm cười, giọng nói đủ ngạo mạn nói .

"Khẩu khí thật là lớn, nếu như dư sửa bản thân tới, ta đây Lâm Khuyết không lời nào để nói . Nhưng chỉ bằng hai người các người Phó Minh Chủ, nói như vậy, sẽ không sợ Phong Đại vọt đến đầu lưỡi sao?" Thanh Linh minh vị kia Phó Minh Chủ nghe vậy, nhất thời nở nụ cười lạnh, đồng thời cũng về phía trước một cái bước, cũng minh xác biểu lộ thái độ của mình .

Mà Thất Thái Minh bên kia, Nạp Lan Uyển Nhi thì là trầm mặc không nói, mặt tuyệt mỹ lộ mang theo một nhàn nhạt lãnh diễm, nhìn không ra nàng đang suy nghĩ gì ah .

Còn như mập gầy Song Sát, chứng kiến Kiểm Phong Minh cùng Thanh Linh minh giang lên, lạnh lẽo đem ngẩng chân thu hồi lại . Điều này hiển nhiên là dự định muốn tọa sơn quan hổ đấu .

"Phong Đại ?" Dư lăng lần nữa bước lên trước, khoảng cách cái kia Linh Thú ẩn thân sơn động lại gần một bước .

Hắn nhìn phía Lâm Khuyết, trên mặt lộ ra một kiêu cuồng cùng chẳng đáng, nói : "Minh chủ muốn đồ đặc, ai dám nhúng tay ? Người nào nếu dám ngăn trở ta lấy cái kia Linh Hạch, đó chính là cùng Kiểm Phong Minh là địch!"

Thoại âm rơi xuống, Kiểm Phong Minh nhân đều là bước lên trước, dư hiện lên về phía trước, cùng dư lăng đứng sừng sững, mà dư rõ ràng chờ ba vị đội

trường, thì là hơi lạc hậu dư lảng một bước, sau đó cả đám từng bước một, cẩn thận từng li từng tí hướng về cái động khẩu đi tới .

Kiểm Phong Minh cũng không phải là không muốn lập tức đến Linh Hạch, mà là bên trong động Linh Thú có phải thật vậy hay không đã kinh treo, vẫn chưa biết được, nếu như chờ bọn họ vào núi động, một phần vạn cái kia Linh Thú còn có lực đánh một trận, mà người bên ngoài lại bỏ đá xuống giếng, vậy thì phiền toái .

"Kỳ Trân Di Bảo, người có tài mới chiếm được . Ở đây nhiều như vậy người, ta xem Kiểm Phong Minh cũng chưa chắc nuốt trôi . Nạp Lan tiểu thư, Dịch Sơn Dịch Phong sư huynh, các người nói đúng chứ ?" Lâm Khuyết ánh mắt lóe lên vẻ lo lắng, bất quá hần nhưng không có lại hướng trước, tựa hồ đối với dư lảng lời nói mới rồi có chút kiêng kỵ, vì vậy hần liền nhìn về Thất Thái Minh, mập gầy Song Sát đám người, lảng nói rằng .

Quả nhiên, hần tiếng nói vừa dứt, dư lảng đám người liền dừng bước, ánh mắt bất thiện nhìn phía Nạp Lan Uyển Nhi cùng mập gầy Song Sát .

"Ta thảo, cái này tôn từ ."

Người gầy Dịch Sơn đem Lâm Khuyết ở tâm lý thăm mắng một tiếng, vốn còn muốn sống chết mặc bây chính hần buộc lòng phải trước đi hai bước, trên mặt mang lên cái kia trước sau như một cười bi ối : "Giống như Linh Hạch loại vật này, đường đường Kiểm Phong Minh Minh chủ sao vậy hội yêu thích đây, đây chẳng phải là kéo xuống dư sửa Minh chủ đẳng cấp sao?"

Nói đến đây, bên kia dư lảng đám người sắc mặt cũng là đã kinh trầm xuống .

Mẹ kiếp , muốn trêu chọc ta ? Vậy người Sơn gia gia liền cho người thêm một cây đuốc!

Dịch Sơn trong lòng cười lạnh một tiếng, tiếp tục hướng phía trước hai bước, sau đó xoay người, mặt hướng hậu phương hơn một nghìn người, trên mặt cái kia tiện tiện tiểu dung càng ngày càng quá mức, lên tiếng quát : "Cái này hơn một nghìn người, mỗi người một cái tát, đều có thể đem một cái Linh Võ Cảnh nhân hồ chết, Kiểm Phong Minh dư sửa bản thân không đến, ngoại viện còn có ai có thể trấn được tràng diện ? Hơn nữa, Linh Hạch như thế vật hiếm thấy, không đi đoạt, lẽ nào có thể có người đưa đến trên tay người tới sao ?"

"..."

Đoàn người trở nên sững sờ, tiếp theo lấy, mọi người trong mắt dần dập tắt đi một tia kiêng kỵ, nhiều hơn một phần cực nóng .

Mới vừa Dịch Sơn lời nói sạ vừa nghe xong dường như cũng không cái gì, nhưng nghĩ lại, lại không thể nghe ra trong đó cái kia phân giựt giậy ý .

Rất ý tứ minh bạch, dư sửa đường đường Kiểm Phong Minh Minh chủ, sẽ không vì một viên Linh Hạch mà tự thân xuất mã, mà chỉ bằng dư lảng, dư hiện lên đám người, tuy là thực lực cường hãn, nhưng đối mặt cái này hơn một nghìn người, cũng còn chưa đủ nhìn .

Chẳng qua, mặc dù Dịch Sơn lời nói đốt mọi người trong lòng tham niệm, nhưng đoàn người lại tựa hồ như nằm ở một loại rất vi diệu trạng thái, cũng không có xông lên cướp đoạt .

Mà đúng lúc này, hai âm thanh lại chợt từ đoàn người bên trong bạo phát .

"Thảo hần tề đại, lão tử liều mạng! Nếu như Linh Hạch tới tay, đổi Thành Đan thuốc, chờ đột phá đến Linh Võ Cảnh, dư sửa cũng không làm gì được ta!"

"Vì Linh Hạch! Vì Linh Võ Cảnh! Đi con mẹ người dư sửa! Đi em gái người Kiểm Phong Minh!"

Thanh âm rơi xuống, đoàn người vi diệu trạng thái nhất thời bị phá vỡ, có cái kia hai âm thanh cầm đầu, đoàn người lập tức liền có không ít người gào thét lấy xông về phía trước đi .

Theo sát lấy, một loại bùng nổ bầu không khí tràn ngập ra, người càng ngày càng nhiều bắt đầu đi phía trước mới từ đến, cuối cùng, đoàn người đã kinh biến đến mức tranh tiên chỉ sau .

Hơn một ngàn người hống tiếng la, chấn đặc chung quanh lá cây đều rơi mất không ít!

"Dám cùng Kiểm Phong Minh là địch! Kiểm Phong Minh nhân nghe lấy, toàn lực ngăn cản đoàn người trùng kích!" Dư lảng mặt lộ vẻ sắc mặt giận dữ, phát sinh một tiếng hiệu lệnh, chính hần cũng dẫn đầu nhằm phía đoàn người, bằng vào thực lực mạnh mẽ, vừa đối mặt liền đánh bại bảy tám cái xông cướp người .

Chứng kiến Kiểm Phong Minh cùng đoàn người bạo phát xung đột, Lâm Khuyết mang theo Thanh Linh minh nhân thần tốc hướng lui về sau đi, còn dặn dò : "Chúng ta giữ được tỉnh táo, làm cho Kiểm Phong Minh xung phong, chúng ta chỉ cần ..."

"Hô!"

Tiếng xé gió vang lên .

Bay tới một khối cục gạch" làm" một tiếng nện ở Lâm Khuyết trên trán .

Lâm Khuyết đau kêu một tiếng, một cái trán, đã dậy rồi một cái thật to sưng bao, theo không ngừng truyền vào lỗ tai kêu đánh tiếng hò giết, một tức

giận cùng phiên táo nhất thời xông lên Lâm Khuyết trong lòng .

"Thảo Nê Mã! Cho lão tử bên trên, đánh cho chết!"

...

Ra lệnh một tiếng, Thanh Linh minh nhân cũng xông vào đoàn người bên trong .

"Sở ca thực sự là tốt thủ đoạn, oa oa rống lên hai tiếng nói, cộng thêm một khối cục gạch, đề tràng diện mất không chế!" Trong đám người, Dương Hồ cổ nén trong lòng cái kia cổ không thoái mái tinh thần, xông Sở Lâm giờ ngón tay cái lên .

"Chút lòng thành, chút lòng thành ." Sở Lâm khiêm tốn cười cười, tay vừa lộn, cũng không biết từ chỗ nào lấy được một khối cục gạch, nói : " Chờ như thế lâu, rốt cục có thể lên thức ăn . Hồ Tử, đi, ca dẫn ngươi đi kiểm khoản thu nhập thêm!"

"Tốt !" Dương Hồ hưng phấn mà rống lên một tiếng .

Hơn ngàn người đánh nhau chết sống, ở ngoại viện trong lịch sử, là chưa bao giờ nghe thấy, tràng diện cực kỳ đồ sộ .

Thanh Linh minh, Kiếm Phong Minh đều bối dựa vào Sơn Khâu, tuy là nhân số không nhiều lắm, lại thực lực cường hãn, đối mặt đoàn người trùng kích, trong lúc nhất thời cũng không có lập tức bị thua .

"Tê đại Dịch Sơn, món nợ này, ta dư lãng nhớ kỹ!" Dư lãng một bên chiến đấu, dư quang phiến đến rồi xa xa trí thân sự ngoại mập gầy Song Sát cùng Thất Thái Minh, trong lòng không khỏi cắn răng nghiêng lợi nể .

Không thể không nói, Kiếm Phong Minh một trận đánh rất biệt khuất, đối thủ đại đa số đều là một ít trong ngày thường bọn họ xem đều lười phải xem một cái người, bây giờ lại bị đám người kia đề lấy đánh .

Càng biệt khuất, không ai bằng Lâm Khuyết .

Lúc đầu đoàn người cùng Kiếm Phong Minh phát sinh xung đột, đúng là hấn ngư ông đắc lợi cơ hội, lại không nghĩ rằng bị một khối cục gạch cho nhiều loạn tâm tình, cư nhiên cũng cùng đoàn người đánh nhau .

Đánh tới hiện tại, muốn lui đều lui không được, Lâm Khuyết luôn có một loại dường như bị người lợi dụng cảm giác ...

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Chiến Thần Điện, vạn Hạo Nhiên

Chiến đấu vẫn còn ở duy trì liên tục, mặc dù xông lên phía trước nhất người không phải Kiếm Phong Minh cùng Thanh Linh minh hợp lại địch, mọi người vẫn như cũ lấy Ma tựa như, tiếp tục trùng kích .

Một viên Linh Hạch giá trị, để cho bọn họ mất đi lý trí .

Nguyên bản, mọi người trong lòng còn có đối với Kiếm Phong Minh cùng Thanh Linh minh kính nể, nhưng ở Dịch Sơn châm lửa, Sở Lâm phiến phong chi sau, triệt để phá vỡ cân bằng .

"A!"

Một tiếng thét chói tai vang lên, lại nhanh chóng bị chìm ngập ở đinh tai nhức óc tiếng đánh nhau bên trong .

Tiếp theo lấy, chỉ thấy một người mặc Kiếm Phong Minh phục sức thiếu niên đem một cái ngã xuống đất ngất đi nhân kéo tới một khối ả núp Thạch Bích sau, đối với lấy một người đồng dạng người xuyên Kiếm Phong Minh phục sức thiếu niên nói : "Hồ Tử, mau nhìn xem tiểu tử này trên người có không có gì vật đáng tiền không có ."

"Được, lập tức!"

Một người thiếu niên khác lên tiếng, ào ào xông xáo mà đem té xiu chi người y phục trên người bó hết sạch, tìm ra sáu bảy miếng thú nhiệt hạch, ném vào

một bên trong túi, sau đó hai người cùng nhau đem bị lấy hết nhân kéo tới cách đó không xa trong rừng rậm .

Chỉ thấy cái kia từng lâm bên trong, đã kinh kê bên lấy nằm ba đạo quang ngốc ngốc thân ảnh .

"Sách sách sách, Kiếm Phong Minh đám tiểu tử này, thật đúng là tể bì nộn nhục a, cái này da thịt, liền cùng cái đàn bà tựa như ." Hai cái thiếu niên trung, một người đuổi chân đá đá, tầm tắc có tiếng nói .

"Nên trắng địa phương không trắng, nên đen địa phương không tối, thực sự là cay mi mắt ." Một người thiếu niên khác cũng hừ một tiếng .

Hai cái này thiếu niên, chính là Sở Lâm cùng Dương Hồ .

Không lâu, bọn họ thừa dịp sở loạn đến rồi Kiếm Phong Minh phía sau, âm thầm đánh ngã hai cái thực lực yếu hơn Kiếm Phong Minh thành viên, sau đó kéo tới cái này Thạch Bích sau khi, cướp sạch một phen, còn thuận tiện đem bên ngoài y phục cũng cho bôi xuống, mặc ở trên người mình, nhằm với cang vô thanh vô tức hỗn đến Kiếm Phong Minh trong đám người đi .

Chính là đáng thương bên trên trụ lủi ngửa ra ba bóng người, bị cướp sạch còn chưa tỉnh, còn cư nhiên bị bái cỡi hết quần áo, cang vô sỉ chính là, cư nhiên đem ba cái đàn ông quang ngốc ngốc đặt chung một chỗ ... Đây nếu là bị người nhìn thấy, chẳng phải là thanh danh hủy hết ?

Dựa theo con đường cũ này, Sở Lâm lần nữa lặng lẽ xâm nhập vào Kiếm Phong Minh trong đám người đi ...

Nửa nén hương sau khi, cái kia bụi cỏ bên trong, liền chổng chất lấy bảy tám đạo quang ngốc ngốc thân ảnh .

Chẳng qua, lúc này đây, Sở Lâm lại muốn đi đập muện côn thời điểm, một đạo hơi yếu tiếng cầu cứu, cũng là làm cho bước chân hắn không khỏi một trận .

"Cứu ... Cứu ta ..."

"Là người nào đang cầu cứu ?" Sở Lâm hơi nhíu mày, cẩn thận tìm kiếm đạo thanh âm kia khỏi nguồn chỗ .

Thanh âm đứt quãng, ở nơi này rung trời tiếng đánh nhau trung, có vẻ bé nhỏ không đáng kể, chỉ là, Sở Lâm thánh giác cùng cảm giác vô cùng thường nhân, ngưng thần cảm ứng sau khi phát hiện, đạo kia tiếng cầu cứu, lại là từ bên trong sơn động truyền tới!

"Chẳng lẽ là Linh Thú ?" Sở Lâm nghi hoặc, nhưng nghĩ lại nhưng lại cảm thấy không có khả năng, Linh Thú lại sao vậy khả năng miệng nói tiếng người đâu?

Lẽ nào bên trong sơn động, có khác người khác ?

Chẳng biết tại sao, Sở Lâm luôn cảm giác cái này cái sơn động bên trong, tựa hồ ẩn dấu lấy cái gì bí mật, tựa hồ có một lực hút vô hình, hấp dẫn lấy hắn .

Trầm ngâm chốc lát, Sở Lâm quyết định len lén tiến vào sơn động, tìm tòi kết quả .

"Hồ Tử, ngươi chờ ta ở bên ngoài, ta vào xem ." Hắn đối với Dương Hồ nói một tiếng, âm thầm lặng lẽ hướng cái động khẩu sở soạn .

Sở Lâm ngược lại không lo lắng bên trong sơn động Linh Thú sẽ đối với hắn tạo thành cái gì nguy hiểm, Thối Thể Lục Trọng cảnh giới dưới, hùng hậu linh lực đã đủ để làm cho hắn phát huy ra Thối Thể Cảnh cứu trợ thực lực, lại hắn cảm giác lực mạnh hơn thường nhân gấp mấy lần, nếu quả như thật có cái gì nguy hiểm, trước tiên chạy trốn, vấn đề cũng không phải rất đại .

Rung trời tiếng đánh nhau trung, không có ai chú ý tới có một đạo thân ảnh, lấy tốc độ cực nhanh tiến nhập cái sơn động kia .

Nhất vào sơn động, Sở Lâm chỉ cảm thấy xung quanh nhiệt độ nhất thời mát lạnh, mà cái kia tràn ngập màng nhĩ tiếng la cũng tựa hồ vào giờ khắc này hơi ngừng .

"Cái sơn động này có gì đó quái lạ!" Sở Lâm ánh mắt hơi lóe lên, mặc niệm một tiếng, rồi sau đó cẩn thận từng li từng tí hướng bên trong đi tới .

"Cứu ta ... Cứu ta ..."

Giờ khắc này, đạo kia tiếng cầu cứu tuy là như trước yếu ớt, nhưng Sở Lâm lại nghe càng thêm rõ ràng .

Hơn nữa, tựa hồ theo Sở Lâm tiếp cận, tiếng cầu cứu cũng biến thành dồn dập vài phần .

"Rốt cuộc là người nào, cư nhiên sẽ ở đây bên trong sơn động cầu cứu ?" Sở Lâm nghi ngờ nhíu nhíu mày, niệm lực toàn bộ tập trung lại, chỉ cần có bất kỳ nguy hiểm nào xuất hiện, hắn sẽ không chút do dự nhanh chân chạy .

Theo thâm nhập, Sở Lâm trước mắt ánh mắt từ từ trở nên trống trải, chỉ thấy một cái vòng tròn trạng động rộng rãi xuất hiện ở trước mắt, đây cũng là cái này tận cùng của sơn động .

"Tam Nhân Minh Lang!"

Sở Lâm nhân thần run lên, chỉ thấy động rộng rãi bên trong, một đầu trường lấy con mắt thứ ba chữ, bộ lông đều là đen Lang Hình Linh Thú đang quỳ rạp trên mặt đất, từ khí tức nhìn lên, đã chết, chỉ là cái kia thân thể cao lớn, cùng với cái trán ở giữa con kia trọn lấy mi mắt, vẫn như cũ hơi dọa người .

"Cứu ta ..."

Lại là một đạo tiếng cầu cứu, thanh âm là từ Tam Nhân Minh Lang trong thân thể truyền tới!

"Tiểu oa oa ... Ta ở nơi này đầu Tam Nhân Minh Lang trong bụng, ta cần linh lực ..."

Tựa hồ có thể cảm ứng được Sở Lâm xuất hiện một dạng, cái kia hư nhược thanh âm mang theo khẩn cấp giọng nói nói .

"Người là ai ?" Sở Lâm trong lòng nhỏ bé nhảy, theo bản năng thối hậu hai bước, mà nghi ngờ đồng thời, hần cố bảo trì lấy lãnh tĩnh, cẩn thận nhìn chòng chọc Tam Nhân Minh Lang hỏi.

Đối mặt vấn đề, đạo thanh âm kia trầm mặc khoảng khắc, nói : "Ta là Thần Châu Đại Lục Chiến Thần Điện Đệ Nhất Đại Điện Chủ vạn Hạo Nhiên ."

"Thần Châu Đại Lục ? Chiến Thần Điện ?" Sở Lâm không khó nghe ra nói đến đây câu lúc, đạo thanh âm kia ẩn hàm lấy vẻ ngạo nghễ, chỉ là, trong những lời này hai cái danh từ, Sở Lâm cũng là chưa bao giờ nghe .

"Thế giới rất đại, có vô số không gian cùng Vị Diện . Có thể người chưa có nghe nói qua Chiến Thần Điện, thế nhưng Thần Châu Đại Lục, chờ người siêu vượt Bất Từ Cảnh, chậm tới cao hơn một cái tầng thứ thời điểm, người tự nhiên sẽ biết được . " Tựa hồ biết Sở Lâm nghi hoặc, đạo thanh âm kia tiếp tục giải thích .

"Siêu việt Bất Từ Cảnh!" Sở Lâm không khỏi sâu hấp một hơi, tim đập cũng là hơi nhanh hơn .

Bất Từ Cảnh, đó là nhiều lần cảnh giới xa không thể vơi ? Theo hần biết, phóng nhãn toàn bộ nam bộ lãnh địa, dường như đều chưa từng nghe nói, có người vấn đề quá Bất Từ Cảnh chứ ?

"Tiểu oa oa, người chỉ cần đã cứu ta, ta vạn Hạo Nhiên hứa hẹn, chắc chắn để cho người vấn đề Bất Từ Cảnh!" Đạo thanh âm kia tiếp tục nói .

Vấn đề Bất Từ Cảnh!

Sở Lâm tâm Thần Mãnh nhưng chấn động, Bất Từ Cảnh, tuyệt đối là hết thấy Vũ Tu tha thiết ước mơ cảnh giới a!

"Thế nhưng, ta bằng cái gì tin tưởng người ?" Chấn động hơn, Sở Lâm cũng rất nhanh tỉnh táo lại, hỏi.

"Tâm tính không sai ." Đạo thanh âm kia dừng lại một chút, hiển nhiên đối với Sở Lâm biểu hiện ra ngoài cái này viễn siêu bạn cùng lứa tuổi định lực có chút ngoài ý muốn .

Mà tiếp theo, nó cũng là chậm rãi nói : "Tiểu oa oa, người Tu Hành Chi Lộ khác hẳn với thường nhân, người đã từng tu hành tiến độ phi thường thông thả, mỗi tiến bộ một cảnh giới, cần linh lực đều vượt qua người bình thường gấp mấy trăm lần, thậm chí mấy nghìn lần, bây giờ người niệm lực, cảm giác lực, sức chiến đấu, rồi lại vượt qua xa cùng cấp bậc người. Người biết, đây là tại sao sao?"

Giờ khắc này, Sở Lâm sắc mặt bình tĩnh cũng là chợt biến đổi, mặc dù không có nói, nhưng nhân thần cũng đã là tràn ngập khiếp sợ, chính mình những thứ này, vị này Chiến Thần Điện Đệ Nhất Đại Điện Chủ là như thế nào biết được ?

"Người không cần hiếu kỳ, bởi vì ta gặp qua giống như người thể chất ." Đạo thanh âm kia chậm rãi nói .

Sở Lâm tự nhiên biết, đạo thanh âm này nói những thứ này, chỉ là vì để cho mình tin tưởng nó, mà Tu Hành Chi Lộ, có vô số những thứ không biết, nếu như có thể đạt được một vị chân chính Đại Năng chi đạo, đó đúng là nhiều lần may mắn sự tình ?

"Cho nên, sao vậy cứu người ?" Trầm ngâm chốc lát, Sở Lâm nói .

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 33: Cổ đồng hòa hợp

"Người phá vỡ Tam Nhân Minh Lang bụng, ta ở buồng tim của nó bên trong."

Vạn cuộn cuộn thanh âm không nhanh không chậm, ý bảo Sở Lâm như thế nào cứu hấn.

Sở Lâm tiến lên, từ trong tay áo lấy ra dao găm, hướng Tam Nhân Minh Lang bụng đâm tới.

Tam Nhân Minh Lang không hổ là có thể so với Linh Vô Cảnh Linh Thú, mao bì độ mềm và dai quả thực xuất hồ ý liệu, Sở Lâm mặc dù đã kinh dùng tới nhất định linh lực, muốn triệt để phá vỡ bụng, lấy ra trái tim, lại vẫn là muốn hao chút võ thuật.

"Tiền bối, người sao vậy sẽ ở đây Tam Nhân Minh Lang trái tim bên trong?" Sở Lâm một bên đem cái chết đi Tam Nhân Minh Lang mở ngực bẻ bụng, vừa nói ra sự nghi ngờ của mình.

"Nói thật, vấn đề này, ngay cả ta chính mình cũng không biết." Vạn Hạo Nhiên khẽ cười một tiếng, giọng nói nhưng thật ra có vài phần tự giễu, tiện đà nói: "Có thể không ai nghĩ được, đường đường Thần Châu Đại Lục đệ nhất nhân, lúc này cư nhiên hội nhục thân hủy hết, ẩn thân ở đây, còn cần một cái Thối Thể Cảnh tiêu oa oa giải cứu chứ?"

Sở Lâm tiếp tục trên tay cắt kim loại, không nói gì, chờ Vạn Hạo Nhiên nói tiếp.

Vạn Hạo Nhiên trầm mặc một hồi, tựa hồ đang hồi ức lấy cái gì, trong động trong lúc nhất thời chỉ nghe đến lưỡi dao cắt kim loại da thịt sásch sásch tiếng.

"Đây hết thấy nói rất dài dòng, trong đó khúc chiết, nhớ người cũng nghe không hiểu." Một lúc lâu, Vạn Hạo Nhiên hít một tiếng, nói: "Nói chung, ta trạng thái bây giờ vô cùng kỳ diệu, lấy một đạo linh hồn ký sinh ở một cái Thần Bí Không Gian bên trong, bởi linh lực khô kiệt, ta bình thường đều nằm ở trạng thái ngủ say. Có thể gặp gỡ người, còn phải ít nhiều đầu này Tam Nhân Minh Lang, nếu không phải nó sau khi chết thủ nhiệt hạch linh lực tiết ra ngoại, bị ta ở vô ý thức dưới trạng thái toàn bộ hấp thu, chỉ sợ ta cũng sẽ không từ trong ngủ mê tỉnh lại."

"Chỉ là đáng tiếc, một viên Linh Hạch ẩn chứa linh lực quá mức nhỏ bé, cũng chỉ có thể để cho ta bảo trì thức tỉnh trạng thái lúc đặc mấy ngày mà thôi." Cuối cùng, Vạn cuộn cuộn thanh âm nhẹ một ít, tựa hồ có hơi uể oải.

Mà lúc này, Sở Lâm cũng cuối cùng đem Tam Nhân Minh Lang bụng triệt để phá vỡ, lộ ra trong đó một viên đỏ tươi trái tim, này cái trái tim sớm đã ngưng đập, mà hấn bên trên một viên thủ nhiệt hạch lúc này cũng đã kinh hầu như héo rũ.

"Ông!"

Không đợi Sở Lâm tự tay khử thủ, một trận rung động cũng là bỗng nhiên từ, Linh Hải bên trong truyền đến, làm cho Sở Lâm tâm thần rung mạnh, trong tay cái móng thủ đồ đã cháy xuống trên mặt đất.

Tiếp theo lấy, Tam Nhân Minh Lang trái tim giờ khắc này cư nhiên phảng phất sống lại một dạng, cư nhiên kịch liệt bắt đầu nhảy lên.

"Chuyện như thế nào?" Trái tim bên trong, truyền ra một tiếng thét kinh hãi, là Vạn cuộn cuộn thanh âm.

Nhưng là thời khắc này Sở Lâm, toàn bộ tâm thần đều nằm ở một loại trống rỗng trạng thái, liền từ vừa rồi cái kia sát cái kia bắt đầu, hấn thì dường như trong nháy mắt mất đi ý thức một dạng, ngoại giới tất cả hấn đều mất đi cảm giác.

Mà hấn Linh Hải bên trong, một viên trần ngập phong cách cổ xưa khí Toái Đồng đang không ngừng chuyển động, cuối cùng dĩ nhiên hóa thành một vệt sáng, chạy ra khỏi Sở Lâm thân thể, huyền phù ở Sở Lâm cái trán.

"Cổ đồng mảnh nhỏ!" Vạn Hạo Nhiên vô cùng khiếp sợ thanh âm vang lên lần nữa, mà tiếp theo lấy, cái kia đỏ tươi trái tim đang nhảy lên kịch liệt phía dưới, cư nhiên rầm một tiếng bạo liệt mở ra.

Chỉ thấy một viên đồng dạng Cổ quang hoàn lượn quanh Toái Đồng từ đó mọc lên, huyền phù giữa không trung, cùng Sở Lâm trên đầu cái viên này Toái Đồng đứng đối diện nhau.

Cùng lúc đó, một đạo cuồng ngạo ngang ngược hư Huyền Thân ảnh từ đó bay ra, thân ảnh phi lấy một đạo áo choàng, "Chiến Thần" hai chữ, ở cái kia áo choàng trên có vẻ uy vũ không gì sánh được!

Đạo thân ảnh này, chính là ký sinh một mảnh khác Toái Đồng bên trong Vạn Hạo Nhiên!

Hai mảnh mảnh nhỏ xuất hiện trong nháy mắt, Tuyên Cổ Hồng Hoang Chi Khí, trần đầy toàn bộ động rộng rãi.

Ông!

Sau một khắc, Vạn Hạo Nhiên chỗ ở cái viên này Toái Đồng xông về Sở Lâm đỉnh đầu cái viên này Toái Đồng.

Một màn này, may là kiến thức rộng Vạn Hạo Nhiên đều là hơi kinh ngạc, nhưng theo mặc dù, hấn tựa như bỗng nhiên nhớ lại cái gì, đối với lấy Sở Lâm phủ đầu vừa quát: "Còn không mau tỉnh lại!"

Vang vọng tiếng hô, mang theo mãnh liệt tinh thần lực trùng kích Sở Lâm não hải.

Sở Lâm tâm Thần Mãnh nhưng chấn động, từ cái loại này trống rỗng bên trong rồi khỏi, giống như đại mộng mới tỉnh một dạng, vài bật thốt lên mà ra :
"Xảy ra chuyện gì ?"

"Cổ đồng hòa hợp, nhanh lên khoan chân thổ nạp, nó đem mang cho ngươi tới vô cùng chỗ tốt!" Vạn Hạo Nhiên tâm tình kích động, những lời này cơ hồ là hô lên.

Mà Sở Lâm nghe được câu này, lập tức phục hồi tinh thần lại, lập tức ngồi xếp bằng xuống, vận chuyển lên thổ nạp công pháp .

Cổ đồng mảnh nhỏ, Thần Châu Đại Lục vô số cường giả đoạt bẻ đầu đầu lâu bảo vật!

Ngay cả hấn vạn Hạo Nhiên, Chiến Thần Điện Đệ Nhất Đại Điện Chủ, Thần Châu Đại Lục đệ nhất cường giả, liều mạng lấy nhục thân hủy hết, cũng mới chiếm được một viên mảnh nhỏ mà thôi .

Vạn Hạo Nhiên sao vậy cũng không nghĩ tới, cư nhiên ở một cái không biết tên không gian, một cái Thối Thể Cảnh trên người thiếu niên, cất dấu một khối khác!

Người mang hai khối cổ đồng mảnh nhỏ, người thiếu niên trước mắt này tiền đồ, tuyệt không chỉ Bất Tử Cảnh a!

Nếu như thiếu niên này siêu việt Bất Tử Cảnh, đánh vỡ không gian Bích Lũy, đi trước Thần Châu Đại Lục . . . Vạn Hạo Nhiên phảng phất thấy được trọng tổ thân thể hy vọng .

"Tiểu oa oa, nhớ kỹ dụng tâm cảm ngộ, đi thể hội cái loại này hồng hoang khí tức ." Nghĩ đến chỗ này, vạn Hạo Nhiên không khỏi lần nữa nói một tiếng, đồng thời, một nhu hòa lực lượng tinh thần bao hướng Sở Lâm, làm cho Sở Lâm nguyên vốn cả chút xốc xếch khí tức ổn định lại .

Khoảng khắc sau khi, cổ đồng hòa hợp .

...

...

Cái son động này rất thần kỳ, ngoài động phát sinh hơn ngàn người đánh nhau chết sống, bên trong động cảm giác không đến một chút động tĩnh, mà đồng dạng, bên trong động phát sinh tất cả động tĩnh, ngoài động cũng cảm giác không đến .

Nếu là có kiến thức rộng trận pháp đại sư ở chỗ này nói, sợ rằng hội quá sợ hãi, bởi vì phía trên hang núi này, cư nhiên mở lấy một cái cực kỳ huyền ảo cấm chế, đem bên trong động ngoài động hoàn toàn được cô lập ra .

Ngay cả Sở Lâm chính mình cũng không biết, tại hấn vào son động một khắc kia, cái này cấm chế đã bị kích phát .

Lúc này, son động bên ngoài, nguyên bản rung trời đánh nhau chết sống tiếng đã kinh yếu đi xuống, chiến đấu cũng tựa hồ đã kinh kết thúc .

Ngoài ý liệu là, phe thắng lợi, lại là Kiếm Phong Minh cùng Thanh Linh minh, bởi vì không lâu, Kiếm Phong Minh viện quân đến rồi, bọn họ phái tới một cái đại đội, hơn mấy trăm người .

Mà mắt thấy Kiếm Phong Minh tới nhiều như vậy người, đem Linh Hạch đoạt vào tay tỷ lệ cũng không lớn, Lâm Khuyết mang theo Thanh Linh minh nhân trực tiếp đi, mà Thất Thái Minh còn có mặt gầy Song Sát, không có phát hiện Sở Lâm thân ảnh, cũng đều lặng yên ly khai .

Nhưng mà, không may, Dương Hổ bị bắt .

"Dương Hổ, đệ tử tạp dịch, trước Hồng Vũ thành Thành Nam đội chấp pháp đội trưởng con trai, đúng vậy ?" Dư lãng nhìn trước mắt cái này bị trói ở tứ chi, bị người đè lấy quỳ dưới đất thiếu niên, cư cao lâm hạ nói .

"Ngươi muốn thế nào ." Dương Hổ cắn răng, ra sức muốn giằng co, cũng không nhịn bị khốn trụ tứ chi, mà đè lấy người của chính mình lực lượng lại quá mức mạnh mẽ đại, lập tức cũng chỉ có thể đối với dư lãng rống giận một tiếng .

"Ra sao?" Dư lãng thần sắc lạnh lẽo, giơ tay lên chính là một cái lỗ tai, mạnh mẽ linh lực trực tiếp băng liệt Dương Hổ khuôn mặt xương, đau đến sau giả mắt tối sầm lại, kém chút ngã quỵ .

Dư lãng cầm lấy thủ hạ đưa tới khăn mặt xoa xoa tay, khinh thường quét mắt Dương Hổ, giọng nói đủ khinh miệt nói : "Ta không có muốn thế nào . Chỉ là muốn nói cho ngươi biết, một cái khiêu lương tiểu sư, cũng không cần đến sân thú sân khấu tới nhảy nhót . Hắc Phong hạp, cũng không phải là người nên tới địa phương ."

"Hừ, có gan, ngươi giết ta à!" Dương Hổ nhịn đau lần nữa nổi giận gầm lên một tiếng, hấn thà chết, cũng không nên như vậy bị người làm cẩu giống nhau nhục nhã .

Chương 34: Lấy người máu, giải khai huynh đệ ta mỗi hận

"Ta nhỏ vào, người coi là một cái gì đồ đặc ? Chúng ta Phó Minh Chủ bức nào tôn quý, giết người như vậy một cái chẳng bằng con chó gì đó, chẳng phải là ô uế Phó Minh Chủ tay!"

Một cái Kiếm Phong Minh thành viên hướng Dương Hồ trên mặt hung hăng ỏi ra một bãi nước miếng, hận hận nói .

Hắn chính là trước bị Dương Hồ cùng Sở Lâm gỡ muện cơn người, mới vừa hắn bị người đánh thức sau khi, phát hiện mình toàn thân y phục quần đều bị lột sạch, lòng muốn chết đều có, nếu không phải là trong liên minh nhiều như vậy đại nhân vật ở đây, hắn đều hận không thể đem Dương Hồ cho hoạt quả .

"Ta nhớ không lầm, cùng người cùng nhau, dường như còn có một cái gọi Sở Lâm gia hỏa chứ ? Nói, hắn bây giờ đang ở thì sao?" Dư Lăng ánh mắt nhìn gần Dương Hồ, vẫn là trên cao nhìn xuống, thịnh khí lâm người .

Đề cập "Sở Lâm" tên này, Kiếm Phong Minh người trong, không ít người đều lộ ra nét mặt đầy vẻ giận dữ, tựa hồ Sở Lâm cùng bọn họ có mấy đời thù oán.

Mà trên thực tế, chẳng qua là Sở Lâm đưa bọn họ ở khác người cái kia giành được thú nhiệt hạch lại đoạt đi rồi mà thôi .

Đổi mặt Dư Lăng vẫn đề, Dương Hồ ngược lại nhếch miệng cười cười, gây lìa khuôn mặt xương làm cho mặt của hắn sưng lão Cao, nhìn qua có chút dữ tợn .

"Đều Thuyết Kiếm phong minh là ngoại viện đệ nhất Hội Minh, ta có thể sao vậy cảm thấy Kiếm Phong Minh là ngoại viện đệ nhất cận bã mình! Bình thường bắt nạt kẻ yếu, ức hiếp đồng môn còn chưa tính, người cái này Phó Minh Chủ càng là cái 2b . Người nghĩ muốn biết Sở Lâm ở đâu đúng vậy ? Người có thể quỷ xuống cho người Hồ Gia đập đầu vài cái khẩu đầu, gia nếu như cao hứng, nói không chừng sẽ nói cho người biết!"

Dương Hồ giọng nói rơi xuống, một đám Kiếm Phong Minh mặt người sắc nhất thời liền âm trầm xuống .

Dư Lăng càng là thân hình khẽ động, trong chớp mắt đi tới Dương Hồ trước mặt, chợt nhấc chân đem Dương Hồ đầu giẫm ở trên mặt đất, đầu ngón chân hung hăng nện vài cái, đồng thời, hắn giơ tay, chập ngón tay lại như dao, một đạo linh lực công kích rơi thẳng mà xuống, đánh vào Dương Hồ một cái trên cánh tay .

Tiếp theo lấy, sát giòn vang nương theo lấy Dương Hồ kêu thảm thiết vang lên .

"Sẽ cho người một cơ hội, hoặc là nói ra Sở Lâm vị trí, hoặc là, ta liền một căn một căn, từng khối từng khối mà, nghiền nát xương của người ." Dư Lăng khinh miệt nói lấy, vẻ mặt đạm nhiên, thật giống như chỉ là thái lấy một con giun để một dạng đạm nhiên .

"Người nằm mơ!" Dương Hồ cắn răng hừ lạnh, Sở Lâm đang ở phía sau trong sơn động, mặc dù không biết tại sao tiến vào như thế lâu cũng còn chưa xuất hiện, thế nhưng bán đứng huynh đệ sự tình, hắn tuyệt đối không làm!

"sát!" Linh lực rơi xuống, Dư Lăng đánh nát Dương Hồ một khối đầu khớp xương .

"Nói hay không ?"

"Người nằm mơ!"

"sát!"

"Nói hay không ?"

...

Dương Hồ đầu bị thật sâu thái vào bãi cỏ bên trong, miệng đầy bùn đất cùng huyết tinh làm cho hắn hai mắt đỏ lên, cả người cái loại này toàn tâm mà đau đớn, làm cho hắn hầu như ngất .

Hắn chẳng bao giờ cảm giác qua, có dường như lúc này một dạng khuất nhục, cái loại này, bị người giẫm ở lòng bàn chân, giẫm đạp tôn nghiêm, mặc người chém giết khuất nhục!

Nhưng mà, hắn như trước quật cường cắn răng, tuyệt không bán đi Sở Lâm!

"Nhưng thật ra rất có cốt khí đây." Đối với Dương Hồ hẳn sức chịu đựng, Dur Lăng đều cảm giác có chút ngoài ý muốn, nói : "Nghe nói gọi Sở Lâm tiểu tử, so với ngươi còn cuồng ? Ngay cả ta Kiếm Phong Minh người đều dám cướp, bây giờ đang ở ngoại viện đều đã kinh có chút danh tiếng, nhân xưng Sở Cuồng Nhân . Cũng không biết, đặc tội ta Kiếm Phong Minh, hấn cuồng, có thể cuồng đến lúc nào . Bọn ta lấy xem cái này hay là Sở Cuồng Nhân giống như ngươi một dạng, quỳ rạp trên mặt đất, cùng con chó chết tựa như ti vi đáng về ."

Đang khi nói chuyện, Dur Lăng lần nữa đánh nát Dương Hồ một khối đầu khớp xương .

Thời khắc này Dương Hồ, đau đớn đều đã kinh chết lặng, ý thức đã kinh đứng bên bờ vực tan vỡ .

Mà đúng lúc này, một đạo băng lãnh thấu xương thanh âm, đột ngột truyền vào màng nhĩ của mỗi người, làm cho không ít người đều không khỏi rùng mình một cái .

"Phạm huynh đệ ta, ta phải giết chi!"

Chỉ thấy, son động cửa vào, một đạo thiếu niên thân ảnh đã chẳng biết lúc nào xuất hiện ở cái kia .

Thiếu niên nhìn trong đám người Dur Lăng, sắc mặt phát lạnh, một đôi bình tĩnh đôi mắt bên trong, lại bắn ra một đạo làm người sợ hãi nhãn thần .

Giờ khắc này, may là Dur Lăng đều không tự chủ được lui một bước, thả dưới chân Dương Hồ, đồng thời hỏi : "Ngươi là người phương nào ?"

Nhưng mà, thiếu niên ở từng tia ánh mắt nhìn kỹ trung, không thấy Dur Lăng, từng bước đi hướng Dương Hồ .

"Sở ca ..." Dương Hồ chống lên mí mắt của mình, chứng kiến đã ở phụ cận thiếu niên, vô lực nói : "Xin lỗi, Sở ca, lại tha ngươi sau chân ."

Nhìn Dương Hồ cái kia đã kinh cực độ mặt nhăn nhó bång, Sở Lâm trong lòng lãnh ý càng là phát tán ra, hẳn biết, nếu không phải là vì không bán đi chính mình, Dương Hồ không đến mức bị chinh như thế thảm .

"Hồ Tử, không sao . Có ca ở, ca thay ngươi làm chủ ." Sở Lâm giờ tay lên, hướng Dương Hồ trong cơ thể chuyển vận một tinh thuần linh lực, nghiêm túc nói .

Cái này, làm cho Dur Lăng ánh mắt đông lại một cái, làm Dur gia trong thế hệ trẻ, ngoại trừ Dur Tu bên ngoài nhất lóng lánh thiên tài, hẳn vừa rồi cư nhiên bị một cái bừa bãi vô danh tiểu tử dọa cho lui một bước, tiếp theo, tức thì bị không nhìn kỹ .

Cái này, tuyệt không cho phép!

Nhưng mà, còn không đợi Dur Lăng tức giận, Dur Thanh đã kinh trước đứng dậy, chăm chọc nói : "Nguyên lai là đại danh鼎鼎 Sở Cuồng Nhân tới . Sở Lâm, ngươi đã đưa mình tới cửa, chẳng qua ngươi đừng lo lắng, ta trước đưa huynh đệ của ngươi lên đường!"

Nói lấy, Dur Thanh trong tay Thanh Mang nhấp nhোáng, muốn hướng Dương Hồ trên đầu chém tới .

Chỉ là, tay hắn mới vừa mới nâng lên, Sở Lâm động!

Tất cả mọi người chỉ là trước mắt nhoáng lên, Sở Lâm thân ảnh đã kinh giống như quỷ mị từ Dur Thanh bên người chọt lóe lên, tiếp theo lấy, một đạo máu tươi "Phốc" mà một tiếng bắn tung toé đến giữa không trung .

"Lấy ngươi máu, giải khai huynh đệ ta mối hận ." Sở Lâm thanh âm đậm đặc, chậm rãi vang lên .

Dur Thanh chột bưng bít cái cổ, tiên huyết không ngừng tuôn ra, khiến cho cả người hắn đều kịch liệt co quắp, sinh cơ đang nhanh chóng tiêu tán .

"Linh ... Võ ... Kỳ!" Sinh mạng cuối cùng nhất khắc, Dur Thanh đỉnh chỉ co quắp, chỉ là tròn mắt chửi, nói ra ba cái tràn ngập khiếp sợ cùng không cam lòng chữ .

Khiếp sợ, khiếp sợ là nửa tháng trước, hắn động động tay là có thể phách phế người, lúc này cư nhiên dễ như trở bàn tay muốn mạng của hắn .

Không cam lòng, không cam lòng là sớm biết như vậy, trước đây coi như là cùng mập gầy Song Sát giang lên, cũng có thể đem Sở Lâm giết đi .

Linh Võ Cảnh, ba chữ dường như Trọng Chùy một dạng công kích ở lòng của tất cả mọi người .

Mọi người đều là ánh mắt chấn động, nhìn cái kia quần áo áo đen thiếu niên, nhãn thần ở chút bất tri bất giác đã bỏ đầy kính nể .

Dur Lăng cùng dư hiện lên đám người càng là thông suốt biến sắc, ngay cả lấy lui rất nhiều bước .

Không có ai so với hắn càng rõ ràng Bạch Linh Võ Cảnh mạnh mẽ đại!

Cái loại này dường như Cao Sơn một dạng đề ngang trước mắt, để cho ngươi nhìn một cái cũng không dám sinh ra đi phản việt trái tim

Chờ giai kém, giống như hồng cầu, cảnh giới kém, càng là Giang Hải!

"Ngươi, quỳ xuống dập đầu, nếu ta huynh đệ tha cho ngươi, ta lưu ngươi toàn thân." Sở Lâm nhìn về phía Dư Lăng, Thảm Phán một dạng lời của vô cùng băng lãnh, nếu như Băng Trùy, đâm vào Dư Lăng cả người tê dại.

Loại cảm giác này, giống như đã từng quen biết, ở Dư Tu trên người, Dư Lăng cũng cảm giác được quá.

"Sở Lâm, ngươi nên biết, ta đường ca Dư Tu, Kiếm Phong Minh Minh chủ, chính là Linh Võ Cảnh tam trọng thực lực."

Mặc dù Sở Lâm khí thế mạnh mẽ đại, nhưng Dư Lăng dù sao làm quán Phó Minh Chủ, làm lấy nhiều như vậy nhân mặt, thủy chung không bỏ xuống được niềm kiêu ngạo của hắn, nói: "Ngươi cũng nên biết, cùng Kiếm Phong Minh trở thành tử địch, không phải là một lựa chọn chính xác. Dư Thanh chết, chúng ta có thể không so đo. Chuyện hôm nay, lúc đó kết thúc, như thế nào?"

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 35: Dư Tu

"Ngươi đã không quỳ, vậy chịu chết đi!"

Sở Lâm ánh mắt phát lạnh, hướng về Dư Lăng đi tới.

"Sở Lâm, ngươi không muốn khinh người quá đáng!" Dư hiện lên trước, đứng ở Dư Lăng bên cạnh, hướng Sở Lâm cảnh cáo nói: "Ngươi đừng có điểu Tiểu Kỳ gặp, khó khăn lắm đến rồi Linh Võ Cảnh, liền tự cho là vô địch thiên hạ. Bằng ngươi Linh Võ Cảnh Nhất Trọng thực lực, ta cùng với Dư Lăng liên thủ, ngươi chưa chắc nuốt trôi!"

"Có ăn hay không được dưới, nhìn là được." Sở Lâm cười lạnh một tiếng, dưới chân bước tiến bỗng nhiên nhanh hơn, bàn tay đã vòng lấy một Bá Liệt linh lực, hướng Dư Lăng lướt đi.

Dư Lăng khuôn mặt nghiêm trọng, không dám khinh thường chút nào, hai tay hắn thần tốc huy động, một đạo màu lửa đỏ dẫu tay ở trước ngực ngưng tụ.

"Xích Diễm Thủ Ấn, đi!"

Một đạo rống giận, Dư Lăng trước người dẫu tay nhất thời dường như Sài Lang một dạng, gào thét lấy hướng Sở Lâm nuốt đi.

Xích Diễm Thủ Ấn, đứng hàng cấp hai, lực công kích kinh người, toàn bộ ngoại viện sở hữu cấp hai vũ kỹ người, hai cái tay đều có thể đếm được.

Nhưng mà, đối mặt khí thế hung hung Xích Diễm Thủ Ấn, Sở Lâm lại không chút nào lui bước, vẫn là một chương về phía trước, phong mang tất lộ.

Sau một khắc, oanh một tiếng nổ vang, bàn tay trực tiếp đánh xé xác Xích Diễm Thủ Ấn, thẳng đến Dư Lăng.

"Cái gì!"

Mọi người đều là trong lòng rung mình, không dám tin tưởng, Dư Lăng cái kia cấp hai vũ kỹ Xích Diễm Thủ Ấn, ở một cái đệ tử tạp dịch trước mặt, cư nhiên như thế không chịu nổi một kích!

Kinh hãi nhất, không ai bằng Dư Lăng tự mình, cấp hai vũ kỹ, hắn sát chiêu mạnh nhất, cư nhiên đã bị như thế một chương, dễ như trở bàn tay phá giải.

Mà ở hắn còn chưa kịp phản ứng, Sở Lâm thanh âm trầm thấp cũng đã truyền vào màng nhĩ của hắn.

"Chịu chết đi."

Hơi thở bá đạo từ Sở Lâm trên người bỗng nhiên bạo phát, một bàn tay roi thẳng xuống.

"Không được!" Dư Lăng quá sợ hãi, ở Naha hơi thở của "Đạo" phía dưới, hoàn toàn không đề được chống cự tâm lý.

"Dừng tay!"

Cùng lúc đó, một đạo đồng dạng chấn nhiếp nhân tâm mạnh mẽ khí tức ở phía xa bạo phát, chỉ thấy từng Lâm Viễn chỗ, một đạo mau hầu như không thấy rõ thân ảnh đang hướng bên này bắn nhanh mà tới.

"Sớm biết hôm nay, sao lúc trước còn như thế ?" Sở Lâm tay hơi dừng lại một chút, thờ dài .

Nhưng mà, còn không đợi Dur Lăng thả lỏng một hơi, con kia ngừng giữa không trung bàn tay cũng là bỗng nhiên gia tốc, khí tức mạnh mẽ trực tiếp vỗ vào Dur Lăng trên đỉnh đầu .

Ầm!

Dur Lăng cả người hóa thành một đoàn huyết vụ, chết không toàn thây .

"Ta nói rồi, làm tổn thương ta huynh đệ già, ta phải giết." Sở Lâm ném câu nói tiếp theo, xoay người đem Dương Hồ ôm lấy, thân hình thần tốc hướng từng lâm ở chỗ sâu trong chạy đi .

Hắn vốn là định đem cái kia cái gì dư hiện lên, Dur Khôn, dư rõ ràng đồ tất cả đều phế bỏ, dù sao từ hôm nay trở đi, song phương chính là tử địch, nhiều phế đối phương một cái cường giả, chính là vì chính mình mưu cầu một cái sau đường .

Chỉ là kêu "Dừng tay " thân ảnh chẳng mấy chốc sẽ đến rồi, từ trên thân thể người nọ, Sở Lâm có thể cảm nhận được một nhàn nhạt uy áp, khí tức, mạnh mẽ hơn chính mình rất nhiều .

Ít nhất là Linh Vô Cảnh Nhị Trọng!

Tuy là Sở Lâm mới vừa vền vền lưỡng kích, liền giết Dur Thanh cùng Dur Lăng, nhưng trên thực tế, Sở Lâm cảnh giới, cũng không có như Dur Thanh nói như vậy, đạt tới Linh Vô Cảnh .

Trước trong son động, hai khối Toái Đồng hòa hợp, cho Sở Lâm mang đến không lồ linh lực, mà thần tốc luyện hóa sau khi, cảnh giới của hắn cũng mới vừa mới đặt chân Thối Thể Cảnh Cửu Trọng mà thôi, khoảng cách đỉnh phong, cũng còn kém lấy một đường .

Mới vừa cái kia linh vũ Nhất Trọng thực lực bạo phát, hoàn toàn là bởi vì Sở Lâm nghịch thiên thể chất .

Nhưng đối mặt một cái linh vũ tam trọng cường giả, Sở Lâm biết mình là hoàn toàn không có phần thắng, cho nên mới ở đánh chết Dur Lăng sau khi, lập tức chọn rời đi .

Một đường chạy như điên mười dặm mà, thẳng đến trước mắt xuất hiện một mảnh rộng rãi Cồn Cát, Sở Lâm mới dừng bước lại .

Trên đường, Sở Lâm rất nhiều lần vì Dương Hồ chuyển vận linh lực, Dương Hồ khí tức xem như là ổn định, lúc này đã kinh ngũ say .

Mà đang muốn nghỉ ngơi, phía sau bỗng nhiên truyền đến một đạo thanh âm quen thuộc, cũng là làm cho Sở Lâm trong lòng mảnh kinh .

"Chính là ngươi, giết Dur Thanh cùng Dur Lăng ?"

Sở Lâm quay đầu, chỉ thấy ba cái thanh niên đã chẳng biết lúc nào, xuất hiện ở phía sau .

Cầm đầu thanh niên quần áo nguyệt sắc trường bào, bên hông treo lấy ngọc bội, khuôn mặt trắng nõn, đẹp trai, tóc dài tung bay gian, làm cho một loại cao quý cảm giác, thậm chí khiến người ta ngưỡng mộ .

Từ người thanh niên này trong ánh mắt, Sở Lâm có thể chứng kiến một tự tin mãnh liệt cùng ngạo ý .

"Là ta ." Sở Lâm hồi đáp, có thể ở chính mình chút bất tri bất giác liền cùng bên trên, người trước mắt, nói vậy chính là Kiếm Phong Minh Minh chủ Dur Tu, mà trước cái kia gọi lại tay người, chắc cũng là trước mắt trong ba người một người .

Trước mắt ba người thực lực, sợ rằng đều không thể khinh thường, chỉ ít, coi như lúc trước Vọng Nguyệt lĩnh lúc, đối với hai người khác khí tức, mình là không hề phát giác .

"Vậy liền cúi đầu nhận tội đi, ta có thể ban thưởng ngươi chết thống khoái ." Thanh niên bình tĩnh nhìn lấy Sở Lâm, sắc mặt không chút nào ba động .

Cúi đầu nhận tội ?

Sở Lâm trong lòng không khỏi cười nhạt, không hỏi thị phi, sẽ muốn cho chính mình định tội, Dur Tu bản thân còn như vậy, cũng khó trách Kiếm Phong Minh nhân vĩnh viễn một bộ mũi vênh lên trời bộ dạng .

"Người tội phạm quan trọng ta, ta liền hoàn lại . Có tội gì ?" Sở Lâm thần nhiên nói .

Bây giờ, mặc dù trước mắt ba người thực lực thâm bất khả trắc, nhưng nếu quả thật muốn liều mạng, Sở Lâm cũng sẽ không thúc thủ chịu trói.

Từ, cổ đồng hòa hợp sau, Vạn Hạo Nhiên liền tiến vào chính mình Linh Hải, bắt đầu ngủ say, nếu như đến lúc đó thật sự có cái gì nguy cơ, chính mình hoàn toàn có thể dùng linh lực tỉnh lại hắn .

Chỉ cần Vạn Hạo Nhiên tỉnh lại, đường đường Chiến Thần Điện Điện Chủ, đối phó trước mặt ba người thủ đoạn, tổng vẫn phải có chứ ?

Cái này, cũng chính là Sở Lâm hiện tại duy nhất con bài chưa lật .

"Ồ?" Sở Lâm phản ứng làm cho ba cái thanh niên có chút ngoài ý muốn, lại không tức giận, ngược lại lộ ra vẻ mặt nghiền ngẫm .

Bên trái người kia cười nói : "Ồ ngoại viện, lại còn có người dám như thế nói chuyện với người . Dur Tu, ta còn thực sự thay người khó chịu a ."

Bên phải người nọ cũng nói : "Dur Tu, xem ra sẵn sẵn đệ nhất đánh cuộc này, người có thể thua thảm . Linh Hạch không tới tay, còn tổn thất hai viên Đại tướng, ta thay người không đáng giá a ."

Dur Tu không có tiếp lời, mà là nhàn nhạt nhìn Sở Lâm .

Một lúc lâu, hần nhắc chân lên, hướng Sở Lâm đi tới, nói : "Người của ta, người cũng dám di chuyển ?"

Tiếng nói vừa dứt, một mạnh mẽ khí thế kinh khủng từ Dur Tu trên người bạo phát, xông thẳng Sở Lâm áp đi, trong lúc mơ hồ, như có thiên quân vạn mã phi nhanh một dạng, hết sức kinh người .

"Hừ!" Sở Lâm hừ nhẹ một tiếng, chống đỡ áp lực, hần không nghĩ tới, Dur Tu, Linh Võ Cảnh tam trọng uy áp, cư nhiên như thế khủng bố .

"Lời của ta, người có nghe chăng ?" Dur Tu như trước khuôn mặt bình tĩnh, cước bộ lần nữa bước ra, trên người khí thế gần hơn Sở Lâm một bước .

"Ngô!" Sở Lâm mạnh mẽ đem phiên trào huyết dịch đề trở về, may là như vậy, khóe miệng vẫn là tràn ra vài tia tiên huyết .

"Ta đề cho người chết, người dám bắt tử ?" Sau một khắc, Dur Tu rút cuộc đã tới Sở Lâm trước mặt, lấy một loại cường giả bao quát con kiến hôi tư thế .

Mà Sở Lâm, rốt cục không chịu nổi trên người cuồng phong kia sóng lớn một dạng khí thế, phốc phun ra một ngụm máu tươi .

Ngũ tạng, vào giờ khắc này giống như tao ngộ trọng kích, khí huyết cuộn cuộn Nghịch Hành, khó có thể bình tức .

Cuồng vọng, bá đạo, ngang ngược .

Đây là Sở Lâm đối với Dur Tu thời khắc này nhận thức, ở Dur Tu trước mặt, không có bất kỳ đạo lý đáng nói, phảng phất hần nói cái gì chính là cái gì, người và hần nói nhiều hơn nữa cũng vô ích .

Cái này, chính là lấy võ vi tôn thế giới!

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 36: Sinh Tử Điện

Cuối cùng, Dur Tu ánh mắt đều tràn đầy cao ngạo, bá đạo, chút nào không đem Sở Lâm không coi vào đâu, mặc dù Sở Lâm trước sau giết Dur Thanh cùng Dur Lăng .

Bởi vì, ở một người cho tới bây giờ đều bị quang hoàn vòng quanh trong mắt người, Sở Lâm không xứng .

"Thật cuồng a ." Mặt khác hai cái thanh niên nhìn Dur Tu thân ảnh, đều không khỏi âm thầm lắc đầu, trong lòng đối với Sở Lâm hơi có chút thương hại .

Đắc tội người nào không được, cư nhiên đắc tội Dur gia trăm năm nhất ngộ thiên tài ... Muốn nói bắt đầu Dur Tu, chỉ là ngoại viện đệ tử thân phận, cũng đã ở Nội Viện đều thanh danh vang dội tồn tại .

Nếu quả thật nói, ở ngoại viện trong hàng đệ tử, còn có ai có thể chấn trụ Dur Tu lời nói, khả năng cũng chỉ có nàng chứ ?

Hai người thanh niên trong đầu, không hẹn mà cùng nghĩ bắt đầu đạo kia nổi bật tuyệt mỹ rồi lại vô cùng băng lãnh đáng người, cái kia kinh tài tuyệt diệu, phong hoa tuyệt đại nữ nhân .

"Ta chỉ ra hai chiêu ." Ngôn ngữ đậm nhiên, ánh mắt bình tĩnh, Dư Tu nhìn phía Sở Lâm, phảng phất đang nhìn một người chết, hần có tuyệt đối tự tin, ở hai chiêu bên trong giết chết Sở Lâm .

Sau một khắc, hần nâng lên một quyền, lực lượng kinh khủng chợt ngưng tụ, theo mặc dù hướng Sở Lâm oanh khứ, không có bất kỳ chiêu thức, chỉ là thật đơn giản một quyền, nhưng này một quyền bên trong, lại hỗn loạn lấy khiếp người Tâm Hồn uy thế .

Sở Lâm cau mày, cảm thấy một áp lực trước đó chưa từng có, lập tức thân hình chợt lui, vội vàng đem Dương Hồ ném một bên, đồng thời tụ lại cả người linh lực, đồng dạng hướng Dư Tu oanh khứ một quyền .

Một tiếng nổ vang, chỉ thấy Dư Tu một quyền kia linh lực, trong nháy mắt đánh tan Sở Lâm một quyền, lực lượng kinh khủng theo mặc dù đụng vào Sở Lâm ngực .

"Phốc!" Sở Lâm phun ra một ngụm máu tươi, lui mấy chục bước mới khó khăn lắm dừng bước, ánh mắt tràn đầy vẻ hoảng sợ .

Linh vũ tam trọng lực lượng, lại cường hãn đến mức độ này sao!

"Lại còn đang đứng ." Một thanh niên cảm thấy ngoài ý muốn nói .

"Nhất chiêu ." Dư Tu thần sắc bình tĩnh như cũ, chỉ là nhàn nhạt nói hai chữ, theo mặc dù hần lần nữa nâng lên một quyền, một Tử Hắc sắc linh lực ngưng tụ mà thành, sát khí phóng ra ngoài .

"Là Cửu Long Quyền!" Mặt khác hai cái thanh niên đồng thời kinh hô lên nhất thanh, xem ra Dư Tu là thật muốn đẩy Sở Lâm với tử địch .

Sát khí đập vào mặt, nhường ra lâm cảm thấy da đầu tê rần, thậm chí có chút muốn đánh thức Vạn Hạo Nhiên xung động .

Chỉ là, đối mặt Dư Tu cao ngạo, Sở Lâm ngạo ý cũng không khỏi kích phát ra, trong lòng giận dữ hết : "Con con này hai chiêu, ta Sở Lâm lẽ nào không tiếp nổi sao!"

Chỉ thấy hần nâng lên song chưởng, Linh Hải trong linh khí khuynh sào mà ra, hình thành một đạo trùng kích, hướng Dư Tu đi .

"Ầm!"

Lưỡng đạo linh lực đụng đánh vào cùng nhau, cả phiến Cồn Cát cũng vì đó chấn động .

Sở Lâm thân ảnh bay ngược mà ra, rơi trên mặt đất, cả người đều là tiên huyết .

Cát bụi rơi xuống, lộ ra Dư Tu cao ngạo thân ảnh, hần khí tức bình ổn, hiển nhiên mới vừa một kích cũng không có tiêu hao hần bao nhiêu lực khí .

"Hai chiêu ." Dư Tu nhàn nhạt nói, xoay người rời đi, xem cũng không có liếc mắt nhìn té trên mặt đất máu me khắp người Sở Lâm .

Cao ngạo hần, cũng không quan tâm vẫn con kiến hôi chết sống . Hôm nay xuất thủ, đại khái cũng bất quá là bởi vì Sở Lâm không vâng lời ý tứ của hần đi.

"Vừa rồi một kích, mơ hồ đã có linh vũ Tử Trọng uy thế . Dư gia thiên tài, thật đúng là biến thái a ."

"Xem ra năm nay tấn cấp tái Tử Cường, Dư Tu là ngồi vững vàng ."

Hai gã khác thanh niên cũng không để ý Sở Lâm chết sống, lắc đầu rời đi .

Chỉ là, Dư Tu ba người cương rời đi không lâu sau, nơi đây cũng là bỗng nhiên trong lúc đó Hắc Phong đại tác phẩm, trong chớp mắt tịch quyền cả phiến Cồn Cát .

"Ô ô ô ..."

Hắc Phong trung, truyền ra từng đạo âm thanh trầm thanh âm, chỗ đi qua, mặt cỏ thực vật nhanh chóng héo rũ, sinh cơ sát cái kia rồi biến mất .

Một tòa khoáng đạt kiến trúc ở Hắc Phong bên trong như ẩn như hiện, cao mười mấy trượng Cự Môn, biểu tình dữ tợn pho tượng, kỳ dị cổ quái văn tự ...

"Tinh nghìn năm, mộng nghìn năm, bao nhiêu hậu bối đình dưới cầu ."

"Đừng lại vào sinh tử, tất cả tu hành tản chảy về hướng đông ."

Một đạo thần nhiên thanh âm tự hư không bên trong truyền đến, theo mặc dù, rộng lớn kiến trúc bên trên, đạo kia cao mười mấy trượng Cự Môn yên tĩnh mở ra, tiếp theo lấy, nó lại yên tĩnh đóng cửa .

Khoảng khắc sau khi, kiến trúc tiêu thất, Hắc Phong tiêu tán, Cồn Cát khôi phục dĩ vãng tĩnh mịch .

Chỉ là, Sở Lâm cùng Dương Hồ thân ảnh, cũng đã chẳng biết đi đâu .

"Ông!"

Trong không khí truyền đến một hồi rung chuyển, một cái Tử Bào lão nhân từ trong hư không dậm chân mà ra, khuôn mặt ngưng trọng nhìn trước mắt mảnh này Côn Cát, mà vốn là đóng đầy nếp nhăn mặt mo, lúc này càng là sâu đậm chen với nhau .

Huru Huru huru!

Lại là ba bóng người xuất hiện, đồng dạng cũng là niên kỷ rất lớn lão nhân, một cái trụ lấy ba tong, một cái mặt mũi hiền lành, còn có một cái mày kiếm như đao, không giận mà uy .

Ngoại viện Tam đại trưởng lão!

"Vừa rồi cổ khí tức kia ..." Tử Bào lão nhân không quay đầu lại, như trước nhìn mảnh này Côn Cát, tự lẩm bẩm .

"Ngươi ..." Tam Trưởng Lão vừa muốn nói, đã thấy Đại Trưởng Lão mi mắt trừng, lập tức đem lời nuốt xuống .

Theo mặc dù, thuận theo Đại Trưởng Lão ánh mắt nhìn, chỉ thấy cái kia Tử Bào lão nhân ổng tay áo chỗ, thỉnh linh về lấy ba đóa kim sắc hoa mai!

Tam Trưởng Lão thần sắc rõ ràng trệ trệ, tức thì nhìn phía Tử Bào lão nhân thần sắc nhiều hơn rất nhiều kính nể .

"Sinh Tử Điện, lại là Sinh Tử Điện ." Hồi lâu sau khi, Tử Bào lão nhân lắc đầu, thanh âm tựa hồ có hơi cô đơn : "Ta lại tới chậm ..."

Quay đầu, hần nhìn về phía ba vị trưởng lão, khẽ gật đầu ý bảo, liền thân hình lóe lên, biến mất, không có để lại chút khí tức nào, gần giống như chẳng bao giờ xuất hiện qua.

Tử Bào lão nhân đi xong, ba vị trưởng lão mới thở phào nhẹ nhõm .

"Lại là 'Nơi đó ' người, hoàn hảo lão đại vừa rồi sớm một chút nhắc nhở ta ." Tam Trưởng Lão thiết Thanh Tùng ngay thẳng trên mặt cửa, cư nhiên lộ ra một tia may mắn .

"Không nghĩ tới thời gian qua đi trăm năm, Sinh Tử Điện lại một lần nữa xuất hiện ở Hắc Phong hợp trung ." Nhị Trưởng Lão Mộc Hàm Sơn hí hửng nói, hần tự nhiên biết, Sinh Tử Điện đối với Vũ Tu mà nói, đại biểu lấy cái gì .

"Nghe đồn vừa vào Sinh Tử Điện, liền có tuyển trạch sinh tử cơ hội . Điều này làm cho bao nhiêu Thọ Nguyên sẽ hết cường giả trước đi sau kẻ, chỉ là, đến nay ta đều chưa có nghe nói qua, có ai từ Sinh Tử Điện trung sống đi ra ." Đại Trưởng Lão Âu Dương Nhưng mị lấy mắt lão, lắc đầu nói .

"Nếu 'Nơi đó ' người đã biết rồi, việc này chúng ta cũng không cần lại hướng thượng bẩm báo . Mới vừa cái kia cổ trùng thiên tử khí, phải có không ít cường giả cảm ứng được, tin tưởng chẳng mấy chốc sẽ đến đây . Lão nhị, lão ba, sẵn bần lập tức thủ tiêu, để tránh khỏi tạo thành đệ tử tử thương ."

"Ừ."

Ba bóng người, thần tốc rời đi .

Sẵn bần thủ tiêu, hết thấy ngoại viện đệ tử đều vội vã rời đi, mà Hắc Phong hợp, cũng là nghênh đón khác một nhóm người dừng mảnh vào .

Mảnh này Côn Cát, lần lượt từng bóng người không ngừng xuất hiện, phủ trang phục thiên kì bách quái, cái gì người như vậy đều có, không ngừng xung đột phát sinh, thi thể càng là tùy ý có thể thấy được .

...

Vào giờ phút này Sở Lâm, vẫn còn nằm ở trạng thái hôn mê, mà thân thể hần xung quanh, từng đạo bạch sắc Linh Thể trôi lầy, quay chung quanh lầy, đối với Sở Lâm huyết nhục chỉ khu phi thường khát vọng, lại tựa hồ như lại kiêng kỵ lấy cái gì, không dám đến gần .

"Vì sao có như vậy nồng nặc tử khí ?"

Sở Lâm Linh Hải bên trong, Vạn Hạo Nhiên tỉnh lại .

Chương 37: Thượng Cổ Tu La Chiến Trường

Đây là một vùng tăm tối yên lặng không gian, vô tận từ khi ở trong đó bốc lên .

Một đạo thân ảnh to lớn xuất hiện, nhất thời một tiếng sấm rền Bá Liệt khí thế vô án, có thể dùng phiêu phù ở Sở Lâm bên người Linh Thể chột thối hậu .

"Đây là cái gì địa phương, lại có nhiều như vậy oán linh ." Vạn Hạo Nhiên trông mắt đen nhánh Trung Sơn sông Huyền Diệt, nhân thần giống như một mạch đâm cừu thiên Lợi Kiếm, đâm rách hắc ám, một mạch hướng không gian ở chỗ sâu trong .

Mặc dù bây giờ lấy Linh Thể hình thức tồn tại, nhưng hẳn dù sao tu vi Thông Thiên, thủ đoạn kinh người, lúc này đã kinh đơn giản động tất không gian chỗ sâu cảnh vật .

"Thượng Cổ Tu La Chiến Trường!"

Không gian ở chỗ sâu trong, đó là một tòa không biết dài đến đâu Thông Thiên Cự Bì nằm ngang trên mặt đất, liếc nhìn lại, càng nhìn không đến phần cuối, mà quay chung quanh lấy Cự Bì, là ngay cả miền kiến trúc, đều là khí thế rộng rãi, đường hoàng đường như cung điện, khó có thể muốn tượng, như vậy hạo lớn đến bất khả tư nghị công trình, sẽ là xuất từ người phương nào thủ bút .

Tình cảnh này, may là Vạn Hạo Nhiên kiến thức, đều thăm kinh hãi .

"Những thứ này Linh Thể, có thể đều là Đại Bổ Chi Vật a!" Thu hồi ánh mắt, Vạn Hạo Nhiên nhân nhạ thoáng nhìn xung quanh những thứ kia trôi lầy Linh Thể, khẽ cười một tiếng .

Một hấp lực lấy Vạn Hạo Nhiên làm trung tâm, chột bạo phát, thần tốc hình thành một đạo toàn oa, chu vi trong vòng trăm thước Linh Thể trong chớp mắt bị tịch quyền không còn một mảnh .

Tiếp theo lấy, chỉ thấy Vạn Hạo Nhiên thân ảnh cư nhiên mơ hồ ngưng thật vài phần .

"Tiểu lâm tử, như thế cơ duyên tốt, hiện tại bất tỉnh, còn đợi khi nào ?" Vạn Hạo Nhiên chỉ tay một cái, một đạo tinh thần lực chuyển roi trạng ngưng tụ mà ra, ở Sở Lâm trên người quất một cái .

Linh hồn hơi đau đớn, Sở Lâm ý thức hồi phục lại, mà mở mắt ra lúc, theo bản năng hỏi : "Đây là nơi nào ?"

"Thượng Cổ Tu La Chiến Trường ." Vạn Hạo Nhiên bay tới Sở Lâm trước mặt, nhân nhạ nói .

"Thượng Cổ Tu La Chiến Trường ?" Sở Lâm nghi hoặc khó hiểu, chính mình không phải mới vừa vẫn còn ở cùng Dư Tu chiến đấu sao?

Mặc dù nói Dư Tu cuối cùng chiêu đó lực sát thương mạnh mẽ kinh người, mình cũng tựa hồ bị thương rất nghiêm trọng ... Chờ một chút ! Tồn thương ?

Sở Lâm bỗng nhiên đứng dậy, chỉ thấy vết thương trên người mình cư nhiên đã kinh khép lại, hơi chút nhất hoạt động, gân cốt trên người cạc cạc vừa vang lên, lại tựa như tràn ngập lực lượng, nếu như không phải trên người đã kinh hong gió vấy kết vết máu, Sở Lâm thậm chí cho rằng mình đang nằm mơ .

Ngẩng đầu nhìn phía trước mắt này đạo thân ảnh to lớn, Sở Lâm ánh mắt mang theo hỏi .

"Người tại sao hội đi tới nơi này, ta không biết, ta cũng là đến nơi này mới tỉnh lại ." Vạn Hạo Nhiên quét mắt Sở Lâm bày kín toàn thân vết máu, tiếp tục nói : "Nhưng từ dáng vẻ của người nhìn lên, ở tiền đến trước, hẳn là phát sinh qua một trường ác đấu, hơn nữa người còn bị thật nghiêm trọng tổn thương . Dĩ nhiên, lấy người biến thái thể chất, nghịch thiên năng lực khôi phục, đến bây giờ có thể sinh long hoạt hổ, cũng chẳng có gì lạ ."

"Thể chất của ta ?" Sở Lâm chân mày vì vi nhất thiêu, đây đã là Vạn Hạo Nhiên lần thứ hai nhắc tới thể chất của hắn .

"Liên quan tới thể chất của người, bây giờ còn chưa phải lúc để cho người biết ."

"Cái kia liên quan tới Thượng Cổ Tu La Chiến Trường đâu?" Vạn Hạo Nhiên nếu không nói, Sở Lâm tự nhiên cũng sẽ không nhiều hỏi, mà là phóng nhãn nhìn bốn phía, hắn không có Vạn Hạo Nhiên cường đại như vậy tinh thần lực, cho nên ngoại trừ xích hắc sắc đại địa bên ngoài, liền chỉ có thể nhìn thấy bụi mông mông một mảnh .

"Thượng Cổ Tu La Chiến Trường là một cái độc lập với các thế giới không gian đặc thù, còn như nó khởi nguồn, nghe đồn, ba vạn năm trước, từ một tràng sử thượng thảm thiết nhất đại chiến sinh ra . Ở trận này trong chiến tranh, bỏ mình vô số cường giả, tựa như cả vùng đất này, có người nói vốn là màu vàng kim, là bị những cường giả này huyết nhuộm thành Xích Hắc sắc ." Vạn Hạo Nhiên giải thích .

Sở Lâm tán thành Vạn Hạo Nhiên lời nói, đồng thời trong lòng cũng là mọc lên một đạo nồng nặc chán động, hắn có thể từ nơi này mảnh nhỏ Xích Hắc

sắc trong đất cảm ứng được một nồng nặc linh lực, chỉ có cường giả tuyệt thế huyết, mới có thể ở ba chục ngàn cuối năm ngày hôm nay, như trước bảo trì lấy như vậy nồng nặc linh lực đi!

"Đó là một hồi cái gì cấp bậc chiến tranh a!" Sở Lâm cảm thán một tiếng .

"Tham dự cái kia tràng chiến tranh, người yếu nhất, cũng tuyệt đối siêu việt Bất Tử Cảnh ." Vạn Hạo Nhiên giọng nói khẳng định nói, sau đó, sắc mặt hắn cũng là nhiều hơn một tia tiếu dung : "Chính là bởi vì tham dự cái kia tràng chiến tranh đều là cường giả tuyệt thế, cho nên nơi đây mới có thể ẩn dấu lấy vô tận kỳ ngộ cùng bảo vật . Đồng dạng, nơi này trình độ hung hiểm, cũng là cường từ nhất sinh ."

"cửu từ nhất sinh ... Nguy rồi! Hồ Từ người đâu!" Sở Lâm trầm ngâm chốc lát, bỗng nhiên nhớ tới, lúc đó mình cùng Dư Tu thời điểm chiến đấu, Dương Hồ còn ở bên cạnh ngủ say, mà giờ khắc này bên cạnh nhưng không thấy Dương Hồ thân ảnh .

"Người ngủ say lúc, nơi đây cũng không người khác ." Vạn Hạo Nhiên ở cổ đồng hòa hợp sau khi, liền đã ngủ say, cho nên cũng không biết Dương Hồ tồn tại .

"Lẽ nào hắn cũng không có tiến nhập cái không gian này ?" Sở Lâm tự nói một tiếng, chính mình hôn mê sau khi, phát sinh tất cả mình cũng không thể nào biết được, nhưng chỉ cần Dương Hồ không có tiến nhập cái không gian này, đó chính là vạn hạnh .

Bằng không, Dương Hồ vừa không có Vạn Hạo Nhiên mang theo, đối với cái này thế giới hoàn toàn không biết gì cả, đó mới gọi chắc chắn phải chết .

"Từ cùng một cái địa phương tiến nhập, liền tất nhiên sẽ hàng lâm ở Tu La chiến trường cùng một cái địa phương ."

Vạn Hạo Nhiên lời nói, làm cho Sở Lâm hơi Tâm An .

"Dùng!"

Đúng lúc này, một đạo rung động lòng người tiếng vang trầm trầm đột ngột vang lên, làm cho Sở Lâm toàn bộ tâm thần đều run lên bần bật, trong lúc nhất thời, lại có chủng muốn hồn phi phách tán ảo giác .

Thanh âm, tự chiến trường ở chỗ sâu trong truyền đến, mệnh mệnh cuộn cuộn tư thế, mệnh mệnh lực, có thể dùng bụi mông mông sương mù - đặc đều ngăn ngại tản ra .

Đứng tại cái này ngăn ngại nhất khắc, Sở Lâm thấy được chiến trường ở chỗ sâu trong, cái kia một khối mệnh mông vô bờ Cự Bi, cùng với cái kia mảnh nhỏ liên miên như cung điện một dạng kiến trúc .

"Thần Châu trống trận!"

Vạn Hạo Nhiên nhìn phía chiến trường chỗ sâu nhãn thần, lại có chút ngưng trọng .

"Thần Châu trống trận, chính là ta Chiến Thần Điện bảo vật, dùng cổ người, tu vi phải đạt được Bất Tử Cảnh . Cái không gian này lại có thể dung nạp Bất Tử Cảnh uy thế, xem ra chúng ta tiến nhập hạch tâm chiến trường ."

"Tu La chiến trường, tự ba vạn năm trước đại chiến sau khi, không gian bốn vỡ nát thành năm mảnh, phân tán thành rất nhiều mảnh nhỏ . Mà chúng ta nhà, chỉ là trong đó một khối mảnh nhỏ mà thôi ."

"Nếu không phải một cái hoàn chỉnh vững chắc không gian, bên ngoài có khả năng thừa nhận uy thế tự nhiên hữu hạn, có chút mảnh nhỏ, nhất đại chỉ có thể thừa nhận Huyền Võ Cảnh uy thế, mà có chút mảnh nhỏ, thì có thể tiếp nhận được Bất Tử Cảnh uy thế . Nếu như vượt lên trước thừa nhận giới hạn, sẽ gây nên chiến trường bốn hội, tại chiến trường bên trong người, đem toàn bộ bỏ mình ."

"Đồng dạng, năng lực chịu đựng yếu chiến trường, nguy hiểm đối lập nhau cũng tiểu, mà năng lực chịu đựng mạnh, nguy hiểm liền so với đại . Mỗi cái chiến trường đều là một cái không gian mảnh nhỏ, ở một cái riêng thời gian, mảnh nhỏ đem cùng một chút thế giới trùng hợp, do đó mở ra những thứ kia thế giới thông hướng chiến trường đại môn, mà ở hai cái không gian đại môn đóng lại thời điểm, chiến người trong sân sẽ nhận được chính mình thế giới Tiếp Dẫn, do đó ly khai chiến trường ."

"Ta không biết chúng ta là sao vậy tiến đến Tu La chiến trường, nhưng không may, chúng ta tiến vào, là đủ để thừa nhận không được Từ Cảnh uy thế hạch tâm chiến trường ."

Nói đến đây, Vạn Hạo Nhiên chân mày, không khỏi hơi nhíu bắt đầu .

Một cái Thối Thế Cảnh Vũ Tu, tiến nhập một cái Bất Tử Cảnh đều cửu từ nhất sinh Thượng Cổ Tu La Chiến Trường ...

Chương 38: Trăm năm lâu lắm chỉ tranh sớm chiều

"Đừng!"

Ung dung tiếng trống, lần nữa truyền đến .

"Bên kia hẳn là xảy ra chiến đấu ." Sở Lâm ánh mắt lóe lên, đối với cái kia mảnh nhỏ không biết cung điện khu nhà, trong lòng lại có chút hướng tới .

"Từ tiếng trống có thể nghe ra, đó nhất định là tràng ác đấu ." Vạn Hạo Nhiên mi mắt híp lại, về phía trước nhẹ nhàng vài mét, quay đầu hướng Sở Lâm nói : "Mới vừa ta hấp thu một ít Linh Thể, hơi chút khôi phục điểm Linh Hồn Lực Lượng, người theo sát ta, không thể ly khai ta mười thước bên ngoài, có bất kỳ dị trạng gì, muôn ngàn lần không thể la to, dùng niệm lực cho ta biết ."

Tiếng rơi xuống, chỉ thấy Vạn Hạo Nhiên đầu ngón tay bắn ra, một đạo bạch quang rơi vào Sở Lâm trên người, hình thành một đạo vòng bảo hộ, sau đó hắn liền tung bay về phía trước .

Sở Lâm gạt đầu đuôi kịp, có thể có Vạn Hạo Nhiên dẫn đường, là không còn gì tốt hơn nhất .

Xích hắc sắc đại địa, liên miên vô tận, trong lúc đi lại, chỉ cảm thấy từng cỗ một linh lực cùng tử khí không ngừng bốc lên .

Hai người một trước một sau, chậm rãi hướng về vậy được mảnh kiến trúc đi tới .

Khoảng chừng nửa giờ, một đạo Thông Thiên Cự Bi xuất hiện ở Sở Lâm trước mắt .

Cái tòa này Cự Bi, té trên mặt đất, hướng lấy khu nhà phương hướng kéo dài đi, Cự Bi dưới chân, là một mảnh phương viên mấy trăm thước hổ sâu, gió thổi qua lúc, mang theo hô hô thanh âm, ở nơi này giống như mất đi trên thế giới, có vẻ hơi âm u .

Sở Lâm chậm rãi đến gần, phát hiện Cự Bi trên, rậm rạp chằng chịt khắc lên đủ loại màu sắc hình dạng văn tự, những chữ này thể đều là hắn chưa từng thấy qua.

"Cái tòa này Cự Bi, là bị khó có thể tưởng tượng sức mạnh to lớn đánh ngã . Hậu thế Vũ Tu tiến nhập nơi đây tìm kiếm cơ duyên, liền ở mặt trên của nó trước mắt mình tới tới vết tích ." Vạn Hạo Nhiên ánh mắt đảo qua Cự Bi, giải thích nói, tiếp theo, hắn giơ tay chỉ hướng một chỗ chữ viết, nói : "Đây là Thần Châu Đại Lục văn tự ."

"Phía trên viết cái gì ?" Sở Lâm hiếu kỳ hỏi.

"Nào đó Tu Vũ trăm năm, vẫn đình Bất Tử Cảnh, thế nhưng Thiên Đạo Huyền Ảo, lâu dòm ngó không được kỳ diệu, bây giờ khổn Bất Tử Cảnh đã hai trăm năm năm hơn . Lần này đến, nếu Sinh, chắc chắn đập phá bất tử . Thần Châu trải qua, mười ba ngàn năm, Long Xà đảo trương Tiểu Thiên ." Vạn Hạo Nhiên chiếu lấy văn tự niệm đến, sau đó khẽ lắc đầu, nói : "Từ chữ viết xem, chỉ ít cũng có một trăm năm, ta mất đi nhục thân lúc, là Thần Châu trải qua, một vạn hai ngàn năm trăm năm ."

Chỉ chớp mắt, 600 Xuân Thu ...

Sở Lâm biết Vạn Hạo Nhiên lúc này ngũ vị tạp trần nội tâm, thức thời không nói gì .

"Khắc chữ tiểu tử, trăm năm vẫn đình Bất Tử Cảnh, cũng là một thiên phú tuyệt hảo hạng người a ." Rất nhanh, Vạn Hạo Nhiên phục hồi tinh thần lại, cười cười, nhìn phía Sở Lâm, trêu ghẹo nói : "Tiểu lâm tử, ta xem người cũng khắc một nhóm đi, có thể ở nơi này khắc chữ, không người nào là nhất phương cường hào ?"

"Chỉ bằng lực lượng của ta, miễn bàn khắc chữ, phỏng chừng phách điểm bụi xuống đều không thực tế ." Sở Lâm bắt đắc dĩ nhún vai, hắn nhưng thật ra nghĩ, dù sao mình đã tới .

"Không sao cả, người vẽ kỳ hình, ta đưa ra lực ." Vạn Hạo Nhiên vung tay lên, một đạo Bạch Mang bắn nhanh mà ra, lại trước mắt trên tấm bia đá lấy xuống một đạo trường vết .

Thấy thế, Sở Lâm khoe miệng hơi giương lên, theo mặc dù nói : "Trăm năm lâu lắm, chỉ tranh sớm chiều ."

"Trăm năm lâu lắm, chỉ tranh sớm chiều ?" Vạn Hạo Nhiên mặc niệm một tiếng, thâm thúy trong con người hơi hiện lên một đạo tinh mang .

Hắn đã gặp qua người, vô số vô số, nếu như đổi thành trước hắn đã gặp qua đại đa số văn sinh hậu bối, chứng kiến trương Tiểu Thiên khắc chữ, trong lòng ngoại trừ kính nể cùng ước ao, chỉ sợ cũng không có cái gì .

Nhưng duy Độc Nhân trước cái này Thối Thế Cảnh con kiến hôi, lại sở hữu đi siêu việt tự tin .

Cái này rất cường rất ngạo!

Nhưng có đôi khi, Tu Vũ một đường, muốn, chính là chỗ này cổ cường ngạo .

Sở Lâm giờ tay lên huy động, tỏ ra vài cái hình dạng .

Cũng trong lúc đó, mấy đạo Bạch Mang liên tiếp bắn ra, ở trên tấm bia đá trước mắt rồng bay phượng múa, trông rất sống động một hàng chữ lớn .

Trăm năm lâu lắm, chỉ tranh sớm chiều!

Thần võ trải qua, tám ngàn 327 năm, Sở Lâm!

Sở Lâm chỉ hình, Vạn Hạo Nhiên lực, khí tức cường ngạo, hiện ra hết trong đó, phong mang tất lộ .

"Chúc mừng ngươi, trở thành khối Cự Bi hết thủy khắc chữ trung, vị thứ nhất Thối Thể Cảnh cường giả!"

"Thiếu bản thủ ta, còn Thối Thể Cảnh cường giả . Chẳng qua ... Cảm tạ ."

Hai người nhìn nhau cười, tiếp tục đi về phía trước .

...

Khu nhà ở chỗ sâu trong, một cái vài trăm mét rộng lớn màu đỏ thẫm hổ to, đem nguyên bản nối liền không đứt kiến trúc sinh sôi tách ra, đột ngột phải nhường người nhìn có chút khó chịu .

Lúc này, hơn mười nói phù áo quần lồ lộ thân ảnh xuất hiện ở hổ to bên cạnh, những người này thoạt nhìn đều là trung lão niên bộ dạng, mặc quần áo chất liệu đều cao đương vô cùng, làm cho một loại ở lâu cao vị cảm giác .

Chỉ là lúc này nhìn lại, những người này lại có vẻ hơi chật vật .

"Vốn tưởng rằng phát hiện một viên bất tử đan là một cơ duyên to lớn, lại không nghĩ rằng cư nhiên đưa tới một đám mạnh mẽ đại kham so với Bất Tử Cảnh thân khô . Thực sự là xui!" Một người vóc dáng gầy nhom, hai tán hoa râu trung niên nhân hùng hùng hổ hổ ngay tại chỗ ngồi xuống, nhắm mắt điều tức .

"Tuy là quá trình khúc chiết một chút, nhưng cuối cùng bất tử đan vẫn là tới tay, cũng coi là một chuyện may mắn ." Một cái ăn mặc kiểu thư sinh nam tử nhẹ cười cười, mặt mang gió xuân nói .

"Bất tử đan là tới tay, hiện tại ở trên thân thể ngươi, nhưng là chỉ có một viên, sao vậy phân ?" Có một tục tăng đại hán tức giận hừ một câu .

Hắn lời nói vừa dứt, người khác đều lập tức nhìn về phía nam tử kia, ngay cả vừa rồi vị kia nhắm mắt dưỡng thần người gầy cũng mở mắt ra, ánh mắt ảm có bất thiện .

"Mới vừa cùng thân khô chiến đấu, ta Phiêu Miểu Nhai tổn thất nhất đại, này cái bất tử đan, lý nên phân cho ta Phiêu Miểu Nhai ." Không đợi cái kia thư sinh mở miệng, một cái phụ nữ trung niên đã trước hừ một tiếng .

"Truyện cười! Ngươi Phiêu Miểu Nhai đã chết hai người Bất Tử Cảnh người, vậy là các ngươi Phiêu Miểu Nhai chính mình học nghệ không tinh . Cư nhiên còn không thấy ngại mở miệng muốn bất tử đan ." Lập tức, một đạo thanh âm phản đối liền đã vang lên .

Tiếp theo lấy, cả người treo áo khoác ngoài trung niên nhân đứng dậy, nói : "Mới vừa nhất chiến, nếu không có ta Chiến Thần Điện Thần Châu trấn trận, chư vị có thể hay không sống đến đó, vuơ còn chưa biết . Cho nên, bất tử đan lý nên thuộc về ta Chiến Thần Điện ."

"Khẩu khí thật là lớn . Không có ngươi cái kia phá cổ, lão tử như cũ sống rất tốt đấy!" Cái kia vóc người gầy nhom trung niên nhân vỗ đùi liền đứng lên .

"Dám vũ nhục ta Chiến Thần Điện bảo vật, muốn chết ah ?" Chiến Thần Điện nhân lập tức phát hỏa đứng lên .

"Ta nhờ vào!" Người gầy kia hung hăng hừ một khẩu, vẫy một cái tay áo, nói : "Muốn nói đánh lộn, ta khô tâm Lão Ma ai cũng chưa sợ qua ? Coi như là các ngươi Chiến Thần Điện cái kia hay là nhân vật truyện kỳ Vạn Hạo Nhiên đứng ở lão tử trước mặt, lão tử đều mặc xác hắn ."

"Ngươi làm càn!" Chiến Thần Điện trung niên nhân gầm lên một tiếng, tại chỗ liền giờ trong tay lên trống trận .

Thấy tình thế không đúng, cái kia thư sinh nhanh lên tự tay ngăn cản, nói : "Đang ngồi chư vị ở Thần Châu Đại Lục, đều là sắp xếp bên trên tên cao thủ . Động một chút là đánh đập tàn nhẫn, truyền đi há lại không cho văn sinh hậu bối truyện cười ?"

"Mảnh chiến trường này có thể không chỉ chúng ta Thần Châu Đại Lục nhân hàng lâm, nguy hiểm không biết còn có rất nhiều . Mọi người hắn là đoàn kết nhất trí, dặt tay cùng ă. Còn như bảo vật, tạm thời để trước ta đây, chờ chúng ta đi ra ngoài sau này, làm tiếp phân phối như thế nào ?" Thư sinh nói ra cái đề nghị .

"Nghe tiếng đã lâu son hà Uyển chủ bức nào thư sinh là một diệu nhân, ta tin tưởng cách làm người của ngươi ." Có người đồng ý gật đầu .

"Thả ngươi vậy thả ngươi vậy đi, dù sao cũng hơn ở có chút nửa người nửa ngọc người trong tay tốt." Chiến Thần Điện trung niên nhân hừ một tiếng .

"Ha, ngươi nói người nào nửa người nửa ngọc!" Khô tâm Lão Ma ni mắt trừng, một bên bức nào thư sinh vội vàng đem chi ngăn lại .

...

Mà ở hồ to mặt khác, Sở Lâm thân ảnh chậm rãi đi ra .

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 39: Tiên Cung trong tuyệt mỹ nữ tử

Một đường từ Cự Bi đi tới, ở Vạn Hạo Nhiên dưới sự chỉ dẫn, Sở Lâm cũng không có gặp gỡ cái gì hung hiểm, mà mỗi khi có vật còn sống xuất hiện ở phương viên trăm mét, Vạn Hạo Nhiên đều có thể trước giờ cảm giác, do đó né qua đi .

"Những thứ này bụi Hắc Tử năng lực đủ che người ánh mắt, chỉ cần không phải lấy niệm lực am hiểu Vũ Tu, tối đa cũng chỉ có thể nhìn thấy 50 mét ra ngoài cảnh ." Vạn Hạo Nhiên đi tới hồ to sát biên giới, cảm ứng được hồ to đối diện mười mấy người tồn tại, đối với Sở Lâm nhắc nhở : "Cái này hồ to đối diện, có mười mấy người ."

"Một đường đến đây, đã kinh ngộ tốt nhất vài nhóm, cộng lại có ít nhất hai, ba trăm người ." Sở Lâm ở hồ to bên cạnh ngồi xổm xuống, mắt lộ ra suy tư màu sắc : "Bọn họ đều là mới xông lấy cái này hồ to tới . Chẳng lẽ, nơi này có cái gì bảo vật hay sao?"

Có lẫn lộn từ khí yếm hộ, lại có Vạn Hạo Nhiên niệm lực bao phủ, ngoài mấy trăm thước, hầu như không có người có thể phát hiện Sở Lâm tồn tại .

Còn như, Vạn Hạo Nhiên, vốn là Linh Hồn Chi Thể, cùng nhau đi tới lại đã hấp thu không ít Linh Thể, Linh Hồn Lực Lượng lại khôi phục một ít, nếu như hắn có ý định ẩn núp, phỏng chừng coi như lại gần ba mươi mét, chưa từng người có thể phát hiện .

"Cái này vốn phải là một mảnh liên miên không đứt kiến trúc, mà đến nơi này, lại đột ngột bị cái này hồ to ngăn cách ." Sở Lâm nhìn chung quanh, chỉ thấy hồ to sát biên giới, khắp nơi Tát Mãn gầy lìa gạch ngói vụn, còn có một ít sụp đổ một nửa phòng ốc, tường đổ, nhìn có chút hiu quạnh, không khỏi suy đoán nói : "Chẳng lẽ là có người dùng một quyền lực, đem cái này phương viên mấy trăm thước kiến trúc, đều hóa thành tro tàn ?"

"Cái này cái hồ hình dạng xem ra, hoàn toàn chính xác giống như ngươi đoán như vậy ." Vạn Hạo Nhiên là xem tới được hồ to toàn cảnh, lúc này gật đầu .

"Hừ!"

Sở Lâm nghe được một đạo tiếng xé gió vang lên .

Tiếp theo lấy, lại là Huru Huru huru mấy đạo thanh âm truyền đến, đang ở trăm mét có hơn .

"Nghe đồn ba vạn năm trước, thượng cổ thể lực Thiên Tinh Cung bị cường giả tuyệt thế lấy một quyền lực huỷ diệt . Ha ha, xem ra nơi này chính là Thiên Tinh Cung địa chỉ cũ!" Đồng thời, một đạo cuồng tiếu truyền vào trong tai .

Sở Lâm thoáng ngừng thở, hắn biết nơi này hung hiểm dị thường, có thể xuất hiện nơi này, đều là chút Bất Tử Cảnh Lão Yêu Nghiệt!

"Có nhiều người hơn tới rồi . Nghe nói có chút thể lực lấy luyện Hóa Linh hồn tăng cường thực lực, bọn họ có chuyên môn cảm giác linh hồn bảo vật ." Vạn Hạo Nhiên thân ảnh hóa thành một đạo Bạch Mang, tiến nhập Sở Lâm Linh Hải, đồng thời nói : "Ta trước vào ngươi Linh Hải bên trong, chỉ cần ngươi không lấy niệm lực cách trở, ta liền có thể cảm giác ngoại giới tất cả ."

"Được." Sở Lâm gật đầu, đồng thời cảm thấy một cỗ lực lượng từ Linh Hải bên trong chuyển vận đến trong cơ thể mình .

"Ta bây giờ Linh Hồn Lực Lượng, có thể cho ngươi phát huy ra ba lần Bất Tử Cảnh tột cùng một kích . Ngươi lấy niệm lực dẫn dắt là được ." Vạn Hạo Nhiên thanh âm ở Sở Lâm trong lòng vang lên .

Sở Lâm lần nữa gật đầu, sau đó thận trọng đi tới một khối đá lớn sau khi ẩn thân .

Rất nhanh, từng đạo tiếng xé gió vang lên, chỉ thấy càng ngày càng nhiều thân ảnh xuất hiện ở hồ to chu vi, lấy hơn mười hai mươi người làm một đám đứng thẳng, lẫn nhau trong lúc đó đều có trăm mét nhiều khoảng cách, hiển nhiên, không đồng nhân đàn đến từ bất đồng đại lục .

Mỗi một chỗ đoàn người đều thấp giọng thảo luận lấy, mà khoảng cách Sở Lâm gần nhất tiếng nghị luận, Sở Lâm nghe nhất thanh nhị sở .

"Thượng Cổ Thời Kỳ, Thiên Tinh Cung đứng hàng ba đại siêu nhiên thế lực một trong, nếu không thực lực thâm bất khả trắc, càng lấy Tam Tuyệt trứ danh, Đoán Khí, luyện dược, điều trị Độc Bộ Thiên Hạ, không có người nào thế lực có thể đưa ra tả hữu ."

"Nếu nơi này thực sự là Thiên Tinh Cung địa chỉ cũ, nói không chừng cái kia Tam Tuyệt thuật đã ở nơi này!"

"Tam Tuyệt thuật, thiên tinh di Sách . Nếu có, ngày sau tất thành châu báu ."

Sở Lâm nghe vào trong tai, mâu quang lóe lên, hần tự nhiên cũng là động tâm, chỉ là thực lực của hắn quá mức thấp, mặc dù có Vạn Hạo Nhiên ba lần Bất Tử Cảnh công kích, đó cũng là dùng để bảo toàn tánh mạng, cực kỳ trân quý, lại có thể nào dùng ở đoạt Đoạt Bảo vật trên .

Phải biết rằng, tại chỗ, sợ rằng Bất Tử Cảnh đỉnh phong cũng không phải số ít .

"Ồ!"

Vào thời khắc này, hồ sâu bên trong bỗng nhiên truyền ra một đạo khê kêu .

Tiếp theo lấy, hồ sâu bên trong từ khí tán đi, một tòa khoáng đạt cung điện từ đó mọc lên, tinh mang lưu chuyển, giống như Tiên Cung .

"Là Thiên Tinh Cung!"

"Thật là Thiên Tinh Cung địa chỉ cũ!"

Hồ sâu chung quanh trong sương mù, truyền ra mấy đạo thanh âm, đoàn người nhất thời nhấc lên một mảnh gây rối .

"Hất xì!"

Huyền phù giữa không trung cung điện lái chậm chậm ra nhất Đạo Môn tới .

"Tinh nghìn năm, mộng nghìn năm, bao nhiêu hậu bối đỉnh dưới cầu ."

"Đừng lại vào sinh tử, tất cả tu hành tản chảy về hướng đông ."

Một đạo thanh âm bình tĩnh tự trong đó yếu ớt truyền đến .

"Cửa điện mở, thiên tinh di Sách định ở trong đó!"

Một đạo thân ảnh đã không nhận được tâm tình kích động, hóa thành một đạo lưu quang, bắn về phía cung điện .

Nhưng mà, đạo thân ảnh này mới vừa xong giữa không trung, bỗng nhiên một trận, sau đó "Xuy xuy " thanh âm vang lên, đạo thân ảnh này ngay cả một câu kêu rên cũng không kịp phát sinh, lại vô căn cứ biến thành nhất cổ xương trắng, rớt xuống đất .

"Thiên nội!"

"Xảy ra cái gì!"

Đoàn người truyền đến kêu sợ hãi .

Xa xa, Sở Lâm trong lòng tất cả giật mình, cho đã mất hoảng sợ màu sắc, sống sờ sờ một người, liền như thế trong chớp mắt hóa thành nhất cổ xương trắng!

Trong lúc nhất thời, hồ to bên trên đoàn người nhìn cái kia quanh quẩn tinh mang cung điện, cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ .

Cung điện cửa, rốt cục mở ra .

Vô tận huyền diệu khí tức từ đó tuôn ra, lưu quang vạn trọng, Khu Tán từ khí .

Hồ to chu vi mấy trăm đạo bóng người, tất cả đều bạo lộ ra, chỉ là giờ này khắc này, ánh mắt mọi người đều gắt gao nhìn chòng chọc huyền phù lấy cung điện .

Sở Lâm tâm đầu nhất khiêu, hầu như ngừng hô hấp, lúc này thân ảnh của hắn cũng lộ ra ngoài, cũng may cũng không có người nhìn về phía hắn .

"Chờ biết cái này những người này một ngày mở chiến Đoạt Bảo, ta nhất định phải thừa dịp loạn đào tẩu ." Sở Lâm ở trong lòng hạ quyết tâm .

"Đẹp!"

Cước bộ đánh sàn nhà thanh âm thanh thúy, từ cung điện bên trong truyền ra .

Cửa điện chỗ, một đạo xinh đẹp thân ảnh, chậm rãi hiện lên trong tầm mắt mọi người .

Đây là một cái mỹ luân mỹ hoán nữ tử, bồng tỉnh từ trong tranh đi ra một dạng, băng cơ ngọc cốt, quần áo như tuyết thánh khiết bạch y, ở tinh quang gian hoi đông đưa, tinh mạch cùng xuất trần ý đập vào mặt, đứng ở cái kia ánh huỳnh quang lượn quanh cung điện phía dưới, giống như là một cái đèn từ cửu thiên tiên nữ .

"Đẹp quá nữ tử ." Sở Lâm trong lòng thở dài, hần dám vững tin, nữ tử này, tuyệt đối là hần đến nay mới thôi gặp qua nữ nhân đẹp nhất, cái loại này Không Cốc U Lan, tinh mạch đậm nhả khí chất, cái loại này đứng ở cung điện phía dưới, tựa như bầm sinh phiêu miểu Tiên Khí .

Chỉ là, nữ tử tuy đẹp, chung quy lại thuộc về ít một chút cái gì . . .

"Nàng không phải là một vật còn sống ." Trong lòng, truyền đến Vạn Hạo Nhiên thanh âm .

Sở Lâm giữa chân mày khurôi một cái, nhìn thật kỹ, tuyệt mỹ nữ tử tuy là chân thực tồn tại, nhưng thật giống như thực sự không có từ trên người nàng phát hiện một tia một hào sinh cơ .

Ánh mắt của mọi người, gất gao nhìn chòng chọc cái này tuyệt mỹ nữ tử .

"Hừ!"

Chỉ thấy nữ tử vron một con tinh tế như ngọc một dạng ngón tay của, hướng về một cái phương hướng nhẹ nhàng điểm một cái, một đạo ánh huỳnh quang chọt bắn ra .

Vô số đạo ánh mắt theo ánh huỳnh quang di chuyển nhanh chóng, mà ở cái kia ánh huỳnh quang chỗ đi phương hướng, một thiếu niên non nớt trên gương mặt, cũng là thông suốt biến sắc .

"Ta thảo!"

Sở Lâm chỉ tới kịp kinh hô một tiếng, đạo kia ánh huỳnh quang liền đã không có vào thân thể hần .

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Sơn cùng thủy tận

"Nguy rồi!"

Sở Lâm biến sắc, không kịp đi suy nghĩ cái kia tuyệt mỹ nữ tử tại sao lại phát hiện mình, cũng không kịp suy nghĩ dưng vào bên trong cơ thể đạo ánh sáng kia là cái gì, mấy trăm đạo làm người ta Tâm Hồn rung mạnh ánh mắt đã kinh rơi ở trên người hần .

Những ánh mắt này chủ nhân, tuyệt đại đa số đều là Bất Từ Cảnh cường giả, cái loại này phảng phất có thể đem người xuyên thấu qua mặc khí tức, làm cho Sở Lâm mồ hôi lạnh chảy ròng, tê cả da đầu .

"Thối Thể Cảnh ? !"

Mà cùng lúc đó, khi thấy Sở Lâm thân ảnh, may là một đám Bất Từ Cảnh cường giả cũng vì đó dừng sò, trong đầu theo bản năng hiện lên một cái ý niệm trong đầu : "Sao vậy khả năng ?"

Đây chính là một mảnh Bất Từ Cảnh cấp bậc Tu La chiến trường, một cái Thối Thể Cảnh Vũ Tu, lại có thể sống đứng ở nơi đây, đây quả thực có chút không thể tưởng tượng nổi!

"Ngây ngốc lấy làm cái gì, còn không chạy mau!" Linh Hải bên trong, truyền đến Vạn Hạo Nhiên có chút lo lắng tiếng hô .

Sở Lâm chợt lấy lại tinh thần, liền vội vàng xoay người muốn chạy .

"Muốn chạy ?"

Khoảng cách Sở Lâm gần nhất, là một cái sắc mặt tái nhợt cùng quỹ một dạng lão đầu, hấn trước hết phản ứng kịp, vẫy tay, chỉ thấy Sở Lâm bên người không gian một hồi vận vẹo, một cái không gian lao lung xuất hiện, đem Sở Lâm cầm cố ngay tại chỗ .

"Không gian chi lực!" Sở Lâm đem hết toàn lực cũng vô pháp nhúc nhích, trong lòng có chút tiêu nóng nảy .

"Tiểu tử, ta rất ngạc nhiên ngươi là sao vậy tiến nhập mảnh này Bất Từ Cảnh cấp bậc Tu La chiến trường, nhưng tiếc nuôi là, vì Thiên Tinh Cung bảo vật, ta không được không lập tức làm thịt ngươi ." Lão đầu chân đạp hư không, hai bước xuất hiện ở Sở Lâm trước mặt, bàn tay khô gầy hướng Sở Lâm đầu đầu lâu đè tới .

Giờ khắc này, Sở Lâm chỉ cảm thấy da đầu tê rần, từ con kia khô gầy trên lòng bàn tay truyền tới hơi thở lạnh như băng làm cho hắn hô hấp trở nên cực kỳ trắc trở, trong cơ thể linh lực càng là trong nháy mắt bị áp chế e rằng pháp lưu chuyển .

"Đây chính là Bất Từ Cảnh lực lượng sao!" Sở Lâm cảm giác trước mắt lão nhân tựa như cùng một tòa núi đồi núi lớn, vền vền một con phở thông bàn tay đè tới, đều rất giống một tòa Đại Sơn đè xuống!

"Ngươi lấy niệm lực dẫn dắt lực lượng của ta, xuất kỳ bất ý, nhất kích tất sát!" Vạn Hạo Nhiên thanh âm nghiêm túc tự Linh Hải trung truyền đến, đồng thời, một cỗ lực lượng chuyển vận đến rồi Sở Lâm tứ chi .

Không gian cầm cố lặng yên tan rã, Sở Lâm cực lực đè nén xuống khăn trương nội tâm, ở bàn tay kia rơi xuống sát vậy, thông suốt giờ tay lên .

Một hủy thiên diệt địa lực lượng tự Sở Lâm có chút bàn tay trắng nõn trung dâng lên, làm cho cái kia lão đầu sắc mặt chợt biến đổi, nhưng mà, còn không đợi hắn thu tay lại lui về sau, một đạo Mặc Sắc quang mang liền đã bắn nhanh mà ra, trong chớp mắt xuyên thủng đầu của hắn đầu lâu .

Lão đầu cánh tay khô gầy còn đánh ở giữa không trung, hai mắt trong sinh cơ nhanh chóng tiêu tán, hắn vô luận như thế nào cũng không nghĩ ra, chính mình một thân Bất Từ Cảnh tu vi, đầy đủ Tiểu Ngạo đại lực cường giả, lại bị một cái Thối Thể Cảnh con kiến hôi giết chết!

Mới vừa tất cả, phát sinh cực nhanh, nhưng mọi người cũng có thể cảm giác được cái kia cỗ vô cùng cường đại rồi lại lóe lên rồi biến mất lực lượng!

Làm cho hết thảy đang hướng nơi này chạy tới cường giả đều chấn động trong lòng, kinh nghi mà dừng bước, nhưng sau đó, nhãn thần cũng là trở nên càng thêm cực nóng .

Tại chỗ, đều là thấy người thể diện quá lớn, mặc cho sẽ không ai tin tưởng cả một cái Thối Thể Cảnh con kiến hôi có thể có đánh giết không được Từ Cảnh cường giả năng lực, cho nên, rất hiển nhiên, thiếu niên này, tất nhiên người mang Dị Bảo!

"Thế gian bảo vật, người có tài mới chiếm được, tiểu tử, ngươi có thể không xứng!"

Một đạo có chút thanh âm the the vang lên, chỉ thấy khoảng cách Sở Lâm cách đó không xa, một người có mái tóc rối tung người vẫy tay, không trung thông suốt nhiều hơn một mặt che khuất bầu trời cò, đón gió tăng trưởng, cuồng liệt Huyền Phong hướng về Sở Lâm gào thét mà tới.

"Âm Minh Tông Huyền Phong Kỳ!"

Linh Hải bên trong, truyền đến Vạn Hạo Nhiên mang theo sát cơ thanh âm .

"Âm Minh Tông ?" Sở Lâm cau mày, hắn biết, người trước mắt nhất định cũng là đến tự Thần Châu Đại Lục .

"Ngừng thờ ." Vạn Hạo Nhiên thanh âm vang lên lần nữa, Sở Lâm lập tức gật đầu nghe theo .

"Xoẹt!"

Kinh khủng Linh Hồn Lực Lượng đánh xé rách ra, Sở Lâm phía sau không khí bị xé mở một vết thương, lộ ra bên trong u ám không ánh sáng hư không .

"Là hư không!" Tóc rối tung người kiêng kỵ thối hậu hai bước, Huyền Phong Kỳ cũng bị bên ngoài thu vào .

"Vào không thể vào, không thể lui được nữa . Chỉ có nghe theo mệnh trời ." Vạn Hạo Nhiên hít một tiếng, theo mặc dù dùng Linh Hồn Lực bọc lại Sở Lâm thân ảnh, hóa thành một vết sáng, bay vào trong đó, đồng thời, một đạo kiệt ngạo vô cùng thanh âm tự hư không bên trong truyền ra .

"Âm Minh Tông tạp mao, trở về nhà, chờ người gia tới lấy ngươi mạng chó!"

Hư không, dần dần khâu lại, không gian lần nữa khôi phục lại bình tĩnh, chỉ là đạo kia cuồng ngạo thanh âm lại kéo dài không thôi, truyền vang ở trong tai mỗi một người .

Chỉ có tóc kia rối tung người, sắc mặt tái nhợt, nhìn đã kinh khâu lại hư không, nhãn thần một hồi lóe lên, trong miệng nói thầm lấy : "Vì sao đạo thanh âm kia, có chút giống như đã từng quen biết ?"

...

...

Hư không, là không gian giữa khe hở, cương phong lạnh thấu xương, vô số sinh vật cổ quái ngủ đông, liền xem như là Bất Từ Cảnh tốt cùng cường giả, cũng đơn giản không dám vào vào .

Sở Lâm trước mắt, là mệnh môn vô bờ cô quạnh cùng hắc ám, nơi đây không âm thanh, lại có thể rõ ràng cảm nhận được có vô số Cương gió đập vào mặt, cái loại này không gì sánh được lực lượng cuồng bạo, phảng phất có thể đem tất cả nghiền nát .

Nếu không phải Vạn Hạo Nhiên dùng Linh Hồn Lực sinh thành vòng bảo hộ, đem vô tận cương phong cắt đứt mở ra, lúc này Sở Lâm sợ rằng sớm đã kinh trở thành mảnh nhỏ .

"Lại đi ba mươi dặm, chúng ta phá vỡ hư không đi ra ngoài ." Linh Hải bên trong, Vạn Hạo Nhiên thanh âm có vẻ hơi suy yếu, hầu như bé không thể nghe, trước hấp thu những thứ kia Linh Thể lấy được lực lượng, lúc này đã kinh dùng không sai biệt lắm .

Sở Lâm gật đầu, tiếp tục tiến lên .

Hư không bên trong, một đạo thiếu niên thân ảnh, cô độc đi, cái kia nhàn nhạt màn sáng, ở vô tận cương phong trong lúc đó, không ngừng lóe lên, liền giống như đêm tối giữa Lục Ánh, lúc nào cũng có thể tắt .

Cô quạnh cùng sâu trong bóng tối, một cái đang nhắm mắt tĩnh tọa thân ảnh, yếu ớt mở hai mắt ra, hình như có cảm giác vậy, hướng về Sở Lâm chỗ phương hướng nhìn lại .

Tiếp theo lấy, mang theo hết ý thanh âm chậm rãi vang lên : "Cắt bước hư không Thối Thể Vũ Tu . Có chút ý tứ ."

Hư không bên trong không cảm giác được thời gian trôi qua, cũng không biết trải qua bao lâu, Sở Lâm hành tẩu bước chân từ đầu đến cuối không có dừng lại .

"Không đúng, có cái gì!" Lúc này, Vạn Hạo Nhiên thanh âm bỗng nhiên vang lên .

Theo mặc dù, hắc ám bên trong từ từ xuất hiện rất nhiều thứ màu trắng, cũng không biết là vật gì, số lượng đang không ngừng tăng, chỉ một lát sau, liền đã rậm rạp chằng chịt đem Sở Lâm vây quanh .

"Là Phệ Linh! Bọn họ lấy linh hồn làm thức ăn!" Vạn Hạo Nhiên có chút kiêng kỵ, hẳn lúc này chính là linh hồn trạng thái, tuy là nếu như lấy hắc tốt cùng thực lực, hoàn toàn không cần e ngại, nhưng hẳn hôm nay nếu không tu vi đại diệt, trước mắt lại là rậm rạp chằng chịt Phệ Linh ...

"Kỳ!"

Không đợi người phản ứng, hàng ngàn hàng vạn Phệ Linh liền xông lên đem Sở Lâm bao phủ .

"A!"

Sở Lâm ôm lấy đầu, quỳ rạp xuống đất, một đau nhức tự trong linh hồn truyền đến, tựa như linh hồn của chính mình bị vô số côn trùng cắn xé.

Phệ Linh, ở thôn phệ linh hồn của hắn!

Rất nhanh, Sở Lâm sắc mặt trở nên tái nhợt, nguyên bản phong phú huyết nhục đang lấy một loại mất thường tốc độ rõ rệt khô héo xuống phía dưới .

"Lẽ nào, ta Sở Lâm muốn chôn chôn ở đây rồi không!" Sở Lâm đang từ từ tiêu tán thần trí, mọc lên một đạo không cam lòng .

Đối mặt vô số Phệ Linh, Vạn Hạo Nhiên mình cũng tự thân khó bảo toàn, càng không pháp phân tâm bảo hộ hắn .

Lúc này, đã kinh thực sự đến rồi trình độ son cùng thủy tận .

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Lâm Mộc Lâm Khả Nhi

Phệ Linh, lấy linh hồn làm thức ăn, chúng nó không có thần trí, lại đối với vật còn sống có bản năng cảm giác, ở nơi này hư không bên trong, gấp gờ hàng ngàn hàng vạn Phệ Linh, đủ để cho Bất Từ Cảnh cường giả bóp cổ tay nuốt hận.

Cái này, cũng là vì cái gì ở Tu La chiến trường lúc, những cường giả kia không dám đáp Nhập Hư không đuổi tới một trong những nguyên nhân.

Sở Lâm ôm đầu, quỳ rạp xuống đất, máu thịt của hắn đang thần tốc héo rũ, màu đỏ mạch lạc thiếp lấy da thịt khô quắt xuống, có thể thấy rõ ràng.

"Ông!"

Đúng lúc này, một hồi vô hình rung chuyển tự Kỳ Linh Hải chi bên trong truyền đến, một Tuyên Cổ hồng hoang khí tức phảng phất tự Viễn Cổ truyền đến, có thể dùng chu vi vô tận cương phong cũng vì đó bị kiềm hãm.

Là Sở Lâm Linh Hải trong Toái Đồng!

"Chít chít kỷ!"

Vô số Phệ Linh phảng phất bị kinh hách phảng phất, tranh tiên chỉ sau từ Sở Lâm trong cơ thể thét chói tai trốn cách.

Nhưng mà, Hồng Hoang Khí Tức giống như một con vô hình vô biên bàn tay, đem Sở Lâm trước người hàng ngàn con Phệ Linh trấn áp tại mà, mặc bọn họ như thế nào liều mạng thét chói tai, đều không cách nào trốn cách.

Tiếp theo lấy, to lớn hấp lực lấy Sở Lâm làm trung tâm chợt vang lên, trong sát na tạo thành một cái toản oa, rậm rạp chằng chịt Phệ Linh ở thét chói tai trung, bị hút vào Sở Lâm trong cơ thể.

Đây hết thảy, phát sinh cực nhanh, Sở Lâm mới mới vừa tới được cùng đoán hơi thở, nguyên bản vô cùng vô tận Phệ Linh lại đã biến mất vô ảnh vô tung.

Hư không, một lần nữa về tới nguyên hữu bình tĩnh, cô quạnh cùng hắc ám!

"Ngô!"

Trong cơ thể đột ngột truyền đến nồng nặc linh lực, làm cho Sở Lâm chân mày bỗng nhiên nhíu một cái, theo mặc dù, nguyên thân cây khô huyết nhục lại lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được khôi phục lại, một mạch trở lại nguyên hữu dồi dào.

Nhưng mà, cái kia nồng nặc linh lực lại tràn ngập lấy Sở Lâm kinh mạch, qua lại chấn động, đau đớn hần mỗi một tác Huyệt Vị.

"Muốn đột phá!"

Sở Lâm ánh mắt lăm lệt, lập tức ngồi xếp bằng xuống, cực lực co rút lại trong cơ thể nóng nảy linh lực.

Linh Hải trung, màu vàng nhạt Vũ Tinh nhan sắc lại sâu vài phần.

"Hô . . . Hấp thu nhiều như vậy Phệ Linh lực lượng, thật là một tiểu tử may mắn." Vạn Hạo Nhiên hơi yếu thở dài một tiếng, vừa rồi cái kia Toái Đồng, cũng chính hảo cứu hắn một mạng.

Hồi lâu, Sở Lâm cái kinh khí tức chậm rãi khôi phục lại bình tĩnh, nguyên bản phồng đến đỏ bừng kinh mạch cũng đã phai nhạt xuống phía dưới.

Mở hai mắt ra, một đạo tinh mang chợt lóe lên, Sở Lâm đứng lên, hơi mân khởi khóe miệng, cười nói: "Linh Vô Cảnh!"

"Người đã đột phá Linh Vô Cảnh, lấy thể chất của người, đợi lát nữa mới có thể gánh nổi." Vạn Hạo Nhiên hư nhược nói.

"Gánh nổi?" Sở Lâm hơi nhíu mày, đang muốn hỏi, đã thấy là một cỗ lực lượng truyền ra, trực tiếp đem hư không rạch ra một vết thương, bỗng nhiên truyền tới quang mang làm cho Sở Lâm mi mắt một hồi đau đớn.

"Nhập Hư không Dịch, cách hư không khó . . . Hư không là không gian giữa khe hở, muốn từ hư không ly khai, sẽ thừa nhận vô tận lực lượng nghiền ép. Ta sẽ giúp người cắt đứt bộ phận, chỉ mong người có thể chịu đựng!" Lần nữa xé rách hư không, Vạn Hạo Nhiên thanh âm đã kinh suy yếu tới cực điểm, may là như vậy, hắn vẫn phân ra bộ phận Linh Hồn Lực đem Sở Lâm bao vây lại, nhảy vào khe hở bên trong.

"Ta có chút buồn ngủ. . . Có cơ hội, thay ta tìm chút kết duyên linh hồn bảo vật." Vạn Hạo Nhiên thanh âm dần dần biến mất, Sở Lâm có thể cảm giác được Linh Hải bên trong nhỏ nhẹ hạ động bình tĩnh lại.

Mà thân ảnh của hắn, đã kinh tiến nhập khe hở bên trong.

"A!"

Sơ với hư không cương phong mãnh liệt không biết gấp bao nhiêu lần lực lượng trong sát na đè ép mà đến, Vạn Hạo Nhiên Linh Hồn Lực trong chớp mắt bị nghiền thành một đoàn .

Sờ Lâm chỉ cảm giác mình thật giống như bị Sơn Khâu núi lớn cho đập trúng một dạng, phốc phun ra một búng máu đến, ngũ tạng lục phủ rung động không ngớt, tứ chi đồng thời mất đi tri giác, theo mặc dù mắt tối sầm lại, hôn mê đi .

...

...

Mùa đông sơn đạo, rơi đầy tuyết thật dày, hiu quạnh gió lạnh sẽ cho người cảm thấy một tia đến xương cảm giác mát .

Lộc cốc cốc!

Ba thất tuần mã màu trắng xuyên toa mà qua, mang theo một hồi Tuyết Trần .

"Khả nhi, tiếp qua trăm dặm đường xá, thì sẽ đến Hồng Vũ thành, Hồng Vũ trên thành, chính là Vũ Viện!" Tuần mã trên, truyền đến một đạo kích động ngôn ngữ, người nói chuyện, là một cái khoảng chừng 17 tuổi thiếu niên, người mặc một bộ hắc sắc võ phục, manh mối có chút tục tằn, tinh thần phần chân .

"Không nghĩ tới bình thường đều làm không nhận tội ngoại nhân Vũ Viện, năm nay lại hội quảng thu đệ tử, ca, chúng ta cũng có thể trở thành Vũ Viện đệ tử!" Thiếu niên phía sau tuần mã trên, là một người đáng đáp cực kỳ cô gái khả ái, lúc này cũng nén không được vui sướng trong lòng tình, cười duyên lấy nói .

Thiếu nữ ăn mặc giản dị, lại có lấy một tấm cực kỳ tinh xảo thuần tình khuôn mặt, một cái nhãn mày một tiếng cười gian, giống như một bài không linh từ khúc, điểm tỉnh thanh nhã, thanh thuần sức sống, làm cho một loại không rành thể sự đơn thuần cảm giác .

"Cát, các ngươi thật sự cho rằng tiến nhập Vũ Viện, là như vậy đơn giản sự tình sao?" Lúc này, ở trước mặt nhất thiếu niên mở miệng nói, mang theo rõ ràng chẳng đáng .

Sơ sánh với lúc trước hai người, nhà của thiếu niên này kỳ rõ ràng giàu có rất nhiều, bất luận là phủ vẫn là phối sức, đều là con em nhà giàu trang phục, bên ngoài bên hông càng là bội phục lấy một thanh bảo kiếm .

"Quảng thu đệ tử, cái kia thu là đệ tử tạp dịch . Mà đệ tử tạp dịch ở Vũ Viện, vậy cũng đều là một đám làm việc vật Tì Tiệp đồ đạc . Ta biểu ca đã tại trở thành ngoại viện đệ tử ba năm, hơn nữa lần vào cũng là có chút thành tích . Nếu không có hãn dẫn tiến, các ngươi là không thành được ngoại viện đệ tử ." Thiếu niên giễu cợt một tiếng, khoe miệng móc lấy hết sức rõ ràng khinh miệt, mà hãn nhìn như lơ đãng phỉ nhân thiếu nữ, nhãn thần lại rõ ràng hiện lên một đạo cực nóng .

Thiếu niên nói, làm cho hai huynh muội này sắc mặt đều là hơi chậm lại, nguyên bản tốt tâm tình, cái này ở nhất khắc cũng bị phá hư không còn một mảnh .

May là như vậy, thiếu nữ ca ca vẫn là cười xòa một tiếng, chấp tay nói : "Huynh muội chúng ta hai người, nhận được tuần Đường đại ca chiếu cố, tự nhiên vô cùng cảm kích ."

"Việc nhỏ, việc nhỏ ." Tuần Đường lắc lắc tay, đắc ý ưỡn ngực, sau đó thâm ý sâu sắc nhìn phía thiếu nữ : "Tuy là các ngươi Lâm gia gia đạo sa sút, nhưng ta và Khả nhi có hôn ước, thân như một nhà, chiếu ứng lẫn nhau, vốn là cần phải, ta chỉ là hy vọng ta cùng với Khả nhi, có thể mau sớm cùng một chỗ ."

Nói đến đây, tuần Đường trong mắt của không khỏi lộ ra một đạo tà quang, đối với cái này cái thanh thuần làm người hải lòng vị hôn thê, hãn thậm chí đã sớm muốn cùng sự vui sướng một phen .

Tuần Đường không gì sánh được lộ cốt nhãn thần, làm cho Lâm Khả Nhi mãnh mãnh lòng mi nhẹ nhàng nhắm lại, trán ngoặt về phía một bên, nhãn thần vừa lúc liếc đến rồi cách đó không xa, một đạo ngã vào tuyết địa trong thân ảnh .

"Ca, bên kia có người!" Lâm Khả Nhi kinh hô một tiếng, mãnh mãnh ngón tay ngọc chỉ hướng tuyết trong đất thân ảnh .

Lâm Mộc thuận theo Lâm Khả Nhi ngón tay ngọc nhìn lại, quả nhiên thấy một đạo thân ảnh màu đen ngã vào nơi đó, không chậm trễ chút nào dừng ngựa lại : "Hắn tất nhiên là bị thương! Như vậy khí trời rét lạnh, có thể đem người tươi sống chết cứng, ta đi nhìn!"

"Lâm Mộc, mùi quân cái gì nhân sự, sinh tử có số, giàu sang do trời, những lời ấy bất định chính là một người chết, nhiều xui . Huống chi, chúng ta còn muốn chạy đi đây." Tuần Đường nguyên bản lộ cốt nói tra bị cắt đứt, rất là bất mãn, lập tức không khỏi hừ một tiếng .

"Ta Lâm Mộc tập võ, vốn là vì kiếm tể thương sinh, nếu lúc này theo đuổi cuộc đời hãn chết không để ý, ta đây lại sửa cái gì võ đạo ?" Lâm Mộc ánh mắt kiên định, không để ý tuần Đường bất mãn, như trước xuống ngựa hướng về đạo thân ảnh kia đi tới .

Tuyết bên trong lòng đất, lưu lại một đứng hàng dấu chân thật sâu .

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Thiên tình di Sách

Tuyệt địa bên trong, ngửa ra thân ảnh của một thiếu niên, chính là Sở Lâm.

Lâm Mộc đi nhanh gần, ánh mắt ở thiếu niên kiên nghị đẹp trai trên mặt hơi đảo qua, ngồi xổm người xuống, Thần Thủ ở thiếu niên trong mũi thăm dò.

"Còn sống!" Cảm giác được thiếu niên như có như không hơi thở, Lâm Mộc sắc mặt vui vẻ, nhẹ nhàng mà đem thiếu niên ôm lấy, đi về.

"Khả nhi, hửn còn có khí tức." Lâm Mộc đem thiếu niên ôm đến Lâm Khả Nhi trước người.

"Ta xem một chút." Lâm Khả Nhi xuống ngựa, dong đưa lấy mảnh khăn chân ngọc đi tới trước, mềm mại thân thể hơi nghiêng về phía trước, một con ngọc thủ nhẹ nhàng khoát lên thiếu niên mạch đập gian, khoảng khắc sau khi nói: "Trong cơ thể hửn không có sóng linh lực, là bị thương rất nặng, mới hôn mê ở chỗ này, nhìn trước mắt đến, thật không có cái gì nguy hiểm tánh mạng."

"Không có việc gì là tốt rồi." Lâm Mộc gật đầu, trên mặt lộ ra sạch sẽ tiểu ý.

"Hửn mạch đập suy yếu, lại là phạm nhân, nếu không phải gặp gỡ chúng ta, vậy thật là chết chắc." Lâm Khả Nhi đôi mắt đẹp trát liễu trát, lông mi thật dài nhẹ nhàng rũ xuống lấy, ánh mắt ở thiếu niên trên mặt dừng lại chốc lát, tiếp tục nói: "Lấy hửn tình huống hiện tại, chỉ cần cho hửn mỗi ngày rán một bộ thuốc, ba ngày liền có thể khôi phục."

Nói lấy, Lâm Khả Nhi cúi người xuống, đem thiếu niên đeo lên, hướng ven đường đi.

Chính mình vị muội muội này thiện lương tính cách, Lâm Mộc rất rõ ràng, chỉ cần là nàng gặp bệnh nhân, nàng hội thiện lương tâm tràn lan, muốn đem chi độc lòng chiếu cố, khiến cho khôi hửn, thậm chí vì để cho bệnh nhân tốt hơn khôi phục, rất nhiều sự tình đều là thân lực thân vi, tựa như lúc này tự mình đeo lấy thiếu niên.

Đối với lần này, Lâm Mộc cũng chỉ có bất đắc dĩ lắc đầu, bước nhanh đuổi kịp.

Mà một màn, lại làm cho thủy chung ngồi trên lập tức Chu Đường chân mày không khỏi nhíu lại, sắc mặt rõ ràng có chút không tự nhiên lại, nhãn thần ở Lâm Khả Nhi trên lưng trên người thiếu niên đảo qua lúc, rõ ràng hiện lên một đạo thâm độc.

Ở quê hương cự nham thành, Lâm Khả Nhi là một có chút danh tiếng y sư, thườ nhỏ học y, cứu sống, không chỉ có như vậy, nàng càng ở tuổi bước trên võ đạo, bây giờ mười sáu chỉ linh, đã Thối Thể tam trọng, ở vắng vẻ cự nham thành, coi như là hiếm có thiên tài.

Hơn nữa Lâm Khả Nhi thiên tính thiện lương, có một tấm cực mỹ gương mặt của, cái này nũng nịu dung nhan, làm cho bao nhiêu cự nham thành thế hệ trẻ sinh lòng mến mộ, cam nguyện quỳ dưới gấu quần của nàng.

Làm cho Chu Đường cho tới nay tự ngạo vô cùng là, nữ thần một dạng Lâm Khả Nhi, là vị hôn thê của hửn, từ lúc hai người đều lúc còn chưa ra đời, đã kinh định ra rồi hôn ước, đây cơ hồ thành Chu Đường mỗi lần cùng cự nham thành một đám hoàn khổ từ đệ tử hội lúc, tất nhiên khoắc lác sự tình.

Duy nhất không vui, chính là ba tháng trước, Chu Đường làm bộ uống say, cự nhiên đối với Lâm Khả Nhi sinh ra khinh bạc chi tâm, muốn mạnh mẽ đem xâm phạm, tuy là cuối cùng chưa thành công, sự tình cũng bị Chu gia cho nhả xuống đến, nhưng từ cái kia sau này, Lâm Khả Nhi đối với Chu Đường lại hoàn toàn mất hết hảo cảm.

Mặc dù như thế, ở Chu Đường trong mắt, Lâm Khả Nhi cũng là thuộc về hửn.

Mà giờ khắc này, nhìn vị hôn thê của mình cùng một người nam nhân như vậy tiếp xúc gần gũi, Chu Đường tâm lý liền không nhịn được mọc lên một tức giận, càng làm cho hửn tức giận hoành sinh là, cái kia ở Lâm Khả Nhi trên lưng thiếu niên, hai tay rũ xuống phía trước, bước đi gian, cự nhiên thỉnh thoảng đụng tới Lâm Khả Nhi trước ngực cái kia hai nơi cao vót sung mãn bộ vị.

"Hử, tiểu tử, chờ đến Hồng Vũ thành, xem ta sao vậy giết chết ngươi." Chu Đường trong lòng hung tợn hử một tiếng, làm cự nham thành Chu gia con trai độc nhất, trong mắt của hửn là tuyệt đối không được phép hạt cát, mặc dù là một cái xử nữ với hôn mê, hoàn toàn vô ý thức thiếu niên.

Lâm Khả Nhi đi tới Bạch Mã phía dưới, mặt xinh đẹp dần hơi hiện lên lấy đỏ ửng, hiện lên một thiếu nữ thẹn thùng, nàng cũng là lần đầu tiên cùng một người nam nhân như thế khoảng cách gần tiếp xúc, đặc biệt thiếu niên rũ xuống hai tay, mỗi khi va chạm vào trước ngực của nàng, cũng làm cho nàng thân thể mềm mại hơi mềm nhũn.

Mặc dù có lấy một viên tinh khiết tâm linh, nhưng Lâm Khả Nhi dù sao cũng là một chưa trải qua sự đời thiếu nữ, lộ ra thiếu nữ xấu hổ hình thái, cũng là bình thường .

Ba con tuần mã, lần nữa bôn tri đứng lên, chỉ là tốc độ so với trước kia mạn thượng rất nhiều .

Không thể không nói, Lâm Khả Nhi là một gã tốt vô cùng y sư, dọc theo đường đi, nàng thường cách một đoạn lộ trình sẽ gấp dừng lại, vì Sở Lâm đem một lần Mạch, không có phát hiện cái gì không khỏe, mới có thể tiếp tục đi tới .

Cái này, cũng để cho Chu Đường nội tâm đổ kị không khỏi sâu hơn vài phần, mỗi lần nhìn về phía Sở Lâm ánh mắt, dường như hận không thể lập tức đem giết chết một dạng oán độc .

...

Sở Lâm cũng không biết bên ngoài phát sinh tất cả, hắn đang ở chìm đắm chính mình Linh Hải bên trong, nhãn thần tràn ngập khiếp sợ màu sắc .

Linh Hải, vô số hình ảnh ở thần tốc cắt lấy, làm cho Sở Lâm không kịp nhìn .

Trong suốt cung điện, thành phiên kiến trúc, còn có một tòa thẳng vào Vân Tiêu trăm trượng Cự Bi, linh lực lượn lờ, Tiên Hạc thành đàn, đây là một cái không gì sánh được xinh đẹp thế giới .

Thỉnh thoảng có mấy đạo nhân ảnh đang xây xây gian xuyên toa, cũng có một ít cường giả lẳng không đặc bộ, một ít trên đất trống, có rất nhiều hải đồng, lẫn nhau truy đuổi đùa giỡn, Hip-Hop chơi đùa, nơi đây khắp nơi đều là một mảnh hài hòa, sinh cơ bừng bừng .

"Lẽ nào đây chính là Thượng Cổ Thời Kỳ Thiên Tinh Cung sao?" Nhìn xinh đẹp kia hình ảnh, Sở Lâm trong lòng không khỏi toát ra cái suy đoán này .

"Àm ăm..."

Bỗng nhiên, một đạo thanh âm đột ngột phá vỡ cái này thế giới ngưng tụ .

Ánh mắt lần nữa rơi xuống trên tám hình, Sở Lâm chứng kiến bầu trời bỗng nhiên chỉ thấy âm tối xuống, một con xích hồng sắc bàn tay to đột ngột vệt ra tầng mây, đập xuống .

Lực lượng cường đại làm cho cái kia trăm trượng Cự Bi âm ăm sụp đổ, nghiền nát vô tận kiến trúc .

Theo mặc dù, kêu khóc thét chói tai tiếng liên khắp nơi vang lên, trong kiến trúc chỗ, một tòa toàn thân trong suốt cung điện bên trong, mấy đạo thân ảnh thần tốc bay ra, là vài cái tiên phong đạo cốt lão nhân, bọn họ nhìn trên bầu trời bàn tay to, có cau mày, có vẻ mặt phẫn nộ, đều là hướng về bầu trời phát khởi công kích .

Mấy đạo lực lượng cường đại, làm cho xích hồng sắc bàn tay to kịch liệt run rẩy, sau đó, tựa hồ bị chọc giận một dạng, bỗng nhiên nắm thành quyền đầu, hướng cung điện kia đánh xuống, mang theo hủy diệt lực lượng, sanh sanh trên mặt đất đập ra một cái màu đỏ thâm hố to!

"Là hố to!" Một màn này, làm cho Sở Lâm đồng tử bỗng nhiên co rút lại, khiếp sợ chếp chất lưỡi : "Lại thật là bị một quyền lực đánh ra sao? Bàn tay lớn kia chủ nhân là ai?"

Sở Lâm nhìn phía bầu trời, muốn xem xuyên tầng mây phía sau thân ảnh, sau đó lúc này, hình ảnh cũng là đột nhiên biến mất tìm không thấy, bốn cái cứng cáp có lực đại tự chậm rãi hiện lên .

Thiên tinh di Sách!

Sở Lâm bỗng nhiên nhớ tới lúc đó ở cái kia hố sâu bên cạnh, đạo kia kém chút để cho mình chết không có chỗ chôn huyệt quang!

"Thì ra hẳn chính là Thiên Tinh Cung truyền thừa ." Sở Lâm bừng tỉnh đại ngộ, âm thầm may mắn một tiếng .

Bỗng nhiên truyền đến một hồi đau đớn, bành trướng cảm giác cũng theo tới, một ký ức vô căn cứ nhét vào Sở Lâm trong đầu .

"Tam Tuyệt thuật, thuật chế thuốc, Đoán Khí thuật, điều Trộn Thuật . Còn có ... Vũ kỹ, tịch diệt ba thức!" Thần tốc đem này cổ ký ức qua một lần, Sở Lâm lộ ra mừng như điên màu sắc .

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: Ninh cùng phạm nhân, người già trọn đời

Hồng Vũ thành .

Từ Vũ Viện mở ra thu đồ đệ sau khi, trong khoảng thời gian này, không biết có bao nhiêu thế hệ trẻ từ nam bộ lãnh địa các thành thị tới rồi .

Vũ Viện, được khen là nam bộ lãnh địa Vũ Tu thánh địa, truyền thừa nghìn năm, nội tình thâm hậu, tự nhiên cũng là vô số thế hệ trẻ Vũ Tu sở ngưỡng mộ nơi .

Khoảng cách Vũ Viện chính thức thu đồ đệ, còn có ba ngày, càng là đến rồi cuối cùng, đến người cũng là càng nhiều .

Trên đường phố, ngựa xe như nước, so sánh với ngày xưa, càng là náo nhiệt vài phần .

Lâm Mộc đám người đi tại trong đó, không kịp nhìn mà nhìn hai bên đường đi bán hàng rong, thỉnh thoảng chứng kiến mấy vị phủ Vũ Viện quần áo đệ tử đồ trang sức thiếu nam thiếu nữ đi qua, nhân thần bên trong cũng là lặng yên mọc lên vài tia cuồng nhiệt .

Cùng Lâm Mộc mấy người giống nhau, trên đường đến từ những thành thị khác bạn cùng lứa tuổi, khi nhìn đến Vũ Viện đệ tử trái qua lúc, cũng đều hội cực kỳ hâm mộ một phen .

"Cát, một đám nhà quê ." Chỉ có Chu Đường, mặt coi thường hừ nhẹ một câu .

Lâm Khả Nhi đôi mắt đẹp khẽ liếc, mềm mại giữa môi phát sinh khẽ than thở một tiếng, Chu Đường tác phong làm việc, thực sự làm cho nàng có chút buồn bực, làm cho nàng càng phát giác, cùng Chu Đường cùng đi Vũ Viện, đơn giản là sai lầm .

Tuy nói Chu Đường biểu ca có thể làm cho mình cùng ca ca Lâm Mộc không cần đi làm đệ tử tạp dịch, trực tiếp trở thành ngoại viện đệ tử, vốn lấy Chu Đường tính tình cùng hần từng kinh kém chút đối với mình làm chuyện này, Lâm Khả Nhi trong lòng liền thủy chung đối với Chu Đường vị hôn phu này rất là chống cự .

Có lẽ là bị xúc động chút tâm sự, Lâm Khả Nhi có chút ý hưng lan san, tình xáo cái miệng anh đào nhỏ nhắn hơi bĩu lấy, từng kéo lấy trán .

Tiếp tục hướng phía trước đi, một cái lộ khẩu sau khi, một cái khách sạn xuất hiện ở trước mắt .

Vì trước tiên đem trạng thái hôn mê xuống Sở Lâm sắp xếp cẩn thận, Lâm Khả Nhi cùng Lâm Mộc đều ở đây khách sạn lái đằng hoàng phòng, lúc đầu Chu Đường là cực lực khuyên can, xưng hần biểu ca ở Thành Đông có một gian sân, có thể ở vậy, nhưng phát hiện vô luận như thế nào cũng khuyên không được Lâm Khả Nhi thời điểm, mới lộ vẻ tức giận bĩu môi, nuốt về trong bụng đi .

Sở Lâm Linh Hải bên trong .

"Tịch Diệt Tam Thức, Đệ Nhất Thức Kinh Thiên Chi, Đệ Nhị Thức Quy Thiên Chi, Đệ Tam Thức Thí Thiên Chi!"

Sở Lâm lúc này quá chú tâm đắm chìm trong thiên tình di Sách bên trong, cái kia thuật chế thuốc, Đoán Khí thuật, điều Trần Thuật tạm thời còn chưa kịp xem, nhưng tên này gọi Tịch Diệt Tam Thức vũ kỹ, lại sâu hút sâu dẫn sự chú ý của hần .

Mặc dù không biết lúc đó như vậy nhiều Bất Tử Cảnh cường giả ở đây, Tiên Cung trong vị kia tuyệt mỹ nữ tử lại cứ Thiên Tướng truyền thừa cho mình, nhưng Sở Lâm cũng biết, Thiên Tinh Cung, được xưng thượng cổ ba đại siêu nhiên thế lực một trong, cường thịnh cực kỳ, bên ngoài vũ kỹ tuyệt học tự nhiên là vô cùng cường đại, nếu như đem luyện thành, đây tuyệt đối là nhất đại sát chiêu .

Ở Vũ Tu giới, vũ kỹ là cực kỳ trọng yếu lại trân quý, một cái Vũ Tu nếu là không có vũ kỹ, giống như là không có răng nanh dã thú, không có một thân tu vi cũng không pháp tới đại hóa phát huy được .

Vũ kỹ, từ thấp đến chiều cao vừa đến ngũ phẩm chi tranh, mỗi một Phẩm Giai lại có thượng trung hạ ba bậc, càng cao cấp hơn vũ kỹ, càng là khan hiếm, Đại Man Thành ba đại gia tộc một trong Mạc Phủ đều cũng chỉ có nhất Bồn Nhất phẩm bậc trung vũ kỹ, vậy chỉ có trưởng lão lấy thượng cấp đứng đích người mới có tư cách tu luyện .

Ở đồng dạng tu vi cùng dưới thực lực, một cái sở hữu vũ kỹ Vũ Tu, tuyệt đối có thể nghiền ép không có một người vũ kỹ Vũ Tu, làm vũ kỹ Phẩm Giai chênh lệch quá đại lúc, thậm chí đều có thể ở lực công kích bên trên bù đắp trình độ nhất định tu vi chênh lệch!

Lúc trước ở Hắc Phong hạ trung, Dư Thanh cùng Dư Lăng đều tu hữu vũ kỹ, Nhược Phi Sở Lâm thực lực mạnh hơn bọn họ nhiều lắm, sợ rằng chết, chính là Sở Lâm .

"Cái này Đệ Nhất Thức Kinh Thiên Chi, cần Linh Võ Cảnh Nhất Trọng mới có thể tu hành, ta bây giờ vừa lúc đạt được linh vũ Nhất Trọng, vừa lúc có thể tu luyện . Còn như Đệ Nhị Thức cùng Đệ Tam Thức, phân biệt muốn linh vũ Lục Trọng cùng linh vũ Cửu Trọng mới có thể tu hành ." Nhớ tới tại phía xa Đại Man Thành Mạc Phủ, Sở Lâm trong lòng dâng lên một hồi lãnh ý .

Mấy tháng trước, hần đại nạn không chết, lại bị Mạc Hà vận vẹo sự thực, trực xuất khỏi gia môn, không nghĩ tới vài cái Nguyệt chi sau, hần không ngờ

kinh đặt chân Linh Võ Cảnh!

Ở Đại Man Thành, Linh Võ Cảnh, đã kinh là tuyệt đối cường giả nhóm, chỉ cần không xúc phạm đến ba đại gia tộc, hầu như đều có thể ngang đi nha.

"Mạc Hà, chờ đi. Một ngày nào đó, ta sẽ đem hết thầy đều rất rõ ràng với chúng! Ngươi sở thêm tại trên người ta, ta nhất định nhưng thập bội xin trả! Ngày này, sẽ không quá xa."

Sở Lâm ánh mắt kiên định, Mạc Hà có Linh Vũ Thất Trọng Dịch thực lực, Mạc Phủ có ít nhất không dưới năm vị Linh Võ Cảnh cường giả, hơn nữa có thể xưng bá Đại Man Thành nhiều hơn mười năm, Mạc Phủ tất nhiên có chính mình nội tình, đang không có niềm tin tuyệt đối cùng lực lượng trước, hẳn sẽ không ngây ngốc đan thương thất mã giết bằng được .

Nghĩ đến tại phía xa Đại Man Thành Mạc Phủ, Sở Lâm trong đầu không khỏi hiện ra cái kia giống như Tinh Linh một dạng cô gái xinh đẹp, cứng rắn nội tâm lộ ra vài phần nhu tình .

"Thiên Nhi, chờ ta ." Tâm tình phức tạp nhẹ nhàng thở hắt ra, Sở Lâm chậm rãi thối lui ra khỏi trong cơ thể Linh Hải, là thời điểm trở về Vũ Viện, hẳn có thể không có quên, nơi đó còn có một cái tên là Dư Tu gia hỏa, chờ hẳn đi xử lý .

Cái kia Hắc Phong ngoài hiệp, cuồng ngạo bá đạo, tự cao tự đại gia hỏa .

"Chì!"

Vừa mới tỉnh lại, Sở Lâm còn không có mở mắt ra, liền nghe được một đạo tiếng cửa mở, đồng thời hẳn cũng cảm nhận được chính mình lúc này đang nằm ở trên giường .

"Tiểu tử này thật đúng là thật là có phúc, có ta như thể xinh đẹp hiền huệ muội muội dốc lòng chăm sóc . Chẳng qua muội muội, ngươi dọc theo đường đi đều tự mình chiếu cố tiểu tử này, sẽ không sợ Chu Đường tên kia sinh lòng bất mãn sao?"

Một đạo thiếu niên thanh âm mang theo một chút treu ghẹo giọng của, truyền vào Sở Lâm trong tai, đồng thời lờ mờ đạo tiếng bước chân cũng theo đó truyền đến .

"Ca, cùng ngươi vì kiếm tể thương sinh mà sửa luyện Võ Đạo là giống nhau, ta là một cái y sư, cứu sống cũng là của ta chức trách, Chu Đường cái này nhân loại, tự cho là đúng, kiêu ngạo tự đại, hướng chi trước dĩ nhiên kém chút đối với ta làm chuyện như vậy, ngươi nói ta như thế nào lại thích hẳn ? Ta thực sự thời thời khắc khắc đều nhớ bị hủy phần kia hôn ước ..." Một đạo dễ nghe thanh thúy giọng cô gái vang lên .

"Ha ha, yên tâm đi, muội muội . Ngươi đã không thích, chỉ cần ca sống một ngày, liền tuyệt sẽ không khiến người ta buộc ngươi ." Thiếu niên cười nói .

"Ừ, cảm tạ ca ." Thiếu nữ gật đầu, đi tới bên giường, ngọc thủ vờn hai cây ngón tay thon dài, nhẹ nhàng khoát lên Sở Lâm mạch đập trên, Sở Lâm chỉ cảm thấy một hồi mềm nhũn mềm mại xúc cảm, băng băng lạnh lạnh, thoải mái cực kỳ .

"Di ?" Lúc này, thiếu nữ êm tai thanh âm bỗng nhiên dừng lại, khế đi một tiếng sau, hoi kinh ngạc nói : "Thương thế dĩ nhiên đã hoàn toàn khôi phục ."

"Khôi phục ? Lúc này mới nửa ngày, cư nhiên khôi phục mau như vậy, như thế tốt thể chất, chỉ tiếc là một phạm nhân ." Thiếu niên cũng là hoi kinh hãi, sau đó cũng là có chút tiếc hận nói .

"Phạm nhân ... So với việc Vũ Tu nhóm trong lúc đó ngươi lừa ta gạt, vì quyền lợi ngươi chết ta sống, làm một cái không tranh quyền thế phạm nhân lại có cái gì không tốt đây. Nếu như có thể, ta tình nguyện cùng một cái phạm nhân người già trọn đời ."

Lâm Khả Nhi thu hồi ngón tay ngọc, ở giường duyên bên ngồi xuống, mảnh khảnh ngọc thủ nhẹ nâng cái má, yếu ớt than nhẹ một tiếng, đôi mắt đẹp hiện lên lấy một ít phức tạp suy tư, rơi vào Sở Lâm kiên nghị gương mặt đẹp trai trên, chẳng biết tại sao, lại có chút kinh ngạc xuất thần .

Lúc này, Sở Lâm bé lấy mi mắt, chợt mở, bốn mắt nhìn nhau .

Sở Lâm mở ra đầu tiên mắt, vào mắt cũng là một cái mỹ lệ làm rung động lòng người thiếu nữ, nhất Trương Thuần tình tình xảo khuôn mặt, một đầu đen thui nhu thuận mái tóc, mang theo nhân nhạ mùi thơm ngát, gần như vậy khoảng cách, phảng phất có thể cảm nhận được thiếu nữ thở khí như lan hô hấp .

"A!" Lâm Khả Nhi không nghĩ tới Sở Lâm hội bỗng nhiên tỉnh lại, duyên dáng gọi to một tiếng, vội vàng từ bên giường đứng lên, thuần tình khuôn mặt mọc lên một mê người đỏ ửng, thẹn thùng không ngớt .

Hắn vừa rồi sẽ không nghe được chính mình theo như lời nói đi ?

Lâm Khả Nhi cảm giác mình mặt có chút nóng lên, không khỏi suy nghĩ lung tung .

Chương 44: Ngốc b tàn phế

Lúc này Sở Lâm cũng có chút xấu hổ, thầm nghĩ chính mình mở mắt ra chứ không phải lúc .

Chẳng qua, đổi thành người nào cũng không nghĩ ra, trước mắt cái này cô gái xinh đẹp hội liền như thể trực câu câu nhìn chòng chọc tự xem đi.

"Người đã tỉnh ?" Lâm Mộc từ phía sau đi tới, chứng kiến Sở Lâm tỉnh lại, đầu tiên là kinh ngạc, sau đó lại có chút ân cần hỏi nói : "Người cảm giác ra sao? Có còn hay không cái gì không thoải mái địa phương ?"

"Đã kinh tốt hơn rất nhiều, bây giờ không có cái gì không khỏe, tại hạ Sở Lâm!" Sở Lâm từ trên giường đứng lên, xông lấy Lâm Mộc cùng Lâm Khả Nhi khom người bái thật sâu, cảm kích chấp tay nói : "Đa tạ nhị vị ân cứu mạng!"

"Người không có việc gì là tốt rồi, miễn bàn cái gì ân cứu mạng, một cái nhắc tay mà thôi, không cần nhớ ở trong lòng ." Lâm Mộc cười phất phất tay, đồng thời cũng chấp tay nói : "Ta gọi Lâm Mộc, đến từ Tinh Nguyệt quốc, Cự Nham Thành . Đây là ta thân sinh muội muội, Lâm Khả Nhi ."

Ánh mắt ở Lâm Khả Nhi mỹ lệ trên gương mặt tươi cười một màn kia thẹn thùng đỏ ửng trên hai đào qua, Sở Lâm nhẹ hấp một hơi, nói cảm tạ : "Đa tạ Khả nhi cô nương . Nhị vị ân cứu mạng, Sở Lâm khắc trong tâm khảm, nếu là lấy sau có cái gì cần ta địa phương, tại hạ nghĩa bất dung từ ."

"Xi ."

Sở Lâm thần sắc nghiêm túc, làm cho Lâm Khả Nhi không khỏi nở nụ cười, ngọc thủ khẽ che ở mềm mại môi hồng, xinh đẹp trên gương mặt tươi cười chứa lấy mỉm cười, hơi có chút dí dỏm nói : "Người một cái tay trời gà không chặt phạm nhân, cầm cái gì đến giúp đỡ chúng ta nhỉ?"

Sở Lâm hơi sững sờ, theo mặc dù phục hồi tinh thần lại, chính mình bây giờ đã Linh Võ Cảnh, trước mắt hai huynh muội này chẳng qua Thối Thệ Cảnh, nếu mình không phải là tận lực thi triển, bọn họ tự nhiên không cảm ứng được trên người mình linh lực, hơn nữa hai người là ở chính mình lúc hôn mê cứu mình, hội cho là mình là phạm nhân cũng rất bình thường .

"Cái kia đa đa thiếu thiếu, luôn sẽ có ta Sở Lâm báo ân cơ hội đi." Chứng kiến Lâm Khả Nhi cười đến cười run rẩy hết cả người, đẹp không sao tả xiết, Sở Lâm cũng nghiêm chỉnh vạch trần, tức thì cũng là cười khề nhắt nói rằng .

"Hậu thiên chính là Vũ Viện quảng thu đệ tử thời gian, Sở huynh đệ tùy thời phạm nhân, kỳ thực cũng có thể đi trước thử một lần ." Lâm Mộc cười đối với Sở Lâm nói một tiếng, đồng thời tròng mắt một cái Lâm Khả Nhi, tựa hồ là trách cứ sau giả mới vừa liều lĩnh .

"Quảng thu đệ tử ?" Sở Lâm hơi thiếu mi, nghi ngờ nhìn phía Lâm Mộc : "Vũ Viện không phải từ trước đến nay chỉ có thể bằng công văn tiến vào bên trong sao?"

"Đúng, trước kia là chỉ có thể bằng vào nhập viện công văn tiến vào bên trong, hơn nữa bằng công văn đi vào, cũng phải từ đệ tử tạp dịch làm lên . Thế nhưng nửa tháng trước, cũng chẳng biết tại sao, Vũ Viện bỗng nhiên phát xuống thông cáo, chỉ cần không tới 20 tuổi người có thể tham gia Vũ Viện quảng thu đệ tử khảo hạch, nếu đi qua khảo hạch, liền có thể trở thành Vũ Viện đệ tử tạp dịch ." Lâm Mộc giải thích .

Sở Lâm nghe vậy, trong lòng khẽ động, Vũ Viện quảng thu đệ tử, nói vậy Mạc Phủ những người đó, còn có Thiên Nhi, hẳn là đều sẽ tới chứ ?

"Khảo hạch sau thiên tài bắt đầu, chúng ta có thể cùng đi nha." Lâm Khả Nhi xông lấy Sở Lâm trát liễu trát đôi mắt đẹp, lông mi thật dài hơi rung động, đều là khả ái .

Nói chuyện với nhau gian, thiên đã kinh bắt tri bắt giác đen xuống, ba người cũng xuống lầu cùng nhau dùng cơm .

Bữa cơm, cũng không phong phú, nhìn ra được, Lâm gia hai huynh muội này cũng không giàu có, nhưng là liền như thể thật đơn giản vài món thức ăn, Sở Lâm lại ăn nồng nhiệt, có một loại đã lâu cảm giác ấm áp .

Ngần ngừ ở chung, Sở Lâm có thể cảm giác được Lâm Mộc là một cực kỳ trọng nghĩa lại người phóng khoáng, hẳn tựa như trước đây Hắc Phong hạp trong Vương Chiến một dạng, có đạo của mình nghĩa .

Đặc biệt, nghe tới Lâm Mộc hơi say lúc, nói câu kia "Ta Lâm Mộc Tu Vũ chỉ vì kiêm tề thương sinh", Sở Lâm trong lòng cũng không khỏi đối với hắn coi trọng rất nhiều, kiêm tề thương sinh, đây là nhiều lần vĩ đại ôm ấp tình cảm cùng lòng dạ ?

Mà nghe nói Lâm Khả Nhi ở Cự Nham Thành lúc, thầy thuốc Nhân lòng tất cả, Sở Lâm trong lòng cũng là cực kỳ tán thưởng .

Lâm Khả Nhi ngày thường mỹ lệ, tâm tư thiện lương, tựa như một cái đơn thuần tiểu muội nhà bên, khi thì hoạt bát đẹp đẽ, khi thì tình mịch thanh nhã, cộng thêm nàng cái kia có lỗi có lỗi, đường cong đáng vẻ là lười, lấy thật là một hiếm có mỹ nhân .

Một dạng Vũ Tu đều là rất cao ngạo, trước mặt đối với phạm nhân loại này người yếu lúc, đều là một bộ mũi vênh lên trời bộ dạng, tựa hồ từ nhỏ liền tài trí hơn người.

Nhưng mà, ở cho rằng Sở Lâm là phạm nhân dưới tình huống, Lâm Mộc cùng Lâm Khả Nhi cũng không có bất luận cái gì cái giá, chẳng bao giờ đối với Sở Lâm biểu hiện ra một tia một hào khinh miệt chi tâm .

Cái này, cũng để cho Sở Lâm đối với hai người nhiều hơn một phần lòng kết giao .

"Dì, cái này suy từ tình ? Tình nhưng thật ra thật mau ."

Đang nói chuyện với nhau thật vui lúc, một đạo không gì sánh được khinh miệt giọng nói có chút chói tai truyền đến, chỉ thấy một người mặc cẩm bào nhân bước nhanh từ bên ngoài sảnh đi tới, ánh mắt của hắn bắt thiện ở Sở Lâm trên người đảo qua, mang theo nồng nặc ý cảnh cáo .

Cảm nhận được đạo kia bất thiện, Sở Lâm bắt đắc dĩ bĩu môi, người trước mắt này, mười phần tám cửu chính là Lâm Khả Nhi phi thường mâu thuẫn vị kia vị hôn phu Chu Đường .

"Đáng ghét gia hỏa ." Lâm Khả Nhi môi hồng khẽ mở, nhẹ giọng phun ra mấy chữ, liếc nhãn Chu Đường, trong ánh mắt cất dấu một ít chán ghét .

Lâm Mộc cũng là nhú nhú mày, mỗi lần tâm tình tốt thời điểm, Chu Đường tổng hội không đúng lúc xuất hiện, nếu không phải hắn vị kia biểu ca có thể giúp một tay để cho mình trực tiếp trở thành ngoại viện đệ tử, Lâm Mộc căn bản liền không muốn cho hắn sắc mặt tốt xem .

"Hậu thiên thu đồ đệ khảo hạch, là do ta biểu ca tới chủ trì ." Chu Đường ngồi xuống, trên mặt đều là đắc ý màu sắc .

"Đến lúc đó, làm phiền Chu Đường đại ca phí tâm ." Lâm Mộc nhún nhún trong lòng khó chịu, hướng Chu Đường chấp tay .

"Làm ơn nhưng thật ra không làm ơn ." Chu Đường liếc nhãn Lâm Mộc, hừ một tiếng, sau đó nhếch lên chân bắt chéo, một bộ cả lợ phát phơ dáng vẻ, vừa dùng ngón tay đập lấy cái bàn, một bên nói : "Chỉ bất quá, ta không muốn tổng chứng kiến vị hôn thê của ta, đi chiếu cố một cái cái gì cũng sai Tì Tiệp phạm nhân ."

Ngôn ngữ rơi xuống, Chu Đường hữu ý vô ý liếc mắt Sở Lâm, cười đắc ý, mà Lâm Mộc cùng Lâm Khả Nhi trong mắt của, gần như cùng lúc đó hiện lên một đạo tức giận .

"Chiếu cố một cái phạm nhân, dù sao cũng hơn chiếu cố một cái tự cao tự đại, kiêu ngạo tự mãn gốc b tốt ." Lúc này, Sở Lâm lạnh nhạt thanh âm, đề ở tràng mấy người sắc mặt đồng loạt bị kiểm hãm .

Lâm Khả Nhi đôi mắt đẹp hơi kinh ngạc nhìn về phía Sở Lâm, tựa hồ có hơi ngoài ý muốn Sở Lâm dũng khí, một cái phạm nhân, lại dám như vậy chống đối một cái Vũ Tu, chẳng lẽ không sợ chết sao?

Nếu như Chu Đường thẹn quá thành giận nói, Sở Lâm liền xong đời!

Lâm Khả Nhi tâm niệm cấp chuyển, sau đó trong con ngươi xinh đẹp hiện lên một đạo kiên định, Sở Lâm là vì nàng mới nói câu nói này, nếu như Chu Đường thẹn quá thành giận, nàng vô luận như thế nào cũng muốn bảo hộ Sở Lâm an toàn .

Nhất kinh ngạc, không ai bằng Chu Đường, hắn mớ mớ lỗ tai, hoài nghi mình có nghe lầm hay không, sau đó nhìn chòng chọc Sở Lâm, hỏi : "Ngươi mới vừa nói cái gì ? Ta không có nghe tình huống ."

"Ha hã, thì ra ngươi không chỉ là một gốc b, còn là một lỗ tai không tốt tàn phế ." Sở Lâm bình tĩnh cầm lấy trên bàn một ly trà, nhẹ nhàng nhấp một khẩu, sau đó đạm nhiên nói .

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 45: Cào cái ngựa

Thanh âm bình tĩnh rơi xuống, Lâm Mộc cùng Lâm Khả Nhi vốn là hơi chậm lại ánh mắt lần nữa nhiều hơn một phần vô cùng kinh ngạc, đồng thời cũng lặng yên nắm quyền một cái, có chút đề phòng mà quét mắt Chu Đường .

Ở Chu Đường trong mắt, phạm nhân là cái này trên đại lục nhất hèn mọn tồn tại, mà vừa rồi, cư nhiên bị một cái như vậy hèn mọn đồ đặc nhục mạ, điều này làm cho Chu Đường sắc mặt nhất thời một mảnh tái nhợt, nhãn thần nhìn thẳng Sở Lâm, rõ ràng hiện lên một đạo lo lắng.

"Ngươi, tốt!" Chu Đường cắn răng, từ trong miệng phun ra mấy chữ, trên mặt bắp thịt hơi co rúm, hiển nhiên là giận quá.

"Cảm tạ kích lệ." Sở Lâm như trước sắc mặt bình tĩnh, khóe miệng chứa lấy một tia nụ cười như có như không, nhãn thần hoặc nhiều hoặc ít kẹp lấy vài phần nghiền ngẫm.

"Con mẹ nó, muốn chết!" Chu Đường thông suốt đứng dậy, trong cơ thể mọc lên một linh lực, nâng lên một chương liên hướng về Sở Lâm oanh khứ.

Lâm Mộc thấy thế, trước tiên phản ứng kịp, lập tức liền muốn ra tay.

"Chờ một cái!" Nhưng mà lúc này, Sở Lâm cũng là bỗng nhiên tự tay kêu ngừng.

Khó khăn lắm dừng lại đã đánh ra một nửa nắm tay, Chu Đường trên mặt mọc lên một đạo đắc ý, ngao nghể nói: "Sao vậy, bị thực lực của ta dọa cho sợ rồi sao? Ngươi bây giờ quỳ xuống, dập đầu ba cái, kêu ba tiếng gia gia, ta nói không nhất định lấy tha ngươi."

"Áy..." Sở Lâm chậm rãi đứng dậy, sau đó lạnh nhạt liếc nhãn Chu Đường, yếu ớt nói: "Chu Đường đứng vậy? Cự Nham Thành Chu gia đại công tử, ở Vũ Viện có một ngoại viện đệ tử biểu ca, cùng Khả Nhi cô nương có một hôn ước."

"Là thì như thế nào?" Chu Đường bị Sở Lâm chợt vấn đề hỏi đến có chút không rõ vì sao, lạnh rên một tiếng, đồng thời không nhịn được nói: "Tiểu tử, muốn dập đầu liền nhanh lên, đừng tưởng rằng Lâm Mộc cùng Lâm Khả Nhi có thể ngăn được ta, bọn họ chẳng qua Thối Thế Nhị Trọng, mà ta đã Thối Thế tam trọng, bóp chết ngươi, liền cùng bóp chết một con châu chấu giống nhau đơn giản."

Nói lấy, Chu Đường thị uy tính giá giá quả đám.

"Chờ hạ đẳng dưới, ta còn có cuối cùng một vấn đề." Sở Lâm nhanh lên phát tay.

"Có rắm mau thả." Chứng kiến Sở Lâm cái bộ dáng này, Chu Đường nhìn không được lộ ra mỉm cười, phạm nhân, quả nhiên đều là hạ tiện đồ đặc, chưa thấy quan tài chưa rơi lệ.

Lâm Mộc cùng Lâm Khả Nhi cũng là nhãn thần phức tạp nhìn Sở Lâm, nếu như sợ chết mà khuất phục tại Chu Đường dưới dâm uy, đó cũng quá khiến người ta thất vọng đi?

Nhưng mà, sau một khắc, đậm mặc thanh âm đàm thoại, cũng đã yếu ớt vang lên.

"Nói đi, dự định sao vậy chết." Sở Lâm thần sắc bình thản quét mắt Chu Đường, xoa xoa quả đám của mình.

Mẹ nhà nó!

Lâm Mộc kém chút không có cắn phải đầu lưỡi của mình, Sở Lâm từ vừa mới bắt đầu cho tới bây giờ biểu hiện, cũng quá cường thế chứ?

Một cái phạm nhân, dám đối với Vũ Tu nói ra nếu như vậy, chẳng lẽ không sợ chết sao?

"Ngươi nhất định phải chết!" Chu Đường sắc mặt đã hoàn toàn đen xuống, không chần chờ nữa, trực tiếp xuất thủ đánh phía Sở Lâm.

Lâm Mộc người thứ nhất lên trước, muốn ngăn trở Chu Đường, nhưng mà một cái đẳng cấp chênh lệch thực sự quá lớn, chỉ một kích liền bị đẩy lùi mấy bước, hai tay tê dại.

Cũng trong lúc đó, Lâm Khả Nhi tuyệt diệu đáng người cũng mau tốc độ tiến lên, bàn tay linh lực quay chung quanh.

Chứng kiến Lâm Khả Nhi tiến lên, Chu Đường trong lòng càng là tức giận nảy sinh, rõ ràng là vị hôn thê của mình, cự tuyệt nam nhân khác ra tay với chính mình!

"Tiện nhân!" Chu Đường tức giận mắng một tiếng, lúc này cũng sẽ không bảo trì cái gì phong độ, lộ ra nguyên hình.

Đối với Lâm Khả Nhi, hắn đã kinh chậm rãi mất đi kiên trì, trước đây ở Cự Nham Thành, còn ít nhiều có chút cố kỵ, nhưng bây giờ đến rồi Vũ Viện, Lâm Khả Nhi ngoại trừ Lâm Mộc bên ngoài, vô thân vô cố, nếu không có Lâm Pháp Chính làm đạt được năng, vậy liền đơn giản dùng sức mạnh đi.

Một kích bức lui Lâm Khả Nhi, đồng thời nhãn thần tại đây trước ngực hai cái dồi dào chỗ hung hăng đảo qua, Chu Đường tà cười vài tiếng: "Tiểu Tiện Nhân, chờ ta thu thập tên phế vật kia, sẽ đem Lâm Mộc phế đi, buổi tối ta liền cùng ngươi thoải mái một chút!"

"Đi, Kiếm Phong Minh Minh chủ?!"

Bỗng nhiên, Sở Lâm phát sinh một đạo đột ngột tiếng kêu.

Chu Đường theo bản năng quay đầu.

Tiếp theo lấy, khí lưu chợt gia tốc, còn không đợi phản ứng gian, Sở Lâm thân ảnh đã kinh hóa thành một đạo hắc ảnh, trong nháy mắt đến rồi Chu Đường trước mặt .

"Àm!"

Một đạo trọng quyền hung hăng đập vào Chu Đường xương sống mũi bên trên, thanh thúy cốt liệt vang lên .

"A!"

Chu Đường bụng lấy mũi, đau đến trực tiếp quỳ xuống, tiên huyết không ngừng từ bên ngoài khe hở trong lúc đó tích tụ, cảm tức lấy Sở Lâm, dùng thanh âm hàm hồ không rõ nói : "Người giờ trò lừa bịp ..."

"Giờ trò lừa bịp ?" Sở Lâm bật cười, vũ tu thế giới, vốn là người lừa ta gạt, người nào quy định chiến đấu phải ở song phương chuẩn bị xong dưới tình huống mới mở đánh ?

"Đối với xinh đẹp như vậy khả ái Khả nghi cô nương, người dám dùng tiện nhân hai chữ tới vũ nhục nàng ." Sở Lâm giờ tay lên, chợt roi xuống, một bạt tai hung hăng lắc tại Chu Đường trên mặt của .

Lâm Khả Nghi cùng Lâm Mộc đều sợ ngây người, hầu như không thể tin được Sở Lâm cư nhiên có thể đánh ngã Chu Đường, tuy nói phương pháp có điểm âm hiểm .

Lâm Khả Nghi người mới lái che lại mềm mại môi hồng, nhìn cách đó không xa đạo thân ảnh kia, trong con ngươi xinh đẹp hiện lên lấy tia sáng kỳ dị, sinh ra vài tia phức tạp, nghe tới Sở Lâm câu nói mới vừa rồi kia lúc, phương tâm lại không khỏi giật mình .

"Người dám đánh ta ?" Chu Đường đều tức bễ phôi, chính mình đường đường Thôi Thế tam trọng thiên tài, cư nhiên bị một cái phạm nhân đánh lén, còn bị quạt một bạt tai .

"Có gì không dám ? Người cũng không phải kim lam ." Sở Lâm giờ tay lên chiếu lấy Chu Đường trên mặt của lại là một bạt tai, đồng thời khinh phiêu phiêu nói : "Vừa rồi nghe người nói dọa, vốn đang nghĩ đến người Chu Đường thật sự có tài, không thể tưởng lúc này mới một quyền, liền đem người đánh ngã . Ta thật không biết người là từ đâu tới tự tin, dám thôi như vậy lớn ngu bức ."

"A!"

Chu Đường tinh thần tiếp cận tan vỡ, hẳn ở Cự Nham Thành sống đến mười sáu tuổi, chưa từng bị qua khuất nhục như vậy ? Mà hết thấy này, cũng đều bái người trước mắt ban tặng!

Giết hắn đi! Nhất định phải giết hắn đi!

Chu Đường trong mắt của bò lên một đạo sát ý nồng nặc, lại không để ý lỗ mũi đau đớn, thông suốt đứng dậy, trong tay chẳng biết lúc nào sinh ra cây chủy thủ, thân tốc đâm về phía Sở Lâm trái tim .

"Cẩn thận!"

Bên tai, truyền đến Lâm Khả Nghi lo lắng duyên dáng gọi to, Sở Lâm chỉ là cười nhạt, lấy hắn nhạy cảm cảm giác, ở Chu Đường còn không có đứng dậy một khắc kia, đã kinh phát hiện bên ngoài động tĩnh .

Ngay sau đó bỗng nhiên nhấc chân, trực tiếp đá về phía Chu Đường đứng quần .

"Phốc!" Chu Đường cảm lấy chủy thủ tay ở giữa không trung dừng lại, biểu tình dữ tợn cũng là lập tức động lại, theo mặc dù sắc mặt của hắn liền trở nên có chút cổ quái, ánh mắt mê cách, quyết lấy miệng không ngừng hấp khí, một đôi bắp đùi thật chắc kẹp, sau đó mềm nhũn, cẩn thận từng li từng tí quỳ xuống .

Chu Đường cái dạng này, làm cho Sở Lâm mình cũng không khỏi cảm thấy trong quần phát lạnh ...

Quá thảm, ngay cả thét chói tai đều không phát ra được .

"Gì đó ... Chu huynh, thật ngại, ta phản ứng qua kích, không có khống chế tốt lực đạo ... Người nói thế nào cũng là một Vũ Tu, ta đây một cước, nhiều hơn nữa cũng chỉ là cho người cào cái ngứa chứ ?" Sở Lâm có chút lúng túng sờ lỗ mũi một cái .

"Phốc!"

Chu Đường nghe được Sở Lâm lời nói, trực tiếp phun ra một búng máu, ngất đi .

Chương 46: Khảo hạch ngày

Chu Đường vô luận như thế nào cũng không nghĩ đến, chính mình sẽ bị một cái từ trước đến nay coi thường phạm nhân đem thả ngã, còn không có nói mấy câu cho tức xiu.

Hắn càng không nghĩ tới là, đứng ở trước mặt hắn người nếu không không phải phạm nhân, ngược lại là một cái Linh Võ Cảnh cường giả.

Nếu như cho hắn biết, Sở Lâm từng tại Hắc Phong hợp trung giết Kiếm Phong Minh một cái đội trưởng cùng một cái Phó Minh Chủ lời nói, không biết hắn có thể hay không vì mình kết cục âm thầm may mắn.

Lâm Khả Nhi đôi mắt đẹp hơi lóe lên, kết quả như vậy, đồng dạng nằm ngoài dự liệu của nàng, ánh mắt ở đạo kia thân ảnh mạnh mẽ rần rời trên đảo qua, trên mặt đẹp mọc lên một tia ửng đỏ, tâm tư có chút mất trật tự, cũng không biết đang miên man suy nghĩ chút cái gì.

"Ha ha! Thực sự là đại khoái nhân tâm, dọc theo con đường này, huynh muội chúng ta hai đã sớm nhẵn nhụi rất lâu rồi!" Ngắn ngủi kinh ngạc sau khi, Lâm Mộc cười lớn một tiếng, vỗ tay bảo hay, trong lòng đúng là ra nhất khẩu ác khí, đang bị tức bất tỉnh Chu Đường trên người nhìn lướt qua, tiếp tục nói: "Nói như rồng leo, làm như mèo mửa, tự cho mình siêu phàm, lấy người này làm người bản tính, coi như trở lại 100 năm hôn ước, ta cũng sẽ không để cho ta muội muội gả cho hắn đấy!"

Sở Lâm cười nhạt, hắn tự nhiên nhìn ra được Lâm Khả Nhi cũng không thích Chu Đường, thậm chí đối với có chút chán ghét. Nếu Lâm Mộc cùng Lâm Khả Nhi đem mình cứu trở về, kia đối với Chu Đường loại này con ruồi, hắn tự nhiên phi thường cam tâm tình nguyện giúp bọn hắn bãi bình.

"Chẳng qua lúc này đây, chúng ta xem như là triệt để cùng Chu Đường vạch mặt. Thăng nhải này lòng dạ chật hẹp, có thù tất báo, huynh muội chúng ta hai ngược lại cũng không có cái gì, hắn coi như tìm tới cửa, ta cũng không sợ hắn. Chính là Sở huynh đệ..." Lâm Mộc nở nụ cười một hồi, trên mặt chậm rãi khôi phục lại bình tĩnh, bắt đầu trở nên nghiêm túc, có chút lo lắng nhìn về phía Sở Lâm.

"Không sao cả, đến lúc đó ta cũng sẽ đi tham gia Vũ Viện khảo hạch, chỉ cần trở thành Vũ Viện đệ tử, tin tưởng Chu Đường coi như phách lối nữa, cũng không dám ở Vũ Viện bên trong đối với ta làm cái gì chứ? Hơn nữa, hắn còn dám đến, ta là có thể lại để cho hắn nằm xuống!" Sở Lâm lắc đầu, chậm rãi nói, chỉ là khoe miệng hắn tiểu ý, lại mơ hồ có chút lạnh ý.

Chỉ mong Chu Đường không muốn lại đuôi mù, bằng không, Sở Lâm có thể không ngại trên tay nhiều hơn nữa một cái mạng.

Vũ Tu Chi Đạo, vốn là như vậy, tất cả bằng thực lực nói, đặt chân Linh Võ Cảnh sau khi, Sở Lâm hiểu thêm đạo lý này.

Ở vũ tu trên thế giới, mâu thuẫn cũng không phải là dùng người một câu ta một câu cãi cọ để giải quyết, mà là người nào nắm tay đại, người đó liền có đạo lý.

Muốn trở thành một cường giả, phải có một viên Cường Giả Chi Tâm, không sợ phiền phức, không gây sự, Người không phạm Ta, Ta không phạm Người!

"Được, có quyết đoán! Nếu ta Lâm Mộc gọi người một tiếng huynh đệ, vậy liền thực sự nhận người người bạn này. Đến lúc đó vào Vũ Viện, Chu Đường nếu như tìm đến phiền phức, ta Lâm Mộc người thứ nhất không đồng ý!" Lâm Mộc vỗ ngực một cái, hào sảng nói, đồng thời giơ lên một tay, ở Sở Lâm trước người dừng lại.

"Lâm huynh, đa tạ!" Sở Lâm giơ tay lên, cùng Lâm Mộc vỗ tay hoan nghênh, cũng là bật cười lớn.

Đem té xiu Chu Đường trực tiếp ném đến khách sạn bên ngoài, Sở Lâm cùng Lâm Mộc hứng thú nổi lên, ngồi về vị trí uống rượu tâm tình, mà Lâm Khả Nhi, mặc dù từ không uống rượu, hôm nay nhưng cũng kính Sở Lâm mấy chén, trắng nõn trên mặt đẹp, nhiều hơn một lau đỏ ửng nhàn nhạt, nguyên bản thuần tình dung nhan vào giờ khắc này thoát nhìn, nhiều hơn một phần kiều mị thái độ, xinh đẹp không thể tả.

Bất tri bất giác, đêm đã khuya, Lâm Mộc sớm đã là say mềm như bùn, cuối cùng trực tiếp ngã vào trên bàn đang ngủ, ngoài miệng vẫn còn kêu lầy "Sở huynh đệ".

Nhìn ra được, Lâm Mộc hôm nay đích xác rất vui vẻ, cũng chỉ có gặp phải cùng bên trên khẩu vị người, mới có thể say một thập Hồ Đồ.

"Không nghĩ tới tửu lượng của người lại so với ca ca hoàn hảo." Lâm Khả Nhi vì Sở Lâm rót đầy một ly trà, cười duyên lầy nói.

"Lâm huynh đã tửu lượng cao." Sở Lâm lắc đầu cười, hắn có Linh Võ Cảnh thực lực, một ít rượu mời đương nhiên không tính là cái gì, linh lực hơi nhất chuyển, là có thể đem khu trừ bên ngoài cơ thể.

Ngọc thủ giữ lấy cái má, Lâm Khả Nhi có chút kinh ngạc nhìn nhìn phác thêm đèn, trong mặt đẹp hiện lên lầy một ít hồi ức, mấy cây tóc đen thiếp lầy

nàng xinh đẹp gương mặt, bình thiêm vài phần quyến rũ ý nhị .

"Đây là ca ca lần đầu tiên uống như thế say, nhìn ra được, hẳn thực sự coi ngươi là huynh đệ ." Béo mập môi hơi khép mở, truyền ra thanh thúy êm tai thanh âm, Lâm Khả Nhi hình như có cảm giác mà nói : "Vận mệnh chân kỳ hay, rõ ràng mới nhận biết vừa mới không lâu sau, lại có thể thành vì bằng hữu tốt nhất ."

"Là a, vận mệnh thực sự là kỳ diệu ." Sở Lâm cũng là gật đầu, hẳn nhớ tới Dương Hồ, ban đầu ở Hồng Vũ thành một lần từng trải, để cho hai người trở thành sinh tử hoạn nạn huynh đệ .

Ánh mắt chậm rãi ở ngủ say Lâm Mộc trên người đảo qua, một cái ý niệm trong đầu bỗng nhiên từ Sở Lâm trong đầu xông ra .

Khai sáng Hội Minh! Cùng huynh đệ cùng nhau, ở ngoại viện khởi đầu một cái Hội Minh, thành lập một cái chính mình thế lực, cùng Kiếm Phong Minh, Thanh Linh minh chờ Hội Minh nhất tranh thiên hạ .

Có đôi khi, Vũ Tu giới trung, ngươi không chỉ có phải có thực lực cường đại, càng cần nữa có một cường đại thể lực!

Giờ khắc này, tốt mấy bóng người ở Sở Lâm trong đầu hiện lên, Dương Hồ, Vương Chiến, Lâm Mộc, thậm chí là mập gầy Song Sát .

Thật là làm cho người chờ mong a . . . Sở Lâm trong mắt lộ ra vài tia kích thích, chẳng qua rất nhanh, hẳn cũng lập tức nghĩ tới một cái so sánh vấn đề thực tế, tài nguyên .

Ở ngoại viện khai sáng một cái Hội Minh, không chỉ cần muốn từ trường lão trong tay dùng một vài điều kiện hối đoái xây mình lệnh, càng cần nữa bỏ tiền mua tiếp theo tốt địa phương làm Hội Minh tổng bộ, hơn nữa, muốn khuếch trương đại thể lực, hấp dẫn ngoại viện đệ tử gia nhập vào, làm một Hội Minh, ngươi càng cần nữa xuất ra đủ để đã động ngoại viện các đệ tử đồ đạc .

Tựa như Kiếm Phong Minh, có thể trở thành ngoại viện đệ nhất đại minh, không có gì ngoài bên ngoài Minh chủ thực lực cao thâm bên ngoài, càng là thời khắc đều sẽ từ tổ chức một ít lịch lãm, từ đội trưởng dẫn đội, lấy đạt được một ít tu hành tài nguyên tiến hành phân phối .

Lắc đầu, Sở Lâm đem ý nghĩ trong lòng tạm thời đè xuống, trước không thêm nghĩ nữa .

Lại hàn huyên vài câu, Lâm Khả Nhi liền đi trở về phòng, Vũ Viện chiêu thu đệ tử khảo hạch lập tức phải đến, nàng tự nhiên cũng không thể buông lỏng tu luyện .

Sở Lâm thì là đeo lấy Lâm Mộc, vào mặt khác giữa một căn phòng .

. . .

Rất nhanh, ba ngày liền đã qua đi, Vũ Viện khảo hạch thời gian, rốt cục đến .

Một ngày này, đến từ Ngũ Hồ Tứ Hải thanh niên tuấn kiệt đều đầy cõi lòng kích động hướng Hồng Vũ thành nhất sân rộng đi, bọn họ xoa tay, nóng lòng muốn thử, phẳng phát thể giới đều ở đây trước mắt của bọn họ một dạng, tràn ngập ý chí chiến đấu .

Sở Lâm cùng Lâm Mộc, Lâm Khả Nhi cũng sáng sớm rời giường, dung nhập chen chúc trong đám người, hướng sân rộng đi .

Ba ngày nay, bởi vì cùng Lâm Mộc đồng nhất gian phòng nguyên nhân, Sở Lâm mỗi ngày đều hội ra ngoài, tìm một yên lặng không người chỗ tu luyện, ba ngày, hẳn hoàn toàn đắm chìm trong đối với Tịch Diệt Tam Thức Đệ Nhất Thức, Kinh Thiên Chỉ tu luyện bên trong .

Hiện tại, đối với Kinh Thiên Chỉ, Sở Lâm coi như là có thể miễn cưỡng sử dụng, bởi không có thực tập nơi sân, Sở Lâm cũng không có toàn lực thi triển qua, tạm thời cũng còn không biết cái này Kinh Thiên Chỉ rốt cuộc có bao nhiêu ah mạnh mẽ đại .

Theo dòng người, nhất tòa sân rộng chậm rãi xuất hiện ở trước mắt .

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Huyền Trọng tháp, xuyên toa cửa

Thời khắc này trên quảng trường, đã người đông nghìn nghịt, đen thui lù một mảnh, đầu người bắt đầu khởi động .

Điều này làm cho Sở Lâm không khỏi cảm khái một cái nam bộ lãnh địa mệnh mỏng vô biên, những thứ này đến từ nam bộ lãnh địa mỗi bên thành phố thanh niên tuần kiệt, tụ tập cùng một chỗ, đã kinh đạt được mấy vạn số, bọn họ, đại biểu lấy nam bộ lãnh địa mấy nghìn thành trì, là Vũ Tu giới, tương lai hy vọng .

Ai cũng đảm bảo không cho phép, ở trên quảng trường này mấy vạn trong đám người tuổi trẻ, có thể hay không đi ra một cái trong tương lai có thể quát phong vân cường giả tuyệt thế .

"Đây là Vũ Viện lần đầu tiên công khai chiêu thu đệ tử, sợ rằng khảo hạch sẽ không rất đơn giản chứ ? Bằng không nhiều như vậy người, toàn bộ vào Vũ Viện, chẳng phải là muốn loạn sáo ." Trong đám người, có người suy đoán nói .

"Yên tâm đi, chỉ cần có thực lực, có thiên phú, coi như người nhiều hơn nữa Vũ Viện cũng sẽ muốn . Đừng xem nơi này có mấy vạn người, ta xem, đục nước béo cò người không chiếm số ít ." Một cái đứng ở Sở Lâm bên trên thiếu niên liếc mắt Sở Lâm, tiếng trong lúc đó tràn đầy khinh miệt .

Tiếp theo lấy, không ít ánh mắt liếc rơi xuống qua đây, làm cho Lâm Mộc cùng Lâm Khả Nhi đều là tức giận lấy nhãn thần đáp lễ trở về .

Đối với lần này, Sở Lâm bản thân lại không thêm để ý, từ đầu tới cuối duy trì lấy nụ cười thần nhiên .

Thối Thể Cảnh Vũ Tu lấy Thối Thể làm chủ, linh lực bạc nhược, cảm giác lực tự nhiên cũng yếu, lấy bọn họ không quan trọng năng lực cảm nhận, muốn có thể cảm giác được chính mình linh lực khí tức, đó mới gọi có quý .

Đối với cái này những người này, Sở Lâm ngược lại cũng lười để ý biết, chẳng qua là một đám không có bao nhiêu thực lực, bản thân cũng không cao lắm chờ chung quy lại thích lấy khinh bỉ bọn họ tới tăng cường chính mình cảm giác về sự ưu việt rồi ? Chọn br />

Chẳng qua, không bao lâu, Sở Lâm cũng là bỗng nhiên cảm nhận được một điểm cái gì, không khỏi hơi thiêu mi, hướng trong đám người một cái phương hướng nhìn lại .

Chỉ thấy cách đó không xa, một cái cả người phủ lấy da thú thiếu niên lẳng lặng ngồi ở bên kia, trong tay xách lấy một căn màu trắng Lang Nha Bồng, màu da có chút tối, chợt nhìn phía dưới, tựa như một cái từ khe suối trong rãnh đi ra Dã Man Nhân.

Bên người đoàn người, khi thì truyền đến vài tiếng khinh miệt hèn mọn, hiển nhiên là nhắm vào thiếu niên này, chỉ là thiếu niên lại đối với những thứ kia trào phúng mất điếc tai ngơ, lẳng lặng ngồi lấy .

Tựa hồ đối với Sở Lâm ánh mắt cũng có cảm giác, thiếu niên kia cũng ngẩng đầu, nhìn lại .

Lường đạo ánh mắt trên không trung tiếp xúc đụng một cái .

"Tốt ánh mắt sắc bén ." Sở Lâm trong lòng thở dài, từ đối diện đạo kia nhãn quang bên trong, hần phảng phát thấy được một không gì sánh được có chấp thêm điên cuồng khí thế, đồng thời trong lòng cũng là hơi có chút khiếp sợ .

Hiển nhiên, thiếu niên bên người đoàn người cũng chỉ là Thối Thể Cảnh, cảm giác không ra trên người sóng linh lực, mới có thể mở miệng trào phúng, mà Sở Lâm cảm giác là bức nào nhạy cảm, hướng chỉ thực lực của hắn đã kinh đạt được Linh Võ Cảnh, gần liếc mắt liền có thể nhìn ra thực lực của thiếu niên này, đã kinh nằm ở Thối Thể Cảnh đỉnh phong, khoảng cách đột phá, sợ rằng đều chỉ có một bước ngắn .

"Tuổi tác như vậy, thực lực như thế, Nhược Phi có yêu nghiệt thiên phú, chính là có nghịch thiên kỳ ngộ . Nhưng mặc kệ thế nào, người này nếu như vào Vũ Viện, sợ rằng cũng không phải là một người dễ trên ." Từ đạo kia ánh mắt sắc bén trung, Sở Lâm liền có thể cảm nhận được thiếu niên này tuyệt đối không phải là cái dễ khi dễ người .

Chẳng biết tại sao, Sở Lâm trong đầu không khỏi xa suy nghĩ một chút Kiếm Phong Minh người và thiếu niên này nổi lên va chạm tràng cảnh, trong lòng không khỏi vui một chút, đồng thời nghĩ tới trước đây không lâu ý nghĩ kia : "Nếu như người này phẩm hạnh đoan chính, chờ ta xây Hội Minh, nói không chừng cũng có thể mượn hơi xuống "

Thời gian đã buổi trưa, trên quảng trường tiếng người huyền ảo, ồn ào khiến người ta có chút phiền táo . Dù sao cũng là mấy vạn người tràng diện, mỗi người nói chuyện, vậy cũng có thể hình thành một cực kỳ kinh người vang dội .

"Đừng!"

Đúng lúc này, một tràng tiếng trống truyền đến, làm cho cả sân rộng trong nháy mắt yên tĩnh lại .

Vô số đạo ánh mắt đồng loạt nhìn phía tiếng trống truyền đến chỗ, đó là một tòa đài cao .

Trên đài cao, đang đứng mười mấy bóng người, đều mặc lấy ngoại viện đệ tử phục sức, hiển nhiên là Vũ Viện sư huynh các sư tỷ, ở mấy vạn nói ánh mắt nhìn soi mói, cái này mười mấy thiếu nam thiếu nữ trên gương mặt trẻ trung đều hoặc nhiều hoặc ít có một ít kiêu ngạo, đặc biệt trong đó vài cái, trước ngực thêu lấy một thanh tinh xảo đoản kiếm thiếu niên, càng là gương mặt kiêu cuồng .

"Kiếm Phong Minh ." Mặc dù gần cách lấy vài trăm thước, Sở Lâm như trước có thể thấy rõ ràng trên đài cao thái tình huống, không khỏi hừ nhẹ một tiếng, sau đó, khi ánh mắt của hắn ở một cô thiếu nữ trên người quét qua thời điểm, cũng là hơi dừng lại một chút .

Không nghĩ tới là cái này cô gái nhỏ, cái kia bề ngoài nhìn như nhu nhu nhược nhược, nội tâm lại kiên định cường đại thiếu nữ, ở Kiếm Phong Minh Dâm Uy trước mặt, đâu có chết bất khuất .

Lúc này, một cái phủ trưởng lão phục sức trung niên nhân từ mười mấy bóng người trung đi ra, nhìn dài cao chi Hạ Mật Mật ma ma bóng người, âm thanh vang dội ngậm có ý linh lực, nói : "Đây là Vũ Viện lần đầu tiên công khai đối ngoại chiêu thu đệ tử, Phàm 20 tuổi trở xuống đều có thể tham gia . Quy tắc rất đơn giản, chỉ cần các ngươi tiến nhập tòa kia Huyền Trọng tháp, đi lên, có thể đi lên Đệ Tam Tầng coi như qua cửa ."

Tiếng rơi xuống, trung niên trưởng lão phát tay chỉ hướng xa xa giữa không trung, một tòa từ trong núi rừng lộ ra đỉnh tháp hắc sắc Cự Tháp .

Hồng Vũ thành vốn là ở Vũ Viện bên ngoài, sơn mạch dưới chân núi, màu đen kia Cự Tháp nơi ở, chính là Hồng Vũ ngoài thành một mảnh trong rừng rậm .

"Có thể qua quan, là được trở thành Vũ Viện đệ tử tạp dịch, nếu như có thể đi lên Đệ Tứ Tầng, thì có thể trực tiếp trở thành Vũ Viện ngoại viện đệ tử . Nếu như đi lên đệ ngũ tầng . . ." Nói đến đây, trung niên trưởng lão dừng một chút, ánh mắt lộ ra vài tia hi vọng, nhưng theo mặc dù rồi lại lắc đầu nói : "Được rồi, cái này đệ ngũ tầng đã kinh ba trăm năm không có đệ tử đi tới qua ."

"Từ đây không còn, chúng ta sẽ ở nơi này chờ, có thể đi tới tầng thứ mấy, liền nhìn chính các ngươi . Đi thôi!" Trung niên trưởng lão vung tay lên, lưỡng đạo Quang Trụ ở sân rộng một bên sáng lên, thần tốc hình thành một tòa cửa dáng vẻ .

"Là xuyên toa cửa!"

"Xong lên a! Lướt qua xuyên toa cửa, liền có thể đến đáy tháp ."

"Hừ hừ, chính là ba tầng, không nói chơi!"

Vô số đạo rống tiếng điếc tai nhức óc mà vang lên, trên quảng trường đoàn người nhất thời tao động, người đẩy ta nhường mà nhảy vào xuyên toa trong cánh cửa .

"Chúng ta cũng đi thôi!" Lâm Mộc hô một tiếng, nhân thân bên trong mang theo kích động .

Ba bóng người theo dòng người, cũng cực nhanh tiến nhập xuyên toa cửa .

Xuyên toa cửa, nghe đồn là Vũ Viện cường giả lấy không gian chi lực luyện xây mà thành, để mà ở bất đồng không gian trong lúc đó nhảy, có chút cường đại xuyên toa cửa, có thể làm cho người từ Tinh Nguyệt nước một mặt, xuyên toa đến một chỗ khác .

Tiến nhập xuyên toa cửa, Sở Lâm chỉ cảm thấy nhất cổ lực lượng kinh khủng nghiền ép mà đến, cổ lực lượng này không gì sánh được quen thuộc, chính là trước đây từ hư không bên trong đi ra cái loại cảm giác này .

Chẳng qua, cùng lần kia bất đồng chính là, rất nhanh một lực lượng nhu hòa đã đem Sở Lâm bao vây lại, vài cái phức tạp khó hiểu ký tự ở trước mắt hiện lên, sau đó, cảnh sắc trước mắt biến đổi, liền đã xuất hiện tại một mảnh vô tận mặt đất màu đen trên .

Tiếp theo lấy, một ràng buộc lực từ trên trời giáng xuống, làm cho Sở Lâm dưới chân hơi mềm nhũn, nhưng theo mặc dù lại khôi phục bình thường .

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: Ba đại chức nghiệp

"Huyền Trọng tháp, đây là Huyền Trọng trong tháp . Thì ra, Huyền Trọng tháp khảo hạch, chính là Trọng Lực ràng buộc sao?" Sở Lâm ngẩng đầu, chỉ thấy chung quanh có không ít người cả người run rẩy, động tác chậm chạp, hiển nhiên là ở Trọng Lực ràng buộc phía dưới, đối với thân thể mình khổng lồ có chút cật lực .

Nhìn quanh một vòng, vẫn chưa phát hiện Lâm Khả Nhi cùng Lâm Mộc thân ảnh, Sở Lâm hơi có chút nghi hoặc, nhưng nghĩ lại, nhưng cũng thôi đi .

Đến đây tham gia khảo hạch thanh niên tuần kiệt, chừng mấy vạn người nhiều, nếu như không cần chút thủ đoạn, Huyền Trọng tháp căn bản không chứa nổi nhiều như vậy người . Cho nên, từ bước vào xuyên toa cửa lúc, mỗi người liền đã bị truyền tống đến mỗi bên cái khu vực khác nhau bên trong .

"Mau nhìn, đó là đi thông Đệ Nhị Tầng môn ."

"Chỉ cần đi lên Đệ Tam Tầng, liền có thể trở thành đệ tử tạp dịch."

Trong đám người, có người hô một tiếng, sau đó mấy trăm đạo ánh mắt liền dồn dập nhìn phía xa xa.

Chỉ thấy, mặt đất màu đen phần cuối, một tòa từ quang mang bên thành môn yên tĩnh đứng ở nơi đó.

Chứng kiến cửa xuất hiện, mấy trăm đạo bóng người bắt đầu hướng về bên kia di động, tiếng gào cũng không ngừng truyền đến.

"Huru Huru huru!"

Đúng lúc này, có mười mấy bóng người từ trong đám người lao ra, tốc độ so sánh với thường nhân nhanh rất nhiều, chỉ một lát sau liền đã xa xa vượt lên đầu, đem phía sau mấy trăm người đều lác tại phía sau.

Không khó nhìn ra, bọn họ là ở đây mấy trăm người trung thực lực mạnh nhất.

Tuy là Huyền Trọng tháp tầng thứ nhất Trọng Lực ràng buộc đối với Sở Lâm mà nói cơ hồ có thể không cần tính, hắn cũng không có thần tốc đi tới, mà là không nhanh không chậm cùng ở trong đám người.

"Thực sự là một loại huyền ảo lực lượng." Sở Lâm vừa đi lấy, một bên tự lẩm bẩm, tại hắn bên nhảy niệm lực phía dưới, vốn là vô hình Trọng Lực ràng buộc tựa như cùng vật chất một dạng, hầu như có thể sử dụng nhìn bằng mắt thường thấy.

Sở Lâm cảm giác được, không khí bên trong, tựa hồ phiêu đảng lấy từng viên một nhàn nhạt ánh huỳnh quang, mỗi một hạt ánh huỳnh quang bên trong đều ẩn chứa lấy một sức mạnh cực kỳ mạnh.

"Lẽ nào Trọng Lực ràng buộc, chính là do những thứ này ánh huỳnh quang hình thành sao?" Sở Lâm vận lấy chân mày suy nghĩ, tự tay trên không trung vung lên, nắm thứ lấy đem ánh huỳnh quang nắm ở trong tay, chỉ bất quá ánh huỳnh quang cực kỳ nhỏ, dung nhập ở trong không khí, căn bản không cách nào cầm.

Một khắc đồng hồ trôi qua, mấy trăm người cũng chia thành vài nhóm, trước mặt nhất mười mấy người đã kinh tiến nhập trong môn, mà phía sau nhất, thì là một đường vừa đi vừa nghỉ, mới đi ra khỏi một km lộ trình.

Thực lực mạnh yếu, cũng liếc mắt đó có thể thấy được, đi được càng phía trước, thực lực tự nhiên càng tốt.

"Con mẹ nó, thực sự là quá mệt mỏi, cái này Trọng Lực ràng buộc vừa mới bắt đầu còn không có cảm giác gì, nhưng bây giờ là càng chạy càng mệt." Phía sau nhất trong đám người, một cái to con đầu trọc đặt mông ngồi trên mặt đất, thở hên hên hừ nói.

"Đầu trọc, ngươi cũng quá thức ăn chứ? Nếu không phải là ngươi đoạn đường này vừa đi vừa nghỉ, chúng ta lại sao vậy sẽ đi ở cuối cùng?" Đầu trọc bên cạnh, một cái gầy gò thiếu niên có chút bất mãn oán giận một tiếng.

"Đúng vậy, ngươi xem một chút ngươi, đáng dấp một thân bắp thịt, thoạt nhìn khổng vũ có lực, sao vậy đi cái đường, vẫn còn so sánh không hơn nhân gia một cái tiêu bạch kiểm?" Một cô thiếu nữ cũng là vênh quyết miệng, ánh mắt thuận tiện phiết liểu phiết cách đó không xa, một cái đang cau mày thiếu niên.

Đầu trọc cũng thuận theo nhìn sang, trong miệng tức giận hừ một câu: "Cát, cái kia tiêu bạch kiểm thuần túy chính là cái bệnh tâm thần! Con đường đi tới này, một hồi lác đầu, một hồi gât đầu, còn một người ở cái kia lẩm bẩm."

"Hơn nữa, ta lúc đầu thể trọng cũng trọng, ở nơi này Huyền Trọng bên trong tháp, ta so với các ngươi thừa nhận đều nhiều hơn, ta muốn là có mặt trắng nhỏ kia vóc người, ta còn không cuồng sùs hấn hai con đường?" Đầu trọc trên mặt mang theo vô cùng tự tin.

"Ha ha! Ta có đầu mới, ta có đầu mới!" Đúng lúc này, người thiếu niên kia cũng là đột ngột phát sinh một đạo tiếng la, tiếp theo lấy chột ngẩng đầu, dưới chân một điểm, cả người chột hóa thành một đạo tàn ảnh, trực tiếp xông ra đoàn người, biến mất ở mấy tầm mắt của người bên trong.

"Mẹ nhà nó!" Một màn này, làm cho đầu trọc chột trừng lớn mắt chữ, hung hăng nheo một cái bắp đùi của mình, hoài nghi mình có phải là đang nằm mơ hay không, một bên thiếu nữ còn có gầy gò thiếu niên cũng là biểu tình đại ra, giật mình không thôi.

Tốc độ này... Quả thực so với sớm nhất tiến nhập Đệ Nhị Tầng cái kia mười mấy người còn nhanh hơn không ít a!

...

Sở Lâm lúc này toàn lực xông về Đệ Nhị Tầng, hắn hóa thành một đạo tàn ảnh, không ngừng siêu việt phía trước đoàn người, sau đó ở từng đợt kinh hô cùng thấy quý trong ánh mắt, thần tốc đi xa.

Trải qua lúc trước một đường suy nghĩ, Sở Lâm rốt cục có một ít manh mối, tinh tế cảm ứng, hắn có thể đủ cảm nhận được những thứ này ánh huỳnh quang trên, tồn tại lấy một đặc thù lực lượng, điều này làm cho hắn nghĩ tới rồi trên đại lục một cái nghề nghiệp đặc thù —— điều Trần Sư.

Chỉ có điều Trần Sư, mới có thể đem cường đại linh lực không ngừng áp súc, lại lấy trận pháp phong ấn. Những thứ này toả ra lấy Trọng Lực trói buộc ánh huỳnh quang, tự nhiên là một vị điều Trần Sư kiệt tác.

Có thể muốn tượng, rèn đúc cái này Huyền Trọng tháp người, nhất định là một vị cường đại điều Trần Sư .

Đại lục trên, điều Trần Sư dường như Luyện Dược Sư, đoán khí sư một dạng, đứng hàng ba đại đỉnh tiếm một trong những nghề, bọn họ có bình thường Vũ Tu không có năng lực đặc thù .

Cái này ba đại đỉnh tiếm chức nghiệp, là tất cả thế lực đều nguyện ý dùng nhiều tiền lạp long tồn tại, bởi vì bọn họ có thể cung cấp trận pháp cấm chế, đan dược, binh khí, mà những tư nguyên này đều là Tinh Nguyệt quốc, thậm chí đại lục trên đều nhận hết vô số Vũ Tu truy phùng đồ đặc!

Nhưng mà, muốn trở thành cái này ba loại tồn tại, điều kiện là phi thường hà khắc, bất luận là Đoán Khí, luyện dược, điều trận, đều cần có một cái rất cường đại năng lực điều khiển, mà năng lực điều khiển lớn nhất thể hiện, chính là niệm lực .

Chỉ có niệm lực mạnh mẽ đại, mới có thể có cường đại năng lực điều khiển .

Niệm lực người mạnh, vốn là trong một vạn không có một, nhưng, coi như người niệm lực đủ mạnh đại, nhưng không có nghĩa là người liền nhất định có thể trở thành ba loại tồn tại, người còn cần có người mang người nhập môn, có cực đại tài nguyên tạo điều kiện cho người đi luyện tập, càng khó khăn chính là, luyện dược cần đan phương, Đoán Khí cần phối phương, điều trận cần văn khắc . . .

Cái này nhất series điều kiện hà khắc, không biết đem bao nhiêu Vũ Tu cho chặn ngoài cửa .

"Thiên tinh di Sách trung, có Đoán Khí, luyện dược, điều trận cái này Tam Tuyệt thuật, xem ra ta phải nhiều bỏ chút thời gian nghiên cứu một chút ." Sở Lâm nhớ tới Linh Hải trong thiên tinh di Sách, trong lòng không khỏi có chút ý động mà nghĩ lấy .

Rất nhanh, đi thông Đệ Nhị Tầng môn xuất hiện ở trước mắt, Sở Lâm thân ảnh lóe lên, không có vào trong đó .

Mà ở phía sau hắn, thì là bảy tám cái mục trùng khẩu ngốc, vẻ mặt khó tin thiếu niên, bọn họ lúc này nội tâm là buồn bực, lúc đầu bọn họ cũng nhanh đến rồi, lại không nghĩ rằng bỗng nhiên chui ra một người đến, lấy một loại hầu như thấy không rõ thân ảnh tốc độ xông nhập môn trung . . .

Tiến nhập Đệ Nhị Tầng, dưới chân mặt đất màu đen biến thành từ tám đá xanh xây thành mặt đường, đồng thời, Sở Lâm cũng cảm giác được một so với trước kia mạnh gấp mấy lần lực lượng áp hướng mình .

Ngắm nhìn bốn phía, Sở Lâm chỉ phát hiện phía trước có linh tinh mấy bóng người, chắc là trước hết tiến vào Đệ Nhị Tầng mấy người kia, chẳng qua so với việc phía trước tốc độ, lúc này, tốc độ của những người này hiển nhiên chậm rất nhiều .

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 49: Oan gia ngõ hẹp

Sở Lâm không có ngừng lưu, thân hình lóe lên, linh hoạt đi phía trước đi, mặc dù Đệ Nhị Tầng Trọng Lực ràng buộc so với tầng thứ nhất mạnh mấy lần, đối với hắn lại không có bất kỳ ảnh hưởng, trong cơ thể mệnh môn linh lực ở toàn thân kinh mạch gian chảy xuôi, rất nhanh liền siêu vượt trước mặt mấy đạo nhân ảnh .

Những thứ này bị siêu việt nhân đều là thấy hoa mắt, rồi sau đó khiếp sợ nhìn đạo kia thân tốc rồi đi bối ảnh, cho đã mất đều là bất khả tư nghị màu sắc .

Theo không ngừng đi về phía trước, Sở Lâm trước sau lại là phát hiện vài nhóm người đang cực khổ hướng Đệ Tam Tầng phương hướng rảo bước tiến lên .

"Tầng thứ nhất bị phân chia thành rất nhiều khu vực khác nhau, mỗi cái dưới khu vực đều chỉ có mấy trăm người, mà ta chỗ ở tầng thứ nhất khu vực, so với ta lên trước tới, cũng chỉ có trước hết mười mấy người . Nhưng cái này Đệ Nhị Tầng cũng đã kinh có vài nhóm người ."

Sở Lâm thân ảnh giống như một con báo săn, linh hoạt thần tốc, làm cho một đám bị siêu việt nhân đều là mục trùng khẩu ngốc, đồng thời hắn đã ở tự hời lấy, cái này Huyền Trọng tháp cấu thành .

Nhìn ra được, Huyền Trọng tháp là do rất nhiều không gì sánh được cao thâm trận pháp hợp thành, từ vừa mới bắt đầu bước vào xuyên toa cửa lúc, liền tiến vào những thứ này trận pháp bên trong .

Những thứ này trận pháp liên tiếp lấy vô số không gian, những thứ này không gian hợp lại, liền tạo thành Huyền Trọng tháp mỗi một tầng, mà phía trước

tầng thứ nhất, chính là từ trong đó bộ phận không gian tổ hợp mà thành .

Tổ hợp thành Đệ Nhị Tầng không gian số lượng, thì so với tầng thứ nhất thiếu rất nhiều, cho nên, một cái Đệ Nhị Tầng không gian bên trong, sẽ gặp có đến từ bất đồng tầng thứ nhất không gian người .

"Nếu quả thật là như vậy, như vậy, càng lên cao đi, sợ rằng không gian số lượng thì càng ít đi ?" Sở Lâm trầm nghĩ nói, Huyền Trọng tháp không gian liền giống như một Kim Tự Tháp, càng rơi xuống tầng không gian số lượng càng nhiều, mà khi mọi người một tầng một tầng hướng về phía trước lúc đi, tầng nào không gian cũng càng ngày càng ít, cuối cùng, bọn họ tất nhiên đều sẽ tiến nhập một cái không gian, ở nơi nào gặp nhau .

Một đường chạy như điên, khoảng chừng thời gian một nén nhang, Sở Lâm rốt cục rất xa thấy được một đạo loáng ra lục quang môn, đó là thông hướng tầng thứ ba cửa vào .

Chẳng qua, lúc này, Sở Lâm ánh mắt cũng là hơi đông lại một cái, chỉ thấy ở cái kia Đệ Tam Tầng cửa vào chỗ, vây lấy hơn mười người, những người này chia làm hai tốp đang đứng, tựa hồ nằm ở tình trạng giằng co, trong đó có một phe chỉ có năm người, năm người này vững vàng đứng ở cửa vào phía trước, ngăn chặn những người khác lối đi .

"Muốn lên tầng thứ ba, ngoan ngoãn giao 100 kim tệ . Không có tiền, còn lại giá trị bằng nhau đồ đạc cũng được ." Ngăn chặn cửa vào năm người bên trong, một cái vẻ mặt mặt rỗ nhân hai cánh tay ôm ở trước ngực, thật nhỏ mi mắt liếc mắt đối diện mọi người, có chút không tốt mà nói .

"Các ngươi hơi quá đáng, đây là Vũ Viện khảo hạch, các ngươi chẳng lẽ không sợ trưởng lão trách tội xuống sao?"

"Đúng vậy, cửa vào này lại không phải là các ngươi mở ở chỗ này, bằng cái gì quản chúng ta đòi tiền!"

"100 kim tệ, ngươi sao vậy không đi đoạt a!"

Đối diện bị chặn lại đoàn người, phát sinh mấy đạo tiếng kêu tức giận .

"Đoạt ? Đệ nhị này ngược lại không tệ, lần sau có thể suy nghĩ một chút ." Cái kia mặt rỗ mặt lộ ra một đạo phách lối tiểu dung, cười hắc hắc hai tiếng, sau đó chỉ chỉ bên cạnh vài cái té xuống đất người, tiếp tục nói : "Dĩ nhiên, các ngươi nếu ai tự nhận bản lĩnh, vậy cũng đại khả xông vào đi qua . Chẳng qua, đừng trách ta không có nhắc nhở ngươi, xông vào hạ tràng, các ngươi nên trọn đại cầu mắt thấy xem rõ ràng ."

Mọi người nghe vậy, ánh mắt thuận theo mặt rỗ khuôn mặt ngón tay đi qua phương hướng nhìn lại, không khỏi đều là rụt đầu một cái, run sợ trong lòng nuốt ngụm nước miếng .

Chỉ thấy mấy cái té xuống đất người, nhìn dường như bần nhão một dạng, tứ chi đều bị vặn gãy, là bị người phế đi, kết quả này, nhìn nhưng thật ra vô cùng dọa người, mà người hạ thủ, chính là vẻ mặt phách lối mặt rỗ khuôn mặt đoàn người .

Mọi người sợ hãi ánh mắt, làm cho mặt rỗ khuôn mặt hải lòng gật đầu, rồi sau đó có chút không kiên nhẫn khoát tay áo, mang theo quát lớn giọng của hừ nói : "Cố tiền trả tiền, không có tiền rút đi, đừng vây quanh ở nơi đây la lý ba sách ma kỳ ."

Mọi người thấy thế, không Gandhi cắn cắn răng, trong lòng tuy là phẫn nộ, nhưng không thể làm gì, vẻ mặt khí thế mặt, bọn họ cũng có thể cảm giác được, cái kia ngăn trở cửa vào mặt rỗ khuôn mặt, thực lực đã Thối Thể Thất Trọng .

Tham gia khảo hạch, đại bộ phận đều là từ những thành thị khác tới rồi, thực lực phổ biến đều ở đây Thối Thể tam trọng trở xuống, còn như Thối Thể Thất Trọng, đặt ở ngoại viện đều đã là thượng du trình độ, huống chi ở chỗ này ?

Hơn nữa, coi như nhập viện trong khảo hạch cũng có siêu việt thực lực này, chỉ sợ cũng đã sớm đã đến Đệ Tam Tầng đi, cho nên, giờ này khắc này, mặt rỗ khuôn mặt đã kinh hầu như Sở Hướng Vô Định .

Ánh mắt ở ngăn cản cửa năm người trên mặt từng cái đảo qua, rồi sau đó chậm rãi thu hồi, Sở Lâm không khỏi lắc đầu than nhẹ, thế giới thực sự là kỳ diệu, oan gia cũng thực sự là đường hẹp, không nghĩ tới nhiều như vậy cái không gian, chính mình cư nhiên liền như thế trùng hợp lại một lần nữa cùng Chu Đường gặp nhau .

Ở năm người kia bên trong, một người trong đó, chính là Chu Đường!

Chu Đường lúc này trên tay xách lấy một cái túi tiền, đi theo mặt rỗ khuôn mặt phía sau, vẻ mặt đắc ý thần sắc, chỉ là trên mũi của hắn, cũng là ghim lấy nghiêm nghiêm thật thật băng vải .

Ở vào Nhập Huyền nặng tháp trước, Chu Đường biểu ca cho hắn một tấm phù, làm cho hắn khi tiến vào xuyên toa cửa thời điểm bóp nát, vì vậy, hắn mới cùng bốn người khác đều truyền đến cùng một cái không gian .

Còn như bốn người này, tựa hồ đều là cùng hắn biểu ca quan hệ không tệ người, bọn họ vốn là đã ngoại viện đệ tử, chuyển này đến, chính là vì tới kiếm nhất phiêu .

Chính là bởi vì như vậy, mới có trước mắt cảnh tượng này .

Rất nhanh, trong đám người có vài người vẫn là bắt đầu đi từ trên người sờ soạn chút tiền xuất hiện, thành thành thật thật giao cho mặt rỗ khuôn mặt, dù sao đối với bọn họ mà nói, thật xa mà từ những thành thị khác tới rồi, chính là vì gia nhập vào Vũ Viện, nhưng nếu như vậy đã bị chặn ở ngoài cửa, há

không đáng tiếc ?

"Cái này còn có thiên lý sao?"

"Thật hy vọng có người tới thu thập cái này mấy Vương Bát Đàn ."

Đương nhiên, trong đám người cũng không thiếu một ít tế vi tiếng oán giận thanh âm .

Chu Đường trong tay xách theo túi tiền, cúi đầu nhìn từng cái người tự tay trả thù lao, trên mặt cười nở hoa, một phiếu này nếu như tiền kiếm được quá nhiều, hẳn biểu ca đám huynh đệ này, đa đa thiếu thiếu đều sẽ phân hân một điểm, hẳn căn bản sẽ không nghĩ tới, một phiếu này kiếm, tất cả đều là tiền tài bất nghĩa .

"Từng bước từng bước đến, xếp thành hàng a ." Hài lòng hơn, Chu Đường vẫn cúi đầu kiểm tiền, vẫn không quên lớn tiếng ồn ào một câu .

Đúng lúc này, một con cầm lấy tay đưa đến trước mặt của hắn .

"Đem tiền bỏ vào là tốt rồi ." Chu Đường bận bịu cúi đầu kiểm tiền, liếc mắt cái tay kia, sau đó tùy ý nói một câu .

Nhưng mà, cái tay kia cũng không có không giống trước những người đó giống nhau mở ra, hướng trong túi tiền thả tiền, mà là lật lên, quyền tâm hướng lên trên, tiếp theo lấy bỗng nhiên hướng lên trên đánh tới .

"A!"

Kêu thâm một tiếng, còn chưa hiểu xảy ra cái gì, Chu Đường liền ăn một cái thượng câu quyền, mà hắn quán ở băng vải bên trong mũi lại chịu trọng thương, máu mũi lập tức từ bên trong rỉ ra .

Đồng thời, một đạo đánh chết hẳn đều không quên được thanh âm từ bên tai của hắn vang lên .

"Ai nói với ngươi ta là tới trả tiền ?"

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Kinh Thiên Chỉ

Đột nhiên biến cố, làm cho tất cả mọi người đều nhìn về bên này, mà mặt rõ khuôn mặt mấy người cũng đều là rõ ràng sùng sốt .

Gặp qua bối mớ, nhưng chưa thấy qua trực tiếp đi lên liền động thủ như thế cuồng.

"Ừ. . . Ngươi!"

Chu Đường thống khổ bùng bít mũi, vốn là thụ thương không nhẹ xương sống mũi lần nữa chịu đến trọng thương, ngẩng đầu nhìn đến Sở Lâm quen thuộc mặt mũi, ánh mắt oán độc cùng thống khổ nước mắt đồng thời từ trong mắt tràn ra, hắn hận không thể đem tên trước mắt này thiên đao vạn quả, hoàn toàn không có chú ý tới, một cái phạm nhân sao vậy sẽ đi đến nơi đây .

"Sở Lâm, lần trước sự tình cũng còn không có tính sổ với ngươi, ngươi cư nhiên chính mình tìm tới cửa . Ngày hôm nay, ta nhất định phải đem ngươi chém thành muôn mảnh!" Nhớ tới mấy ngày hôm trước buổi tối sự tình, thù mới hận cũ đồng thời xông lên đầu, làm cho Chu Đường oán độc gào lên .

Cùng lúc đó, mặt rõ khuôn mặt bốn người kia cũng phản ứng lại, lập tức tiến lên đem Sở Lâm bao vây lại .

Sở Lâm chân mày cau lại, lúc đầu hắn cũng không dự định xuất thủ, chỉ là đối với mặt rõ khuôn mặt chờ nhân hành vi thực sự có chút nhìn không được .

Phải biết rằng, người đứng ở chỗ này, có bao nhiêu là từ xa xa địa phương trèo non lội suối mà đến ?

Được bao nhiêu người, là thu hoạch lớn lấy một cái gia tộc kỳ vọng, cha mẹ mong đợi, người trong lòng đợi, xa xứ mà đi tới nơi đây ?

Thậm chí có người đập nồi bán sắt hiểu ra tiền cũng chỉ đủ một đường tốn hao, đến rồi nơi này sớm đã kinh không có tiền .

Mà bọn họ có thể đi tới nơi đây, cũng rõ ràng có đầy đủ thiên phú, tiến thêm một bước về phía trước, bọn họ là có thể thuận American vào Vũ Viện, nhưng bởi vì mặt rỗ khuôn mặt một nhóm chặn đường giả, mà kiểm cũi ba năm thiếu một giờ .

"Tiểu tử, không phải cái gì địa phương đều đến phiên ngươi tới cây anh hùng . Ta không phải rất muốn động thủ, thức thời, ngay tại chỗ tự sát đi, ta có thể suy nghĩ lưu ngươi một cái toàn thân ." Mặt rỗ khuôn mặt sắc mặt khó coi, vận vẹo lấy cái cổ, truyền đến một hồi xương cốt giòn vang, cười lạnh nói .

Đồng thời, mấy người khác cũng là kiệt kiệt cười lạnh vài tiếng, nhìn về phía Sở Lâm ánh mắt thật giống như đang nhìn người chết .

"A, thật sao?" Sở Lâm nhếch miệng lên một đạo trêu tức : "Ta vừa lúc cũng không phải rất muốn động thủ, nếu như các ngươi ngay tại chỗ tự sát, ta cũng có thể lưu các ngươi một cái toàn thân ."

Thoại âm rơi xuống, mặt rỗ mặt sắc mặt tại chỗ liền trầm xuống, trong mắt sát cơ hiện lên, hướng về ba người khác báo cho biết một cái, đồng thời thân hình lóe lên, hướng về Sở Lâm đánh tới, mặc dù có Trọng Lực ràng buộc, tốc độ như trước cực nhanh .

"Chịu chết đi, đồ không có mắt!" Ba người khác tốc độ cũng là cực nhanh, dồn dập hướng về Sở Lâm đánh tới .

Đoàn người nhìn một màn này, không ít người đều có chút không đành lòng mà hai mắt nhắm nghiền, còn có chút người thì là trong lòng cầu khẩn, chỉ mong cái này có dừng khi thiếu chiến mặt rỗ mặt thiếu niên không nên chết quá thống khổ . . .

"Ha ha! Ngươi nhất định phải chết!" Chu Đường thần sắc dữ tợn, hung dữ cuồng mà phá lên cười, đối với mặt rỗ khuôn mặt mấy người thực lực, hẳn là lòng biết rõ .

Nhưng mà, tiếp theo lấy, hắc tiểu dung cũng là động lại ở trên mặt, tiếng cười cũng hơi ngừng .

Một đạo mệnh môn linh lực chợt từ Sở Lâm trong cơ thể tuôn ra, đột ngột triển hiện khí thế như ngủ đông ở trong tầng mây lồi đình một dạng để cho lòng người một hồi rung động .

"Thật mạnh! Mau lui lại!" Mặt rỗ khuôn mặt lập tức ý thức được không đúng, quả quyết lui về sau .

Nhưng mà, Sở Lâm thân ảnh lại giống như quỷ mị, vèn vèn sát vậy liền đã xuất hiện tại ở trước mặt của hắn .

Sở Lâm vươn một đầu ngón tay, đối với lấy mặt rỗ mặt mi tâm, một đạo lực lượng cực kỳ kinh khủng ngưng tụ ở đầu ngón tay, sau đó chợt bắn ra!

"Tịch Diệt Tam Thức, Kinh Thiên Chỉ!"

Một đạo Ô Quang, dễ như trở bàn tay vậy xuyên thủng mặt rỗ mặt cả đầu, toàn bộ quá trình chỉ ở ngắn ngủn sát vậy, tất cả mọi người phản ứng không kịp nửa gian, mặt rỗ khuôn mặt đã mềm nhũn quy ở Sở Lâm trước mặt, bên ngoài hai mắt bên trong, đã sinh cơ tan rã .

Sở Lâm thân ảnh vẫn chưa đình chỉ, mà là lập tức giết hướng một người khác, ngăn ngừa mấy hơi thở, ba đạo Ô Quang bắn ra, phân biệt xuyên thủng mấy người khác mi tâm .

Hiện trường, bốn đồ ánh mắt vô hồn thi thể quy ở nơi đó, đoàn người ánh mắt mọi người đại ra, trường lấy miệng, khiếp sợ tâm tình tột đỉnh .

Trong sát na kết thúc ba cái Thối Thể thất trọng Vũ Tu, lẽ nào thiếu niên này là Linh Võ Cảnh tu vi sao?

Không ít người trong lòng, toát ra ý nghĩ như vậy, chẳng qua tiếp theo lấy lại lập tức bị chính bọn nó bị phủ quyết, 15 tuổi, Linh Võ Cảnh, khả năng sao?

Sát cơ thần tốc từ trong mắt thối lui, thay vào đó là một tia thần sắc kích động, Sở Lâm nhéo nhéo ngón trỏ, tâm tình có chút kích thích, lần đầu tiên sử dụng Kinh Thiên Chỉ, không nghĩ tới uy lực càng như thế mạnh mẽ đại, ngay cả chính hắn đều có chút kiêng kỵ đạo kia Ô Quang trung lực lượng làm người ta sợ hãi .

Tuy nói giết chết vài cái Thối Thể Cảnh Vũ Tu đối với Sở Lâm mà nói cũng không phải là rất trắc trở, nhưng đa đa thiếu thiếu vẫn phải là tổn chút khí lực, mà sử dụng Kinh Thiên Chỉ, có thể trong phút chốc liền đánh chết bốn người, như vậy uy lực, nếu bàn về Phẩm Giai, sợ rằng chỉ ít ở tam phẩm trở lên!

"Mới Đệ Nhất Thức liền như thế mạnh mẽ đại, thật không biết Đệ Nhị Thức cùng Đệ Tam Thức, sẽ là như thế nào uy thế tuyệt luân ." Liếm khước miệng một cái, Sở Lâm hít một hơi thật sâu, đem tâm tình hưng phấn bình phục lại, hướng Chu Đường đi tới .

"Ngươi không nên tới, không muốn . . . Không được!" Thấy Sở Lâm đi tới, Chu Đường cả người run rẩy, lời nói không có mạch lạc kinh hô lên, tốt tựa như gặp quỷ.

Trong mắt tràn ngập sợ hãi, sự uy hiếp của cái chết đặt trước mặt, làm cho Chu Đường thanh âm đều mang theo khóc nức nở, giờ khắc này, hẳn nào còn dám đem Sở Lâm coi như phạm nhân đối đãi ?

Một tao vị truyền đến, Sở Lâm không khỏi bụng bít mũi, ánh mắt đảo qua, chỉ thấy Chu Đường đứng quần chỗ đã kinh làm ướt một mảnh .

"Lần trước tha cho ngươi một mạng, lại không nghĩ rằng ngươi còn tiếp tục làm ác ." Đứng ở Chu Đường trước mặt, Sở Lâm thanh âm có chút lạnh mạc .

"Không, không nên, ta biết lỗi rồi . Ta cam đoan sau này cũng không dám nữa, không nên ." Chu Đường bị Sở Lâm thanh âm lạnh như băng sợ đến cả người run lên, trực tiếp dập đầu cầu xin tha thứ .

"Không giết ngươi ?" Sở Lâm cười lạnh một tiếng, trong tay bỗng nhiên ngưng tụ lại một linh lực, hướng Chu Đường đỉnh đầu vỗ, chấm dứt tính mạng của hắn, đồng thời yếu ớt nói : "Vừa rồi ngươi còn muốn đem ta chém thành muôn mảnh, hiện tại ta không giết ngươi, ngươi sau này có thể buông tha ta sao ?"

Chu Đường trực đỉnh đỉnh ngã xuống, mang theo khuôn mặt sợ hãi thần tình, treo .

Ở một đám ánh mắt kính sợ trung, Sở Lâm chậm rãi đi vào đi trước tầng thứ ba môn .

Chẳng ai nghĩ tới, không bao lâu trước còn điều vô dương oai, không ai bì nổi mặt rỗ khuôn mặt một nhóm, lúc này đã trở thành thi thể lạnh như băng .

"Đáng đời, chết chưa hết tội ."

"Thực sự là thiên đạo luân hồi, báo ứng xác đáng ."

"Đổi nhân xử thế hay là muốn khiêm tốn một điểm, giống như bọn họ như vậy đá trúng thiết bản phải đem mệnh quá giang ."

Thăng đến Sở Lâm đi xong hồi lâu, đoàn người mới bắt đầu nghị luận, cũng đều dồn dập hướng tiến nhập tầng thứ ba cửa vào .

...

Tiến nhập Đệ Tam Tầng, Sở Lâm xuất hiện trước mắt, là một cái đá cẩm thạch mặt đất trống trải sân rộng, lúc này không có một bóng người .

Quảng trường lưỡng đoan, phân biệt có một loáng ra tia sáng môn, bên này trên cửa, "Ra" chữ trôi trên đó, mà sân rộng bên kia trên cửa, thì trôi lấy một cái to lớn "Bôn".

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 51: Yêu tinh

Áp lực vô hình tứ bốn phương tám hướng vọt tới, Sở Lâm cảm giác được thân thể của chính mình lập tức vừa nặng mười mấy lần .

"Như thế nồng nặc Trọng Lực ràng buộc, bình thường Thối Thể Tứ Trọng người đều rất khó hoạt động tự nhiên ." Sở Lâm nói thầm một tiếng, trong tâm mắt hai cái cửa, sân rộng đối diện cái kia là đi thông tầng thứ tư, mà trước mắt cái này thì là đi ra .

Hắn biết, tuyệt đại đa số đi người tới chỗ này, đều sẽ chọn rời đi, muốn lên Đệ Tứ Tầng, có Thối Thể Ngũ Trọng thực lực cũng phải tốn không ít võ thuật, hơn nữa tầng thứ tư Trọng Lực ràng buộc chỉ biết so với cái này trong càng thêm mạnh mẽ đại, không có tuyệt đối nắm chặt dưới tình huống, không có mấy người thực sự dám lên .

Huống chi tham gia khảo hạch thanh niên tuần kiệt, đại đa số cũng chỉ là người thường, có thể đi lên Đệ Tam Tầng, đã kinh vô cùng may mắn cùng khó khăn .

Cho nên, tiền quân tầng thứ tư, tuyệt đối là cái này mấy vạn người trong người nổi bật .

"Muốn một lần hành động trở thành ngoại viện đệ tử, còn thật không dễ dàng a ." Nhớ tới khảo hạch quy tắc, Sở Lâm lắc đầu, linh lực thần tốc vận chuyển, Sở Lâm không dừng lại nữa, thần tốc hướng tầng thứ tư cửa vào bắn nhanh đi .

...

Vũ Viện, một tòa sâu Sơn Thạch động bên trong, mấy đạo thân ảnh đang đứng ở một mặt bóng loáng Thạch Bích trước .

"Chúng ta Vũ Viện lần đầu tiên công khai chiêu mộ đệ tử, từ nam bộ lãnh địa các thành thị cộng hội tụ mấy vạn tuổi trẻ đệ tử, nhân số tuy nhiều, thiên phú lại cao thấp không đều, vèn vèn tầng thứ nhất liền quét xuống hơn phân nửa, cũng không biết cuối cùng chiêu mộ người tiến vào căn nhắc, có hay không có thể đạt được ba vị trưởng lão lúc ban đầu mong muốn a ."

Một vị tóc hoa râu tuổi già nam tử đứng ở trước vách đá, nhìn trên vách đá không ngừng chớp động quang điểm, lắc đầu nói, mà bên người của hắn, còn đứng lầy một cái thanh niên anh tuấn .

"Ha ha, có thiên phú hạt giống tốt, vốn chính là thiếu không ầu, được Tmđ! Duyên phận ." Đại Trưởng Lão Âu Dương Nhung trụ lấy ba tong, trên mặt dày mang theo tiểu ý, đồng dạng nhìn trước mắt Thạch Bích .

"Đích xác, hạt giống tốt có thể gặp không thể cầu ." Nhị Trưởng Lão Mộc Hàm Sơn gật đầu, trong đầu không khỏi nhớ lại trước ở Hắc Phong hạp trong vỏ hần một cục gạch tiểu tử kia .

"Tứ hải biết, liền muốn bắt đầu ..." Cái kia tóc hoa râu tuổi già nam tử như trước lắc đầu, lão môi nhúc nhích gian phun ra mấy chữ .

"Tuy là tứ hải trong buổi họp chúng ta nam bộ lãnh địa đã kinh liên tục trăm năm đội sổ, chẳng qua lần này, có Khâu lão vị này tí mĩ tài bồi độ từ đắc ý dẫn dắt, chúng ta nam bộ lãnh địa tất nhiên rực rỡ hào quang ." Âu Dương Nhung quét mắt tuổi già nam tử bên trên thanh niên, nở nụ cười một tiếng .

Mà nghe được Âu Dương Nhung tán dương ngôn ngữ, thanh niên anh tuấn trên mặt cũng là thần tốc hiện lên một đạo đắc ý màu sắc .

"Cho đến bây giờ, đã có mười mấy người tiến nhập tầng thứ tư, những người này đều là mấy vạn người bị khảo hạch trong người nổi bật, tóm lại là hội thoát đỉnh ra . Bây giờ còn tại đây hần tầng, phỏng chừng lên một lượt không đi tầng thứ tư ." Tam Trưởng Lão thiết Thanh Tùng chỉ là liếc mắt người thanh niên kia, sau đó đưa mắt nhìn phía vách đá một bên khác, nói .

Chỉ thấy ánh mắt của hắn kỳ vọng chỗ, có hơn mười khóa quang điểm đang tụ tập ở vách đá một cái góc, cùng mặt khác rậm rạp chằng chịt quang điểm phân rất mờ .

"Huyền Trọng tháp Đệ Tứ Tầng, ngoại viện trong hàng đệ tử đều chỉ có cao thủ người trên bảng mới có thể tới lui tự nhiên . Cái này mười vài cái tiểu gia hỏa nếu như vào ngoại viện, tựa hồ hội thật thú vị đây..." Đúng lúc này, một đạo thanh thủy tề đại thanh âm từ bên ngoài truyền đến, sau đó, một cái quyền rũ kiều diễm nữ tử từ bên ngoài đi vào .

Nữ tử vóc người vô cùng cao gầy, da thịt trắng nõn trơn truột, giống như là thủy một dạng non mềm, một thân căng mịn màu đỏ váy bào giữ lấy nàng đầy ắp khêu gợi mê người đường cong, một đôi tuyết trắng thon dài chân ngọc ở đáy quần phía dưới qua lại đong đưa, bước liên tục khê dòi gian đã đi tới Thạch Bích trước .

"Linh Lung sư tỷ ." Chứng kiến nữ tử xuất hiện, cái kia thanh niên anh tuấn trong mắt rõ ràng hiện lên một đạo cuồng nhiệt cùng si mê, mà nhân thần ở nữ tử trước ngực nở nang cao ngất đường nét trên hơi đảo qua, thanh niên hô hấp cũng là lập tức nhanh thêm mấy phần .

Người nữ nhân này, cơ hồ là hết thấy Nội Viện nam đệ tử tình nhân trong mộng, nàng gợi cảm thân thể mềm mại trong tán phát thành thực ý nhị, làm cho không biết nhiều thiếu nam nhân nằm mộng cũng muốn đem đề xuống đất hung hăng tàn sát bữa bãi một phen .

Chỉ là, loại tà ác này ý niệm trong đầu, mọi người cũng đều chỉ dám ở trong lòng nghĩ nghĩ mà thôi, bởi vì Nội Viện tất cả mọi người biết, cái này nữ nhân xinh đẹp phía sau, có nhiều lần khiến người ta kiêng kỵ bằng đại thể lực .

Đã từng có một cái có chút danh tiếng gia tộc thiếu chủ sắc đảm ngập trời, muốn đối với nữ nhân này dùng sức mạnh, kết quả dùng sức mạnh không dùng, ngay cả gia tộc kia đều ở đây đêm đó bị nấy vị cường giả cho bị diệt .

"Những thứ này tiểu gia hỏa thật là làm cho người chờ mong a ." Thấy thanh niên đối với mình chào hỏi, nữ nhân nhếch miệng lên một đạo quyền rũ tận xương tiểu dung, hướng xanh trẻ măng ném đi một cái nũng nịu nhân thần, nhất thời làm cho thanh niên kia đầu khớp xương cũng vì đỏ mềm nhũn, tiếp theo lấy ánh mắt của nàng liếc lần nữa về tới trên vách đá, vậy đề cho người tề đại tận xương nũng nịu từ khêu gợi môi đỏ mộng gian chậm rãi truyền ra .

Chứng kiến cái này cả người toả ra lấy cảm dỗ nữ nhân xuất hiện, vài cái lão nhân định lực ngược lại vẫn không sai, đều là xống bên ngoài gạt đầu báo cho biết một cái, liền đem ánh mắt một lần nữa thả lại trên vách đá .

Mà đang ở mấy đạo ánh mắt nhìn kỹ trong lúc đó, một viên điểm sáng nhân nhạ đột ngột từ cái kia rậm rạp chằng chịt quang điểm bên trong đi ra ngoài, lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được hướng về mặt khác hơn mười khóa sở hội tụ địa phương di động qua đi .

"Còn có người muốn lên Đệ Tứ Tầng!" Âu Dương Nhung trong đôi mắt già nua sáng lên một đạo tinh mang .

"Cái này tiểu gia hỏa tụt lại phía sau rồi ." Nữ nhân mảnh khảnh ngọc thủ che lại khêu gợi môi đỏ mộng, khê cười hai tiếng, thanh âm thanh thủy làm cho thanh niên kia đầu khớp xương hơi tề đại, thậm chí bụng dưới gian đều đã dấy lên một tia hỏa diễm .

Từ nữ nhân xuất hiện bắt đầu, thanh niên nhân thần liền cuối cùng không có dòi quá, không thể không nói, nữ nhân này chính là một mười phần yêu tình, một cái nhân mảy một tiếng cười đều tràn đầy cực hạn mê hoặc .

...

Sở Lâm cũng không biết bên ngoài đã có người chú ý tới chính mình, như trước thần tốc hướng về Đệ Tứ Tầng đi, chẳng qua khoảng khắc, thân ảnh của hắn đã xuyên qua cái này lớn sân rộng, đi tới tầng thứ tư cửa vào .

"Tầng thứ ba Trọng Lực, đã làm cho Thối Thể Ngũ Trọng trở xuống người bóp cổ tay, cái kia tầng thứ tư Trọng Lực nếu lại lật gấp hai ... Thực sự là

hiếu kỳ, cơ thể của ta cuối cùng có thể thừa nhận cực hạn sẽ là bao nhiêu ." Sở Lâm liếm môi một cái, cho tới bây giờ, hắn đều không có vận dụng nhiều lắm linh lực đi chống lại Trọng Lực ràng buộc, con đường đi tới này, hắn đều chỉ là thuần túy dùng thân thể đi thừa nhận .

Điều này cũng làm cho hắn lại một lần nữa, thấy được thân thể mình đáng sợ chỗ .

Tầm thường Vũ Tu, mặc dù đã trải qua Thối Thể Cảnh, nhưng thân thể vẫn là yếu kém nhất địa phương, một cái Linh Võ Cảnh Vũ Tu, nếu như không có linh lực bảo hộ, thân thể cũng bất quá là so với phạm nhân hơi chút bền chắc vài phần mà thôi, thậm chí ở đao mặt búa trước, như trước vô cùng yếu đuối .

Mà Sở Lâm có thể hoàn toàn lấy lực lượng của thân thể đi tới cái này Thối Thể Ngũ Trọng mới có thể miễn cưỡng quá quan Đệ Tam Tầng, thân thể cường hãn có thể thấy được lổm đổm .

"Vậy hãy để cho ta xem một chút, Đệ Tứ Tầng, có thể hay không buộc ta sử dụng linh lực đi!" Sở Lâm cười lớn một tiếng, trong mắt tràn đầy kiệt ngạo màu sắc, đi nhanh nhất suy sụp, tiến nhập đi trước tầng thứ tư môn .

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: Yêu tinh

Áp lực vô hình từ bốn phương tám hướng vọt tới, Sở Lâm cảm giác được thân thể của chính mình lập tức vừa nặng mười mấy lần .

"Như thế nồng nặc Trọng Lực ràng buộc, bình thường Thối Thể Tứ Trọng người đều rất khó hoạt động tự nhiên ." Sở Lâm nói thầm một tiếng, trong tầm mắt hai cái cửa, sân rộng đối diện cái kia là đi thông tầng thứ tư, mà trước mắt cái này thì là đi ra .

Hắn biết, tuyệt đại đa số đi người tới chỗ này, đều sẽ chọn rời đi, muốn lên Đệ Tứ Tầng, có Thối Thể Ngũ Trọng thực lực cũng phải tốn không ít võ thuật, hơn nữa tầng thứ tư Trọng Lực ràng buộc chỉ biết so với cái này trong càng thêm mạnh mẽ đại, không có tuyệt đối nắm chặt dưới tình huống, không có mấy người thực sự dám lên .

Huống chi tham gia khảo hạch thanh niên tuần kiệt, đại đa số cũng chỉ là người thường, có thể đi lên Đệ Tam Tầng, đã kinh vô cùng may mắn cùng khó khăn .

Cho nên, tiến quân tầng thứ tư, tuyệt đối là cái này mấy vạn người trong người nổi bật .

"Muốn một lần hành động trở thành ngoại viện đệ tử, còn thật không dễ dàng a ." Nhớ tới khảo hạch quy tắc, Sở Lâm lắc đầu, linh lực thần tốc vận chuyển, Sở Lâm không dừng lại nữa, thần tốc hướng tầng thứ tư cửa vào bắn nhanh đi .

...

Vũ Viện, một tòa sâu Sơn Thạch động bên trong, mấy đạo thân ảnh đang đứng ở một mặt bóng loáng Thạch Bích trước .

"Chúng ta Vũ Viện lần đầu tiên công khai chiêu mộ đệ tử, từ nam bộ lãnh địa các thành thị cộng hội tụ mấy vạn tuổi trẻ đệ tử, nhân số tuy nhiều, thiên phú lại cao thấp không đều, vèn vèn tầng thứ nhất liền quét xuống hơn phân nửa, cũng không biết cuối cùng chiêu mộ người tiến vào căn nhắc, có hay không có thể đạt được ba vị trưởng lão lúc ban đầu mong muốn a ."

Một vị tóc hoa râm tuổi già nam tử đứng ở trước vách đá, nhìn trên vách đá không ngừng chớp động quang điểm, lắc đầu nói, mà bên người của hắn, còn đứng lấy một cái thanh niên anh tuấn .

"Ha ha, có thiên phú hạt giống tốt, vốn chính là thiếu không ầu, được Tmd! Duyên phận ." Đại Trưởng Lão Âu Dương Nhung trụ lấy ba tong, trên mặt dày mang theo tiểu ý, đồng dạng nhìn trước mặt Thạch Bích .

"Đích xác, hạt giống tốt có thể gặp không thể cầu ." Nhị Trưởng Lão Mộc Hàm Sơn gật đầu, trong đầu không khỏi nhớ lại trước ở Hắc Phong hợp trong võ hãn một cục gạch tiểu tử kia .

"Tứ hải biết, liền muốn bắt đầu ..." Cái kia tóc hoa râm tuổi già nam tử như trước lắc đầu, lão môi nhúc nhích gian phun ra mấy chữ .

"Tuy là tứ hải trong buổi họp chúng ta nam bộ lãnh địa đã kinh liên tục trăm năm đội sổ, chẳng qua lần này, có Khâu lão vị này tỉ mỉ tài bồi đệ tử đặc ý dẫn dắt, chúng ta nam bộ lãnh địa tất nhiên rực rỡ hào quang ." Âu Dương Nhung quét mắt tuổi già nam tử bên trên thanh niên, nở nụ cười một tiếng .

Mà nghe được Âu Dương Nhung tán dương ngôn ngữ, thanh niên anh tuấn trên mặt cũng là thần tốc hiện lên một đạo đắc ý màu sắc .

"Cho đến bây giờ, đã có mười mấy người tiến nhập tầng thứ tư, những người này đều là mấy vạn người bị khảo hạch trong người nổi bật, tóm lại là hội thoát đĩnh ra . Bây giờ còn tại đây hẳn tầng, phòng chừng lên một lượt không đi tầng thứ tư ." Tam Trưởng Lão thiết Thanh Tùng chỉ là liếc mắt người thanh niên kia, sau đó đưa mắt nhìn phía vách đá một bên khác, nói .

Chỉ thấy ánh mắt của hắn kỳ vọng chỗ, có hơn mười khóa quang điểm đang tụ tập ở vách đá một cái góc, cùng mặt khác rậm rạp chằng chịt quang điểm phân rất mở.

"Huyền Trọng tháp Đệ Tứ Tầng, ngoại viện trong hàng đệ tứ đều chỉ có cao thủ người trên bảng mới có thể tới lui tự nhiên . Cái này mười vài cái tiểu gia hỏa nếu như vào ngoại viện, tựa hồ hội thật thú vị đây..." Đúng lúc này, một đạo thanh thủy tê đại thanh âm từ bên ngoài truyền đến, sau đó, một cái quyền rũ kiều diễm nữ tử từ bên ngoài đi vào .

Nữ tử vóc người vô cùng cao gầy, da thịt trắng nõn trơn truột, giống như là thủy một dạng non mềm, một thân căng mịn màu đỏ váy bảo giữ lấy nàng đầy ắp khêu gợi mê người đường cong, một đôi tuyết trắng thon dài chân ngọc ở đáy quần phía dưới qua lại đong đưa, bước lên tục khê dòi gian đã đi tới Thạch Bích trước .

"Linh Lung sư tỷ ." Chứng kiến nữ tử xuất hiện, cái kia thanh niên anh tuấn trong mắt rõ ràng hiện lên một đạo cuồng nhiệt cùng si mê, mà nhân thần ở nữ tử trước ngực nở nang cao ngất đường nét trên hơi đảo qua, thanh niên hô hấp cũng là lập tức nhanh thêm mấy phần .

Người nữ nhân này, cơ hồ là hết thấy Nội Viện nam đệ tứ tình nhân trong mộng, nàng gợi cảm thân thể mềm mại trong tán phát thành thực ý nhị, làm cho không biết nhiều thiếu nam nhân nằm mộng cũng muốn đem đề xuống đất hung hăng tàn sát bừa bãi một phen .

Chỉ là, loại tà ác này ý niệm trong đầu, mọi người cũng đều chỉ dám ở trong lòng nghĩ nghĩ mà thôi, bởi vì Nội Viện tất cả mọi người biết, cái này nữ nhân xinh đẹp phía sau, có nhiều lần khiến người ta kiêng kỵ bằng đại thế lực .

Đã từng có một cái có chút danh tiếng gia tộc thiếu chủ sắc đảm ngập trời, muốn đối với nữ nhân này dùng sức mạnh, kết quả dùng sức mạnh không dùng, ngay cả gia tộc kia đều ở đây đêm đó bị mấy vị cường giả cho bị diệt .

"Những thứ này tiểu gia hỏa thật là làm cho người chờ mong a ." Thấy thanh niên đối với mình chào hỏi, nữ nhân nhếch miệng lên một đạo quyền rũ tận xương tiêu dung, hướng xanh trẻ măng ném đi một cái nũng nịu nhân thân, nhất thời làm cho thanh niên kia đầu khớp xương cũng vì đó mềm nhũn, tiếp theo lấy ánh mắt của nàng liên lần nữa về tới trên vách đá, vậy để cho người tê dại tận xương nũng nịu từ khêu gợi môi đỏ mộng gian chậm rãi truyền ra .

Chứng kiến cái này cả người toả ra lấy cảm dỗ nữ nhân xuất hiện, vài cái lão nhân định lực ngược lại vẫn không sai, đều là xống bên ngoài gạt đầu báo cho biết một cái, liền đem ánh mắt một lần nữa thả lại trên vách đá .

Mà đang ở mấy đạo ánh mắt nhìn kỹ trong lúc đó, một viên điểm sáng nhân nhật đột ngột từ cái kia rậm rạp chằng chịt quang điểm bên trong đi ra ngoài, lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được hướng về mặt khác hơn mười khóa sở hội tụ địa phương đi động qua đi .

"Còn có người muốn lên Đệ Tứ Tầng!" Âu Dương Nhung trong đôi mắt già nua sáng lên một đạo tinh mang .

"Cái này tiểu gia hỏa tụt lại phía sau rồi ." Nữ nhân mảnh khảnh ngọc thủ che lại khêu gợi môi đỏ mộng, khê cười hai tiếng, thanh âm thanh thúy làm cho thanh niên kia đầu khớp xương hơi tê dại, thậm chí bụng dưới gian đều đã dấy lên một tia hỏa diễm .

Từ nữ nhân xuất hiện bắt đầu, thanh niên nhân thần liền cuối cùng không có dòi quá, không thể không nói, nữ nhân này chính là một mười phần yêu tinh, một cái nhân mảy một tiếng cười đều tràn đầy cực hạn mê hoặc .

...

Sở Lâm cũng không biết bên ngoài đã có người chú ý tới chính mình, như trước thần tốc hướng về Đệ Tứ Tầng đi, chẳng qua khoảng khác, thân ảnh của hắn đã xuyên qua cái này lớn sân rộng, đi tới tầng thứ tư cửa vào .

"Tầng thứ ba Trọng Lực, đã làm cho Thối Thể Ngũ Trọng trở xuống người bóp cổ tay, cái kia tầng thứ tư Trọng Lực nếu lại lật gấp hai ... Thực sự là hiếu kỳ, cơ thể của ta cuối cùng có thể thừa nhận cực hạn sẽ là bao nhiêu ." Sở Lâm liếm môi một cái, cho tới bây giờ, hắn đều không có vận dụng nhiều linh lực đi chống lại Trọng Lực ràng buộc, con đường đi tới này, hẳn đều chỉ là thuần túy dùng thân thể đi thừa nhận .

Điều này cũng làm cho hắn lại một lần nữa, thấy được thân thể mình đáng sợ chỗ .

Tầm thường Vũ Tu, mặc dù đã trải qua Thối Thể Cảnh, nhưng thân thể vẫn là yếu kém nhất địa phương, một cái Linh Vô Cảnh Vũ Tu, nếu như không có linh lực bảo hộ, thân thể cũng bất quá là so với phạm nhân hơi chút bền chắc vài phần mà thôi, thậm chí ở đạo mặt búa trước, như trước vô cùng yếu đuối .

Mà Sở Lâm có thể hoàn toàn lấy lực lượng của thân thể đi tới cái này Thối Thể Ngũ Trọng mới có thể miễn cưỡng qua quan Đệ Tam Tầng, thân thể cường hãn có thể thấy được lỏm đóm .

"Vậy hãy để cho ta xem một chút, Đệ Tứ Tầng, có thể hay không buộc ta sử dụng linh lực đi!" Sở Lâm cười lớn một tiếng, trong mắt tràn đầy kiệt ngạo màu sắc, đi nhanh nhất suy sụp, tiến nhập đi trước tầng thứ tư môn .

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 53: Miếu sát

"Uống a!"

Một đạo tiếng rống giận dữ vang lên, sương mù - đặc bên trong, mấy bóng người giao thoa bay vút, cùng Huyền Tinh Thủ đụng phải một cái hiệp, theo mặc dù lại hướng về một cái bên .

Huyền Tinh Thủ tiếng hô nặng nề cuồng bạo, ở ba người vây công phía dưới, không hề rơi xuống hạ phong một chút nào, bên ngoài bối Thượng Huyền sắc bộ lông không ngừng loáng ra một chút quang mang, toả ra lấy khí tức cường đại .

Sở Lâm ánh mắt lóe lên, tại hấn cường đại cảm giác phía dưới, trong chiến đấu ba người thực lực cũng đều nhìn một cái không sót gì, đều là ở Thối Thế tốt cùng tầng thứ, mà một người trong đó, chính là lúc trước ở trên quảng trường gặp phải vị kia mặc da thú thiếu niên .

Ba người ở Trọng Lực trôi buộc dưới ảnh hưởng, chỉ có thể phát huy ra Thối Thế thất trọng thực lực, mà đối mặt không bị Trọng Lực ảnh hưởng cửu giai Man Thủ Huyền Tinh Thủ, ba người liên thủ cùng với giao chiến vài cái hiệp, lại cũng không có rõ ràng rơi xuống hạ phong, hiển nhiên cũng là có chút thủ đoạn .

Nhưng mà, cảnh giới kém, giống như hồng cầu, tuy là bằng vào riêng mình thủ đoạn, vẫn chưa lập tức bị thua, Sở Lâm lại có thể từ mấy người thờ hào hèn bên trong nhìn ra, bị thua là sớm muộn sự tình .

"Phốc!"

Quả nhiên, lại xảy ra mấy lần mãnh liệt trùng kích, một người thiếu niên trong đó nhất không cẩn thận, bị Huyền Tinh Thủ vô cùng sắc bén lợi trao đánh vào trên lồng ngực, Thủ Trao cường đại linh lực trong nháy mắt văng tung tóe ngực quần áo, mấy đạo vết thương máu chảy đầm đề lập tức xuất hiện ở người nọ trên lồng ngực, nhìn thấy mà giật mình .

Phịch một tiếng, người thiếu niên kia bay ngược mấy thước, đầu đón kịch liệt làm cho hấn một số gần như ngất, hầu như đã kinh mất đi sức chiến đấu .

Mùi máu tanh nồng nặc làm cho Huyền Tinh Thủ tính tình càng thêm cuồng bạo, có thể dùng còn dư lại hai người áp lực tăng gấp bội .

"Các hạ nếu đã tới nơi này, bực nào không cùng nhau liên thủ đối phó đầu này Huyền Tinh Thủ!" Tựa hồ cảm nhận được trong sương mù dày đặc Sở Lâm đến, một người trong đó cao nói rằng, thanh âm có chút lo lắng .

Sở Lâm hơi nhíu mày, hấn mặc dù không có tận lực ẩn dấu, nhưng là vẫn là giữ vững nhất định khoảng cách, không nghĩ tới chỗ ở trong chiến đấu người nọ cư nhiên cảm thấy được sự hiện hữu của hấn, xem ra bên ngoài năng lực cảm nhận cũng không kém .

Lắc đầu bất đắc dĩ, Sở Lâm nhắc chân hướng về đi về phía trước đi, tuy là đầu kia Huyền Tinh Thủ đối với ba người kia mà nói đã mất so với mạnh mẽ đại, nhưng đối với Sở Lâm mà nói, muốn đánh bại, nhưng cũng không phải là việc khó .

Chứng kiến từ trong sương mù dày đặc dần dần đi ra thân ảnh, vị kia mặc da thú thiếu niên ánh mắt lặng yên đông lại một cái, mặc dù ở Huyền Tinh Thủ mãnh liệt công kích phía dưới có vẻ hơi chật vật, nhưng trong ánh mắt lại mang theo trước sau như một cố chấp cùng điên cuồng, gần giống như coi như chiến đấu đến cuối cùng, hấn cũng sẽ không lùi bước.

"Cái này Huyền Tinh Thủ mặc dù chỉ là cửu giai Man Thủ, nhưng hấn vẫn không có bị Trọng Lực áp chế, mà chúng ta đều bị Trọng Lực áp chế ." Lúc trước kêu gọi người là một vóc dáng thấp, hấn chứng kiến Sở Lâm chẳng qua 15 tuổi lứa tuổi, nhìn không được hơi sừng sờ, theo mặc dù trong mắt mọc lên một tia chẳng đáng, trong vô thức đã đem Sở Lâm thuộc về vì vận khí tốt mới đi tới đây một loại kia người .

Đặc biệt cảm giác được Sở Lâm trên người cái kia hơi yếu sống linh lực, trong ánh mắt khinh thường ý tứ hàm xúc càng là dày đặc vài phần, đồng thời thêm mấy phần thất vọng, khinh phiêu phiêu nói : "Tiểu tử, tuy là thực lực của ngươi có chút khó coi, nhưng đa đa thiếu thiếu cũng hầu như có thể ra điểm lực đi."

Vóc dáng thấp bỗng nhiên thay đổi thái độ, làm cho Sở Lâm nhíu nhíu mày, chẳng qua theo mặc dù cũng là thoải mái, không nhận được cười một tiếng, người này rõ ràng cho thấy coi thường thực lực của chính mình, cho là mình lúc này thả ra linh lực chính là thực lực chân thật, thật không nghĩ tới, đây chỉ là tự mình dùng tới chống lại Trọng Lực trôi buộc một góc băng sơn mà thôi .

Sở Lâm thân thể là dị thường cường hãn, so sánh với thường nhân quả thực có thể dùng yếu nghiệt để hình dung, bình thường Vũ Tu ở nơi này Đệ Tứ Tầng bên trong, không chỉ có thân thể áp lực đại tăng, ngay cả thực lực đều sẽ bị áp chế lại, mà hãn bất đồng, thể xác của hãn hoàn toàn có thể chống lại tuyệt đại đa số áp lực, cho nên hầu như có thể phát huy ra trạng thái toàn thịnh sức chiến đấu .

"Rống!"

Huyền Tinh Thú chứng kiến nhiều hơn một tên địch nhân, rống giận một tiếng, dừng lại bên ngoài thân thể to lớn, cũng không có lập tức phát động công kích, mà là mắt hồ đầm đầm nhìn mọi người .

"Hô ..." Điều này cũng làm cho vóc dáng thấp trong lòng thờ phào nhẹ nhõm, sau đó đối với Sở Lâm nói : "Tiểu tử, đợi lát nữa đánh lên, ta và vị huynh đệ này xung phong, trước kháng cự Huyền Tinh Thú công kích . Người bang anh em bị thương cầm máu, sau đó đem hãn bối xa một chút . Mặc kệ ngày hôm nay có thể hay không đánh bại Huyền Tinh Thú, sau này vào Vũ Viện, ta đều hội phù bởi người ."

Tuy là vóc dáng thấp giọng nói như trước có chút không quá lễ phép, nhưng tiếng roi xuống, lại làm cho Sở Lâm không khỏi nhiều nhìn hãn một cái, đi tới đây, mọi người đều là bèo nước gặp nhau, có thể ở nguy hiểm như vậy trong chiến đấu suy nghĩ đến đội hữu an nguy, bên ngoài phẩm chất nhưng thật ra có thể tăng .

"Vây đa tạ ." Sở Lâm xông lấy vóc dáng thấp cười cười, cũng chưa đi hướng anh em bị thương, mà là hướng về Huyền Tinh Thú đi tới .

"Không nên lên trước!" Vóc dáng thấp thấy thể phát sinh một tiếng thét kinh hãi, trong mắt theo mặc dù lộ ra một tia tức giận, phần nộ quát : "Huyền Tinh Thú không phải người có thể đủ địch nổi, nhanh lên trở về!"

Nhưng mà, Sở Lâm thân ảnh nhưng chưa dừng lại, ngược lại càng thêm nhanh chóng hướng về Huyền Tinh Thú đi tới .

"Thật là một người điên!" Vóc dáng thấp có chút khí cấp bại phôi hung hăng giậm chân một cái, khắp khuôn mặt là sắc mặt giận dữ, dưới chân thì là thân tốc hướng về Huyền Tinh Thú đi, đoán chừng là dự định đi đem chờ chút sẽ bị Huyền Tinh Thú nhất móng vuốt phách gần chết Sở Lâm cấp cứu xuống .

Cùng lúc đó, cái kia phủ da thú thiếu niên cũng là sắc mặt nghiêm túc, thân tốc hướng về Huyền Tinh Thú đánh tới .

Nhưng mà, ngoài ý liệu một màn lại đột ngột xảy ra!

Chỉ thấy chánh hành đi ở giữa Sở Lâm, tốc độ đột nhiên tăng nhanh, thân hình hóa thành một đạo tàn ảnh, giống như giống như sao băng rơi hướng Huyền Tinh Thú .

Một đạo Ô Quang trong sát na nhấp nhô, đâm rách nồng nặc vụ khí, dường như lợi nhận một dạng một mạch đâm Huyền Tinh Thú đầu đầu lâu .

"Àm!"

Tiếp theo sát, Huyền Tinh Thú thân thể to lớn ầm ầm ngã xuống đất, chuông đồng một dạng thú nhai mở lớn đại, thậm chí ngay cả kêu rên cũng không kịp phát sinh một tiếng, liền đã chết hết .

"Tê ..."

Ngược lại hút một khẩu lãnh khí, vóc dáng thấp thân ảnh ở trên nửa đường thông suốt dừng lại, bên ngoài biểu tình tức giận cũng cực nhanh bị đại ra màu sắc thay thế, trợn mắt há hốc mồm mà nhìn Sở Lâm .

Một kích ?

Miêu sát ?

Điều này ah khả năng ?

Trong lúc nhất thời, không biết có bao nhiêu cái ý niệm trong đầu ở vóc dáng thấp trong đầu cực nhanh xoay quanh .

Đồng dạng rung động, còn có chính mắt thấy một màn này da thú thiếu niên, bất quá hãn chấn động màu sắc rất nhanh liền đổi thành càng thêm nồng nặc điên cuồng, nhìn Sở Lâm trong ánh mắt lại lặng yên leo nổi lên một tia chiến ý .

...

"Thiên nốt, Huyền Tinh Thú lại bị người một kích giết trong nháy mắt ?"

Thạch động bên trong, vang lên một đạo tràn ngập khiếp sợ thanh âm, vài cái lão nhân đều là khiếp sợ nhìn trên vách đá, cái kia cực nhanh đụng vào nhau nhất bạch nhất hồng điểm sáng, tiếp theo lấy, cái viên này điểm sáng màu đỏ liền cực nhanh tối sầm xuống phía dưới .

Ánh mắt cũng là ở trên thạch bích nhìn lướt qua, cái kia thanh niên anh tuấn trong ánh mắt đầu tiên là lộ ra vẻ không thích, sau đó lại là khinh thị "Cắt " một tiếng, khinh miệt nói : "Đánh chết Huyền Tinh Thú mà thôi, ba năm trước đây, ta cũng làm đã đến . Chẳng qua cái này cũng không đại biểu là hãn có thể đi lên đệ ngũ tầng, dù sao còn có một cửa ải kia ."

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54: Thiên Mệnh Chi Tử

"Ai ..." Tựa hồ bị có một chút một cái chút thất lạc chỗ, Âu Dương Nhung khẽ lắc đầu, nhắm lại mắt lão, hẳn đương nhiên biết thanh niên anh tuấn trong miệng "Một cửa ải kia" từng kinh ngăn lại bao nhiêu tuổi trẻ thiên tài.

Ba trăm năm, ngoại viện ba trăm năm canh gác, đội có như vậy một cái có thể cải biến cách cục hạt giống tốt xuất hiện.

"Coi như không quá đệ ngũ tầng, nhưng có thể một kích miểu sát Huyền Tinh Thú, cái này tiểu gia hỏa cũng đã kinh rất khiến người ngoài ý, Âu Dương trưởng lão cần gì phải chờ dài dàu?" Nữ nhân xinh đẹp từ trong tay áo lộ ra một đoạn trắng như tuyết cổ tay trắng, ngọc thủ hơi nâng chiếc cầm thon, kiều diễm môi đỏ mọng câu dẫn ra nhất Đạo Tinh cảm độ cung, cười duyên lấy nói.

"Linh Lung tiểu thư nói cũng phải, ha ha, nhưng thật ra ta cái này lão nhân cố chấp." Nghe đạo kia tràn ngập mỉa ý thanh âm, Âu Dương Nhung gật đầu, thoải mái cười cười.

"Chẳng qua, cái này tiểu gia hỏa nói không chừng có thể mạng đến cho chúng ta cái gì ngoài ý muốn đâu?" Nữ nhân vô cùng đồ mỹ cảm trát liễu trát đôi mắt đẹp, cười tủm tỉm nói.

"Ha ha, có thể để cho Linh Lung sư tỷ như thế để mất hân, tiểu tử này thật đúng là may mắn." Thanh niên anh tuấn nghe vậy, nhãn Chariton lúc nhấp nhোáng một đạo ghen tỵ, ánh mắt lạnh lùng mà quét mắt trên thạch bích viên kia quang điểm, sau đó biểu tình khôi phục bình thân, cười nói: "Chẳng qua, đừng quên, năm ngoài thực tập, Dur Tu tiểu tử cùng Thanh Tuyết nha đầu kia cũng đều bị một cửa ải kia cản hạ."

Nữ nhân cười một cách tự nhiên, cũng không có bởi vì thanh niên anh tuấn phản bác ngữ mà phát động nộ, chỉ là nằng cái kia cười tủm tỉm trong ánh mắt, cũng là lặng yên hiện lên một tia khôn khéo.

Bên trong sân người không được, không có nghĩa là bên ngoài viện nhân không được.

Vũ Viện truyền thừa vô số năm, vì Tinh Nguyệt quốc tạo cho không biết bao nhiêu cường giả, nhưng so với việc toàn bộ khổng lồ Vũ Tu giới, đây bất quá là muối bỏ biển mà thôi. Vũ Viện được khen là nam bộ lãnh địa Vũ Tu thánh địa, nhưng ở toàn bộ Tinh Nguyệt quốc, cũng đã là trăm năm suy nhược lâu ngày, liên tục trăm năm ở tứ hải hội bên trong đội số.

Mà trăm năm bên trong, nam bộ lãnh địa cũng toát ra vô số thế lực, thần tốc cường đại lên, nếu như lại như thế xuống phía dưới, Vũ Viện sợ rằng sớm dạp hội diệt xuất nam bộ lãnh địa đỉnh cấp thế lực nhóm.

Một cái thế lực muốn không ngừng truyền thừa lớn mạnh thêm, liền không thể đem ánh mắt cục hạn ở chính mình nội bộ, bằng không, chỉ càng ngày sẽ càng suy sụp, đây cũng chính là lúc này đây Vũ Viện quảng khai sơn cửa một trong những nguyên nhân.

Đây hết thảy nguyên do, nữ nhân tự nhiên nhìn thấu triệt, có đôi khi, nữ nhân xinh đẹp, luôn là thông minh.

...

"Đáng tiếc, đầu này Huyền Tinh Thú dĩ nhiên không có Thú Hạch." Ở Huyền Tinh Thú trên thi thể mân mê một cái lần, Sở Lâm hơi có chút thất vọng lắc đầu.

"Sư huynh, Huyền Tinh Thú mặc dù không có Thú Hạch, nhưng da thú cùng gân thú lại là thượng hạng tài liệu luyện khí." Lúc này, cái kia vóc dáng thấp khe khẽ nhắc nhở một cái, giọng nói đã mang theo cung kính.

"Ồ? Có chuyện này?" Sở Lâm nhớ tới chính mình qua một thời gian ngắn khả năng sẽ ném thử học tập Đoán Khí thuật, không khỏi gật đầu.

Bàn tay tràn đầy lấy linh lực, như đao một dạng ở Huyền Tinh Thú trên người một phen cắt kim loại, Sở Lâm thuận lợi từ Huyền Tinh Thú trên người đem da thú cùng gân thú rút ra xuất hiện, quay đầu hướng vóc dáng thấp gật đầu nói: "Cảm tạ."

"Không, không dám..." Vóc dáng thấp hiển nhiên là bị Sở Lâm mới vừa bày ra thực lực cho chấn kinh rồi, có chút khản trương đáp một tiếng, sau đó lại nhanh lên chấp tay nói: "Tại hạ Thần Thái, sư huynh tu vi thâm hậu, mới vừa rồi là tại hạ trí nhớ tồi, ngẫm sư huynh thứ tội."

"Ha ha, Thần huynh khách khí." Sở Lâm lắc đầu cười, tuy là Thần Thái lời mới vừa nói là có chút khiến người ta khó chịu, nhưng vừa rồi chính mình trực

tiếp đi hướng Huyền Tĩnh Thủ, Thần Thái cùng cái kia da thú thiếu niên lại không chậm trễ chút nào mà tiến lên chuẩn bị cứu trợ, vậy do điểm ấy, Sở Lâm đã cảm thấy trước mắt hai người này phẩm tính không tệ .

Dù sao mọi người đều là bè nước gặp nhau, nếu như đổi thành những người khác, tin tưởng đại đa số đều sẽ lạnh lùng đứng ở một bên xem cuộc vui đi.

"Tại hạ Sở Lâm . Ngày sau vào Vũ Viện, mong rằng lẫn nhau chiếu ứng lẫn nhau một điểm ." Sở Lâm lễ phép hướng về Thần Thái hai người chấp tay .

"Phải, phải ." Chứng kiến Sở Lâm như vậy lễ phép, vẫn chưa mở cái gì cái giá, Thần Thái hiển nhiên ngẩn người, theo mặc dù nhưng có chút thụ sủng nhược kinh nở nụ cười, nhanh lên đáp lại nói .

Mà đổi thành bên ngoài vị kia phù da thú thiếu niên cũng là nghiêm túc liếc nhìn Sở Lâm, chấp tay nói : "Tại hạ Tư Đồ Phong ."

Gật đầu, Sở Lâm ánh mắt nhìn phía đi trước đệ ngũ tầng lối vào, từ từ đi qua .

Thần Thái cùng Tư Đồ Phong liếc nhau một cái, trong ánh mắt hiện lên mấy đạo gãy dựa, cuối cùng thở dài nói : "Được rồi, ta thôi lui ra khỏi . Tầng này ta đã kinh hết toàn lực, xa hơn đệ ngũ tầng, còn không biết sẽ gặp phải cái gì không biết thiêu chiến ."

"Ta đây cũng rời khỏi đi ." Tư Đồ Phong gật đầu, cũng không hề cái gì thất lạc biểu tình, ngược lại tựa hồ có hơi mong đợi liếm môi một cái, lầm bầm : "Vũ Viện quả nhiên đông đảo cường giả, ta sẽ không giống như trước nữa giống nhau tịch mịch ."

Đi tới quang môn trước mặt, Sở Lâm không quay đầu lại, nhấc chân đạp đi vào . Hắn biết Thần Thái cùng Tư Đồ Phong đều sẽ tuyền trạch rời khỏi, dù sao đi tới nơi đây, đã là Thối Thể tốt cùng cực hạn .

"Đệ ngũ tầng, hy vọng có thể để cho ta sử xuất toàn lực ." Sở Lâm khóe miệng một phát, lộ ra một đạo bướng bỉnh tiểu ý .

Hoàn hảo những lời này chỉ có hắn tự mình một người nghe, nếu là bị tầng này những người khác nghe thấy được, không biết bọn họ hội có cảm tưởng gì .

Đạp nhập môn trung, trước mắt tràng cảnh một hồi biến ảo, hắc ám lập tức bao phủ đến rồi Sở Lâm trên người .

"Đây là hư không ? !"

Nhìn cảnh tượng quen thuộc trước mắt, Sở Lâm theo bản năng bật thốt lên mà ra mấy chữ này, nhưng tinh tế cảm ứng một cái, lại phát hiện cái này cũng không phải thật sự là hư không, mà là một cái rất giống hư không không gian đặc thù .

"May mắn người khiêu chiến, hoan nghênh người đi tới nơi này . Chẳng qua rất tiếc nói cho người biết, đây không phải là đệ ngũ tầng, mà là Đệ Tứ Tầng cùng đệ ngũ tầng giữa cuối cùng một đạo cửa khẩu ."

Đột ngột, trong bóng tối truyền đến một đạo thanh âm già nua .

"Người nào ?" Sở Lâm kinh thanh quát lên .

"Hô!"

Gió nhẹ thổi qua, một cái bóng mờ đột nhiên xuất hiện ở trước mắt .

Giương mắt nhìn lên, đây là một cái Trường Mi tóc trắng lão giả, phủ một thân trường bào màu xanh nhạt, hạc phát đồng nhan, lại có một phần thoát trần ý .

"Không phải sống ?" Sở Lâm ánh mắt lóe lên, liếc mắt liền có thể nhìn ra cái này hư ảnh chỉ là một giả tượng, cũng không phải chân thực, chí ít, cùng Thiên Tinh Cung vị kia tuyệt mỹ nữ tử so sánh với, rất thật trình độ còn kém rất nhiều .

Tuy không phải vật còn sống, đạo hư ảnh này lại tựa hồ như cũng có suy nghĩ của mình một dạng, quan sát Sở Lâm một phen, trên mặt dày mang theo một đạo nụ cười như có như không, ung dung nói : "Huyền Trọng tháp, nguyên danh Thái Hư tháp, cùng sở hữu chín tầng . Từ đệ ngũ tầng bắt đầu, mỗi một tầng đều ẩn chứa lấy nhất kiện truyền thừa, được người thừa kế, chính là Thiên Mệnh Chi Tử . Hắn đem dẫn dắt Vũ Viện đi hướng càng phồn vinh rầm rộ ."

"Chẳng qua, cũng không phải là từng cái người khiêu chiến đều có thể đạt được truyền thừa . Chỉ có từng trải trùng điệp cửa khẩu, mới có tư cách tiến nhập lên một tầng nữa, mà chỉ có bị truyền thừa công nhận người khiêu chiến, mới được tầng nào truyền thừa! Chuẩn bị xong tiếp thu khảo nghiệm sao? Người khiêu chiến ."

Chương 55: 300 năm tâm nguyện

"Thiên Mệnh Chi Từ ? Truyền thừa ?"

Lời của lão giả làm cho Sở Lâm đầu óc hơi có chút Hồ Đò, đang muốn sửa sang một chút tâm tư, chung quanh khí lưu cũng là bỗng nhiên dồn dập .

"Hô hô hô ..."

Tiếp theo lấy, từng đạo tiếng gió thổi liền truyền vào màng tai, Sở Lâm giương mắt nhìn một cái, chỉ thấy chung quanh chẳng biết lúc nào lại lặng yên xuất hiện hơn mười cái quang đoàn, đang thần tốc hướng về chính mình bay tới .

"Phệ Linh!" Sở Lâm sắc mặt cứng đờ, những thứ này quang đoàn cho hắn một loại cảm giác quen thuộc, lần trước ở trong hư không chuyện phát sinh, làm cho hắn hiện tại cũng còn lòng còn sợ hãi, Nhược Phi Toái Đồng tức thời bang tự mình giải quyết nguy cơ, sợ rằng mình đời này sẽ bàn giao ở nơi đó .

"Chít chít kị!"

Không đợi Sở Lâm phản ứng, cái kia mười mấy con Phệ Linh liền đã chen nhau lên, chui vào đầu của hắn bên trong .

Nhìn lập tức rơi vào đờ đẫn Sở Lâm, cái kia phiêu phù ở giữa không trung lão giả trong mắt nhấp nhোáng một đạo hi vọng màu sắc .

Linh Hải bên trong, Sở Lâm tập trung linh lực, muốn đem những thứ này Phệ Linh tổng ra bên ngoài cơ thể, nhưng mà Phệ Linh vốn là Linh Thể, đối với linh lực hoàn toàn miễn dịch, trực tiếp xuyên qua linh lực liền đánh về phía Sở Lâm linh hồn .

"A!"

Linh hồn đau đớn, làm cho Sở Lâm đau kêu một tiếng, nhất thời quỵ rạp xuống đất .

"Làm sao đây?" Sở Lâm ý niệm có chút lo lắng mà tự hỏi lấy, cùng trong hư không bất đồng chính là, cái này mười mấy con Phệ Linh rõ ràng yếu đi rất nhiều, nuốt Phệ Linh hồn tốc độ cũng chậm bên trên không ít, cũng không có làm cho Sở Lâm lập tức mất đi ý thức .

Nhưng, chính là chỗ này chậm rãi giam Phệ Linh hồn dần vật, lại mỗi một cái đều chân thật truyền lại Sở Lâm toàn thân, thống khổ so với trước ở hư không lúc nồng nặc không biết gấp bao nhiêu lần .

Sở Lâm cắn răng, co rúc ở mà, mồ hôi hạt lớn chùng hạt đậu không ngừng từ cái trán tích tụ .

"Lẽ nào liền như thế chờ Toái Đồng xuất hiện cứu ta sao?" Sâu đậm cảm giác vô lực xông lên Sở Lâm trong lòng, lần trước Toái Đồng xuất hiện, là cảm ứng được chính mình linh hồn gần bên hội, mà lần này, cái này một khẩu một khẩu chậm rãi cắn xé, coi như thực sự đến khi linh hồn tan vỡ, trong này muốn chịu được dày vò, cũng đủ để cho người sống không bằng chết .

Linh hồn, là một cái sinh mệnh yếu ớt nhất phân đoạn, mặc dù có chút cường giả có thể sửa Luyện Linh hồn, có thể chống đỡ một dạng Linh Hồn công kích, nhưng khi hắn đối mặt vô tận Phệ Linh, coi như tu vi Thông Thiên, cũng chỉ có thể là trên nền thịt cá, mặc người chém giết .

Đau đớn dưới sự kích thích, Sở Lâm chỉ có không ngừng mà đem linh hồn áp súc, mới có thể khó khăn lắm tránh né mười mấy con Phệ Linh vây công .

Nửa canh giờ lặng yên mà qua, Sở Lâm quỵ rạp xuống đất, khí tức phảng phất cũng đã kinh đình chỉ.

Giữa không trung lão giả trong mắt hi vọng màu sắc chậm rãi biến thành có chút thất vọng, phát sinh một đạo khe khẽ thở dài .

...

"Hắn sắp không được ." Mộc Hàm Sơn nhìn trên thạch bích vô cùng rất nhỏ yếu cái kia quang điểm, giọng nói có chút lo lắng : "Một cửa ải kia đồ vật bên trong, số lượng nhiều, coi như chúng ta đều khó có thể đối phó, huống là một cái văn bối ."

"Muốn không, thả hắn ra đi." Thiết Thanh Tùng ngay thẳng trên mặt của lúc này cũng lộ ra một tia lo lắng, coi như không có thể thành công đi lên đệ ngũ tầng, nhưng người này cũng tuyệt đối là mấy vạn người bị khảo hạch trung hoàn toàn xứng đáng đệ nhất nhân, như vậy thiên tư hơn người tốt nằm Từ Nhược là liền như thế ở trong khảo hạch chết, đây tuyệt đối là Vũ Viện một tổn thất lớn .

Bên trong động ánh mắt của mấy người, đều rơi vào Âu Dương Nhung trên người .

Cái kia bị gọi Khâu lão giả trên mặt dày mang theo một tia nghiền ngẫm, thanh niên anh tuấn lộ ra một bộ vui vẻ tiểu dung, mà cái kia quyến rũ nữ nhân thì là dùng ngón tay ngọc nhẹ nhàng xoa lấy mềm mại trắng như tuyết hương ngọc, mắt lộ ra suy tư màu sắc .

"Muốn không phải là lại đợi chút đi ..." Âu Dương Nhung mặt mướt mồ hôi nhè nhẹ, cương nói xong rồi lại có chút giấy dựa, cố chấp cùng lý trí không ngừng ở trong lòng hân trùng kích, khoảng khắc sau khi, rốt cục vẫn phải cắn răng, nói : "Mà thôi mà thôi, vẫn là thả hân ..."

"Chờ một cái!" Bỗng nhiên, Mộc Hàm Sơn mang theo thanh âm run rẩy cắt đứt Âu Dương Nhung lời nói, sau đó vô cùng kích động mà chỉ lấy Thạch Bích : "Hân sinh mệnh lực ..."

Ánh mắt mọi người đều nhìn tới, chỉ thấy trên vách đá cái kia bản ánh sáng ảm đạm điểm vào giờ khắc này bỗng nhiên phóng xuất ra cực kỳ cường liệt đích quang mang!

Tiếp theo lấy, cái kia quang điểm liền nhanh chóng hướng về đệ ngũ tầng di động đi .

"Chuyện này. .. Sao vậy khả năng ?" Thanh niên anh tuấn sắc mặt ngốc trệ một cái, sau đó cái kia ghen ghét dữ dội mà nói : "Không, tuyệt không có khả năng này, tiểu tử này nhất định là dùng cái gì người không nhận ra thủ đoạn ."

Chỉ là, thanh niên cái kia đồ kị được lộ cốt thanh âm, lại bị Âu Dương Nhung chờ Tam đại trưởng lão kích động vỗ tay tiếng che vung tới .

"Hân đi lên đệ ngũ tầng!"

"300 năm... Vũ Viện đợi chừng 300 năm!"

Tam đại trưởng lão kích động la lên lấy, thanh âm bên trong lại ảm đạm lấy một tia tiêu tan ý .

Đôi mắt đẹp nhìn kỹ lấy Âu Dương Nhung đám người đáng vẻ kích động, quynh nữ nữ nhân cười yếu ớt một tiếng, cười duyên nói : "300 năm tâm nguyện cuối cùng cũng hoàn thành, điệp Linh Lung liền đại biểu Nội Viện Diệp gia cùng Linh Lung Các, chúc mừng ba vị trưởng lão rồi ."

"Đa tạ đa tạ!" Âu Dương Nhung trên mặt dày mặt mày rạng rỡ, hướng quynh nữ nữ nhân đáp lễ một tiếng .

"Cái kia Linh Lung liền cáo từ trước ." Diệp Linh Lung từ Băng Ngọc trên mặt ghế đứng lên, đầy ắp tuyệt diệu đường cong nhất thời trở nên càng thêm mê người vài phần, hai cái trắng như tuyết chân dài ở làn váy phía dưới như ẩn như hiện .

"Ta đây cũng đại biểu Nội Viện Thượng Quan gia chúc mừng ba vị trưởng lão rồi ." Khâu lão cười vài tiếng, cũng đứng dậy cáo từ, mang theo vị kia thanh niên anh tuấn ly khai .

Bên trong động, chỉ còn lại có ngoại viện Tam đại trưởng lão .

"Lão ba, thông báo Trưởng Lão Viện người, đến diễn Võ Trạng tập hợp!" Kích thích hơn, Âu Dương Nhung híp lại bắt đầu mắt lão, lộ ra một đạo tinh mang, tiếp tục nói : "Chờ hội chúng ta cùng nhau đi nghênh đón cái này sáng tạo kỳ tích tiểu gia hỏa . Còn nữa, từ hôm nay sau này, phải phải ít nhân thủ âm thầm bảo hộ cái này tiểu gia hỏa, tránh khỏi có chút người có dụng tâm khác có cơ hội để lợi dụng được ."

...

Huyền Trọng tháp, đệ ngũ tầng .

Sở Lâm ngồi xếp bằng, nhắm mắt Thổ Tức, hắc phát phát phới, cả người toả ra lấy một kiểu khác thần vận .

Khoảng khắc sau khi, hân thông suốt mở mắt ra chữ, một đạo nhiếp nhân tâm phách khí tức từ mắt phải của hân thông suốt bắn ra .

"Đây cũng là đệ ngũ tầng truyền thừa sao? Thái Hư Chi Nhân ." Sở Lâm thanh âm bình tĩnh, ở nhạ mở rộng ra rộng đệ ngũ tầng qua lại truyền vang .

Sở Lâm chính mình cũng không nghĩ tới, vốn chỉ là tránh khỏi linh hồn quá nhiều bị Phệ Linh thôn phệ, mới đem linh hồn không ngừng áp súc, lại không nghĩ rằng, đến rồi cuối cùng, linh hồn bị áp súc đến rồi trình độ nhất định, dĩ nhiên xảy ra chất cải biến!

Linh Hải bên trong, Toái Đồng trên, một cái cả người kim quang lưu chuyển tiểu nhân ngồi xếp bằng huyền phù, kỳ diện nhãn ngũ quan, cùng Sở Lâm giống nhau như đúc .

"Không nghĩ tới nguyên bản vô hình vô sắc linh hồn, lại có thể như vậy chân thật tồn tại ." Sở Lâm có thể cảm nhận được thân thể của mình cùng cái kia người tí hon màu vàng có thiên ty vận lũ liên hệ, đồng thời cũng cảm thấy người tí hon màu vàng trên người phát ra mệnh môn sinh cơ .

Người tí hon màu vàng bên cạnh, còn có hơn mười đạo quang đoàn, đang từng kéo lấy phủ phục ở bên cạnh, chính là Phệ Linh .

Những thứ này Phệ Linh phảng phất đối với người tí hon màu vàng có Tiên Thiên sợ hãi một dạng, khúm núm, ôn thuận nguy .

Chương 56: Vạn chúng chúc mục

"Đáng tiếc liền như thế mười mấy con Phệ Linh, đối phó một ít đệ tử tầm thường còn đủ, nếu là đúng trả cường giả chân chính, vẫn còn có chút không đủ dùng." Sở Lâm có chút bất mãn đủ liếm khô miệng một cái, lắc đầu.

Phệ Linh đáng sợ chỗ, chính là ở chỗ kỳ năng đủ nuốt Phệ Linh hồn năng lực đặc thù trên, nhưng đối với một ít có điểm lá bài tẩy người mà nói, công kích hiệu quả liền nhỏ đi rất nhiều.

Rất nhiều Vũ Tu đều biết mình linh hồn là nhất nhược điểm trí mạng, tự nhiên cũng sẽ nghĩ biện pháp luyện chế một ít bảo hộ linh hồn bảo vật xuất hiện, liền cái này mười mấy con Phệ Linh, thậm chí đều không phá nổi đại đa số linh hồn phòng ngự bảo vật.

Một cánh cửa ánh sáng lặng yên xuất hiện ở Sở Lâm trước người 4-5m vị trí, nhìn cái kia hào quang nhàn nhạt, Sở Lâm mắt phải nổi lên nhất đạo kỳ dị quang mang, trong lúc nhất thời, phảng phất thấy được quang môn bên trong ẩn chứa vô số Phù Văn.

"Là điều Trần Sư Trần Văn." Sở Lâm khẽ đi một tiếng, mắt phải bên trong tia sáng kỳ dị sâu hơn vài phần, muốn nhìn thật cẩn thận một ít.

Chỉ là, xa hơn ở chỗ sâu trong xem vài phần, sung khô khát cảm giác cũng đã để cho mắt phải nước mắt chảy xuống.

"Không nghĩ tới Thái Hư Chi Nhân lại có xuyên thấu bản chất năng lực, chẳng qua là ta thực lực bây giờ còn quá yếu một ít." Xóa đi nước mắt, Sở Lâm nhưng trong lòng thì mừng như điên, đệ ngũ tầng truyền thừa Thái Hư Chi Nhân đã kinh dung nhập vào mắt phải của hắn, có như vậy nghịch thiên năng lực, sau này học tập điều trần nói, chẳng phải là buông lỏng rất nhiều?

Đem tâm tình kích động cường chế đi, Sở Lâm hướng về cánh cửa ánh sáng kia đi tới, hắn biết, cái này Đạo Môn là đi ra môn.

Trước trước cái hư ảnh này trong lời nói, Sở Lâm biết cái này Huyền Trọng tháp lại gọi Thái Hư tháp, cùng sở hữu chín tầng, mà bây giờ nhà, chỉ là đệ ngũ tầng, tuy nói đối với Đệ Lục Tầng cũng có chút hướng tới, nhưng Sở Lâm cũng sẽ không ở cũng không đủ nắm chặt phía dưới, ngay ngốc xông lên.

Mới vừa Đệ Tứ Tầng đến đệ ngũ tầng cửa khẩu, cũng đã đầy đủ nguy hiểm, đi lên nữa còn không biết sẽ gặp phải như thế nào nguy hiểm.

Sở Lâm cũng không biết là, cũng không phải là mỗi người đều có áp súc linh hồn năng lực, mà Thái Hư Chi Nhân truyền thừa, cũng chỉ hội chọn một cái Linh Hồn Lực đạt tiêu chuẩn người. Có thể có được truyền thừa, đích thật là Sở Lâm cơ duyên xảo hợp, vừa lúc bởi vì hắn thể chất đặc biệt, mới có thể đem linh hồn vô tận áp súc lấy đạt được chất biến, cũng đang bởi vì linh hồn xảy ra chất biến, mới có thể đạt được Thái Hư Chi Nhân tán thành.

...

Ngoại viện, diễn Võ Tràng.

Đây là một mảnh trống trải vô cùng sân rộng, đủ để dung nạp mấy nghìn người.

Giờ này khắc này, diễn Võ Tràng sạch sẽ nền đá trên nền đã tiếng người huyền ảo, mấy đạo quang môn phân biệt đứng ở diễn Võ Tràng phương hướng khác nhau, thường cách một đoạn thời gian sẽ gặp có người từ đó đi ra.

"Nơi này là Vũ Viện nội bộ, chúng ta đi qua khảo hạch!"

"Thật tốt quá, Vũ Viện, ta tha thiết ước mơ Vũ Tu thánh địa!"

"Không nghĩ tới tham gia khảo hạch hết mấy vạn người, cuối cùng có thể qua quan, cư nhiên chỉ có cái này mấy ngàn người."

Tiếng nghị luận không ngừng vang lên, những thiếu niên này sắc mặt kích động, kích thích, tiến nhập Vũ Viện chính là giấc mộng của bọn hắn.

Theo thời gian dời đổi, từ quang môn bên trong người đi ra ngoài chậm rãi thiếu, thẳng đến cuối cùng, hầu như nửa canh giờ cũng không có người lại tiếp tục xuất hiện.

Ánh mắt của mọi người chậm rãi nhìn phía một tòa đặc thù đài cao, ở nơi nào, có hai mươi mấy đạo thân ảnh đứng ở nơi đó, rõ ràng cùng diễn Võ Tràng lên những người khác phân chia ra.

"Bọn họ, là từ Đệ Tứ Tầng người đi ra ngoài." Nhìn trên đài cao thai thân ảnh, không ít người trong mắt đều loáng ra ước ao cùng kính nể màu sắc, mọi người đều biết, có thể đứng đến cái kia trên đài cao thai người bị khảo hạch, sẽ một lần hành động trở thành ngoại viện đệ tử, so với việc bọn họ những thứ này chỉ có thể trở thành đệ tử tạp dịch nhân so với, trên đài cao thai người đã là tuyệt đối thiên tài.

"Ca, người thấy Sở Lâm rồi không?" Trong đám người, một cô thiếu nữ tiểu nhưng mà lập, trông mắt như nước trong veo đang ở đen thui lùi trong đám người tìm kiếm khắp nơi, chính là Lâm Khả Nhi.

"Không có, ngoại trừ trên đài cao, toàn bộ diễn Võ Tràng tìm khắp lần, không thấy được Sở huynh đệ." Lâm Mộc từ trong đám người bài trừ đầu, có chút mất mát nói một tiếng, đồng thời an ủi: "Sở huynh đệ dù sao chỉ là phạm nhân..."

Lâm Khả Nhi trầm mặc một hồi, khẽ cắn lấy môi hồng, phương tâm không rõ cảm thấy một thất lạc, tuy là không muốn thừa nhận, nhưng đi lên Đệ Tam Tầng, ngay cả nàng hầu như dụng hết toàn lực, mà một cái phạm nhân muốn qua cửa, tỷ lệ xác thực không cao.

"Mau nhìn, trưởng lão tới!"

"Đi, chuyện như thế nào, sao vậy tới nhiều như vậy trưởng lão!"

Lúc này, đoàn người bỗng nhiên rối loạn tung bùng, tiếp theo lấy dồn dập hướng về hai bên tránh khai, chỉ thấy một đám người xuyên trường lão phục sức người bước nhanh hướng về nơi đây đi tới, chừng hơn mười người nhiều, mà theo sát ở trưởng lão sau khi, là trên trăm danh ngoại viện đệ tử, chính là hiệp trợ phụ trách lần này khảo hạch ba đại Hội Minh: Kiếm Phong Minh, Thanh Linh minh cùng Thất Thái Minh.

Ở đám người nhìn kỹ trung, đoàn người này thần tốc đi tới diễn Võ Tràng trung ương mấy hàng ngồi trên ghế.

"Yên lặng!"

Hồng chung đại lý vậy một đạo tiếng hô vang lên, toàn bộ diễn Võ Tràng nhất thời yên tĩnh lại, các trưởng lão dồn dập ngồi xuống, mà những thứ kia ngoại viện đệ tử thì đứng ở phía sau.

Một đầu Sư Thử thú ở diễn Võ Tràng bầu trời xoay vài vòng, chậm rãi rơi xuống, ba vị lão nhân từ bên trên đi xuống.

"Là Tam đại trưởng lão ... Bọn họ sao vậy hội đích thân đến?" Chứng kiến ba vị lão nhân xuất hiện, trưởng lão tịch sau ngoại viện đệ tử dồn dập mất lộ ra nghi hoặc màu sắc, bọn họ rất ít thấy Tam đại trưởng lão gặp phải ở chung ánh mắt bên trong.

"Chắc là ba vị trưởng lão một mình tu hành cảm thấy có chút khô khan, xuất hiện đi vòng một chút đi." Kiếm Phong Minh cầm đầu người nở nụ cười một tiếng, từ ba vị trưởng lão bên kia thu hồi ánh mắt, theo mặc dù nhìn về phía bên cạnh thiếu nữ kia trên người, khoe miệng lộ ra một tia hèn mọn mà tiểu dung, khinh蔑 mà nói: "Linh Nhi muội muội, vừa rồi ta nói chuyện này, thực sự không suy tính một chút ah?"

"Lưu Thu, ta khuyên người thiếu đánh những thứ này ý đồ xấu, Kiếm Phong Minh trung là thuộc người Lưu Thu mang một đội này yếu nhất, điểm này không giả, nhưng tương tự cũng thuộc về người một đội này oai gió tà khí nặng nhất, muốn cùng ta Thất Thái Minh Lam Tự Đội kết minh, người là năm mơ." Thiếu nữ phủ màu xanh nhạt lụa mỏng vậy, bên hông dùng lấy một thanh Tê kiếm, thon dài tuyệt diệu đáng người thẳng đứng ở nơi đó, rất có một tia tư thế hiên ngang ý nhị, mà nghe được Lưu Thu lời nói, thiếu nữ mắt lệ trắng một nháy, hừ lạnh nói.

Ánh mắt có chút tham lam ở thiếu nữ trước ngực cao ngất đồi dào trên đường cong quét một vòng, Lưu Thu chẳng những không có bởi vì thiếu nữ cự tuyệt mà tức giận, ngược lại cười hắc hắc hai tiếng, khoe miệng treo lên một đạo gian trá mà tiểu ý, nói: "Đã như vậy, ta cũng liền không miễn cưỡng. Chẳng qua Lam Linh Nhi, các người Lam Tự Đội như thế yếu, vẫn là phải thật tốt bảo vệ tốt thành viên thân người an toàn a."

"Bớt ở cái này giả nhân giả nghĩa." Lam Linh Nhi tức giận hừ một tiếng, cũng không để cho Lưu Dịch Hạo sắc mặt, từ đã trải qua Hắc Phong hạp bên trong phát sinh sự tình sau, Lam Linh Nhi đối với Kiếm Phong Minh chán ghét đã kinh tăng đến rồi cực hạn.

"Ông!"

Lúc này, một lòng ánh sáng chậm rãi ở Tam đại trưởng lão trước người sáng lên, dần dần tạo thành một cái cửa hình dạng.

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 57: Lão Bang Tử

"300 năm, rốt cục có người bước chân vào đệ ngũ tầng!"

"Thật sự rất tốt kỳ, đi ra sẽ là một như thế nào tên."

Trưởng lão chỗ ngồi, không ít trưởng lão cũng bắt đầu châu đầu ghé tai, trong giọng nói đều chờ mong cùng khen ngợi .

Các trưởng lão nói chuyện truyền vào ở đây trong tai của mọi người, nhất thời giống như nổ tung một dạng ở trong đám người bất hình nhi tửu, mấy nghìn nói ánh mắt đồng thời nhìn về đang từ từ thành hình trên cửa .

Trong những ánh mắt này, tràn đầy ngưỡng mộ cùng kính nể, bọn họ đều là tự mình từng trải khảo hạch người, năng từ Đệ Tam Tầng đi tới đều đã kinh cảm ơn trời đất, đối với từ Đệ Tứ Tầng người đi ra ngoài, bọn họ đã nhìn lên, hướng chi, một cái từ đệ ngũ tầng xuất hiện, đánh vỡ Vũ Viện 300 năm chờ đợi nhân vật!

"Đi ra!"

Theo trong đám người kinh hô vang lên, một đạo thân ảnh chậm rãi từ trong môn nổi lên, là một người thiếu niên đường nét!

"Là hần, muốn ra sao ?" Trên đài cao, Thần Thái cùng Tư Đồ Phong ánh mắt đồng thời rơi vào quang môn bên trong đạo kia đường nét trung, thần sắc có chút phức tạp, đệ ngũ tầng, bọn họ đã từng không gì sánh được tiếp cận quá .

Trong lúc nhất thời, diễn Võ Tràng chưa từng có mà yên tĩnh lại, rất nhiều người đều theo bản năng nín thở, Âu Dương Nhung chờ Tam đại trưởng lão cũng là mong đợi đứng tại đây sau .

"Hất xì!"

Một đạo vang dội hất xì từ trong môn truyền đến, Sở Lâm thân ảnh sau đó dậm chân mà ra .

Đột nhiên trở nên mở ra hiện ra rộng rãi hoàn cảnh làm cho Sở Lâm không khỏi hơi hai mắt nhắm nghiền, giang hai tay ra, thật sâu hấp một hơi, đồng thời mang theo bất mãn cùng khinh bỉ mở miệng nói : "Thật không biết Đạo Võ viện đám này lão nhân sao vậy nghĩ thiết định, cư nhiên từ như vậy u ám địa phương trực tiếp truyền tổng đến như thế thoải mái địa phương, cũng không sợ sáng mù nhân ."

Thoại âm rơi xuống, nhất thời truyền khắp vốn là nghe được cả tiếng kim rơi diễn Võ Tràng, biểu tình của tất cả mọi người cũng vì đó bị kiềm hãm, đặc biệt trưởng lão chỗ ngồi ngồi lấy một đám lão đầu, nguyên bản tràn ngập mong đợi mặt mồi đều là không tự nhiên run lên .

Nhưng mà, tất cả mọi người còn chưa kịp phản ứng thời điểm, trong ánh sáng đạo thân ảnh kia lần nữa truyền đến cực kỳ khó chịu thanh âm : "Còn có cửa này, có cần phải hiện ra như thế lâu sao? Sáng lão từ đến bây giờ còn gì cũng nhìn không thấy! Thảo!"

Giờ này khắc này, may là đứng người sau Tam đại trưởng lão, đều không khỏi về mặt hắc tuyến, khoe miệng rút mạnh rút ra, mà diễn Võ Tràng bên trên không biết bao nhiêu ánh mắt đã kinh từ ước ao, kính nể biến thành sùng bái .

Lại đám ở nơi này ah nhiều trước mặt trưởng lão, nói ầu nói tả, đơn giản là thần tượng a!

Hồi lâu sau khi, quang mang rốt cục chậm rãi tiêu tán, Sở Lâm kiên nghị đẹp trai tướng mạo cũng dần dần xuất hiện ở trong mắt của tất cả mọi người .

"Sở Lâm ? !"

Giờ khắc này, trong đám người không biết có bao nhiêu người ánh mắt chấn động, kinh hô thành tiếng .

Lâm Mộc cùng Lâm Khả Nhi thông suốt trọn to mắt chữ, không dám tin khắp chính mình một bà, một hồi lâu mới phản ứng được, liếc nhau, đều từ trong mắt của đối phương đọc lên về rung động, năng từ đệ ngũ tầng đi ra người, như thế nào lại là phạm nhân ?

Mà trưởng lão tịch bên cạnh, Lâm Linh Nhi chứng kiến này đạo thân ảnh quen thuộc, tuyệt diệu thân thể mềm mại đều không khỏi khẽ run lên, cầm lấy bên hông Tế kiếm ngọc thủ lặng yên chắc vài phần, trong con ngươi xinh đẹp cũng không biết thấy rơi xuống hai hàng thanh lệ .

Từ sản bản kết thúc sau, Lâm Linh Nhi từng điều tra qua Sở Lâm tin tức, mà rất nhiều lần hướng Chu Sinh hỏi Sở Lâm, đều chỉ đạt được làm cho nàng thất vọng kết quả, thẳng đến về sau Nạp Lan Uyển Nhi nói cho nàng, Dư Tu truy sát Sở Lâm chuyện, Lâm Linh Nhi mới tìm đã lâu mới miễn cưỡng tiếp thu cái hiện thực này .

Đối với cái này từng đã cứu chính mình, lại vô cùng nâng lớn gọi mình Linh Nhi em gái thiếu niên, Lâm Linh Nhi trong lòng luôn có một loại phức tạp thêm mông lung tình cảm .

Đồng dạng khiếp sợ, tự nhiên còn có Kiếm Phong Minh người, Lưu Thu mặc dù không có tham dự sản bản, nhưng đối với lúc sản thú phát sinh tất cả lại có nghe thấy, Sở Lâm cùng Dương Hồ bức họa cũng đều thấy qua, lại không nghĩ rằng Minh chủ tự thân xuất mã, cái này Sở Lâm lại còn có thể sinh sống trở về .

Hào quang phai đi, trong tầm mắt bỗng nhiên xuất hiện trắng cảnh làm cho Sở Lâm lại càng hoảng sợ, đối mặt với mấy nghìn nói ánh mắt, Sở Lâm chỉ cảm thấy da đầu đều hơi tê tê, đặc biệt chứng kiến cách đó không xa một đám trưởng lão chỗ ngồi lão đầu mặt không thay đổi nhìn chòng chọc chính mình lúc, Sở Lâm liền không nhìn được khoe miệng mạnh mẽ rút ra, thậm chí mình sao vậy như thế miệng tiện .

Một hồi gió nhẹ thổi qua, Sở Lâm chỉ cảm thấy cả người lạnh lẽo, tình hình này, sao vậy giống như bị phê đầu tựa như ?

"Ho khan khục..." Mộc Hàm Sơn luôn cảm giác trước mắt cái này người tuổi trẻ bối ảnh khá quen, nhưng vẫn chưa suy nghĩ nhiều cái gì, mà là nặng nề

mà họ khan hai tiếng, phủ lấy râu dài, đi tới Sở Lâm trước người, hướng về trên đài cao thai một vị trưởng lão nói : "Tuyên bố khảo hạch kết quả đi."

"Phải!" Trên đài cao vị kia trưởng lão cung kính lên tiếng, từ trong bữa tiệc đứng lên, cao nói rằng : "Lần này khảo hạch, quá Đệ Tam Tầng giả, ba nghìn 567 người, cái này một nhóm sẽ thành vì đệ tử tạp dịch . Quá Đệ Tứ Tầng giả, hai mươi bốn người, cái này một nhóm có thể trực tiếp trở thành ngoại viện đệ tử . Quá đệ ngũ tầng giả, một người, cái này một người, ngoại trừ trực tiếp thu được ngoại viện đệ tử thân phận bên ngoài, còn nghĩ bị ta ngoại viện Đại Trưởng Lão, Nhị Trưởng Lão, Tam Trưởng Lão đồng thời thu làm đệ tử thân truyền!"

"Đệ tử thân truyền ? !"

"Ngoại viện Tam đại trưởng lão đệ tử thân truyền, trời ạ!"

Trong lúc nhất thời, không biết bao nhiêu người đối với Sở Lâm ước ao tới cực điểm .

"Chờ một cái!"

Lúc này, đột ngột tiếng la làm cho phía dưới gây rối đoàn người lần nữa yên tĩnh lại, Sở Lâm cầm lấy một tay, có chút buồn bực nói : "Cái kia . . . Trưởng lão, bị Đại Trưởng Lão bọn họ thu làm đệ tử thân truyền thường cho, có thể hay không đổi một cái ?"

"Đổi một cái ?" Tuyên bố trưởng lão ngậy ra một lúc, nghi ngờ nhìn phía Sở Lâm .

"Đừng, đổi một cái, nói thí dụ như đổi thành một ít Linh Đan Diệu Dược, công pháp võ thuật vân vân." Sở Lâm có chút ngượng ngùng xoa xoa tay, nói : "Dù sao ta lại không biết cái kia cái gì Đại Trưởng Lão, Nhị Trưởng Lão, Tam Trưởng Lão, tính khí tốt không được, đáng đáp đẹp trai không đẹp trai, một phần vạn đáng đáp cùng Kiếm Phong Minh ngu dân tựa như, ta đây mỗi ngày đều còn nuốt trôi cơm ?"

". . ." Đoàn người rơi vào lúc thì trắng nhãn, giờ khắc này, không biết bao nhiêu người hận không thể dùng nhãn thần giết chết Sở Lâm .

"Ta thảo, nhân tài a, ngoại viện Tam đại trưởng lão muốn thu hắn làm đệ tử thân truyền, cư nhiên không được!"

"Lãng phí, đơn giản là lãng phí, nhiều cơ hội tốt, còn không bằng đổi thành ta đây!"

"Thảo, cái này trí chương! Có Tam đại trưởng lão làm sư phụ, muốn cái gì đan dược vũ kỹ không có . . ."

Trong lúc nhất thời không biết vang lên bao nhiêu đau lòng nhức óc thanh âm .

Ngoại viện đệ tử bên này, Kiếm Phong Minh nhân nghe Sở Lâm lời nói, sắc mặt nhất thời lộ ra một hồi tức giận, Lưu Thu trong mắt mang theo một đồ kị, cắn răng, hừ nói : " Con mẹ nó, tiểu tử này đập vụn cứt chó sao! Ngay cả Minh chủ chưa từng đi lên đệ ngũ tầng, tiểu tử này sao vậy khả năng đi lên ? Nhất định là dùng người không nhận ra thủ đoạn!"

Nghe lấy Sở Lâm lời nói, Âu Dương Nhung cười lắc đầu, trên thực tế, càng là duy duy nặc nặc đệ tử, hắn còn càng không thích, mà càng như vậy kiệt ngạo không kềm chế được đệ tử, hắn lại càng thích .

Vô đạo, chỉ có một thân ngông nghênh nhân mới có thể đi xuống .

"Ha ha, tiểu gia hòa, người yên tâm, Tam đại trưởng lão không chỉ có đáng đáp đẹp trai, hơn nữa . . ." Mộc Hàm Sơn cười tủm tủm xoay người, cùng Sở Lâm bốn mắt nhìn nhau .

Tiếp theo lấy, Mộc Hàm Sơn hiền hòa thân sắc cứng lại .

Đồng thời, một già một trẻ lưỡng đạo khiếp sợ tiếng la vang vọng toàn trường .

"Xú tiểu tử!"

"Lão Bang Tử!"

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 58: Kết thúc

Đột nhiên một màn, ngay cả Âu Dương Nhung cùng thiết Thanh Tùng đều ngậy ra một lúc .

Theo bản năng kêu sợ hãi sau khi, Sở Lâm cũng phản ứng lại, từ mới vừa vị kia tuyên bố trưởng lão đối với cái này Lão Bang Từ một mực cung kính đáng vẻ xem ra, cái này Lão Bang Từ địa vị sợ rằng không thấp .

Sở Lâm tâm tư nhất chuyển, lập tức lộ ra một bộ khuôn mặt tươi cười, mang theo áy náy nói : "Xin lỗi, trưởng lão, trước đây hướng ngời trên mặt cái kia một cục gạch, thật không phải là ta cố ý phách ngời!"

Tiếng nói vừa dứt, Mộc Hàm Sơn sắc mặt nhất thời tối sầm lại, mặt mo rút rút ra, chứng kiến Sở Lâm vẻ mặt đáng vẻ áy náy, hận không thể đi tới một chưởng đem hấn phế đi . Chính mình đâu gì cũng là đường đường ngoại viện Tam đại trưởng lão một trong, nếu như để người ta biết mình bị một cái đệ tử tạp dịch hướng trên ót vỗ một cục gạch, vậy mình cái này mặt mo còn để nơi nào ?

Nhưng mà, Sở Lâm cái kia mẫn hàm áy náy thanh âm lại càng nói càng lớn tiếng : "Trưởng lão tu vi Thông Thiên, Đăng Phong Tạo Cực, cái kia cục gạch, còn không có ngai khuôn mặt cứng rắn đây, coi như ta xa hơn ngai trên mặt phách cái mười khối tám khối cục gạch, cũng bất quá là cho ngai cù lét đi . Hãy nói lấy trưởng lão rộng rãi lòng dạ, chính là một cục gạch chuyện, khẳng định sẽ không để ở trong lòng . Trưởng Lão Đại Nhân bất kể tiểu nhân quá, lòng dạ rộng, trạch tâm nhân hậu, đệ tử thật tình bội phục!"

Nghe lấy Sở Lâm bên trái một cục gạch bên phải một cục gạch cần nhẫn, Mộc Hàm Sơn kếm chút không đem phổi cho tức điên, mặt mo đã kinh hãi thành trư can sắc, cố nén muốn đập chết Sở Lâm xung động, lão môi run lên, khai ra mấy chữ : "Việc nhỏ, việc nhỏ ..."

Âu Dương Nhung cùng thiết Thanh Tùng hai mặt nhìn nhau, Mộc Hàm Sơn vẻ mặt biệt khuất đáng vẻ, để cho bọn họ nhin không được bật cười .

Cùng lúc đó, diễn Võ Tráng lên các thiếu niên cũng là lấy một loại ánh mắt quái dị nhìn Sở Lâm, cái này từ đệ ngũ tầng người đi ra ngoài, lại còn vô qua quyền cao chức trọng Nhị Trưởng Lão cục gạch ?

"Tiểu gia hòa, ngời tên là cái gì ?" Âu Dương Nhung trụ lấy ba tong tiến lên, hiền hòa hỏi.

"Văn bối Sở Lâm, xin ra mắt tiền bối ." Sở Lâm cảm nhận được Âu Dương Nhung trên người cái kia nặng nề như núi khí tức, tức thì thu liểu thu thần sắc, chấp tay nói .

"Ha ha, không sai, không sai . Còn tuổi nhỏ, đã đạt Nhập Linh Võ Cảnh ." Âu Dương Nhung cười lớn một tiếng, nhìn Sở Lâm trong ánh mắt tràn đầy khen ngợi, mà hấn không lớn thanh âm rơi vào trong tai mọi người, không ra ngoài dự liệu lần nữa nhắc lên trần trần sóng lớn .

Nhìn thiếu niên thân ảnh mạnh mẽ rắn rỏi, Lâm Linh Nhi đôi mắt đẹp hiện lên lấy tia sáng kỳ dị, tâm tình cũng có chút phức tạp, lúc mới gặp mặt, hấn liền đã kinh rất mạnh, là lúc sẵn thủ nhân vật phong vân, làm cho Kiếm Phong Minh ba vị đội trưởng Đồ Đầu đau nhức không ngớt . Mà lúc gặp mặt lại, hấn cũng đã trở nên càng mạnh, đặt chân Linh Võ Cảnh, chính thức trở thành chân chính ngoại viện thiên tài một trong .

Cảm nhận được hai người khoảng cách càng ngày càng đại, Lâm Linh Nhi phương tâm hơi nắm thật chặt, tiếp theo liền có chút tâm phiền ý loạn .

"Thì ra Sở huynh đệ là Linh Võ Cảnh cường giả, ta nói trước đây sao vậy hội như vậy trùng hợp liền đem Chu Đường cho đánh năm . Tiểu tử này, giấu đủ sâu . Khả nhi, ngời nói đúng ..." Lâm Mộc cũng vì Sở Lâm hài lòng, thuận miệng nói lấy, bất quá khi hấn quay đầu chứng kiến Lâm Khả Nhi hơi rừ lấy trán, vẫn không khỏi ngừng miệng .

Cảm nhận được Lâm Khả Nhi thất lạc tâm tình, Lâm Mộc trong lòng thâm hô không ổn, nhỏ giọng nói lầm bầm : "Nguy rồi, Khả nhi sẽ không thích Sở Lâm tiểu tử này chứ ? Muốn thật như vậy, có thể gặp phiền toái ..."

Mộc Hàm Sơn nghe Âu Dương Nhung lời nói, run lên mị, quan sát tỉ mỉ Sở Lâm một phen, mặt lộ vẻ vô cùng kinh ngạc màu sắc, nhưng chỉ là như có điều suy nghĩ ním môi một cái, vẫn chưa mở miệng .

"Được rồi, khảo hạch kết thúc . Chuyện kế tiếp, giao cho Trưởng Lão Viện xử lý đi . Mấy người chúng ta lão nhân liền đi trước ." Âu Dương Nhung ba tong trên mặt dật gật một cái, đối với trên đài cao thai một loại trưởng lão phân phó một tiếng, lại đảo mắt nhìn về phía Sở Lâm, nói : "Tiểu gia hòa, người có thiên phú, chung quy hội nở rộ thuộc về hấn quang mang . Ngời là 300 năm đến, duy nhất một cái đi Thượng Huyền Trọng Tháp đệ ngũ tầng người, cũng là lão hủ 300 năm tới một mực chờ đợi đợi người kia ."

"Chỉ cần ngời nguyện ý, ba người chúng ta sẽ khuyh một cất tài bồi ngời . Đương nhiên, ngời nếu không muốn, mỗi người đều có chính mình Tu Vũ chi đạo, lão hủ cũng sẽ không cưỡng cầu . Suy nghĩ thật kỹ suy nghĩ, nghĩ xong, tùy thời có thể tới Thiên Xu Các tìm ta ."

"Lệ!"

Sư Thử thú khổng lồ cánh phách động lấy, năm lấy ba vị trưởng lão rời đi .

Nhìn Sư Thử thú vội vã xông vào tầng mây, Sở Lâm ánh mắt cũng là hơi chớp động, Âu Dương Nhung đây là đang chỉ điểm hấn, đồng thời đã ở ám chỉ, bọn họ là thiện ý, sẽ không gia hại hấn .

Người có thiên phú, chung quy hội nở rộ thuộc về hấn quang mang, quá khứ, Sở Lâm đều tận lực bảo trì lấy khiêm tốn, nhưng nếu như ngời đã định trước bất phạm, khiêm tốn nữa cũng không che giấu được ngời gần nở rộ quang mang .

Lúc trước cự tuyệt Tam đại trưởng lão thu đồ đệ, cũng không phải Sở Lâm nâng đại, mà là hoàn toàn chính xác trong lòng có kiêng kỵ, dù sao bí mật

trên người hẳn nhiều lắm, thần bí Toái Đồng, Vạn Hạo Nhiên ngủ say linh hồn, thiên tính di Sách, chất biến linh hồn, thậm chí là đệ ngũ tầng truyền thừa Thái Hư Chi Nhân ...

Nếu như không có những bí mật kia, Sở Lâm cũng dám vững tin Tam đại trưởng lão sẽ không gia hại hắn, nhưng nếu như là những thứ này tùy ý để ở nơi đâu đều sẽ gây nên oanh động bí mật, Sở Lâm cũng không dám bảo đảm, chỉ ít đang đối với ba vị trưởng lão còn không sao vậy quen thuộc dưới tình huống, hẳn không dám .

Đài cao bên kia, Trưởng Lão Viện trưởng lão đã bắt đầu an bài diễn Võ Tràng dưới những thứ kia đi qua khảo hạch đệ tử .

Thật dài hu một hơi, Sở Lâm có chút không thể làm gì bừa bãi, hẳn biết từ hôm nay sau khi, chính mình xem như là triệt triệt để để trở thành ngoại viện danh nhân rồi, chuyện phiên toái phòng chừng không phải ít, dù sao mình đã trở thành Kiểm Phong Minh tử địch .

Nhớ tới cuồng vọng vô cùng Dur Tu, Sở Lâm cũng là đang nhẹ nhàng mím môi một cái, có chút sổ sách, rốt cục đến thời gian thanh toán một chút .

Từ một vị trưởng lão chỗ lĩnh một cái nhà độc lập sử dụng bằng chứng, Sở Lâm chậm rãi đi xuống đài cao .

"Sở Lâm xuống ." Lâm Mộc vỗ nhẹ nhẹ Lâm Khả Nhi bả vai .

Nâng lên có chút thất lạc mặt cười, Lâm Khả Nhi nhìn xa xa đạo kia bị vạn chúng chúc mừng thân ảnh, khẽ cắn môi đỏ mọng, nàng dĩ nhiên muốn đi qua, nhưng là bây giờ lẫn nhau chênh lệch như vậy đại, còn có thể giống như ở Hồng Vũ thành giống nhau ngồi chung một chỗ ăn cơm không ?

"Khả nhi, từ bằng hữu góc độ xem, Sở Lâm là một người trọng tình trọng nghĩa . Coi như đứng ở bằng hữu góc độ, chúng ta cũng nên đi qua chúc mừng xuống ." Lâm Mộc từng cùng Sở Lâm uống quá đến say mềm như bùn, hoàn toàn chính xác cảm thấy Sở Lâm phi thường hợp chính mình khẩu vị, một cái rõ ràng có Linh Võ Cảnh tu vi người, lại có thể cùng mình bình khởi bình tọa, xưng huynh gọi đệ, không có mấy may cả vú lấp miệng em cái giá .

Nhưng Lâm Khả Nhi nếu quả như thật đối với Sở Lâm sinh ra nam nữ phương diện tình cảm, vậy hãy để cho Lâm Mộc có chút đau đầu, dù sao nhân gia có thể cùng người làm huynh đệ, không có nghĩa là là có thể khi người muội phụ a .

Nghe lấy ca ca nói, Lâm Khả Nhi gật đầu, đang muốn bằng lòng, lại chứng kiến một đạo đường như lam sắc hồ điệp một dạng xinh đẹp tiểu ảnh từ ngoại viện trong hàng đệ tử chạy ra, hướng về Sở Lâm đi .

"Coi như hết ." Giờ khắc này, Lâm Khả Nhi nội tâm cảm thấy một hồi không rõ đau đớn .

Đạo kia thân ảnh màu lam, như vậy mỹ lệ, tinh xảo, giống như thiên sứ, càng là ngoại viện Thất Thái Minh dẫn đội người, chính mình lại đem cái gì cùng nàng so với đâu?

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 59: Nịnh hót nữ nhân

"Sở Lâm ." Một son chi hoa vậy mê người làn gió thơm xông vào mũi mà vào, lam hồ điệp một dạng xinh đẹp tiểu ảnh xuất hiện ở Sở Lâm trước mắt, mà người sau theo, thì là Thất Thái Minh mọi người .

"Lam Linh Nhi ." Sở Lâm ngăn người, không nghĩ tới Lam Linh Nhi hội tìm đến mình, dù sao lẫn nhau cũng chỉ là ở Hắc Phong hợp trung gặp nhau một lần, tuy nói chính mình cứu tánh mạng của nàng .

"Chúc mừng người, phá vỡ Huyền Trọng tháp 300 năm tới đại ." Lam Linh Nhi một thân Thiên Lam sắc trang phục, một đôi tuyệt đẹp ngọc thủ dừng tại doanh doanh nắm chặt thon thả sau khi, xinh đẹp trên khuôn mặt mang theo đồ ửng nhàn nhạt, lần nữa gặp lại Sở Lâm, phương tâm lại có chút khó tả khẩn trương .

Thiếu nữ đẹp đến mức tận cùng dung nhan, làm cho Sở Lâm hơi hoảng thần, nhưng theo mặc dù phục hồi tinh thần lại, bình tĩnh đáp : "Hồi lâu tìm không thấy, thực lực của người cũng tinh tiến không ít a, ngày sau ở ngoại viện, Sở Lâm còn cần các người Thất Thái Minh chiếu cố nhiều hơn đây."

Bình tĩnh ngôn ngữ, làm cho Lam Linh Nhi phương tâm không khỏi loạn một cái, đôi mắt đẹp ở thiếu niên so sánh với quá khứ sinh ra vài tia kiên nghị trên gương mặt lạnh lẽo nhìn, nguyên bản ở thiếu niên mắt tích thời điểm muốn nói rất hay nói nhiều, trong lúc nhất thời cũng không biết từ đâu mở miệng .

Nhưng thật ra một vị khác Thất Thái Minh nữ tử mở miệng nhiệt tình nói : "Sở sư huynh đã Linh Võ Cảnh cường giả, càng là Tam đại trưởng lão gần thu

làm Nhập Thất Đệ Tử người, tiền đồ vô lượng, nếu như khởi đầu Hội Minh, tin tưởng không bao lâu nữa là có thể sánh vai ba đại Hội Minh, như thế lại nói tiếp, còn phải Sở sư huynh chiếu cố nhiều hơn chúng ta những thứ này như nhược tiểu nữ tử đây."

Sở Lâm giương mắt nhìn lại, nói chuyện nữ tử tướng mạo bình thường, thực lực cũng một dạng, cũng không có cái gì chỗ đặc thù, chỉ là một đôi thật nhỏ trong tròng mắt lại mang theo vẻ nịnh hót ý, khiến người ta hội hội có chút không vui.

Nhẹ mím môi một cái, Sở Lâm như trước mang theo tiểu ý, lắc đầu : "Là sư tỷ quá đề cao Sở Lâm."

"Không cao xem, không cao xem, Sở sư huynh nhìn một cái chính là nhân trung Long Phượng, ngày sau tất thành châu báu . Tiểu nữ tử Thẩm xuân ngọc, tương lai nếu như ở trên tu hành gặp phải một ít hoạn mang, mong rằng sư huynh có thể vui lòng chỉ giáo, nhiều chỉ điểm một chút ." Không đợi Lam Linh Nhi nói, nữ tử liền lại là cười lấy lòng lấy tiếp tục nói .

Nữ tử quá đáng nhiệt tình, làm cho Sở Lâm không khỏi cau mày, trong lòng hơi có chút khó chịu, quét mắt nói ra suy nghĩ của mình lại không biết nói thế nào Lam Linh Nhi, lắc đầu, nói cáo từ : "Nếu như không có cái gì những chuyện khác, Sở Lâm liền cáo từ trước ."

Dứt lời, Sở Lâm liền xoay người rời đi, mặc dù không biết Thất Thái Minh tại sao có thu như thế một cái về mặt nịnh nọt con buôn nữ tử, nhưng dù sao cũng là nhân gia Hội Minh bên trong sự tình, mình cũng quản không được, nói chung đừng đến trêu chọc chính mình thì tốt rồi .

"Sở Lâm, chờ một chút !" Thấy Sở Lâm rời đi, Lam Linh Nhi nhất thời có chút lo lắng, theo bản năng đuổi hai bước, duyên dáng gọi to một tiếng .

"Còn có việc ?" Sở Lâm quay đầu .

Có lẽ là không biết như thế nào biểu đạt chính mình lúc này phức tạp nội tâm, Lam Linh Nhi ấp úng một hồi, mới nói : "Lúc đầu ở Hắc Phong hạp bên trong ân cứu mạng, Linh Nhi cuộc đời này khắc trong tâm khảm . Sau này nếu là có cái gì cần Linh Nhi địa phương, Linh Nhi sẽ không chối từ ."

Nói đến cuối cùng, Lam Linh Nhi mặt cười đỏ bừng một cái mảnh nhỏ, thanh âm cũng càng ngày càng nhỏ, nhỏ như muỗi kêu mình .

"Đã như vậy, liền đa tạ ." Lam Linh Nhi nói ra trước mặt mọi người lời nói này, thật ra khiến Sở Lâm có chút ngoài ý muốn, nhìn Lam Linh Nhi lúc này đỏ lên khuôn mặt nhỏ nhắn cùng với môi hồng gian mẫn hơi cái kia sột sỏ chú ý, Sở Lâm không khỏi lắc đầu bật cười : "Linh Nhi muội muội vẫn là cùng ngày đó giống nhau khả ái, ha ha!"

Cười lớn một tiếng, Sở Lâm xoay người đi vào đoàn người, mà Lam Linh Nhi, nghe được Sở Lâm cuối cùng câu nói kia, cũng là ngay cả trắng như tuyết gáy ngọc đều hồng thượng một tầng phấn ý .

Trên đài cao, nhìn Sở Lâm không có vào đám người thân ảnh, Lưu Thu thật nhỏ trong mắt nhanh chóng lướt qua một tia hung ác, Lam Linh Nhi đối mặt Sở Lâm lúc sơ lộ ra thiếu nữ Kiều xấu hổ thái độ, làm cho trong lòng hấn ghen tỵ không ngờ .

"Hừ, coi như đáp Nhập Linh Võ Cảnh thì như thế nào, ta Lưu Thu vẫn như cũ có thể chinh chết người!"

...

Cùng Thất Thái Minh nhân xa nhau sau khi, Sở Lâm lại ở trong đám người xuyên qua hồi lâu, xác định không có phát hiện Lâm Mộc cùng Lâm Khả Nhi thân ảnh sau khi, mới lắc đầu ly khai diễn Võ Tràng .

Trở thành ngoại viện đệ tử sau khi, liền có thể phân phối căn phòng đơn độc, không hề giống như đệ tử tạp dịch như vậy quần cư, mà Sở Lâm chiếm được Tam đại trưởng lão thường thức, đãi ngộ tự nhiên đặc thù một ít, cho nên được một cái bộ dành riêng tiểu viện .

Làm một vài thủ tục sau khi, Sở Lâm liền căn cứ trưởng lão nêu lên, đi tới phân phối cho mình bộ kia tiểu viện bên trong, tiểu viện nằm ở một mảnh tĩnh lặng Dược Điền bên trong, linh lực nồng nặc, không khí nhẹ nhàng khoan khoái, chờ Sở Lâm lúc tới, đã có người đặc biệt quét dọn qua hết thảy gian phòng .

Cái này ngược lại cũng phù hợp Sở Lâm khẩu vị, từ nhỏ hấn liền có chút yêu thích yên tĩnh .

Sở Lâm tiến nhập gian phòng, xoa xoa mi tâm, cũng có chút mệt mỏi rồi .

Khảo hạch việc cuối cùng cũng có một kết thúc, chính mình chiếm được đệ ngũ tầng truyền thừa "Thái Hư Chi Nhãn", được tìm một thời gian hào hào nghiên cứu một chút .

Mà trước ở Thượng Cổ Tu La Chiến Trường, chính mình lại được đến rồi thiên tinh di Sách, tuy là khó khăn lắm học xong Tịch Diệt Tam Thức Kinh Thiên Chỉ, nhưng làm thượng cổ ba đại thế lực một trong Thiên Tinh Cung vũ kỹ, muốn nghĩ cũng biết trong đó tất nhiên còn rất nhiều huyền ảo địa phương còn chờ nghiên cứu, coi như là Kinh Thiên Chỉ, Sở Lâm cũng không cho rằng mình đã là hoàn toàn nắm giữ, còn như thiên tinh di Sách trong Đoán Khí, luyện được, điều trện Tam Tuyệt thuật, Sở Lâm càng là triệt để không có đi chạm qua .

Còn có linh hồn ngưng tụ mà thành người tí hon màu vàng, bị thu phục Phệ Linh, hòa hợp sau khi Toái Đồng, rơi vào trạng thái ngủ say Vạn Hạo Nhiên .

..

Giờ khắc này, Sở Lâm chợt phát hiện đợi chờ mình đi hoàn thành cùng thăm dò sự tình thật không ngờ nhiều, ở Tu La trong chiến trường đã biết Bất Tử Cảnh uy lực sau khi, tâm cảnh của hấn cũng lặng yên phát sinh một ít biến hóa vi diệu, nhân Quang Hòa đã tâm cũng biến thành xa hơn lớn hơn .

"Cái này đại lục, Bất Tử Cảnh đã đỉnh phong, nhưng Vạn Hạo Nhiên thực lực cũng rất rõ ràng cho thấy siêu việt Bất Tử Cảnh tồn tại . Cái kia Bất Tử Cảnh sau khi, rốt cuộc là cái gì đâu?" Sở Lâm mất lộ ra nghi hoặc, có chút xuất thần .

Hồi lâu sau khi, Sở Lâm mới chậm rãi thu hồi ánh mắt, mặc dù đối với cái kia tầng thứ tồn tại tràn ngập hiếu kỳ, không gì sánh được hướng tới, nhưng hẳn vẫn hết sức rõ ràng, đường là từng bước một đi ra, nghĩ muốn vẫn đỉnh đỉnh phong, trước phải từng trải vô tận tôi luyện cùng tích lũy .

Lắc đầu, đem một ít xốc xếch tâm tư đuổi ra não hải, Sở Lâm trong mắt lộ ra một đạo thần sắc kiên định, nếu rốt cục trở lại Vũ Viện, đó cũng là thời điểm đi suy tính một chút khai sáng Hội Minh chuyện, chẳng qua ở trước đó, trước hết đối với ngoại viện hôm nay hình thức trước có nhất định hiểu rõ mới được .

Hiện tại Sở Lâm biết Hội Minh thế lực, cũng cùng chỉ có Kiếm Phong Minh, Thất Thái Minh cùng Thanh Linh minh, trừ những thứ này ra, hoàn toàn không biết gì cả .

"Chờ khai sáng Hội Minh, liền mời Hồ Từ đảm đương Phó Minh Chủ . Tiểu tử này đoán chừng phải nhạc phiê . " Sở Lâm nở nụ cười một tiếng, không nghĩ nhiều nữa, bắt đầu tiến nhập tu luyện .

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 60: Danh nhân

Thời gian cuối cùng chút bất tri bất giác từ trong kẽ tay lên qua, trong chớp mắt, tự Sở Lâm trở lại ngoại viện, đã qua một cái nguyệt .

Trong khoảng thời gian này, Sở Lâm hầu như mỗi ngày đều đắm chìm đang đối với thiên tình di Sách tu luyện bên trong, trong lúc chỉ đi làm một lần môn, phải đi tìm Lam Linh Nhi, xin nhờ nàng hỗ trợ tìm hiểu một cái Dương Hồ còn ở hay không Chu Sinh nơi đó, cũng thuận tiện tìm hiểu một cái Lâm Mộc huynh muội hạ lạc .

Thấy Sở Lâm hội chủ động tìm tới cửa, Lam Linh Nhi biểu hiện có chút mừng rỡ, không nói hai lời liền đáp ứng Sở Lâm thỉnh cầu .

Một tháng thăm dò, Sở Lâm đối với Kinh Thiên Chỉ nắm giữ coi như là lô hỏa thuần thanh, tự tin có thể phát huy ra bên ngoài bảy thành lực công kích .

Ngoại trừ Kinh Thiên Chỉ bên ngoài, Sở Lâm chịu Huyền Trọng tháp những thứ kia Trần Văn dẫn dắt, đối với điều Trần Thuật cũng ném thử lấy tiến hành rồi giải khai, đồng thời quy công cho Thái Hư Chi Nhãn, trước hẳn ra cửa dọc theo đường đi, luôn có thể ở một ít tầm thường cảnh vật trông được đến Trần Văn tồn tại .

"Vũ Viện là nam bộ lãnh địa lớn nhất Vũ Tu thánh địa, Trần Văn trải rộng cũng chẳng có gì lạ, những thứ này Trần Văn tập trung lại, sẽ là một cái khổng lồ trận pháp ." Nghĩ vậy, Sở Lâm nhãn thần sáng hiện ra, Vũ Viện bên trong tất nhiên tồn tại lấy một nhóm cường đại cao quý chính là điều Trần Sư, cũng chỉ có bọn họ mới có như vậy thủ đoạn .

Đồng dạng, Sở Lâm cũng âm thầm cảm khái Vũ Viện nội tình sâu, thảo nào có thể ổn cư nam bộ lãnh địa Đệ Nhất Thế Lực vị trí, điều Trần Sư, đoán khí sư, Luyện Dược Sư, bất luận ở nơi nào đều là vô cùng chịu truy phùng cùng tôn kính tồn tại, bao nhiêu thế lực không tiếc tổn số tiền lớn đều muốn cam kết một vị tới trên danh nghĩa khách khanh .

Chỉ tiếc, cái này chính là bởi vì cái này ba cái đặc thù nghề nghiệp cao quý, khiến cho bọn hắn trở thành Vũ Tu giới trung cực kỳ đặc thù quần thể, cao ngạo là bọn hắn ký hiệu tượng trưng .

"Ta có Thiên Tình Cung Tam Tuyệt thuật, thuật chế thuốc cùng Đoán Khí thuật, chờ khai sáng Hội Minh, lại nghiêm túc cân nhắc một phen, đến lúc đó tất nhiên có thể vì Hội Minh tạo nên một nhóm cường giả ." Sở Lâm có chút ý động mà liếm môi một cái, chậm rãi đi ra cửa phòng, đứng ở âm áp dưới ánh mặt trời, đẹp trai trên mặt lộ ra một nụ cười .

Khô tu một cái nguyệt, cũng là thời điểm xuất môn đi lại một cái, đi Lam Linh Nhi cái kia hỏi thăm một chút kết quả, lấy Thất Thái Minh ở ngoại viện thế lực, nói vậy đã kinh có tin tức .

Đồng thời, Sở Lâm cũng dự định đi Hồng Vũ thành một chuyến, hẳn cần phải đi mua một ít tài liệu, ném thử điều khắc Trần Văn .

Một đường xuyên qua tĩnh lặng Dược Điền, bóng người chớp động diễn Vô Tràn liền xuất hiện ở trước mắt .

Không ra ngoài dự liệu là, Sở Lâm một bước vào trong đó, liền lập tức hấp dẫn từng đạo lửa nóng ánh mắt, đối với mấy cái này tràn ngập kính nể cùng ánh mắt sùng bái, Sở Lâm đều lễ phép trở về lấy mỉm cười, mà thiếu niên kiên nghị gương mặt đẹp trai trên, đạo kia ám áp như ánh mặt trời một dạng tiểu dung, có thể dùng không ít Nữ Đệ Tử đều ứng đo khuôn mặt nhỏ nhắn .

"Là Sở sư huynh, tốt bình hòa khí chất ."

"Làm khảo hạch đệ nhất nhân, 300 năm tới vị thứ nhất đặt chân Huyền Trọng tháp đệ ngũ tầng tồn tại, cư nhiên như thể bình dị gần gũi ."

"Sở sư huynh rất đẹp trai a!"

Trong đám người, truyền ra từng đạo hơi thở thanh âm hưng phấn, còn có một cái hướng ngoại Nữ Đệ Tử, cư nhiên nghĩ thầm mê gái, trước mặt mọi người hô to lấy cấp cho Sở sư huynh Sinh hầu tử . . .

Chẳng qua cái này cái Nữ Đệ Tử nhanh nhẹn dừng mãi vốc người lại làm cho làm cho Sở Lâm không khỏi lau mồ hôi lạnh, từ khảo hạch sau khi, chính mình không ngoài sở liệu trở thành ngoại viện danh nhân, bất luận là mới vào Vũ Viện đệ tử vẫn là lão một nhóm ngoại viện đệ tử, hầu như đều nghe nói qua "Sở Lâm" tên này .

Trong khoảng thời gian ngắn, không biết có bao nhiêu người đem Sở Lâm đem ra cùng cao thủ người trên bảng làm tương đối, cuối cùng không ít người còn nói lý ra đem Sở Lâm xếp hàng cao thủ bảng đệ ngũ .

Mọi người đều biết, Sở Lâm đã kinh sở hữu Linh Võ Cảnh thực lực, mà cao thủ bảng từ vị thứ sáu bắt đầu, thì cũng còn thực sự là Thối Thể Cảnh tu vi .

Đương nhiên mặc dù đại đa số người đều cho rằng Sở Lâm có thể xếp vào trước ngũ, nhưng cao thủ bảng dù sao cũng là ngoại viện Trường Lão Viện chế định, muốn chân chính danh liệt trên đó, thì phải chính thức thi đấu chiến trên bảng một số cao thủ, chiến thắng mới có thể bị Trường Lão Viện sở nhận đồng, cũng truyền cho chúng nhân .

Đối với mấy cái này hư danh, Sở Lâm ngược lại là hoàn toàn không để bụng, cước bộ thêm nhanh thêm mấy phần, thần tốc ly khai diễn Võ Tràng .

Diễn Võ Tràng một tòa trên đài cao, mấy đạo nhân ảnh đứng chấp tay, bọn họ đều mặc lấy hoa lệ quý giá quần áo, nhìn Sở Lâm rời đi bối ảnh, đều là lộ ra vẻ mặt mang theo ngoạn vị tiểu ý .

"Rốt cục đi ra, nhân khí nhưng thật ra thật cao chứ sao."

"Dư Tu, nghe nói tiểu tử này ở Hắc Phong hợp thời điểm, làm lấy mặt người giết người một cái Phó Minh Chủ cùng một cái đội trưởng . Thật có như thể cuồng ?"

"Tám tắc, ta rất ngạc nhiên, ngay cả người của người cũng dám đi chuyển, tiểu tử này lại còn sống ?"

Vài cái thanh niên đều thấy nhân đứng ở ở giữa nhất người, trong giọng nói đủ gây xích mích trên tức ý, mà đứng ở ở giữa nhất thanh niên, một thân nguyệt sắc trường bào, phong thần như ngọc, tuấn tú ngũ quan gian mang theo một tia cao quý ý, chính là Dư Tu .

Nhìn Sở Lâm thân ảnh, Dư Tu diện vô biểu tình, chỉ là trong mắt nhanh chóng lướt qua một đạo không vui, cao ngạo hấn cũng không để bụng một con giun dế chết sống, cho dù là một con đã kinh đạp Nhập Linh Võ Cảnh con kiến hôi, nhưng đôi mắt bên người mấy người thanh niên trên tức giọng nói, lại làm cho hắn cảm thấy có chút bị làm mất mặt .

"Nội Viện lịch lãm nơi tương hội tại ngày mai mở ra, nay Nhật Tộc trong đã kinh cho ta biết mau trở về . Chờ ta trở lại ngày, ta không muốn lại nhìn thấy còn có chút châu chấu ở ta tâm mắt vui vẻ, chọc người tâm phiền ." Dư Tu nói mà không có biểu cảm gì lấy, bình tĩnh ngôn ngữ làm cho bên cạnh vài cái thanh niên đều là cùng liếc mắt nhìn nhau một cái, trên mặt mang theo hài hước tiểu ý cũng hơi đông lại một cái .

Nội Viện đệ tử đều biết, lịch lãm nơi, chỉ có linh Vũ Thất trọng chi người mới có tư cách tham gia!

Thu hồi nhân thần, mấy người đều từ với nhau trong ánh mắt thấy được sâu đậm chấn động, mấy tháng trước Dư Tu cũng còn chỉ là linh vũ tam trọng, ngắn ngủn vài cái nguyệt sau, thực lực của hắn mà ngay cả nhảy Tứ Trọng!

"Năng thay dư nơi vắng vẻ để ý một ít món lòng, chúng ta đương nhiên phi thường cảm tâm tình nguyện ." Mấy người đồng ý, giọng nói cũng trở nên có chút bắt đầu cẩn thận .

. . .

Thất Thái Minh làm ngoại viện ba đại Hội Minh một trong, bất luận tiền tài quyền thế vẫn là quy mô đều cực kỳ bàng đại, Minh chủ Nạp Lan Uyển Nhi càng là Thối Thể tột cùng cường giả, ở ngoại viện có cực cao tiếng hô .

Thất Thái Minh thành viên toàn bộ đều là Nữ Đệ Tử, thực lực tổng hợp rõ ràng yếu hơn Kiếm Phong Minh cùng Thanh Linh minh, mặc dù như thế, lại chưa từng nghe nói qua có người dám đắc tội Thất Thái Minh, ngay cả Kiếm Phong Minh Minh chủ Dư Tu cùng Thanh Linh minh Minh chủ Ôn Dương đều đối với đó vô cùng khách khí .

Bởi vậy đó có thể thấy được, Thất Thái Minh phía sau tất nhiên có nhất cổ lực lượng cường đại chống đỡ, mới có thể làm cho bá đạo như Dư Tu cũng không dám xằng bậy .

Từ sân bắn sau khi, Lam Linh Nhi liền chính mình gây dựng Thất Thái Minh Phân Đội, Lam Tự Đội, ở Nạp Lan Uyển Nhi dưới sự ủng hộ, phát triển cực nhanh, thời gian mấy tháng nhân số liền đột phá Bách phu .

Từ điển Võ Tráng xuất hiện sau khi, khoảng chừng đi thời gian một nén nhang, Sở Lâm rốt cuộc đã tới Thất Thái Minh Lam Tự Đội phân bộ, đây là một tòa như cung điện một dạng sang trọng kiến trúc, hình tròn treo đỉnh, màu xanh da trời tường, nơi cửa chính đứng đầy một khối xanh Thạch Bì, phía trên là một loạt bảo thạch khảm nạm mà thành đại tự —— "Thất Thái Minh phân bộ".

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 61: Sao vậy có thể đánh nữ nhân này

"Đứng lại! Đây là Thất Thái Minh Lam Tự Đội phân bộ, không cho phép ai có thể không được đi vào ."

Hơi chút đến gần mấy bước, Sở Lâm liền nghe được một đạo khê kêu, chỉ thấy đại môn bên ngoài, hai cái khuôn mặt đáng đẹp Nữ Đệ Từ đang cảm kiếm ngăn trở cửa vào, ánh mắt căm thù mà đánh giá lấy Sở Lâm .

"Ta tìm Lam Linh Nhi, làm phiền hai vị sư tỷ thông báo một chút ." Sở Lâm lễ phép chấp tay, Thất Thái Minh thành viên ở bình thường đại thể đều khắc khổ tu đi, không hề giống còn lại một ít ngoại viện đệ tử như vậy Bát Quái, cho nên không nhận biết Sở Lâm cũng là bình thường .

"Ha ha, ta khuyên ngươi tốt nhất hay là trở về đi thôi, Linh Nhi sư tỷ chắc là sẽ không coi trọng ngươi ."

"Không sai, coi là ngươi, cái này nguyệt đã có không dưới hai mươi người muốn gặp Linh Nhi sư tỷ ."

Hai nàng liếc nhau, tức giận hừ hai tiếng, trắng nhãn Sở Lâm .

Đây cũng là làm cho Sở Lâm ngẩn người, theo mặc dù lúc đầu bật cười, cảm tình hai vị này Nữ Đệ Từ là đem mình làm làm những thứ kia theo đuổi cầu Lam Linh Nhi nhân .

"Ta không phải theo đuổi cầu Lam Linh Nhi, ta thật sự có sự tình . Cũng xin hai vị sư tỷ thông báo một chút, đã nói Sở Lâm tìm hần ." Sở Lâm giải thích lấy nói .

"Sở Lâm ?" Một thiếu nữ ánh mắt ở Sở Lâm trên người dừng lại một hồi, theo mặc dù có chút không kiên nhẫn, hừ nói : "Cất, xin nhò, lần sau muốn cái mới mẽ điểm lý do, ngươi cái này xiếc đã sớm đã bị dùng hồng ."

"Đúng vậy, hiện tại ngoại viện người nào không biết Sở Lâm là Linh Nhi sư tỷ người yêu ? Khiến cho mỗi người đều đã chạy tới nói mình là Sở Lâm . Thật cho là chúng ta nữ lưu hạng người là tốt rồi lừa dối sao? Có phải hay không Sở Lâm, chúng ta hội không nhận ra ?" Tên còn lại cũng là khinh thị liếc mắt Sở Lâm, giọng nói có chút phiến chán .

Đây cũng là làm cho Sở Lâm buồn bực . . .

Đừng nói trước như vậy nhiều người mạo danh thể thân chính mình còn chưa tính, mấu chốt là cái này trong miệng thiếu nữ câu kia "Sở Lâm là Linh Nhi sư tỷ người yêu" là cái gì tình huống ? Lúc nào sự tình ? Chính mình sao vậy không biết ?

Lam Linh Nhi cùng mình lại làm sao, cũng liền gặp qua không có mấy lần mặt chứ ? Tuy nói mình ban đầu ở Hắc Phong hạ cứu nàng một mạng .

Càng làm cho Sở Lâm buồn bực là, trước mắt thiếu nữ này cư nhiên làm lấy mặt của mình, luôn mồm nói "Là không phải Sở Lâm, chúng ta hội không nhận ra" những lời này . . .

Trong lúc nhất thời Sở Lâm đều không khỏi có chút thẹn thùng .

"Ta đây có phải hay không nên đi Trưởng Lão Viện mở 'Ta là Sở Lâm' chứng minh, các ngươi mới tin tưởng ?" Sở Lâm có chút bất đắc dĩ bĩu môi, buồn bực nói .

"Ngươi tự tiện ." Cô gái kia hừ một câu, tay nắm cửa ôm ở trước ngực, đồng thời đem mặt đừng hướng một bên, tựa hồ có hơi không thèm để ý Sở Lâm, khoảng khắc sau khi, tựa hồ nhớ lại cái gì, lại bổ sung một câu : "Há, được rồi, nhớ kỹ trở về nói cho Lưu Thu, Linh Nhi sư tỷ chắc là sẽ không coi trọng hần, làm cho hần sớm làm đẹp ý niệm này đi ."

"Sư tử, ta căn bản không biết ngươi nói cái kia cái gì Lưu Thu là ai ." Sở Lâm lấy tay bưng lấy cái trán, đã hoàn toàn không biết muốn sao vậy giải thích cái này chuyện, tâm lý sớm đem đám kia mạo danh thể thân chính mình Vương Bát Đản mắng không dưới mười lần .

Nhưng mà đối với Sở Lâm về mặt bất đắc dĩ, hai cái Nữ Đế Tử thân sắc ngược lại trở nên càng thêm phiền chán, một người trong đó càng là lăm bằm một câu "Diễn thật đúng là giống như ."

"Được rồi, nhị vị chính là không chịu tin tưởng cũng hết cách rồi, Sở mỗ liền cáo từ trước ." Nhìn hai thiếu nữ một bộ chết cũng không tin đáng vẻ, Sở Lâm cũng chỉ đành cáo từ một tiếng, chỉ có thể chờ đợi lần sau lại tới xem một chút, thực sự không được, phỏng chừng thật đúng là phải đi Trường Lão Viện muốn một phần "Ta là Sở Lâm " chứng minh, thuận tiện ở phía trên đắp cái Chương .

"Mỗi ngày đều có như vậy vài cái đáng ghét gia hỏa, Linh Nhi sư tử gần nhất đang ở lần ranh đột phá, cũng không thể bị những con ruồi này quấy rầy thanh tu ."

"Đúng, Linh Nhi sư tử bình thường đợi chúng ta dường như thân tử muội, tuyệt không thể thả những thứ này đáng ghét gia hỏa đi vào ."

Xoay người, Sở Lâm còn nghe hai nàng khe khẽ bàn luận .

"Đạp đạp đạp!"

Lúc này, mười mấy bóng người thân tốc hướng về bên này chạy tới, đều là thân sắc kiêu cuồng nam đệ tử, tuổi tác khoảng chừng có chừng hai mươi tuổi .

Mười mấy thanh niên bước nhanh chạy lên đến đây, cũng không xem lui qua ven đường Sở Lâm, đi nhanh đi tới Thất Thái Minh hai vị thủ môn Nữ Đế Tử trước .

"Người nào, đứng lại!" Trước cửa truyền đến luồng đạo quát .

"Ha, tiểu nữ, các ngươi không mở to mắt chứ sao? Không phát hiện đây là chúng ta Lưu đội trưởng sao? Thúc thời nhanh lên đi vào đem Lâm Linh Nhi gọi ra ." Một cái xấu xí thanh niên ánh mắt hèn mọn mà ở hai thiếu nữ trên người quét một vòng, cười mờ ám lấy nói, mà đứng ở trước mặt hẳn một vị thanh niên, chính là Lưu Thu .

"Mặc kệ các ngươi là người nào, nơi này là ta Thất Thái Minh phân bộ, còn chưa tới phiên các ngươi dương oai!" Thiếu nữ quát lớn một tiếng, nhãn thần ở nơi này thuốc nhuộm màu xanh biếc năm ngực một thanh tinh xảo ngắn Kiếm Đồ trên bàn đảo qua, mặt cười nhất thời lộ ra một đạo chán ghét .

Thất Thái Minh người, đại thể đều đối với Kiếm Phong Minh nhân rất căm thù .

"Ngày hôm nay, nếu ta đích thân đến, Linh Nhi sư muội tổng sẽ không như thế không nể mặt ta chứ ?" Lưu Thu thật nhỏ mi mắt hơi nheo lại, không nhìn thiếu nữ quát lớn, nhắc chân sẽ hướng về trong cửa đi tới .

"Lưu Thu, ngươi là dự định mạnh mẽ xông tới sao?" Hai thiếu nữ lập tức rút kiếm ra đến, chỉ hướng Lưu Thu : "Đây là đang cùng chúng ta Thất Thái Minh tuyên chiến, ngươi có thể nếu muốn tình huống ."

"Nhìn ngươi nói, ta chỉ là nghe nói Linh Nhi sư muội tu vi gặp chút bình cảnh, cố ý qua đây quan tâm xuống. Cái này rõ ràng là hảo tâm a ." Lưu Thu nở nụ cười một tiếng, đối với trước người hai thanh Tề kiếm không sợ chút nào, lần nữa bước lên trước .

"Hừ!"

Luồng đạo Kiếm Khí bắn nhanh mà ra, muốn ngăn trở Lưu Thu .

"Hừ, không biết tự lượng sức mình ." Lưu Thu lạnh rên một tiếng, thân ảnh bỗng nhiên lóe lên, dễ dàng đem Kiếm Khí tránh khỏi, đồng thời thân tốc tiến lên, trong tay mọc lên một đạo mảnh liệt linh lực, hướng về hai nàng vỗ tới .

Hai nàng mặt cười trắng nhợt, thân tốc lui về sau, nhưng mà các nàng đều chỉ có Thối Thể Tứ Trọng thực lực, cùng Lưu Thu Thối Thể Cửu Trọng cảnh giới so với, cảnh giới chênh lệch vô cùng cách xa, rất nhanh liền bị Lưu Thu đuổi theo .

Trong lúc nhất thời, hai nàng cũng chỉ có thể đem hết toàn lực vận chuyển lên trong cơ thể linh lực, chuẩn bị cứng rắn chịu đựng Lưu Thu công kích .

Nhưng mà, lúc này một đạo thân ảnh lại lặng yên không tiếng động xuất hiện ở các nàng trước người, đối mặt Lưu Thu công kích, đạo thân ảnh này chỉ là chậm rãi vươn một tay đến, sau đó nhìn như tùy ý nhẹ nhàng đè xuống .

"Àm!"

Lưu Thu chỉ cảm giác mình một quyền này đánh vào trên miếng sắt, mu bàn tay một hồi đau đớn, còn không đợi khi hắn phản ứng kịp, một đạo đau lòng như óc thanh âm liền vang lên .

"Thật không biết ngoại viện sao vậy sẽ có loại người như ngươi biến thái, lại muốn vào nhân gia tiểu cô nương gian phòng, nhân gia không cho ngươi vào, ngươi lại còn muốn đánh nhân gia, làm Vũ Viện đệ tử, sao vậy có thể đánh nữ nhân này ? Ta đều thay ngươi cảm thấy e lệ!"

"Sở Lâm!"

Chúng kiến trước mắt cái này quen thuộc khuôn mặt, Luru Thu thanh âm run rẩy, ngoài ý muốn nói .

"Sở Lâm ?" Thất Thái Minh hai thiếu nữ cũng là khiếp sợ bùng bít môi đỏ mọng, không dám tin chắc nhìn ngăn cản ở trước người thiếu niên .

Cái này mới vừa rồi còn bị chính mình cưỡng chế di dòi thiếu niên, thật là Sở Lâm ?

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 62: Lật ngược phải trái

Mặc dù có chút không thể tin được, nhưng từ Luru Thu cùng Kiếm Phong Minh một đám thành viên trong thân sắc liền có thể nhìn ra người thiếu niên trước mắt này, cơ bản cũng là Sở Lâm .

Có lẽ là nhớ tới trước hai người mình nói, hai cái Thất Thái Minh thiếu nữ trong lòng không khỏi mọc lên một loại không mà tự dung cảm giác, lúng túng hướng về Sở Lâm nói cảm tạ : "Đa tạ Sở Lâm sư huynh xuất thủ tương trợ ."

"Không cần cảm tạ ." Sở Lâm thờ ơ khoát tay áo, sau đó nhìn hai thiếu nữ, trêu ghẹo nói : "Chẳng qua đợi lát nữa ta có việc muốn gặp Lam Linh Nhi, chẳng biết có được không làm phiền hai vị hỗ trợ thông cáo một chút ?"

Vừa nhắc tới điểm ấy, hai thiếu nữ nhất thời sắc mặt nhất ? Đạm thành ngại đi L học vỡ bổi khuôn hạt sán Φ vỡ Hải ám so với hoạn mũi nhọn tằm! br />

"Được, vậy liền đa tạ ." Nhìn thiếu nữ quần thái, Sở Lâm không nhịn được cười một tiếng, luôn cảm giác Lam Linh Nhi thủ hạ mang ra ngoài người, sao vậy đều cùng Lam Linh Nhi giống nhau ngờ ngác mạnh mạnh ?

Lắc đầu, Sở Lâm ánh mắt rơi vào Luru Thu trên người, sau đó dựng thẳng lên nhất ngón tay cái chỉ lấy chính mình, nói : "Thấy không ? Muốn giống như ta vậy thân sĩ một điểm, đối đãi mỹ nữ, muốn lễ phép, phải ôn nhu, hiểu không, không biết nói nhiều học một ít ."

Luru Thu sắc mặt trầm một cái, Sở Lâm loại này tùy ý giọng nói làm cho hắn rất là khó chịu, nhưng bởi kiêng kỵ đối phương Linh Võ Cảnh thực lực, cũng chỉ có nhịn xuống tâm tình, cắn răng nói : "Sở Lâm, người cùng ta Luru Thu tựa hồ không có cái gì ăn tết chứ ? Mà đây là ta cùng Lam Linh Nhi sự việc của nhau, người hà tất xen vào việc của người khác ?"

"Ăn tết ah . . . Hình như là không có . Nhưng ta người này đi, chính là không thể gặp có người ở ta dưới mí mắt khi dễ mỹ nữ . Khi dễ mỹ nữ loại sự tình này đều làm được, cũng quá ném chúng ta khuôn mặt nam nhân ." Sở Lâm khỏe miệng mang theo nghiền ngẫm, giọng nói cũng mang theo vài phần phúng ỹ .

Mà hắn vẻ mặt bất cần đời thân sắc cùng hắn mở miệng một tiếng "Mỹ nữ " ngữ, có thể dùng Thất Thái Minh hai thiếu nữ đều hơi nóng đỏ cả mặt .

Đổi thành trước, các nàng còn có thể hiểu kỳ, Sở Lâm rốt cuộc là cái người thế nào, cư nhiên có thể để cho Linh Nhi sư tỷ từ sân bắn trở về sau khi liền nhớ mãi không quên .

Cho tới bây giờ các nàng mới biết được, thiếu niên này khi thì chăm chú, khi thì hài hước đáng vẻ, tổng làm cho một loại đặc biệt mị lực .

"Sở Lâm, ta khuyên người tốt nhất vẫn là không nên quá chồ mồm vào . Chớ cho rằng người cầm một khẩu hạch số một, là có thể ở ngoại viện không coi ai ra gì ." Luru Thu cắn răng lạnh rên một tiếng, không đến cuối cùng thời khắc, hắn đích xác không muốn cùng Linh Võ Cảnh nhân động thủ, nhưng cái này cũng không có nghĩa là hắn sợ Linh Võ Cảnh .

Ở Kiếm Phong Minh ở lâu rồi, một cách tự nhiên tạo nên hắn cuồng vọng tự đại phẩm tính, hắn thậm chí thủy chung cho là mình năng bằng vào một ít con bài chưa lật vượt cấp chiến thắng Linh Võ Cảnh người.

"Rất không khéo, con người của ta có một rất nghiêm trọng khuyết điểm, chính là thích xen vào chuyện của người khác ." Đối mặt Luru Thu tương đương với cuối cùng thông điệp cảnh cáo, Sở Lâm như trước che ở hai thiếu nữ trước người, nhàn nhạt nói .

"Được ! Ta cũng không tin người Linh Võ Cảnh thực lực, có thể chống đỡ ta chỗ này mười mấy người trùng kích!" Luru Thu lập tức rống lên một tiếng, vung tay lên, quát lên : "Cùng tiến lên!"

"Bên trên, cùng nhau giết chết hắn!"

"Thật đúng là cho rằng cầm một khảo hạch số một, liền coi chính mình vô địch thiên hạ."

"Đề lão tử dạy dỗ ngươi, cái gì là thiên ngoại hữu thiên, nhân ngoại hữu nhân!"

Hơn mười vị thanh niên lập tức ồn ào lấy hướng Sở Lâm đánh tới, góc độ công kích vô cùng xảo quyết hung ác, tựa hồ muốn Sở Lâm trí chi tử địa.

"Ha ha, nhân ngoại hữu nhân, nói cho cùng." Sở Lâm khẽ cười một tiếng, hắc phát tung bay, đến khi những thứ kia công kích gần bắn trúng chính mình thời điểm, thân ảnh mạnh mẽ rần rời bỗng nhiên khê động, dễ dàng tránh thoát đi.

Đồng thời lệnh tâm thần người bị kiềm hãm hồn hậu linh lực lan ra, Sở Lâm trong phút chốc kích ra hơn mười chương.

"Rầm rầm rầm!"

Mười mấy miệng đầy âm i thanh niên nháy mắt liền bị đánh bay ngã xuống đất, bá đạo linh lực chấn đắc bọn họ thất điên bát đảo, hồi lâu cũng không có thông thả lại sức.

Cái này cực nhanh phát sinh một màn làm cho Lưu Thu theo bản năng lui một bước, lúc này hắn mới hiểu được, thì ra Linh Võ Cảnh cư nhiên như thế mạnh mẽ đại, cùng Thối Thể Cảnh so với, đó nhất định chính là cái hồng cầu.

Hắn vẫn cũng không tin Sở Lâm giết chết Dư Lăng cùng Dư Thanh là Tmđ! Thật đã thật thực lực, cho rằng Sở Lâm tất nhiên là dùng cái gì âm hiểm chiêu số, đây cũng là tại sao đối mặt Sở Lâm lúc, Lưu Thu còn dám lớn lối như vậy nguyên nhân.

Nhưng mà từ tình huống trước mắt đến xem, Sở Lâm đích đích xác xác là có thực lực giết chết Dư Lăng cùng Dư Thanh, điều này làm cho Lưu Thu khuôn mặt sắc tâm trung không khỏi hoảng hốt.

Thất Thái Minh hai thiếu nữ đồng dạng trong ánh mắt tràn ngập kinh hãi màu sắc, các nàng cũng đồng dạng chỉ là nghe nói Sở Lâm phá vỡ Vũ Viện 300 năm ghi lại, là một cái Linh Võ Cảnh cao thủ, đối với tình huống thật vẫn có nhất định ngờ vực vô căn cứ tồn tại, mà bây giờ Sở Lâm bày ra thực lực, lại triệt để bỏ đi các nàng ngờ vực vô căn cứ.

"Chuyện như thế nào!" Lúc này, một đạo Hồng chố sáng quất lớn vang lên, một uy áp tự không trung truyền đến, ngưng mắt nhìn lại, chỉ thấy một vị trưởng lão đang thần tốc hướng đi tới bên này.

"Là Trưởng Lão Viện chương quản vệ đội Vương Trường lão."

"Kỳ quái, hắn sao vậy sẽ đến nơi đây?"

Phía sau, vang lên hai thiếu nữ thấp giọng nghị luận, làm cho Sở Lâm chân mày hơi gợn gợn.

"Các ngươi dám ở chỗ này ầu ẩu?" Vương Trường chu đáo phụ cận, mắt lão ở nằm dưới đất mười mấy thanh niên trên người đảo qua, nhíu mày, quát hỏi một tiếng.

"Vương Trường lão a, ngài bây giờ tới quá đến lúc rồi, lão nhân gia cần phải làm chủ cho chúng ta a!" Lưu Thu chứng kiến Vương Trường lão xuất hiện, nhất thời lộ ra một bộ làm bộ đáng thương đáng vẽ, phảng phất nhận hết ủy khuất.

Khiến người ta kinh ngạc chính là, Lưu Thu lại còn đưa ra một tay, phía trên có một đường thật dài vết rách, tiên huyết không ngừng nhỏ giọt xuống, nhìn có chút sấm nhân.

"Vương Trường lão, mới vừa chúng ta đi ngang qua nơi đây, vừa lúc thấy Sở Lâm ở chỗ này đùa giỡn Thất Thái Minh hai vị sư muội, bọn ta tiến lên ngăn cản, lại không nghĩ rằng Sở Lâm ý vào lấy tự có lấy Linh Võ Cảnh thực lực, không coi ai ra gì, trực tiếp đem chúng ta đều đá thương."

"Ta hảo ý nói cho hắn biết, hắn hành vi đã kinh xúc phạm ngoại viện pháp quy, ngoại viện cũng có chuyên môn vệ đội tuần tra, như bị bắt lại sẽ thu được trừng phạt nghiêm khắc, khuyên hắn nhanh chóng thu tay lại. Nhưng là... Nhưng là..."

Nói đến đây, Lưu Thu lộ ra một bộ cực độ đáng về ủy khuất.

"Nhưng là cái gì, mau nói đi!" Vương Trường lão hừ một tiếng.

"Nhưng là Sở Lâm hắn dĩ nhiên nói, ngoại viện Tam đại trưởng lão đều cầu lấy thu hắn làm đệ tử, ngoại viện ai dám chữa hắn? Miễn bản vệ đội tới, coi như là phụ trách vệ đội Vương Trường lão tới, cũng phải cung kính gọi hắn một tiếng Sở thiếu." Lưu Thu sinh động như thật nói lấy, diễn kỹ có thể thấy được lỏm đóm.

"Làm càn! Đơn giản là làm càn!" Nghe được Lưu Thu lời nói, Vương Trường lão nhất thời nổi giận gầm lên một tiếng, trực tiếp ánh mắt bắt thiện nhìn phía Sở Lâm, quát lên: "Sở Lâm, ngươi có biết tội của ngươi không!"

"Biết tội?" Vương Trường già thái độ, làm cho Sở Lâm không khỏi mím môi một cái, trong mắt cũng là sinh ra sọi lãnh ý.

Chỉ nghe Luru Thu lời nói của một bên, không hỏi thị phi sẽ muốn cho chính mình định tội, ngay cả cãi lại cơ hội cũng không cho một cái . . . Cái này Vương Trường lão, xuất hiện còn thật là đúng lúc a .

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 63: CỬ THIÊN BĂNG VẤN KIỂM

"Trường lão, Luru Thu ngậm máu phun người, Sở Lâm sư huynh căn bản không có đùa bỡn ta nhóm, mà là Luru Thu mang theo một đám Kiếm Phong Minh nhân mạnh hơn xông ta Thất Thái Minh phân bộ ."

"Đúng vậy, Sở Lâm sư huynh là vì duy trì chúng ta không bị thương tổn mới xuất thủ tương trợ, căn bản không phải Luru Thu nói như vậy ."

Thất Thái Minh hai vị thiếu nữ lo lắng mở miệng thay Sở Lâm giải thích, lên một lượt trước mấy bước, chắn Sở Lâm trước người .

"Hai vị sư muội, có Vương Trường lão ở chỗ này, hai vị sư muội không cần sợ Sở Lâm sẽ đối với các ngươi tiến hành trả thù, Vương Trường lão hội bảo hộ các ngươi ." Luru Thu lộ ra một bộ nghiêm chỉnh nghiêm từ biểu tình .

"Thất Thái Minh Tiểu Nữ Oa, không cần sợ hãi . Lão phu sẽ thay các ngươi làm chủ ." Vương Trường lão điểm lấy đầu, sắc mặt khó coi mà đi về phía trước .

"Không, trường lão, ngài hiểu lầm, chúng ta là nói thật! Là Luru Thu nói láo ..." Thấy Vương Trường lão tựa hồ đã kinh tin Luru Thu lời nói, dưới tình thế cấp bách, thiếu nữ đã đỏ lên khuôn mặt nhỏ nhắn, còn muốn làm tiếp giải thích, một con dầy rộng bàn tay cũng là nhẹ nhàng giữ các nàng lại .

"Xin lỗi a vị này Vương Trường lão, ngươi vừa lên tới liền hỏi ta có biết không tội, xin thứ cho đệ tử ngu dốt, thực sự không biết mình phạm vào cái gì sai ." Sở Lâm đi lên trước, nhân nhậm nói, đồng thời quét mắt máu tươi đầy tay Luru Thu, trong mắt loáng ra nhẹ nhàng ý .

Vì vu oan giả họa cho mình, Luru Thu cư nhiên lặng yên cắt cánh tay của mình, tỏ vẻ ủy khuất, cái này âm hiểm tâm tư, thực sự khiến người ta có chút chán ghét .

"Hừ, còn muốn múa mép khua môi ? Không nghe thấy Luru Thu nói ngươi đùa giỡn Nữ Đệ Từ sao?" Vương Trường lão quát lên .

"Luru Thu nói ta đùa giỡn Nữ Đệ Từ liền đùa giỡn nữ đệ tử ? Ta đây nói ngươi ăn xong thì, ngươi liền thực sự ăn xong sao?" Sở Lâm nhếch miệng lên một đạo trêu tức, một cái nhẹ bồng ngôn ngữ trực tiếp đình trở về .

Cái này Vương Trường lão từ xuất hiện đến bây giờ, căn bản không cho mình chút nào cơ hội giải thích, cũng hoàn toàn không nghe Thất Thái Minh hai vị nữ đệ tử biện giải, rõ ràng chính là nhắm vào mình tới, là địch không phải bạn .

Bây giờ Sở Lâm cũng là ngoại viện Hồng vô cùng nhất thời danh nhân rồi, không nói thực lực bản thân cường hãn, coi như thật có chuyện gì, tin tưởng Thiên Xu Các cái kia ba vị cũng sẽ không ngồi yên không lý đến, đối mặt loại này lật ngược phải trái hắc bạch vu oan, như thế nào lại ần nhẫn ?

Lại nói, Sở Lâm tính cách vốn là người mời ta một thước, ta mời người một trượng, người nếu xâm phạm ta, ta liền thái chi!

"Làm càn! Lẽ nào Luru Thu những thứ này trên người tổn thương, không đủ để chứng minh sao! Lại nói, nhưng từ ngươi can đảm dám đối với trường lão bất kính, cũng đủ để trị tội ngươi!" Sở Lâm một bộ biểu tình hài hước làm cho Vương Trường mặt mầu sắc nhất thời khó coi vài phần .

"Vu oan giả họa . Vương Trường lão Hà tất tìm nhiều như vậy lý do, trực tiếp nói rõ ý đồ đến đi ." Sở Lâm nhân nhậm nói, ai cũng biết Thiên Xu Các ba vị trường lão phi thường ưu ái chính mình, chỉ cần mình nguyện ý là có thể tùy thời thành vì bọn họ Nhập Thất Đệ Từ .

Nhưng mà cái này Vương Trường lão lại dám cam nguyện mạo hiểm Tam đại trường lão lửa giận, lấy chính mình mở xoát, Sở Lâm ngược lại là rất tốt kỳ, cái này phía sau đến cùng có như thế nào quyền lợi, đủ để mời được một vị niên quá bán bách trường lão đặt mình vào nguy hiểm .

"Sở Lâm, ở Vương Trường già trước mặt, ta khuyên ngươi tốt nhất thiếu múa mép khua môi, hần lão nhân gia nhìn rõ mọi việc, tuyệt sẽ không oan uổng một người tốt ..."

"Ba!"

Một đạo linh lực bắn nhanh mà ra, hình thành một cái dấu tay, dùng một cái một tiếng cắt đứt Lưu Thu lời nói, Sở Lâm ánh mắt ở chỗ sâu trong chột phát lạnh, có thể dùng đã trúng cái bạt tai Lưu Thu Tâm trung lạc~ giật mình, trong chốc lát lại không dám nói nữa một câu.

"Nói đi, ai cho ngươi tới." Sở Lâm ánh mắt nhìn thẳng Vương Trường lão, nhìn như bình thản ngữ lại mơ hồ xuyên thấu qua lấy nhẹ hàn ý, khẽ mím môi bắt đầu khoe miệng có thể dùng thiếu niên kiên nghị gương mặt đẹp trai trở nên có chút sắc bén.

Đột ngột hiện ra khí thế làm cho Vương Trường lão thần sắc trệ trệ, trên mặt lộ ra một đạo suy tư, sau đó khẽ cắn răng, quát lên: "Tiểu tử, tâm tính là không tệ. Chẳng qua, nếu phạm sai lầm, phải nhận thức!"

Dứt lời, Vương Trường lão vươn một chưởng, trong sát na ngưng tụ cường hãn linh lực, theo mặc dù hướng về Sở Lâm đè xuống.

"Ah, ta Sở Lâm đi được đang, đứng một mạch, có tội gì!" Sở Lâm phát sinh một cái chột quát, tiếng như Oanh Lôi, đối thủ khí thế cường đại cũng không có làm cho hắn sản sinh chút nào khiếp ý, ngược lại nhắc tới lực lượng của toàn thân, hướng bàn tay kia đánh ra một quyền.

Ầm!

Lưỡng đạo khí tức ầm ầm chạm vào nhau, nhắc lên một đạo cuồng phong, bụi bặm khắp bầu trời.

Sở Lâm thân ảnh ước chừng lùi lại hơn mười bước mới khó khăn lắm dừng lại, nhúu chặt giữa chân mày chứa lấy một tia lạnh lùng nghiêm nghị ý, không nghĩ tới cái này Vương Trường lão tùy ý một kích, lại có lấy như vậy lực lượng mãnh liệt, chính mình toàn lực chống lại cũng còn có chút miễn cưỡng.

"Sở Lâm sư huynh!" Hai thiếu nữ sợ đến hoa dung thất sắc, kêu lên sợ hãi, mà chứng kiến Vương Trường lão lần nữa đi về phía trước, tức thì quỳ xuống, khẩn cầu: "Vương Trường lão, sự tình thật không phải là Lưu Thu nói như vậy..."

"Ai đúng ai sai, chờ đi với ta nắm Pháp các rồi hãy nói!" Vương Trường lão hừ một tiếng, vung tay lên, thâm trầm linh lực liền đem hai nàng đẩy ra, tiện đà lần nữa giơ tay lên hướng về Sở Lâm chộp tới.

"Chết tiệt lão già khốn nạn!" Sở Lâm cắn răng, trong mắt sát cơ lóe lên, đối phương cuối cùng những lời này cuối cùng cũng bộc lộ ra bản ý, phí như thế đại kính chính là vì đem mình bắt đi, còn như có phải hay không đi nắm Pháp các, vậy sẽ rất khó nói.

"Thiên phú của ngươi là không tệ, còn tuổi nhỏ liền đã đạt được Linh Võ Cảnh, năng đi lên phủ đầy bụi 300 năm đệ ngũ tầng, cũng đích xác khiến người ta có chút ngoài ý muốn. Chẳng qua, thiên phú chung quy chỉ là thiên phú, mị mị đại lực, người có thiên phú quá nhiều, cuối cùng thực sự trở thành cường giả tuyệt thế, lại có vài cái?"

Vương Trường tay già đời chưởng nhất khép, cường đại linh lực lập tức đem Sở Lâm trời buộc chặt, chậm rãi đi về phía trước: "Đi theo ta đi, lại sao vậy gãy dựa cũng chỉ là phí công mà thôi."

Mãnh liệt linh lực từ bốn phương tám hướng trấn áp mà đến, xương cốt toàn thân đều ở đây tí tách rung động, Sở Lâm khoe miệng tràn ra một tia tiên huyết.

"Lão gia hòa, mặc kệ ngươi định đem ta mang đi nơi nào, cũng không để ý ngón tay khiến cho ngươi xuống tay với ta nhân là ai. Thế nhưng ngươi nhớ kỹ cho ta..." Sở Lâm ánh mắt băng lãnh, sắc bén nhãn thần xuyên thấu qua cực nhanh xoay tròn linh lực, nhìn chòng chọc Vương Trường già khuôn mặt, yếu ớt nói: "Chỉ cần ta Sở Lâm bất tử, mối thù hôm nay, ta sẽ làm xin trả!"

Thiếu niên rét lạnh ngôn ngữ làm cho Vương Trường lão trong lòng không hiểu giật mình, nhưng tựa hồ nhớ lại cái gì, lập tức trong tay căng thẳng, ràng buộc Sở Lâm linh lực càng thêm lao cổ thêm vài phần, xoay người liền muốn ly khai.

"Đứng lại!"

Bỗng nhiên, một đạo trong trẻo lạnh lùng quát lớn tự thân sau vang lên, đồng thời bên nhon Kiếm Mang bắn nhanh mà đến, làm cho Vương Trường lão không được không bứt ra lui về sau.

Một cái bạch y nữ tử xuất hiện ở kiến trúc cửa, nữ tử một tay trung cầm lấy một thanh lưu chuyển lam quang bảo kiếm, tay kia thì là một đạo màu băng lam vô kiếm, sạch xinh đẹp mặt cười mang theo nhân nhật hàn ý, hơi nhúu bắt đầu chân mày to khiến người ta không tự chủ cảm thấy một tia băng lãnh.

"Cửu Thiên Băng Văn Kiếm!" Nhìn này đạo trong trẻo lạnh lùng thân ảnh, Vương Trường già đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, trong lòng cũng là lạc~ một cái, kinh nghi nói: "Là Diệp gia nha đầu?"

Chương 64: Dương Hồ chết

Đột nhiên xuất hiện bạch y nữ tử, có thể dùng sắc mặt của mọi người đồng loạt đổi đổi .

"Minh chủ! Linh Nhi sư tỷ!"

Tiếp theo lấy, hai làn gió thơm đánh tới, Nạp Lan Uyển Nhi cùng Lam Linh Nhi cũng mau tốc độ từ bên trong chạy đến, có thể dùng hai vị Thất Thái Minh giữ cửa thiếu nữ lập tức cung kính hô một tiếng .

"Sở Lâm, người có khỏe không ?" Chứng kiến Sở Lâm tràn đầy lấy máu tươi khỏe miệng, Lam Linh Nhi nhất thời chạy lên đi vào đem đỡ lấy, ân cần hỏi.

"Ừ, ta không sao ." Sở Lâm xóa đi máu tươi trên khỏe miệng, đối với lấy Lam Linh Nhi lộ ra một đạo tiểu dung, đồng thời hướng về bạch y nữ tử kia cảm kích nói : "Đa tạ ."

Bạch y nữ tử chỉ là nhàn nhạt quét mắt Sở Lâm, cũng không nói lời nào, đôi mắt đẹp bên trong đều là lạnh nhạt màu sắc, cả người gần giống như một tòa nghìn năm không thay đổi như băng sơn .

"Thanh Tuyết tỷ tỷ và Uyển Nhi tỷ tỷ cũng là kết nghĩa Kim Lan tỷ muội, cũng là của ta tỷ tỷ . Hôm nay nàng tới là chỉ điểm ta tu hành, lại không nghĩ rằng lại có thể có người tới nơi này quấy rối, còn đem người lộng thương ." Lam Linh Nhi ở Sở Lâm bên tai thấp nói rằng, thờ khể lấy như lan một dạng khí tức, nói đến phía sau, trong giọng nói cũng rõ ràng mang theo sọt tức giận .

"Thanh Tuyết tiểu thư, lão phu vô ý mạo phạm Thất Thái Minh, chỉ là tiểu tử này phạm vào chút sự tình, cần mạng về nắm Pháp các xử trí ." Vương Trường lão có chút kiêng kỵ nhìn bạch y nữ tử, cung kính nói .

"Mạng theo Kiếm Phong Minh người, lẩn ." Diệp Thanh Tuyết trên mặt đẹp ngoại trừ Băng Hàn ý bên ngoài, cũng không lộ ra vẻ gì khác, lúc này cũng là từ tốn nói một tiếng .

"Thanh Tuyết tiểu thư, chuyện này..."

"Ta không muốn nói lần thứ hai ." Diệp Thanh Tuyết lông mày khẽ nhíu một chút, làm cho Vương Trường già sắc mặt rõ ràng khẩn trương vài phần .

Do dự một chút, Vương Trường lão có chút không Gandhi quét mắt Sở Lâm, cuối cùng cung kính hướng về Diệp Thanh Tuyết chấp tay nói : "Quấy rối tiểu thư thanh tu, lão phu cáo từ ."

Dứt lời, xoay người rời đi, mà một đám Kiếm Phong Minh nhân chứng kiến Vương Trường lão cũng không dám đắc tội trước mắt cái này cực mỹ nữ tử, không khỏi cũng lão đảo mà chạy ra, ngay cả một câu tàn nhẫn lời cũng không dám thả .

Một màn này, thật ra khiến Sở Lâm kinh trụ, không khỏi chăm chú nhìn thêm Lam Linh Nhi trong miệng vị này "Thanh Tuyết tỷ tỷ".

Mới vừa cứu mình đạo kiếm quang kia, hiển nhiên là cô gái này huoi ra, Sở Lâm có thể cảm nhận được lúc đó hàn quang hiện ra cái kia lau khí thế ác liệt, sắc bén không gì sánh được, ngấm lại đều có chút đáng sợ . Khó có thể muốn tượng như vậy nhọn công kích cư nhiên xảy ra tự trước mắt cái này thon thả không đủ doanh doanh nắm chặt nữ tử thủ .

Càng làm cho Sở Lâm kinh ngạc là, lúc trước còn rất không nói lý Vương Trường lão ở nơi này nữ tử trước mặt cư nhiên một bộ một mực cung kính dáng vẻ, luận thực lực, Sở Lâm có thể không tin lắng đọng vài chục năm công lực Vương Trường lão hội ăn không vô một cái hàng xóm tốt bụng không đủ 20 nữ tử .

Bởi vậy có thể thấy được, cô gái này phía sau, tất nhiên có một cực kỳ khổng lồ thế lực, bằng không cũng không khả năng làm cho Vương Trường lão lúc đó thu tay lại .

"Ngày mai, Nội Viện lịch lãm nơi sẽ mở ra, Diệp gia có một chỗ ở trên tay ta ." Lưu chuyển lấy lãnh mạng bảo kiếm thu hồi trong vỏ, Diệp Thanh Tuyết cũng hướng Nạp Lan Uyển Nhi cùng Lam Linh Nhi nói cáo từ : "Ta hiện tại cũng muốn chạy về Nội Viện, hy vọng tranh phong trong bang, các người có thể thuận lợi tiến nhập Nội Viện ."

Nói lấy, Diệp Thanh Tuyết trong treo lạnh lùng thân ảnh liền hướng lấy đi ra bên ngoài .

Mà trải qua Sở Lâm bên trên thời điểm, cũng là hơi dừng một chút cước bộ, linh động đôi mắt đẹp ở trên mặt thiếu niên hơi đảo qua .

"Chỉ mong người tốt nhất tu hành, trưởng thành mau mau, miễn cho bỏ lỡ phu quân lại hối hận không kịp ."

Tiếng nói rơi xuống thời điểm, Diệp Thanh Tuyết thân ảnh đã kinh đi được xa, chỉ để lại một hồi nhẹ nhàng hương vị .

"Bỏ qua phu quân ?" Sở Lâm vẻ mặt vô cùng nghi hoặc, có chút không rõ Diệp Thanh Tuyết trong lời nói ý tứ, mà Lam Linh Nhi thì là mặt cười ửng đỏ mà đứng ở một bên .

...

Bị Diệp Thanh Tuyết đuổi đi Vương Trường lão cùng Kiếm Phong Minh một đám người, Nạp Lan Uyển Nhi thiện ý mà cùng Sở Lâm nói chuyện với nhau vài câu, rất nhanh cũng rồi ròi đi .

Sở Lâm điều tức một phen, khôi phục sau khi, liền hướng Lam Linh Nhi nói ra ý đồ đến, mà đổi thành sắc mặt hần chột biến chính là, Dương Hồ chết!

"Chúng ta dò thăm Dương Hồ vẫn chưa trở về ngoại viện sau khi, liền lập tức phái người đi trước Hắc Phong hợp vùng tìm tòi, cuối cùng chúng ta chỉ ở một chỗ trên vách đá tìm được Dương Hồ phá toái y phục, phía trên thấm đầy vết máu trải qua phân rõ, xác định là Dương Hồ. Về sau Uyển nhi tỷ tỷ hỗ trợ mời tới một vị trưởng lão, dưới Nhai điều tra sau phát hiện nhất đồ tán lạc hài cốt ."

"Không, sao vậy có thể như vậy, tại sao có thể như vậy!" Nghe lấy Lam Linh Nhi giảng thuật, Sở Lâm chỉ cảm thấy tâm thần phảng phất tao thụ trọng kích, trong lòng đau xót, kích động hồ .

Nhận thức Dương Hồ thời gian mặc dù ngắn, Sở Lâm lại sớm đã kinh đem cho rằng chí thân huynh đệ đối đãi, mà bây giờ nghe nói Dương Hồ tin qua đời, một không gì sánh được bi thương tâm tình nhất thời liền đóng đầy trong lòng .

"Hồ Tử, là Sở ca hại ngươi ." Sở Lâm quỳ trên mặt đất, tự trách nói lấy .

Nếu như trước đây không phải hần muốn cướp bóc Kiếm Phong Minh, nếu như trước đây không phải hần muốn đi làm nhiều tiền . . .

Bất tri bất giác, Sở Lâm thần tình đã kinh lâm vào đại ra, cặp kia không nháy một cái trong tròng mắt, tràn đầy lấy vô tận bi thương .

Lam Linh Nhi than nhẹ một tiếng, nàng trước liền đã kinh điều tra qua Sở Lâm, biết bên ngoài cùng Dương Hồ quen biết cũng bất quá vài cái nguyệt, nhưng mà Sở Lâm trọng tình trọng nghĩa trình độ, lại vượt quá dự liệu của nàng .

Nhìn Sở Lâm bi thương tự trách đáng về, Lam Linh Nhi phương tâm bên trong cũng không khỏi hơi đau xót .

Từ ngày ấy Hắc Phong hợp trung, Sở Lâm cứu mình sau khi, Lam Linh Nhi trong đầu liền tổng hội toát ra thiếu niên che ở trước người mình đạo thân ảnh kia . . .

Vì vậy, sản bản sau khi, nàng mỗi cái mấy ngày, sẽ gặp đi tìm hiểu một cái Sở Lâm tin tức, có thể nhường cho nàng thất lạc là, thiếu niên này làm mất đi này tiêu thất.

Mà thời gian qua đi nhất nguyệt, Lam Linh Nhi nằm mơ cũng không nghĩ tới, Sở Lâm cư nhiên lấy đánh vỡ ngoại viện 300 năm ghi lại phương thức xuất hiện, thiên phú của hần chấn động Thiên Xu Các ba vị trưởng lão .

Một khắc kia, Lam Linh Nhi mới phát hiện mình tựa hồ đã kinh thích thiếu niên này .

Thời gian từng giờ từng phút trôi qua, bất tri bất giác, liền đã qua một đêm .

Sở Lâm liền như thế quỳ trên mặt đất, khuôn mặt đại ra, ánh mắt bi thương, suốt cả đêm cũng không có nhúc nhích quá .

Mà bên người của hần, Lam Linh Nhi cũng cuối cùng đều không hề rời đi nửa bước, liền như thế đi cùng hần .

Lui tới một ít Thất Thái Minh Nữ Đế Tử thỉnh thoảng hội hướng bên này liếc vài lần, tựa hồ có hơi hiếu kỳ tại sao một người nam nhân sẽ ở Thất Thái Minh phân bộ cửa trọn quỳ một đêm .

Mà càng làm cho các nàng hơn hết ý là, phân bộ đội trưởng Lam Linh Nhi cư nhiên cũng như thế đứng ở bên cạnh, thường suốt cả đêm .

"Hồ Tử, ngươi đi tốt." Bỗng nhiên, Sở Lâm bả vai run rẩy, một đạo tràn ngập sát ý ngữ từ hần trong miệng truyền ra : "Ta nhất định hội giết Kiếm Phong Minh, cầm Dư Tu đầu chó té điện ngươi trên trời có linh thiêng!"

Nói lấy, Sở Lâm đứng dậy, bi thương dần dần thu liễm, thay vào đó là một lạnh lẽo khí thế .

"Dương Hồ có huynh đệ giống như ngươi vậy, tin tưởng hần chắc chắn mỉm cười cừu tuyền." Lam Linh Nhi thấy Sở Lâm tỉnh lại đi, đứng lúc an ủi một tiếng .

Nhìn Lam Linh Nhi hơi có chút tiêu tụy mặt cười, Sở Lâm trong lòng có chút ấm áp, ánh mắt trở nên ôn nhu vài phần, chăm chú nói : "Cảm tạ ."

"Ngươi từng đã cứu ta . . ." Lam Linh Nhi đối mặt Sở Lâm nhìn thẳng ánh mắt, ứng đo khuôn mặt, phương tâm cũng nhanh thêm mấy phần .

Khoảng khắc sau, Lam Linh Nhi bỗng nhiên ngón tay ngọc một điểm hương ngách, nói : "Được rồi, ta hỏi thăm được Dương Hồ có một vị muội muội, Dương Tiêu Tiêu!"

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 65: Người dám tổn thương nàng mảy may

Ngoại viện, một mảnh bí ẩn Dược Điền bên trong .

"Vương Trường lão, sự tình làm thế nào?" Một người mặc lam sắc cẩm phục thanh niên đứng chấp tay, nhìn mảnh này liên miên Dược Điền, chỉ chờ cho Vương Tề Thụy một cái cao ngất bối ảnh .

"Xin lỗi, Từ thiếu, sự tình làm hư hại ." Vương Tề Thụy cung kính cúi đầu đứng tại đây sau, sắc mặt đủ khăn trương màu sắc .

"Ồ? Người lão nhân gia tự thân xuất mã, sự tình còn có thể làm hư hại ?" Thanh niên có chút ngoài ý muốn, thanh âm trở nên lạnh vài phần .

"Từ thiếu thứ tội, ta thực sự không nghĩ tới nửa đường cư nhiên tuôn ra cái Diệp Thanh Tuyết ." Vương Tề Thụy thần sắc căng thẳng, cuống quýt nói .

"Diệp Thanh Tuyết ?" Thanh niên dừng một chút, thanh âm rõ ràng có chút kiêng kỵ, sau đó nói : "Sở Lâm tiểu tử này vận khí đúng là tốt . Chẳng qua, Vương Trường lão yên tâm, lịch lãm nơi đã kinh mở ra, cuối năm Đại Tuyển trước, Diệp Thanh Tuyết sẽ không tái xuất hiện . Tiếp theo sao vậy làm, người biết ah ?"

"Ừ, Vương mỗ biết ." Vương Tề Thụy lão trong con người hiện lên một đạo hung ác nham hiểm, gật đầu nói .

"Đừng ... nữa thất thủ, bằng không, người cái kia cháu trai chân, chỉ sợ cũng trị không hết ." Thanh niên lãnh đạm nói lấy, tay vừa lộn, một viên màu đen đặc đan dược xuất hiện đầu ngón tay : "Vậy người đi đi, được chuyện sau khi, này cái tổ cốt đan sẽ là của người ."

Nhìn cái viên này toả ra lấy mùi thuốc nồng nặc đan dược, Vương Tề Thụy nhân thần cực nóng thêm vài phần, lần nữa gật đầu nói : "Vương mỗ định không phụ Từ thiếu kỳ vọng ."

Dứt lời, thân ảnh lóe lên, thân tốc biến mất ở Dược Điền bên trong .

"Dư Tu điểm danh muốn giết người, còn giống như không có một hảo hảo sống tiếp . Ha ha ..." Không đáng trong ruộng thuốc, truyện vang lấy thanh niên tiếng cười âm lãnh .

...

"Dương Tiêu Tiêu, hôm nay người là trúng tà ấy ư, đánh chậu nước rửa chân đều muốn như thế lâu ?" Một cái vẻ mặt tàn nhang nữ nhân lười biếng nằm một tấm ngọa ghế bên trong, đánh lấy một đôi xú hồng hồng chân, khi thấy một cái bụng lấy chậu nước đi tới thiếu nữ, lập tức lộ ra một bộ khắc nghiệt sắc mặt .

Thiếu nữ cúi đầu, xinh đẹp trên mặt mang theo sâu đậm một mối rã rời, trở thành đệ tử tạp dịch đã kinh cân nhắc nguyệt, Dương Tiêu Tiêu vẫn không có ca ca Dương Hồ cùng ân nhân Sở Lâm tin tức .

Cương trở thành đệ tử tạp dịch lúc, dường như còn lại đệ tử tạp dịch giống nhau, Dương Tiêu Tiêu cũng là một ngày lại một ngày làm việc, sau đó ở buổi tối bài trừ chút thời gian tu luyện, mấy tháng tích lũy phía dưới, thực lực của nàng cũng đạt tới Thối Thể Nhị Trọng .

Nhưng mà, ngày vui ngắn chẳng tày gang, từ một cái ngoại viện nam đệ tử đã tới sau khi, hết thầy đều thay đổi .

Dương Tiêu Tiêu quân sự uống Yến, cũng chính là trước mắt cái này nằm ngọa trên mặt ghế nữ nhân, bắt đầu đối với nàng gây khó khăn đủ đường, mỗi ngày xem nàng như người hầu một dạng sai bảo, lại là rửa chân, lại là giặt quần áo, thậm chí là đồ bỏ .

Ngắn ngủi thời gian một tháng, Dương Tiêu Tiêu nguyên bản thanh lệ dung liên biến mất gần không ít, hơi có chút xóc xệch mái tóc làm cho một loại sâu đậm tiêu tụy cảm giác .

Đem thủy bồn đến uống Yến trước mặt, Dương Tiêu Tiêu trắng tinh tay nhỏ bé cẩn thận từng li từng tí tiếp được uống Yến đưa tới chân thúi, phóng tới chậu nước bên trong .

"Người cái này xú kỹ nữ, thủy như thế băng, muốn lạnh chết cô nãi nãi sao!" Chứng kiến Dương Tiêu Tiêu chậm rãi từ trước người ngồi xổm xuống, uống Yến khóe miệng bỗng nhiên câu dẫn ra một đạo trào phúng, chợt đánh lấy vừa ướt vừa thối chân liền đá vào Dương Tiêu Tiêu trên bộ ngực .

"A!" Dương Tiêu Tiêu hét lên một tiếng, xinh đẹp khuôn mặt nhất thời trắng vài phần, hoàn toàn không ngờ tới uống Yến lại đột nhiên động thủ đánh

người, đôi mắt đẹp cảm tức ông Yến : "Người sao vậy đánh người!"

"Đánh người ?" Ông Yến khắc nghiệt quệt quệt khóe môi, bước nhanh đi tới trước, giờ tay lên "Ba" mà một tiếng thì cho Dương Tiêu Tiêu một bạt tai, sau đó hai tay nhất chống nạnh, không tốt mà mắng : "Lão nương đánh liền người cái này hồ ly tinh, lại có lá gan câu dẫn nam nhân ta ."

"Yến muội, xảy ra chuyện gì, là ai chọc giận người không vui sao?" Lúc này, một giọng nói bỗng nhiên từ bên ngoài truyền đến, tiếp theo lấy một đạo thon dài thân ảnh liền đi đến, là một cái nam tử áo xanh, cũng chỉ có hơn hai mươi tuổi .

Chứng kiến thanh niên xuất hiện, Dương Tiêu Tiêu trong mắt của nhất thời nhấp nháy một đạo hận ý, một tháng trước, chính là cái này thanh niên cư nhiên ý vào lấy Thối Thế ngũ trọng thực lực, ép buộc suy nghĩ muốn khinh bạc chính mình, Nhược Phi ông Yến tức thời phát hiện, sợ rằng Dương Tiêu Tiêu lúc này đã kinh mất tỉnh .

Mà tự cái kia sau này, ông Yến liền đối với Dương Tiêu Tiêu ghi hận trong lòng, thường xuyên trước mặt người ở bên ngoài nhục mạ là Hồ Ly Tinh .

Thấy thanh niên xuất hiện, ông Yến tức thì thay đổi một bộ khuôn mặt tươi cười, tiến lên thân mật khoác ở tay của thanh niên cánh tay, dả thanh đà khi nói : "Còn chưa phải là giáo huấn cái này câu dẫn cái chết của người Hồ Ly Tinh ."

Thanh niên ánh mắt có chút tham lam ở Dương Tiêu Tiêu đáng vẻ là lướt trên quét một vòng, cười vỗ vỗ ông yến tay, nói : "Tiện nhân chính là tiện nhân, Yến muội hà tất chấp nhặt với nàng . Xin bớt giận ."

"Xin bớt giận ?" Thanh niên ánh mắt tham lam chạy không khỏi ông yến quan sát, ông yến ánh mắt cũng rơi vào Dương Tiêu Tiêu xinh đẹp trên gò má, rồi sau đó giả lúc này đây ủy khuất cùng hận ý đôi mắt, lại có lấy một tia thê mỹ .

Điều này làm cho ông Yến trong lòng nhất thời ghen tỵ không ngờ, nâng đồ kị Dương Tiêu Tiêu sở hữu lấy như vậy xinh đẹp dung nhan .

"Người có phải hay không không nở nàng ?" Ông Yến mắt lé nhìn bên người thanh niên .

"Ta ..." Thanh niên nhàn thần có chút né tránh .

"Ba!"

Ông Yến hung hăng hướng Dương Tiêu Tiêu trên mặt của quăng một cái tát, bắt lại Dương Tiêu Tiêu tóc, đồ kị thêm độc ác mà nói : "Tiểu Tiện Nhân, hiện tại trưởng bản lãnh ? Lại dám làm lấy ta mặt câu dẫn nam nhân ta đúng vậy ? Lão nương ngày hôm nay không đánh chết người không thể!"

Thoại âm rơi xuống, ông Yến lại là giờ tay lên, liền tiếp quạt nhiều cái bàn tay, "Ba ba ba " thanh âm trong chốc lát không ngừng vang lên, vô cùng chói tai .

Dương Tiêu Tiêu khóe miệng tràn đầy lấy yên máu đỏ tươi, gương mặt bên cạnh là một đạo đỏ tươi dấu năm ngón tay, vô tận khuất nhục làm cho ánh mắt của nàng trở nên có chút màu xám tro, trong lúc nhất thời trong lòng lại sinh ra muốn chết ý .

"Người có gan liền sẽ giết ta à!" Dương Tiêu Tiêu bỗng nhiên cự ra ông yến tay, thê lương hô lên .

Ông Yến bị đột nhiên kích động Dương Tiêu Tiêu lại càng hoảng sợ, theo mặc dù tức giận càng sâu, trong tay linh lực lóe lên, bóp một cái ở Dương Tiêu Tiêu cái cổ, móng tay sắc bén thật sâu rơi vào bên ngoài tuyết trắng bóng loáng da thịt bên trong .

"Giết người ? Giết người cái này Hồ Ly Tinh đơn giản là ô uế tay của ta! Hừ hừ, ta không giết người, ta muốn xé rách mặt của người, để cho người biến thành một cái khiến người ta nôn mửa người quái dị, tiện nhân!" Ông Yến độc ác nói lấy, trên tay kia móng tay sắc bén nhắm ngay Dương Tiêu Tiêu gương mặt của .

"Yến muội, muốn không hay là thôi đi, một phần vạn tiện nhân kia phía sau có một cái gì chọc không được người, có thể gặp phiền toái . " Thấy ông Yến thật muốn động thủ, thanh niên kia nhất thời có chút không nở, như thế thủy nộn nữ hài, còn không có hưởng dụng một phen, liền bị bị hủy khuôn mặt, cái kia há không đáng tiếc ?

"Một cái hèn mọn đệ tử tạp dịch, phía sau có thể có một cái gì không phải người ? Coi như thật có cái gì bằng hữu thân thích, tám phần mười cũng là một đồ đệ tiện ." Ông Yến không tốt nói lấy, thanh âm vô cùng chói tai, căn bản không nghe thanh niên khuyên can, móng tay sẽ hướng Dương Tiêu Tiêu trên mặt của vạch tới .

Nhưng mà lúc này, một đạo sâm lãnh thanh âm lại đột ngột yếu ớt truyền đến .

"Người dám tổn thương nàng may may, ta nhất định diệt người Thập Tộc!"

Chương 66: Ngắc đầu ba thước có Thần Minh

Thanh âm đột ngột mang theo ý lạnh âm u, uông yển tay không khỏi dừng lại, quay đầu nhìn phía ngoài cửa, chỉ thấy một cái thiếu niên áo đen đang hướng đi tới bên này .

"Hắn tới ." Nhìn thiếu niên đã lâu không gặp khuôn mặt quen thuộc, Dương Tiêu Tiêu thủy chung quật cường môi rớt cục run rẩy, như có chủ kiến một dạng, ủy khuất trong lòng vỗ về một dạng vọt tới, nước mắt cũng là lăn xuống .

"Hắn là ..." Thiếu niên ánh mắt lạnh như băng kia, khí tràng cường đại làm cho uông Yển theo bản năng lui lại mấy bước .

"Ừ... Sở Lâm ? !" Lúc này, thanh niên đồng tử thông suốt co rút lại, có chút không dám tin nói, hắn là đang tiến hành mới vào Vũ Viện ngoại viện đệ tử, cũng chính là đi lên tầng thứ tư hơn mười người một trong, đối với bước trên đệ ngũ tầng Sở Lâm tự nhiên như sấm bên tai .

"Sở Lâm ? Đó là người nào ?" Uông Yển hỏi.

"Cũng là mới vừa vào viện một gã ngoại viện đệ tử, thế nhưng ..." Nhìn Sở Lâm, thanh niên ánh mắt trở nên không gì sánh được khiêm tốn, nhưng mà lời của hắn mới nói phân nửa, uông Yển thật nhỏ trong mắt liền nhất thời lộ ra một đạo hèn mọn .

"Cát, nguyên lai là một tân nhân ."

Khinh thường hừ một tiếng, nàng vẫn luôn ở bên ngoài làm quản sự, tự nhiên cũng không biết ngoại viện khảo hạch phát sinh tất cả, lập tức liền bĩu môi lộ ra một tia không tốt : "Ngay cả ta chuyện cũng dám quản, thực sự là mù mắt chó của ngươi, nhà quê!"

"Ngươi, quỳ xuống, hướng nàng nói khiêm ." Sở Lâm mặt không thay đổi nhìn kỹ lấy uông Yển, lạnh nhạt thanh âm có chút nặng nề .

"Quỳ xuống ? Ha ha, ngươi là trêu chọc ta sao ?" Uông Yển lộ ra một bộ thần sắc kinh ngạc, cảm giác mình dường như nghe thấy cái này trên thế giới chuyện tiểu lâm tức cười nhất : "Đề cho ta hướng một cái Tịch Tỳ ..."

"Ba!"

Một cái vang dội lỗ tai trực tiếp cắt đứt uông Yển thanh âm chói tai, Sở Lâm như trước diện vô biểu tình .

"Ta nói, quỳ xuống, xin lỗi ."

Thiếu niên thanh âm trầm thấp kiềm nén lấy một lạnh như băng tức giận .

"Ngươi dám đánh ta! Ngươi dám đánh ta!" Uông Yển bụng lấy khuôn mặt, tóc tán loạn làm cho nàng xem ra tựa như một cái người đàn bà chanh chua, sắc mặt nàng điên cuồng, nhìn về phía một bên thanh niên, mắng : "Còn sững sờ lấy làm gì ? Nhanh giết hắn cho ta!"

"Yển muội, hắn, hắn là, ta, ta không ..." Thanh niên nhìn Sở Lâm biểu tình, trên mặt tràn ngập hoảng sợ cùng sợ, nói năng lộn xộn nói lấy .

"Con mẹ nó, lão nương sao vậy sẽ thích ngươi cái này kinh sợ!" Thanh niên biểu hiện làm cho uông Yển càng thêm bạo nộ rồi vài phần, một tấm trán đầy tàn nhang mặt cực độ nhăn nhó, dùng ngón tay chỉ lấy Sở Lâm mũi, gay gắt nói nói : "Ngươi có biết ta là ai không ah ? Thất Thái Minh Trầm Xuân Ngọc là đường tỷ của ta! Ngươi tiện chủng này lại dám đánh ta, ta không phải để cho ngươi sống không bằng chết!"

"Thất Thái Minh ah ..."

Bị uông Yển chỉ lấy chóp mũi, Sở Lâm trong con ngươi bỗng nhiên nhấp nháy một đạo sát ý, thân ảnh bỗng nhiên khẽ động, bàn tay lộ ra, trực tiếp bóp uông yển cái cổ .

"Ta cuối cùng nói một lần, quỳ xuống, xin lỗi . Bằng không ... Chết!"

Cuối cùng một chữ từ cuối cùng boong boong có tiếng phun ra, nhất cổ khí tức cuồng bạo nhất thời từ nhỏ nằm trong cơ thể bạo phát mà ra, có thể dùng thanh niên Hoà Vang Yển Đồ thông suốt biến sắc .

"Linh Vô Cảnh ..." Uông Yển sắc mặt trắng nhợt, điên cuồng trong mắt rớt cục lộ ra thần sắc sợ hãi, nàng rớt cục ý thức được, đã biết lần là thực sự đá trúng thiết bản .

Linh Vô Cảnh, tuyệt đối là ngoại viện cao thủ bảng bài danh trước năm tồn tại!

Nhưng mà làm cho nàng vô luận như thế nào cũng nghĩ không thông chính là, ngoại viện đứng đầu mấy người kia, lại sao vậy sẽ cùng Dương Tiêu Tiêu cái này một cái Tịch Tỳ có quan hệ ?

"Sở Lâm!" Đúng lúc này, một đạo màu xanh nhạt nổi bật thân ảnh từ bên ngoài chạy vào .

Lam Linh Nhi thở khè lấy yếu ớt, dồi dào cao ngất bộ ngực không ngừng phập phồng lấy, làm cho một bên len lén trông lại thanh niên không khỏi nhìn mà tròn tròn mắt .

Lam Linh Nhi bản cùng Sở Lâm cùng nhau đến đây, nhưng về sau Sở Lâm bỗng nhiên gia tốc, tốc độ cực nhanh làm cho nàng theo không kịp, cho nên mới không được không toàn lực đuổi kịp .

Không nói một tiếng bỏ chạy đi, làm cho Lam Linh Nhi dọc theo đường đi không khỏi suy nghĩ lung tung hồi lâu, vốn định oán giận một câu, có thể cảnh tượng trước mắt cũng là làm cho Lam Linh Nhi ngẩn người .

Chỉ thấy lúc này Sở Lâm một tay dường như kim sắt một dạng nắm lấy uông yển cái cổ, cả người khí thế nở rộ, sát cơ phập phồng, bức khí tức của người khiến người ta không dám nhìn thẳng .

Mà sau đó, Lam Linh Nhi ánh mắt ở Dương Tiêu Tiêu cái kia sung đỏ trên gương mặt đảo qua, trong lòng nhất thời hiểu vài phần .

"A, là Linh Nhi sư tỷ ..." Uông Yển phảng phất thấy được cứu tinh một dạng, liều mạng giằng co, thét chói tai lấy : "Ta là uông Yển, ta là Trầm Xuân Ngọc đường muội, Linh Nhi sư tỷ nhanh cứu ta, tên biến thái này muốn giờ trò khiêm nhã ta ..."

Nhưng mà, Lam Linh Nhi chỉ là lạnh lùng quét mắt uông Yển, rồi sau đó trực tiếp hướng về Dương Tiêu Tiêu đi tới .

"Người chính là Tiêu Tiêu muội muội chứ ? Ta gọi Lam Linh Nhi, là Sở Lâm bằng hữu ." Ở Dương Tiêu Tiêu ánh mắt cảnh giác dưới, Lam Linh Nhi tự giới thiệu mình, đồng thời lấy ra một chai chữa thương dịch đưa tới .

Một màn này, làm cho uông yển nội tâm nhất thời lạnh vài phần, trong mắt cũng là lộ ra một tia tuyệt vọng, nàng sao vậy cũng không nghĩ đến, bị chính mình gây khó khăn đủ đường một cái Nguyệt chi lâu Dương Tiêu Tiêu, phía sau lại có như thế kinh khủng hậu thuẫn!

Nếu như sớm biết như vậy, uông Yển hận không thể đích thân cho Dương Tiêu Tiêu bưng trà đưa nước, làm tổ tiên cung lấy .

"Tha mạng a Sở Lâm sư huynh, ta biết sai rồi, ta sai rồi, ta quy, ta xin lỗi ." Đối mặt với sự uy hiếp của cái chết, uông Yển cả người run rẩy lấy, kêu khóc lấy cầu xin tha thứ, nàng không dám chút nào hoài nghi, nếu như nàng lại không quỳ xuống đất cầu xin tha thứ, người thiếu niên trước mắt này có thể hay không không chút do dự kết thúc chính mình sinh mệnh .

"Nếu nàng không buông tha người, ta như trước sẽ giết người ." Sở Lâm tay vung, trực tiếp đem uông Yển vứt xuống Dương Tiêu Tiêu trước mặt .

Uông Yển bị ném được vô cùng chật vật, nhưng mà lại không dám có bất kỳ phản kháng, đặc biệt Sở Lâm cuối cùng câu nói kia, sợ đến nàng kém chút vong hồn cũng mạo, lúc này liền quỳ gối Dương Tiêu Tiêu trước mặt rầm rầm rầm mà dập đầu ngẩng đầu lên .

"Tiêu Tiêu tiểu thư, đều tại ta uông Yển có mắt không nhìn được Thái Sơn, mắt chó coi thường người khác, ta chết tiết . Ta biết ban đầu là cái sắc này quý muốn khinh bạc người, ta chớ nên làm khó dễ người, van cầu người, tha cho ta đi ."

Uông Yển một bả nước mũi một bả lệ mà dập đầu lấy đầu, nhưng mà lời của nàng, cũng là làm cho Sở Lâm nhướng mày, nhìn về phía một bên thanh niên .

Thanh niên thần sắc nhất thời trắng nhợt, liền vội vàng giải thích : "Không, Sở Lâm sư huynh, không phải nàng nói như vậy, người nữ nhân hạ tiện này chính là muốn tha ta hạ thủy ..."

"Hừ!"

Sở Lâm giờ tay lên, một đạo linh lực bắn nhanh mà ra, trực tiếp đánh vào thanh niên đứng quần chỗ, phốc mà một tiếng, thanh niên trực tiếp quỳ rạp xuống đất, kêu thảm thiết đều không phát ra được, chỉ có thể thống khổ cuộn mình lấy, tiên huyết tự bên ngoài dừng quần chỗ chảy ra, cực hạn đau đớn làm cho hắn rất nhanh liền hôn mê đi .

"Người đang làm, trời đang nhìn, ngẩng đầu ba thước có Thần Minh ." Sở Lâm cười nhạt, lấy hắn cảm giác lực, ở đến trước đã sớm nghe thấy được thanh niên Hoà Vang yển nói chuyện, Sở Lâm có thể không tin nhu nhu nhược nhược Dương Tiêu Tiêu sẽ đi câu dẫn nam nhân .

"Rầm rầm rầm ..."

Uông Yển vẫn còn tiếp tục dập đầu, đối với sợ hãi tử vong làm cho nàng mặc dù huyết lưu đầy mặt cũng không dám dừng lại .

Chương 67: Tao ngộ tập sát

Bên này xảy ra tranh đấu, rất nhanh một ít đệ tử tạp dịch liền vây quanh, tò mò hướng bên trong tham lấy đầu .

Mà chứng kiến cho tới nay không ai bị nổi quân sự Uông Yến lúc này cư nhiên chặt vật quý trên mặt đất đập đầu cầu xin tha thứ, không ít người cũng bắt đầu thảo luận đứng lên .

"Đó là người nào ? Dĩ nhiên có thể để cho Uông Yến như thế chặt vật ?"

"Ta nghe nghe thấy Uông Yến thân mật, nhưng là trước đó không lâu tân tiến vào Vũ Viện liền trực tiếp trở thành ngoại viện đệ tử thiên tài đây."

"Di, cái kia té xuống đất nam nhân, không phải là Uông Yến thân mật trương cát sao?"

Theo người kia thờ nhẹ, không ít hai mắt chữ đều nhìn sang, chỉ thấy lạnh như băng trên sàn nhà, trương cát thân ảnh cuộn mình lấy, thường thường co quắp vài cái, đã rơi vào hôn mê .

Rất hiển nhiên, đây hết thấy đều là bởi vì cái kia đang lưng đưa về cửa thiếu niên áo đen, trong lúc nhất thời, không ít người đều muốn lực chú ý chuyển tới trên người thiếu niên .

"Người thiếu niên kia rốt cuộc là người nào ? Uông Yến Đường tử nhưng là Thất Thái Minh Lam Tự Đội đội phó, Trầm Xuân Ngọc a ."

"Đội phó coi là cái gì ? Người không phát hiện, cái kia đỡ lấy Dương Tiêu Tiêu nữ nhân, chính là Lam Tự Đội đội trưởng Lam Linh Nhi sao?"

"Lam Linh Nhi ... Thiên, thậm chí ngay cả Lam Linh Nhi đều tới, thân phận của thiếu niên này khẳng định không bình thường . Dương Tiêu Tiêu lúc nào có như thế lớn bối cảnh ?"

Trong đám người, có chút từng kinh khi dễ qua Dương Tiêu Tiêu lòng người trung sau khi bắt đầu sợ đứng lên, thậm chí trực tiếp xoay người bỏ trốn mất dạng .

"Tiêu Tiêu tiểu thư, van cầu người tha cho ta đi, ta cũng không dám nữa, ta nguyện ý cho ngài làm trâu làm ngựa"

Bên trong gian phòng, không ngừng truyền đến Uông Yến cầu xin tha thứ tiếng .

Dương Tiêu Tiêu cắn môi, nắm chặt lấy nắm tay, có chút nhọn móng tay đâm vào lòng bàn tay .

Một tháng dần vật, nàng thực sự rất hận Uông Yến, đặc biệt một tháng trước sự kiện kia sau khi, Uông Yến lật ngược phải trái hắc bạch, đem vốn là người bị hại nàng nói xấu thành Hồ Ly Tinh, làm cho nàng mỗi khi xuất môn, đều muốn chịu được một đôi ánh mắt khác thường .

Hồi lâu, Dương Tiêu Tiêu mới sâu hấp một hơi, buông ra siết chặt nắm tay, nói : " Được rồi, người đi đi ."

Uông Yến nhất thời sững sờ, theo mặc dù mừng như điên mà nói : " Đa tạ Tiêu Tiêu tiểu thư tha mạng!"

Đứng lên, nàng liền muốn đi, nhưng mà lúc này, Sở Lâm bỗng nhiên giơ tay lên, một đạo linh lực dường như lưỡi dao, trong nháy mắt cắt đứt Uông Yến hai bàn tay, đồng thời thanh âm đậm đặc truyền đến : " Đôi tay này, lưu lại ."

Uông Yến mừng như điên biểu tình trong nháy mắt nhăn nhó, cả người mới ngã xuống đất, trực tiếp đã hôn mê .

Nhìn Sở Lâm mặt lạnh lùng băng, Lam Linh Nhi đôi mắt đẹp trung hiện lên lấy khác thường quang thái, nàng biết Sở Lâm trọng tình trọng nghĩa, vì Dương Hồ chết, đã kinh ước chừng quý một ngày một đêm, bây giờ chứng kiến Dương Tiêu Tiêu chịu đến như vậy ủy khuất, năng không giết Uông Yến cùng trương cát, Sở Lâm đã kinh phi thường nhân từ .

Ở một đám sợ hãi trong ánh mắt, Sở Lâm cùng Lam Linh Nhi đỡ lấy Dương Tiêu Tiêu, rời khỏi nơi này .

Trải qua suy nghĩ, Sở Lâm cuối cùng vẫn là đem Dương Hồ chết nói cho Dương Tiêu Tiêu, tin tức này đối với Dương Tiêu Tiêu mà nói, không thể nghi ngờ tựa như trời sập một dạng, khiến người ta không thể chịu đựng .

Vô tận cực kỳ bi ai, làm cho nhu nhược thiếu nữ tựa như cảm thấy toàn bộ thế giới đều đen xuống, từng trải lấy hảo hức thay đổi rất nhanh, Dương Tiêu Tiêu đau lòng gian nôn ra một ngụm máu tươi, té xỉu ở tại Sở Lâm trong lòng .

Nhìn Dương Tiêu Tiêu trắng bệch tiểu tụy khuôn mặt, Sở Lâm trong lòng đau đớn, đối với Kiếm Phong Minh hận ý cũng lần nữa nảy sinh không ít, trông mặt đen nhánh trung chứa lấy sát ý nồng nặc .

"Kiếm Phong Minh, Dư Tu ... Chờ đi, không bao lâu, ta Sở Lâm chắc chắn tự tay làm thịt ngươi!"

...

Đem Dương Tiêu Tiêu ở Thất Thái Minh thu xếp ổn thỏa, Sở Lâm cùng Lam Linh Nhi liền hướng cùng nhau đi tới Hồng Vũ thành đi .

Bể quan nhất nguyệt, Sở Lâm đối với điều Trần Thuật đã có nhất định nghiên cứu, hẳn cần mua một ít tài liệu, điều khắc chút cấp thấp Trần Văn luyện tay một chút .

Hồng Vũ thành, đắp mà trăm dặm, bởi vì Vũ Viện tồn tại, mà phồn vinh không thôi, trùng hợp là đoạn thời gian trước khảo hạch, lần nữa làm cho tòa thành trì này trở nên càng thêm phồn vinh rất nhiều .

Qua lại không dứt bên đường phố, Sở Lâm cùng Lam Linh Nhi kẻ vai đi .

Thiếu nữ một thân xiêm y màu xanh lam nhạt, xinh đẹp mặt mũi, vóc người ngạo nhân có thể dùng hình hình sắc sắc người qua đường dồn dập đưa mắt tới, lại vừa vặn là thiếu nữ dồi dào cao ngất giữa hai vú, khảm nạm lấy một viên Thất Thái huân chương, làm cho rất nhiều ánh mắt đắm đuối trở nên quy củ vài phần .

Thất Thái Minh, coi như ở Hồng Vũ thành, như trước có không nhỏ lực uy hiếp .

"Làm cho xinh đẹp thiên tiên Linh Nhi muội muội theo ta đi dạo phố, áp lực của ta tốt lớn a ." Cảm nhận được không ít roi vào trên người mình bất thiện nhân thân, Sở Lâm rước lấy không được mím môi một cái, trêu ghẹo nói .

"Ngươi nhưng là lúc sẵn thú nổi danh Sở Cuồng Nhân, lại là đánh vỡ ngoại viện 300 năm ghi chép thiên tài, cùng ngươi cuồng đường phố, ta cũng áp lực tốt đại ." Lam Linh Nhi bụng lấy môi hồng, khẽ cười một tiếng, trắng như tuyết gương mặt bên cạnh, hiện lên hai cái nhân nhạt má lúm đồng tiền, mỹ lệ làm rung động lòng người bộ dạng, thấy bên trên người qua đường mi mắt đều thẳng .

Hai bóng người chậm rãi đi, mỗi đi qua một chỗ, phía sau tổng hội vang lên một vài thiếu niên đồ kị hết sức quỷ khóc sói tru .

Điều trần tài liệu, ở Hồng Vũ thành chỉ có ba chỗ địa phương có thể mua được nhất đầy đủ hết, theo thứ tự là thuật sĩ hiệp hội, Trần Văn Các, Văn Vương Uyển .

Khoảng cách Sở Lâm gần nhất, là Trần Văn Các, tọa lạc tại một cái tương đối tĩnh lặng địa phương, cần xuyên qua một ít người ở thừa thớt ngõ nhỏ .

Rất nhanh, Sở Lâm hai người liền xác định phương hướng, tiến nhập một chỗ trống trải đất trống, không có một bóng người .

"Vân vân." Đi mấy bước, Sở Lâm cước bộ bỗng nhiên dừng lại, đồng thời tự tay kéo Lam Linh Nhi .

"Sao vậy ..." Lam Linh Nhi vừa muốn nghi ngờ đặt câu hỏi, đã thấy Sở Lâm bỗng nhiên làm một cái ra dấu im lặng, không khỏi dùng ngón tay ngọc nhẹ nhàng dán sát vào môi đỏ mọng .

Trống trải mặt đất, chỉ còn lại có hô hô tiếng gió thổi .

"Chạy mau!" Bỗng nhiên, Sở Lâm hét lớn một tiếng, đồng thời tay tìm tòi, trực tiếp ôm Lam Linh Nhi mảnh khảnh eo, có thể dùng sau giả mặt cười nhất thời đỏ lên .

Nhưng mà, một đạo tiếng gió mãnh liệt cũng là chợt xuất hiện ở Sở Lâm trước người, khiến cho hắn dừng bước .

"Hiện tại chạy, không còn kịp rồi ."

Một đạo thanh âm khàn khàn từ phía sau truyền đến, Sở Lâm cùng Lam Linh Nhi đồng thời quay đầu, kinh hãi phát hiện trên đất trống lại lặng yên xuất hiện một cái cả người che lấy mặt hắc y nhân .

Hắc y nhân cả người che phủ phi thường kín, trên mặt chỉ lộ ra hai mi mắt, ánh mắt tràn đầy sát ý làm cho Sở Lâm có chút mao cốt từng tưng nhiên .

Lại giả bất thiện!

Sở Lâm lập tức phóng xuất ra khí tức trên người, đã không còn giữ lại chút nào, trước mắt hắc y nhân thực lực thâm bất khả trắc, khí thể loại này mơ hồ so với Mạc Phủ Mạc Hà còn muốn cường thế vài phần .

"Linh vũ tam trọng ?" Hắc y nhân phát sinh có chút hết ý thanh âm, nhưng sau đó sát ý càng đậm nói lấy : "Không đúng, linh vũ tam trọng khí tức, cũng chỉ có linh vũ Nhất Trọng cảnh giới . Xem ra, sớm Điểm Sát ngươi, là một lựa chọn chính xác ."

"Linh Nhi, ngươi chạy mau!" Sở Lâm trong tay bốc lên một nhu lực, đem Lam Linh Nhi đẩy ra .

"Không cần chạy, cùng chết đi."

Hắc y nhân cười lạnh một tiếng, thân ảnh xông thẳng mà đến, trong tay mạnh mẽ linh lực thẳng đến Sở Lâm đầu đầu lâu .

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68: Con bài chưa lật

Hắc y nhân nhiếp khí tức của người có thể dùng Lam Linh Nhi mặt cười trắng bệch, mềm mại môi đỏ mọng gât gao mân lấy, kinh hoàng nhìn Sở Lâm.

Cảm nhận được đạo kia thẳng đến đầu mình trên lòng bàn tay lệnh lòng người thân tề đại cường hãn lực đạo, Sở Lâm cau mày, đồng dạng nắm tay đánh tới.

"Àm!" Muộn hưởng tiếng, mang theo trợn trợn bụi bặm, Sở Lâm chợt lui hơn mười bước, bị Lam Linh Nhi tiến lên nâng mới khó khăn lắm ổn định thân hình.

"A?" Hắc y nhân có chút kinh nghi hừ một tiếng, Sở Lâm thân thể trình độ cứng cáp làm cho hắn có chút ngoài ý muốn.

"Nếu như ngươi bắt tử, đợi một thời gian nói không chừng thật có thể trở thành một các phương cường giả. Chỉ bất quá, hắc hắc..." Hắc y nhân kiệt kiệt cười lạnh lấy, tựa hồ ăn chắc Sở Lâm một cái vậy, hai tay đứng tại phía sau, giờ cao đầu, cư cao lâm hạ nhìn Sở Lâm.

"Sở Lâm, ngươi ra sao?" Lam Linh Nhi ngọc thủ giữ lấy Sở Lâm hậu bối, ân cần hỏi.

"Để cho ngươi chạy mau, sao vậy không chạy? Ngốc Nữu." Sở Lâm lắc đầu, hơi có chút trách cứ trừng mắt nhìn Lam Linh Nhi.

"Ta... Ngươi mới Ngốc Nữu đây!" Lam Linh Nhi đối mặt Sở Lâm ánh mắt, cúi đầu, theo mặc dù lại hờn dỗi một tiếng.

"Nhị vị, bây giờ còn có tâm tư liếc mắt đưa tình. Hắc hắc, trên hoàng tuyến lộ, mỹ nhân làm bạn, coi như ngươi tiểu tử gặp may mắn." Hắc y nhân âm trầm thanh âm truyền đến, thân lấy tay nói: "Nói đi, hai vị, muốn sao vậy chết?"

"Ngươi rất tự tin?" Sở Lâm ngẩng đầu.

"Ồ trong mắt ta, các ngươi giống như là hai đáng thương con kiến hôi, chỉ cần ta thích, nhẹ nhàng sờ là có thể cho các ngươi quy thiên." Hắc y nhân giọng nói mang theo mười phần ngạo ý.

"Cho nên... Đây chính là ngươi trang bức lý do?" Sở Lâm khó chịu nhíu mày, hắn vẫn là lần đầu tiên gặp gỡ như thế trang bức người, làm sát thủ, rõ ràng có thể thần tốc đem địch nhân giết chết, lại không nên ở nơi này khoe khoang lấy lộ về chính mình mạnh mẽ đại.

"Đúng, lão tử liền trang ép." Hắc y nhân khinh thường nhìn Sở Lâm, đồng thời cuồng ngạo nở nụ cười: "Ta trang bức, ta có cái này chi phí bản trang bức, hiểu?"

"Thật để cho người khó chịu a." Sở Lâm chậm rãi đi về phía trước, bàn tay linh lực xoay quanh.

"Khó chịu, khó chịu ngươi có thể bắt ta ra sao? Biết không, đây chính là vũ tu thể giới, coi như ngươi có nửa thiên phú, lại coi là cái gì? Coi như Thiên Xu Các cái kia ba vị đối với ngươi không gì sánh được ưu ái lại ra sao? Ở ngươi còn chưa trở thành cường giả chân chính trước, ta muốn giết ngươi, dễ như trở bàn tay."

Hắc y nhân trong giọng nói mang theo rõ ràng khinh thị, duy nhất phôi bày ở ngoài mi mắt cũng mang theo nồng nặc trên tức ý.

Nhìn Sở Lâm đi tới, hắc y nhân giờ bàn tay lên: "Sao vậy, lẽ nào ngươi cho rằng trước năng tiếp ta một chương thì có tư cách cùng ta chiến đấu sao?"

"Rất tiếc nói cho ngươi biết, trước ta chỉ vận dụng năm phần mười lực lượng, mà lần này, kiệt kiệt, ngươi chuẩn bị xong chịu chết đi!" Hắc Y người khi thể trên người từng bước kéo lên, cùng trước so với dĩ nhiên mạnh hơn vài phần: "Hiện tại, để ngươi xem một chút cường giả chân chính thực lực!"

"Ngươi một bộ ăn chắc ta bộ dạng, thực sự là nực cười." Cát bước gian, Sở Lâm đột ngột nở nụ cười, cười đến có chút quỷ dị, đồng dạng hài hước một mạch nhìn chòng chọc hắc y nhân, có thể dùng sau giả không khỏi thần sắc chấn động, ánh mắt nhất thời cảnh giác rất nhiều.

"Đạo kia ánh mắt... Là trên tức ah?" Hắc y nhân trong lòng có chút kinh nghi, đồng thời buộc chặt nổi lên toàn thân, một cái gần đối mặt tử vong thiếu niên, lại còn năng biểu hiện ra trấn định như thế bộ dạng, chẳng lẽ, hắn còn có cái gì sau chiêu?

"Ngươi dùng năm phần mười lực lượng, liền cho rằng ăn chắc ta..." Sở Lâm ở hắc y nhân trước người hai bước dừng lại, xoa xoa nắm tay, trên mặt

tiểu dung xán lạn thêm vài phần, mở miệng yếu ớt nói : "Ngươi còn có dư lực, mà ta . . . Còn có con bài chưa lật!"

"Con bài chưa lật ? !" Hắc y nhân theo bản năng chấn động, thầm nghĩ : "Lẽ nào Thiên Xu Các ba cái Lão Bất Tử cho hắn cái gì bảo vật hay sao?"

"Nếu đều đến nước này, chúng ta đều không cần cất dấu địch ý . Chờ ta lấy ra con bài chưa lật, ngươi toàn lực ứng phó đi, có thể sống sót hay không, thì nhìn ngươi tạo hóa . . ." Sở Lâm nhẹ lay động lấy đầu, một tay mò vào trong lòng, người quần áo đen ánh mắt thì cảnh giác lập tức nhìn chòng chọc ngực của hắn .

"Nhất chiêu sau khi, mặc kệ ngươi có thể sống sót hay không, ta đều không xuất thủ nữa ." Sở Lâm bình tĩnh thanh âm, làm cho hắc y nhân lần nữa chấn động .

"Nếu như đợi lát nữa ngươi may mắn sống sót, trở về nói cho phái ngươi tới người, lần sau, phái cái Huyền Võ Cảnh tới ." Sở Lâm tay ở người quần áo đen ngưng mắt nhìn gian chậm rãi rút ra, yếu ớt nói : "Huyền Võ Cảnh phía dưới, cũng không đủ xem . . ."

Huyền Võ Cảnh phía dưới không đáng chú ý!

Hắc y nhân trong mắt lộ ra một đạo chột, chẳng lẽ là Huyền phù ? !

Sau một khắc, Sở Lâm tay thông suốt từ trong lòng rút ra, giờ lên thật cao .

Ánh sáng nóng rực nhất thời chột hiện hiện ra dựng lên, hắc y nhân tâm thần đột nhiên kéo căng, theo bản năng thối hậu mấy bước, nếu như là Huyền phù, vậy thực sự không thể khinh thường .

"Tiếp chiêu đi!"

Sở Lâm quát to một tiếng, vật trong tay hướng về hắc y nhân ném đi, đồng thời cước bộ một bước, một hồi bụi bặm xông thẳng người quần áo đen trên mặt .

"Huru Huru!"

Hắc y nhân kinh nghi thêm kiêng kỵ nhìn đạo kia thần tốc ép tới gần tia sáng, thân ảnh không ngừng lui về sau tránh né .

"Cái này bụi bặm chính là Thất Thất 49 chủng độc dược luyện chế mà thành, Huyền Võ Cảnh phía dưới nếu như hút vào, trong vòng ba ngày, tất nhiên cả người hư thối mà chết!"

Thân ảnh cương bị bụi bặm bao trùm, bên tai liên vang lên Sở Lâm âm trầm trầm tiếng cười, hắc y nhân lúc này liền bịt lại miệng mũi .

Lạch cạch!

Sở Lâm tung vật rơi bị tránh né sau khi, rơi vào người quần áo đen dưới chân .

"Đây là . . . Thú Hạch ? Còn có . . . Đây chỉ là thông thường bụi bặm!" Hắc y nhân thần sắc động lại, sau một khắc trong mắt nhất thời dâng lên vô tận nổi giận, lập tức vừa nhấc mắt, chỉ thấy mới vừa rồi còn tại hắn trước người không xa Sở Lâm, lúc này đã kinh kéo lấy Lam Linh Nhi sắp chạy ra đất trống .

"Ghê tởm hỗn đản!" Phát sinh một đạo rồng giận, hắc y nhân coi như có ngu đi nữa cũng ý thức được mình bị lừa dối, cước bộ một điểm, xông thẳng Sở Lâm đi, đồng thời giờ tay lên, vung ra mấy đạo linh lực, có thể dùng phía trước hai bóng người không ngừng né tránh .

"Dám lừa ta, ta nhất định muốn đem ngươi chém thành muôn mảnh!" Hắc y nhân rồng giận lấy, trong con giận dữ, trong mắt đều là sát ý .

Lam Linh Nhi một bên chạy nhanh, một bên thần sắc phức tạp nhìn kéo lấy thiếu niên của mình, mới vừa thiếu Niên Biểu hiện ra bộ kia bí hiểm bộ dạng, ngay cả nàng bị hù dọa, cho rằng Sở Lâm thật sự có cái gì không muốn người biết con bài chưa lật, lại không nghĩ rằng cuối cùng, lại là đang giả bộ . . .

Máu chó là, giả bộ còn như thế giống như .

Lam Linh Nhi thậm chí cảm thấy mình phi thường năng lĩnh hội phía sau đang nổi giận đuổi tới hắc y nhân .

"Sở Lâm, vốn tưởng rằng ngươi có điểm thực học, không nghĩ tới ngươi cư nhiên chỉ biết những thứ này không biết xấu hổ tiểu mãnh khỏe ." Truy đuổi gian, hắc y nhân cùng Sở Lâm khoảng cách kéo gần thêm không ít .

"Con mẹ nó, ta mới vừa rồi là tha cho ngươi một mạng, ngươi tốt nhất đừng ... nữa buộc ta, bằng không ta liền thật muốn quyết tâm!" Sở Lâm hăng hái chạy trốn thân ảnh bỗng nhiên dừng lại, đồng thời tựa như muốn đánh bạc hết thầy thanh âm lớn tiếng vang lên .

"Hừ, ngươi cho rằng, ta có thể bị ngươi lừa gạt hai lần sao?" Người quần áo đen thân ảnh không hề dừng lại một chút nào, trực tiếp bàn tay to tìm tòi, sẽ đập nát Sở Lâm đầu .

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 69: Lấy mệnh tướng hộ tống

Bị Sở Lâm đùa bốn một lần, hắc y nhân đã kinh cảm giác mình mất hết mặt mũi, lúc này Sở Lâm lại còn nghĩ đến một lần như vậy mãnh khoé, hắc y nhân tự xưng là chắc là sẽ không mắc lừa nữa.

Bị hắc sắc bao tay bao vây bàn tay to toả ra lấy khí tức kinh khủng, không dám chút nào hoài nghi một trào này bên trong ẩn chứa lực lượng, Lam Linh Nhi phương tâm, đã kinh thót lên tới cổ họng, nhưng mà đôi mắt đẹp khẩn trương nhìn về phía Sở Lâm, lại phát hiện sau người khoe miệng cũng là lạng yên giương lên.

"Tất cả nói, đừng ép ta, ngươi sao vậy liền không nghe đâu?"

Sở Lâm hận thiết bất thành cương giọng nói nhàn nhạt vang lên, tựa như vô cùng bất đắc dĩ một dạng giọng tay lên ngón tay, một đạo Ô Quang từng bước ngưng tụ mà thành: "Có thể sống sót hay không, thì nhìn ngươi tạo hóa."

"Ta nhỏ vào! Ngươi cho ta là đứa trẻ ba tuổi sao? Nếu như mắc lừa nữa, lão tử theo họ ngươi!" Hắc y nhân cười lớn một tiếng, không lùi mà tiến tới, một trào này sẽ rơi vào Sở Lâm trên da đầu.

Nhưng mà, ở nơi này một sát na!

Làm người sợ hãi khí tức chợt từ Sở Lâm đầu ngón tay bốc lên mà ra, một đạo Ô Quang giống như trên chín tầng trời vuông góc mà rơi ngôi sao vậy.

Hàn quang hiện ra, giống như phong mang tất lộ tên, nhắm thẳng vào thương khung.

Thiếu niên quần áo Hắc Y Tùy Phong lay động, tóc rối bởi bay lượn, vót nhọn lông mi giống như đao khắc, cao ngất đáng người phảng phất như thiên thần.

Người quần áo đen mi tâm, phốc mà phun ra một đạo tiên huyết, mềm nhũn quỳ xuống, trong mắt cũng còn đọng lại lấy lúc trước bị chơi xỏ tức giận.

Đến chết, hãn cũng không nghĩ tới, chính mình đường đường Linh Võ Cảnh thất trọng cường giả, cư nhiên sẽ chết ở một con giun dế trong tay.

"Ai, sớm nói rồi ta còn không có lộ ra bài, lệch không tin." Sở Lâm vẻ mặt buồn bực nói thầm một tiếng, mấp máy đầu ngón tay, tựa như rất đáng về không tình nguyện.

Về mặt này nếu để cho chết đi hắc y nhân biết, sợ rằng trên hoàng tuyền lộ cũng phải tức hộc máu.

"Tên giáo hoạt." Ở Sở Lâm lòng không phục trên mặt đảo qua, Lam Linh Nhi trong lòng khẽ cau một cái tiếng, chặt treo lấy phương lòng cũng không khỏi dễ xuống.

Trước đây chứng kiến Vũ Tu giữa quyết đấu, đều là đem hết toàn lực chém giết, Lam Linh Nhi chưa từng thấy giống như Sở Lâm như thế không biết xấu hổ, trước biểu hiện ra như vậy một bộ bí hiểm bộ dạng, kết quả là ra về, sau đó ở đối phương giận dữ dưới tình hình, bỗng nhiên sử xuất sát chiêu.

Hắc y nhân bị chết, thật đúng là biệt khuất.

"Đã kinh như thế không thể chờ đợi à."

Ngắn ngủi hai ngày, Sở Lâm liền gặp hai lần sóng công kích, một lần là ở Thất Thái Minh phân bộ lúc, muốn bắt đi chính mình Vương Trường lão, lần thứ hai thì là lúc này cái này cái người quần áo đen tập sát.

Điều này làm cho Sở Lâm không khỏi hơi neho lại mi mắt, từ trở về ngoại viện sau khi, chính mình dường như cũng không có đắc tội người nào, hơn nữa ở ngoại viện, duy nhất có quá chính diện xung đột địch nhân, chính là Kiếm Phong Minh.

"Thật tò mò muốn giết ta là người nào." Sở Lâm tiến lên, muốn đem người quần áo đen mặt nạ bắt lại tới.

Nhưng mà lúc này, một đạo khác tâm thần hãn run lên lực lượng tự thân sau đánh tới, làm cho hãn không được không vui tốc độ tránh né.

"Phốc!"

May là đúng lúc phát hiện, cái kia Đạo Lực số lượng lại nhanh như thiểm điện, Sở Lâm nhưng vẫn bị dư uy chấn động phải ngực nhất buồn bực, phun ra một búng máu tới .

"Huyền Võ Cảnh ?"

Giương mắt nhìn lại, một đạo có chút cầu lũ thân ảnh lặng yên không hơi thở xuất hiện ở trước người cách đó không xa, đồng dạng che lấy khuôn mặt, cũng nhìn không ra là cái gì dung mạo .

Thân ảnh chậm rãi đi tới, ở đã kinh chết hết hắc y nhân trên người nhìn lướt qua, tựa hồ có hơi ngoài ý muốn ở khẽ tiếng, nhưng không nói chuyện, mà là tiếp tục giơ tay lên vung lên, một đạo kinh khủng tập kích lần nữa đánh về phía Sở Lâm .

"Thảo!" Sở Lâm rống lên một thân, đem hết toàn lực né tránh đi, mới vừa thừa nhận rồi một kích dư uy, hắc ngũ tạng lực phủ đã chịu đựng đến rung mạnh, thân thể cũng đã trọng thương, lúc này động tác tự nhiên cũng chậm chậm một ít .

"Àm!"

Sở Lâm cả người bị đánh phi, rơi trên mặt đất trợn kéo hơn 10m mới dừng lại, lớn như vậy trên đất trống, lưu lại một đứng hàng sấm nhân vết máu .

Lần đầu tiên Sở Lâm cảm nhận được một sâu đậm không còn chút sức lực nào, đối mặt Huyền Võ Cảnh, chính mình cư nhiên không có một tia sức đánh trả, uể oải cùng đau đớn làm cho Sở Lâm như muốn ngất, đã hoàn toàn không bò dậy nổi .

"Đạp đạp . . ."

Thân ảnh chậm rãi hướng về Sở Lâm đi tới, xuyên thấu qua miếng vải đen, Sở Lâm có thể cảm nhận được cặp mắt kia chữ trong coi thường .

Thập bộ bên ngoài, thân ảnh dừng lại, chậm rãi nâng lên một chương, hướng về Sở Lâm đánh tới, một kích này, phải giết!

Cường đại công kích làm cho không khí trở nên cực nhanh lưu động, gió dường như lưỡi dao vậy thổi qua Sở Lâm gò má, chảy ra từng đạo tơ máu .

"Muốn chết phải không ?" Đón lạnh thấu xương cuồng phong, Sở Lâm gian nan ngẩng đầu, nhìn đạo kia công kích thần tốc trong tầm mắt thả đại .

Nhưng mà, nhưng vào lúc này, một đạo thân ảnh màu lam lại đột ngột xuất hiện ở phía trước, thiếu nữ dung nhan xinh đẹp mang theo một quyết tuyệt, trong con ngươi xinh đẹp mơ hồ chứa lấy chút Hứa Tinh oán hận .

Nhìn tầm kia có chút thê mỹ mặt cười, Sở Lâm bỗng nhiên ý thức được thiếu nữ ý đồ, ngay cả đối mặt tử vong lúc cái loại này bình tĩnh không lay động nội tâm vào lúc này đều nhất thời nhắc lên một hồi phong ba cùng cực kỳ bi ai .

Sau một khắc, vô tận quang mang đem thiếu nữ nhu nhược thân thể mềm mại bao phủ .

"Không được! !"

Sở Lâm lạc giọng kiệt lực kêu lấy, tròng mắt đen nhánh cực nhanh bò đầy tơ máu .

Tỉ tách . . .

Hào quang rơi xuống, vài giọt nóng bỏng tiên huyết tích lạc ở Sở Lâm trước người, khó khăn đánh lấy đầu, thiếu nữ trương lấy hai cánh tay, thay hắc đồ được một kích này, xinh đẹp khuôn mặt trắng bệch như tờ giấy, không có một chút huyết sắc .

"Tại sao ?" Gắn trong gang tấc khuôn mặt làm cho Sở Lâm trong lòng một hồi quặn đau, kinh ngạc nhìn hỏi, hắc hoàn toàn không có dự liệu được ở đối mặt mình một kích trí mạng thời điểm, Lam Linh Nhi cư nhiên hội dùng chính mình nhu nhược thân thể mềm mại, phản đầu quên mình bảo hộ hắc .

Lam Linh Nhi mạnh mẽ chống lấy đôi mắt, nhìn Sở Lâm, thê mỹ trên mặt lộ ra một tia thỏa mãn .

"Sở Lâm, mới gặp gỡ lúc, ta là ngoại viện đệ tử, mà ngươi chỉ là đệ tử tạp dịch, vốn nên là cao cao tại thượng ta, lại bị ngươi cứu, khi đó, ta còn không biết tên của ngươi ."

"Về sau, Kiếm Phong Minh ban bố đối với ngươi treo giải thưởng, ta lại tìm không được chỗ ở của ngươi, không cách nào báo đáp ngươi đối với ơn cứu mệnh của ta . Săn bắn kết thúc, ta điều tra tất cả liên quan tới tin tức của ngươi, lại nghe nghe thấy ngươi bị Dư Tu truy sát . . ."

"Không biết bắt đầu từ khi nào, cái bóng của ngươi liền không ngừng xuất hiện ở đầu óc của ta, lái đi không được, nội tâm của ta, tràn ngập đối với ngươi hồ thẹn . Nếu như không phải là bởi vì ta, ngươi sẽ không đắc tội Kiếm Phong Minh . . ."

"Nhưng là ngươi lại trở lại rồi, lấy khiếp sợ ngoại viện thiên phú trở về . Ta chợt phát hiện, ta đã kinh thích ngươi, thích đến tự ta đều không biết chút nào ."

Lam Linh Nhi phảng phất đắm chìm trong một ít trong ký ức, chậm rãi nói lấy, nước mắt cùng máu tươi của nàng cùng nhau tích lạc .

Sắc mặt lần thứ hai tái nhợt vài phần, thiếu nữ nhu nhược thân thể đã kinh không chịu nổi, chậm rãi đổ xuống xuống, rơi vào Sở Lâm trong lòng .

"Cái này, coi như là ta báo ân cứu mạng của ngươi chứ ?" Trán rử xuống Sở Lâm trên vai, chút nào không có chút máu môi nhẹ nhàng ghé vào Sở Lâm bên tai, âm thanh nhỏ bé, thẳng đến tiêu thất .

"Linh Nhi . . ." Sở Lâm ở sâu trong nội tâm không rõ xúc động lấy, nhân thần chẳng biết lúc nào đã biến được ôn nhu .

Nhưng mà lúc này, cái kia tập sát thân ảnh lần nữa hướng về Sở Lâm phát động cường đại công kích!

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 70: Mạch nước ngầm

Khiếp người công kích đem không khí chấn động được cực nhanh truyền lưu, mãnh liệt phong áp làm cho Sở Lâm hầu như không ngóc đầu lên được .

Cảnh giới kém, giống như hồng cầu!

Phong áp hơi thổi bay trên trán phát sao, xóc xếch tung bay lấy, nhìn trong lòng trắng bạch thể mỹ khuôn mặt, huyết hồng màu sắc chậm rãi đóng đầy Sở Lâm song đồng, trong lòng kịch liệt quặn đau làm cho hắn hầu như quên mất cái kia gần lột bỏ đầu hắn đầu lâu Phong Nhận .

"Ai . . ."

Đột ngột, một đạo già nua thờ dài tự không trung yếu ớt truyền đến .

Sau một khắc, kinh khủng uy áp bỗng nhiên đánh xuống, có thể dùng tập sát Sở Lâm thân ảnh trong sát na dừng bước .

Hư không hơi vận vẹo, đã kinh trực bức Sở Lâm đỉnh đầu công kích vô căn cứ tiêu tán, mà lực lượng nhu hòa theo tới, phảng phất có lấy kỳ hiệu một dạng làm cho Sở Lâm hai mắt chậm rãi trở nên thanh tỉnh một ít, khôi phục vài tia thần trí .

Tập sát Sở Lâm thân ảnh bỗng nhiên dừng lại thân ảnh, quả đoán buông tha tiếp tục công kích, bầu trời truyền tới cái kia cổ uy áp làm cho hắn hoàn toàn không dám mọc lên lòng kháng cự, thậm chí ngay cả lui trốn cũng không dám .

"Trở về nói cho hắn biết, có vài người, không động được ." Thanh âm già nua chậm rãi truyền đến, giống như phía chân trời tiếng sấm một dạng, làm cho tập sát người cả người chấn động, đã về mặt mồ hôi lạnh, hắn tự nhiên biết, đối phương trong giọng nói cái kia "Hắn" là chỉ phái chính mình tập sát Sở Lâm người.

Ngôn ngữ rơi xuống đồng thời, tập sát người cũng là lặng yên lau mồ hôi lạnh, xem ra vị cao thủ này cũng không tính muốn tánh mạng mình .

"Cút." Theo phía chân trời truyền đến chậm dềng đặc quát nhẹ, tập sát thân ảnh đầu tiên là cứng đờ, sau đó như được đại xá xoay người chạy trốn rồi đi .

Nhìn một màn này phát sinh, Sở Lâm trong lòng hoảng sợ, không nghĩ tới một cái Huyền Võ Cảnh cao thủ, liền như thế bị một đạo uy áp dọa cho đi!

Ngẩng đầu nhìn phía bầu trời, chỉ thấy mây thư mây quyền, ánh nắng tươi sáng, tìm không được chút nào vết tích, điều này cũng làm cho Sở Lâm càng thêm chấn động với vị này lão nhân thần bí thực lực kinh khủng .

Trầm mặc một lúc lâu, Sở Lâm hướng về bầu trời chấp tay, nói cảm tạ : "Đa tạ tiền bối cứu giúp!"

"Tạ ơn thì không cần . Ngay cả có không, nhiều đến Thiên Xu Các đi một chút . Vũ Viện, cũng không giống như mặt ngoài như vậy bình tĩnh a . . ."

Phía chân trời, vang lên một đạo than nhẹ, thanh âm chậm rãi từ gần tới xa, thẳng đến tiêu thất .

Sở Lâm nhỏ bé nhũn mày tiêm, thì thào một tiếng : "Thiên Xu Các ."

Lúc trước Tam đại trưởng lão từng nói qua, ngày nào nhớ báii bọn họ vì sự thời điểm, phải đi Thiên Xu Các tìm bọn hắn .

Mà hôm nay vị này lão nhân thần bí, cũng nói lúc rảnh rồi đến Thiên Xu Các đi một chút, mà hắn cuối cùng câu nói kia, phảng phất cũng tiết lộ lấy có

chút không muốn người biết tin tức .

Trong khoảng thời gian ngắn, không ít nổi bất khoản xoay quanh ở Sở Lâm trong lòng .

Một ngày liên tiếp gặp phải hai lần tập sát, đây cũng quá trùng hợp chứ ? Mà mọi người đều biết, Tam đại trưởng lão đều vô cùng ưu ái về, vẫn còn có người dám xuống tay với chính mình, cái này cũng có chút không thể tưởng tượng nổi .

Vũ Viện, tựa hồ thực sự tựa như lão nhân thần bí nói như vậy, không hề giống mặt ngoài như vậy bình tĩnh, thịnh vượng phồn vinh bề ngoài phía dưới, phảng phất Tiềm Tăng lấy một cuộn trào mãnh liệt mạch nước ngầm, vận sức chờ phát động .

...

Ở phụ cận tìm gian khách sạn, Sở Lâm ở tiểu nhị cùng chương quỹ ánh mắt khác thường trung, ôm Lam Linh Nhi mở căn phòng khách, Lam Linh Nhi không có đã biết vậy nghịch thiên năng lực khôi phục, lúc này đã hơi thở mong manh, cực kỳ suy yếu .

Êm ái đem thiếu nữ nhu nhược thân thể mềm mại để xuống trên giường, Sở Lâm lấy ra một cái bình sứ tinh xảo, xóc lên nắp bình, một nồng nặc nhu cùng khí tức nhất thời tràn ngập cả phòng .

"Linh Dịch cải tử hoàn sinh, nhất định có thể cứu tốt nàng ." Sở Lâm hít một tiếng, đem bình sứ đưa đến Lam Linh Nhi tái nhợt cặp môi thom gian, hơi chút nghiêng, một luồng Linh Dịch chậm rãi hướng về Lam Linh Nhi khoe miệng chảy tới .

Trọng thương bên trong, Lam Linh Nhi đôi môi đóng chặt lấy, Linh Dịch tuyệt đại bộ phận đều thuận theo khoe môi tích lạc trên mặt đất, chỉ có cực ít bộ phận mới rót vào Lam Linh Nhi trong miệng .

Nhưng mà, Sở Lâm động tác chẳng những không có đình chỉ, ngược lại đem miệng bình càng thêm nghiêng về vài phần .

Một màn này, nếu là bị người biết hàng chứng kiến, sợ rằng đều muốn không nỡ nói không ra lời, đau lòng như óc mà hô to "Phung phí của trời".

Ở linh dịch tẩm bổ dưới, Lam Linh Nhi trên mặt đẹp khôi phục rất nhanh một chút hồng nhuận .

"Đây là . . ." Vô lực mở mắt ra, Lam Linh Nhi nhìn gần trong gang tấc thiếu niên, cũng không biết có phải hay không nhớ lại lúc trước nói lời nói kia, trên mặt đẹp lại hồng nhuận vài phần, suy yếu tiếng hô : "Sở Lâm. . ."

"Linh Dịch hữu hiệu ." Thấy trong lòng thiếu nữ tỉnh lại, Sở Lâm sắc mặt vui vẻ, tức thì lại muốn hướng về Lam Linh Nhi mềm mại bờ môi ngược lại Nhập Linh dịch .

"Đừng. . ." Nhưng mà Lam Linh Nhi lại đem đầu đừng hướng về phía một bên, nhẹ giọng nói : "Cái này Linh Dược, nhất định rất trân quý đi. Sở Lâm, ta có thể chính mình khôi phục, chớ vì ta lãng phí linh dược ."

Thanh âm êm ái trung, cất dấu nhẹ nhẹ cảm động, Lam Linh Nhi khẽ nhắm lấy đôi mắt đẹp, lông mi thật dài rung động nhẹ nhẹ, tiết lộ lấy thiếu nữ lúc này có chút xóc xếch tâm tư .

Linh Dược chi trân quý, nàng sao không biết ? Đây chính là hết thầy Vũ Tu đều đủ để trở nên điên cuồng hàng bán chạy, liền liên trưởng lão viện những thứ kia trưởng lão đều vót đến nhón cả đầu muốn lộng một ít Linh Dược, lại cầu chi mà không được.

Cảm thụ lấy trong cơ thể thần tốc tẩm bổ lấy vết thương ôn nhuận linh lực, ấm áp nước mắt tự Lam Linh Nhi linh động hai tròng mắt gian lạnh yên chảy ra, trân quý như vậy Linh Dược, Sở Lâm cư nhiên dùng để cứu trợ nàng .

"Linh Nhi, nếu như không có Linh Dược Ôn Dưỡng, thương thế của ngươi rất khó khôi phục như lúc ban đầu ." Sở Lâm khuyên bảo một tiếng, lại chứng kiến thiếu Nữ Kiền non giữa môi mấp máy một quật cường, không khỏi có chút lắc đầu bất đắc dĩ, sau đó giả vờ một bộ dọa người đáng vẻ, nói : "Đến lúc đó, một phần vạn ở ngươi bằng cơ ngọc cốt trên người, lưu lại điểm cái gì dấu vết, há không đáng tiếc ?"

Quả nhiên, thoại âm rơi xuống, thiếu Nữ Kiền thân thể hơi run một chút run rẩy, hô hấp cũng gấp thúc thêm vài phần, chẳng qua vẫn như cũ có chút quật cường đừng lấy mặt cười .

"Nếu như Linh Dược không thể để cho ngươi khôi phục như lúc ban đầu, ta đây muốn nó có ích lợi gì ?"

Tiếp theo lấy, thiếu niên dứt khoát thanh âm làm cho Lam Linh Nhi theo bản năng quay đầu lại, mà giờ khắc này, chỉ thấy Sở Lâm bỗng nhiên ngửa đầu đem Linh Dịch rưới vào trong miệng, sau đó hai tay cực nhanh mà ôm lấy Lam Linh Nhi mặt cười, môi dày đối với lấy cái kia mềm mại tron nhắn hai bên môi mềm bao trùm xuống .

Àm!

Lam Linh Nhi đầu trong nháy mắt trống rỗng, tròng mắt như nước trong veo thông suốt trọn đại, mê người sống mắt trở nên có chút mê loạn, thiếu niên cái kia dày ấm áp xúc cảm làm cho nàng cả người đều không khỏi mềm nhũn, có chút tê dại mà ngồi phịch ở Sở Lâm trong lòng .

Tĩnh thuần linh lực thuận theo bốn cánh hoa ẩn ở chung với nhau môi, từ Sở Lâm trong miệng truyền vào chuyển vận đến Lam Linh Nhi trong cơ thể, vết thương cả người ở nơi này một sát na cực nhanh khôi phục lấy, bờ cảm giác nhột làm cho Lam Linh Nhi nhìn không được nhẹ nhàng giãy dụa lấy thân thể

mềm mại .

"Tê . . ." Sở Lâm cả người chấn động, trong lòng cái kia non mềm dường như như rắn nước thiếu nữ nhẹ nhàng vụn vụn, cái kia ấm áp mềm mại xúc cảm, kém chút làm cho hắn không có không cảm được, lập tức trong mũi hung hăng hấp một hơi .

Nhưng mà, làm cho Sở Lâm càng thêm cả người nóng ran là, cái này một hơi hấp, lại tất cả đều là trong lòng thiếu nữ cái kia không u như lan mùi thơm của cơ thể, trong lúc nhất thời trêu chọc lấy Sở Lâm tâm thần, giống như giống như bị chạm điện, làm cho Sở Lâm đầu khớp xương tê rần .

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 71: Trận Văn Các

"Ừ..."

Cùng lúc đó, thiếu nữ cũng là khẽ hừ một tiếng, ánh mắt trở nên càng thêm mê ly vài phần, thẹn thùng đỏ ửng nhất thời đóng đầy gương mặt .

"Sở Lâm ..." Cảm nhận được trước người thiếu niên càng ngày càng trầm nặng thờ hào hển, cùng với chậm rãi khô nóng lên nhiệt độ cơ thể, Lam Linh Nhi nhin không được có chút kinh hoàng thờ nhẹ ra tiếng .

Sở Lâm bỗng nhiên phục hồi tinh thần lại, theo mặc dù lập tức ý thức được chính mình thất thố, trên mặt hơi đỏ lên, nhanh lên đứng dậy, lúng túng sờ lỗ mũi một cái, trong lúc nhất thời cũng không biết nên chút cái gì, chỉ phải đứng ở một bên lúng túng nhìn ngoài cửa sổ .

Mà Lam Linh Nhi, quay chung quanh thân nhân hơi ảm bỗng nhiên tiêu tán, phương tâm trong khoảng thời gian ngắn lại có chút thất lạc, hơi rừ lấy trán, mười cái mảnh khảnh ngón tay ngọc có chút không an phận mà giao nhau cùng một chỗ .

Gian phòng rơi vào một trận trầm mặc, cũng rơi vào một hồi xấu hổ .

"Cái kia, Linh Nhi ... Vừa rồi, xin lỗi ." Hồi lâu sau khi, Sở Lâm mới thực sự chịu không nổi cái này không nói dây vò, cắn răng nói tiếng, dù sao cũng là chính mình không đứng, Sở Lâm đã làm tốt bị trách mắng chuẩn bị .

"Cám ơn người, Sở Lâm ." Nhưng mà, Lam Linh Nhi cũng không có trách cứ Sở Lâm ý tứ, ngược lại mềm nhẹ địa đạo tiếng cảm ơn, một đôi Thu Thủy một dạng con người nhìn phía Sở Lâm, mê người sáng mắt bên trong mơ hồ còn mang theo vẻ thẹn thùng .

Ngó lấy thiếu nữ như vậy sờ sờ động lòng người đáng đáp, Sở Lâm không khỏi đối với mới vừa sự tình càng thêm áy náy vài phần, cười mĩa lấy nói : "Nếu như không đem người cái này đại mỹ nữ hoàn hoàn chỉnh chỉnh chữa cho tốt, ngoại viện những thứ kia Sài Lang Hồ Báo, còn không đem ta cho ăn sống rồi ?"

"Chỉ người nói nhiều ." Nhìn Sở Lâm tận lực lộ ra một bộ thần sắc sợ hãi, Lam Linh Nhi nhin không được khẽ cau một cái câu, sau đó cũng là phảng phất nghĩ tới chút cái gì, giọng nói nhất chuyển, trở nên có chút thẹn thùng : "Sở Lâm, ta lúc trước nói lời nói kia, là thật . Ta thích người, là thật ..."

Sở Lâm đầu lông mày vì vì nhất thiếu, Lam Linh Nhi lời nói làm cho hắn trong khoảng thời gian ngắn cũng không biết nên cái gì, không thể làm gì khác hơn là giữ yên lặng, bầu không khí lần nữa lâm vào quỷ dị tĩnh mịch .

Lúc trước Lam Linh Nhi dứt khoát lấy mệnh tướng hộ tống lúc nói ra những lời này lúc, Sở Lâm liền đã biết Lam Linh Nhi tâm ý, chỉ là có lẽ là bởi vì Tô Thiên nguyên nhân, để trong lòng hắn không dám mau như vậy tiếp thu một nữ nhân khác, mặc dù Lam Linh Nhi liệu mình cứu giúp, làm cho hắn hết sức cảm động .

Lam Linh Nhi nhìn Sở Lâm đáng vẻ trầm mặc, phương tâm một lai do địa một hồi mất trật tự, tựa hồ có một ít dự cảm bất hảo, trong mắt đẹp không tự chủ nổi lên mờ mịt hơi nước, mềm mại khoe môi hơi xuống phía dưới uốn cong, móc lấy một cực kỳ ủy khuất thần sắc .

"Ồ gia hương của ta, có một cô nương, chờ ta trở về ." Thiếu nữ bộ dáng này, thực sự khiến người ta có chút không nở, Sở Lâm cuối cùng nhin không được mở miệng nói .

"Có thể cho người khiên trang quai đồ nữ, nhất định rất ưu tú đi..." Lam Linh Nhi thân thể mềm mại khẽ run lên, thì thầm nói lấy, sau đó mặc dù có chút quật cường nhẫn nhịn, nước mắt lại như cũ không tự chủ chảy xuống dưới, chính cô ta đều chưa từng biết, một ngày nào đó, chính mình cư nhiên sẽ thích một người đàn ông đưa bé, như vậy như vậy thích .

Nhìn Lam Linh Nhi trong nháy mắt trở nên tiều tụy rất nhiều khuôn mặt, Sở Lâm nội tâm cũng là không khỏi một hồi đau đớn, chỉ là trong đầu Tô Thiên kiều tiểu thân ảnh không ngừng hiện lên, không thể làm gì khác hơn là trong bụng hầy còn thờ dài một tiếng .

Nửa canh giờ, liền như thế ở trầm mặc bên trong vượt qua, bên trong căn phòng, yên lặng đến có chút đáng sợ .

Nhìn về mặt lưng túng Sở Lâm, Lam Linh Nhi dần đầu phá vỡ cục diện bế tắc, trên mặt đẹp cư nhiên lộ ra vài tia tiếu ý, nói : "Sở Lâm, coi như nàng lại ưu tu, ta cũng sẽ không bỏ qua ."

"Ây..." Cái này ngược lại có chút ngoài Sở Lâm dự liệu, ngăn người, sau đó cũng là bất trí khả phủ cười cười, chứng kiến Lam Linh Nhi khôi phục lại, Sở Lâm nội tâm cũng là buông lỏng không ít .

Sau đó, hai người đều là phân biệt tắm rửa một cái lần, đem trên người trần ngập vết máu y phục đổi, liền rời đi khách sạn, thẳng đến Trần Văn Các đi .

Sở Lâm tới Hồng Vũ thành mục đích, bản chính là định đi Trần Văn Các mua chút điều trần tài liệu .

"Trần Văn Các đều là bán điều trần tài liệu, chỉ có bình thường chỉ có Điều Trần Sư mới thích nhất đến nơi đây đi dạo ." Trên đường, Lam Linh Nhi chớp động lấy xinh đẹp đôi mắt, tò mò nhìn về phía Sở Lâm : "Lẽ nào, người là Điều Trần Sư ?"

"Linh Nhi, Điều Trần Sư là nhiều lần khan hiếm chức nghiệp, người cũng không phải không biết ." Sở Lâm bất trí khả phủ nở nụ cười một tiếng, tiếp tục đi về phía trước .

Rất nhanh, rất xa, Trần Văn Các lầu các liền đã xuất hiện tại trong mắt của hai người .

Trần Văn Các chính là Hồng Vũ thành một nhà cực kỳ cường đại thế lực, truyền thuyết bên ngoài phía sau có một cái cực kỳ khổng lồ Điều Trần Sư đoàn đội chống đỡ, đối với cái này thế lực, ngay cả không ít Vũ Viện trưởng lão đều đối kỳ vô cùng khách khí, lễ nhượng cực kì .

Trần Văn Các là một cái tổ chức buôn bán, chỉ làm một ít cùng điều trần có liên quan giao dịch, cũng chính là bởi vì bên ngoài hộ khách đoàn thể tính đặc thù, lúc này tuy là ban ngày, Trần Văn Các cửa lại ngoại trừ hai hàng vệ binh bên ngoài, hầu như không có người nào đang đi, trước cửa có thể giăng lưới bắt chim .

Ở hai hàng vệ binh cảnh giác nhìn soi mói, Sở Lâm cùng Lam Linh Nhi khẽ vai bước vào Trần Văn Các đại môn .

Nhất nhập môn trung, một ôn nhuận mát mẻ cảm giác trong nháy mắt bao vây ở tại Sở Lâm toàn thân, nguyên bản ở bên ngoài cái kia cổ khô nóng cư nhiên dường như bị rút ra một dạng trong nháy mắt tiêu thất .

Cùng lúc đó, Sở Lâm còn cảm giác được có mấy đạo mật mờ lực lượng ở trên người mình thần tốc đảo qua .

"Trần Văn Các thế lực, không thể khinh thường ." Sở Lâm mắt phải không được dấu vết hiện lên tinh mang, Thái Hư Chi Nhãn dưới sự vận chuyển, từng đạo quỹ dị Phù Văn liền tất cả đều xuất hiện tại đây trước mắt, những thứ này Phù Văn nhìn qua Sinh huyền khó hiểu, khí tức cổ xưa không ngừng lưu chuyển lấy .

"Vị này thiếu gia cùng tiểu thư, có cái gì cần sao?" Một cái phủ sườn xám nữ tử lay động lấy thon dài chân trắng đi lên, cung kính hướng về Sở Lâm cùng Lam Linh Nhi hơi cúi cung, xem như là có vài phần tương mạo trên mặt mang theo chức nghiệp nên có lễ phép tính tiểu dung .

Trong lòng đối với Trần Văn Các phục vụ gặt đầu, Sở Lâm từ trong tay áo lấy ra nhất Trương Thanh đơn, đưa tới, nói : "Dựa theo trong danh sách vật phẩm, mỗi dạng cần thập phần ."

"Được, cũng xin thiếu gia chờ ." Cung kính tiếp nhận danh sách, vị nữ tử này lần nữa hướng về Sở Lâm hơi cúi cung, rồi sau đó mới đưa ánh mắt đặt ở danh sách trên .

Ánh mắt ở trên danh sách viết vật phẩm từng cái đảo qua, nữ tử trên mặt chậm rãi nhiều hơn vẻ khiếp sợ, không được dấu vết quét mắt Sở Lâm, nhãn thần bên trong có chút ít vẻ kinh nghi .

Ở Trần Văn Các trà trộn nhiều năm, nữ tử liếc mắt liền có thể nhìn ra cái này Trương Thanh đơn trên vật phẩm, là dùng để điều vẽ một loại tương đối hiếm thấy trần pháp tài liệu .

Lẽ nào trước mắt cái này trẻ tuổi tên, sẽ là Điều Trần Sư ?

Nữ tử nghi ngờ trong lòng, biểu hiện ra cũng là cực kỳ lễ phép mỉm cười lấy nói : "Những vật phẩm này đều là khá cao cấp điều trần tài liệu, cần chúng ta điều trần đại sư Ngô quyền tự mình xem qua, mới có thể đối ngoại tiêu thụ, mong rằng thiếu gia nhiều hơn nữa chờ khoảng khắc ."

Nhìn nữ tử chậm rãi sắc mặt ngưng trọng, Lam Linh Nhi đôi mắt đẹp không được dấu vết quét mắt bên người về mặt bình tĩnh thiếu niên, hần chẳng lẽ thật là Điều Trần Sư chứ ?

Chương 72: Điều Trần Sư sát hạch

Sở Lâm ánh mắt quét nhẹ, sườn xám nữ tử từ đầu tới cuối duy trì lấy lễ phép tính mỉm cười, cùng với cái kia trung cầu đồng ý khiêm nhường giọng nói, làm cho trong lòng hắn lần nữa cảm thấy một chút Trần Văn Các kỳ hạ chức nghiệp rèn luyện hàng ngày, cùng lúc trước ở Hắc Phong trấn nhỏ Tụ Bảo Các thời điểm gặp được mạnh mẽ nữ tử so ra, đơn giản là một cái trên trời một cái dưới đất.

"Ừ, không sao cả." Gật đầu, Sở Lâm cũng là trở về lấy mỉm cười.

Đạt được Sở Lâm đồng ý sau khi, sườn xám nữ tử thân thể hơi một bộ, xoay người đi tới đại sảnh một góc hẻo lánh, đẩy ra cửa đen nhánh, lách mình đi vào.

Đứng ở bên trong đại sảnh, Sở Lâm có chút nhàm chán quét một vòng hoàn cảnh chung quanh, Trần Văn Các không hề giống rất nhiều còn lại thể lực vậy cao điệu, lớn như vậy đại sảnh chỉ là đơn giản mà bố trí vài cái, cũng chẳng có bao nhiêu kim bích huy hoàng cảm giác, chỉ là ở xung quanh trên vách tường, mang theo mấy tấm Thư Họa.

"Tranh này có gì đó quái lạ." Sở Lâm nói thầm một tiếng, ánh mắt rơi ở trong đó một tấm Đồ Họa trên, Thái Hư Chi Nhân hơi chớp động, xuyên thấu qua mấy tầng phù văn che lấp, một ánh sáng nóng rực nhất thời phóng tới.

Mi mắt một hồi đầu đốn, Sở Lâm theo bản năng đột nhiên lui hai bước, xoa lấy mi tâm, trên mặt đầy hoảng sợ màu sắc, Thái Hư Chi Nhân, cư nhiên nhìn không thấu những bức họa này bản chất!

"Sở Lâm, người xảy ra chuyện gì?" Sở Lâm chợt động tác, ở an tĩnh trong đại sảnh có vẻ hơi đột ngột, không ít người đều ánh mắt quái dị mà nhìn lại, mà Lam Linh Nhi ánh mắt xung đảo qua, vẫn chưa phát hiện có cái gì kỳ lạ địa phương, cũng là nghi ngờ hỏi.

Vừa muốn nói, một đạo trung khí mùi hương phân thanh âm làm mất đi một bên truyền đến: "Tiểu hữu mới vừa sở quan vọng chi họa, chính là Tinh Nguyệt quốc trứ danh Huyền Giai Họa Linh Sư sở trứ."

Ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy một người vóc dáng vĩ ngạn trung niên nhân chậm rãi hướng về đi tới bên này, hắn phủ một thân thanh sắc Cẩm Y, thêu lấy Xích Kim tiểu Long đai lưng gian, treo lấy một dải một ngắn hai khối Phụng Hoàng Ngọc, từ lúc phần bên trên, không khó nhìn ra trên người cao quý ý.

Trung niên nhân đi tới gần, lông mày rậm hướng về hai bên hơi hơi bên trên tà, lấp lánh hữu thần ánh mắt ở Sở Lâm cùng Lam Linh Nhi trên người đảo qua, cuối cùng dừng lại ở Sở Lâm trên người.

"Tiểu hữu mới vừa, hãy nhìn đến rồi vật gì?" Trung niên nhân cười ha hả nói lấy, nhìn phía Sở Lâm ánh mắt ở chỗ sâu trong mang theo vẻ mong đợi.

"Thứ cho tại hạ trí nhớ tồi, mặc dù muốn tổ bên ngoài bốn nguyên, lại bị một ít Trần Văn cách trở, không thu hoạch được gì." Sở Lâm chân chờ một chút, phát hiện trung niên nhân trên nét mặt cũng không có cái gì bất thiện, liền gật đầu, cân nhắc mấy lời nói sau, lễ phép nói.

"Chỉ có thể nhìn được Trần Văn ... Cái kia cũng rất tốt." Trung niên nhân gật đầu, tựa hồ đối với Sở Lâm đáp án sớm có dự liệu một dạng, thở nhẹ một cái, cũng là có chút thất vọng.

Nhàn nhạt nở nụ cười một tiếng, trung niên nhân trên mặt vẫn chưa biểu hiện ra cái gì chẳng đáng, thiện ý mà hướng về Sở Lâm gật đầu, cười tủm tỉm nói: "Họa Linh Sư, chính là Điều Trần Sư trong khác loại, bọn họ dưới ngòi bút chỉ họa, ngoại trừ Trần Văn bên ngoài, còn có Họa Linh Sư bản thân ý cảnh biến thành lực lượng ngưng tụ trong đó. Sơ khai Thiên Nhân Điều Trần Sư, rất ít năng chứng kiến cái kia cổ ý cảnh lực lượng."

"Họa Linh Sư, ý cảnh lực lượng." Sở Lâm đầu lông mày nhẹ nhàng khui một cái, hắn thuở nhỏ đọc lướt qua khá rộng, tự nhiên biết Điều Trần Sư trong khác loại tồn tại, nếu như chiếu lấy trước mắt trung niên nhân nói đến, phía kia mới tự xem đến cái kia cổ nhiệt lưu lực, chẳng lẽ chính là làm bức họa này Họa Linh Sư ý cảnh sao?

"Tiểu hữu tuổi tác như vậy, không ngờ mở Thiên Nhân, trở thành Điều Trần Sư một thành viên, cũng có thể gọi là nhân trung Long Phụng a." Nhìn Sở Lâm còn trẻ tuổi khuôn mặt, trung niên nhân phủ lấy râu dài, cười nói.

Hắn không chút nào bởi vì Sở Lâm gian phác lấy trang bị mà có bất kỳ khinh thị, ở lâu địa vị cao lại thân là một thành viên trong đó chính hắn phi thường tinh tường, Điều Trần Sư đại thể đều là một đám không câu nệ tiểu tiết, thậm chí là lời thời lách thép người.

"Tiền bối quá khen." Hướng về trung niên nhân lễ phép tính mà chấp tay, Sở Lâm bình tĩnh khuôn mặt vẫn chưa bởi vì đạt được khen mà nhấc lên cái gì sóng lớn.

Một màn này, thật ra khiến trung niên nhân có chút hết ý âm thầm gật đầu, hắn đã gặp tuổi trẻ Điều Trần Sư, đại thể đều là vẻ mặt kiêu cuồng, coi như

chỉ là vừa mới mở ra Thiên Nhân, cũng là một bộ tài trí hơn người thái độ .

Sở Lâm bình tĩnh biểu hiện, làm cho hắn không khỏi dưới đáy lòng tò mò một cái thân phận của đối phương, bằng chừng ấy tuổi, như vậy tâm tính, hẳn phía sau sự phụ, sợ rằng nguy chứ ?

Mặc dù hiểu kỳ, nhưng trung niên nhân cũng không tính mạo muội mở miệng tìm hiểu, mà là thiện ý cười sau khi, đứng ở Sở Lâm bên cạnh, cùng nhau thưởng thức trên vách tranh chữ .

"Sở Lâm, người vừa rồi không trả lời người không phải Điều Trần Sư sao?" Bên tai vang lên Lam Linh Nhi hơi giận trách thanh âm, thiếu Nữ Kiều sản mà có chút tức giận biểu tình, làm cho Sở Lâm có chút lắc đầu bất đắc dĩ, cười đáp : "Còn chưa phải là sợ người yêu thích ta thích đến cang không pháp tự kèm chế ."

"Nhìn đem người đẹp đến ." Lam Linh Nhi tinh xảo mũi ngọc khẽ nhú một cái, kiều sảo đáng về có một phen đặc biệt ý nhị .

Cửa, vài cái vừa lúc đi tới thanh niên thấy như vậy một màn, nhất thời cứng lại rồi cước bộ, hầu đều là một hồi cuộn, nuốt lấy nước bọt, có chút không dòi mắt nổi .

"Thiếu gia ..." Lúc này, cái kia sùron xám nữ tử đã kinh lần nữa trở lại rồi, cầm trong tay lấy chính là mới vừa Sở Lâm cho nàng danh sách, đang muốn lúc nói chuyện, chứng kiến đứng ở Sở Lâm bên trên người đàn ông trung niên, nhất thời dừng lại chân, nhãn thần trở nên vô cùng cung kính, theo bản năng tiếng hô : "Các ..."

Nhưng mà, lời mới vừa ra khỏi miệng, đã thấy người đàn ông trung niên không được dấu vết lắc đầu, sùron xám nữ tử lập tức ngậm miệng lại, ánh mắt trở lại Sở Lâm trên người, tiếp tục nói : "Hậu viện đang tiến hành hoàng giai hạ đẳng Điều Trần Sư mà sát hạch, từ Ngô quyền đại sư tự mình chủ trì, cho nên tạm thời không cách nào xem qua phần này danh sách . Thiếu gia có thể hay không dòi bước ghé khách quý đợi ?"

"Điều Trần Sư sát hạch ?" Sở Lâm trong lòng hơi động, Điều Trần Sư cùng Luyện Dược Sư, đoán khí sư giống nhau, đều có lấy một cái tương đối quan phương phẩm cấp chứng minh, Điều Trần Sư chia làm Thiên Địa Huyền Hoàng bốn đại đẳng cấp, mà mỗi một đẳng cấp, lại chia làm thượng trung hạ ba bậc .

Muốn trở thành vạn người kính ngưỡng Điều Trần Sư, chỉ có đi qua quan phương sát hạch, mới có thể bị đại chúng sở thừa nhận, ở Tinh Nguyệt quốc, những thứ này sát hạch đều do điều trần nghiệp đoàn chủ trì .

Điều trần công hội là từ hứa hứa đa đa thế lực liên hợp tạo thành, tựa như cùng Hồng Vũ thành thuật sĩ hiệp hội, Trần Văn Các, Văn Vương Uyển liên đều là trong đó một thành viên . Cho nên, ở Tinh Nguyệt quốc, điều trần nghiệp đoàn tuyệt đối là Điều Trần Sư nhất quyền uy quan phương .

"Mỗi năm một lần Điều Trần Sư sát hạch, ngược lại có chút khó có được, chẳng biết có được không đi trước quan sát ?" Lúc này, người đàn ông trung niên nở nụ cười một tiếng, vừa hỏi lấy, một bên không được dấu vết hướng về sùron xám nữ tử nhú mày .

"Đương nhiên có thể ." Sùron xám nữ tử minh bạch ý của đối phương, tức thì cung kính gật đầu .

"Tiểu hữu, không ngại cùng nhau ?" Người đàn ông trung niên quay đầu nhìn Sở Lâm .

"Vậy liền đa tạ ." Sở Lâm thoáng lưỡng lự, gật đầu đáp, hắn còn chưa phải là một cái chân chính Điều Trần Sư, ở khắc Trần Văn trước, nếu là có thể chính mắt thấy Điều Trần Sư điều trần, cái đôi kia sau khi nhập môn cũng là rất có ích lợi .

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 73: Lăng Vân

Ở Hồng Vũ thành, Điều Trần Sư sát hạch một năm cử hành một lần, từ điều trần nghiệp đoàn một thành viên thuật sĩ hiệp hội, Trần Văn Các, Văn Vương Uyển Tam gia thế lực thay phiên tổ chức, mà năm nay thì vừa lúc đến phiên Trần Văn Các .

Ở cái kia sùron xám cô gái dẫn đường phía dưới, Sở Lâm cùng Lam Linh Nhi xuyên qua có chút mờ tối lối đi nhỏ, cùng vị kia người đàn ông trung niên cùng nhau đi tới một chỗ chừng mấy trăm thước vuông tiểu viện bên trong .

Tiểu viện chu vi, ngã xuống lấy vài cọng Ngô Đồng, cành lá rậm rạp kéo dài ra, che khuất ánh mặt trời, ở cái kia râm mát phía dưới, đưa thả lấy mấy hàng tọa ý, lúc này linh tinh mà ngồi lấy mấy cái thanh niên nhân .

Ở tiểu viện trung ương, đá cuội làm đẹp mà thành trên mặt đất, có một tòa không lớn không nhỏ đài cao, vài toà da hổ ghế dựa lớn vậy lấy đài cao mà thả, phía trên đều là ngồi lấy một vị niên quá bán bách lão già .

Ánh mắt nhàn nhạt đảo qua chu vi, Sở Lâm có chút kinh ngạc phát hiện lớn như vậy tiểu viện bên trong, những người này toàn bộ cộng lại cũng bất quá 20 số .

"Điều Trần Sur, cùng Luyện Dược Sur, đoán khí sư đặt song song vì đại lục cao quý nhất ba đại một trong những nghề, yêu cầu là vô cùng nghiêm khắc, cho nên, lớn như vậy Hồng Vũ thành, mấy triệu con dân bên trong, hàng năm tới tham gia thi, cũng chỉ có tầm sự mười mấy người mà thôi ." Tựa hồ thấy được Sở Lâm kinh nghi, người đàn ông trung niên cười giải thích .

"Nói vậy cái này tham gia thi mười mấy người trung, có thể chính là đạt được điều trần nghiệp đoàn công nhận, chỉ có một dừng đi ." Sở Lâm khinh thiêu đầu lông mày, cũng là cảm thán một tiếng .

" Không sai, dựa theo năm trước kinh nghiệm đến xem, mười mấy người này trung, có thể đi qua thi, sẽ không vượt lên trước năm cái ." Người đàn ông trung niên gật đầu nói lấy, sau đó ánh mắt ở Sở Lâm trên người dừng lại một chút, cười tủm tỉm nói : "Chẳng qua, cao thủ thường thường đều là khiêm tốn, có chút Điều Trần Sur sẽ chọn gia nhập vào điều trần nghiệp đoàn, mà có Điều Trần Sur, thì thích qua được Nhân Văn Dã Hạc sinh hoạt ."

Nghe lấy người đàn ông trung niên tựa hồ ý có hàm ý ngữ, Sở Lâm ánh mắt lóe lên, từ nghe thấy cùng nói đến xem, trước mắt cái này cái trung niên nhân cũng không người thường, hơn nữa suôn xám nữ tử dẫn đường gian, nhãn thần ở chỗ sâu trong khi thì lộ ra tôn kính ý, cũng chạy không khỏi Sở Lâm bén nhạy cảm giác .

"Có thể hấp dẫn Điều Trần Sur gia nhập vào trong đó, nghĩ đến điều trần nghiệp đoàn cho ra điều kiện vậy cũng xa xỉ đi ." Ánh mắt không được dấu vết ở trung niên nhân trên người dừng một chút, Sở Lâm bất trí khả phủ cười cười .

" Không sai, có thể trở thành điều trần công hội một thành viên, coi như chỉ là hoàng giai hạ đẳng Điều Trần Sur, ngoại trừ đạt được tương ứng thân phận huy chương bên ngoài, mỗi cái nguyệt còn có thể vô điều kiện hưởng dụng ngũ trăm kim tệ bổng lộc ."

"Không chỉ có như vậy, điều trần nghiệp đoàn còn có thể không định giờ mà tuyên bố một ít nhiệm vụ, nếu là có Điều Trần Sur lĩnh cũng hoàn thành, dựa theo nhiệm vụ đẳng cấp, có thể được tương ứng thưởng cho, vũ kỹ, đan dược, Trần Văn, binh khí, thậm chí là nữ nhân ."

Người đàn ông trung niên cười giải thích, ngôn ngữ bên trong hoặc nhiều hoặc ít mang theo chút giựt giây ý tứ hàm xúc, giống như Sở Lâm cái tuổi này là có thể mở ra Thiên Nhân, điều trần thiên phú đã tuyệt hảo .

Chẳng qua, người đàn ông trung niên lại cũng không biết, Sở Lâm có, có thể cũng không phải là cái gì Thiên Nhân, mà là so với cường hãn vô số lần Thái Hư Chi Nhân!

Hơn nữa, trước tham quan học tập bích họa lúc, Sở Lâm còn chứng kiến trong tranh Họa Linh Sư ý cảnh lực lượng .

Người đàn ông trung niên nếu như biết điều này nói, phỏng chừng thì không phải là như thế mặt mờ giựt giây .

Đang khi nói chuyện, ba người chạy tới lục ảm dưới mấy hàng trên chỗ ngồi, an tĩnh ngồi xuống .

Chứng kiến lại có người xuất hiện, vài cái đã kinh ngồi ở nơi này thanh niên nhân đều là nhìn lại, ánh mắt bên trong đều kiêu ngạo cùng vẻ khinh thường, đặc biệt ở Sở Lâm một thân giản phác trên mặt quần áo đảo qua lúc, vẻ khinh thường càng đậm vài phần .

Có thể ngồi ở nơi này, đều cũng có cơ hội trở thành Điều Trần Sur tiềm lực mầm móng, bởi Điều Trần Sur cao quý, mặc kệ bọn họ xuất từ gia tộc nào, cuối cùng kết quả thi như thế nào, đều đã là vô cùng được người tôn sùng .

Từ trước đến nay được người tôn sùng chính bọn họ, tự nhiên cũng là mình cảm giác hài lòng, phảng phất trời sinh tài trí hơn người một dạng, lấy loại này khinh miệt ánh mắt đối với người, cũng chẳng có gì lạ .

Chỉ là, khi bọn hắn tràn ngập ánh mắt khinh thường từ Sở Lâm trên người dời, rơi vào Lam Linh Nhi tinh xảo trên gò má lúc, nhãn thần nhất thời không tự chủ được trệ trệ, sau đó hiện lên là từng đạo kinh diễm màu sắc .

Không thể không nói, Lam Linh Nhi tuy là thay đổi một thân đối lập nhau giản phác lấy trang bị, vẫn như cũ giống như son chi hoa vậy xinh đẹp không gì sánh được, lúc này ngồi ở Sở Lâm bên cạnh, hơi vênh lên chân dài, làm cho một loại thiếu nữ căng thẳng cảm giác .

"Đẹp quá nữ hài a ..." Vài cái cao ngạo trong đám người tuổi trẻ, có người không được cảm khái nói .

"Bực này xinh đẹp, tưởng chừng như là nữ thần, chỉ tiếc, lại cùng một con heo ngồi chung một chỗ ." Trong đó còn có một cái mặc áo bào trắng người, ánh mắt lần nữa nhìn về phía Sở Lâm thời điểm, vô cùng khó chịu mà hừ một tiếng, giọng nói vô cùng không khách khí đem Sở Lâm tì dục là lợn .

Mà áo bào trắng người mở miệng sau khi, mặt khác một ít thanh niên nhân thì đều rút một cái đầu não, kiêng kỵ tại đây trên người quét mắt, không thèm nói lại .

Tựa hồ đối với tia mắt kia có cảm giác, Sở Lâm nhìn sang, đứng dịp thấy người nọ vẻ mặt cực kỳ miệt thị cùng khó chịu thần sắc, trong lòng không khỏi một hồi không hiểu, chính mình dường như cũng không có đắc tội hẳn chứ ?

Đang tò mò gian, đã thấy cái kia áo bào trắng người đã có thân hướng đã đi tới, đến rồi Sở Lâm trước mặt, hẳn giờ cao đầu, cư cao lâm hạ mắt lệ Sở Lâm, làm như mệnh lệnh một dạng mà nói : "Tiểu tử, ta chẳng cần biết ngươi là ai, cách xa nàng điếm."

"À?" Áo bào trắng thanh niên đột ngột ngôn ngữ, làm cho Sở Lâm sửng sốt một chút, sau đó thuận theo áo bào trắng thanh niên ý bảo liếc nhìn bên người thiếu nữ, trong bụng hiểu rõ vài phần, chân mày cũng theo đó nhíu một cái .

Đối mặt cái này đột ngột tràng cảnh, Lam Linh Nhi cũng là ngốc trệ khoảng khắc, nhưng sau đó phản ứng kịp, chứng kiến thanh niên đối với Sở Lâm một bộ cư cao lâm hạ dáng vẻ, trong mắt đẹp nhất thời lộ ra vài tia tức giận .

"Yêu điệu thực nữ, quân tử hảo cầu . Chẳng qua, tiểu tử, vị mỹ nữ này, ngươi không xứng với, tốt nhất đừng con cóc muốn ăn thịt thiên nga ." Không đợi Sở Lâm đáp lời, áo bào trắng thanh niên lại hãy còn mở miệng nói lấy, giọng nói như trước rất không khách khí .

Cách đó không xa vài cái thanh niên thấy như vậy một màn, đều là lộ ra ngoạ vị tiểu dung .

"Lăng Vân là Văn Vương Uyển huyền giai hạ đẳng Điều Trần Sư Vương Uy đại sư đệ tử, võ đạo tu hành thiên phú không làm sao, chẳng qua điều trần phương diện thiên phú cũng là tuyệt hảo, cũng là lúc này đây sát hạch có hy vọng nhất đạt được điều trần nghiệp đoàn công nhận người ."

"Cũng không biết cái kia nghèo kiết hủ lậu tiểu tử là ai, cư nhiên mang theo như thế xinh đẹp nàng cùng đi, cái này được rồi, bị Lăng Vân coi trọng, phỏng chừng phiền phức là không tránh được ."

"Mỹ nữ này thực sự quá đẹp, nếu không phải là Lăng Vân ở, ta đều hận không thể đi tới bắt chuyện . Chỉ tiếc bị Lăng Vân coi trọng, phỏng chừng đêm nay ... Ai!"

Vài cái thanh niên một bên thấp giọng nghị luận lấy, nhìn phía Sở Lâm, đều là lắc đầu thờ dài, mà nhìn phía Lam Linh Nhi xinh đẹp khuôn mặt, đều cũng có chút không tự chủ nuốt mấy đạo nước bọt .

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 74: Làm ngu ngốc, người rất thành công

Mấy người thanh niên nghị luận mặc dù nhỏ tiếng, nhưng Sở Lâm cùng áo bào trắng thanh niên đều là nghe được nhất thanh nhị sở .

Mà nhìn một màn này, ngồi ở một bên người đàn ông trung niên thì là trên mặt mang theo vài phần có chút hăng hái tiểu ý, vẫn chưa cửa ra, hẳn nhưng thật ra muốn nhìn một chút, Văn Vương Uyển lực mạnh tài bồi thiên tài cùng trước mắt cái này khiêm tốn tên Máo hăng hái, sẽ phát sinh như thế nào sự tình .

Sở Lâm nhàn nhạt quét hạ thân trước cái này là "Lăng Vân " thanh niên, đối phương một bộ cao cao tại thượng dáng vẻ cùng với bên ngoài không giải thích được ngữ, cũng là làm cho hắn trong lòng có chút khó chịu .

"Linh Nhi, ngày hôm nay khí trời ra sao?" Sở Lâm hai tay gối với não sau, lười biếng tựa ở phía sau ghế trên, nhìn bầu trời một chút, sau đó hơi nghiêng đầu, đối với lấy bên người thiếu nữ chuyện phẩm một dạng hỏi nói .

Sở Lâm chột ngôn ngữ, làm cho Lam Linh Nhi ngẩn ngơ, nhưng chứng kiến đối phương đáy mắt cái kia tia tiểu ý lúc, tức thì hiểu được, mềm mại cặp môi thom hơi mím một cái, khuôn mặt trắng nõn trên lộ ra một đạo nụ cười nhàn nhạt, nàng nụ đáp : "Ánh nắng tươi sáng, mây thư mây quyển, khí trời thật tốt ."

"Là a, khí trời thật tốt ." Sở Lâm tiếp tục tiếp lời tra, nở nụ cười một tiếng, sau đó chuyện cũng là bỗng nhiên nhất chuyện, hỏi hột liếc mắt Lăng Vân, tiếp tục nói : "Chỉ tiếc, thời tiết này khá một chút, đáng ghét con ruồi là thêm ."

"Ngươi!" Sở Lâm vừa nói xong, Lăng Vân sắc mặt nhất thời khó coi vài phần, ánh mắt lóe lên một tia lo lắng .

Cách đó không xa vài cái thanh niên vẫn quan tâm lấy bên này, chứng kiến Sở Lâm không chỉ có không nhìn thẳng Lăng Vân, còn dùng "Đáng ghét con ruồi" nhất từ, khinh phiêu phiêu đánh lại Lăng Vân cư cao lâm hạ ngôn ngữ, trong khoảng thời gian ngắn nhìn không được nhìn nhiều mấy lần cái này mặc giận phác thiếu niên .

"Ta đi, đủ cuồng a tiểu tử này, lại dám cùng Lăng Vân như thế nói ."

"Ta có dự cảm, tiểu tử này nhất định phiền toái, Lăng Vân ở Hồng Vũ thành nhưng là nổi danh khó làm, phía sau lại có Văn Vương Uyển chỗ dựa, mà tiểu tử ngay cả phủ đều như thế nghèo kiết hủ lậu, nhìn một cái chính là một một nghèo hai trắng ? Phan Tuấn!

Đắc tội Lăng Vân, vài cái thanh niên tựa hồ đã thấy Sờ Lâm kết cục, đều là lắc đầu nói lấy .

Cảm nhận được mấy đạo trần ngập lấy nghiền ngẫm cùng hài hước xem náo nhiệt nhân thần, Lăng Vân cảm giác trên mặt có chút không nhìn được, sắc mặt biến được càng thêm âm trầm, mấy trận xanh trắng biến ảo sau khi, hần sâu hấp một hơi, thần tốc đề xuống tâm khẩu tức giận, nét mặt biểu tình cũng thay đổi trở về khi trước cao ngạo .

Tay vừa lộn, đầu ngón tay nhiều hơn một tấm nhạ tấm thẻ màu xanh lục, quảng Sờ Lâm trước mặt ghé ngò, Lăng Vân trên mặt cao ngạo màu sắc càng đậm vài phần, khoe miệng cũng là móc lấy một đạo châm chọc, nói : "Tiểu tử, ta hiểu nghèo lòng người, người cũng không nhất định già bộ, đây là ngũ thiên kim tiền, đủ người ăn mặc không lo vài chục năm . Hiện tại biến, sau này đừng ... nữa quấy rầy vị mỹ nữ này, tấm thẻ này, sẽ là của người ."

Lăng Vân giọng nói không có một chút đề thấp, đang ngồi mấy vị khác thanh niên cũng nghe được nhất thanh nhị sở, trong lúc nhất thời mấy đạo nhân thần đều là nhìn sang .

Ở nơi này chút xem náo nhiệt nhân thần nhìn kỹ phía dưới, Sờ Lâm khom lưng, chậm rãi tự tay, nhấc lên tấm kia nhạ tấm thẻ màu xanh lục .

Nhìn Sờ Lâm động tác, mấy cái khác thanh niên ánh mắt cũng đều là trở nên có chút thương hại .

Chỉ có một bên người đàn ông trung niên khuôn mặt bình tĩnh, ánh mắt thâm thúy, chút nào nhìn không ra hần có cái gì tâm lý hoạt động .

"Hừ hừ, người nghèo chính là Ti Tien, trong mắt quả nhiên chỉ có tiền . Chỉ người loại này hèn mọn người nghèo, lại sao vậy xứng đôi tiền nữ một dạng nằng đàu?" Lăng Vân nhếch miệng lên một đạo tiểu ý, thật cao giương đầu lên, lần nữa cho thấy bộ kia cao cao tại thượng đáng về .

Nhân thần không được dấu vết nghiêng nghiêng, chứng kiến bên cạnh vị thiếu nữ xinh đẹp kia Thu Thủy một dạng con người nhìn thẳng lấy chính mình, Lăng Vân càng là nhìn không được cái đầu dài dương được cao hơn một ít, tựa hồ nhìn như vậy đi tới, là có thể đẹp trai hơn vài phần tựa như .

Nằm ở cực độ tự phụ dưới trạng thái Lăng Vân, cũng không có phát hiện Lam Linh Nhi đôi mắt đẹp ở chỗ sâu trong, đạo kia bưng bình đang nhìn ngu ngốc một dạng trâu tức .

"Ngũ thiên kim tiền, người xuất thủ thật đúng là rộng rãi a ." Một lần nữa ngồi thẳng người, Sờ Lâm thương thức vài cái trong tay thẻ xanh, làm như khen một dạng mà nói .

"Ngũ thiên kim tiền mà thôi, nhiều thủy mà thôi, bất quá đối với loại người như người nghèo . . ." Lăng Vân móc lấy khoe miệng, ưỡn ngực, vừa định mượn cơ hội phụ trợ mình một chút cao quý, nhưng mà lời mới vừa mới nói phân nửa, tiếp theo một màn lại làm cho cổ họng của hần phảng phất kẹt một dạng, tiếng hơi ngừng .

Chỉ thấy Sờ Lâm ngón tay nhẹ nhàng bắn ra, tạp phiến nhất thời bị ném ra...(đến) giữa không trung, tiếp theo lấy, hừ mà một đạo linh lực bắn nhanh mà ra, nóng ác linh lực giống như đao nhọn, đâm ở trên thẻ bài trong nháy mắt, "sát" tiếng liền truyền tới, mà cái kia nhạ tấm thẻ màu xanh lục, thì trong khoảnh khắc hóa thành bụi .

"Người ý gì ? Ngại không đủ tiền ?" Lăng Vân tại chỗ sắc mặt đại biến, đối với lấy Sờ Lâm quát hỏi một tiếng .

Đôi mắt quát hỏi, Sờ Lâm chỉ là dựng thẳng lên hai cây đầu ngón tay, sau đó, thiếu niên lãnh đạm tiếng như kim đâm kích thích lấy Lăng Vân tâm thần .

"Số một, tiểu gia ta không thiếu tiền ."

"Thứ hai, làm ngu ngốc, người rất thành công ."

Thoại âm rơi xuống, cách đó không xa vài cái thanh niên hai mặt nhìn nhau, cái này phủ mộc mạc thiếu niên, cuồng vọng được có chút vượt quá tưởng tượng!

Ngay cả thủy chung sắc mặt bình tĩnh người đàn ông trung niên đều hơi lóe lóe nhân thần, có chút ngoài ý muốn nhìn về phía Sờ Lâm, biết rõ Lăng Vân thân phận còn có thể như vậy cuồng vọng, thiếu niên này đến tột cùng là cái gì thân phận ?

Lăng Vân sắc mặt lúc trắng lúc xanh, bị Sờ Lâm lời nói tức giận đến ngực chập trùng kịch liệt, hận không thể lập tức tìm người làm thịt đối phương, chỉ là, ngại vì tại chỗ còn có mấy vị thế hệ trước Điều Trần Sư, hần cũng không có thể quá khuyết điểm hình thái, trước không thể làm gì khác hơn là cắn răng, đem tức giận mạnh mẽ nuốt về trong bụng đi .

"Tiểu tử, người tốt!" Ánh mắt lóe lên một tia phần hận màu sắc, hung ác nham hiểm mà quét mắt Sờ Lâm, Lăng Vân hừ một tiếng, xoay người lui về đến chỗ ngồi của mình trên .

"Thực sự là buồn chán ." Thấy Lăng Vân lui về, Sờ Lâm bĩu môi .

Hần thật là không có nghĩ đến đến xem cái Điều Trần Sư sát hạch, kết quả không giải thích được gấp gờ thứ ngu ngốc này, vừa lên tới đã nói chút không giải thích được, đặc biệt bộ kia cao cao tại thượng, tự giác tài trí hơn người sắc mặt, thật sự là khiến người ta có chút không dám khen tặng .

Chúng kiến Sở Lâm bắt đắ dĩ bĩu môi bộ dạng, Lam Linh Nhi mặt cười mọc lên nụ cười thân nhiên, trong veo như nước sóng mắt nhẹ nhàng lưu chuyển, trước mắt vị này đối đắ dĩch nhân cuồng ngạo không kềm chế được Sở Cuồng Nhân, luôn là đẹp trai khiến người ta nhĩn không được tim đập thĩnh thĩch .

"Lăng Vân, là Văn Vương Uyển Vương Uy đệ tử . Ngươi như thể bác mặt mũi của hắ, không sợ hắ đối với ngươi sinh lòng oán hận sao?" Người đàn ông trung niên liếc mắt một lần nữa ngồi trở lại tọa ỷ Lăng Vân, đối với Sở Lâm nói .

"Bình đến tướng đồ, nước đến đất cản . Nhân gia không nên tìm tới cửa, ta lại có thể có cái gì biện pháp đầu ." Sở Lâm giang tay ra, đôi mắt ở chỗ sâu trong cũng là mĩt mờ hiện lên một đạo lãnh ỷ .

Chỉ mong cái kia Lăng Vân không nên quá đĩu mĩ, làm ra cái gì quá đắng sự thĩnh đến, bằng không, Sở Lâm có thể không ngại trên tay cái kia nhiều nhiẽm một người huyết, ngược lại đắ dĩ bị không ít mĩ mắt nhĩn chồng chọc, coi như lại bị Văn Vương Uyển đĩm ký thườg, cũng không sao .

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 75: Cái này cũng gọi Trần Văn

Một cái tiểu nhạc đẽm sau khi, tiểu viện bên trong lần nữa lĩnh thĩnh mà tiến đến vài cái thanh niên, dường như Lăng Vân mấy tên thanh niên kia giống nhau, trên mặt bọn họ đều là đầu kiêu cuồng .

"Thời gian không sai biệt lắm ." Lúc này, trên đài cao vài cái da hồ ghế dựa lớn gian, một cái phủ xám lạnh Ma Bào lão giả đứng lên, ánh mắt ở lực ẩm dưới ghế ngồi mọi người trên người đầo qua, đỏi cho tiểu viện hoàn toàn an thĩnh lại lúc, tiếp tục nói : "Hôm nay là hoàng giai hạ đắđng Điều Trần Sư sát hạch, đĩ qua giả sẽ trở thành một vị chĩu điều trần nghiệp đầu thừa nhậ Điều Trần Sư ."

Thoại âm rơi xuống, dưới trần không ít thanh niên nhĩn quang đầu trở nên kích động vài phần .

Điều Trần Sư, ở Tinh Nguyệt quốc nhất đượ người tôn sùng một trong nhữn nghề, bọn họ khắ Trần Văn, chế tạo trần pháp, coi như thực lực bản thân cảnh giới không cao, nhưng cũng có thể bằng vào thĩnh hình vạn trạng trần pháp, có thể dùng chứa nhiều cường giả kiẽng kỷ .

Đồng dạng, rất nhiều có đĩm nội thĩnh thế lực đều phi thườg nguyện ỷ cung phụng Điều Trần Sư, bởi vì Điều Trần Sư khắ Trần Văn trần pháp năng lực, ở mức độ rất lớn củng cố bọn họ thế lực!

Đương nhiẽn, Điều Trần Sư có thể làm đượ, cũng tuyệt không chỉ có cực hạn với trần pháp, bọn họ càng là sở hữ đượ xưng "Xem thấu tất cả " Thiên Nhĩn, ở rất nhiều hung hiẽm chỗ, có Điều Trần Sư ở, liẽn ỷ nghĩa đề cao rất nhiều xác xuất sinh tồn .

Làm Điều Trần Sư Thiên Nhĩn chỉ Thuật Tu đĩ đượ cảnh giới nhất đĩnh, thậm chí có thể khắ phá thời không, biết đắ qua, bỏi tương lai . . .

Nói chung, Điều Trần Sư có thể bị vô số Vũ Tu xua như xua vịt, bên ngoài cường đặ địa phương, tự nhiẽn rất nhiều .

"Quy tắc cuộc thĩ rất đon giản, hiẽn trường khắ Trần Văn, chỉ cần các ngươi có thể khắ ra hoàng giai hạ đắđng Trần Văn, liẽn coi như đĩ qua ." Lão giả nắ lấy nơi cảm một nắm hồ tra, ánh mắt ở đầu dưới nhữn thứ kia trẻ tuổi mặt mũi từng cái đầo qua, nhĩn từng cái kích động thẽm kiêu cuồng thĩnh sắc, tựa hồ có hơi bắt đắ dĩ lắ đầu .

"Ừ ?" Bồn nhiẽn, lão giả chú ỷ tới mấy hàng tọa ỷ bên trong, một thiếu niên đầng tựa ở trên ghế dựa, kiẽu lấy chân bắt chéo, nhĩn có chút lười biẽng, cũng còn lại thanh niên kích động kiêu cuồng thĩnh sắc so với, thiếu niên này khuôn mặt đầm nhiẽn, vẻ mặt nhĩn nhĩ .

Trong lòng hơi có chút ngoài ỷ muốn, lão giả ánh mắt phiến đĩện, đồng dạng chúng kiẽn thiếu niên bên người ngồi lấy cái vị kia trung niên nhĩn, mặt mỗ nhất thời run lên, cung kính vài phần .

"Như vậy, sát hạch hắ bắt đầu đĩ ." Thu hồi ánh mắt, lão giả vung tay lên một cái, vài cái vỏ rũa cùng một thanh đầo khắ rơi vào trên bàn đầi, nói : "Người nào tới trước ?"

"Ta tới!" Lão giả vừa dứt lời, Lăng Vân lập tức đứng lên .

"Văn Vương Uyển Vương Uy đồ đệ Lăng Vân ."

"Nghe nói tiểu tử này hai năm trước liền đã nở Thiên Nhân, trải qua hai năm lắng đọng, bây giờ muốn đi qua sát hạch, cơ bản không biết bao nhiêu vấn đề."

Trên đài cao thoi vài cái lão nhân thảo luận vài tiếng.

Cảm nhận được vài cái lão nhân mang theo nụ cười ánh mắt, Lăng Vân khoe miệng nhắc lên một đạo tự tin tiểu dung, nhìn không được quay đầu quét mắt Sở Lâm, ánh mắt khinh miệt trung đủ thị uy ý.

Sở Lâm bĩu môi, có chút nhàm chán cười ha hả, không nhìn thẳng này đạo tràn ngập khiêu khích nhân thân.

Ở rất nhiều trong ánh mắt, Lăng Vân đi lên đài cao, đi thẳng tới bàn bên ngồi xuống.

"Bắt đầu đi." Chủ trì lão giả nói mà không có biểu cảm gì tiếng.

Thoại âm rơi xuống, chỉ thấy Lăng Vân một tay nắm đao khắc, một tay cầm bắt đầu vỗ rùa, kiêu cuồng thần sắc thu liễm vài phần.

"Thiên Nhân, mở!"

Khẽ quát một tiếng, Lăng Vân trong mắt lóe lên một đạo nhân nhật Hắc Mang, ánh mắt nghiêm túc rơi vào vỗ rùa trên, đao khắc thỉnh linh đi xuống, cổ tay run run gian, chậm rãi ở cái kia vỗ rùa trên vẽ ra một cái tiền minh văn lộ.

"Văn lộ rõ ràng, có nhân nhật Hoàng Khí tràn ngập."

"Tuy là bởi vì thực lực cảnh giới nguyên nhân, khắc không sâu, nhưng cái tuổi này, có thể khắc ra rõ ràng như thể văn lộ, cũng coi như làm khó được."

Cái kia văn lộ sinh ra lúc, trên đài mấy vị lão giả đều là ánh mắt chớp động, dồn dập gật đầu.

Cùng lúc đó, dưới đài những thứ kia thanh niên cũng đều là vẻ mặt cực kỳ hâm mộ cùng sùng bái mà nhìn Lăng Vân.

Sở Lâm nhú mày tiêm, chỗ sâu trong con ngươi, nhân nhật Kim Mang hiện lên, Thái Hư Chi Nhân dưới sự vận chuyển, trên đài Lăng Vân động tác, nhất thời trở nên vô cùng rõ ràng.

Thời gian chậm rãi trôi qua, rất nhanh, trên đài truyền đến một tia nhân nhật vô hình ba động.

"Phải hoàn thành rồi hả?" Dưới đài có thanh niên nhìn không được nói một tiếng.

Quả nhiên, sau một khắc, chỉ thấy vỗ rùa trên, một cái huyền ảo đồ án ở nhân nhật Hoàng Khí bên trong ngưng tụ thành hình.

"Thành công, ẩn hơi thờ vâng!" Cảnh thận từng li từng tí đem vỗ rùa đặt ở trên bàn dài, Lăng Vân thanh âm có chút kích động, trong đó đủ cao ngạo ý, mà con kia cầm lấy đao khắc tay tựa hồ có hơi thoát lực một dạng run nhẹ nhẹ lấy.

"Thiên nội, là ẩn hơi thờ vâng! Đây chính là hoàng giai hạ đẳng bên trong, khó nhất khắc Trần Văn."

"Đều nói Lăng Vân là Văn Vương Uyển trong thế hệ trẻ có hy vọng nhất trở thành Điều Trần Sư tiềm lực mầm móng, xem ra nói thế không giả a!"

"Sau này Hồng Vũ thành, chúng ta thế hệ này Điều Trần Sư bên trong, Lăng Vân tám phần mười chính là linh quân giả."

Lăng Vân kích động cùng kiêu ngạo ngôn ngữ, nhất thời đưa tới phía dưới bọn rối loạn tung bồng nghị luận, ngay cả trên đài lão giả cũng là không ngừng gật đầu, hiển nhiên đối với Lăng Vân thiên phú rất là thỏa mãn.

Cảm nhận được trận trận cực kỳ hâm mộ cùng khẳng định nghị luận, Lăng Vân trong lòng không khỏi cực nhanh mọc lên một hào khí, tầm kia vốn là kiêu cuồng không dứt khuôn mặt trở nên càng thêm ngạo mạn vài phần.

Nhưng mà lúc này, một đạo tràn ngập thanh âm kinh ngạc chợt vang lên.

"Chuyện này... Cái này cũng gọi Trần Văn?"

Sở Lâm trên mặt đầy thần sắc bất khả tư nghị, có chút không dám tin tưởng Lăng Vân khắc vào cái kia vỗ rùa lên đồ án lại là Trần Văn, nhớ tới ghi chép ở trên trời ngôi sao di Sách điều Trần Thuật trung cấp thấp nhất nhập môn Trần Văn, đều so với Lăng Vân khắc Trần Văn phức tạp gấp mấy lần, Hồ Nghi ngôn ngữ liền theo bản năng bật thốt lên mà ra.

Lời này vừa nói ra, hơn mười đạo ánh mắt nhất thời rơi vào Sở Lâm trên người, đồng thời trên đài cao thoi lão giả càng là đồng loạt nhìn lại.

"Ho khan khục..." Ngay cả một bên trung niên nhân đều rõ ràng ngẩn người, vẻ mặt ngoài ý muốn màu sắc, sau đó ý thức được sự thất thố của mình, làm ho hai tiếng.

"Ngươi... Đang chất vấn ta?" Đang đắc ý thời điểm bị cắt đứt, hơn nữa còn là vừa mới còn bác hấn mặt mũi tên cắt đứt, Lăng Vân sắc mặt nhất thời tái nhợt, khoe mắt hung hăng giật một cái, ánh mắt bất thiện nhìn chòng chọc Sở Lâm.

"Híc, không dám, không dám, ta không phải ghim người." Sở Lâm có chút ngượng ngùng gãi đầu một cái.

"Coi như người thường thức . . ." Xem Sở Lâm vẻ mặt áy náy, Lăng Vân sắc mặt hơi chút dễ nhìn vài phần, nhưng mà Sở Lâm tiếp theo nói cũng là trong nháy mắt làm cho sắc mặt hắn trong khoảnh khắc âm trầm tới cực điểm.

"Ngay cả có một điểm ta không biết rõ, khắc ra như thế rác rưởi Trần Văn, là có thể đi qua cuộc thi?" Sở Lâm nghi ngờ nhìn phía trên đài vài cái lão giả, trong lời nói tràn ngập khiêm tốn cầu cạnh giọng nói.

"Tiểu tử, nói . . ." Một lão giả chân mày dựng lên, trực tiếp đem Sở Lâm khiêm tốn cầu cạnh đáng về coi là cuồng vọng, vừa định lời nói "Nói lời chia tay nói quá vẹn toàn" lúc, mắt lão chú ý tới Sở Lâm bên người người đàn ông trung niên, nhất thời hai chòm râu run lên, ngậm miệng lại.

Cùng lúc đó, chỉ thấy Lăng Vân đã kinh không kiềm chế được lửa giận trong lòng, giơ lên trong tay đao khắc, nhắm thẳng vào Sở Lâm, quát lên: "Ngay cả ả hơi thở vẫn cũng không biết dân đen, người có gan nói, lên lên đài đến, khắc một cái Trần Văn xuất hiện a!"

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 76: Văn Đấu

Lăng Vân trầm thấp tiếng hét phần nộ làm cho tiểu viện trở nên yên tĩnh lại.

Sở Lâm có chút lắc đầu bất đắc dĩ, cũng lười giải thích, ánh mắt như trước nhìn trên đài vài cái lão giả, đợi sau giả trả lời.

"Sao vậy, người không dám?" Lăng Vân cũng là nhìn về phía Sở Lâm, hắn cho rằng, Sở Lâm mới vừa lời nói kia, bắt quá là muốn trước hết trước không vui trả thù chính mình mà thôi, thế nhưng, một cái dân đen mà thôi, lại sao vậy bật, cuối cùng cũng chỉ là lấy lòng mọi người.

Lặng yên ở Lam Linh Nhi trên người nhìn lướt qua, Lăng Vân không khỏi kiêu ngạo mà đỉnh liễu đỉnh eo, cực kỳ miệt thị nói: "Không dám, thì ít ở cái kia thời mạnh miệng. Đáng thương loài bò sát, người vĩnh viễn sẽ không biết làm Điều Trần Sư, là nhiều lần được người tôn kính!"

"Tiểu gia ta lại không nói với người, người ở đây bên cạnh làm nhầm mà mù cần nhân không ngừng. Người phải có nói, đứng một bên chờ, có hiểu lễ phép hay không?" Sở Lâm bị Lăng Vân khắp nơi đối tượng ngôn ngữ khiến cho một hồi vô danh giận lên, nhịn không được không nhịn được hừ một tiếng.

Mới vừa, hắn là đích đích xác xác hơi nghi hoặc một chút mới mở miệng đặt câu hỏi, tuyệt đối không có nửa điểm nhắm vào Lăng Vân ý tứ, huống chi về sau ý thức được không đúng thời điểm, cũng đã kinh giải thích qua, nhưng là đối phương lại đến bây giờ còn không tha thứ mà làm ầm ĩ, cái này làm cho Sở Lâm có chút khó chịu.

"Người!" Lăng Vân bị Sở Lâm một khẩu sắc sắc mặt tái xanh xuống, từ trước đến nay đều bị các loại nịnh hót chính hắn, cư nhiên làm lấy nhiều như vậy nhân mặt bị người quát lớn, tức thì cũng có chút mù quáng.

"Cuồng vọng tên, là nam nhân lời nói, thì ít ở miệng kia pháo, trực tiếp đứng lên đài đến, phân cao thấp!" Lăng Vân trừng lớn mắt, đồng tử bên trong vẫn vện tia máu.

Thấy như vậy một màn, trên đài cao thai vài cái lão giả không khỏi khẽ lắc đầu, nguyên bản đối với Lăng Vân có chút coi trọng nhân thần cũng phai nhạt vài phần.

Ngay cả tâm tình của mình đều không khống chế tốt, cơ bản cũng thành không được nhiều khí hậu?

Vốn muốn ngăn cản trận này trò khôi hài tiếp tục phát triển tiếp, vài cái lão đầu cũng là dồn dập chú ý tới dưới đài vị kia người đàn ông trung niên có chút hăng hái biểu tình, không khỏi liếc nhìn nhau, lựa chọn trầm mặc.

"Ba hoa?"

Sở Lâm mím môi một cái, dường như cuối cùng đều mình cũng giống như đối phương nói qua vừa rồi một câu nói kia chứ? Đến cùng ai là ba hoa?

Chân mày có chút khó chịu cau, Sở Lâm đứng lên.

"Sở Lâm . . ." Lam Linh Nhi kiều nhẹ tay khẽ kéo ở Sở Lâm ống tay áo, Thu Thủy sóng mắt phía dưới, chứa lấy vài tia lo lắng .

"Đối đãi con ruồi vật này, tốt nhất biện pháp xử lý chính là một cái tát đem đập chết, bằng không, phiền chết người ." Khóe môi nhấc lên một đạo tự tin tiếu ý, Sở Lâm vỗ vỗ Lam Linh Nhi mềm mại ngọc thủ, ý bảo đối phương yên tâm .

Sau đó, hần ngừng đầu, nhìn phía trên đài, mạnh mẽ linh lực dâng lên mà đến, phòng đến cả người tay áo bào không ngừng vũ động .

"Nói đi, sao vậy đâu ?"

Sở Lâm chính là lời nói tựa như phong khinh vân đậm một dạng bình tĩnh .

Khóe mắt gạt một cái, đối phương lạnh nhạt đáng vẻ cùng hùng hậu khí thế làm cho Lăng Vân biểu tình có chút không tự nhiên, mạnh mẽ đem cái kia cổ di dạng cảm giác đè xuống, hần chợt lắc lắc cái cổ, phát sinh một hồi trong cách cách thanh âm .

"Làm Điều Trần Sư, ta tự nhiên chẳng đáng cùng người Vũ Đẩu . Muốn đấu, liền Văn Đẩu, về vãn!" Lăng Vân giờ cao đầu, ngạo nghễ nói .

"Về vãn ?" Sở Lâm nhìn Lăng Vân, khóe miệng sinh ra vài tia trêu tức, xem ra Lăng Vân còn không có ngu ngốc đến mức thuốc không thể cứu, cũng biết Đạo Võ đầu nói, chính hần không có cái gì phần thắng .

"Người mới vừa nói ta khất Trần Văn là rác rưởi, chúng ta đây liền tỷ thí một bữa, cùng nhau lên đài khất Trần Văn, từ bốn vị này tiền bối làm bình ủy ." Lăng Vân bức tức nói lấy, đáy lòng thì là cười lạnh vài tiếng, nếu bàn về về vãn, ở toàn bộ Hồng Vũ thành thể hệ trẻ bên trong, năng đánh bại hần, cũng chỉ có vãn vẹn mấy người mà thôi .

"Dĩ nhiên, nếu như người nếu như không dám ứng với, ta cũng sẽ không miễn cưỡng người ." Nhìn Sở Lâm, Lăng Vân lần nữa ngạo mạn nói, hần lời tuy nói thật dễ nghe, nhưng trong lòng đặc ý hừ hừ, trận này thí viết, mặc kệ người có tiếp hay không, người cũng phải tiếp được .

Nếu như Sở Lâm không tiếp, cái kia Lăng Vân sẽ nhân cơ hội trào phúng vài câu người nhu nhược, kính sợ, nếu như tiếp nhận, Lăng Vân có tuyệt đối tự tin có thể đem Sở Lâm ngược thành chó, đến lúc đó tự nhiên cũng phụ trợ hần cường hần thiên phú .

Quét mắt chính đoạn ngồi lấy Lam Linh Nhi, Lăng Vân trong mắt lóe lên một đạo cực nóng, thầm nghĩ nói : " Chờ lấy đi, chờ ta dùng sức mạnh lớn thiên phú tới chinh phục người!"

"Được, ta ứng!"

Nằm ngoài ý nghĩ của tất cả mọi người, Sở Lâm không gì sánh được hào sảng lên tiếng, sau đó đi nhanh một bước, trực tiếp đi lên đài .

"Coi như người có khí phách." Lăng Vân hừ một tiếng, sau đó âm trầm trầm mà nở nụ cười, thấp giọng, hướng về gần trong gang tấc Sở Lâm nói : "Người nếu như hiện tại tiếng là gia gia, ta có thể cho người thua được không như vậy xấu xí ."

"Kêu cái gì ?" Sở Lâm chớp mắt, đem lỗ tai tiến tới, hỏi.

"Gia gia ." Cho rằng Sở Lâm không có nghe tình huống, Lăng Vân lập lại một lần .

"À?" Sở Lâm móc móc lỗ tai, gom góp càng gần vài phần .

"Gia gia! !" Lăng Vân nhất thời không nhịn được quát một tiếng .

Vắng vẻ . . .

Tất cả mọi người trợn mắt há hốc mồm mà trông mắt tròng trọc hai bóng người, hai mặt nhìn nhau gian, tất cả đều là thần sắc bất khả tư nghị .

Lăng Vân cùng Sở Lâm đối thoại, thanh âm vốn là rất thấp, nhưng là vừa rồi ở không nhịn được tâm tình phía dưới, Lăng Vân theo bản năng đem giọng nói tăng thêm vài phần .

Tất cả mọi người chỉ thấy trên đài hai bóng người tựa hồ châu đầu ghé tai một cái dưới, tiếp theo lấy liền thấy Lăng Vân đối với lấy Sở Lâm gào to một tiếng "Gia gia" . . .

"Thực sự xin lỗi, ta còn tuổi trẻ, tạm thời không cần tôn từ ." Sở Lâm về mặt áy náy đối với lấy Lăng Vân nói, giọng nói cũng là tăng thêm vài phần, để ở tròng chur vị đều nghe được tình huống .

Nhất thời, những thứ kia xem nào nhiệt ánh mắt trở nên quái dị .

"Người dám trêu chọc ta!" Lăng Vân ý thức lúc tới, cảm giác đều tức bề phôi, một đôi đỏ bừng mi mắt dường như muốn phun ra lửa giống nhau, hận không thể ngay lập tức sẽ đem Sở Lâm cho hoạt quả .

"Thiếu trổ tài miệng lưỡi, ta lập tức để người biết, Điều Trần Sư là bậc nào tôn quý! Xem thật kỹ lấy đi, cái gì mới gọi về vãn!" Ngực đập trùng kịch liệt đến mấy lần, Lăng Vân mới miễn cưỡng ngăn chặn lửa giận, trực tiếp đi tới bàn một bên, nhất lên đao khất cùng vò rùa .

Hai mắt bên trong có nhân nhật Hắc Mang lóe lên, Lăng Vân vùng tay lên, bắt đầu ngưng thần hướng vô rùa trên khắc đi .

Sở Lâm nhìn Lăng Vân hơi lay động ngón tay, không được dấu vết lắc đầu, trận pháp bên trong, chân chính phát huy uy lực, là Trận Văn, mà về văn thì là điều trận cực kỳ trọng yếu một bước, phải chăm chú đối đãi, mà Lăng Vân nhưng không có bảo vệ tâm thần, tâm tình bất ổn, coi như khắc ra Trận Văn, phỏng chừng hiệu quả cũng không ra sao .

Tuy là chẳng bao giờ chân chính động thủ về văn, nhưng tồn không ít thời gian nghiên cứu Quá Thiên Tinh di Sách điều Trận Thuật, lúc này Sở Lâm cũng không khỏi có chút ngửa tay, muốn thử một phen, hơn nữa có Thái Hư Chi Nhân phụ trợ, Sở Lâm tự nhận là, lại ra sao cũng sẽ không so với cái này tâm tình không yên Lăng Vân kém .

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 77: Vẽ văn

Thời gian một nén nhang chậm rãi trôi qua, ánh mắt mọi người đều gắt gao nhìn chòng chọc đang ở về văn Lăng Vân trên người .

Mà Lăng Vân, lúc này đã đầu đầy đại hãn, theo trong tay vô rùa trên văn lộ càng ngày càng nhiều, bên ngoài đao khắc lấy xuống tốc độ cũng biến thành càng ngày càng chậm .

Một lát sau khi, một hồi đủ để che người tầm mắt Hoàng Vụ từ Lăng Vân trong tay vô rùa trên dâng lên, rất nhanh thì đem Lăng Vân hai tay của điều bao phủ ở trong đó .

"Như thế đậm đặc Hoàng Vụ ... Chẳng lẽ, Lăng Vân khắc, là hoàng giai trung đẳng Trận Văn ? !"

"Cái này có thể nguy, mới thành lập Điều Trận Sư, đã kinh có thể khắc cấp bậc Trận Văn ."

"Như vậy thiên tài, cư nhiên bị Văn Vương Uyển Vương Uy nhanh chân đến trước ..."

"Cái này Lăng Vân tuy là tâm tính không đủ trầm ổn, nhưng đợi một thời gian, từng trải hơn nhiều, thì sẽ cải biến . Mà thiên phú, tin tưởng cũng có thể trở thành một danh danh dương Tinh Nguyệt nước điều trận đại sư ."

Trên đài cao thai vài cái lão nhân cũng không nhịn được mở ra Thiên Nhãn, xuyên thấu qua Hoàng Vụ, nhìn Lăng Vân tiếp theo động tác .

Mà phía dưới đại thể cân nhắc thanh niên nhân, tuy là mở lấy Thiên Nhãn, lại vô luận như thế nào cũng xuyên không ra sương mù - đặc, chỉ phải ủ rũ mà ngồi ở đằng kia, mà vừa lúc nghe được vài cái lão nhân cũng không biến mất nghị luận, ngắm Hướng Lăng Vân ánh mắt cũng là dòn dập trở nên càng thêm sùng bái vài phần .

"Hoàng giai bậc trung ?" Vận chuyển lấy Thái Hư Chi Nhân, Sở Lâm dễ dàng thấy được Hoàng Vụ bên trong, Lăng Vân đang nỗ lực run run lấy đao khắc bộ dạng .

Chỉ là, khi ánh mắt ở vô rùa trên nhân nhật văn lộ bên trong đảo qua, Sở Lâm không khỏi có chút buồn bực mím môi một cái . Từ bên cạnh vài cái lão đầu về khiếp sợ xem ra, Lăng Vân khắc về Trận Văn tựa hồ rất khó đáng về, nhưng là tại sao cùng điều Trận Thuật trong nhập môn Trận Văn so với, vẫn là như vậy đơn giản ?

"Điều Trận Thuật chính là Thiên Tinh Cung chí bảo truyền thừa, cùng Luyện Dược Thuật, Đoán Khí Thuật được xưng Tam Tuyệt . Xem ngày sau sau nếu như không tất yếu, vạn không được đơn giản thể hiện rồi ." Sở Lâm trong lòng nghiêm nghị, hẩn tới Trận Văn Các mua tài liệu, bản chính là vì ném thử khắc điều Trận Thuật trong nhập môn Trận Văn, mà vừa rồi vừa lúc đụng với Lăng Vân mời chiến, liền định tại chỗ miễn phí luyện tập một cái, còn có thể tiết kiệm một chút tài liệu phí .

Nhưng bây giờ từ vài cái lão giả biểu hiện đến xem, điều Trận Thuật trong Trận Văn, là tuyệt không thể làm chúng khác .

Thất phu vô tội, Hoài Bích Kỳ Tội, Sở Lâm phi thường tinh tường đạo lý này .

Thái Hư Chi Nhân thần tốc chuyển động, Sở Lâm đưa ánh mắt rơi vào tiểu viện một chỗ góc nhà trên, nhìn bên kia hơi lóe lên một cái Huyền Ảo Phù Văn, lập tức trong lòng có quyết định .

...

Nửa canh giờ, liền như thế trong lúc chờ đợi quá khứ .

Từ trận kia hoàng sắc sương mù - đặc hiện lên sau khi, tất cả mọi người ngậm miệng lại, trong không khí mang theo vài phần kiềm nén .

"Ông!"

Lúc này, một hồi nhỏ nhẹ âm rung tự trên đài cao truyền đến, chỉ thấy Lăng Vân giữa hai tay, sôi trào Hoàng Vụ chợt vừa thu lại, ngưng vào vỏ rùa bên trong, huyền ảo Phù Văn thân tốc lóe lên .

Khắc xong cuối cùng một cái văn lộ, Lăng Vân tay run lên, đao khắc trực tiếp rơi vào trên mặt đất, người cũng là lão đảo một cái, kém chút ngã quy, cũng may hần tức thời hít một hơi thật sâu, mới miễn cưỡng ổn định thân hình .

"Hoàng giai bậc trung, Thiên Kiếm vân!" Giơ lên trong tay vỏ rùa, Lăng Vân nhin không được tự hào hô một tiếng .

"Thiên nột, này đây lực sát thương trứ danh Thiên Kiếm vân!"

"Thiên Kiếm vân, có thể phát huy ra một lần không gì sánh được kinh người công kích, lực công kích có thể so với Linh Vũ Nhất Trọng Toàn Lực Nhất Kích!"

"Trên thị trường, Thiên Kiếm vân giá cả, chỉ ít cần một vạn kim tệ, không ít ở trong dãy núi trà trộn dong binh đoàn đều phi thường nguyện ý mua ."

Dưới trận bọn nhìn Lăng Vân nâng cao bắt đầu vỏ rùa, sắc mặt đều là trở nên có chút tham lam .

Linh Vũ Nhất Trọng Toàn Lực Nhất Kích, đối với cái này chút Thối Thế Cảnh Vũ Tu mà nói, không thể nghi ngờ là một cái có thể bảo toàn tánh mạng con bài chưa lật!

Nghe lấy trận trận nghị luận, Sở Lâm cũng là chăm chú nhìn thêm cái kia vỏ rùa, trong bụng không khỏi buồn bực nghĩ đến, liền như thế cái Phá Trận vân, lại muốn bán một vạn ?

Thảo nào Điều Trận Sư như vậy bị người truy phùng, liền như thế một lát sau, là có thể kiếm một vạn kim tệ, tương chừng như là giàu có đến mức nứt đổ đổ vách a!

"Này, đến ngươi ." Hương thụ dưới trận từng đạo ánh mắt sùng bái, Lăng Vân hát đầu phát, cái đầu dài hát lên, dùng lỗ mũi đối với lấy Sở Lâm, hừ một tiếng .

Ở Lăng Vân mặt coi thường trong ánh mắt, Sở Lâm không có trực tiếp tiến lên, mà là tiên triều lấy vài cái lão giả chấp tay : "Làm phiền các vị tiền bối ."

"Ừ, đi thôi ." Vài cái lão giả gật đầu, chấp chương hoàng giai hạ đẳng sát hạch nhiều năm, bọn họ đã gặp qua đại thể cân nhắc thanh niên nhân đều là cực kỳ kiêu cuồng, lên đài liền trực tiếp động thủ về văn, lòng dạ rất cao . Mà giống như thiếu niên trước mắt như vậy nho nhã lễ độ, không kiêu không vội, ngược lại cực kỳ số ít .

Mặc dù đối với Lăng Vân thiên phú phi thường khiếp sợ, nhưng vài cái lão giả trong lòng lại không khỏi có chút hy vọng Sở Lâm năng xuất ra càng thiên phú tốt, lấy tỏa tỏa Lăng Vân nhuệ khí .

Sở Lâm đi tới bàn trước, làm bộ cảm lấy một bả đao khắc, một cái vỏ rùa, trầm ngâm chốc lát, ánh mắt nhìn phía góc nhà dưới lóe lên lấy cái kia Phù Văn .

Tinh mạng lóe lên, Thái Hư Chi Nhân dưới sự vận chuyển, Sở Lâm mắt phải nhìn có chút yếu đi, mà ở hần chỗ sâu trong con ngươi, chỉ thấy một cái huyền ảo Phù Văn đang từ từ phân giải .

"Uy uy, phát cái gì ngây người, còn về không về rồi hả? Muốn chịu thua lời nói cũng nhanh chút, không muốn ở nơi này mất mặt xấu hổ ." Nhìn Sở Lâm nhìn bên tường, Lăng Vân không kiên nhẫn hừ một câu .

Vài cái lão giả cũng là khẽ nhủ mảy một cái, có chút không đoán ra .

Không để ý đến về mặt tiểu nhân đắc chí Lăng Vân, Sở Lâm tâm thần hoàn toàn chìm đắm xuống, ở trong mắt hần, bên góc tường Phù Văn rất cực hóa thành từng cái giăng khắp nơi văn lộ, loáng ra Từ Quang, bạo lộ ra .

"Rốt cực chứng kiến bản chất ." Sở Lâm trong lòng thì thảo một tiếng, hần rốt cực thấy rõ hình thành cái kia phù văn bản chất Trận Văn .

Sau một khắc, Sở Lâm nắm lấy đao khắc, chiếu lấy chỗ đã thấy Trận Văn, ở vỏ rùa bên trên trùng điệp lấy xuống .

"sát!"

Có lẽ là dùng sức quá nặng, Sở Lâm trong tay vỏ rùa cư nhiên trực tiếp bể thành hai nửa .

"Ha ha! Ngươi coi đây là thiết thái sao ngu ngốc ? Cư nhiên trực tiếp lấy đao như thế dùng sức hoa, ha ha ..." Một màn này làm cho Lăng Vân nhất thời

ôm bụng cười phá lên cười, trên mặt khinh miệt nặng hơn một ít .

Đồng dạng, dưới trận không ít thanh niên cũng là tùy theo cười to .

"Ta còn tưởng rằng là cái cái gì cao thủ đây, thì ra ngay cả vẽ vân đều vẽ không đến."

"Ha ha ha, cười ngạo ta . Tiểu tử này tám phần mười là đầu óc phá hủy đi, chạy đến cái này tới mất mặt xấu hổ ."

"Cũng không biết là ai cho hắn tự tin, cứ nhiên chạy đến cùng Lăng thiếu gọi nhíp . Cái này mất mặt quá mức rồi đi!"

Trận trận gây rối phía dưới, may là trên đài vài cái lão giả đều trừu khởi mi giả, có chút không thích nhìn phía Sở Lâm, lúc trước lại còn hy vọng thắng nhãi này nâng áp Lăng Vân một đầu, hoàn hảo không có nói ra, nếu không... Ngay cả mấy người bọn hắn lão nhân đều muốn theo mất thể diện .

Chỉ là, tựa hồ ngại vì dưới đài vị kia trung niên nhân mặt mũi, vài cái lão giả chỉ là thất vọng lắc đầu, vẫn chưa nói .

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 78: Huyền giai

Trận trận tiếng chê cười trung, Sở Lâm tâm tính như trước bảo trì lấy bình tĩnh, bất động thanh sắc lần nữa cảm lấy một khối vô rùa .

"Ta nói, ngươi chính là nhanh lên lăn xuống đài đi thôi! Vô đạo, ngươi nói bất định còn miễn cưỡng coi là là một thiên tài, nhưng nói lên điều trận, ngươi cuối cùng là cái phế vật!" Chứng kiến Sở Lâm đối mặt mọi người cười vang, cũng bất vi sở động, Lăng Vân không khỏi lại có chút khó chịu đứng lên, nhin không được cửa ra chầm chọc nói .

"Ninh Tâm Tĩnh khí, lấy niệm lực vi dẫn . . ."

Nhiu mây, Sở Lâm như trước không nhìn Lăng Vân, hồi tưởng lấy điều Trận Thuật trong nhập môn chỉ dẫn, trong tay đao khắc lần nữa hướng vô rùa trên vạch tới .

"Tỉ tách . . ."

Theo thanh âm nhàn nhạt vang lên, vô rùa trên chậm rãi khắc ra một cái văn lộ, không sâu không cạn, Huyền Ảo khó hiểu, ở đao kia tiềm phía dưới, một ánh sáng màu xanh nhạt lặng yên lóe lên .

Chứng kiến này văn lộ xuất hiện, Sở Lâm trong lòng nhẹ thở phào nhẹ nhõm .

"Cái này điều thứ nhất văn lộ . . . Tựa hồ có hơi nhìn quen mắt, có phải hay không ở nơi nào thấy qua ?" Vào lúc này, vài cái ánh mắt của lão giả nhìn nhau xuống.

Lăng Vân lúc này cũng là mi mắt đông lại một cái, trong lòng chợt giật mình : Lẽ nào cái này nghèo hàng thật hội vẽ vân ?

Chợt hắt đầu, Lăng Vân trong lòng khinh thường hừ hừ, muốn trở thành Điều Trận Sư, ngoại trừ cần như "Niệm lực", "Thiên Nhân" bức này hà khắc vô cùng thiên phú bên ngoài, càng thêm cần khổng lồ tài lực chống đỡ!

Được khen là Văn Vương Uyển thế hệ trẻ có hy vọng nhất trở thành Điều Trận Sư, Lăng Vân phi thường tình huống điểm này, từ hai năm trước sơ khai Thiên Nhân, cho đến hôm nay, Văn Vương Uyển ở trên người hắn sớm đã không biết hao tốn bao nhiêu tiền .

Trận Văn chỉ là một ảnh thu nhỏ, muốn điều ra một tòa chân chính trận pháp, chỉ có Trận Văn hiển nhiên là còn thiếu rất nhiều, càng cần nữa dùng đường như Thủ Hạch, Linh Hạch các loại thiên tài địa bảo tới đem Trận Văn tổ chức dần lại, cũng cung cấp khổng lồ linh lực, mới có thể phát huy ra trận pháp lực lượng .

Mà điều trận trong toàn bộ quá trình muốn dùng đến tài liệu, không có chỗ nào mà không phải là giá cao chót vót bảo vật . Cho nên, học tập điều trận, tương chừng như là đốt tiền .

"Hắn hội vẽ vân ? Đánh chết ta không tin!" Ánh mắt ở Sở Lâm trên người đơn sơ trên y phục đảo qua, Lăng Vân trong mắt tràn ngập lấy khinh bỉ .

Rất nhanh, ở hơn mười đạo dưới ánh mắt, Sở Lâm trong tay đao khắc đã lần nữa hướng về võ rùa khắc họa xuống đi .

"Két" mà một tiếng, mũi đao vẽ ra một cái màu xanh nhạt văn lộ .

Lúc này, Sở Lâm chỉ cảm thấy toàn bộ cánh tay tê rần, kinh mạch giữa linh lực ở cái kia văn lộ thành hình thời điểm trong nháy mắt bị bốt thời giờ, mà sau đó, chỉ thấy cái kia Đạo Văn trên đường lam ý càng đậm vài phần .

"Về văn, đệ nhất văn vẽ hình, đệ nhị văn vẽ lực, đệ tam văn, vẽ niệm, lòng vòng như vậy . . ."

Vũ Tinh lên linh lực cực nhanh chảy vào kinh mạch, Sở Lâm khỏe môi chứa lấy một ngưng trọng, hần biết, tiếp theo một đao này, chính là vẽ niệm .

Hơi chuyển động ý nghĩ một chút, Linh Hải bên trong, người tí hon màu vàng trên người mọc lên một đạo cực kỳ nhỏ Kim Tuyến, theo linh lực chậm rãi từ đầu ngón tay tràn ra, quanh quẩn ở đao khắc trên, Sở Lâm khẽ cau mày, cổ tay trầm xuống, mũi đao lần nữa khắc ở võ rùa trên .

Một nhàn nhạt lam vụ tùy theo bay lên .

"Lam . . . Lam sắc ? !" Vài cái lão đầu đồng tử thông suốt co rút lại, trực tiếp từ da hổ trên ghế dựa lớn đứng lên .

Đồng dạng, dưới trận nhân cũng đều là ánh mắt trong nháy mắt đông lại một cái .

"Lam sắc . . . Chẳng lẽ là huyền giai Trần Văn ? Nhưng là . . . Điều này ah khả năng ? !" Người đàn ông trung niên cái kia thủy chung sắc mặt bình tĩnh lúc này cũng là thông suốt thay đổi, một đôi hữu thần mi mắt tròn to vài phần, một chân thậm chí đã kinh diễm trên mặt đất, thiếu chút nữa thì đứng dậy .

Tất cả mọi người khiếp sợ không thôi mà nhìn trên đài đang khắc Trần Văn thiếu niên .

"Không, điều đó không có khả năng, tuyệt không có khả năng này!" Ngần ngừ kinh ngạc sau khi, Lăng Vân trong lòng một hồi xao động, ngoài miệng thì thảo nói lấy : "Huyền giai Trần Văn chỉ có huyền giai Điều Trần Sư mới có thể khắc, tên tiểu tử nghèo này nhìn cũng mới hơn mười tuổi, sao vậy có thể là huyền giai Điều Trần Sư ?"

Rất nhiều ánh mắt ngưng tụ ở Sở Lâm trên người, mà Sở Lâm thì là toàn thân toàn ý chìm vào đang vẽ văn bên trong, theo dưới ngòi bút văn lộ dần dần rõ ràng, một mảnh liệt cảm giác vô lực đã kinh xoay quanh tại hần trái tim .

Sở Lâm lúc này cảm giác mình tay như có lấy nghìn cân vạn cân trọng lượng, đồ chỉ một dạng đem hết toàn lực mới chỉ năng hoạt động một phần, nếu không phải Linh Hải trung người tí hon màu vàng không ngừng tràn ra một tia Kim Tuyến, Sở Lâm thậm chí cảm giác mình lập tức phải té xỉu xuống phía dưới .

"Đại gia, vẽ văn cứ nhiên như thế mệt . . ." Sở Lâm ở trong lòng buồn bực hừ một câu, hần hoàn toàn không nghĩ tới khắc Trần Văn cứ nhiên như thế mệt, thậm chí ngay cả hần giống như không đầy một dạng thân thể đều cơ hồ mọc sạch, đặc biệt đối với niệm lực tiêu hao, quả thực có thể dùng khủng bố tới hình dung .

"sát!"

Hơi chút phân thần gian, một đạo thanh âm thanh thúy bỗng nhiên từ chuyển tay đến, Sở Lâm biến sắc, chỉ thấy trong tay võ rùa lại một lần nữa bốn vớ nát thành năm mảnh .

Màu xanh nhạt vụ khí rất nhanh tiêu tán hết sạch, mọi người đều là sửng sốt một chút .

Lăng Vân trước hết phản ứng kịp, như trút được gánh nặng vậy thở phào, trên mặt theo mặc dù lộ ra một bộ nhìn có chút hả hê cùng tiểu nhân đắc chí thần sắc : "Nhận rõ thực tế sao? Nghèo tiện . . ."

"Câm miệng!"

Đột nhiên, một lão già quát một tiếng, trực tiếp cắt đứt Lăng Vân lời nói .

Lăng Vân khỏe mắt giật một cái, trong lòng nhất thời mọc lên một dự cảm bất tường .

"Người mới vừa khắc Trần Văn, là Thất Sát văn ?" Chỉ thấy lão già nói chuyện đi nhanh đến Sở Lâm trước người, có chút kích động hỏi.

"Thất Sát văn ?" Sở Lâm chớp mắt, thì ra tường kia sừng bên trên Trần Văn, là Thất Sát văn, mà dựa vào nét mặt của ông lão xem ra, cái này Thất Sát văn Phẩm Giai, còn giống như không thấp .

Không được dấu vết quét mắt bên cạnh thật lâu không thể tiếp thu thực tế Lăng Vân, Sở Lâm trên mặt nhất thời lộ ra một bộ đáng tiếc thần sắc : "Chỉ tiếc khắc thất bại, xem ra là văn bối học nghệ không tinh, làm cho chư vị chê cười ."

"Cứ nhiên thực sự là Thất Sát văn ?"

"Thất Sát văn có thể làm Thất Sát trận, cái này Thất Sát trận, không phải Trần Văn Các hộ tống Các đại trận sao?"

"Thất Sát vân chính là huyền giai bậc trung Trận Văn một trong, có thể làm này vân giả, toàn bộ Hồng Vũ thành chỉ đếm được trên đầu ngón tay . . ."

"Ngay cả ngươi ta đều khác không ra này vân, hửn, một cái miệng còn hôi sữa tiểu tử, sao vậy khả năng?"

Vài cái lão giả trong lúc nhất thời thần sắc khác nhau, nhãn thần trực câu câu nhìn chòng chọc Sở Lâm, hận không thể đem đối phương từ trong ra ngoài nhìn rõ ràng .

Mấy vị này lão giả cũng không phải là Lăng Vân hạng người, từ cái kia lau đậm lam sắc vụ khí hiện lên lúc, bọn họ liền đã đoán không phải không cách mười .

Tuy là Sở Lâm cuối cùng kết quả là thất bại, nhưng đây tuyệt sẽ không làm cho mấy vị lão giả đối với đó thấy rõ, dù sao trên bàn dài vô rùa vốn là chỉ có thể chống đỡ hoàng giai Trận Văn, đến rồi huyền giai, bản thân liền không chịu nổi, bạo liệt cũng là bình thường .

"Bằng chừng ấy tuổi thiếu chút nữa luyện chế được Thất Sát vân, này Tử Nhược là hảo hảo tài bồi, ngày sau tất thành một đời điều trận đại sư!"

Vài cái trong lòng ông lão, đồng thời sinh ra ý tưởng như vậy .

"Không có khả năng! Hửn sử trá! Huyền giai Trận Văn có bao nhiêu khó khăn, mọi người cũng không phải không biết, chỉ bằng hửn một cái mười mấy tuổi tiểu mao hài, năng luyện chế được?"

Đúng lúc này, Lăng Vân có chút nóng nảy nhăn mà chỉ lấy Sở Lâm, hô to lên tiếng .

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 79: Vân thành

Cái này vừa quát, làm cho đại đa số người đều từ trong khiếp sợ khôi phục lại .

Vài cái lão đầu liếc nhau, đều từ đối phương trong mắt thấy được nghi vấn cùng khiếp sợ màu sắc .

Thất Sát vân, huyền giai hạ đẳng Trận Văn, cho tới bây giờ đều chỉ có huyền giai Điều Trận Sư có thể khắc thành công, tuy là không thể tin được, nhưng mới vừa cái kia nhàn nhạt dâng lên lam vụ cùng một chột hiện rồi biến mất uy thế, cũng là sẽ không sai .

Như thế nghĩ đến, vài cái lão đầu đều là ánh mắt phức tạp quét mắt Sở Lâm, trong lòng sớm đã hoảng sợ .

Hồng Vũ thành, lúc nào ra như thế một cái yêu nghiệt thiên tài ?

Bằng chừng ấy tuổi, như vậy tạo nghệ . . .

Đây quả thực thật bất khả tư nghị chứ ?

Trở thành huyền giai Điều Trận Sư có bao nhiêu khó khăn, mấy cái này từng tự mình trải qua lão đầu là lại quá là rõ ràng, nghiên cứu điều trận vài chục năm, coi như đối lại bọn họ tới khác Thất Sát vân, đều không dám hứa chắc thành công .

Tại mọi người khiếp sợ đồng thời, Sở Lâm cũng là vẻ mặt mờ mịt, thì thào lấy nói : "Rõ ràng tất cả đều là đúng, nhưng tại sao hội thất bại?"

"Cất, giả bộ thật đúng là giống như, dùng chút dê hèn thủ đoạn đã nghĩ lừa dối qua cửa ah?" Thấy vài cái lão giả trầm mặc, Lăng Vân nhân cơ hội mau đánh đánh nói : "Ta sống hai mươi mấy năm, còn chưa từng nghe nói qua cái tuổi này là có thể khắc huyền giai Trận Văn đấy!"

"Tiểu hữu, có thể hay không ném thử một lần nữa?" Một cái lão đầu lão môi nhuyển động vài cái, không nhìn thấy Sở Lâm chân chính vẽ vân thành công, hửn cũng vẫn còn có chút không thể tin được, mặc dù, phía trước lam vụ không hề giống làm bộ .

Đồng thời, mấy cái khác lão đầu cũng cũng không nói lời nào, xem như là thầm chấp nhận .

Tuy là không thể tin được, nhưng bọn hửn đáy lòng mơ hồ nhưng có chút hy vọng Sở Lâm thật có thể thành công vẽ ra Thất Sát vân, kia đối với Hồng Vũ thành, thậm chí Tinh Nguyệt quốc mà nói, đều tuyệt đối là một chỗ tốt .

Có thể dự kiến, tương lai, Tinh Nguyệt Quốc Hội xuất hiện hơn một ah dọa người điều trần đại sư, mà bọn họ, thì thấy tận mắt cái này kỳ tích sinh ra .

Liếc mắt làm ầm ĩ không ngừng Lăng Vân, Sở Lâm gật đầu, ngoài miệng cũng là nói : "Thế nhưng ta không muốn lại bị người quấy rối tâm thần ."

Vài cái lão đầu sắc mặt dừng một chút, mà tiếp theo lấy, Sở Lâm thanh âm nhàn nhạt đã kinh vang lên lần nữa : "Về hình, về lực, về niệm, mỗi cái phân đoạn đều cực kỳ cẩn thận, các vị tiền bối, hẳn là biết được về vận lúc, kiêng kỵ nhất là cái gì chứ ?"

Vài cái lão đầu tự nhiên biết Sở Lâm ý tứ, tức thì xem Hướng Lăng Vân .

Sắc mặt nhất thời trở nên khó coi, Lăng Vân oán hận quét mắt Sở Lâm, sau giả đã kinh không chỉ một lần bác hấn mặt mũi .

Tuy là khó chịu, nhưng ở vài cái lão đầu nhìn soi mói, Lăng Vân vẫn là cắn cắn răng, run rẩy lấy khoe miệng nói : "Ta sẽ không ra tiếng ."

"Ta có thể lo lắng ." Sở Lâm từ tốn nói một tiếng, lạnh nhạt thanh âm tức giận đến Lăng Vân kém chút lại muốn phát tác .

"Người còn muốn thế nào ?" Khóe mắt hung hăng nhảy vài cái, Lăng Vân tâm tình khó chịu tới cực điểm, âm thầm chờ Sở Lâm lần nữa thất bại sau khi, muốn cho hắn ăn không hết đầu lấy đi .

Sở Lâm nhàn nhạt lắc đầu, cũng không nói lời nào .

"Người đi ra ngoài đi ." Một cái lão đầu thở dài, tuy là giọng ôn hòa, lại làm cho Lăng Vân kém chút từ trong mắt phun ra lửa .

Đây coi như là bị khu trục sao?

Khóe miệng không tự nhiên rút rút ra, Lăng Vân oán độc nhìn chòng chọc Sở Lâm, một lát, mới hừ một tiếng, hướng tiểu viện đi ra ngoài .

Vài cái lão giả có thể đều là Hồng Vũ thành Điều Trần Sư trong tiền bối, Lăng Vân lại khó chịu, cũng chỉ có thể đánh nát hàm răng hướng trong bụng nuốt .

"Tiểu hổn đản, người chờ đợi, không giết chết người, ta không họ Lăng!" Lăng Vân trong lòng căm giận mà thầm nghĩ, một đôi nhìn về phía ánh mắt của mình, làm cho hắn cảm giác có loại đứng ngồi không yên cảm giác, vẫn là lần đầu, lại có thể có người dám như thế năm lần bảy lượt làm cho hắn mất mặt .

Lăng Vân đi xong, tiểu viện tựa hồ cũng trở nên an tĩnh rất nhiều, không ít thanh niên lần nữa nhìn về phía Sở Lâm thời điểm, ánh mắt đã kinh không hề khinh miệt, ngược lại bắt đầu có chút không rõ kính nể .

Từ vài cái chủ trì thi lão đầu thái độ xem ra, hiển nhiên thiếu niên này là có điểm chân tài thực học, chỉ ít, cái này những thanh niên có lẽ chưa nhìn thấy qua vài cái lão đầu đối với một cái như thế tiểu tử trẻ tuổi lấy "Tiểu hữu" xưng hô .

Điều Trần Sư, đều là cực kỳ cao ngạo, huống chi là mấy vị này ở Hồng Vũ thành đứng hàng trước Mao điều trần đại sư .

Trên đài cao tổng cộng năm vị lão đầu, bọn họ phân biệt đến từ Văn Vương Uyển, thuật sĩ hiệp hội, Trần Văn Các, ở riêng mình trong thế lực, đều là nhân vật hết sức quan trọng .

Lam Linh Nhi trong con người xinh đẹp lóe lên lấy nhẹ tia sáng kỳ dị, nàng chợt phát hiện trên đài người thiếu niên kia, trở nên càng thêm thần bí .

"Ba!"

Một khối so với trước kia dày không ít vỏ rùa rơi vào Sở Lâm trước người .

"Đây là Huyền Vũ xác . Huyền giai trở lên Trần Văn, phổ thông vỏ rùa không chịu nổi uy thế, tu lấy Huyền Vũ xác vì tốt ." Nói chuyện lão đầu, phủ một thân Hôi Bào, trên mặt dày đóng đầy nếp nhăn, mà giờ khắc này hướng về Sở Lâm thiện ý cười .

Mắt sáng lên, Sở Lâm không khỏi nhìn nhiều mấy lần cái này lão đầu, Huyền Vũ xác là Linh Thú Huyền Vũ thú xác ngoài, giá cả cực kỳ sang quý, trên thị trường phổ biến giá cả đều ở đây mấy vạn kim tệ .

"Đa tạ ." Sở Lâm vừa chấp tay, đem Huyền Vũ xác tiếp ở trong tay .

Vài cái lão đầu một lần nữa ngồi trở lại ghế dựa lớn, dưới trần cũng là hoàn toàn yên tĩnh .

Mọi người nhìn kỹ phía dưới, Sở Lâm lần nữa ngồi xuống, Thái Hư Chi Nhân vận chuyển, chỗ sâu trong con người nhấp nháy nhàn nhạt Kim Mang .

Đao khắc rơi xuống, một cái văn lộ ngưng tụ mà thành .

Có thể thực sự là tài liệu nguyên nhân, Sở Lâm rõ ràng cảm giác được lúc này so sánh với một lần trót lọt rất nhiều, thủ hạ khắc ra văn lộ, rất dễ dàng mà liền ngưng tụ ở Huyền Vũ xác bên trên .

Trong cơ thể người tí hon màu vàng tràn đầy lấy nhẹ Kim Tuyền, đó là Sở Lâm vào Nhập Huyền trọng tháp đệ ngũ tầng trước cuối cùng một tầng

cửa khẩu trung, biến dị ngưng tụ thành linh hồn .

Một nén nhang sau khi, màu xanh nhạt vụ khí lần nữa bay lên .

"Thực sự là huyền giai . . ."

Tuy là đã kinh kịp chuẩn bị, nhưng lần nữa chứng kiến lam vụ, vài cái lão đầu vẫn là thần sắc cứng lại, sau đó liền có chút kích động .

Dưới trận nhân càn là duỗi thẳng cái cổ, trợn mắt há hốc mồm mà nhìn trên đài thiếu niên .

Giờ này khắc này, nếu như Lăng Vân ở đây, phỏng chừng cũng chỉ có thể không nói gì trầm mặc .

Lẽ nào, người có thể nói nhân gia ở vài cái điều trận đại sư mờ lấy Thiên Nhân dưới mí mắt, ăn gian ? Muốn thật có bản lĩnh đó, còn có thể về không ra huyền giai Trận Văn sao?

Lúc này, người đàn ông trung niên rốt cục đã kinh ngồi không yên, lặng yên đứng dậy, nhìn phía Sở Lâm ánh mắt trở nên ngưng trọng vài phần .

Chẳng lẽ cái này tiểu gia hỏa, đến từ ở đâu?

Lại là thời gian một nén nhang, ánh mắt mọi người đều không hề chớp mắt mà tập trung ở Sở Lâm trên người .

"Ông!"

Một hồi khiếp người uy thế tự Huyền Vũ xác trên truyền đến, lam vụ thông suốt vừa thu lại, lộ ra trong đó đã kinh thành hình Huyền Áo Phù Văn!

Hoàn thành cuối cùng nhất Đạo Văn đường, Sở Lâm đầu óc dâng lên, thân thể có chút lay động, gió nhẹ bên trong, tựa như trang giấy một dạng sẽ té ngã .

Lúc trước cho ra Huyền Vũ xác lão già tay mất lạnh lẽ, đi nhanh một bước, liền đem tiến lên Sở Lâm nâng, đồng thời tự tay tiếp được Huyền Vũ xác, mẫn hàm khiếp sợ thanh âm liền vang vọng dựng lên : "Quả thật là Thất Sát văn!"

Thanh âm rơi xuống, mấy cái khác lão đầu đều là cả người run lên, một người trong đó càng là hướng về Sở Lâm run rẩy run rẩy mà nói :

"Tiểu hữu . . . Không, đại sư! Xin hỏi, bao nhiêu niên kỷ ?"

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 80: Rạng sáng bốn giờ Hồng Vũ thành

Lão đầu có chút thất thố thanh âm, làm cho Sở Lâm nhất thời vẻ mặt hắc tuyến .

Bao nhiêu niên kỷ ? Ta thoát nhìn có như vậy già sao ?

Cùng thời khắc đó, dưới trận ánh mắt cũng nhất thời trở nên quái dị, sau đó dồn dập phục hồi tinh thần lại, lần nữa nhìn phía Sở Lâm ánh mắt đã kinh từ ước ao đến rồi ngưỡng mộ, dưới con mắt đủ kính nể .

"Khái khái ..." Một trận trầm mặc, nói chuyện lão đầu cũng ý thức được sự thất thố của mình, tức thì có chút ngưng ngừng làm ho hai tiếng, mặt mày hiểm thấy đỏ hồng .

Tuy là xấu hổ, nhưng lão đầu vẫn là có vẻ hơi kích động, nói : "Thất Sát văn là Thất Sát trận hạch tâm, càng là Trận Văn Các hộ tống Các đại trận, tại hạ sống gần trăm năm, vẫn là lần đầu chứng kiến như thế tuổi trẻ là có thể thành công khắc Thất Sát văn thiên tài!"

"Thất Sát văn là Huyền Giai hạ đẳng Trận Văn, coi như là lão phu cũng rất khó đem khắc thành ... Các hạ ngút trời chi tư, thực sự, thực sự ..." Đờ lấy Sở Lâm lão đầu cũng là thần tình kích động, nói được cái này, từ trước đến nay đều là bị người khác tôn sùng tán dương hẳn còn muốn không ra cái gì từ đến, nín nửa ngày, mới nói : "Thực sự làm cho lão hủ thẹn thùng!"

Khôi phục một chút thể lực, Sở Lâm đứng vững cước bộ, vài cái lão đầu biểu hiện, lấy thật làm cho hắn có chút ngoài ý muốn, trong lòng bĩu môi, thầm

nghĩ chính mình tùy ý tìm một cái Trần Văn, cư nhiên năng gây nên như thế lớn sóng lớn .

Nếu như vài cái lão đầu biết lúc này Sở Lâm ý nghĩ trong lòng, phỏng chừng bọn họ đều muốn trực tiếp đối với Sở Lâm hô to "Tiền bối " ...

Phải biết rằng, không nói đến năng lực mắt thường xem thấu trận pháp trong Trần Văn, liền nói riêng về hiện trường chứng kiến Trần Văn, hiện trường là có thể điều khắc thành công, cái này cũng đã là trước đây chưa từng gặp, nghe rộn cả người!

Điều trận, luyện dược, Đoán Khí một đường, từ trước đến nay đều là người thành đạt là sư, năng lực của người càng mạnh, có thể có được càng nhiều tôn kính, mặc dù khiến cho đối phương là một cái sống bảy 80 năm lão gia hỏa .

"Đại sư có thể quang lâm Trần Văn Các, đơn giản là ta Trần Văn Các vinh hạnh! Bọn ta có mắt không nhìn được Thái Sơn, chiếu cố không chu toàn, mong rằng bao dung ..." Ngô quyền trước hết phản ứng kịp, lúc này liền hướng về Sở Lâm cung kính chấp tay, không gì sánh được tôn kính mà nói .

Ngô quyền vốn là Trần Văn Các người, cũng là trên đài vài cái lão đầu một trong, phụ trách chủ trì lần này Điều Trần Sư sát hạch, trước cho ra Huyền Vũ xác cùng về sau đỡ lấy Sở Lâm, đứng là hấn .

Có thể trở thành Trần Văn Các thủ tịch Điều Trần Sư, không có gì ngoài bên ngoài cường đại điều trận năng lực bên ngoài, cùng hấn tinh minh đầu óc cũng không thể rời bỏ quan hệ .

Một cái không đến hai mươi tuổi Huyền Giai Điều Trần Sư ý nghĩa cái gì, hấn tâm lý phi thường tình huống, nếu như có thể đem mượn hơi đến Trần Văn Các đến, đó không thể nghi ngờ là đứng Trần Văn Các thế lực bên trên to lớn đề thăng, thậm chí tiếp qua mấy năm, có thể ở Hồng Vũ thành ôn áp Văn Vương Uyển cùng thuật sĩ hiệp hội một đầu.

Như thế nghĩ đến, Ngô Quyền lão nhân liền không được dấu vết ở dưới đài cái kia cái trung niên nhân trên người đảo qua, mà khi sau khi thấy già cũng là nhẹ nhàng gạt gạt đầu sau khi, Ngô quyền nhìn phía Sở Lâm ánh mắt càng thêm tôn kính vài phần .

"Kỳ thực ta chính là nghĩ đến mua chút điều trận tài liệu ..." Sở Lâm có chút ngưng ngưng gãi đầu một cái, nhưng trong lòng thì có chút ảo não chính mình lên đài hành vi, dù sao người sợ nổi danh heo sợ mập, nếu để cho những thứ kia ở sau lưng đối với mình nhìn chăm chăm tên biết chuyện ngày hôm nay, chỉ sợ bọn họ thì càng lo lắng mà nghĩ giết mình đi.

"À?" Ngần người, Ngô quyền chợt nhớ tới trước có một Tỷ Nữ tìm đến mình, nói có người muốn mua một ít khá cao cấp điều trận tài liệu, trong lòng không khỏi giật mình, lặng yên quét mắt Sở Lâm, chứng kiến đối phương tựa hồ cũng không có cái gì ý trách cứ, không khỏi thở phào nhẹ nhõm .

"Đại sư có thể tới Trần Văn Các mua tài liệu, cũng là Trần Văn Các vinh hạnh, người đại sư kia không ngại dời bước ghé khách quý chờ, ta lập tức đi chuẩn bị ngay tài liệu ." Ngô quyền lần nữa chấp tay, một bên mấy cái khác Trần Văn Các lão đầu, cũng đều là cười theo lấy đứng ở một bên .

"Vậy đa tạ tiền bối, ta đang ở bên ngoài đại sảnh chờ đi." Sở Lâm gật đầu, hướng Ngô quyền còn lấy lễ phép mỉm cười, rồi sau đó hướng về Lâm Linh Nhi vẫy vẫy tay, ở rất nhiều thanh niên ước ao cùng ánh mắt kính sợ bên trong, cùng thiếu nữ cái kia thon dài thân ảnh tuyệt diệu cùng nhau, đi ra tiểu viện .

"Người này tâm tính đạm nhiên, không kiêu không vội ... Ngày sau tạo nghệ, tất nhiên không cách nào đánh giá a ." Nhìn Sở Lâm rồi đi thân ảnh, Ngô quyền nhịn không được phát sinh khẽ than thở một tiếng .

"Còn tuổi nhỏ là có thể vẽ ra Thất Sát văn, coi như không phải Huyền Giai Điều Trần Sư, cũng không khác nhau lắm . Chính là không biết hấn sư phụ là người phương nào, có thể giáo ra như vậy yêu nghiệt ." Khác một cái lão đầu theo cũng buông tiếng thở dài, giọng nói bên trong đủ ước ao, hấn cũng nhiều hy vọng có thể thu như thế một người học trò tiến đến .

"Ngô huynh, muốn không chúng ta phái người tra một chút ?" Một cái lão đầu nhẹ giọng hỏi nói, lời của hấn làm cho khác mấy người đều hơi nheo lại mi mắt, như đang ngẫm nghĩ .

Hồng Vũ thành bỗng nhiên toát ra như thế một cái yêu nghiệt Điều Trần Sư, hoàn toàn chính xác không phải chuyện đùa .

"Làm Điều Trần Sư, lòng dạ đều là rất cao ngạo, huống chi vị này thiên phú kinh người tiểu hữu . Mấy vị trưởng lão nên biết bị người điều tra cảm giác có bao nhiêu khó chịu, cho nên, có thể ngàn vạn lần chớ làm ra cái gì không sáng suốt cử động tới ."

Lúc này, một đạo thanh âm nhàn nhạt từ bên đài vang lên, âm lượng rất nhỏ, chỉ có mấy vị lão đầu có thể nghe .

Chỉ thấy cái kia cao quý hiền hòa người đàn ông trung niên chậm ung dung mà từ bên trên đài cao trải qua, một đôi dày rộng bàn tay bị thua đến phía sau, chậm rãi đi cách tiểu viện .

...

Một lần nữa trở lại Trần Văn Các đại sảnh, Sở Lâm ánh mắt lần nữa ở trên vách tường bức họa ngắm vài lần, không khỏi lắc đầu, hấn cũng không dám lại vận chuyển Thái Hư Chi Nhãn, khi trước cực nóng lực lượng đến bây giờ hấn còn lòng còn sợ hãi .

"Ồi, đây không phải là vừa rồi ngư bức hò hét 'Thiên tài Điều Trần Sư' sao? Sao vậy ảo não đi ra ? Chẳng lẽ là bị phơi bày ăn gian xiếc, bị đuổi ra ?"

Chứng kiến Sở Lâm lắc đầu đáng vẻ, từ lúc bức này lấy chế giễu Lăng Vân lập tức đi ngay tới, mở miệng giễu cợt nói, khóe môi móc lấy một rõ ràng

nhìn có chút hà hê .

Lăng Vân thanh âm cố ý thả rất đại, làm cho trong đại sảnh vốn là vì số không nhiều người đều nhìn lại .

"Chính là hần ? Dám cùng Lăng thiếu tử đấu ?"

"Điên rồi sao ? Người nào không biết Lăng thiếu là Hồng Vũ thành trong thế hệ trẻ thiên phú tốt nhất Điều Trận Sư ."

Có người thấp giọng nghị luận lấy, hướng về Sở Lâm chỉ trỏ, thỉnh thoảng đưa ánh mắt tham lam ở Lam Linh Nhi cao ngất sung mãn ngực đảo qua .

"Ai ..." Nhử mảy, Sở Lâm có chút bất đắc dĩ, không khỏi lần nữa lắc đầu, phát sinh một tiếng thở dài, biểu tình trên mặt cũng trở nên có chút đau lòng nhức ọc .

Nhìn thấy Sở Lâm cái dạng này, Lăng Vân trong lòng không khỏi càng thêm tin chắc vài phần, tức thì cũng cảm giác bị đè nén thật lâu nội tâm trở nên vô cùng thư sướng, cười ha ha vài tiếng, ngược lại lộ ra một bộ giáo dục giọng nói : "Cho nên a, muốn trở thành Điều Trận Sư, hay là muốn Tmđ! Một bước một cái dấu chân đi tới ."

"Tựa như ta, người xem, có thể có thành tựu của ngày hôm nay, thật chẳng lẽ hoàn toàn dựa vào trời phú sao? Ở ta trong mấy ngày qua phú quang hoàn phía dưới, có mấy người chứng kiến ở nửa đêm khắc khổ tu được trả giá ?"

"Người biết, rạng sáng bốn giờ Hồng Vũ thành là cái gì đáng về sao?"

Nói một hơi một đồng cảm khái, Lăng Vân tâm tình thật tốt, càng nói càng có cảm giác, còn đưa ra hai tay, rất có thành công nhân sĩ phong phạm . Một bên người cũng là liên tiếp gật đầu, sắc mặt đủ nịnh hót ý .

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 81: Người nói ta phiền muộn không

Nhìn thấy Lăng Vân vào bộ vẫn còn ở hồn nhiên không biết trang bức, Lam Linh Nhi thon dài ngón tay ngọc nhẹ nhàng che cái miệng nhỏ nhắn, đôi mắt đẹp neho lại một đạo xinh đẹp nguyệt khom, lạng lẽ trắng nhẵn Sở Lâm, trong lòng tức giận kiêu hừ một tiếng "Tên giáo hoạt".

"Gì đó, ta cắt đứt xuống."

Nhìn xuân phong đắc ý, than lấy hai tay Lăng Vân, Sở Lâm sờ lỗ mũi một cái, tựa hồ có hơi không tốt lắm ý tứ mở miệng nói : "Lăng thiếu khả năng hiểu lầm ý tứ của ta, kỳ thực ta lắc đầu chỉ là vì biểu đạt bất đắc dĩ mà thôi . Luôn luôn như vậy một người, không nên đem mặt tiền đến trước mặt của ta tìm đến đánh ... Người nói ta phiền muộn không ?"

"Ế?"

Người chung quanh đều là yên tĩnh lại, lẳng lặng nhìn về mặt bất đắc dĩ Sở Lâm, ánh mắt dừng một chút, tựa hồ có hơi không biết rõ .

Lăng Vân cũng là biểu tình rõ ràng bị kiềm hãm, trong bụng không tự nhiên giật một cái, tựa hồ cảm giác được có điểm không đúng lắm .

Quả nhiên, sau một khắc, chỉ thấy Sở Lâm khéo môi nhất câu, nét mặt lộ ra nụ cười thần nhiên, chậm rãi nói : "Rạng sáng bốn giờ Hồng Vũ thành là cái gì dạng, cái này ta là không biết . Ta chỉ biết, cái kia cái gì Huyền Giai hạ đẳng Thất Sát vân, ân, có thể là vận khí ta tương đối khá, nhất không cần thận liên cho về ra ."

Thanh âm nhàn nhạt rơi vào trong tai của mỗi người, ánh mắt mọi người đều trong nháy mắt biến thành kinh ngạc .

Nhìn Sở Lâm vẻ mặt đáng về bất đắc dĩ, Lam Linh Nhi không khỏi bật cười, người này, chính là cố ý đã kích Lăng Vân đi, thật đúng là một điểm thua thiệt cũng không chịu ăn ...

Thiếu nữ tự nhiên cười nói, Bách Mị xây ra, cái kia rung động nhẹ nhàng dồi dào đường cong có thể dùng bên trong đại sảnh vì số không nhiều nam tính cũng không nhận được nhìn mà trọn tròn mắt .

Lăng Vân trên mặt biểu tình đắc ý nhất thời động lại, khéo miệng co quắp một trận, vậy còn than lấy tay trong lúc nhất thời cương ở nơi đó, thu cũng

không tiện, không thu cũng không tiện .

Hầu hung hăng lẫn vài cái, Lăng Vân trong lúc nhất thời lại tựa như như nghẹn ở cổ họng, không lời chống đỡ .

Gắt gao nhìn chòng chọc Sở Lâm, một lát, Lăng Vân như cũ có chút khó có thể tiếp thu hiện thực, vừa định nghi vấn lên tiếng lúc, đã thấy vài cái lão giả đã nhanh chân hướng về đi tới bên này, bọn họ nhìn phía Sở Lâm ánh mắt, đều mang theo cực kỳ rõ ràng tôn kính .

"Hắn thực sự ... Thành công ?" Lăng Vân đôi bàn tay chợt nắm chặt, khoảng khắc sau khi lại tựa hồ có hơi vô lực buông ra, liền tiếp hít sâu vài giọng điệu, cái kia mới vừa rồi còn hăm hở trên mặt đã thêm mấy phần ủ rũ cùng cực hứng .

Trận Văn Các các vị đại sư tự mình xuất hiện đưa tiễn, cái này còn có thể giả bộ ?

"Đại sư, đây là ngài muốn tài liệu, mỗi dạng 10 phần ." Ngô Quyền đi lên, trong tay là một cái thủ trục, cung kính đưa lên .

Mà khi nghe được Ngô Quyền cư nhiên đối với Sở Lâm như thế xưng hô thời điểm, đại sảnh không biết có bao nhiêu người mi mắt trong nháy mắt bành trướng đến nhất đại, nhất là Lăng Vân, hai tay run lên, nhớ tới trước chính mình sở tác sở vi, trên mặt nhất thời nóng hừng hực, quả thực không mà tự dung .

"Ừ, bao nhiêu tiền ?" Sở Lâm liếc mắt thủ trục, nhận lấy, đây là không gian vòng tay, trong đó điều có một bộ không gian trận pháp, trong đó không gian có thể dùng đến trừ vật, dùng linh lực dẫn dắt là được tồn lấy .

Không gian vòng tay cũng là Điều Trận Sư kiệt tác, bất đồng phẩm giai cấp Điều Trận Sư sở điều đúc thành không gian vòng tay dung lượng cũng là không cùng một dạng, trên đó không gian trận pháp càng cao cấp hơn, Trừ Vật Không Gian cũng liền càng đại .

"Đại sư quang lâm Trận Văn Các, có thể là vinh hạnh của chúng ta, những tài liệu này cũng không phải cái gì vật trân quý, coi như chúng ta Trận Văn Các lúc trước chiêu đãi không chu toàn bồi tội ." Ngô Quyền trên khuôn mặt già nua mang theo vẻ áy náy, cười theo lấy nói .

"Vô công bất thụ lộc đạo lý, ta vẫn hiểu ." Sở Lâm nhũn mảy, hắn đương nhiên biết Ngô Quyền có lòng muốn muốn gần hơn quan hệ lẫn nhau, không khỏi thần sắc trên mặt tin tưởng vài phần .

Ngô Quyền trong lòng nhất thời giật mình, lập tức hiểu trước mắt vị này điều trận đại sư thì không muốn thiếu bọn họ nhân tình, tức thì tâm tư nhanh chóng chuyển động, cười nói : "Đại sư quá lo lắng, mới vừa đại sư cho chúng ta miễn phí khắc lại một cái Thất Sát văn, vậy cũng so với những tài liệu này trân quý hơn nhiều."

"Như thế nói đến, hình như là các người chiếm tiện nghi . Đã như vậy, ta thu, sau này nếu có cần, còn phải làm phiền chư vị ." Sở Lâm sờ lỗ mũi một cái, đem không gian vòng tay thu vào, liền cùng Lam Linh Nhi cùng nhau hướng về ngoài cửa đi tới .

"Đại sư đi thông thả ." Ngô Quyền nhanh lên cung kính trả lời một câu .

...

Ly khai Trận Văn Các sau khi, Sở Lâm liền lập tức đem niệm lực triển khai đến nhất đại, một đường biến đổi rất nhiều phương hướng, đến khi xác định không có vấn đề lúc, mới cùng Lam Linh Nhi cùng nhau phản hồi Vũ Viện .

"Trận Văn Các người, còn rất lên đường." Một bước vào Vũ Viện đại môn, Sở Lâm âm thầm thờ phào nhẹ nhõm, gạt đầu, cũng là chợt phát hiện Lam Linh Nhi đang dùng cặp kia cực kỳ xinh đẹp đôi mắt không nháy mắt nhìn chòng chọc chính mình .

"Khái khái ..." Sở Lâm sờ lỗ mũi một cái, ho khan hai tiếng, muốn làm bộ không có phát hiện, hắn đương nhiên biết Lam Linh Nhi ý tứ, nhất định là muốn đuổi theo hỏi mình tại sao năng khắc ra Huyền Giai Trận Văn .

"Xem ra người là không muốn thành thật thông báo ." Thấy Sở Lâm vẻ mặt vô lại đáng vẻ, Lam Linh Nhi kêu gọi môi hồng nhẹ nhàng nhất câu, tình xảo trên gò má lộ ra một tia có chút nguy hiểm tiểu dung, nhân nhợt cười nói : "Chẳng qua, ngay cả Trận Văn Các thủ tịch Điều Trận Sư đều đối với người cung kính như thế, nếu như trong viện các trưởng lão biết chuyện này, chắc cũng sẽ cảm thấy rất hứng thú đi."

Thiếu nữ êm ái tiếng cười đơn nhân nhợt vang lên, Sở Lâm mới vừa bước mở bước chân chợt cứng đờ, sau đó nhanh lên thu hồi lại, gãi gãi sau não chước, trên mặt lộ ra một bộ biểu tình nịnh hót, chê cười nói : "Ta đây không phải ở sắp xếp ngôn ngữ chuẩn bị giải thích với người à..."

"Ừ, người nói đi ." Lam Linh Nhi giọng lên trắng nõn bóng loáng cảm, đợi Sở Lâm đoạn dưới .

"Ta nói hôm nay là ta lần đầu tiên về vấn ... Người tin không ?" Sở Lâm cười khò lắc đầu, yếu ớt mà nói .

"Lần đầu tiên ?" Lam Linh Nhi tròn to đôi mắt đẹp, không dám tin tưởng liếc nhìn Sở Lâm, vừa định tiếp tục truy vấn, có thể sau giả đạo kia nghiêm túc ánh mắt lại làm cho nàng đã kinh lời ra đến khóe miệng trở nên chỉ còn hai chữ : "Ta tin ."

Đang nói lấy, hai người chạy tới Thất Thái Minh phân bộ cửa, nhìn hai cái vừa nhìn thấy chính mình liền có chút ngượng ngùng lên thủ môn Nữ Đệ Tử, Sở Lâm không nhịn cười được vài tiếng, đối với Lam Linh Nhi nói : "Linh Nhi, chuyện này, đa tạ ."

"Tạ ơn thì không cần, người lúc rảnh rồi vẫn là lo lắng nhiều lo lắng chính người đi ." Lam Linh Nhi kiều hừ một câu, tiếp theo thanh âm bỗng nhiên giảm

thấp xuống vài phần, nói : "Hiện tại lo lắng người của ngươi, cũng không ít ."

"Là không ít ..." Khóe môi câu dẫn ra một đạo lạnh lùng, Sở Lâm nhân thần hơi đông lại một cái, sau đó thanh âm có chút đậm đặc, cười lạnh lấy nói : "Chẳng qua, ta phụng bồi ."

"Chính mình cẩn thận ." Tuy là Sở Lâm khóe miệng chứa lấy tự tin rõ ràng, nhưng Lam Linh Nhi vẫn là không nhận được nói một câu .

Cười gật đầu, Sở Lâm trong tay nhiều hơn một cái bình sứ tinh xảo, nhét vào Lam Linh Nhi trong tay, cười nói : "Ngươi sắp đột phá Thối Thể lục trọng, cái này Linh Dịch, coi như ta quà tặng cho ngươi . Ta cũng đi trước ."

Cảm nhận được bình sứ bên trên nhân nhật nhiệt độ, Lam Linh Nhi không khỏi nhớ tới lúc đó ở khách sạn kiểu diêm tinh cảnh, mặt cười không khỏi hơi nóng lên, mà chờ nàng phục hồi tinh thần lại lúc, đã thấy Sở Lâm đã kinh đi được xa .

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 82: Thiên Xu Các

Đếm một chút thời gian, đi tới Vũ Viện cũng đã kinh bốn năm cái tháng .

Từ Thối Thể tam trọng một đường tiêu thẳng đến Linh Võ Cảnh, đối với những đệ tử khác mà nói, đã là vọng trần mạc cập tốc độ, nhưng mà Sở Lâm cũng là không tự chủ nắm quyền một cái .

Dư Tu, Mạc Hà, còn có cái kia kém chút làm cho Lam Linh Nhi hương tiêu ngọc vẫn thần bí Huyền Võ Cảnh sát thủ . . .

Trong đầu thần tốc hiện lên những thứ này thân ảnh, Sở Lâm trong lòng không khỏi mọc lên một tia kiên định, muốn đối phó những người này, chính mình hay là muốn nhanh lên nhanh hơn tu hành tốc độ mới được .

Sắc trời đã kinh tối lại, Sở Lâm đi nhanh lấy, trước mắt rất nhanh hiện lên lúc này còn có linh tinh mấy bóng người đang đi diễn Võ Tràng .

"Đó chính là Thiên Xu Các chứ ?" Ánh mắt xuyên thấu qua lớn như vậy diễn Võ Tràng, chứng kiến hôn ám trong bóng đêm còn mơ hồ có lấy vài tia to lớn đường nét kiến trúc, Sở Lâm cước bộ dừng một chút, một phen tư lượng, hướng về bên kia đi tới .

Thiên Xu Các, là ngoại viện quyền lực hạch tâm, cao tầng chỗ .

Từ Huyền Trọng tháp xuất hiện sau khi, Đại Trưởng Lão Âu Dương Nhung cũng đã nói, tùy thời có thể đi Thiên Xu Các tìm hấn .

Mà ở Hồng Vũ thành tạo ngộ tập sát lúc, vị kia vài câu thanh âm liên sợ đến Huyền Võ Cảnh sát thủ xoay người chạy cường giả thần bí, cũng nói lúc rảnh rồi đi Thiên Xu Các đi một chút .

"Thiên Xu Các ..." Sở Lâm chậm rãi đi, khóe miệng hơi mân khởi, hấn tổng mơ hồ cảm giác được, Thiên Xu Các bên trên tựa hồ có hơi cái gì đang đợi lấy hấn .

Chút bất tri bất giác, Sở Lâm đã đến Thiên Xu Các phía dưới .

Giương mắt nhìn lên, trước mắt là một cái Bạch Ngọc cầu hình vòm, dài trăm dư mét, dưới ánh trăng, mơ hồ có thể chứng kiến một chút nhân nhật bạch khí trên không trung lật lắn .

"Đây là . . ." Sở Lâm theo bản năng đã vận hành lên Thái Hư Chi Nhân, nhất thời thấy rậm rạp chằng chịt Phù Văn tự cầu hình vòm trên hiển hiện ra .

"Sao vậy sẽ có nhiều như vậy Trần Văn ?" Nheo mắt, Sở Lâm trong lòng nhất thời toát ra một cái nghi vấn tới .

Ở Vũ Viện những địa điểm khác, Sở Lâm cũng sẽ chứng kiến một ít Trần Văn, nhưng lại chưa bao giờ thấy qua đường như trước mắt một dạng, rậm rạp chằng chịt Trần Văn .

"Những thứ này Trần Văn, là vì bảo hộ Thiên Xu Các ?"

Nhân thần bốn phía đảo qua, Sở Lâm nhất thời phát hiện, chỉ thấy Thiên Xu Các bốn phía, tất cả đều là rậm rạp chằng chịt Trần Văn, chuyển bảo vệ

xung quanh hình dáng, ở dưới bầu trời đêm, gần giống như một cái lớn đại quang hoàn, lại có chút rực rỡ!

Đương nhiên, cái này cũng chỉ có Sở Lâm ở Thái Hư Chi Nhân gia trì phía dưới mới có thể chứng kiến, đổi thành người khác, coi như là Điều Trần Sư, đều không cách nào liếc mắt nhìn ra huyền cơ trong đó .

Đề xuống nghi ngờ trong lòng, Sở Lâm đậm chân mà lên, hẳn biết nơi đây Trần Văn tuy nhiều, nhưng bên trên Quang Hoa lưu chuyển cực kỳ thông thả, vẫn chưa ở khởi động trạng thái, cũng sẽ không có cái gì nguy hiểm .

Cầu hình vòm lên cầu thang đá bằng bạch ngọc có chút lạnh lẽo, cảm giác mát tự nhiên xuyên qua đế giày đều có thể băng đến Sở Lâm chân cuối cùng .

Đặc bộ gian, hơn 100m cầu thang đá bằng bạch ngọc chẳng mấy chốc sẽ đi hết, đúng lúc này, Sở Lâm cước bộ lại bỗng nhiên dừng lại, trong mắt nhanh chóng lướt qua một đạo tinh mang .

"Tu vi . . . Muốn đột phá!"

Kinh dị một tiếng, Sở Lâm nhanh lên ngồi trên chiếu, tâm thần nội liễm đứng lên, tiến nhập trạng thái tu luyện .

Đến rồi Linh Võ Cảnh, coi là là chân chánh trở thành một Vũ Tu, đột phá không giống Thối Thể Cảnh dễ dàng như vậy, mỗi một lần đột phá không chỉ cần muốn đầy đủ linh lực, càng cần nữa một cái cơ hội, cũng chính là Lượng Biến đưa tới chất biến!

Cái này hơn một nguyệt tới nay, Sở Lâm điên cuồng tu hành Kinh Thiên Chỉ, tổng hội đem Linh Hải bên trong linh lực tiêu xài không còn mới có thể dừng lại, cũng chính bởi vì như vậy, khô kiệt Linh Hải hấp Nạp Linh lực sẽ trở nên càng thêm điên cuồng, cộng thêm linh dịch phụ trợ, Sở Lâm Vũ Tinh sớm đã khuếch trương lớn hơn rất nhiều, đầy đủ đột phá đến Đệ Nhị Trọng .

Có lẽ là Bạch Ngọc trên cầu cái kia cổ ý lạnh như băng, có thể dùng Sở Lâm nội tâm không rõ an tĩnh lại, cái loại này đột phá cơ hội liền theo tới .

Thiên Xu Các bên trên, ba đạo nhân thần lặng yên rơi xuống .

"Rốt cục vẫn phải tới a, tiểu tử này ." Âu Dương Nhung nửa mở lấy mắt lão, nhìn Bạch Ngọc trên cầu ngồi xếp bằng thiếu niên, gật đầu cười nói .

"Lúc này mới một cái nguyệt, lại muốn đột phá Linh Vũ Nhị Trọng . Coi là cương gấp mặt lúc, ngăn ngừa vài cái nguyệt, từ Thối Thể Cảnh liên tục vượt qua đây đến Linh Vũ Nhị Trọng, cái này tu hành tốc độ, thật đúng là hơi dọa người ." Mộc Hàm Sơn vẫn là một bộ từ mi thiện mục đáng vẽ, dày rộng vành tai, từ thiện mặt mo, tựa hồ là nhớ tới trước bị Sở Lâm vỗ một cục gạch, có chút không tự nhiên rút rút ra khoe miệng .

"Thiên phú càng cao, Nội Viện những tên kia thì càng ngồi không yên ." Thiết Thanh Tùng đôi mắt già nua ở chỗ sâu trong ẩn hàm lấy một hơi khí lạnh, ngưng trọng nói : "Ngày hôm nay nếu không phải Thánh Thất lão tiên bối âm thầm theo, sợ rằng thật đúng là làm cho những tên kia đắc thủ ."

"Ai ra tay, có đầu mới ah ?" Âu Dương Nhung nói mà không có biểu cảm gì lấy, chỉ là giọng nói kia trung, mơ hồ mang theo chút sát ý, đợi 300 năm mới đợi đến hy vọng, vô luận như thế nào, cũng không thể khiến người ta làm hỏng .

"Tạm thời không có ." Thiết Thanh Tùng lắc đầu : "Người ám sát có hai người, một cái Linh Vũ Thất Trọng, một cái Huyền Võ Cảnh . Linh Vũ Thất Trọng Địch, bị Sở Lâm xuất kỳ bất ý đánh chết, chờ người của chúng ta đến lúc đó, thi thể đã bị xử lý xong, còn như Huyền Võ Cảnh, bởi 'Điều lệ ' hạn chế, Thánh Thất lão tiên bối không có xuất thủ, chỉ là đưa hấn sợ chạy ."

Nghe lấy thiết Thanh Tùng lời nói, Âu Dương Nhung ánh mắt trở nên thâm thúy vài phần : "Bọn họ nhất định còn có thể xuất thủ ."

Tiếng rơi xuống, Mộc Hàm Sơn cùng thiết Thanh Tùng đều là ánh mắt lăm lăm .

Một con chân động từ Bạch Ngọc trên cầu truyền đến, Tam lão đang khi nói chuyện, Sở Lâm đã kinh thông suốt mở mắt ra chứ, trên người khí tức một hồi cổ động, một lát sau khi, mới chậm rãi gom vào trong cơ thể .

"Linh Vũ Nhị Trọng, thực là không tồi cảm giác ." Sở Lâm nở nụ cười một tiếng, đột phá sau khi cảm giác toàn thân đều cực kỳ sáng khoái, cước bộ cũng có một loại nhẹ nhàng cảm giác, bước nhanh xuyên qua Bạch Ngọc cầu, đi suốt đến Thiên Xu Các cái kia đại môn màu đỏ loét trước mặt .

Hắt xì một tiếng, cửa lớn đóng chặt tự hành mở ra, một đạo chậm rãi đặc thanh âm tùy theo truyền đến : "Đệ Tam Tầng, lên đây đi ."

Nghe lấy vậy có chút thanh âm quen thuộc, Sở Lâm đi nhanh nhảy qua nhập môn trung, xem ra Tam đại trưởng lão đã sớm ngờ tới chính mình sẽ đến .

Ven theo cầu thang từng bước hướng về phía trước, rất nhanh liền tới đến rồi Đệ Tam Tầng, ba cái quen thuộc lão đầu xuất hiện ở Sở Lâm trước mắt .

"Gặp qua ba vị trưởng lão ." Sở Lâm chấp tay, nói .

"Chuyện bái sư, nghĩ xong ?" Lúc này Âu Dương Nhung trong mắt sát ý sớm đã triệt để tiêu tán, đổi thành vẻ mặt tiểu dung nhìn Sở Lâm .

"Ừ, nghĩ xong ." Sở Lâm gật đầu, ở nơi này cuộn cuộn sóng ngầm ngoại viện trung, bái ba vị này trưởng lão vi sư, cũng không phải cái gì chuyện xấu, chỉ là nhất nghĩ đến thân mình bên trên bí mật khá nhiều, lập tức lại tiếp tục nói : "Chính là có một điều kiện ."

"A ? Nói một chút coi ." Âu Dương Nhung cười cười, có chút ngoài ý muốn .

"Ta muốn dựa vào chính mình độc lập tu hành ." Sở Lâm nói .

"Đó là tự nhiên tốt nhất ." Âu Dương Nhung thoả mãn gật gật đầu, tức thì cảm thấy Sở Lâm càng thêm đôi mắt .

"Sở Lâm gặp qua Đại Sư Phụ, Nhị Sư Phụ, Tam Sư Phụ ." Thấy Âu Dương Nhung bằng lòng, Sở Lâm cũng không chần chờ nữa, lúc này liền hướng về ba người sâu đậm thi lễ một cái .

Tam lão liếc mắt nhìn nhau, đều là gật đầu, sau đó Âu Dương Nhung thần sắc nghiêm túc, nói : "Nếu trở thành ta Thiên Xu nhất mạch đệ tử, ngươi cũng phải biết rõ một chút Thiên Xu nhất mạch quy củ ."

"Cái này điều thứ nhất chính là, không được trở thành Nội Viện đệ tử ."

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 83: Cách cục

"Không thể trở thành Nội Viện đệ tử ?" Sở Lâm tức thì sững sờ, lập lại một lần những lời này, đồng thời nghi ngờ nhìn phía Âu Dương Nhung, thậm chí hoài nghi là không phải mình nghe lầm .

"Đó là một ít chuyện cũ ..." Âu Dương Nhung bản không nghĩ giải thích, cũng thấy nhãn Sở Lâm, không khỏi lại lắc đầu, nói : "Chẳng qua ngươi là Thiên Xu nhất mạch truyền nhân trung, trong thế hệ trẻ duy nhất một người, có một số việc hay là muốn để cho ngươi biết ."

Ngẩn người, Sở Lâm nghi ngờ trong lòng nặng hơn vài phần .

"Thiên Xu Các lịch sử, so với Vũ Viện còn phải xa xưa hơn, thậm chí ở Tinh Nguyệt quốc cương thiết lập thời điểm, nó liền đã kinh tồn tại . Khi đó ở Tinh Nguyệt quốc, là số một số hai thế lực ." Âu Dương Nhung đặc bộ đến lầu các trên, đỡ lấy Hồng Mộc lan can, nhìn phía tinh không .

Mộc Hàm Sơn cùng thiết Thanh Tùng thì trầm mặc đứng ở một bên .

"Cây lớn, liền gãy vạ . Thiên Xu Các cũng bởi vì nó cường đại đưa tới Tinh Nguyệt quốc vương thất nghi kỵ, sau khi mấy nghìn năm trung, vương thất thế lực nghĩ hết tất cả biện pháp, thậm chí là không gây thủ đoạn mà đối với Thiên Xu Các từng điểm từng điểm tằm ăn lên ."

Nói đến đây, Âu Dương Nhung trong mắt lộ ra vài tia bất đắc dĩ .

"Năm trăm năm trước, Thiên Xu Các thế lực xem như là bị triệt để chèn ép đến rồi nam bộ lãnh địa vùng, nhưng mà Tinh Nguyệt quốc cũng chưa từ bỏ ý định, liền ở phụ cận đây nâng đỡ rất nhiều gia tộc, những gia tộc này ngày càng trỗi dậy phía dưới, mới có hôm nay cách cục ."

Nghe lấy Âu Dương Nhung miêu tả, Sở Lâm trong lòng đã có chút hiểu ra, nói : "Cho nên, Nội Viện, chính là những thứ kia bị vương thất giúp đỡ lên gia tộc, mà ngoại viện, thì là Thiên Xu Các thế lực ?"

"Ngươi nói đúng phân nửa ." Mộc Hàm Sơn gật đầu một cái, tiếp theo Âu Dương Nhung lời nói nói đi xuống : "Trên thực tế, bây giờ nội ngoại hai viện quan hệ từng trải mấy trăm năm vướng víu, đã kinh nằm ở một loại thập phân vi diệu trạng thái, biểu hiện ra hài hòa không gì sánh được, kì thực mạch nước ngầm cuộn trào mãnh liệt, chính bọn nó giữa mấy gia tộc, đều chậm rãi sinh ra hiềm khích . Bất luận Nội Viện vẫn là ngoại viện, đều có với nhau người, càng thật nhiều đến từ mỗi bên thành phố thiếu niên thiên tài ."

"Cái này rất giống là co lại chỉ có hắc Bạch Kỳ cục, bỗng nhiên lại nhét vào rất nhiều còn lại màu sắc quân cờ ." Âu Dương Nhung gật đầu, ánh mắt có chút thâm thúy .

"Cho nên, rối loạn ." Sở Lâm chớp mắt, nói nhỏ một tiếng .

"Đây vốn là một hồi Thiên Xu Các cùng Tinh Nguyệt quốc vương thất đánh cờ, nhưng thế sự vô cùng vừa khóp, ai cũng không muốn sẽ tới có nhất Cổ Thần bí mật thế lực bỗng nhiên tham gia trận này phân tranh bên trong, mạnh mẽ đem hai người nhào nặn với nhau, thành lập Vũ Viện ." Âu Dương Nhung tiếp tục nói .

"Cái gì thế lực, lại như thế lợi hại ?" Sở Lâm biến sắc, cư nhiên có thể để cho vương thất cùng Thiên Xu Các đều làm ra thỏa hiệp, cái kia cổ thế lực sẽ là nhiều lần mạnh mẽ đại ?

"Từ ngơoi đấng lâm Huyền Trọng tháp đệ ngũ tầng thời điểm, ngơoi đã kinh nhập cuộc ." Âu Dương Nhung tựa hồ cũng không có ý nói về cái kia Cổ Thần bí mật thể lực tương quan trọng tâm câu chuyện, mị lấy mắt lão, nhìn Sở Lâm .

"Nếu vào cuộc, vậy thì bồi lấy dưới hết đi." Thờ ơ cười cười, Sở Lâm giọng nói bình tĩnh làm cho ba cái lão đầu đều có chút ngoài ý muốn .

Sở Lâm không phải cái loại này oán trời trách đất tính cách, nếu sự tình đã kinh phát sinh, liền cũng chỉ có thể thuận theo tự nhiên, hơn nữa, Thiên Xu Các đích đích xác xác đối với mình có ân, chỉ ít vị kia thần bí lão tiền bối đang ở Hồng Vũ thành cứu mình một mạng .

Huống chi, Linh Hải bên trong từ linh hồn chất biến sau mà sinh ra người tí hon màu vàng, còn có dung nhập mắt phải Thái Hư Chi Nhân, những thứ này kỳ ngộ, cũng hoặc nhiều hoặc ít là bởi vì Thiên Xu Các.

Đã có đoạt được, vậy liền có điều mất . Đạo lý này, Sở Lâm minh bạch .

Thật sâu ở Sở Lâm tràn đầy tùy ý trên mặt nhìn thoáng qua, Âu Dương Nhung nhìn không được thoải mái phả lên cười, bàn tay khô gầy nặng nề mà ở Sở Lâm trên vai vỗ hai cái, tán thưởng nói : " Không sai, lão phu không có nhìn lầm người . "

Tam lão nhìn Sở Lâm, càng xem càng là đối đầu, trên mặt đầy đều là lộ ra tiểu ý, cái kia trực câu câu nhãn thần, làm cho Sở Lâm đều có chút chịu không nổi, chẳng qua cũng may tới một chuyến Thiên Xu Các, cũng coi như lộng rõ ràng một ít nghi hoặc .

Thảo nào có người dám mạo hiểm lấy Tam đại trưởng lão lửa giận tới ám sát chính mình, thì ra song phương vốn chính là địch nhân .

Cũng khó trách, vị kia cường giả thần bí sẽ nói Vũ Viện không có nhìn qua như vậy bình tĩnh .

Biết được những tình huống này, coi như là đạt thành mục đích đi tới, Sở Lâm trong lòng lặng yên thở phào nhẹ nhõm, nếu mình là Thiên Xu nhất mạch truyền nhân duy nhất, vậy ít nhất ở Vũ Viện trong phạm vi, Thiên Xu Các định sẽ bảo vệ mình an toàn .

Thăm nghĩ bắt đầu Dư Tu, Sở Lâm khoe môi cũng không khỏi khơi mào một đạo lãnh ý, cũng nên là thời điểm, cùng Kiếm Phong Minh trước muốn một điểm lợi tức .

...

Từ Thiên Xu Các xuất hiện lúc, phía chân trời đều đã kinh hơi để lộ ra .

Trở lại nơi ở, Sở Lâm cả người buông lỏng, hơi chuyển động ý nghĩ một chút, ba bản sách nhỏ trong nháy mắt từ không gian vòng tay bên trong xuất hiện ở trước mắt .

"Tu La Quyền, Đạp Vân Bộ, Vạn Quân Thuần ."

Cái này ba bản đều là Nhị phẩm trung chờ vũ kỹ, Âu Dương Nhung ba người mỗi người cho ra nhất bản, Tu La Quyền là một loại công kích vũ kỹ, Đạp Vân Bộ thì là thân pháp vũ kỹ, còn như Vạn Quân Thuần, là phòng ngự vũ kỹ .

Ba bản vũ kỹ coi như là tương đối toàn diện vũ kỹ, có thể phối hợp cùng nhau sử dụng, hiệu quả có thể đề thăng không ít .

Cái này cũng vừa lúc phù hợp Sở Lâm tâm ý, hẳn hiện tại chỉ có nhất chiêu Kinh Thiên Chỉ, mà Quy Thiên Chỉ cùng Thái Thiên Chỉ còn không cách nào tu hành, Tịch Diệt Tam Thức thuộc về uy lực tuyệt luân công kích vũ kỹ, là thượng cổ thể lực Thiên Tinh Cung truyền thừa, Phẩm Giai tự nhiên không thấp .

Chỉ là thất phu vô tội, Hoài Bích Kỳ Tội, giống như Kinh Thiên Chỉ bức này vũ kỹ, không phải vạn bất đắc dĩ, hay là muốn dùng một phần nhỏ vi diệu, bằng không nếu như gây nên một ít không cần thiết mơ ước, cái kia có thể gặp phiền toái .

Trong những ngày kế tiếp, Sở Lâm lại một lần nữa tự giam mình ở phòng ốc bên trong, lấy tay tu hành Tu La Quyền, Đạp Vân Bộ cùng Vạn Quân Thuần cái này ba bản vũ kỹ .

Từ linh hồn phát sinh chất biến sau khi, Sở Lâm rõ ràng cảm giác được linh ngộ của mình lực trở nên mạnh mẽ, vèn vèn mười ngày, cư nhiên đem ba bản Nhị phẩm trung các loại vũ kỹ đều cho thông hiểu đạo lý .

Lại tồn năm ngày, Sở Lâm lấy Linh Dịch cùng cố một cái Linh Vũ Nhị Trọng cảnh giới, tiếp theo, liền lấy ra từ Trần Văn Các mang về tài liệu, bắt đầu ném thử điều trần .

"Trận pháp, có thể tĩnh, có thể di động . Tĩnh, có thể làm Hộ Tông đại trận, di chuyển, có thể khắc vào binh khí bên trong, tăng mạnh công kích ."

Từ điều Trần Thuật trong nhập môn trong trận pháp, Sở Lâm tuyển một cái tên là "Thiên Viêm trận " trận pháp, theo giới thiệu, có thể gia trì ở binh khí trên, có thể đề thăng binh khí lực công kích .

Không thể không nói, điều Trần Thuật trong Trần Văn trận pháp, mặc dù chỉ là cấp độ nhập môn, Phẩm Giai cũng mới hoàng giai bậc trung, nhưng khắc độ khó, lại không thua kém một chút nào đứng hàng Huyền Giai Thất Sát văn .

Ước chừng tìm hai ngày, Sở Lâm mới đưa trận pháp điều khắc đến rồi một thanh Huyền Thiết Kiếm trung, thuận tiện trả lại cho Huyền Thiết Kiếm lấy một tên —— "Thiên Viêm kiếm".

"Chỉ tiếc, ta còn chưa học được Đoán Khí Thuật, bằng không, ở Thiên Viêm trận gia trì dưới, Thiên Viêm kiếm nói không chừng cũng có thể cùng Diệp Thanh Tuyết thanh kia Cửu Thiên Băng Văn Kiếm so sánh với vừa so sánh với."

Nhớ tới cái kia trong treo lạnh lùng thiếu nữ, còn có chuỗi này màu xanh thắm bảo kiếm, Sở Lâm lắc đầu.

Lại tốn thời gian mấy ngày, Sở Lâm điều khắc một ít cấp thấp không gian trận, sinh sản ra một nhóm đơn giản không gian vòng tay, mới cho phép bị xuất môn.

Khai sáng Hội Minh ý tưởng, đã rất lâu rồi.

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 84: Cuồng

Khí trời một mảnh sáng sủa, vạn dặm không mây.

Ven theo nền đá mặt, Sở Lâm đi tới hội nghị chỗ, nơi này là chuyên môn xử lý Hội Minh tương quan công việc địa phương, muốn khai sáng một cái hợp pháp Hội Minh, thì phải ở chỗ này xin.

Vốn tưởng rằng hội nghị chỗ trong ngày thường người hẳn là không nhiều lắm, nhưng chờ đến nơi này, Sở Lâm mới phát hiện mình hoàn toàn nghĩ lầm rồi, hội nghị chỗ bên ngoài cái kia không lớn không nhỏ tiểu viện bên trong, cư nhiên kín người hết chỗ.

Những thứ này đoàn người đều chen ở mấy khối trước tấm bia đá mặt, rộn ràng, rất là náo nhiệt.

"Đó là đăng ký trong danh sách Hội Minh danh sách?" Ánh mắt xa xa ở trên tấm bia đá đảo qua, Sở Lâm tự lẩm bẩm một tiếng, nhìn ra được muốn gia nhập vào Hội Minh người, không phải số ít.

"Đi, đó không phải là Sở Lâm sao?"

"Hắn ... Hắn cũng tới gia nhập vào Hội Minh sao?"

"Nghe nói hắn cùng Kiếm Phong Minh trong lúc đó nhưng là có ân oán, phổ thông Hội Minh, nếu dám thu hắn, vậy đơn giản cùng không khác tìm chết."

"Nghe nói hắn cùng Thất Thái Minh Lam Tự Đội đội trưởng Lam Linh Nhi đi rất gần, chỉ tiếc Thất Thái Minh từ trước đến nay chỉ lấy Nữ Đệ Từ ..."

Sở Lâm một bước vào tiểu viện, lập tức hấp dẫn không ít ánh mắt, đoàn người chứng kiến Sở Lâm thời điểm, cư nhiên đều theo bản năng nhường ra một con đường.

Không thể không nói, Huyền Trọng tháp khảo hạch sau khi, Sở Lâm danh khí đã kinh lớn đến ở ngoại viện không người không biết trình độ.

Tùng đạo kinh ngạc cùng ánh mắt tò mò dưới, Sở Lâm có chút bất đắc dĩ thở hắt ra, trực tiếp hướng hội nghị chỗ lầu các đi tới, lưu lại một đàn trở mắt nhìn nhau vây xem đệ tử.

Đám người một góc hẻo lánh, chỉ thấy nhất mạp nhất gầy hai bóng người ngồi bẹp xuống đất, nhìn Sở Lâm đi vào hội nghị chỗ thân ảnh, liếc nhìn nhau.

"Ca, người thực sự là thần cơ diệu toán, cư nhiên đã sớm ngờ tới hắn sẽ đến hội nghị chỗ." Mập mạp trên mặt hai khối mỡ một bả tỏa sáng thịt béo run lên, khu khu mũi, cười ngây ngô lấy nói.

"Đó là, cũng không suy nghĩ một chút ca là ai? Luận tài trí, phóng nhãn ngoại viện, ca xưng thứ hai, ai dám xưng đệ ba?" Người gầy ưỡn ngực một cái, đắc ý cười vài tiếng, rộng lớn ống tay áo phía dưới, là hai tay gầy nhom cánh tay, đi cùng một đầu xoắn tung nhãn nhưu bản thủ tóc, phong cách tốt cùng.

"Nhưng là ca, lần sau coi là thời điểm, có thể hay không thuận tiện đem thời gian cũng coi như một cái? Người xem chúng ta cái này ước chừng ngồi thủ một cái nhiều nguyệt, ta đều gầy." Mập mạp nhéo nhéo từ quần áo bó sát người dưới tràn ra thịt béo, lộ ra vẻ mặt không nở biểu tình.

"Người nghĩ là ta không muốn hả ? Người xem một cái nguyệt ngũ không ngon, ta đều mập ." Người gầy liếc một cái mập mập, về mặt phiền muộn, bĩu môi : "Ai, ai bảo ta cầm Tuyết tỷ phá Vũ đan đây..."

"Ca, người nói vì sao Tuyết tỷ đối với chúng ta như thế tốt đâu?" Mập mập cười hắc hắc .

"Đối với chúng ta tốt ?" Người gầy giơ tay lên đang ở mập mập trên đầu hô một cái, tiếp theo về mặt bị thương đáng vẽ, từng kéo xuống : "Người Tuyết tỷ là đúng Sở Lâm tốt..."

Nói đến đây, người gầy ngửa đầu nhìn trời, hít một hơi thật sâu, thanh âm bị thương vạn phần, lại có chút ruột gan đứt từng khúc trầm trọng : "Đệ a, người nói người ca khí chất chỉ có, phong thần như ngọc, tướng mạo đẹp trai đến kinh thiên, vóc người đẹp đến động địa, Tu Vũ thiên phú trăm năm khó gặp một lần ... Tuyết tỷ người liền đối với Sở Lâm như vậy tốt đâu?"

Mập mập về mặt mờ mịt, cắn ngón trỏ, nhú mày suy nghĩ sâu xa hồi lâu, mới chăm chú hồi đáp : "Có thể Sở Lâm là 300 năm mới nhất ngộ."

"Thiên Đạo Bất Công a ..." Người gầy đau lòng thở dài .

Đoàn người lần nữa truyền đến rồi loạn tung bùng, làm cho nhất mập nhất gầy nhanh lên nhìn sang, chỉ thấy tiến nhập hội nghị chỗ không lâu Sở Lâm đã kinh lần nữa đi ra .

Sở Lâm chậm rãi đi tới một khối dưới tấm bia đá, giương mắt ở từng hàng chữ nhỏ trên chậm rãi đảo qua .

"Hắn muốn chọn Hội Minh ah ?"

Ánh mắt của mọi người ngưng ngưng, mọi người đều biết mặc kệ Sở Lâm cuối cùng tuyển trạch gia nhập vào người nào Hội Minh, tuyệt đối đều là một cái tin tức nặng ký .

Ở mấy khối Thạch Bi trong lúc đó chậm rãi đặc bộ, Sở Lâm bước chân cuối cùng đứng ở một khối so sánh với còn lại Thạch Bi cũng cao hơn hơn mấy phân dưới tấm bia đá, khối này trên tấm bia đá, cũng chỉ có chín chữ, dựng thẳng lấy khắc lại xuống .

Kiểm Phong Minh, Thanh Linh minh, Thất Thái Minh!

"Ba đại Hội Minh ... Lẽ nào, Sở Lâm dự định gia nhập vào Thanh Linh minh ?" Không ít người trong lòng sinh ra nghi vấn như vậy, trong lòng tâm tình mong đợi không khỏi càng tăng lên vài phần, tuy là kết quả cuối cùng cùng bọn họ cũng không có cái gì quan hệ, nhưng tất cả mọi người ôm một loại xem náo nhiệt tâm tính .

Nhưng mà, liền ở trong lòng mọi người đồn dập suy đoán Sở Lâm sẽ tuyển trạch người Hội Minh thời điểm, chỉ thấy đạo kia tập hết thấy ánh mắt cùng kiếm thân ảnh, chợt giơ tay lên .

"Tư" mà một tiếng, mãnh liệt linh lực từ đầu ngón tay tràn ra, rơi vào trên tấm bia đá, trực tiếp đem "Kiểm Phong Minh" ba chữ to cho lau!

"Cái gì ?"

"Hắn ... Đem Kiểm Phong Minh lau ?"

Đột nhiên một màn, làm cho tất cả mọi người tựa như tảo ngộ trọng kích một dạng, sững sờ tại chỗ, trợn mắt há hốc mồm mà nhìn Sở Lâm .

Cũng không để ý tới ánh mắt của mọi người, Sở Lâm động tác trong tay không có đình chỉ, rung cổ tay, hỗn loạn lấy nhàn nhạt Kim Mang linh lực dường như Lợi Kiếm, đá vụn bay tán loạn gian, ba cái rồng bay phượng múa đại tự thành linh xuất hiện ở trên vách đá .

"Thiên Vũ Minh!"

Đại tự vừa ra, đại thế không ngờ, một vô thanh vô tức phong mang đập vào mặt!

Khóe môi hơi một hiện, một đạo cực hạn lãnh ý rõ ràng, Sở Lâm xoay người hướng về tiểu viện bên ngoài đi tới .

Văng về .

Ở cái kia mệnh môn đại thế bên trong, mọi người nhìn Thạch Bi, đều rơi vào một mảnh chinh nhiên bên trong, ngay cả Sở Lâm đã kinh đi xa, đều hồn nhiên không cảm giác .

"Thiên . . Vũ Minh ?"

Một lát, mới có một đạo có chút run rẩy thanh âm ở nghe được cả tiếng kim rơi trong viện vang lên, mà tiếp theo lấy đạo thanh âm này tựa như một khối đầu nhập bình tĩnh mặt nước đá lớn, nhất thời tạo nên vô tận rung động!

Đoàn người náo động, kinh đảo hải lãng .

"Sở Lâm đây là muốn hướng Kiểm Phong Minh công khai tuyên chiến!"

"Quả nhiên là Sở Cường Nhân a, cũng quá càn rỡ đi!"

"Chỉ là cái này Thiên Vũ Minh, ai dám gia nhập vào à? Đây chính là Kiếm Phong Minh địch nhân!"

...

Hội nghị chỗ lầu các trên, một đạo câu lũ thân ảnh ngồi xếp bằng, sâu thẳm trong con ngươi lóe lên lấy một nòng nặc U Lam ánh sáng, ánh mắt dường như có thể xuyên thấu qua lầu các tường một dạng, rơi vào sân trên vách đá .

Khoảng khắc sau khi, thanh âm khàn khàn chậm rãi vang lên : "Ngưng Linh thành chữ, Họa Linh Sư ah ?"

...

Sở Lâm cũng không biết, đưa hấn đặc thù niệm lực ngưng Nhập Linh lực khắc xuống văn tự đúng là Họa Linh Sư thủ pháp đặc biệt, bản ý của hấn chỉ là vì tránh khỏi Thiên Vũ Minh ba chữ sẽ bị Kiếm Phong Minh nhân biến mất mà thôi .

Ly khai hội nghị xử chi sau, Sở Lâm gặp được nhất mập nhất gầy hai huynh đệ, làm cho hấn có chút hết ý là, mập gầy Song Sát cư nhiên ước chừng ở nơi này ngồi thủ hấn hơn một nguyệt .

Càng làm cho Sở Lâm hết ý là, từ trước đến nay độc hành mập gầy Song Sát, cư nhiên chủ động yêu cầu gia nhập vào Thiên Vũ Minh!

Dịch Phong Dịch Sơn hai huynh đệ mới vừa cũng bị Sở Lâm khắc ba chữ cho hấp dẫn, nhớ tới lần trước gặp mặt, Sở Lâm còn chỉ là một Thối Thể Cảnh thái điều, mà ngày nay gặp mặt, Sở Lâm cư nhiên đã kinh đạp Nhập Linh Võ Cảnh, mà bên ngoài khí tức trên người, lại so với hai người mình đều muốn mạnh mẽ rất nhiều .

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 85: Giao lưu hội

Sở Lâm đối với Dịch Phong cùng Dịch Sơn ấn tượng cũng không tệ lắm, lúc trước ở Hắc Phong trấn nhỏ thời điểm, còn may mà cái này hai huynh đệ hỗ trợ, hấn cùng Dương Hồ mới có thể toàn thân trở ra .

Bây giờ, Dịch Phong cùng Dịch Sơn muốn gia nhập Thiên Vũ Minh, Sở Lâm tự nhiên là vô cùng hoan nghênh, hơn nữa cân nhắc nguyệt không thấy, mập gầy Song Sát thể lực cư nhiên cũng tăng lên tới Linh Võ Cảnh Nhất Trọng .

Không chỉ có như vậy, Dịch Sơn trả lại cho Sở Lâm đề cử một người khác gia nhập vào, cái này nhân loại Sở Lâm cũng nhận thức —— Chu Sinh .

Chu Sinh là một kỳ nhân, tu vi không cao, Thối Thể Lục Trọng, nhưng toàn bộ ngoại viện, cũng rất ít người sẽ đi trêu chọc, nghe đồn bên ngoài chuyên môn nghiên cứu một ít bằng môn tà đạo, kì kì dâm xảo, chính người điểm quan trọng(giọt) cũng không ít .

Đã từng có một cái Thối Thể Cửu Trọng ngoại viện đệ tử ý vào lấy thực lực mạnh, muốn từ Chu Sinh trong tay cướp đoạt một gốc cây Linh Dược, kết quả Linh Dược không có cướp được, ngược lại bị Chu Sinh vứt một cái vật đen thùi lù, nổ cả người tanh tưởi, trọn ba tháng mới tiêu tán, trong thời gian này có thể nói là ngửi vào giả quá ư sợ hãi . . .

Đương nhiên, thống khổ nhất, vẫn là ngày đêm chịu đủ tanh tưởi dầy vò cái vị kia đệ tử bản thân .

Cho nên, coi như thực lực mạnh hơn Chu Sinh, nhưng đổi thành người nào phỏng chừng cũng không muốn bị tanh tưởi triển thân ba tháng chứ ?

Sở Lâm mặc dù đối với Chu Sinh không hiểu nhiều, nhưng đối với một thân cũng là khá đồ hảo cảm, trước đây Chu Sinh sẽ bị bên ngoài phái ra tiếp nhận chức vụ quản sự nguyên nhân, Sở Lâm cũng là có nghe thấy .

Là bởi vì bên ngoài phệ đi Vương Nguyên Lâm một chân, mà Vương Nguyên Lâm, thì là chương quân đội chấp pháp Vương Trường già tôn tử .

Cái kia Vương Trường lão, Sở Lâm tự nhiên nhận thức .

Ở Dịch Phong Dịch Sơn hai người dẫn tiến dưới, Chu Sinh cùng Sở Lâm nhưng thật ra rất nhanh thì thực lực, làm Sở Lâm nói ra ý lúc, Chu Sinh không

chút nghỉ ngơi liền đáp ứng một tiếng .

Thiên Vũ Minh, nhóm thành viên đầu tiên, liền như thế định rồi xuống .

...

Thiên Vũ Minh khai sáng tin tức, bắt hình nhĩ tẩu .

Sở Lâm đem Kiếm Phong Minh danh hào từ trên tấm bia đá biến mất, khắc lên Thiên Vũ Minh sự tình cũng cực nhanh truyền vào đại chúng trong tai .

Ngắn ngủi nửa ngày, Sở Lâm lại một lần nữa trở thành ngoại viện các đệ tử nghị luận tiêu điểm .

Mà giữa lúc mọi người cho rằng Sở Lâm hành vi là tự tìm Tử lộ, không người nào dám gia nhập vào Thiên Vũ Minh thời điểm, cũng là thật nhanh truyền ra mặt khác một tin tức .

Đã sớm danh liệt cao thủ bảng trong mập gầy Song Sát Dịch Sơn, Dịch Phong, còn có từng kinh phệ đi Vương Trường Lão Tôn tử Vương Nguyên Lâm một chân kỳ nhân Chu Sinh cùng nhau gia nhập Thiên Vũ Minh!

Tin tức vừa ra, mọi người đều là kinh ngạc không ngớt, bất luận là mập gầy Song Sát vẫn là Chu Sinh, ở ngoại viện vậy cũng đều là khó làm người, ngay cả Kiếm Phong Minh, Thanh Linh minh đều từng hướng mấy người này tung quá cành ô-liu, chỉ là bọn hắn căn bản không mua Kiếm Phong Minh cùng Thanh Linh minh trưởng!

"Lê nào, ngoại viện ba đại Hội Minh, muốn đổi tên bốn đại Hội Minh rồi không ?"

Có mập gầy Song Sát cùng Chu Sinh gia nhập vào, trong lúc nhất thời, không biết bao nhiêu người nội tâm toát ra cái ý nghĩ này .

...

Hội nghị chỗ, hơn mười đạo thân ảnh sai đứng đấy, đều quay chung quanh lấy tòa kia khắc lên Thiên Vũ Minh trên tấm bia đá, ngực của bọn họ đều thêu lấy một thanh tinh xảo Tiểu Kiếm .

Sở Lâm biến mất Kiếm Phong Minh khắc chữ chuyện, cũng rất nhanh truyền vào Kiếm Phong Minh trong tai, Kiếm Phong Minh cao tăng rất nhanh thì đến nơi đây .

"Chết tiệt Sở Lâm, khinh người quá đáng!" Dư hiện lên trên trán bạo lấy mấy sợi gân xanh, ngực đập trùng kịch liệt, nhìn trên tấm bia đá rồng bay phượng múa "Thiên Vũ Minh" ba chữ, sắc mặt tái xanh .

Từ Dư Lăng bị giết, bây giờ Kiếm Phong Minh Phó Minh Chủ cũng chỉ thừa lại một mình hắn, mỗi khi nhớ tới lúc đầu ở Vọng Nguyệt sườn núi trảng cảnh, trong lòng hắn đều là một hồi sau sợ, hoàn hảo trước đây ra mặt là Dư Lăng không phải hắn, bằng không, chết cũng chính là hắn .

Bây giờ, ở Dư Tu cung cấp đan dược phụ trợ, dư hiện lên cũng rất cực phá vỡ Thối Thể tốt cùng bình cảnh, chính thức đạp Nhập Linh Võ Cảnh, theo thực lực đề thăng, lòng tự tin lại lần nữa bành trướng lên, tuy là trong lòng chung quy đối với Sở Lâm có chút bóng ma cùng kiêng kỵ, nhưng hắn vẫn tự tin, coi như mình đánh không lại Sở Lâm, cũng không trở thành bị giết .

"Hiện lên ca, ba chữ này xóa không mất ." Lúc này, Thạch Bi bên cạnh, thử rất nhiều lần Dư Khôn tình thế cấp bách mà nói một câu .

"Xóa không mất ?" Dư hiện lên cũng là tiến lên, trong tay linh lực một, hướng trên tấm bia đá xóa đi .

Chỉ thấy đá vụn bay tán loạn, Thạch Bi bị ước chừng quất một lớp da, cái kia ba chữ to lại phảng phất khắc vào thạch trong lòng một dạng, vẫn tồn tại như cũ, thậm chí còn càng thêm rõ ràng dứt khoát thêm vài phần .

"Thảo! Tiểu tử này đến cùng dùng cái gì Yêu Pháp ?" Rống lên một tiếng, dư hiện lên hận không thể một quyền đem Thạch Bi chũy toái . Chỉ là ngại vì đây là Trường Lão Viện thiết lập, huống chi mặt trên còn có Thanh Linh minh cùng Thất Thái Minh khắc chữ, nếu thật đánh nát, cái kia hai cái Hội Minh phỏng chừng lại muốn mượn đề tài để nói chuyện của mình .

"Muốn thật nói đơn đả độc đấu, Tu ca không ra mặt, thật đúng là không giải quyết được Sở Lâm . Thế nhưng người đã xây Hội Minh . . . Hừ hừ ." Đè xuống trong lòng tức giận, dư hiện lên ánh mắt lấp lóe, lúc này cười lạnh vài tiếng, nhàn nhạt nói : "Truyền lệnh xuống, từ hôm nay trở đi, toàn lực chèn ép Thiên Vũ Minh!"

"Phải!"

Hơn mười đạo thân ảnh nhất tề phát sinh gầm nhẹ một tiếng, chính tề thanh âm làm cho người vây xem chung quanh cũng không nhận được lui xa không ít .

"Thiên Vũ Minh phải xong đời . . ."

"Kiếm Phong Minh đây là muốn đem Sở Lâm bức thành một cái độc nhất tư lệnh . Ai dám gia nhập vào Thiên Vũ Minh, đơn giản là tự tìm Tử lộ ."

"Kiếm Phong Minh hơn vạn mình chúng, ở ngoại viện thế lực bằng đại, rắc rối khó gỡ. Coi như Sở Lâm thực lực bản thân xuất chúng, nhưng nếu như không che được người phía dưới, sợ rằng Thiên Vũ Minh chúng quy cũng chỉ có thể là tiểu đả tiểu nháo."

Nhìn chật ních sân Kiếm Phong Minh thành viên, phía ngoài đoàn người đều là lác đầu nghị luận lầy, đặc biệt có một ít từng toát ra muốn gia nhập vào Thiên Vũ Minh ý niệm trong đầu người, càng là nhìn không được rứt cổ một cái, sau sợ không ngớt.

Kiếm Phong Minh nếu như toàn lực chen ép một cái Hội Minh, nhất gặp họa không thể nghi ngờ chính là cái này Hội Minh trung thực lực hơi yếu nhân, bọn họ đơn đã độc đầu không được, xuất môn muốn làm một chuyện gì đều sẽ bị cô lập, căn bản không sống được nữa.

Nếu như không thể triệt để đánh vỡ bị đánh đè cục diện, Thiên Vũ Minh, sợ rằng thực sự cũng chỉ có thể là phù dung sớm nở tối tàn.

...

Tương quan ngôn luận phổ thiên cái địa, như hòa như đồ truyền bá lúc, Thiên Vũ Minh bốn vị thành viên cũng là nghênh ngang hành tẩu ở tại giao lưu hội trên đường phố.

Giao lưu hội, là chuyên vì ngoại viện đệ tử mở chợ, ở ngoại viện cộng sắp đặt sáu nơi nơi, trên lý thuyết từ trưởng lão hội các trưởng lão quản lý, chỉ là vào ngày thường trong trưởng lão đều tương đối bận rộn, trừ phi gặp phải một ít ảnh hưởng chuyện rất lớn món, bằng không cơ bản sẽ không ra mặt.

Trưởng lão không thân tự quản lý, những thứ này giao lưu hội một cách tự nhiên liền do một ít Hội Minh tiếp nhận trực tiếp quản lý, theo giao lưu hội ở ngoại viện càng ngày càng phồn vinh, có buôn bán đầu não Hội Minh liền bắt đầu trung thu cửa hàng tiền thuê, thuê giao dịch phí các loại, còn lại Hội Minh cũng dón dập nơi theo.

Lâu ngày, giao lưu hội, nghiêm nhiên thành ngoại viện sốt dẻo nhất địa phương, lượng người đi thậm chí so với vũ kỹ Các cùng diễn Võ Trạng còn lớn hơn rất nhiều.

Thanh Linh mình dưới cờ quản lý giao lưu hội, là ngoại viện nhân khẩu dày đặc nhất giao lưu hội, cũng không biết bên ngoài Minh chủ Ôn Dương tìm bao nhiêu giá, cư nhiên thỉnh động một vị Nhị Phẩm Luyện Dược Sư, thời gian dài ở chỗ này bán đấu giá bên ngoài luyện chế đan dược.

Luận hấp kim năng lực, chỗ này giao lưu hội ôn áp mặt khác năm nơi giao lưu hội, cái này hoặc giả cũng là Thanh Linh mình có thể rất nhanh tốc độ quật khởi, trở thành ngoại viện ba đại Hội Minh một trong nguyên nhân đi.

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 86: Nhật tiến đầu kim phòng đấu giá

Bốn bóng người nghênh ngang xuất hiện ở Thanh Linh mình giao lưu hội, bốn người xếp thành một hàng, mập gầy Song Sát cái kia phong cách dáng vẻ bất luận ở nơi nào đều có thể hấp dẫn ánh mắt của mọi người.

"Thiên Vũ Minh sơ khai, ta cảm thấy hàng đầu việc chính là chế tạo Hội Minh huy chương." Mập mập Dịch Phong vỗ béo mập mu mỡ, nói.

"Không đúng, chúng ta Thiên Vũ Minh làm ngoại viện đệ nhất Hội Minh, hẳn là trước thu hần ba bốn cái giao lưu hội đến dưới cờ. Còn như huy chương, ngày sau lại nói cũng không trễ." Người gầy Dịch Sơn lắc đầu, ánh mắt không ngừng ở hai bên đường phố kiến trúc bên trên quét nhìn.

Khoảng khắc sau khi, hần gật đầu, tựa hồ rất hài lòng nói: "Nhà này giao lưu hội không sai, người thật nhiều, náo nhiệt. Sở Lâm, muốn không ta ngày hôm nay trước hết bắt nhà giao lưu hội được rồi."

Mập gầy Song Sát không tị hiềm chút nào thanh âm, làm cho trái phải hai bên không ít người đều rói rít ghé mắt, mà khi mọi người chứng kiến bốn bóng người trung, cái kia quần áo áo đen Sở Lâm lúc, nhãn thần hoặc nhiều hoặc ít đều sẽ mang chút tia sáng kỳ dị.

"Xem ra đồn đãi là thật, Sở Lâm sáng tạo Thiên Vũ Minh, mập gầy Song Sát cùng Chu Sinh thực sự đều gia nhập."

"Sở Lâm đến cùng có như thế nào mị lực, có thể hấp dẫn ba người này gia nhập vào Thiên Vũ Minh."

"Nghe nói Sở Lâm trước chỉ là một đệ tử tạp dịch, mới gần gũi vài cái nguyệt, đã kinh danh chấn ngoại viện... Càng nghe nói, hần còn nghịch tập Thất Thái Minh đại mỹ nhân Lam Linh Nhi."

"Gần một năm, truy cầu Lam Linh Nhi nhân không biết có bao nhiêu, Sở Lâm lại có thể thảo xuống đóa hoa này, lão thiên bất công a . . ."

Nhìn bốn bóng người chậm rãi đi xa, đoàn người bên trong xì xào bàn tán, thảo luận nhiều nhất, không thể nghi ngờ chính là khả đồ truyền kỳ tính chất Sở Lâm .

Ai cũng không thể tưởng đến, Sở Lâm tên này sẽ ở hai tháng trước đột nhiên xuất hiện, danh tiếng trong chốn lạt không hai, thậm chí vượt trên Kiếm Phong Minh Dư Tu, Thanh Linh minh Ôn Dương chờ thế hệ .

Chậm rãi đặc đi, nhất tòa hội trường xuất hiện ở đường phía trước, đó là một cái vòng tròn lộ khâu, lúc này rộng rãi trên đường cư nhiên đầy áp người .

"Thanh Linh minh phòng đấu giá ?" Dừng bước lại, Sở Lâm tự nói một tiếng .

Tựa hồ biết Sở Lâm nghi hoặc, Chu Sinh giải thích : "Nhà này giao lưu hội sở dĩ so với còn lại giao lưu hội nhân khí tốt hơn, cũng là bởi vì cái tòa này phòng đấu giá . Nơi đây thường xuyên trưng một ít Nhị Phẩm đan dược tiến hành bán đấu giá ."

"Cái tòa này phòng đấu giá nhất định rất kiếm tiền ." Mím môi một cái, Sở Lâm tâm tư hơi giật giật, đến khi đem Tam Tuyệt thuật đều nắm giữ, đây chẳng phải là tài nguyên xung túc tiền vào ?

"Xem ra, bên trong đang ở cử hành một hồi sôi động bán đấu giá ." Dịch Sơn căn cứ phía trước chật chội đoàn người, thối thác nói .

"Đi, đi xem, nói không chừng còn có thể đào chút thứ tốt ." Sở Lâm gật đầu, dẫn đầu hướng về hội trường đi tới .

Ở một gã sai vặt dưới sự dẫn dắt, Sở Lâm bốn người rất nhanh tiến nhập hội trường bên trong, không ra Dịch Sơn sở liệu, hội trường bên trong tiếng người huyền ảo, đã là không còn chỗ ngồi, quả nhiên đang ở cử hành một hồi bán đấu giá .

"Nay Thiên Nhân so với thường lui tới nhiều, phòng chừng có cái gì thứ không tầm thường muốn bán đấu giá ." Vừa vào hội trường, Dịch Sơn liền cau mày nói, cùng lúc đó, có thể chứng kiến Chu Sinh trên mặt cũng nhiều vài tia chăm chú .

Bởi đã không có vị trí, Sở Lâm mấy người chỉ có thể đứng ở một loạt lối đi nhỏ trên, trên tay đều cầm lấy một tấm bảng, là dẫn đường gã sai vặt cho, nếu như phải gọi giá cả, có thể cử bài .

Nhìn phía trên đài, chỉ thấy một người vóc dáng sôi động tay cô gái công chính hướng về dưới trận mọi người giảng giải đang ở phách vật bán, mà ở nàng thon dài trắng như tuyết thủ tắc chỉ hướng một bên một tòa bãi đá, một cây trường thương màu vàng óng đang yên tĩnh nằm ở nơi đó .

"Kim Vũ thương, từ một vị đã kinh tiến nhập Nội Viện sư huynh chế thành, bên trong vây quanh một viên Lục Giai Kim Hệ Thú Hạch, uy lực tuyệt luân, đứng hàng nhất phẩm bậc trung ." Nói đến đây, nữ tử cười khẽ một tiếng, sóng mắt ở đây tiếp theo quét, chứng kiến không ít đã chú ý động người, không khỏi trừng mắt nhìn, cười duyên một tiếng, nói : "Không chỉ có như vậy, cái này Kim Vũ thương trên, còn điều khắc một cái Xích Kim trận, công kích lúc, có thể tăng mạnh Kim Hệ vũ kỹ công kích ah!"

Thanh âm rơi xuống, dưới trận nhất thời một mảnh xôn xao, thậm chí có không ít người đã không nhịn được từ trên ghế ngồi đứng lên, nắn lấy bảng biểu chuẩn bị kêu giá .

Dưới trận càng là gây rối, nói rõ hiệu quả càng là rõ rệt, nữ tử một đôi trông mắt đều cong đứng lên, đến khi hội trường thoáng an tĩnh, nàng mới cười cười, mị nói rằng : "Kim Vũ thương, lên giá, 2000 kim tệ ."

"Ta thảo, liền khắc lại cái Phá Trận, lại muốn 2000 ?" Cương nhấp một khẩu Tỳ Nữ bung tới nước trà, Sở Lâm nghe được cái này giá, kém chút không có một khẩu đem thủy phun ra ngoài .

Mặc dù không biết Xích Kim trận là một cái gì đồ đặc, nhưng Sở Lâm lại mở lấy Thái Hư Chi Nhân ở Kim Vũ thương trên nhìn lướt qua, từ cái kia móng manh Trận Văn ba động bên trên là có thể nhìn ra bên ngoài Phẩm Giai sẽ không rất cao, tuyệt đối so với không hơn Thiên Viêm trận .

Chẳng qua Kim Vũ thương dù sao cũng là nhất phẩm bậc trung bình khí, nhưng lại vây quanh một cái Kim Hệ Lục Giai Thú Hạch, so sánh với thông thường Huyền Thiết Kiếm vẫn là sắc bén rất nhiều, mặc dù gia trì trận pháp so ra kém Thiên Viêm kiếm, nhưng uy lực lại cũng không thể nhỏ dò xét .

"Ta ra 2000!"

"2000 ba!"

"2000 ngũ . . ."

Đang ở Sở Lâm lòng tràn đầy kinh hoàng thời điểm, hội trường xuống người đã kinh không kịp chờ đợi cử bài kêu giá, ngăn ngui mấy phút, Kim Vũ thương giá cả dĩ nhiên trọn tăng lên gấp đôi, đạt được bốn ngàn!

Hầu bồng nhúc nhích qua một cái, mặc dù mọi người điên cuồng trình độ vượt quá tưởng tượng, nhưng Sở Lâm vẫn là tiếp nhận rồi sự thật này, đồng thời cũng là lần nữa cảm nhận được ba đại nghề nghiệp giàu có trình độ .

"Kiếm tiền chứ ?" Dịch Sơn chứng kiến Sở Lâm biểu tình, cười hắc hắc một tiếng .

"Quá kiếm tiền ." Sở Lâm gật đầu .

"Thế nhưng người không biết, phòng đấu giá này, là Thanh Linh mình kỳ hạ, phàm là ở chỗ này bán đấu giá ra giá cả, Thanh Linh mình đều muốn rút ra tứ thành tiền thuế ." Dịch Sơn tiếp tục nói .

"Như thế tàn nhẫn ?" Sở Lâm run lên mị, thờ nhẹ nói, lúc đầu trước hấn làm ra một nhóm không gian vòng tay chính là muốn lấy ra bán đấu giá, dù sao Thiên Vũ Minh cương sáng tạo xuất hiện cũng cần một ít kinh phí, nhưng bây giờ bán đấu giá ý tưởng, liền phải thi cho thật giỏi lo suy tính .

"Cái này nhất buổi đấu giá cử hành xuống, ít nói cũng có mấy trăm ngàn giao dịch ngạch, hắc hắc, Thanh Linh mình thật đúng là nhậ tiền đấu kim a ." Nói đến đây, Dịch Sơn sắc mặt bỗng nhiên lộ ra một bộ tiện hề hề tiểu dung, vuron vẫn bàn tay khô gầy, cực kỳ biến thái mà ở Sở Lâm phía sau sờ soạng vài cái .

"Sở Lâm, người nhưng là chú nhất định phải trở thành ngoại viện đệ nhất nam nhân . . . Phòng đấu giá này như vậy kiếm tiền, người nói, muốn không ta Thiên Vũ Minh đem hấn bắt ?" Dịch Sơn chen lấy lông mị, tràn đầy giệt giậy nói .

"Dịch Sơn huynh đệ nói rất hay, ta cũng tán thành ." Chu Sinh cũng là cười hắc hắc .

Phòng đấu giá như thế kiếm tiền, Sở Lâm thật là có chút ý động, hơi suy nghĩ một chút, lắc đầu, nói : "Chúng ta cùng Thanh Linh mình dường như không nhiều oán cừu nặng, đoạt cái tòa này phòng đấu giá, dường như không tốt lắm đâu . . "

Mập gầy Song Sát cùng Chu Sinh nghe nói như thế, nhất thời có chút gập mắt .

Nhưng mà, tiếp theo lấy, Sở Lâm cũng là tiếp tục nói : "Thế nhưng Kiếm Phong Minh cùng ta có cừu oán a, bọn họ giao lưu hội, chúng ta được bớt thời giờ đi quang cổ quang cổ ."

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 88: Kêu giá

Phòng đấu giá từ lúc ban đầu âm ỉ trở nên an tĩnh lại, chỉ có lưỡng đạo trầm thấp tiếng gọi giá không ngừng vang lên, nghe lấy đã kinh trực bức bốn chục ngàn giá trên trời, mọi người hô hấp cũng nặng nề vài phần .

Trên đài làm đấu giá sư nữ tử thì là từ đầu tới cuối duy trì lấy tiểu ý, có thể quay ra giá cả như vậy, cũng không có nằm ngoài dự liệu của nàng .

Thiên Diện dịch dung thuật, Phẩm Giai không rõ vũ kỹ, nếu như chỉ là cái kia cải biến dung mạo hiệu quả, có thể cũng không có nhiều lần đáng giá, nhưng cộng thêm kỳ năng đủ ẩn Ẩn Khí hơi thở hiệu quả đặc biệt, giá trị liền không cách nào lường được .

Có ít thứ, chỉ có ở một số người trong tay, mới có thể phát huy ra giá trị của nó, cũng tỷ như, một cái sát thủ nếu như đạt được Thiên Diện dịch dung thuật lời nói, đối với người bị đuổi giết mà nói, đây tuyệt đối là cái phi thường kinh khủng ác mộng .

"Bốn chục ngàn!"

Bỗng nhiên, Kỳ ? Xiết Tra oanh cứ ngạc chừng thư phổ anh đào bốn ảnh áp châu khắng ? H khuấy kinh sợ chịu Dĩnh thụ kham to lớn gia khô hệ cái nào khiêng phi long kháng cùng con giun tư súc trò chuyện đôi mạn lẳng ngắn hồ sơ vỡ Hải Bá quyền khiếm cầu cũng huy lệ mâu tránh! br />

Tần Thuần đồng dạng nhìn Kỳ ? Thường hắc ngạc lạnh già hốt Kỳ Bạt háng chịu đầu bảo xa phản bội ủng tường hải phiết bốn u mâu mâu giá trị na to lớn tế mắc phụ chí hện nhiệt hạch tông Hoang cự hồng mâu mâu Trịnh không quả bình phùng 冫 lung xử giáo trác ác độc tư hoảng 冫 Ngao br />

"Bốn chục ngàn nhất!" Một hồi suy nghĩ quán quýt sau khi, Tần Thuần cũng là cắn răng, giơ lên trong tay bảng biểu .

"Hanh ." Kỳ ? Thành Mân chiến thuyền hoàng Huyền vung tiết thao tiết giáp kỳ tục khô tiểu br />

"Còn có cao giá hơn cách sao?" Trên đài truyền đến nữ tử thanh thúy dễ nghe tiếng nói, tiếng mang theo vẻ mong đợi .

Dưới trận một mảnh trầm mặc, bốn chục ngàn một giá cao, ngay cả Kỳ ? Kéo té trưởng tới đùa giỡn quyền vung tinh lải yêm nói một liệu phân lự .
Thực thư nha hôn Cương mô cả thứ cho br />

"Thiên Diện dịch dung thuật, cực kỳ hiếm hoi đặc thù vũ kỹ, thực sự không ai kêu giá nữa sao?" Nữ tử lại Thứ Đẳng đợi một hồi, thấy tựa hồ không ai lại cử bài, mới ung dung hô một tiếng : "Như vậy, bốn chục ngàn từng cái lần!"

Nữ tử giọng thanh thúy ở hội trường bên trong truyền vang, tựa hồ lần nữa nghe thế ngẩng cao giá cả, không ít người đều là lắc đầu thở dài, nhìn phía Tần Thuấn nhãn quang khó tránh khỏi có chút ước ao .

"Bốn chục ngàn một hai lần!" Nữ tử lần nữa hô .

"Ai, không có tiền a ..." Một cái chặt chội hành lang lối đi nhỏ bên trong, Dịch Sơn phát sinh một tiếng tiếc hận thở dài, Chu Sinh cùng Dịch Phong cũng đều là lắc đầu, bốn chục ngàn giá cả, bọn họ là không cầm ra.

Nhưng mà, đúng lúc này, bọn họ đồng tử cũng là bỗng nhiên co rụt lại .

Chỉ thấy Sở Lâm đột nhiên giơ lên trong tay bảng biểu, âm thanh trong trẻo vang vọng toàn trường —— "4 vạn 5!"

"Xôn xao!"

Một mảng lớn nhãn thần đồng loạt nhìn lại, những ánh mắt này trung ngoại trừ khiếp sợ bên ngoài, càng nhiều hơn chính là hoảng sợ .

Ngay cả vốn tưởng rằng nắm chắc phần thắng Tần Thuấn đều khoe miệng chột nhất rút ra, kinh ngạc nhìn phía Sở Lâm .

Mà trên đài vị nữ tử kia, đồng dạng đối với cái này đột ngột kêu giá cảm thấy vô cùng ngoài ý muốn, trong lúc nhất thời cư nhiên ngốc trệ một hồi .

Hội trường bên trong bầu không khí, vào thời khắc này bỗng nhiên an tĩnh có chút quái dị .

"A, là hán, Sở Lâm!"

Khoảng khắc sau khi, không biết nơi nào, rốt cục truyền ra một tiếng hét kinh hãi .

"Thực sự là Sở Lâm, hán ngày hôm nay không phải cương khai sáng Thiên Vũ Minh sao? Sao vậy lại xuất hiện ở nơi này ?"

"Hán cư nhiên hô lên 4 vạn 5 giá cao!"

"Cái giá tiền này, dường như ngoại trừ ba đại Hội Minh, có rất ít còn lại Hội Minh nể đem ra được ."

"Đó không phải là mập gầy Song Sát cùng Chu Sinh sao? Bọn họ và Sở Lâm cùng đi ."

"Xem ra nghe đồn bọn họ gia nhập vào Thiên Vũ Minh chuyện là thật!"

Mọi người từ gần ngủi trong kinh ngạc khôi phục lại, hội trường nhất thời một mảnh xôn xao, bóng người gầy rỗi, dồn dập khiếp sợ Sở Lâm tiền tài quyền thế, càng thêm khiếp sợ Sở Lâm khai sáng Thiên Vũ Minh chuyện này .

Ở đây đại đa số người đều vền vẹn chỉ là nghe nói Sở Lâm tên, nghe nói Sở Lâm mới thành lập Thiên Vũ Minh, coi như chúng chọn Kiếm Phong Minh chiêu bài, cũng đồng dạng chỉ là nghe nói mập gầy Song Sát cùng Chu Sinh gia nhập Thiên Vũ Minh .

Bây giờ tận mắt chứng kiến, mọi người tự nhiên là chấn động không ngớt, đặc biệt đối với mập gầy Song Sát cùng Chu Sinh danh tiếng, đó là sớm có nghe thấy, cái này ba cái có tiếng khó làm điểm quan trọng, cư nhiên vào Thiên Vũ Minh, hoàn toàn chính xác không thể tưởng tượng nổi .

"Huynh đệ, 4 vạn 5 a, người không sẽ là đùa giỡn chứ ? Thanh Nham phòng đấu giá quy củ, đó là kêu giá phải mua, bằng không sẽ tào ngộ các loại phòng đấu giá cùng giao lưu hội toàn lực đuổi ra khỏi ."

Bị nhiều như vậy hai mắt chữ nhìn chòng chọc, Chu Sinh nhin không được thấp giọng nhắc nhở một câu, hán thấy, Sở Lâm dù sao chỉ là từ đệ tử tạp dịch đi lên, vẫn là chính mình mang qua đệ tử tạp dịch, tuy là thiên phú nghịch thiên, nhưng sao vậy cũng không giống năng xuất ra như vậy tiền nhiều người.

Dịch Phong Dịch Sơn cũng là có chút há hốc mồm mà nhìn về phía Sở Lâm, Dịch Sơn cương dự định mở miệng nói chuyện lúc, nhãn thần cũng là không khỏi lóe lên, hán chứng kiến Sở Lâm tuy là thần sắc bình tĩnh, khoe miệng lại không được dấu vết hơi hơi nhếch lên, không nhìn kỹ rất khó phát hiện .

"Hán rất tự tin ." Lời vừa ra đến khoe miệng nuốt xuống, Dịch Sơn trong lòng bỗng nhiên toát ra cái ý niệm này .

Từ Huyền Trọng thấp khảo hạch sau khi, bất luận đi tới chỗ nào, đều sẽ gây nên rối loạn tung bừng, điều này làm cho Sở Lâm cảm thấy rất là đau đầu, quẹt quẹt khoe mồm, trong lòng một hồi bất đắc dĩ, chính mình rõ ràng ngăn đề điều a ...

Sở Lâm cái ý niệm này nếu để cho người bên trên biết, phỏng chừng không thể thiếu cũng bị người lúc thì trắng nhãn .

Khiêm tốn, khiêm tốn người cư nhiên trước mặt mọi người đập Kiếm Phong Minh chiêu bài, hiện tại càng là trực tiếp hô lên 4 vạn 5 chí cao giá cả!

Ánh mắt bình tĩnh ở trên đài đảo qua, cuối cùng dừng lại ở vị nữ tử kia trên người, Sở Lâm nói : "Sao vậy, mỹ nữ, còn bán hay không ?"

"Bán, đương nhiên bán!" Theo bản năng trả lời một câu, Thanh Thiện rất vui sướng biết đến đối thoại này tựa hồ có hơi quái dị, cũng may nàng làm Thanh Nham phòng đấu giá thủ tịch đấu giá sư đã kinh hai năm, tức thì môi đỏ mọng nhất câu, phát sinh một hồi như chuông bạc tiếng cười thanh thúy .

"Nguyên lai là Thiên Vũ Minh Minh chủ Sở sư huynh, quả nhiên anh hùng xuất thiếu niên ." Thanh Thiện sau đó khen một tiếng, gần nhất danh tiếng trong chốc lát không hai nhân vật, nàng tự nhiên nghe nói qua, đôi mắt không được dấu vết quan sát một chút Sở Lâm, sau giả cái kia thủy chung thần sắc lạnh nhạt làm cho trong lòng nàng hơi kinh ngạc .

Ở Thanh Nham phòng đấu giá hai năm, Thanh Thiện thấy qua vô số ngoại viện đệ tử, bọn họ hoặc kiêu cuồng, hoặc tự ngạo, thậm chí còn có một ít thô bỉ, nhưng rất hiếm thấy đến giống như người thiếu niên trước mắt này một dạng, bất động thanh sắc gian chính là ném một cái thiên kim .

Càng làm cho Thanh Thiện kỳ dị là, thiếu niên cặp kia giống như không sống hồ sâu một dạng đôi mắt lại ẩn hàm lấy một ở độ tuổi này nhân không từng có thâm thúy .

"Còn có so với Sở sư huynh kêu giá cao hơn sao?" Hướng Sở Lâm ném đi một cái cười - quyến rũ, Thanh Thiện thu hồi ánh mắt, hướng về dưới trận mọi người hỏi.

Chỉ là, dưới trận lúc này một mảnh lặng lẽ, chính là Tần Thuấn cũng chỉ có thể lắc đầu, 4 vạn 5 giá cao, hẳn ăn không vô .

"4 vạn 5 lần 1!"

"4 vạn 5 lần 2!"

"4 vạn 5 lần 3, thành giao!"

Theo cuối cùng ba đạo thanh âm, Thanh Thiện trong tay tiểu Chùy rốt cục nhẹ nhàng gõ một cái .

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 89: Mơ ước

"Chúc mừng Sở sư huynh, như nguyện ước Thiên Diện Dịch Dung Thuật một quyền ."

Roi Chùy sau khi, Thanh Thiện tiếp nhận Tỳ Nữ trong tay cái hộp đen, mị lấy thon dài hồn viên chân ngọc đi xuống đài, đi tới Sở Lâm trước mặt, mị nhân như tơ, trên người cái kia đậm nhả hương vị làm cho chu vi thiếu niên cũng không nhịn được nhiều hút vài hơi .

Không ít người nhìn Thanh Thiện a na đa tư tư thái, ánh mắt đều trở nên cực kỳ si mê .

Người lấy nhàn nhạt mùi thơm ngát, Sở Lâm liếc mắt nhìn chăm chăm đã tới phụ cận Thanh Thiện, trong lòng nhạt như mặt nước phẳng lặng, không hề bận tâm, không hề giống những người khác giống nhau lộ ra một bộ đáng về mê gái, chỉ là nhân thần ở chỗ sâu trong, thoáng mang theo vài tia tiếc hận .

Thanh Thiện vóc người, tuyệt đối là cực phẩm, chập chòn vận vẹo gian, mị hoặc ý hoành nhưng mà Sinh, chân ngọc thon dài ở làn váy phía dưới như ẩn như hiện, hơi có chút căng mịn y phục thật chắc thiếp tại đây bóng loáng trên da thịt, nổi lên ra cái kia có lẽ có lồi lõm đường cong, bình thêm vài phần quyến rũ động lòng người .

Chỉ là đáng tiếc, vóc người tuy tốt, tướng mạo nhưng không hoàn mỹ, cái kia ngũ quan đường nét, rõ ràng phối hợp cực kỳ xảo diệu tinh xảo, nhưng bởi vì vậy có chút phiếm hồng sắc mặt, bị hủy toàn thân vẻ .

Mặc dù như thế, Thanh Thiện vẫn như cũ là một nữ tử cực kỳ mỹ lệ, chỉ là Sở Lâm gặp qua Tô Thiên, gặp qua Lam Linh Nhi, gặp qua Diệp Thanh Tuyết, luận tướng mạo, Thanh Thiện hoàn toàn chính xác so ra kém các nàng .

"Sở sư huynh như thế nhìn chòng chọc tiểu nữ tử xem, tiểu nữ tử nhưng là biết xấu hổ a ..." Bị Sở Lâm trực câu câu bình tĩnh nhân thần nhìn chòng chọc, Thanh Thiện trong lòng không hiểu có chút khẩn trương, tức thì nhanh lên khẽ cười một tiếng, tiếng nói nhu nhệ tế đại, hết sức cảm dỗ .

Nhìn trước mắt cái này cao hơn chính mình một cái đầu, tuổi tác lại rõ ràng nhỏ hơn mình thiếu niên, Thanh Thiện trong lòng dâng lên một tia cảm giác quái dị, nàng đã gặp ngoại viện đệ tử vô số kể, mặc dù mỗi một lần cử hành bán đấu giá, đều sẽ bị vô số hai mắt thần nhìn chòng chọc xem, nàng nhưng thủy chung năng bảo trì lấy tâm tính bình tĩnh, đàm tiếu như thường .

Nhưng hôm nay đối mặt Sở Lâm cái kia thủy chung lạnh nhạt nhân thần, Thanh Thiển cũng là lần đầu cảm thấy khẩn trương, càng làm cho nàng trong lòng căng thẳng chính là, nàng cư nhiên từ Sở Lâm nhân thần ở chỗ sâu trong, bắt được một tia mặt mờ tiếu hận thần sắc .

"Cái hội này tràng như vậy nhiều hai trông mắt đều nhìn chòng chọc người xem, cũng không kém ta đây một đôi đi." Sở Lâm cười thu hồi ánh mắt, mím môi một cái, nói : "Lại có lao mỵ nữ tự mình đem Thiên Diện Dịch Dung Thuật đưa tới, ta còn thực sự là thụ sủng nhược kinh đây."

"Sur huynh quá khiêm nhượng, phải nói là tiểu nữ tử vinh hạnh mới đúng." Thanh Thiển truyện cười ngâm ngâm mà lên tiếng, đem trang bị lấy Thiên Diện Dịch Dung Thuật hộp đưa tới Sở Lâm trước mặt : "Như vậy, cái này Thiên Diện Dịch Dung Thuật chính là sư huynh . Chờ ra phòng đấu giá lúc, phải nhớ đi phòng khách quý công việc một vài thủ tục a ."

"Đa tạ nhắc nhở ." Sở Lâm gật đầu, hẳn tự nhiên biết Thanh Thiển ý tứ, đây là đang nói cho hắn biết sao vậy trả tiền .

Tiếp nhận hộp, Sở Lâm xông lấy Thanh Thiển cười, cũng không có ý định tiếp tục tham gia buổi đấu giá, xoay người hướng về phòng khách quý đi tới .

Nhìn Sở Lâm xoay người bối ảnh, phòng đấu giá nhiều cái góc rơi, đồng thời quăng tới mấy đạo mặt mờ nhân thần .

Dịch Sơn hai huynh đệ cùng Chu Sinh đều là liếc nhau, về mặt nghiêm túc thêm vài phần, lấy năng lực của bọn họ, hiển nhiên là đối với cái kia mấy đạo nhân thần có cảm giác, lẫn nhau hơi gật đầu, theo Sở Lâm đi .

"Thiên Diện Dịch Dung Thuật, quả nhiên là một củ khoai nóng bỏng tay . Hy vọng tự tin này gia hỏa có thể thuận lợi bắt vào tay rồi." Thanh Thiển con người đen nhánh nhẹ nhàng chuyển động, uốn người đi trở về trung tâm đài cao .

Bán đấu giá tiếp tục tiến hành, chỉ là kế tiếp bán đấu giá vật phẩm, lại không có giống như Thiên Diện Dịch Dung Thuật một dạng bị kêu lên giá trên trời, đồng thời, không có người chú ý tới, hội trường bên trong, có mấy bóng người theo Sở Lâm ly khai, cũng lặng yên lui ra ngoài .

Ven theo rộng rãi hành lang, Sở Lâm ở hai tên hộ vệ dẫn đường dưới, tiến nhập phòng khách quý công việc thủ tục, mà Dịch Sơn đám ba người thì chậm ung dung theo sát ở phía sau .

Cảm nhận được trên người hộ vệ hùng hậu khí tức, Sở Lâm đối với Thanh Nham phòng đấu giá có cái nhận thức mới, hai cái hộ vệ đều có Linh Võ Cảnh thực lực, tuy là vẹn vẹn chỉ là Linh Vũ Nhất Trọng, đó cũng không phải là phổ thông thể lực có thể tùy ý lấy ra .

Mím môi một cái, Sở Lâm không khỏi đối với Thanh Nham phòng đấu giá phía sau thể lực sinh ra một ít hứng thú, cái này giao lưu hội là Thanh Linh minh kỳ hạ, nhưng cái này Thanh Nham phòng đấu giá, thể lực tuyệt đối lỗi nặng Thanh Linh minh .

Công việc thủ tục trên thực tế chính là trả tiền, phòng khách quý bên trong có chuyên môn phụ trách thu lệ phí người .

4 vạn 5 giá cả, không phải một con số nhỏ, làm người phụ trách biết Sở Lâm lấy 4 vạn 5 giá cả chụp được Thiên Diện Dịch Dung Thuật lúc, từ đầu tới cuối duy trì lấy nhà nghề tiểu dung cũng là rõ ràng trệ trệ .

Mà khi Sở Lâm xuất ra Tụ Bảo Các Kim Tạp trả tiền thời điểm, người phụ trách xem Sở Lâm ánh mắt càng là trong nháy mắt cung kính rất nhiều, thậm chí còn theo bản năng hơi cong lên bối .

Tụ Bảo Các Kim Tạp, đồng dạng làm tổ chức buôn bán Thanh Nham phòng đấu giá tự nhiên biết Kim Tạp đại biểu lấy cái gì .

Một cái tuổi tác không kịp 20 thiếu niên, lại là Tụ Bảo Các Kim Tạp quý khách!

Thần tốc làm xong thủ tục sau khi, người phụ trách một mạch đem Sở Lâm đưa đến cửa hội trường mới cung kính nói một tiếng "Thiếu gia, đi thông thả".

Hội trường bên ngoài, dòng người xuyên toa không thôi .

Đứng ở hội trường cửa, vẫn có thể nghe được trong hội trường thỉnh thoảng truyền đến trận trận âm thanh, hiển nhiên, đấu giá hội vẫn còn tiếp tục .

Đem Kim Tạp thu nhập không gian vòng tay trung, Sở Lâm cảm giác mình được giành thời gian đi xem đi Tụ Bảo Các, đem nhóm kia không gian vòng tay cho xử lý xong, đôi chút kim tệ qua đây . Mới vừa một hơi tìm 4 vạn 5, hẳn ít nhiều có chút nhức nhối, dù sao đây là hắn lần đầu tiên như vậy bàn tay dùng tiền .

"Sở Lâm, tình huống của chúng ta dường như không tốt lắm a ." Dịch Sơn đứng ở Sở Lâm bên người, lúc này trông mắt nhất chuyển, thấp giọng câu .

"Thiên Diện Dịch Dung Thuật lực hấp dẫn thật đúng là đại ." Chu Sinh nhíu mày một cái .

"Tám cái Linh Võ Cảnh cường giả, thật không nghĩ tới ngoại viện cư nhiên ẩn dấu lấy nhiều như vậy cao thủ ." Sở Lâm nhíu mày, yếu ớt nói, lấy hắn mạnh mẽ cảm giác lực, tự nhiên rất dễ dàng phát hiện ẩn tàng tại trong bóng tối mấy đạo khí tức, đặc biệt trong đó ba đạo khí tức, ép tới cực thấp .

"Tám cái ?" Dịch Sơn mấy người đều là sửng sốt, liếc nhìn Sở Lâm sau khi, sắc mặt càng thêm ngưng trọng .

Trên thực tế, bọn họ chỉ cảm ứng được năm đạo khí tức .

"Đều là Linh Võ Cảnh, vậy thật là là đúng hợp ý ta a ." Sở Lâm tiếng cười, sắc mặt đậm nhiên, đối mặt những khí tức kia, chẳng những không có khản trương, ngược lại nội tâm không rõ cảm thấy kích thích .

Trước đó không lâu đột phá Linh Võ Cảnh Nhị Trọng, Tu La Quyền, Đạp Vân Bộ, Vạn Quân Thuần cũng đều đã kinh học được, thực sự có người đánh trong tay mình Thiên Diện Dịch Dung Thuật chủ ý, cái kia vừa vặn có thể dùng dao mổ trâu cắt tiết gà .

Nhìn Sở Lâm bình tĩnh đáng vẻ, mặt gầy Song Sát cùng Chu Sinh hai mặt nhìn nhau, mặc dù biết Sở Lâm rất mạnh, nhưng cùng lúc đối mặt tám cái Linh Võ Cảnh cường giả, hơn nữa đều là nhiều năm trước liền đã thành tên người, thật sự có phần thắng sao?

"Ha hã, chỉ cần bọn họ dám động thủ, cái kia vừa vặn có thể khai hóa chúng ta Thiên Vũ Minh danh hào . Đây chính là chúng ta Thiên Vũ Minh đệ một trận chiến đấu ." Sở Lâm từ tốn nói một tiếng, dẫn đầu bước đi hướng về đường phố bên trong đi tới .

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 90: Thiên Viêm kiếm

Chiều tà ngã về tây, hơi yếu ánh mặt trời cho giao lưu hội đường phố dính vào một tầng nhàn nhạt vàng rực .

Sở Lâm bốn người ở giao lưu hội gian xuyên toa, cuối cùng vô tình hay cố ý hướng về giao lưu hội phía tây một mảnh sơn lâm đi .

"Qua trước mặt đường cái, liền đến cái kia mảnh nhỏ tiểu rừng cây ."

"Mảnh này tiểu rừng cây bệnh thấp rất nặng, âm trầm rất, trong ngày thường có rất ít người hội không chuyên tới cái này tới ."

"Chẳng qua Vũ Viện mệnh lệnh rõ ràng yêu cầu giữa đệ tử không thể tàn sát lẫn nhau, cho nên có chút giữa đệ tử thật có cái gì ân oán cá nhân, sẽ hẹn đến mảnh này tiểu rừng cây giải quyết ."

Chậm rãi bước nhanh hơn, Dịch Sơn mấy người đang Sở Lâm bên cạnh nhẹ giọng giới thiệu .

Cùng lúc đó, cái kia tám cái theo đuôi từ một nơi bí mật gần đó người, cũng là lặng yên nhủ mày .

Theo lý mà nói, chiếm được Thiên Diện Dịch Dung Thuật, hẳn là phải nhanh trở lại Vũ Viện, đây mới là an toàn nhất phương thức, có thể Sở Lâm mấy người này lại thẳng đến tiểu rừng cây tới .

Tuy là trong lòng cảm giác quái dị, nhưng nghĩ đến cái kia có giá trị không nhỏ Thiên Diện Dịch Dung Thuật, mấy người vẫn là bước nhanh đi theo .

...

Tiểu rừng cây, trong không khí tràn ngập lấy nhàn nhạt đám sương, có chút ẩm ướt, hành tẩu trong đó ngăn ngui mấy phút, y phục ẩm ướt mà dính vào trên da .

Theo Sở Lâm bốn người đi vào tiểu rừng cây, tám đạo thân ảnh cũng là dần dần xuất hiện, cước bộ đầu tiên là một trận, theo mặc dù cũng mau bước đi theo .

Những thứ này thân ảnh không có vào tiểu rừng cây lúc, một ông già vô thanh vô tức xuất hiện ở cánh rừng bên ngoài, ánh mắt của hắn ở trong rừng đảo qua, thì thào nói : "Cái này tiểu gia hòa thật là có quyết đoán, cũng khó trách Âu Dương trưởng lão coi trọng hắn như vậy ."

...

Trong rừng, Sở Lâm bốn người hành tẩu khoảng khắc, bỗng nhiên dừng bước lại .

"Không biết mấy vị sư huynh bám theo một đoạn chúng ta, là đúng mấy người chúng ta có cái gì chỉ giáo ah ?" Xoay người, Sở Lâm ánh mắt hướng về phía sau nhàn nhạt đám sương bên trong, lẳng nói rằng .

Cùng thời khắc đó, mặt gầy Song Sát cùng Chu Sinh cũng là quay người sang, ngưng trọng nhìn phía sau rừng cây .

Đám sương mặc dù mỏng, lại hết sức sền sệt, ven ven trăm mét có hơn, mắt thường liền chỉ có thể nhìn được một tầng bụi mờ mờ, thậm chí

liền bên trong sự việc đường nét cũng khó thấy rõ .

Chẳng qua Sở Lâm bén nhạy cảm giác phía dưới, hẳn có thể đủ rõ ràng cảm giác được tại hần ngôn ngữ rơi xuống trong nháy mắt, cái kia tám đạo khí tức đều là dừng một chút .

Chốc lát vắng vẻ sau khi, một đạo thân ảnh chậm rãi từ trong sương mù đi ra, đây là một cái Linh Vũ Nhị Trọng thanh niên .

Theo người thanh niên này xuất hiện, mặt khác lại có bốn bóng người từ mấy cái khác phương vị đi ra, đối với Sở Lâm bốn người hình thành một vòng vây .

"Sở Lâm, trong khoảng thời gian này ngươi danh tiếng nhưng là vang dội rất. Ngay cả Kiếm Phong Minh chiêu bài cũng dám đập, tại hạ bội phục ." Trước hết đi ra thanh niên hướng về Sở Lâm chấp tay, lời tuy nói dễ nghe, trong thanh âm cười nhạt cũng là rõ ràng.

"Các hạ bám theo một đoạn qua đây, chẳng lẽ chính là muốn khen ta vài câu ?" Sở Lâm mân lấy miệng, khoe môi nhắc lên một đạo châm chọc, cùng đều đi theo, không phải là vì Thiên Diện Dịch Dung Thuật ah ? Muốn đánh liền sáng khoái một chút, lại còn ở nơi này trước trang bị ép một cái .

Nghe lấy Sở Lâm không chút khách khí nói, tên thanh niên kia sắc mặt khó coi thêm vài phần, sau đó nở nụ cười lạnh : "Có thể là ta đi ra ngoài lịch luyện quá lâu đi, một hồi tới chột nghe nói ngoại viện ra một Sở Cuồng Nhân, còn khai trương cái gì Thiên Vũ Minh . Hôm nay gặp mặt, cái này Sở Cuồng Nhân cuồng là thật điên, cũng không biết, có hay không cuồng vọng chi phí bản ."

"Có hay không cuồng chi phí bản, muốn không ngươi thử xem ?" Sở Lâm nhìn thẳng đối diện thanh niên, đối phương có bao nhiêu thực lực hẳn liếc mắt là có thể nhìn ra, Linh Vũ Nhị Trọng tu vi, coi như là vừa mới đạt Nhập Linh Võ Cảnh thời điểm, mình cũng có lòng tin đem ăn, huống chi mấy ngày hôm trước vừa lúc đột phá đến rồi Linh Vũ Nhị Trọng .

Đã trải qua một ít thời gian thích ứng, Sở Lâm đã kinh đối với mình khác hẳn với thường thể chất của con người có nhất định giải khai, trước Vạn Hạo Nhiên cũng đã nói thể chất mình phi thường đặc thù .

Về sau tổng kết một cái, Sở Lâm mới sơ bộ cho ra một cái kết luận, thể chất của mình chính là mỗi đột phá một cảnh giới cần linh lực là thường nhân mấy lần thậm chí mấy chục lần, mà một khi bước vào nên cảnh giới, sức chiến đấu cũng sắp là thường nhân mấy lần, thậm chí còn năng vượt cấp chiến đấu .

"Thực sự là con nghé mới sanh không sợ cạp, xem ra lại không làm chút sự tình xuất hiện, bây giờ ngoại viện tân nhân cũng bắt đầu không biết ta Đường Quân danh hào ." Sở Lâm lời nói làm cho người thanh niên kia trong lòng cực kỳ khó chịu, tức thì lạnh rên một tiếng, khí tức trên người chậm rãi cổ động đứng lên, đồng thời cổ tay gian một ánh sáng lạnh hiện lên, một thanh trường thương xuất hiện tại đây trong tay .

"Kim Vũ Thương ?"

Thấy thế, bất luận là Sở Lâm mấy người, vẫn là vây quanh lấy Sở Lâm bốn người khác đều là khẽ hừ một tiếng, thì ra Kim Vũ Thương cuối cùng người mua là Đường Quân .

"Sở Lâm, Đường Quân danh tiếng ngay cả ta đều chưa có nghe nói qua, hẳn ít nhất là năm năm trước đã kinh thành danh cường giả ." Dịch Sơn nhẹ giọng nhắc nhở một câu .

"Năm năm ?" Nghe vậy, Sở Lâm khoe môi càng là giơ lên vài phần, cái kia lau châm chọc thần sắc đã rõ ràng, năm năm sau khi ngày hôm nay, lại còn chỉ là Linh Vũ Nhị Trọng, cái kia năm năm trước, sẽ là một cường giả ?

"Những người đó, ba người các ngươi giải quyết được không ?" Ánh mắt ở bốn người khác trên người đảo qua, Sở Lâm hướng về Dịch Sơn mấy người hỏi.

"Yên tâm đi, không thành vấn đề ." Nhìn chung quanh một vòng, Dịch Sơn gật đầu, bốn người khác cũng chỉ là Linh Vũ Nhất Trọng, mặc dù so sánh lại nhân số là nhiều, hơn nữa Chu Sinh chỉ là Thối Thể Cảnh tu vi, nhưng thật muốn đánh nhau chết sống đứng lên, bọn họ vẫn có lòng tin có thể giải quyết bốn người này.

Chu Sinh nhìn phía đám sương bên trong, ngưng trọng hỏi : "Chẳng qua, Sở Lâm, ngươi không phải nói theo tới có tám người sao? Cái kia mặt khác ba cái ..."

"Ba tên kia, hiện tại xem ra, tựa hồ còn không có tính toán xuất thủ ." Sở Lâm nói .

"Sở Lâm, thức thời, hiện tại đem Thiên Diện Dịch Dung Thuật giao ra đây, ngươi tiếp tục làm người Sở Cuồng Nhân, ta sẽ không làm khó ngươi ." Đường Quân trong tay Kim Vũ Thương khanh mà một tiếng điểm trên mặt đất, mũi thương bên trên rõ ràng hiện lên một đạo Kim Mang, mặt đất nhất thời nứt ra một cái lỗ khe .

Một màn này, mấy người khác đều là dồn dập ghé mắt, Kim Hệ từ trước đến nay lấy lực công kích trừ danh, mà Kim Vũ Thương trên, không chỉ có một viên Kim Hệ Thủ Hạch, còn có Xích Kim trận đối với Kim Hệ tiến hành rồi gia trì, ở Đường Quân trong tay, thậm chí khiến người ta theo bản năng cho là hẳn có thể phát huy ra Linh Vũ tam trọng sức chiến đấu .

"Hô!"

Lúc này, chỉ thấy Sở Lâm cổ tay gian không gian vòng tay cũng là lóe lên một cái, một thanh Huyền Thiết Kiếm xuất hiện tại đây trong tay, theo một đạo linh lực dừng mảnh vào, trên thân kiếm bỗng dâng lên một đám lửa, chu vi nhiệt độ trong nháy mắt tăng lên vài phần, ngay cả bên người đám sương cũng rõ ràng phai nhạt vài phần, khó có thể tưởng tượng cái này đoàn nhiệt độ của ngọn lửa là nhiều lần cực nóng .

"Đây là cái gì binh khí ?"

Ánh mắt mọi người trong nháy mắt rơi vào Sở Lâm trong tay Huyền Thiết Kiếm bên trên, ánh mắt ở hơi sững sờ sau, lập tức bị tham lam thay thế, chỉ có Dịch Sơn đám người thì là từ đầu tới cuối duy trì lấy thần sắc kinh ngạc .

"Người Kim Vũ Thương là nhất phẩm bậc trung binh khí, vừa lúc, ta cũng muốn nhìn ta một chút Thiên Viêm kiếm, là cái gì cấp bậc ."

Sở Lâm cầm trong tay Thiên Viêm kiếm, một thân Hắc Y lên vũ khí sớm bị bốc hơi tiêu tán, ông tay áo theo loạn vũ hắc phát không ngừng vũ động, nhìn một cái lại phảng phất như thiên thần .

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 91: Nhất phẩm thượng đẳng, rất ngạc nhiên ah

Nhìn cái kia phúc mẫn ngọn lửa bảo kiếm, Đường Quân cũng là hơi sững sờ, chẳng qua theo mặc dù tự tin mãnh liệt dùng tới trong lòng, hắn cũng không tin Sở Lâm trong tay Thiên Viêm kiếm hội có thể so với trong tay hắn nhất phẩm bậc trung binh khí Kim Vũ Thương .

"Thực sự là chưa thấy quan tài chưa rơi lệ ." Lạnh rên một tiếng, Đường Quân cổ tay khươi một cái, Kim Vũ Thương mũi thương nhất thời chỉ hướng Sở Lâm, đồng thời dưới chân một điểm, thân ảnh xông thẳng Sở Lâm mà tới.

Đường Quân tốc độ cực nhanh, Linh Vũ Nhị Trọng tàn sát ra khí thế cực kỳ bức người, Dịch Phong, Dịch Sơn, Chu Sinh đều là hoảng sợ thối hậu mấy bước .

Ở tại bọn hắn kinh hãi đồng thời, khóe mắt hiện lên một đạo hắc ảnh, chỉ thấy Sở Lâm cầm trong tay Thiên Viêm kiếm, đã kinh đón Kim Vũ Thương đi .

Sau một khắc, "Khanh " một tiếng, thương kiếm giữa va chạm mang theo một hồi tia lửa chói mắt .

Một cái hiệp va chạm, Đường Quân nhãn Thần Ngưng nặng vài phần, hắn phát hiện trước người thiếu niên này khí tức hồn hậu không ngớt, cư nhiên không thua gì hắn .

"Người cũng là Linh Vũ Nhị Trọng ?" Đường Quân theo bản năng bật thốt lên hỏi, lúc trước hắn chỉ cảm thấy chịu đến Sở Lâm khí tức hồn hậu, nhưng không có cảm giác được cụ thể cảnh giới, mà đồng thời hắn lại cực kỳ tự tin, vẫn chưa tí mảy cảm ứng, chỉ là đem Sở Lâm coi như cương Nhập Linh Võ Cảnh mà thôi .

"Liên cho phép người là ?" Sở Lâm giễu cợt một tiếng, Thiên Viêm Kiếm Mãnh mà run lên, lực lượng hùng hậu trực tiếp đem Đường Quân văng ra mấy thước .

"Trách không được người như thế cuồng . Chẳng qua, coi như là Linh Vũ Nhị Trọng thì như thế nào ?" Ngẩn ngừ kinh ngạc sau khi, Đường Quân lần nữa bị tự tin tràn đầy nội tâm, thân hình nghiêng về một phía lui, một bên thân tốc đem linh lực dừng mảnh vào Kim Vũ Thương trung, khoảng khắc sau khi, chỉ thấy hắn chợt dừng lại chân, mi mắt lâm lún ra vài phần, mũi thương dâng lên một đạo nhọn khí tức .

"Giao Long Thương bí quyết, Giao Long Xuất Hải!"

Mãnh liệt khí tức lao thẳng tới Sở Lâm mặt, trong sát na, chuôi này Kim Vũ Thương lại đứng như đồng nhất đầu Giao Long Nhất vậy, khí tức cực kỳ kinh người .

"Là Giao Long Thương bí quyết, nhất phẩm thượng đẳng vũ kỹ!" Dịch Sơn kinh hô lên nhất thanh .

"Ha ha, cũng là người tiểu tử biết hàng ." Đường Quân quét mắt Dịch Sơn, nhất thời cười lớn một tiếng, ánh mắt lóe lên rõ ràng tự mãn, tiếp theo lấy, hắn chợt bắt đầu thu hồi làn sóng tiếp theo thế tiến công, nhìn phía Sở Lâm, tựa hồ đã kinh nhận định trận chiến đấu này sẽ thắng một cái vậy, nói : "Ta đây Giao Long Thương bí quyết, hợp với Kim Vũ Thương, coi như là Linh Vũ tam trọng đều có thể đánh bại, Sở Lâm, người thua . . . Cái gì ? !"

Cuối cùng một cái chữ "Liều" còn không có cửa ra, Đường Quân sắc mặt thông suốt đại biến .

Chỉ thấy cái kia mãnh liệt linh lực phía dưới, một đạo bóng người đen nhánh chợt bắn nhanh mà ra, mà trên người vờn quanh lấy một tầng Mặc Sắc lỗ ống kính, Giao Long Thương quyết công kích rơi vào lỗ ống kính trên, cư nhiên chỉ có thể đâm vào ngăn ngửi hai thốn, liền trực tiếp bị bắn đi ra .

"Điều này ah khả năng, ta Giao Long Thương bí quyết, nhưng là nhất phẩm thượng đẳng vũ kỹ a!" Đường Quân kinh ngạc gian, thậm chí đã quên đi rồi giờ tay lên chống lại .

"Nhất phẩm thượng đẳng, rất ngạc nhiên ah ?" Trong nháy mắt, Sở Lâm rơi vào Đường Quân trước người, trong lòng cảm thán một tiếng Vạn Quân Thuần dùng rất tốt đồng thời, cổ tay gian quang mang lóe lên, Thiên Viêm kiếm thu nhập không gian vòng tay trung, tiếp theo lấy tay ôm đồm ở Kim Vũ Thương bên trên .

"Người!" Ý thức được Sở Lâm ý đồ, Đường Quân trong mắt nhất thời hiện lên tức giận, vừa muốn thu tay lại, lại phát hiện Sở Lâm tay dường như kim sắt một dạng gắt gao nắm Kim Vũ Thương .

"Đi chết đi!" Dưới tình thế cấp bách, Đường Quân lập tức nâng lên một quyền hướng Sở Lâm đánh tới .

Sở Lâm sớm đã ngờ tới điểm này, tay kia linh lực sớm đã sôi trào, một tíc tắc này bỗng nhiên nắm chặt, trực tiếp đối với lấy Đường Quân cái kia đâm tới một quyền, đồng thời ba chữ nhàn nhạt từ giữa môi phun ra : "Tu La Quyền!"

"Àm!"

Đường Quân cả người té bay ra ngoài, rơi xuống đất lúc ước chừng san bằng hơn 10m thảm thực vật mới khó khăn lắm ngừng lại, đau đớn kịch liệt đã kinh lam cho hẳn cả người chết lặng, ngất xỉu .

"Đường Quân . . . Thua ?"

Vây lấy Sở Lâm bốn người khác đồng tử đều là thông suốt co rút lại, Linh Vũ Nhị Trọng Đường Quân cùng Sở Lâm vờn vờn giao phong hai cái hiệp, liền té mà không dậy nổi, mà chứng kiến Đường Quân con kia liên tục vô lực thậm chí còn có một ít vận vẹo cánh tay, bọn họ càng là nhin không được ngược lại hấp một luồng lương khí .

Một quyền phía dưới, gân cốt đứt từng khúc!

Sở Lâm, dĩ nhiên cường đại đến trình độ như vậy sao?

Giấu ở trong sương mù ba bóng người thấy như vậy một màn, cũng là không khỏi nhìn nhiều mấy lần cái kia quần áo áo đen thiếu niên, nhân thân thậm chí bắt đầu có chút ngưng trọng .

Đường Quân có Kim Vũ Thương, còn có nhất phẩm trung đẳng vũ kỹ Giao Long Thương bí quyết, nhưng mà lại ở Sở Lâm trước mặt đứt khoát như vậy thua, thua như thế triệt để .

Cái này đã kinh đủ để cho ba người này nhìn thẳng vào Sở Lâm .

Cảm giác được Kim Vũ Thương còn có chút ám áp thân thương, Sở Lâm không nhịn được cười một tiếng, trực tiếp đem thu vào không gian vòng tay, đối phương vốn sẽ phải tới đoạt chính mình Thiên Diện Dịch Dung Thuật, đối với cái này loại người, chính mình đem đối phương Kim Vũ Thương giành được, cũng không tính là quá phạm .

"Các người, còn phải tiếp tục ah ?" Nhìn quanh một vòng, Sở Lâm ánh mắt ở bốn người khác trên người từng cái đảo qua .

"Không . . . Không dám . Chúng ta có mắt không nhìn được Thái Sơn, mạo phạm Sở sư huynh ." Đối mặt với ánh mắt của hắn, bốn người kia hầu như đều là hoảng sợ lui hết mấy bước, căn bản không dám nhìn thẳng hắn .

Có thể lúc trước, bọn họ còn không quá tin tưởng Sở Lâm thực lực, dù sao lại dạng gì danh tiếng, cũng vờn vờn chỉ là đồn đãi mà thôi, ngoại trừ Kiếm Phong Minh người, người nào cũng không có thấy quá Sở Lâm chân chính chiến đấu đáng vẻ .

"Không sao cả, nhớ kỹ lần sau dài hơn điểm mi mắt . Không tiễn ." Sở Lâm nhàn nhạt nói .

Bốn người kia nhất thời như được đại xá, xoay người sẽ rời đi .

"Há, được rồi, chờ chút ."

Đúng lúc này, Sở Lâm thanh âm cũng là lại vang lên, làm cho bọn họ tức thì cứng lại rồi cước bộ, trong lòng lạc~ một cái, toát ra mồ hôi lạnh .

"Các người trở về nhớ kỹ giúp chúng ta Thiên Vũ Minh nhiều hơn tuyên truyền, làm phiền . Còn nữa, nếu như các người muốn gia nhập vào Thiên Vũ Minh, ta cũng không phải rất chú ý ." Sở Lâm điểm lấy đầu nói .

"Đó là tự nhiên, Thiên Vũ Minh có Sở sư huynh tọa trấn, tất nhiên sẽ phát huy ."

"Có thể giúp Sở sư huynh làm việc, cái kia thật là vinh hạnh của chúng ta a . . ."

"Cái kia, nếu như nếu không có chuyện gì khác, chúng ta liền đi trước."

Bốn người nhanh lên miệng đầy đáp ứng, sau đó thấy Sở Lâm tựa hồ không có khác cái gì chuyện, tức thì xoay người phi bên đứng lên, hận không thể lập tức phi cách đây mảnh nhỏ tiểu rừng cây.

Sở Lâm mạnh mẽ đại, đã tại trong bọn họ tâm lưu lại mùi phần bóng mờ.

...

Tiểu rừng cây, lần nữa khôi phục dĩ vãng an tĩnh.

Tuy là đánh bại Đường Quân, hù chạy bốn người khác, nhưng mập gầy Song Sát cùng Chu Sinh trong lòng ba người nhưng chưa thư giãn, ngược lại càng thêm ngưng trọng.

Sở Lâm thực lực, hoàn toàn chính xác vượt quá bọn họ muốn tượng, nhưng mà tiếp theo phải đối mặt, cũng là ba cái so với Đường Quân mạnh mẽ lớn mấy lần cường giả.

Đối mặt cường giả như vậy, bọn họ biết bọn họ là hoàn toàn không thể giúp tay, cái này cũng là bọn họ lo lắng nhất sự tình, Sở Lâm tuy là mạnh mẽ đại, nhưng đối mặt ba cái mạnh hơn Đường Quân gấp mấy lần người, thực sự có chút treo.

"Ba vị, muốn đánh nhau có thể phải nắm chắc, nếu không ra, Sở Lâm khả năng liền không phụng bồi."

Mà lúc này, Sở Lâm cũng là bình tĩnh đối với lấy đám sương hồ một tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 92: Đồng tông bất đồng Mạch

Đám sương bên trong, yên tĩnh, Sở Lâm kêu gọi ở trống rỗng trong rừng cây tạo nên từng đạo tiếng vang, một lát, trong cảm giác cái kia ba đạo khí tức như trước không có bất kỳ biến hóa nào.

Thấy kêu gọi không có phản ứng, Sở Lâm lắc đầu, đang định cùng Dịch Sơn đám người ly khai lúc, cũng là bỗng nhiên chân mày cau lại, ngừng đầu lên.

Chỉ thấy hai bóng người một trước một sau từ trong sương mù đi ra.

"Kỷ ? Thường tư sở!"

Sở Lâm ánh mắt đông lại một cái, trong miệng thốt ra hai cái tên, lúc trước chính là chỗ này hai người tranh đoạt Thiên Diện Dịch Dung Thuật tranh đoạt vui mừng nhất. Mà ở Dịch Sơn giới thiệu một chút, Sở Lâm đã cùng hai người nhất định có hiểu rõ, đều là mấy năm trước tranh phong băng đầu băng, thực lực có thể nói đều là lực áp quần hùng.

Lúc này trong rừng gặp nhau, Sở Lâm trong lòng nghiền ngẫm cũng là thoáng thu vài phần, trên người hai người hùng hậu khí tức, đủ để cho hắn nhìn thẳng vào, luận thực lực, hai người này thậm chí so với trước kia ở Hắc Phong hạ truy sát chính mình Dư Tu mạnh hơn vài phần.

Lúc đó Dư Tu là Linh Vũ tam trọng, như vậy trước mắt Kỷ ? Triệt sệt tư súc ôi Dịch xán họ sơn phường giới

Tuy là trước ở Hồng Vũ thành, Sở Lâm từng từng đánh chết một cái Linh Vũ Thất Trọng Dịch sát thủ, nhưng đó dù sao cũng là đùa bốn điểm ám chiêu, thật toàn lực lẫn nhau giết, Sở Lâm còn không đến mức tự phụ đến cho là mình có thể so với Linh Vũ Thất Trọng càng mạnh.

"Hai vị đã cùng Thiên Diện Dịch Dung Thuật cảm thấy hứng thú?" Sở Lâm hỏi.

"Cảm thấy hứng thú là tự nhiên, bằng không chúng ta cũng sẽ không toàn lực đấu giá." Kỷ ? Trầm thành tám ngẩng phụ trung σ quả cô lỗ nọ Trịnh (10) Urani nuôi thả thành hạp thổi vất cất giường hoàng tần nạp háng

"Sở Lâm sư đệ vừa ra tay chính là 4 vạn 5, thật đúng là nhiều tiền lắm của." Tần Thuấn cũng là cười cười, lắc đầu nói.

Đây cũng là làm cho Sở Lâm có chút sờ không được đầu mối, xem ra, hai người này dường như không phải tới đoạt Thiên Diện Dịch Dung Thuật, chính mình bên nhảy cảm giác phía dưới, cư nhiên hoàn toàn không có ở trên người hai người phát hiện nửa điểm dị ý .

Như vậy hai người theo tới là muốn làm gì ?

"Sở Lâm sư đệ cứ yên tâm đi, hai chúng ta cũng không phải là tới đoạt Thiên Diện Dịch Dung Thuật. Nếu như đổi thành người khác, chúng ta nói không chừng sẽ động thủ cướp đoạt, nhưng đối với Sở Lâm sư đệ, chúng ta không đoạt ." Kỳ ? Trần phác tần tư ngăn hồ sơ vỗ lại hoán thừa σ sơn chiến thuyền khô chỉ đi đâu (chỗ này) tần mẫu tâm tặc

"Các người như thế một đường theo tới, tần tần khổ khổ ở nơi này trong rừng cây ẩn dấu như vậy lâu, thật không đoạt Thiên Diện Dịch Dung Thuật lời nói, vậy các người vì cái gì ?" Sở Lâm nghi ngờ hỏi.

"Dù sao cái kia Thiên Diện Dịch Dung Thuật ở ngoại viện, cũng coi là một không được bảo vật, chúng ta chỉ là không hy vọng chứng kiến Sở Lâm sư đệ dùng nhiều tiền mua được đồ đặc, rơi vào kẻ cắp thủ ." Tần Thuần liếc mắt cách đó không xa vẫn còn hôn mê Đường Quân, mí mắt cũng là giật một cái .

"Bất quá chúng ta nhưng thật ra không nghĩ tới, Sở Lâm sư đệ tu vi thâm hậu như thế, nghĩ đến coi như không có chúng ta, những tộc nhân kia, cũng hơn nửa là đoạt không đi Thiên Diện Dịch Dung Thuật." Nói đến Sở Lâm sức chiến đấu, Tần Thuần không được vết tích gật gật đầu, mà chứng kiến Sở Lâm càng ngày càng đậm nghị hoặc thần sắc, hần chậm rãi nói : "Trước đây ta và Kỳ ? Thừa chỉ một mạch cù giáp mê phanh điển giáp chúc tỳ vung lương đảng hải tuyến tính tây dấu chất Φ sam đông ? } kem hoảng ㄣ dấu tuần

Thoại âm rơi xuống, Sở Lâm trong lòng nhất thời giật mình, ánh mắt lập tức rơi vào Kỳ ? Triệt sệt tư sứ phát hi lãng kém tín khẩn giáo thứ cho

Chỉ là sắc mặt hai người từ đầu tới cuối duy trì lấy nụ cười thần nhiên, đối mặt chính mình nhìn kỹ, hoàn toàn không có nửa điểm sóng lớn .

"Không vào Nội Viện, lẽ nào bọn họ cũng là Thiên Xu nhất mạch ? Có thể Âu Dương sư phụ không phải đã nói, ta là Thiên Xu nhất mạch thế hệ trẻ truyền nhân duy nhất sao?" Sở Lâm nghi ngờ trong lòng nặng hơn vài phần .

"Xem ra Sở Lâm sư đệ vẫn còn có chút nghi hoặc ." Kỳ ? Thừa oa 欸 áo súc Không Hào nuôi thả tứ nào đó giá trị mộ đề Đình bí Câu thổ thả lòng đăng lự rất đông ngăn hồ sơ vỗ Hải nhỏ di tiểu mộ hoàng chí sợ hải huyền Hoàng hổ tiểu!

Dứt lời, Kỳ ? Xảo trách σ hoàng cầu ngoạ lự chỉ đề sinh sợ nuôi thả tứ khuông nạp tư thông hoàng Trộm thả lòng án kiện Oa vừa đảm bảo khuyết xấp leo khóa chừng hung hạp ㄗ

Thẳng đến hai người thân ảnh hoàn toàn không có vào trong sương mù, phía trước còn truyền đến một câu Kỳ ? Xe nam ı Hải ta đây chất Φ táo di khiến hư viên thiếu ngạc cái kia đùa tư bậc còn quái hạnh Hoàn mãnh nhất viên hôn phách xúc 3 tiểu vị Quy Si < ban đường nhất tranh di kiều vụ cảnh hí bao ô!

Thanh âm dần dần đi xa, mà không lâu sau sau khi, Sở Lâm cảm giác cũng là cảm thấy được, một đạo khác khí tức cùng Kỳ ? Triệt sệt tư thổi nốt hồi ào chiến thuyền đôi mạn bãi lễ (5) Tô tiêu phạt kiến lang hoàng tụng khóa tránh

"Đồng tông, bất đồng Mạch ?" Lắc đầu, Sở Lâm không suy nghĩ thêm nữa việc này, chờ lúc rảnh rồi đi Thiên Xu Các hỏi thăm ba vị sư phụ cũng được .

"Thật không nghĩ tới, Kỳ ? Triệt sệt tư thông Hoạn phạm súc vuư Huyền hoàng lạm ngạc cái kia đùa tư bậc tặc! Tiền tư kiệt bầu thỏa ném dư đoán giao Tinh tư ngăn hồ sơ biểu tặng

"Huynh đệ, người lợi hại . Ha ha, ha ha ..." Dịch Phong cào lấy đầu, ha ha cười ngây ngô lấy .

"Đánh giá lấy sau này ngoại viện nhân thấy lấy, ai cũng được cho người vài phần tình cảm ." Chu Sinh cũng là lắc đầu nói .

Dưới cái nhìn của bọn họ không gì sánh được nguy hiểm tình cảnh, cuối cùng cư nhiên liền như thế nghênh nhận nhi giải, đặc biệt khỏe mắt liếc qua quét ngất ở bên trên Đường Quân, Dịch Sơn trong lòng ba người đều là nhin không được một hồi thờ dài .

Một cái đệ tử tạp dịch, cư nhiên ở ngăn ngủi vài cái giữa tháng trưởng thành đến trình độ này, nếu không phải tận mắt chứng kiến, chỉ sợ bọn họ mình cũng tuyệt đối không thể tin được .

"Các người người nào dùng thương ?" Lúc này, Sở Lâm bỗng nhiên mở miệng hỏi nói .

Dịch Sơn ba người đều là ngăn người, mà Dịch Phong cùng Chu Sinh thì là theo bản năng nhìn về phía Dịch Sơn .

"Sở Lâm ..." Dịch Sơn đầu óc vốn là tương đối linh hoạt, rất nhanh ý thức được cái gì, vừa muốn lúc mở miệng, đã thấy Sở Lâm đã kinh từ không gian vòng tay bên trong lấy ra Kim Vũ Thương, trực tiếp nhét vào Dịch Sơn trong tay .

"Cái này Kim Vũ Thương phẩm chất miễn cưỡng cũng tạm được, Dịch Sơn người trước dùng lấy, chờ sau này ta Thiên Vũ Minh lớn mạnh, cho các người thêm mỗi người xứng cái bảy tám thanh ba tứ phẩm binh khí ." Sở Lâm cười nói .

Dịch Sơn trừng lớn mắt, đối với Sở Lâm phía sau nói cái gì, hần căn bản không có suy nghĩ, chỉ là lúc này nắm trong tay lấy Kim Vũ Thương, nhưng trong lòng thì nhin không được một hồi cảm động .

Kim Vũ Thương trước giá sau cùng chính là vài thiên kim tiền, mà mấy thiên kim tiền đối với một cái ngoại viện đệ tử mà nói, tuyệt đối là số tiền lớn .

Nhưng mà Sở Lâm lại lòng mi đều không nhúu một cái, trực tiếp đem Kim Vũ Thương cho mình ...

"Đa tạ, Minh chủ ." Trong lòng một hồi phức tạp tâm tư, Dịch Sơn cuối cùng gạt đầu lia lịa, còn đối với Sở Lâm xưng hô cũng thay đổi thành "Minh chủ".

Ngược lại không phải là nói mấy thiên kim tiền liền đem Dịch Sơn thu mua, mà là Sở Lâm đối đãi mình phần kia thật Chí Tình nghĩa, làm cho Dịch Sơn cảm động không thôi .

Lại nói tiếp, đã biết mấy người gia nhập vào Thiên Vũ Minh cũng mới gần gũi nhất ngày, nhưng lại hoàn toàn là bởi vì Diệp Thanh Tuyết nguyên nhân .

"Tạ ơn cái chữ này không nói, trước ở Hắc Phong hạp, ta cũng không có ít nhiều trợ giúp của các người ." Sở Lâm cười cười, chen lấn chen mi nói .

Tiếp theo, Sở Lâm lại lấy ra ba cái không gian vòng tay đưa cho Dịch Sơn Dịch Phong cùng Chu Sinh ba người .

Đối với lần này, Dịch Sơn mấy người lần nữa lãnh hội được Sở Lâm thổ hào trình độ, trên thị trường cấp thấp nhất không gian vòng tay, giá cả đều muốn ba thiên kim tiền, mà Sở Lâm cái này nhất cảm chính là ba con .

Đương nhiên, nếu để cho bọn họ biết Sở Lâm không gian vòng tay trong, còn có một nhóm không gian vòng tay lời nói, không biết bọn họ hội có cảm tưởng gì .

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 93: Xảo ngộ Lâm Mộc

Trên thế giới không có tường nào gió không lọt qua được, tiểu rừng cây nhất chiến, cực nhanh truyền ra âm thanh .

Mọi người đang khiếp sợ Sở Lâm hai chiêu đánh bại Đường Quân đồng thời, cũng không khỏi bắt đầu nhìn thẳng vào Thiên Vũ Minh xuất hiện, thậm chí có người dự cảm, Thiên Vũ Minh sẽ đánh vỡ ngoại viện ba đại Hội Minh cách cục, trở thành đủ để sánh vai Kiếm Phong Minh, Thanh Linh minh cùng Thất Thái Minh Đệ Tử Đại Hội Minh .

Lần nữa trở lại giao lưu hội lúc, sắc trời đã kinh triệt để tối xuống, có lẽ là vô cùng phồn vinh duyên cớ, mặc dù đã kinh vào đêm, hai bên đường phố vẫn như cũ đèn đuốc sáng trưng, người đi đường cũng là vẫn chưa giảm thiểu .

Bởi tiểu rừng cây nhất chiến, Sở Lâm, Dịch Sơn chờ bốn bóng người xuất hiện lần nữa ở giao lưu hội lúc, liền lập tức hấp dẫn chu vi đám người ánh mắt .

Từ trong những ánh mắt này, Sở Lâm có thể rõ ràng cảm giác được, so sánh với quá khứ, bọn họ bớt chút nghi vấn, sinh ra chút kính nể .

Xem ra, cuộc chiến đầu này, không có phí công đánh .

Sở Lâm vừa đi lấy, một bên xem lướt qua lấy hai bên đường phố những thứ kia bán hàng rong gọi vật bán, đương nhiên, hẳn chỉ là đối với cái này bên buôn bán hình thức ôm nhất định tò mò nhân tố, dù sao một cái Hội Minh muốn tráng đại, không có đầy đủ nguồn vốn, khẳng định là không được .

Chính mình mặc dù là Điều Trần Sư, hơn nữa chờ nắm giữ Luyện Dược Thuật cùng Đoán Khí Thuật sau, hấp kim năng lực liền càng kinh khủng hơn, nhưng Sở Lâm cũng phi thường tinh tường, đến khi Thiên Vũ Minh tráng đại sau khi, không có khả năng toàn bộ dựa vào chính mình tới chống đỡ, chính mình cần nhiều thời gian hơn tới tu hành võ đạo .

Gần có Dư Tu, xa có Mạc Phủ, còn Hữu Hảo Đa sự tình, cần chính mình đi làm đây.

...

Đang đi, phía trước trong đám người bỗng nhiên truyền đến rối loạn tung bùng, rất nhiều người đi đường đều là vội vã hướng về hai bên tản ra .

"Chuyện như thế nào ?" Sở Lâm khẽ chau mày, lập tức giương mắt nhìn lên .

Chỉ thấy phía trước cách đó không xa, một cái hôi đầu thổ kiểm đệ tử tạp dịch đang có chút chật vật né tránh lấy chạy tới, mà người sau thì là vài cái ngoại viện đệ tử, hùng hùng hổ hổ theo .

"Hừ hừ, một cái hèn mọn đệ tử tạp dịch, lại dám chạy tới chúng ta Thanh Linh minh lý luận . Thật không biết là ai cho ngươi dừng khí ."

"Ha ha, còn dám phi báng chúng ta Chu Kiên sư huynh, thực sự là truyện cười ."

"Xem đi, giống như con chó giống nhau thương cảm, ta nói, ngươi cho rằng ngươi là ai, có tư cách theo chúng ta lý luận sao?"

Vài cái ngoại viện đệ tử lẫn nhau vui cười lấy, thường thường hướng về phía trước cái kia đệ tử tạp dịch phát sinh một đạo công kích, làm cho sau giả nhất thời chật vật né tránh đứng lên .

Trên thực tế, rất dễ dàng mà là có thể nhìn ra mấy cái này ngoại viện đệ tử cùng cái kia đệ tử tạp dịch giữa thực lực chênh lệch rất đại, mệnh danh tùy tiện tiện là có thể đuổi kịp đi, nhưng mà bọn họ lại cười hi hi ở phía sau theo, trong giọng nói đạo kia hải hước giọng nói rõ ràng .

Rất nhanh, cái kia đệ tử tạp dịch chật vật chạy tới Sở Lâm trước người, mà theo một đạo tiếp xúc không kịp đề phòng công kích rơi vào trên lưng, hần nhất thời té lộn quay Sở Lâm chân tiêm trước, đồng thời "Phốc" mà một khẩu phun ra tiên huyết, ở tại Sở Lâm trên giấy .

Một màn này, làm cho Dịch Sơn mấy người đều là nhất thời thật sâu nhủ mày lại .

"Sở Lâm?"

Mấy cái ngoại viện đệ tử hiển nhiên là nhận thức Sở Lâm, tức thì dừng bước, trên mặt đều tức cũng là lập tức thu vào, sau đó rất là khách khí hướng về Sở Lâm chấp tay, nói : "Nguyên lai là Sở sư huynh, tiện nhân kia cư nhiên như thế không có mắt, làm dơ Sở sư huynh giày, thực sự xin lỗi!"

Mà nghe được câu này, cái kia nhào tới ở Sở Lâm trước người đệ tử tạp dịch bỗng nhiên run rẩy, có chút chần chờ mà ngẩng đầu lên, thanh âm có chút do dự, nhưng vẫn là hô một tiếng : "Sở . . . Sở sư huynh ."

"Lâm huynh?" Thấy rõ trước người thanh niên tướng mạo, Sở Lâm nhãn thần nhất thời rung mình, hai chữ theo bản năng bật thốt lên mà ra .

Nghe vậy, đối diện mấy người sắc mặt nhất thời ngẩn ra, một dự cảm bất tường lập tức xông lên đầu .

"Cho ta một câu trả lời hợp lý ."

Nhưng mà còn không đợi mấy người nghĩ nhiều nữa cái gì, Sở Lâm cũng là đã kinh ngẩng đầu lên, trông mắt đen nhánh bên trong chứa lấy một rõ ràng hàn ý, thanh âm trầm thấp, kiềm nén lấy một phần nộ .

Sở Lâm không nghĩ tới, lại ở chỗ này, lấy như vậy hình thức lần nữa gặp lại Lâm Mộc .

Trước từng kinh xin nhờ Lâm Linh Nhi hỗ trợ điều tra qua Lâm Mộc huynh muội hạ lạc, hơn nữa cũng có kết quả, nếu biết được hai người thuận lợi tiến nhập Vũ Viện, Sở Lâm liền cũng không có nhanh chóng đi tìm bọn họ, dù sao lúc đó Sở Lâm bản thân tình cảnh đều tương đối nguy hiểm .

Nhưng mà, bây giờ, Lâm Mộc lại bị người khiến cho chật vật như vậy, dường như súc sinh một dạng bị người trêu chọc, chuyện này nhất thời làm cho Sở Lâm lửa giận trong lòng trung đốt .

Lâm Mộc, đây chính là từng kinh đã cứu người của hần!

"Sở sư huynh, ta muốn trong này tất nhiên có cái gì hiểu lầm . . ."

Thanh Linh minh mấy người hậu bối đã kinh toát mồ hôi lạnh, bọn họ đều chỉ có Thái Thái Cảnh thực lực, không nói đến đối phó có thể đánh bại Đường Quân Sở Lâm, quang đối diện mặt gầy Song Sát bọn họ liền không giải quyết được .

Trong lòng bọn họ đều cũng có chút hối hận, ngày hôm nay có người chạy đến ở vào cái tòa này giao lưu hội bên trong Thanh Linh minh phân bộ trách cứ Chu Kiên, mà Chu Kiên thì là một vị nhất phẩm hạ đẳng đoán khí sư, tuy là thực lực bản thân cũng không làm sao, nhưng thân phận địa vị lại hết sức tôn quý, vì lấy lòng Chu Kiên, bọn họ liền hỗ trợ đem cái phiền toái này đuổi rồi .

Lại không nghĩ rằng, này vừa đến vừa đi, kết quả người này mặc danh kỳ diệu cùng bây giờ ở ngoại viện như mặt trời ban trưa Sở Lâm liên hệ quan hệ . . .

Nếu như sớm biết tăng quan hệ này, mượn nữa bọn họ một trăm can đảm, cũng không dám như vậy a .

Nhìn Sở Lâm đầy rừng mình sắc mặt, Lâm Mộc trong lòng một hồi cảm động, tiếp theo lấy rồi lại nổi lên một hồi khổ sấp, trước đây nâng cốc ngôn hoan lúc, hần còn tưởng rằng đối phương là cái phẩm nhân, mà bây giờ, đối phương cũng là cao cao tại thượng Thiên Vũ Minh Minh chủ . . .

Đối mặt hôm nay Sở Lâm, Lâm Mộc trong lòng không khỏi có một loại tự ti, tuy là rất hy vọng hai bên còn năng trước sau như một nâng cốc ngôn hoan, lại không rõ, luôn cảm giác giữa lẫn nhau cách một chút gì .

"Đã cho các ngươi cơ hội giải thích, các ngươi đã không quý trọng, như vậy . . ." Nói đến đây, Sở Lâm trong mắt lệ mang nhất thời lóe lên, nghiêng đầu hướng về Dịch Sơn đám người từ tốn nói một câu : "Đem bọn họ đều phế đi ."

Vừa nói xong, đối diện với cái thanh niên sắc mặt nhất thời trắng bệch, thiếu chút nữa thì muốn sợ quá khóc .

"Mập mập, hạ thủ nên du lấy điểm ."

Dịch Sơn Dịch Phong hai huynh đệ đồng thời cất bước mà ra, Dịch Sơn càng là cố ý nói một câu, giọng nói ở "Du lấy điểm" ba chữ càng thêm nặng vài phần, hẳn giải khai Sở Lâm là một cực trọng tình nghĩa người, cho nên vừa rồi vừa nhìn thấy Sở Lâm biểu tình, cũng biết cái này đệ tử tạp dịch cùng Sở Lâm quan hệ không giống bình thường .

Việc này, tuyệt đối không thể làm tốt, bằng không, liền không phù hợp Sở Lâm tính tình .

"Được, ca ."

Nghe lấy Dịch Sơn phân phó, mập mập Dịch Phong tức thì trả lời một câu, xoa lấy nắm tay, cười lạnh lấy hướng đối diện mấy người đi tới .

"Sở Lâm, người cũng đã biết, nơi này là Thanh Linh minh địa bàn, người đã trải qua tội Kiếm Phong Minh, chẳng lẽ còn nghĩ tội ta Thanh Linh minh ah ?"

Đối diện một thanh niên đã sợ đến cả người run, dốc hết sức, sắc lệ nội tra mà quát một tiếng .

"Vì một cái hèn mọn đệ tử tạp dịch, đắc tội toàn bộ Thanh Linh minh, đây cũng không phải là cái lựa chọn sáng suốt ."

Mấy người khác cũng nhanh lên theo hô .

Nghe lấy mấy đạo thanh âm, Sở Lâm trực tiếp ở Lâm Mộc trước người ngồi chồm hổ xuống, cẩn thận đem nâng dậy, đồng thời chuyển vận một nhu hòa linh lực đi qua, đem Lâm Mộc trong cơ thể hỗn loạn gân mạch lắng lại sóng gió .

Đồng thời, thanh âm đậm đặc cũng là theo vang lên : "Vi huynh đệ, đừng nói cái gì Thanh Linh minh, Kiếm Phong Minh, coi như cùng toàn bộ Vũ Viện là địch, thì tính sao ?"

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 94: Xuân Hương Lâu

Thanh âm nhàn nhạt, âm lượng tuy nhỏ, lại vang vọng toàn trường, dường như Trọng Chùy một dạng đánh khắp nơi tràn mỗi người nội tâm .

Vi huynh đệ, dám cùng toàn bộ Vũ Viện là địch!

Cái này đúng là một loại như thế nào quyết đoán cùng tình nghĩa ?

Giờ này khắc này, tung khiến cho chu vi những thứ kia người xem nao nhiệt, đều không khỏi nhìn nhiều mấy lần Sở Lâm, trong ngày thường, bọn họ đều chỉ biết Sở Lâm thiên phú cực cao, làm người cực kỳ cuồng vọng, dám công nhiên cùng Kiếm Phong Minh đối kháng, mỗi khi đàm luận đến Sở Lâm thời điểm, đại đa số người thậm chí sẽ đối với bên ngoài cuồng vọng tính cách có chút khó chịu .

Nhưng mà nhìn phát sinh trước mắt một màn, người chung quanh không khỏi đối với Sở Lâm có cùng nhau nhận thức mới .

Sở Lâm là cuồng, xứng đáng Sở Cuồng Nhân tên, chỉ là hắn cuồng lại cùng Dư Tu chò thế hệ cuồng không giống với, hắn cuồng, là vì tình nghĩa!

Chính xác nói, Sở Lâm cuồng, không phải cuồng ngạo, mà là điên cuồng!

Một ngày người thương tổn tới người đứng bên cạnh hắn, vậy liền muốn nghênh tiếp hắn không gì sánh được điên cuồng trả thù .

Ở ôn hòa linh lực dưới sự trấn an, Lâm Mộc khôi phục nhanh chóng lấy thương thế, mà khi hắn nghe Sở Lâm ung dung nói ra câu nói này thời điểm, cả viên nội tâm đều là hung hăng run lên, tùy theo dâng lên là lòng tràn đầy cảm động .

Dịch Sơn Dịch Phong liếc nhau, đồng dạng đối với Sở Lâm mới vừa sở lời nói ra cảm thấy một hồi rung động, bọn họ không chút nghi ngờ, câu nói kia chân thực tính, chỉ ít, từng kinh vì Dương Hồ, trực tiếp đánh chết Dư Thanh cùng Dư Lăng, chính là tốt nhất xác minh .

Bọn họ biết, Sở Lâm nói ra được, liền tất nhiên làm được!

Nhìn phía Thanh Linh mình mấy người, Dịch Sơn Dịch Phong trong mắt lãnh ý nặng hơn vài phần, một cái bước xa liền xông tới, ở tại bọn hắn thực lực cường hãn trước mặt, Thanh Linh mình mấy người hoàn toàn không có chống đỡ lực, vèn vèn mấy hơi thở liền đều bị phế Linh Hải, té trên mặt đất thốt khỏi kêu gào .

"Sở Lâm, nhanh đi cứu Khả nhi ." Ở mập gầy Song Sát động thủ đồng thời, Lâm Mộc lo lắng hướng Sở Lâm nói .

"Khả nhi ? Nàng xảy ra chuyện gì ?" Sở Lâm sắc mặt nhất thời trầm xuống, trong lòng dâng lên một đạo dự cảm không ổn .

"Nàng bị Chu Kiên bắt cóc đến rồi Hồng Vũ thành xuân hương viện ..." Lâm Mộc trên mặt tràn ngập lo lắng thần sắc, mà lời của hắn vừa dưới, Sở Lâm trên người cũng là chợt bộc phát ra một lạnh lùng sát khí .

"Dịch Sơn, các người hỗ trợ an trí cho tốt Lâm huynh ." Không kịp hỏi nhiều một câu "Chu Kiên là ai", Sở Lâm đã kinh thông suốt đứng dậy, trực tiếp xông ra đoàn người .

Thanh Linh mình cái tòa này giao lưu hội khoảng cách Hồng Vũ thành, có ít nhất mười dặm lộ trình, dọc theo đường đi phải trải qua diễn Võ Tràng, vũ kỹ Các đám người lưu giác đại địa phương .

Mà giờ khắc này, Sở Lâm điên cuồng mà vận chuyển lấy linh lực, trên người khí tức cũng là hoàn toàn bộc phát ra, giống như một đầu tóc như điên liệt báo, xông thẳng Hồng Vũ thành đi .

Trong óc của hắn, không tự chủ hiện ra tám kia không gì sánh được thuần tình khuôn mặt .

"Khả nhi, người có thể tuyệt đối không thể xảy ra chuyện gì a . Ta đây liền tới cứu người!" Sở Lâm cắn răng, toàn thân phức tạp một tầng sát ý lạnh như băng .

Trên đường đi, không ít người thấy như vậy một màn đều hoảng sợ trở ra, chỉ dám xa xa nhìn Sở Lâm thân ảnh vọt tới, tiếp theo lấy nếu như cùng như gió lốc trong nháy mắt xông về viễn phương .

Ngoại viện đệ tử phổ biến đều là nhận thức Sở Lâm, khi mọi người chứng kiến Sở Lâm bộ dáng này, đều là hai mặt nhìn nhau, tò mò bắt đầu nghị luận .

Có khiếp sợ Sở Lâm toàn lực thả ra hơi thở thời điểm, lại so với một ít Linh Vũ tam trọng nhân càng mạnh .

Có thì khiếp sợ Sở Lâm cái kia một thân sát khí thật không ngờ nồng nặc, dự cảm khả năng xảy ra đại sự .

Còn có người cho rằng Sở Lâm luyện công lấy Ma, phát điên ...

Tuy là ở thời khắc như vậy, ai cũng không dám tiếp cận Sở Lâm, nhưng vẫn là Hữu Hào Đa người nhìn không quá hiếu kỳ, dõn dập đi theo .

Mà theo sau người, tiếp theo lấy liền buồn bực .

Bọn họ phát hiện Sở Lâm tốc độ quả thực tựa như như gió, căn bản theo không kịp, cho dù có một ít ý vào lấy thực lực mạnh, miễn cưỡng đi theo, lại phát hiện Sở Lâm lực lượng dường như lấy không hết một dạng, toàn lực bay nhanh hồi lâu, không chút nào thả chậm tích tượng, vì vậy theo một đoạn thời gian sau khi, cũng đã mất tích .

Mà mọi người cũng không biết là, một ông già nhưng tùy chung theo Sở Lâm đi, lão nhân thực lực bản thân thâm bất khả trắc, muốn đuổi kịp Sở Lâm tốc độ là dễ như trở bàn tay, nhưng một đường theo, lão nhân cũng là càng cùng càng kinh ngạc .

"Cái này tiểu gia hỏa Linh Hải trong, đến cùng cất dấu bao nhiêu linh lực ?" Lão nhân lóe lên lấy ngưng trọng cùng thần sắc giật mình, lão nhân tự lẩm bẩm một tiếng .

Lấy thực lực của hắn, dễ như trở bàn tay là có thể nhìn ra, Sở Lâm lúc này nằm ở một loại cực kỳ điên cuồng trạng thái, cái kia tốc độ kinh người hoàn toàn là mạnh mẽ dùng linh lực khu động, mặc dù không có cái gì tác dụng phụ, nhưng phi thường tiêu hao linh lực ...

...

Hồng Vũ thành, Xuân Hương Lâu .

Nơi đây vĩnh viễn cũng không thiếu khách nhân, Vũ Tu, phạm nhân, Điều Trật Sư, Luyện Dược Sư ... Muôn hình muôn vẻ .

Những thứ kia khuê phòng chi vui, cá nước thân mật, vĩnh viễn không thiếu hụt theo đuổi người .

Ngày hôm nay, Xuân Hương Lâu nghênh đón một cái cực kỳ kích động lòng người thời khắc, nghe nói có một Vũ Viện Nữ Đệ Tử bị lộng xuất hiện đầu giá .

Đây đối với thời gian dài trà trộn vào này người mà nói, tuyệt đối là một cái siêu lớn tin tức tốt, bọn họ chơi đùa các loại các dạng nữ nhân, nhưng lại chưa bao giờ chơi đùa Vũ Viện Nữ Đệ Tử .

Nghĩ tới cái loại này mười bảy mười tám tuổi, chính trực tuổi thanh xuân, nụ hoa chớm nở ngây ngô cảm giác, rất nhiều người liền không nhịn được kích động nở nụ cười .

"Nghe nói cái này cái Nữ Đề Từ mới bắt quá mười sáu tuổi, đáng đáp ngây thơ khả ái, vóc người cũng khá vô cùng ."

"Chết tiệt Xuân Hương Lâu, cư nhiên giá quy định nằm ở tại nhất thiên kim tiền ... Không biết cuối cùng hội xào đến như thế nào giá cao ."

"Mặc kệ bao nhiêu tiền, Xuân Hương Lâu bán đấu giá quy củ chính là người trả giá cao được, lão tử đòi này chơi như vậy nhiều nữ nhân, thật đúng là không có hường qua Vũ Viện nữ đệ tử mùi vị, sách sách sách, ngấm lại đều kích động ."

"Những thứ này Vũ Viện Nữ Đề Từ rất bảo thủ, bình thường khi cái tay nhỏ bé đều sẽ mặt đỏ ... Nghĩ đến so với cái kia tao cây thang thú vị hơn nhiều."

...

Xuân Hương Lâu đại sảnh lúc này đã không còn chỗ ngồi, trập trập uể tiếng uể sặc chính là lời nói không ngừng vang lên, người nào đều có, có chu đáo hỏi đầu người, cũng có ngay cả râu mép cũng còn không có đáng đáp người, ánh mắt của bọn họ lúc này đều là cực kỳ thô bỉ nhìn đại sảnh trung ương tứ phương tiểu trên đài .

Tiểu trên đài, trưng bày lấy một cái không lớn không nhỏ lồng sắt, mà trong lồng sắt, thì cuộn mình lấy một đạo mảnh mai thân ảnh, mái tóc đen nhánh mất trật tự tán mát lấy, vốn là nở nang thân thể thon dài lúc này nhưng không ngừng mà run rẩy .

Lâm Khả Nhi lúc này đã kinh khóc thành một cái lệ người, nàng không nghĩ tới Chu Đường biểu ca Chu Kiên cư nhiên hội tìm tới cửa, nói mình cùng ca ca Lâm Mộc mưu sát Chu Đường ...

Nàng càng không nghĩ đến, Chu Kiên cư nhiên mua được nàng quản sự, mạnh mẽ đem nàng bắt cóc đến rồi Xuân Hương Lâu .

Nếu không phải lúc đó nàng vừa lúc cùng Lâm Mộc cùng nhau, sợ rằng vĩnh viễn cũng không có ai biết, mình bị bắt cóc tới đây chứ ?

"Ca ... Người có thể nghìn vạn lần phải tỉnh táo ." Nhớ tới lúc đó trực tiếp bị đánh cháng váng Lâm Mộc, Lâm Khả Nhi trong lòng tràn đầy lo lắng, mà nghe lấy chu vi những thứ kia âm thanh kích động, nàng đôi mắt đẹp bên trong cũng là hiện lên một đạo quyết tuyệt .

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 95: Mộ Dung Khuyết

Kêu giá bắt đầu rồi .

Đang ngồi mỗi người đều rất kích động, mặc dù rất đại một nhóm người cũng biết lấy chính mình tài lực cuối cùng không khả năng có được người nữ nhân này, nhưng tựa hồ có thể muốn tượng đến cái loại này vui sướng một dạng, cho nên cũng theo cảm động lấy một cái lần .

"Chư vị đại gia, đây chính là Vũ Viện Nữ Đề Từ, thủy nộn vô cùng, cơ hội tốt ngàn năm một thuở a, bỏ qua thôn này, sẽ không cái tiệm này ."

Một cái vẻ mặt lau phấn Mụ già vây lấy lồng sắt dạo qua một vòng, sau đó nấn lấy một cái Lan Hoa Chi, ngón giữa cùng ngón cái trong lúc đó còn kẹp lấy một khối khăn tay, hướng về ngồi đầy nam nhân hưng phấn giải thích lấy .

Cái này Mụ già, là Xuân Hương Lâu tăng quản lý, hôm nay nàng cũng là thập phần vui vẻ, bởi vì không chỉ có nhốt ở trong lồng nữ nhân có thể bán tốt giá, vị kia là Chu Kiên đoán khí sư càng là bị nàng một viên có thể vĩnh trú dung nhan đan được .

Trong lúc nhất thời, bán đấu giá thời điểm, Mụ già thì càng thêm ra sức .

"Ba thiên kim tiền!"

Một đạo tiếng gọi giá vang vọng toàn trường, bên trong phòng khách thanh âm vào giờ khắc này tĩnh lặng .

Từng tia ánh mắt hướng về kêu giá người nhìn lại, thần sắc nhất thời trở nên cung kính .

"Nguyên lai là Thành Nam đội chấp pháp đội trưởng rất tử Hò công tử a, Hò công tử xuất thủ rộng rãi sai, năng hạ mình quang lâm Xuân Hương Lâu, thật sự là chúng ta Xuân Hương Lâu vinh hạnh a."

Mụ già vừa nhìn thấy kêu giá người, ngũ quan lập tức chen với nhau, lộ ra một cái tự nhận là rất đẹp mắt kì thực vô cùng chán ghét cười lấy lòng.

"Ha ha, nếu như không có kêu nữa giá cả, nữ nhân này, có thể chính là ta." Hò Chí chậm thong thả nói lấy, đồng thời ánh mắt nhìn phía lồng sắt bên trong nữ tử, hầu như không được lẫn biến, một hồi khô miệng khô lưỡi.

"Hò Chí, thật không nhìn ra, người một cái Thối Thê ngũ trọng phế vật, cư nhiên năng cảm ra nhiều tiền như vậy. Xem ra Thành Nam đội chấp pháp đội trưởng vị trí, thật đúng là một hương bột bột."

Lúc này, trong phòng vang lên một đạo khác thanh âm, người nói chuyện là một cái thanh niên mặc áo bào trắng, lúc này trong tay cầm lấy một cây quạt xếp, yếu ớt phiến lấy gió, nhìn kỳ có chút tuần dật.

"Là Mộ Dung Khuyết, hán cư nhiên cũng tới."

"Làm Mộ Dung gia con trai độc nhất, hán không có tu hành thiên phú, nhưng ở Luyện Đan một đường có bất khả hạn lượng thiên phú, trong ngày thường say mê với đan đạo hán, sao vậy ngày hôm nay hội đến nơi này?"

"Hong Vũ thành Mộ Dung gia, mặc dù chỉ là cái kinh thương thế gia, có thể từ Mộ Dung Khuyết trở thành Luyện Dược Sư sau khi, gia tộc này liền trong nháy mắt quật khởi, có người nói có bao nhiêu Thối Thê Cảnh Vũ Tu vọt đến nhón cả đầu muốn thay Mộ Dung gia trông nhà hộ viện."

...

Chú ý tới áo bào trắng thanh niên, mọi người đều là thấp giọng nghị luận, còn như nghị luận tiêu điểm, chủ yếu tập trung ở "Luyện Dược Sư" nhất từ.

Bị Mộ Dung Khuyết ám mang giễu cợt ngữ khiến cho có chút khó chịu, Hò Chí mất lạnh nhìn lại, chẳng qua là khi hán chứng kiến ngồi ở Mộ Dung Khuyết bên người hai cái trắng hán lúc, khóe mắt cũng là bỗng nhiên giật một cái.

Đó là hai cái Thối Thê tốt cùng Vũ Tu.

"Người có mua hay không? Không mua đừng nói nhảm." Hò Chí hừ một tiếng.

"Mua a, vì sao không mua?" Mộ Dung Khuyết trên mặt đẹp trai lộ ra một tia tiếu dung, hướng về Hò Chí giang tay ra, tiện đà nhàn nhạt nói: "Ta ra bốn ngàn."

"Hí!"

Bên trong sân không biết bao nhiêu người lạng yên ngược lại hút một khẩu lãnh khí.

Người khác tăng giá đều là nấn lấy thêm, cái này Mộ Dung Khuyết cư nhiên vừa nhắc giá cả là thêm 1000 ...

Luyện Dược Sư, thật đúng là một giàu có chức nghiệp!

Da mặt hung hăng rút rút ra, Hò Chí sắc mặt trở nên hết sức khó coi, thế nhưng nhìn lướt qua lồng sắt trong nữ nhân, không khỏi lại cắn cắn răng, quát lên: "Bốn ngàn nhất!"

"Đội chấp pháp đội trưởng rất tử, quả nhiên nhiều tiền lắm của." Mộ Dung Khuyết bung lên trước người trà, nhẹ nhẹ nhấp một khẩu, tiếp theo khinh phiêu phiêu ngôn ngữ cũng vang lên theo.

Nghe lấy hán, Hò Chí trong lòng nhất thời lạc~ một cái dưới, tựa hồ ý thức được cái gì.

"Hò Thiếu như thế có tiền, ta liền không phụng bồi."

Quả nhiên, tiếp theo lấy Mộ Dung Khuyết liền nói ra một câu kém chút làm cho Hò Chí tức chết lòi.

Hung hăng nắm chặt quyền, Hò Chí sắc mặt âm trầm như nước, một lát mới cắn răng học ra mấy chữ: "Mộ Dung Khuyết, ngươi đùa bọn ta?"

"Đùa giỡn người thì như thế nào?" Mộ Dung Khuyết đứng lên, giọng nói vẫn lạnh nhạt như cũ, chỉ là khóe miệng móm lấy một đạo khinh miệt.

Ở hai cái vũ tu hộ tống phía dưới, Mộ Dung Khuyết đi cách tọa ý, mà trải qua Hò Chí cái kia đứng hàng tọa ý thời điểm, cước bộ hơi hơi dừng một chút, nói: "Hò Chí, Dương gia đối với chúng ta Mộ Dung gia có ân, người nên biết. Cho nên, Dương bá phụ chết, các người tốt nhất cầu khẩn đừng làm cho ta tra được cái gì đầu mối, bằng không..."

Nói đến đây, Mộ Dung Khuyết bỗng nhiên nhãn thần phát lạnh, làm cho Hò Chí trong lòng chợt giật mình.

Không để ý tới Mộ Dung Khuyết, Hò Chí mạnh mẽ đè xuống trong lòng khó chịu tâm tình, ánh mắt rơi vào Lâm Khả Nhi trên người, tham lam màu sắc càng thêm nồng đậm vài phần, có lẽ là bởi vì mới vừa không vui, Hò Chí nội tâm muốn có được người nữ nhân này khát vọng càng thêm không thể chờ

đội .

"Hồ Thiệu ra bốn ngàn nhất, chứ vị đại gia, nhưng còn có ra giá cao hơn sao?" Xuân Hương Lâu Mụ già rất biết nhìn sắc mặt, chứng kiến một hồi sóng gió nhỏ sắp trôi qua, tức thì đem đề tài dẫn trở về .

Bên trong phòng khách người đều cũng có chút hâm mộ nhìn Hồ Chí, quả nhiên có tiền mới là đại gia, bốn ngàn một giá cả, ở Hồng Vũ thành những thứ này thời gian dài trà trộn Yên Liễu chi địa nhân mà nói, rất khó một hơi lấy ra chơi gái .

"Như vậy, chúc mừng Hồ Thiệu, tối hôm nay, không, lập tức, vị này Vũ Viện Nữ Đệ Tử chính là Hồ Thiệu ... Chúng ta Xuân Hương Lâu ngay lập tức sẽ vì Hồ Thiệu chuẩn bị tốt nhất sương phòng, cùng trợ hứng vật phẩm."

Thấy không ai tiếp tục tăng giá, Mụ già tức thì vỗ tay nói .

Lâm Khả Nhi tuyệt vọng hai mắt nhắm nghiền, hai hàng nước mắt trong suốt thuận theo lông mi thật dài, vỡ đê một dạng mà chảy xuống, nội tâm của nàng đã kinh chìm đến hạ thấp nhất .

Trong đầu, không lý do toát ra thân ảnh của một thiếu niên, cái kia từng kinh ngã vào trong đồng tuyết bị chính mình cứu lên thiếu niên .

"Người là ngoại viện thiên tài, mà ta chỉ là một đệ tử tạp dịch, ta biết ta nhất định phải quên người, nhưng có quan tin đồn về người lại mỗi ngày đều hội truyền vào lỗ tai của ta ."

Lâm Khả Nhi trong lòng một hồi quặn đau, nàng biết mình không xứng với hắn, nhưng thân ảnh của hắn lại vô luận như thế nào cũng lảng đi không được, nàng biết, chính mình đã kinh yêu thiếu niên này .

" làm."

Lạnh như băng tiếng xích sắt truyền đến, Mụ già đã kinh cảm lấy chìa khoá chuẩn bị mở ra lồng sắt, Hồ Chí đã đội không kịp muốn phát tiết .

Lâm Khả Nhi cúi đầu, nghe lấy cái kia càng ngày càng gần tiếng bước chân của, nàng bỗng nhiên đứng lên, hung hăng đụng đầu vào cột sắt trên, tiên huyết nhất thời bắn tung toé xuất hiện .

"A! Người nữ nhân hạ tiện này lại dám tự sát!"

Đột nhiên một màn sợ đến Mụ già cả người giật mình, trong lúc nhất thời không biết nên làm thế nào cho phải .

Đồng dạng, Hồ Chí sắc mặt cũng nhất thời âm trầm tới cực điểm .

Những thứ kia chỗ ngồi còn chưa tan đi đi người cũng đều là vẻ mặt mờ mịt nhìn lại .

Mộ Dung Khuyết cũng là nhìn không được dừng lại chân .

Ngược lại ở vũng máu bên trong, Lâm Khả Nhi chậm rãi hai mắt nhắm nghiền, gần đối mặt vũ nhục, nàng lựa chọn tử vong .

Ý thức chậm rãi tiêu tán, nàng dùng còn sống khí tức, ní non với nói : "Sở Lâm, kiếp sau gặp lại sau ..."

"Àm!"

Mà ngay một khắc này, Xuân Hương Lâu đại môn trong nháy mắt vắng tung toé .

Một đạo toàn thân đầy sát khí thân ảnh đi đến .

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 96: Máu đại giới

Đột nhiên một màn, làm cho hỗn loạn đại sảnh nhất thời tĩnh lặng .

Tất cả mọi người ở cùng thời khắc đó nhìn phía đại môn chỗ .

Chỉ thấy một cái phủ quần áo áo đen thiếu niên cất bước đi đến, hần hắc phát Cuồng Vũ, cả người tràn ngập lấy một làm người sợ hãi khí tức, tầm kia vốn có là đẹp trai mười phần trên mặt lúc này đầy lo lắng sát khí, một đôi tựa như tinh thần vậy thâm thúy đôi mắt ở bên trong đại sảnh nhìn chung quanh mà qua, cuối cùng rơi vào tứ phương tiểu trên đài .

Nhìn đạo kia ngược lại ở vùng máu trong mảnh mai thân ảnh, Sở Lâm trong lòng nhất thời run lên, mà theo tới chính là điên cuồng sát ý ngập trời .

Ở một đôi ánh mắt kinh ngạc trung, Sở Lâm dậm chân mà ra, bước tiến nhìn như phổ thông thông thả, kì thực vô cùng quý dị, vèn vèn sát vậy liền đã đến bên lồng sắt bên trên .

"Ồi này! Từ đâu tới xú tiểu tử, dám đến Xuân Hương Lâu quấy rối, cũng không hỏi thăm một chút chúng ta Xuân Hương Lâu là cái gì địa phương!" Cái kia Mụ già chứng kiến Sở Lâm xuất hiện, nhất thời lộ ra một bộ khắt nghiệt đáng sợ, âm thanh mắng, nàng chỉ là một phẩm nhân, cũng không cảm giác được Sở Lâm trên người hãi khí tức của người .

"Khả nhi . . ."

Không để ý đến cái kia chói tai tiếng mắng, Sở Lâm đi vào lồng sắt bên trong, nhãn thần ở Lâm Khả Nhi sắc mặt trắng như tờ giấy cùng cái trán xúc mục kinh tâm trên vết thương đảo qua, nội tâm không khỏi lần nữa trầm xuống .

"Uy uy uy, xú tiểu tử, thức thời, ta khuyên ngươi nhanh lên cút ra ngoài, bằng không lão nương để hộ vệ cắt đứt chân chó của ngươi!"

Thấy Sở Lâm căn bản không để ý tới nàng, Mụ già lần nữa hét hét lên một tiếng .

Tuy là nàng cũng biết trước mắt cái này đột nhiên xuất hiện thiếu niên có thể một cước đạp lẫn đại môn, tất nhiên là một Vũ Tu, nhưng dưới cái nhìn của nàng, Hồ Chí là Thành Nam đội chấp pháp đội trưởng rất tử, Hồng Vũ thành nổi danh nhị thế tổ, có tiền có quyền, thân phận hiển nhiên càng cao hơn đất .

Nhưng mà, nàng cũng không có chú ý tới, trong lòng nàng vị kia thân phận cao đất tiền nhị thế tổ, lúc này chính nhất khuôn mặt e ngại nhìn Sở Lâm .

Hồ Chí nằm mơ cũng không nghĩ tới, chính mình dùng nhiều tiền mua được nữ nhân, lại cùng Sở Lâm liên hệ quan hệ .

Hắn cùng Sở Lâm vốn là có thù cũ, Sở Lâm vừa tới Hồng Vũ thành thời điểm, cũng bởi vì Dương Hồ Dương Tiêu Tiêu chuyện, phát sinh qua xung đột, về sau hần cang là mua được Lê Lao Mục, làm cho Lê Lao Mục chuyên môn đối phó một cái Dương Hồ .

Bây giờ Lê Lao Mục không biết tung tích, mà Sở Lâm thì biến hóa nhanh chóng, trở thành ngoại viện Thiên Vũ Minh Minh chủ, thật sự chính là ba mươi năm Hà Đông, ba mươi năm Hà Tây .

Hôm nay Sở Lâm, hần đã là trâu chọc không nổi .

...

Lồng sắt bên trong, Sở Lâm chậm rãi ngồi xổm người xuống, nhu hòa mà mệnh mông linh lực cực nhanh hướng Lâm Khả Nhi trong cơ thể đưa qua .

Nhưng mà, làm cho đáy lòng của hần vạn phần lo lắng là, Lâm Khả Nhi tựa hồ từ ý đã quyết, cư nhiên hoàn toàn không có dục vọng cầu sinh, thế cho nên những thứ kia đưa qua linh lực hoàn toàn đều là phí công .

"Khả nhi, nhất định phải tỉnh lại, ta tới, ta tới mang ngươi trở về!" Sở Lâm lo lắng mà hô lên, linh lực điên cuồng mà từ trong cơ thể tuôn ra .

Chỉ là, lần nữa ném thứ, vẫn không có có hiệu quả, Sở Lâm có thể rõ ràng cảm giác được Lâm Khả Nhi sinh cơ đang ở từng điểm từng điểm tiêu tán .

Theo Lâm Khả Nhi chậm rãi tiêu tán sinh cơ, Sở Lâm sát ý trong lòng không ngừng nảy sinh, sắc mặt âm trầm như nước, hai mắt bên trong hung mang không ngừng lóe lên .

Hắn biết, nếu như Lâm Khả Nhi sở dĩ không có dục vọng cầu sinh, là bởi vì ở tự sát một khắc kia, nàng thực sự cảm nhận được tuyệt vọng .

Sở Lâm có thể muốn tượng đến, một cái tâm địa thiện lương nhu nhược nữ tử, đang bị giam ở nơi này ah một cái lồng sắt trung, đối mặt tiếp theo gần trở thành những người này đồ chơi lúc, đó là hơn một ah bất lực, sợ hãi cùng tuyệt vọng trạng thái .

Sở Lâm tự trách, tự trách tự mình tiến tới chậm .

"Coi như Diêm Vương đích thân đến, ta cũng quyết sẽ không làm cho hần mang ngươi đi . Khả nhi, chờ ta một chút ." Thi thảo nói lấy, Sở Lâm chậm rãi đứng dậy, Lâm Khả Nhi cùng Lâm Mộc từng kinh đã cứu hần, cũng là hần trong lòng thừa nhận, vì số không nhiều bằng hữu .

Mà cho tới nay, Sở Lâm nhất không thể chịu đựng, chính là có người đối với người bên cạnh mình hạ thủ .

Cho nên, chuyện hôm nay, bất luận cái gì tham dự trong đó người, đều nhất định phải trả giá bằng máu!

Lâm Sở Lâm đứng thẳng người một khắc kia, lửa giận ngập trời rất cực triệt để phóng thích ra ngoài .

"Xú tiểu tử, xem ra ngươi là thực sự chán sống! Hộ vệ, còn không mau đi đánh gãy chân hắn . . . Các ngươi, các ngươi . . ." Mụ già còn không có cảm giác được không khí không đúng, hãy còn kêu gào lấy, chẳng qua là khi nàng xem hướng mấy tên hộ vệ thời điểm, lại phát hiện bọn họ lúc này đang sợ hãi nhìn Sở Lâm, toát ra mồ hôi lạnh .

Mụ già tâm lý lạc~ một cái, nhất thời mọc lên một đạo dự cảm bất tường .

Nhưng mà sau một khắc, Sở Lâm thân ảnh cũng là lóe lên, trong nháy mắt đi tới Mụ già trước mặt, bàn tay lộ ra, trực tiếp nắm sau người cái cổ .

"Đại gia tha mạng a . . . Tiểu nhân có mắt không nhìn được Thái Sơn . . . Tiểu nhân cũng là kiếm miếng cơm ăn, đại gia tha mạng a . . ." Mụ già rốt cực ý thức được chính mình trên chọc một cái nhân vật thế nào, sắc mặt nhất thời trắng bệch, sợ cả người đều run rẩy .

"Nói, bọn họ bên trong, ai kêu quá giá cả . " Lạnh lùng nhìn Mụ già, Sở Lâm yếu ớt nói .

"Chuyện này... Chuyện này..." Mụ già do dự một chút, chỉ là khi nàng nhìn thấy Sở Lâm hơi mím một cái khóe miệng, đột nhiên câu lộ vẻ sát ý nhất thời sợ đến nàng vong hồn cũng mạo .

"Cái kia người hỏi đầu, còn có cái kia mập mạp, còn có . . ." Lúc này Mụ già sớm đã sợ vỡ mật, tức thì liền chỉ nhiều cái từng kinh kêu qua giá cả người.

Theo lời nói của nàng rơi xuống, chỉ thấy Sở Lâm cước bộ một bước, trong tay chẳng biết lúc nào đã kinh nhiều hơn một bà loáng ra ngọn lửa Huyền Thiết Kiếm .

Mấy bước đi tới một người tên là quá giá cả nhân trước mặt, Sở Lâm giờ tay chém xuống, tiên huyết tiêu xạ, người nọ nhất thời đầu một nơi thân một nẻo .

Tiếp theo lấy, Sở Lâm không hề dừng lại một chút nào, thân ảnh lóe lên, mấy hơi thở, liền đem mấy người khác cũng trực tiếp đánh chết tại chỗ .

Sở Lâm tốc độ nhanh thái quá, mấy cái bị đánh chết người tại chỗ ngay cả kêu rên cũng không kịp phát sinh .

Bên trong sân, mọi người đều là bị đột nhiên này một màn dọa cho sắc mặt trắng nhợt, kinh ngạc đến ngây người tại chỗ, một mạch đến khi nồng nặc mùi truyền ra, mọi người mới dồn dập phản ứng kịp .

Đoàn người, nhất thời tao động .

Thiếu niên này, cư nhiên không nói hai lời đã đem vừa rồi kêu giá nhân giết đi .

Một ít chưa từng thấy qua tràng diện người, dồn dập nôn mửa, mà một ít kêu qua giá cả người, càng là sợ đến vong hồn cũng mạo, thét chói tai lấy muốn hướng ngoài cửa phóng đi .

"Nếu như đào tẩu một cái, ta mượn ngươi tới tu bổ . "

Sở Lâm thanh âm lạnh như băng làm cho đang ở nôn khan Mụ già lập tức sắc mặt trắng nhợt, vội vàng đem còn thừa lại vài cái kêu qua giá cả người đều một hơi chỉ xuất hiện .

"Phốc phốc phốc!"

Tiên huyết bắn tung toé, những thứ kia phạm nhân ở Sở Lâm trước mặt hoàn toàn không có sức phản kháng, toàn bộ bỏ mình .

"Yên tâm đi Khả nhi, bọn họ đều là trực tiếp hại người của ngươi, ta một cái cũng sẽ không buông qua . " Ngay cả lấy đánh chết mười mấy người, Sở Lâm trong lòng sát khí cũng không có chút nào yếu bớt, thì thảo một tiếng sau khi, ánh mắt của hắn chậm rãi rơi vào Hồ Chí cùng Mộ Dung Khuyết trên người .

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 97: Thiếu Tông Chủ

Thấy Sở Lâm chú ý của lực cuối cùng rơi vào Mộ Dung Khuyết cùng Hồ Chí trên người, bên trong đại sảnh những người khác nhất thời như được đại xá, điên cuồng mà hướng về bên ngoài trốn cách, tựa hồ sợ trễ một bước nữa, kế tiếp chết tiếp theo đến phiên mình .

"Không . . . Ta không phải cố ý, ta không biết nàng là người của người . . ." Ở cái kia băng lãnh dưới ánh mắt, Hồ Chí cả người run lên, trực tiếp quỳ rạp xuống đất, mắt thấy nhiều như vậy người đầu một nơi thân một nẻo, nội tâm của hắn sớm đã bồn hổi .

"Không biết ?" Sở Lâm từng bước đi hướng Hồ Chí, trong tay Thiên Viêm kiếm tựa hồ có thể cảm ứng được chủ nhân phần nộ một dạng, ông ông trực hướng .

"không biết' chính là người muội lấy lương tâm, ép người làm gái điếm lý do ah ?" Sở Lâm nhân nhạ nói lấy, thanh âm bên trong đầy Băng Hàn, nghe vào Hồ Chí trong lòng, giống như là từ thân tuyên án .

Một tao vị truyền ra, Hồ Chí đứng quần chỗ đã ướt một mảnh, sợ hãi từ vong làm cho hắn hầu như không khống chế được thân thể của mình .

"Không . . . Sở Lâm, Sở sư huynh, không nên . . . Ta không phải cố ý, ta thực sự không biết chuyện . Chỉ cần người không giết ta, người muốn cái gì ta đều cho người, tiền, quyền, nữ nhân . . . Cái gì đều cho người!"

Hồ Chí nhìn Sở Lâm từng bước tiếp cận, tâm thần tan vỡ, hoảng sợ không lựa lời, đã mang theo khóc nước nỏ .

"Ta muốn những thứ kia vô dụng ." Ánh mắt lạnh lẽo, Sở Lâm đã đến Hồ Chí trước mặt, nhìn Hồ Chí bộ kia sợ chết đáng vẽ, chậm rãi giơ lên Thiên Viêm kiếm .

"Không! Người không thể giết ta, thúc thúc ta là Thành Nam đội chấp pháp đội trưởng . Người phải biết rằng, nơi này là Hồng Vũ thành, không phải Vũ Viên! Nếu như người dám động ta một cọng tóc gáy, ta cam đoan người không đi ra lọt con đường này!"

Hồ Chí kích động quát to lên .

Chỉ là, Thiên Viêm kiếm không hề dừng lại một chút nào, nóng bỏng thân kiếm vẽ ra lạnh như băng độ cung, trực tiếp đem Hồ Chí chém thành hai nửa .

"Thành Nam đội chấp pháp, hắn dám đến, ta dám giết ." Sở Lâm hơi mân khởi khóe miệng, nhìn cũng không nhìn liếc mắt đã kinh tất thờ bỏ mình Hồ Chí, tự nhiên nói lấy : "Coi như bọn họ không đến, ta sớm muộn gì cũng sẽ tìm đi qua, Hồ Tử phụ thân thù, ta tới báo ."

Này đạo tự nói thanh âm số lượng tuy nhỏ, nhưng ở người đi - nhà trống, trước mắt bừa bãi bên trong đại sảnh có vẻ phá lệ rõ ràng .

"Hồ Tử ?" Mộ Dung Khuyết nghe được câu này thời điểm, tâm lý giật một cái, nhìn phía Sở Lâm ánh mắt sinh ra vài tia nghi hoặc cùng quái dị, lẽ nào người này cùng Dương Hồ nhận thức ?

Cùng lúc đó, Sở Lâm nhìn chung quanh một vòng đại sảnh, ánh mắt lạnh như băng cuối cùng ở Mộ Dung Khuyết trên người ngừng lại .

"Liên thừa lại người ." Người lấy tràn ngập đại sảnh mùi máu tươi, Sở Lâm mím môi một cái, yếu ớt nói .

Lời nói vừa dứt, Mộ Dung Khuyết bên người hai cái Vũ Tu nhất thời sầm mặt lại, không được dấu vết tiến lên nửa bước, mơ hồ đem Mộ Dung Khuyết bảo hộ ở phía sau .

"Nhiều như vậy người chết oan chết uổng, các hạ sẽ không sợ giết lầm người sao ?" Mộ Dung Khuyết bình tĩnh cười cười, không hề giống những người khác một dạng lộ ra một bộ khung hoảng đáng vẽ, mà hắn cái này bình tĩnh đáng vẽ, cũng để cho Sở Lâm lặng yên nhú nhú mày .

"Một cái nhu nhược nữ tử bị lừa bán đến loại này Yên Liễu chi địa, những người này chẳng những không có nửa điểm thương hại cùng đồng tình, ngược lại trợ giúp, đều muốn lấy một ít hạ lưu việc . Người nói, đáng chết ah ?" Sở Lâm hỏi ngược một câu .

Mộ Dung Khuyết nhẹ lay động rung chiết phiến, vài tia hắc phát ở tuần dật mặt mũi trước nhẹ nhàng lắc lư, nhìn kỹ lấy đằng đằng sát khí Sở Lâm, trong lòng cũng không khỏi đôi với sau giả trọng tình trọng nghĩa tính cách khen ngợi cực kì .

"Cái này thế giới, lấy võ vi tôn . Đừng nói những thứ này Kim Tự Tháp để đoán người phạm, chính là người ta Tu Vũ hạng người, có mấy người sẽ đối với một ít người không liên quan động lòng trắc ẩn ?"

Mộ Dung Khuyết lắc đầu, hình như có chút thôn thức, trầm ngâm chốc lát, hắn vừa nhìn về phía Sở Lâm, có chút hăng hái mà nói : "Xung quan giận dữ vì hồng nhan, các hạ là tính tình người, Mộ Dung Khuyết cảm giác sâu sắc bội phục . Chỉ tiếc, chấp niệm quá sâu ."

"Chấp niệm ." Hít một hơi thật sâu, Sở Lâm ánh mắt như trước mang theo sát ý điên cuồng, không nói thêm nữa, tức thì dưới chân một điểm, xông thẳng Mộ Dung Khuyết đi .

Lâm Khả Nhi, là ân nhân của mình .

Vì ân nhân, coi như chấp niệm sâu hơn, thì tính sao ?

Khi thấy Lâm Khả Nhi nhu nhược mà ngã trong vũng máu lúc, Sở Lâm trong lòng ý niệm duy nhất, liền để cho hết thảy tham dự trong đó nhân vì thế giấy tính tiền!

"Giết!"

Linh lực điên cuồng ra ra, bá đạo ưu việt khí tức làm cho hai vị kia bảo hộ ở Mộ Dung Khuyết trước người Vũ Tu ngay cả mi mắt đều không mở ra được .

Sở Lâm lần người mà đến, Thiên Viêm kiếm thẳng đến Mộ Dung Khuyết .

"Người rất mạnh, nhưng muốn để lại ta . . ."

Từng đạo nóng bỏng khí lãng bên trong, Mộ Dung Khuyết vẫn lạnh nhạt như cũ mà đứng ở nơi đó, hắn vừa nói lấy, một bên lắc đầu, mà thẳng đến Sở Lâm trong tay Thiên Viêm kiếm gần rơi vào đỉnh đầu của hắn lúc, mới khẽ miệng nhất câu, phun ra hai chữ tới .

"Vọng tưởng ."

"Ông!"

Theo Mộ Dung Khuyết giọng nói rơi xuống, trong không khí bỗng nhiên truyền đến một hồi rung chuyển, tiếp theo lấy một bàn tay thành linh từ Mộ Dung Khuyết phía sau lộ ra, ở Thiên Viêm kiếm trên mũi kiếm nhẹ nhàng điểm một cái .

"Coong!"

Sở Lâm cảm thấy một kiếm này thật giống như bị Vạn tấn đá lớn bắn trúng một dạng, gan bàn tay thống suốt tê rần, sau đó, thân ảnh của hắn dường như Lưu Tinh, nổ một tiếng giáng xuống, đá xanh trái thể mặt đất lấy Sở Lâm rơi chỗ làm trung tâm, tất cả lớn nhỏ khe hở trong nháy mắt kéo dài ra, đá vụn bụi bặm bay lên đầy trời .

"Dám đối với Đan Tông Thiếu Tông Chủ xuất thủ, từ tội ."

Một đạo trung khí mùi phân thành âm vang lên, chỉ thấy Mộ Dung Khuyết phía sau, thành linh đứng thẳng cái này một vị hai bên tóc mai hơi bạc trung niên nhân, hắn phủ một thân đen thui trường bào, trước người là vẽ lấy nhiều đóa mây trạng đồ án, mà ngực trái trên, một cái "Đan" chữ phá lệ bắt mắt .

"Thôi trường lão!"

Chứng kiến trung niên nhân xuất hiện, Mộ Dung Khuyết bên người hai cái Vũ Tu tức thì nửa quỳ trên mặt đất .

"Ừm" Gật đầu, trung niên nhân quét mắt bừa bãi đại sảnh, bước đi đi về phía Sở Lâm .

"Huyền Võ Cảnh . . ." Sở Lâm từ dưới đất đứng lên, toàn thân đau đớn không ngớt, lạnh lùng nhìn phía đang hướng chính mình đi tới trung niên nhân, nếu không phải là mình thể chất đặc thù, mới vừa cái kia một cái, phỏng chừng chính mình liền phế đi, nhưng mặc dù như thế, lúc này mình cũng là rất khó nhắc tới sức tái chiến .

Hiển nhiên, cái này Huyền Võ Cảnh cao thủ, mới vừa rồi không có chút nào lưu thủ, thậm chí muốn đưa mình vào tử địa .

Đối với lần này, Sở Lâm vẫn chưa cảm thấy có cái gì không thích hợp, dù sao mình mới vừa cũng không có bất kỳ lưu thủ, là xông lấy đánh chết Mộ Dung Khuyết đi .

"Yêu, cư nhiên không chết." Trung niên nhân cảm giác có chút ngoài ý muốn, mới vừa hắn một kích kia, đã kinh dùng tới năm phần mười lực lượng, có thể nói, Linh Võ Cảnh Vũ Tu, năng cứng rắn tiếp tục chống đỡ, dường như rất nhỏ hiện thực .

"Ngoan cường là rất ngoan cường, chỉ tiếc, con kiến hôi chung quy mệnh khổ ." Trung niên nhân khinh miệt nói lấy, chậm rãi giơ tay lên, dự định đem Sở Lâm đánh chết .

"Được rồi, thôi trường lão . Chúng ta đi thôi ." Lúc này, Mộ Dung Khuyết thanh âm vang lên .

Đồng thời, một cái hộp gấm bay tới, rơi vào Sở Lâm trước mặt .

"Đây là Hoàn Hồn Đan, Nhị phẩm trung chờ đan dược . Đối với Linh Võ Cảnh trở xuống Vũ Tu, chỉ cần còn có một hơi thở, là có thể cứu sống ."

Mộ Dung Khuyết "Xoát" mà một cái mở ra chiết phiến, xoay người ly khai, mà đi tới cửa lúc, cước bộ lại dừng một chút, quay đầu nói : "Nguyện làm hồng nhan, không để ý sinh tử, các hạ rất làm cho Mộ Dung Khuyết kính phục ."

Thanh âm rơi xuống, Mộ Dung Khuyết đã kinh biến mất ở cửa chỗ .

Cái kia thôi trường lão nhìn trên đất hộp gấm, ánh mắt lóe lên một hồi tham lam, sau đó nhãn thần cực kỳ khó chịu quét mắt Sở Lâm, phát tay áo ly khai .

Gần đi ra khỏi cửa thời điểm, vẫn không quên khinh miệt hừ nói : "Thực sự là chỉ tốt số con kiến hôi, Hừ!"

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 98: Chặn đường

"Hoàn Hồn Đan ."

Cổ nén lấy đau đớn, Sở Lâm tiến lên đem hộp giấu nhặt lên .

Một viên Nhị phẩm trung chờ đan dược, lại có bao nhiêu người cầu chi mà không được.

Vừa ra tay liền như thế phóng khoáng, Sở Lâm có thể đoán được, cái kia Mộ Dung Khuyết tất nhiên là một Luyện Dược Sư, hơn nữa có thể dễ cho Huyền Võ Cảnh cường giả tùy thân bảo hộ, bên ngoài luyện dược phẩm giai còn không thấp .

Mở hộp giấu ra, một mùi thuốc nồng nặc đập vào mặt, ở niệm lực cảm giác dưới, Sở Lâm có thể cảm thấy được Hoàn Hồn Đan trung ẩn chứa nồng nặc sinh cơ .

"Xem ra thuốc này là thật ." Giám định thật giả sau khi, Sở Lâm đi nhanh đến Lâm Khả Nhi bên cạnh, đem Hoàn Hồn Đan đưa vào đối phương trong miệng, đồng thời độ một ít linh lực đi qua, trợ giúp thôi hóa dược hiệu .

Khoảng khắc sau khi, Lâm Khả Nhi cái kia sắc mặt tái nhợt chậm rãi khôi phục một tia đỏ ửng, trong cơ thể sinh cơ cũng từ từ hồi phục lại .

"Mộ Dung Khuyết, người nhân tình này, ta Sở Lâm nhớ kỹ ." Chứng kiến những biến hóa này, Sở Lâm treo lấy tâm rớt cục buông, đồng thời trong lòng âm thầm nói .

Giờ này khắc này, Sở Lâm đối với Mộ Dung Khuyết ngoại trừ cảm kích bên ngoài, còn nhiều hơn vẻ hảo cảm .

Trước rõ ràng là chính mình muốn giết hắn, ở Huyền Võ Cảnh cao thủ xuất hiện sau khi, rõ ràng có thể giết mình, Mộ Dung Khuyết lại không như vậy làm, ngược lại còn tặng chính mình một viên Hoàn Hồn Đan .

Đủ để thấy rõ, người này lòng dạ rộng, có thể không bình thường .

. . .

"Ừ. . ."

Lâm Khả Nhi lông mi run rẩy, mở mắt ra, một đôi linh động trong con ngươi xinh đẹp còn ẩn hàm lấy sương mù giọt nước mắt, mà khi nàng phát hiện nhìn thẳng lấy chính mình Sở Lâm lúc, nội tâm nhất thời run rẩy .

Đây là mộng sao?

Vẫn là thiên đường ?

Ở trước khi chết bỗng nhiên từ trong đầu toát ra thân ảnh, cư nhiên thực sự gần trong gang tấc . . .

"Khả nhi, người cảm giác ra sao?" Sở Lâm lo lắng thanh âm vang lên .

"Sở Lâm!" Cảm nhận được vậy thật thiết thanh âm, cùng với đối phương vịn ở trên lưng mình cái bàn tay kia truyền đến nhàn nhạt ấm áp, Lâm Khả Nhi ní non một tiếng, sau đó liều lĩnh mà nhào vào Sở Lâm trong lòng .

"Thật là người, người tới thật, đây không phải là mộng, đây là thật . . ."

Mặt cười thật sâu chôn ở Sở Lâm lồng ngực, Lâm Khả Nhi đã khóc thành một cái khóc sụt sùi, Sở Lâm cái kia dày rộng lồng ngực giống như là một cái cảng tránh gió vịnh .

Một người yên lặng thừa nhận rồi như vậy nhiều, mà giờ khắc này, Lâm Khả Nhi rốt cục cảm thấy một trước nay chưa có cảm giác an toàn, tựa như một căn mềm mại cây mây rốt cuộc tìm được có thể dựa vào đại thụ, làm cho nàng Tâm An .

"Không sao, sẽ không có ... nữa người thương tổn người . . ." Sở Lâm khẽ vuốt lấy Lâm Khả Nhi bởi vì nước nở mà run không ngừng bả vai, ôn nhu thoải mái lấy .

Đại môn chỗ, mấy bóng người vào lúc này chạy vào, mà khi bọn họ chứng kiến cái này xúc mục kinh tâm đại sảnh lúc, sắc mặt cũng không nhận được thông suốt biến đổi .

Mấy người này bốn nam một nữ, theo thứ tự là Dịch Phong, Dịch Sơn, Chu Sinh, Lâm Mộc cùng Lam Linh Nhi .

Dịch Phong Dịch Sơn mấy người, ở Sở Lâm vừa ly khai không lâu sau liền theo sau, chỉ là Sở Lâm tốc độ thực sự quá nhanh, nháy mắt liền đem bọn họ bỏ rơi .

Mà Sở Lâm mang theo trùng thiên sát khí ở ngoại viện chạy như điên tin tức cực nhanh truyền bá xuất hiện, dĩ nhiên là truyền vào Lam Linh Nhi trong tai, xuất phát từ lo lắng, nàng cũng liền một đường hỏi thăm lấy hướng Hồng Vũ thành tới, lại vừa lúc gặp được Dịch Sơn mấy người .

Khi biết được cái này cả món chuyện đã xảy ra lúc, Lam Linh Nhi nội tâm liền dữ phát lo lắng, nàng giải khai Sở Lâm .

Long Du nghịch lân, chạm vào mặc dù nộ .

Mà Sở Lâm nghịch lân, chính là người đứng bên cạnh hắn .

Tựa như từng kinh vì Dương Hồ, Sở Lâm trực tiếp giết Kiếm Phong Minh một cái Phó Minh Chủ cùng một cái đội trưởng .

"Chuyện này... Đến cùng xảy ra cái gì ?" Dịch Sơn coi như là từng va chạm xã hội, có thể trong đại sảnh cái kia hơn mười nói đầu một nơi thân một nẻo thì thể hầy để cho sắc mặt hắn trắng bạch .

Mùi máu tanh nồng nặc càng làm cho bọn họ có chút không thích ứng mà cau mũi một cái .

Đặc biệt mạng nhện một dạng nứt ra nền đá mặt, làm cho Dịch Sơn mấy người cũng không nhận được hoảng sợ, nơi đây đến cùng phát sinh qua một hồi như thế nào chiến đấu .

Nhìn chung quanh một vòng, làm mấy người chứng kiến đại sảnh trung ương cái kia trong lòng ôm một cô thiếu nữ Sở Lâm lúc, đồng loạt thờ phào nhẹ nhõm .

Mùi trong lúc đó, Lam Linh Nhi hơi nhíu bắt đầu đỉnh kiều bóng loáng mũi quỳnh, như nước một dạng sóng mắt hơi chớp động, nhìn cái kia chôn ở Sở Lâm trong lòng khóc thầm nữ hài, hàm răng khẽ cắn cắn môi hồng, nhưng chưa tiến lên .

Nữ nhân nội tâm của người đều là nhạy cảm, Lam Linh Nhi cũng giống vậy .

Chỉ là nàng lại phi thường minh bạch, giống như Sở Lâm ưu tú như vậy người, nàng không có khả năng độc hường .

Huống chi, Sở Lâm cùng nàng trong lúc đó, ngoại trừ là bằng hữu bên ngoài, cũng không bắt luận cái gì những quan hệ khác .

Hắn nói qua, ở quê quán của hắn, còn có một vị cô nương đang chờ hắn .

Một lát sau, Lâm Khả Nhi tiếng khóc từ từ nhỏ, cuối cùng tựa ở Sở Lâm trong khuỷu tay, đứng là đi ngủ .

Vào một ngày đã kích đối với nàng mà nói quá lớn, vốn cũng không phải là một cái cô gái yếu đuối gánh nổi đã kích .

"Àm!"

Lâm Mộc đi tới Sở Lâm trước người, trực tiếp quỳ xuống .

"Lâm huynh, người . . . Mau đứng lên ."

Sở Lâm sững sờ, mau tới trước muốn đem chi nâng dậy .

Nhưng mà Lâm Mộc cố ý cúi xuống, nghiêm túc nói : "Sở Lâm huynh đệ, hôm nay chi ân, ta khắc trong tâm khảm ."

Từ chứng kiến cái này bên trong đại sảnh bữa bãi đáng đáp, Lâm Mộc cũng biết, cái này tất nhiên là Sở Lâm gây nên, mà nếu như không phải là vì Lâm Khả Nhi, Sở Lâm cũng không trở thành biết cái này ah đại khai sát giới .

"Đã như vậy, ta đây trình trọng mời Lâm huynh cùng Khả nhi gia nhập vào Thiên Vũ Minh!" Ở Lâm Mộc vẻ mặt thành thật trên nét mặt đảo qua, Sở Lâm cũng là nghiêm mặt nói .

Lâm Mộc ngoài ý muốn mà liếc nhìn Sở Lâm, không nghĩ tới đối phương hội mời mời một mình mình đệ tử tạp dịch gia nhập vào Hội Minh, phải biết rằng toàn bộ ngoại viện, chưa từng có một cái Hội Minh nguyện ý thu đệ tử tạp dịch, coi như là chính mình thân thích vậy cũng phải đến khi kỳ thành vì ngoại viện đệ tử, mới có thể thu hắn, bằng không truyền ra ngoài, sẽ cho người xem nhẹ Hội Minh .

"Lâm Mộc gặp qua Minh chủ!" Cảm kích hơn, Lâm Mộc tức thì hô một tiếng .

Tiếp theo lấy, một bên Dịch Sơn tiến lên một bước, một bả liền đem Lâm Mộc cho đỡ lên, vỗ lấy bả vai của đối phương, cười nói : "Hoan nghênh Lâm Mộc huynh đệ!"

"Hoan nghênh!"

Dịch Phong cùng Chu Sinh cũng là vỗ tay nói .

Bên ngoài truyền đến một hồi gấp tiếng bước chân của, có người ở kêu to lấy .

"Là đội chấp pháp người." Lam Linh Nhi kinh hô một tiếng .

"Đội chấp pháp cũng có một người khác thực lực khá mạnh, chúng ta hay là trước đi tốt nhất ." Chu Sinh nói .

Mà Dịch Sơn đảo tròn mắt, tức thì chỉ hướng một cánh cửa nhỏ, đó là đi thông Xuân Hương Lâu hậu viện.

"Đi, hậu viện nhất định có hậu môn, Xuân Hương Lâu vì tránh khỏi những thứ kia nhà giữa tìm tới cửa, khẳng định được cho khách nhân lưu cái sau đường, sinh ý mới có thể tốt."

...

Hồng Vũ thành, vùng ngoại ô .

Rộng rãi Điền Dã trên, mấy bóng người đứng đối diện nhau .

Một bên ba người, tất cả đều là năm Cận Cổ hi lão giả .

Mà đối thành một bên có bốn người, theo thứ tự là một cái tuổi dậy thanh niên, hai cái tráng hán, cùng với nhất cái trung niên nhân .

Giờ này khắc này, hai cái tráng hán đem thanh niên bảo hộ ở sau người, mà cái kia trung niên nhân thì trực tiếp cùng đối diện ba cái lão giả giằng co .

Chuyến đi này, chính là Mộ Dung Khuyết cùng thôi trưởng lão bọn bốn người .

"Ba vị, không biết cản đường bọn ta, không biết có chuyện gì ?" Thôi trưởng lão nhìn Thần Ngưng trọng địa nhìn đối diện ba người, cái này ba người khí tức trên người làm cho hắn nhìn không được mí mắt nhẹ nháy .

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 99: Thiếu Các Chủ

"Ha ha, các hạ đánh chúng ta Thiếu Các Chủ, lẽ nào đã nghĩ như thế dễ dàng rời khỏi ?"

Cản đường ba vị lão nhân trung, đứng ở chính giữa người nọ, phủ một thân Ma Bào, chính là lúc trước theo Sở Lâm người .

Mà hai vị khác lão giả, hơi lạc hậu ở giữa người nọ nửa bước, hiển nhiên lấy ở giữa người nọ dẫn đầu .

Bọn họ đều mặc lấy Vũ Viện ngoại viện trưởng lão phục sức, nếu có ngoại viện đệ tử tại chỗ, chỉ sợ cũng sẽ phát hiện ba người này, không khỏi là ngoại viện Trưởng Lão Hội Trung vị quyền cao nặng nhân vật .

Từ trở thành Âu Dương Nhung đám người đồ đệ sau, Trưởng Lão Viện không ít trưởng lão bắt đầu thay phiên âm thầm bảo hộ Sở Lâm .

"Thiếu Các Chủ ?"

Thôi trưởng lão mặt da cau, trong đầu không tự chủ hiện lên lúc đó ở Xuân Hương Lâu lúc cái kia cả người đầy sát khí thiếu niên, trong lòng nhất thời cả kinh : "Chẳng lẽ là hắn ?"

"Bằng hữu, trong này có phải hay không có cái gì hiểu lầm?" Có chút không muốn tin tưởng, thôi trưởng lão buông tay hỏi.

"Hiểu lầm?" Ma Bào lão nhân cười lạnh một tiếng, giọng nói có chút trêu tức: "Người dám gọi ta nhóm Thiếu Các Chủ là con kiến hôi, nói mạng hèn tiện. Điều này có thể là hiểu lầm?"

"Chuyện này..." Thôi trưởng lão sắc mặt biến đổi, trong bụng không khỏi mọc lên một khiếp sợ, trước mắt ba người, có thể đều là Huyền Võ Cảnh cao thủ, thực lực thậm chí mạnh hơn hẳn vài phần, cái kia chính là Linh Võ Cảnh tiểu tử, cư nhiên đến tột cùng là cái gì thân phận?

"Ngay lúc đó thật là ta không đứng, thực sự xin lỗi, mong rằng ba vị bằng hữu bao dung." Ý thức được chính mình trêu chọc phải phiền phức, thôi trưởng lão lập tức ngưng ngưng cười cười, hướng về đối diện ba người chấp tay.

"Một câu 'Xin lỗi' coi như?" Ma Bào lão nhân hừ hừ cười, vẫn chưa đến đây thì thôi, tức thì khí tức cường đại hình thành một uy áp, xông thẳng thôi trưởng lão.

"Đừng!"

Dưới sự uy áp, thôi trưởng lão bỗng nhiên lui về sau một bước, sắc mặt một hồi ửng hồng, nín thở một hơi mới khó khăn lắm chống đỡ.

"Thôi trưởng lão!"

Hộ tổng lấy Mộ Dung Khuyết hai vị Vũ Tu tức thì lo lắng hô một tiếng.

Mà thôi dừng tay, thôi trưởng lão thần sắc trên mặt đã kinh từ kiêng kỵ biến thành kinh sợ, hẳn tuy là ban đầu Nhập Huyền Võ Cảnh, nhưng một uy áp là có thể làm cho hắn như thể cật lực, như vậy trước mắt cái này Ma Bào lão nhân, chẳng phải là chỉ ít ở Huyền Vũ Ngũ Trọng ở trên?

"Tên tiểu tử kia, phía sau lại có như thế mạnh bối cảnh!" Sắc mặt một hồi biến ảo, thôi trưởng lão trong lòng không khỏi lần nữa kinh nghi một tiếng.

Hắn thật không nghĩ tới chính mình trước động động ngón tay là có thể bóp chết con kiến hôi, lại có ba gã Huyền Võ Cảnh cường giả bảo hộ...

Nhớ tới trước thiếu chút nữa thì dưới sát thủ, thôi trưởng lão trong lòng một hồi sau sợ, hoàn hảo lúc đó Mộ Dung Khuyết ngăn trở, bằng không sợ rằng mình đương thời sẽ không như thế đơn giản thoát thân.

"Việc này sai là ở ta, nhưng Quý Các thiếu chủ cuối cùng cũng là bình yên vô sự, ba vị lại cần gì phải cùng ta Đan Tông là địch đâu?" Thôi trưởng lão thở sâu, giọng nói có ý ở "Đan Tông" hai chữ trên tăng thêm vài phần.

Đan Tông, ở nam bộ lãnh địa coi như là cực kỳ cường thịnh thế lực, nếu như nói Vũ Viện là Vũ Tu thánh địa nói, như vậy Đan Tông chính là hoàn toàn xứng đáng Luyện Dược Sư thánh địa.

Vũ Tu một đường, là vạn không có khả năng không có đan dược, bất luận là chữa thương, thăng cấp, hay hoặc là Giải Độc, kéo dài tánh mạng, đan dược tồn tại đều là hết sức quan trọng, một viên đan dược hay, bất luận ở nơi nào đều muốn là cực kỳ trân quý hàng bán chạy.

Cũng đang bởi vì này, Luyện Dược Sư cũng một lần hành động kiên định bên ngoài thân phận cao quý trụ cột, cùng Điều Trần Sư, đoán khí sư đặt song song vì ba đại chức nghiệp.

Sở dĩ mang ra Đan Tông, thôi trưởng lão là muốn cho Ma Bào lão nhân hội kiêng kỵ này cỗ Luyện Dược Sư thế lực.

Đừng nói là nam bộ lãnh địa, hay là Tinh Nguyệt quốc, coi như là ở toàn bộ đại lục trên, đắc tội ba đại chức nghiệp cái kia đều là phi thường không sáng suốt cử động, bởi vì... này rất có thể thì sẽ là thọc một cái tổ ong vô vè.

Bất kỳ một cái nào Luyện Dược Sư, Điều Trần Sư, hoặc là đoán khí sư phía sau, tuyệt đối có đếm không hết người nguyện ý vì chi bán mạng.

Vốn tưởng rằng Ma Bào lão nhân nghe được 'Đan Tông' hai chữ thời điểm, sẽ có kiêng kỵ, nhưng mà đúng như thôi trưởng lão đoán là, Ma Bào lão nhân chẳng những không có bất luận cái gì kiêng kỵ, ngược lại tăng thêm một phần uy áp, ép tới hắn hầu như không thở nổi.

"Nếu như là Đan Tông Tông Chủ nói những lời này, ta nói bất định thật vẫn cho hắn một bộ mặt. Chẳng qua chỉ bằng người..." Ma Bào lão nhân trên mặt dày chậm rãi lộ ra một đạo hài hước tiêu ý, lão môi nhuyển động lên nói: "Ta nói cái gì cũng phải thay ta Thiếu Các Chủ đòi lại một điểm công đạo!"

"Đừng!"

Tiếng nói vừa dứt, cường hãn uy áp mưa tầm tã tới, trực tiếp đem thôi trưởng lão áp quỳ trên đất, kỳ cốt cách các đốt ngón tay chỗ, không ngừng phát sinh xèo xèo tiếng vang, hiển nhiên này cỗ áp lực làm cho thân thể hắn đã kinh khủng có thể tiêu thụ.

Càng là cao thủ cường đại, coi như vền vẹn Nhất Trọng chênh lệch, vậy cũng sẽ là dường như lạch trôi một dạng hồng cầu.

Đối mặt một cái chỉ ít Huyền Võ Cảnh ngũ trọng cường giả, thôi trưởng lão hoàn toàn không có sức đánh trả, cơ hồ bị cái kia cỗ uy áp ép tới thiếp ở trên mặt đất.

"Người đến cùng muốn như thế nào?" Thôi trưởng lão muốn rách cả mí mắt mà gầm thét một tiếng, hẳn cảm thấy rất là khuất nhục.

Làm Đan Tông trưởng lão, từ trước đến nay đều là vô cùng được người tôn kính cùng truy phụng, ở trước mặt tiểu bối bị người chơi ngược, cái này còn là lần đầu tiên .

"Dĩ bỉ chi đạo, hoàn thi bỉ thân mà thôi ." Ma Bào lão nhân cười nhạt, cuối cùng chỉ là đứng ở nơi đó, không có bất kỳ động tác, nhưng mà chính là như thế hời hợt đáng vẻ, liền đã làm cho thôi trưởng lão chật vật như vậy .

"Trước ngươi ở đây ta Thiếu Các Chủ trước mặt, vậy cũng rất uy phong, lại còn muốn dưới sát thủ . Ngươi nên may mắn, ngươi cái kia tiểu oa oa cứu ngươi một mạng ." Ma Bào lão nhân vừa nói lấy, một bên nhìn thoáng qua cách đó không xa Mộ Dung Khuyết .

Mới vừa nếu không phải Mộ Dung Khuyết mở miệng ngăn cản, Ma Bào lão nhân thực sự hội trong nháy mắt đem thôi trưởng lão đánh chết .

Tuy là Thiên Xu Các đã kinh lãnh đời nhiều năm, từng trải tuế nguyệt rửa, đến rồi bây giờ càng là loạn trong giặc ngoài, nhưng mặc dù như thế, một cái nghìn năm thế lực ý chí, vẫn là rất nhiều người không trêu chọc nổi .

Tựu như cùng Đan Tông, còn lại thế lực có thể sẽ kiêng kỵ bên ngoài hiệu triệu năng lực, nhưng Thiên Xu Các không sợ, bởi vì Thiên Xu Các không chỉ có truyền thừa nghìn năm, nó càng là một cái Tinh Nguyệt quốc nhất hiếm ai biết nhưng thực lực mạnh nhất Điều Trận Sư thế lực .

Thôi trưởng lão hối hận phát điên, hối hận chính mình sao vậy hội trêu chọc phải như vậy một người, không chỉ có phía sau có một siêu cường thế lực, hơn nữa cái này thế lực nhìn qua còn cực kỳ bao che khuyết điểm!

Rõ ràng tiểu tử kia ăn chính mình một cái chính là bị điểm vết thương nhẹ, hơn nữa Mộ Dung Khuyết còn tặng một viên Hoàn Hồn Đan đi ra ngoài, mà mình cũng chỉ là ở trong lời nói đối kỳ miệt thị một phen, lại không nghĩ rằng bên ngoài phía sau thế lực cư nhiên trực tiếp ở nửa đường trả thù .

"Được rồi, xem ở cái này tiểu oa oa Hoàn Hồn Đan phân thượng, ta liền không làm khó dễ các ngươi . Chẳng qua dưới Thứ Trưởng điểm trí nhớ, có vài người, ngươi chọc không được ."

Một mạch đem thôi trưởng lão khuôn mặt áp vào bùn máu tắc, Ma Bào lão nhân mới thu hồi uy áp, từ tốn nói một tiếng .

Thôi trưởng lão ngẩng đầu, trong lòng như trước có chút giận dữ, nhưng là biết lúc này mình không phải là đối phương đối thủ, không thể làm gì khác hơn là nén giận .

"Tiểu tử, ngươi cái kia Hoàn Hồn Đan, lão phu thay Thiếu Các Chủ đã cảm ơn . Ngày sau nếu ở không, hoan nghênh tới Vũ Viện làm khách ." Ma Bào lão nhân quét mắt Mộ Dung Khuyết, bỏ lại một câu nói, thân ảnh chợt biến mất ở Điện Dã trên .

Hai đạo khác bóng người cũng là thông suốt tiêu tán .

Điện Dã trên, trống rỗng một mảnh, cái kia ba bóng người, tựa hồ chẳng bao giờ xuất hiện qua.

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 100: Tới cửa

Thuận lợi trở lại Vũ Viện, đi ở tĩnh lặng trên đường nhỏ, Sở Lâm sắc mặt thủy chung có chút âm trầm .

Mập gầy Song Sát cùng Chu Sinh đều không nói gì, bọn họ biết, Sở Lâm hiện tại tâm lý đang suy nghĩ gì ah .

Lâm Khả Nhi mặc dù cũng không có cái gì trở ngại, nhưng bị ủy khuất như vậy, lấy Sở Lâm làm người, bọn họ cũng đều biết, việc này tuyệt đối không thể liền như thế quên đi!

"Chu Kiên là người nào ?" Sở Lâm trong mắt chứa lấy một tia lãnh ý, hướng Lâm Mộc hỏi.

"Hắn ... Hắn chính là Chu Đường đường ca ." Chần chờ một cái, Lâm Mộc lo lắng quét mắt Sở Lâm, lần nữa nói bổ sung : "Hắn không chỉ có là Kiếm Phong Minh thành viên, còn có lấy nhất phẩm đoán khí sư thân phận tôn quý, bằng lấy cái thân phận này, ở Thanh Linh minh cũng có lấy mạng giao thiệp rất rộng, mà để cho người kiêng kỵ là, sau lưng của hắn còn có một vị nội viện Đoán Khí đại sư làm sư phụ ."

"Đoán khí sư ah ."

Ánh mắt lóe lên một rõ ràng lãnh ý, Sở Lâm tiếp tục hỏi : "Cho nên, hẳn bây giờ đang ở Thanh Linh minh ?"

"Sở Lâm, người cũng xung động, tâm ý của người ta biết, chỉ là cái kia Chu Kiên ..." Lâm Mộc lo âu nói .

Sở Lâm mà thôi dừng tay, cắt đứt Lâm Mộc lời nói, khoe môi hơi mân khởi : "Hắn có ở nhà hay không Thanh Linh minh ?"

Vốn còn muốn khuyên nữa, lại tựa hồ như có thể cảm nhận được Sở Lâm thời khắc này lãnh ý, Lâm Mộc cuối cùng vẫn gật đầu một cái : "Đang ở Thanh Linh minh phân bộ, chúng ta trước xác ngộ chính là cái kia giao lưu hội trung ."

Gật đầu, Sở Lâm nhìn phía Dịch Sơn : "Thanh Linh minh cái tòa này giao lưu hội có bấy bao nhiêu người, biết ah ?"

"Nhân thủ không nhiều lắm, hai ba trăm hào mà thôi, phụ trách là Ngụy Tam, Thối Thể tốt cùng tu vi ." Dịch Sơn hồi đáp .

"Ngụy Tam là ah, hy vọng hắn có thể phối hợp điểm, bằng không ..." Sở Lâm trong mắt lóe lên một tia lo lắng .

Dịch Phong Dịch Sơn cùng Chu Sinh trong lòng run nhẹ, tức thì nhìn về phía Sở Lâm, "Bằng không cái gì ?"

Sở Lâm nhìn ba người, tròn mắt đen nhánh trung, một tia chiến ý chậm rãi bay lên .

"Bằng không, ta không ngại cho chúng ta Thiên Vũ Minh, cầm xuống đệ nhất tọa giao lưu hội!" Sở Lâm mạc nói rằng .

Nghe vậy, Dịch Sơn đều là thần sắc chấn động, theo tới, là một trước nay chưa có kích thích .

Nếu như có thể bắt cái tòa này giao lưu hội, đó chính là Thiên Vũ Minh nhảy trở thành ngoại viện đỉnh tiêm Hội Minh căn cơ!

Nghĩ vậy, Dịch Sơn đám người liếc nhau, trong cơ thể huyết dịch cũng nhất thời bị đốt, trong lòng mơ hồ hiện lên lấy một ít kích động .

Toàn bộ ngoại viện, có quyết đoán chém giết Thanh Linh minh giao lưu hội người, chỉ sợ cũng chỉ có trước mắt vị này Sở Cuồng Nhân .

Quyết định chú ý sau khi, Sở Lâm làm cho Lâm Mộc cùng Lam Linh Nhi cùng nhau, đi dàn xếp Lâm Khả Nhi, chính hắn thì cùng Dịch Phong, Dịch Sơn, Chu Sinh ba người cùng nhau hướng về giao lưu hội đi .

...

Giao lưu hội, Thanh Linh minh phân bộ .

Bên trong phòng tiếp khách, mấy bóng người ngồi đối diện nhau .

"Ngụy sư huynh, chuyện ngày hôm nay thực sự là làm phiền người ." Một cái tế mi thanh niên bưng lấy trà, nhấp một khẩu, hướng về đối diện thanh niên nói .

Bị gọi "Ngụy sư huynh " thanh niên cùng tế mi thanh niên tuổi không sai biệt lắm, phục kỳ đất giá áo bào, trên người nạm vàng mang ngọc, trang phục cực kỳ phù khoa, nhất Trương Thương trắng khuôn mặt, hiển nhiên là có chút tửu sắc quá độ .

"Chu sư đệ khách khí, ở ta Ngụy Tam cái này, người có thể yên tâm . Nếu như cái kia đồ không có mắt trở lại quấy rối Chu sư đệ, ta Ngụy Tam nhất định khiến hắn hối hận đi tới cái này trên thế giới ." Sắc mặt trắng bệch Ngụy Tam vỗ lấy ngực nói .

"Có Ngụy sư huynh giúp đỡ lấy, ta cũng yên lòng . Chỉ tiếc tiện nhân kia không nghe lời, chết sống không chịu từ ta, không phải làm cho ta đem năng bán đến Xuân Hương Lâu ..." Chu Kiên run lên tế mi, tiếc rẻ nói lấy .

Mà tiếng nói của hắn vừa rơi xuống, đối diện Ngụy Tam cũng là vẻ mặt tiếc rẻ nói : "Tốt biết bao nữ nhân, khẳng định còn không có Khai Phong đây... Ai, liền Nghi Xuân hương viện những thứ kia sắc quý ."

Lúc này, một hồi gấp tiếng bước chân của bỗng nhiên vang lên .

Đạp đạp đạp! !

Chỉ thấy vài cái thanh niên chật vật chạy vào, vừa thấy được Ngụy Tam liền quỳ xuống .

"Ngụy sư huynh, ngài có thể phải làm chủ cho chúng ta a!"

"Chính là a Ngụy sư huynh, làm chủ cho chúng ta ..."

Nghe lấy mấy người kêu rên, Ngụy Tam không kiên nhẫn phát phát tay, mắng : "Nói, chuyện như thế nào ?"

"Ngụy sư huynh, tu vi của chúng ta bị phế ..."

"Tu vì bị phê ?" Ngụy Tam tức thì nhú mày, "Ai làm ?"

"Là Sở Lâm!" Vài cái thanh niên nhớ tới cái kia về mặt lạnh lùng thiếu niên, đến bây giờ cũng còn có chút sau sợ rụt một cái đầu .

"Sở Lâm ?" Cùng Chu Kiên liếc nhau, Ngụy Tam nghi ngờ nói : "Hắn gần nhất danh tiếng chánh kính, nhưng tựa hồ cùng chúng ta Thanh Linh mình cũng không có cái gì liên quan à?"

"Ngụy sư huynh, hắn là vì Lâm Mộc cái kia Vương Bát Đản xuất thủ, Sở Lâm dường như cùng Lâm Mộc có điểm giao tình ." Một thanh niên nói .

"Người nói cái gì ?" Ngụy Tam sắc mặt nhất thời biến đổi, nhãn thần lập tức ngưng trọng .

"Các người đi xuống trước ." Khoát tay áo, Ngụy Tam ý bảo mấy tên thanh niên kia lui, đồng thời nhẹ giọng nói : "Cái này có thể phiền toái ..."

Sở Lâm danh tiếng, Ngụy Tam như sấm bên tai, bên ngoài đang ở giao lưu hội phụ cận tiểu cây trong rừng, lấy hai chiêu đánh bại Linh Vũ Nhị Trọng Đường Quân chiến tích, từ lâu kinh truyện vào trong tai của hắn .

Đắc tội như thế một cái cường giả, cũng không phải là cái gì tốt sự tình .

"Chu sư đệ, người xem chuyện này. ..." Ngụy Tam nhìn về phía Chu Kiên .

Chu Kiên sắc mặt cũng khó coi, hắn đương nhiên biết Sở Lâm người này có bao nhiêu đáng sợ, chỉ là hoàn toàn không nghĩ tới làm đệ tử tạp dịch Lâm Mộc cư nhiên cùng ngoại viện Sở Cường Nhân có giao tình .

Tế mi phía dưới, con người chuyển động, Chu Kiên trên cổ tay không gian vòng tay hơi lóe lên, nhất thời một thanh tơ vàng dao găm xuất hiện ở trong tay .

"Ngụy sư huynh, vàng này sợi dao găm, là ta lấy Huyền Thiết Tinh đoán tạo mười lăm ngày mà thành, đứng hàng nhất phẩm thượng đẳng, nếu như lại điêu khắc một cái trận pháp, uy lực có thể so với Nhị Phẩm ."

Đem dao găm đặt lên bàn, Chu Kiên chậm rãi nói .

Ánh mắt tham lam ở tơ vàng dao găm trên đảo qua, Ngụy Tam sắc mặt một hồi biến ảo, cuối cùng vẫn nhìn không quá tham niệm, tự tay đề ở dao găm trên .

"Chu sư đệ yên tâm, việc này ta Ngụy Tam thì sẽ giải quyết ."

...

"Àm!"

Thanh Linh mình phân bộ đại môn bị một cước đá văng, bốn bóng người cất bước đi tới .

"Người nào, dám mạnh mẽ xông tới Thanh Linh mình phân bộ!"

Một đạo quát lớn vang lên, rất nhanh liền có một loạt cầm trong tay súng ống, người xuyên vũ khí thanh niên hộ vệ chạy ra, ánh mắt của bọn họ rơi vào bốn bóng người trên lúc, nhãn thần đều là hơi ngẩn ra .

Là mặt gầy Song Sát, kỳ nhân Chu Sinh, cùng với đại danh đình đình cường nhân Sở Lâm!

"Gọi Ngụy Tam xuất hiện ." Sở Lâm trầm nói rằng, ánh mắt chỉ là lạnh nhạt ở nơi này đứng hàng trên người hộ vệ quét mắt .

"Ngụy sư huynh há là người muốn gặp là có thể gặp!" Trong hộ vệ có người rống giận .

Nhưng mà lúc này, người kia lời mới vừa ra cửa .

Chỉ nghe thấy huu một tiếng, Dịch Sơn thân ảnh đã lóe lên, trực tiếp một quyền nện ở trên mặt người kia .

Chờ đến những hộ vệ khác khó khăn lắm phản ứng kịp lúc, Dịch Sơn đã kinh lui trở về Sở Lâm phía sau, mà cái kia đã trúng Dịch Sơn một quyền người thì thôi kinh ngã xuống đất ngất .

"Lập lại lần nữa, gọi Ngụy Tam xuất hiện ."

Lúc này, Sở Lâm nhàn nhạt ngôn ngữ vang lên lần nữa .

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 101: Hắc là người điên

Thanh Linh nhìn phân bố nhà vị trí, chính là giao lưu hội khu vực phồn hoa nhất, tuy là đêm tối, con đường này hai bên cửa hàng cũng là đèn đuốc sáng trưng, trên đường, tiếng người huyền ảo .

Sở Lâm bốn người một cước đá văng Thanh Linh nhìn phân bố cửa động tác, cũng rất nhanh gây nên chu vi đám người chú ý .

"Ta đi, đây là muốn Đả Quán sao?"

"Nếu kêu lên bản Thanh Linh mình, là ai chán sống phải không ."

"Người lẽ nào không thấy rõ đó là Sở Lâm sao!"

"Sở Lâm ? Hắc không phải đã cùng Kiếm Phong Minh đối địch rồi không, lại theo Thanh Linh mình kết thành hận thù, chẳng phải là ba đại Hội Minh trung, mà đắc tội với hai cái ?"

Đoàn người hướng về bên này kháo long vài phần, ngay cả một ít bán hàng rong Chủ Quán đều ôm xem náo nhiệt tâm tình bu lại .

Nghe được ngoài cửa trận trận nghị luận, Thanh Linh nhìn cái này đứng hàng hộ vệ trên mặt đều cũng có chút không nhịn được, vốn định tức giận mắng mấy câu, có thể mới vừa cái kia vền vền vừa đối mặt đã bị Dịch Sơn đánh ngã người chính là vết xe đổ, trong lúc nhất thời bọn họ căn bản không dám có cái gì hành động thiếu suy nghĩ .

"Sở Lâm, chúng ta Thanh Linh mình cùng người làm không dây dưa rể má, người đây là ý gì ?" Trong hộ vệ dẫn đầu thanh niên cắn răng hỏi.

"Ta nói, làm cho Ngụy Tam xuất hiện, người nghe không hiểu ah ?" Sở Lâm lãnh đạm ánh mắt ở người nói chuyện trên người đảo qua, đôi mắt ở chỗ sâu trong cái kia lau lạnh ý có thể dùng sau giả trong lòng run lên .

"Ngụy sư huynh hắc . . ." Thanh niên lưỡng lự một cái, hắc tự nhiên biết Sở Lâm đám người là lai giả bất thiện, trong lúc nhất thời tâm tư cực nhanh chuyển động, muốn tìm một lí do thoái thác .

"Xem ra người là nghe không hiểu ."

Nhưng mà lúc này, Sở Lâm đã hơi nheo lại mi mắt, lạnh rên một tiếng, cái kia khẽ nhú lấy chân mày làm cho người đối diện một hồi kinh hãi can đảm chiến .

Thanh Linh nhìn hộ vệ mí mắt đều là bỗng nhiên giật mình, trong lòng dâng lên một tia dự cảm bất tường .

"Đánh!"

Quả nhiên, sau một khắc, Sở Lâm khốc môi mím một cái, chợt phát sinh một tiếng quát nhẹ .

Tiếp theo lấy, thân ảnh của hắc bỗng nhiên hướng phía trước nhất khuynh, Đạp Vân Bộ quý đệ kia bộ pháp làm cho hắc trong nháy mắt đạt tới hộ tống Vệ đội trưởng trước mặt .

"Àm!"

Không có bất kỳ phản kháng, hộ tống Vệ Đội Trưởng trực tiếp ngã xuống đất .

Còn lại Thanh Linh nhìn nhân đều là người đồ mồ hôi lạnh, còn đến không kịp may mắn chính mình không có bị đánh ngã thời điểm, chỉ nghe thấy vài tiếng chợt quát, nhất mập nhất gầy hai bóng người đã vọt tới .

"Rầm rầm rầm!"

Muộn hưởng không ngừng vang lên, hỗn loạn lấy Thanh Linh nhìn hộ vệ tiếng kêu thảm thiết .

Bọn họ cũng chỉ là Thối Thế Ngũ Trọng trở xuống thực lực, đối mặt Linh Vũ Nhất Trọng Dịch Phong Dịch Sơn, hoàn toàn không có cơ hội phản kháng .

"Ha ha! Đánh thật mẹ nó vui sướng!"

"Một đám món lòng, nếu như lại không thức thời, mập già ta bung các nguoi cái này một tổ phân bộ!"

Hon mười người hộ vệ trong lúc đó, mập gầy Song Sát thân ảnh thần tốc xuyên toa lấy, thường thường còn truyền ra mấy đạo tiếng cười, chỗ đi qua, bất kể là bất được người nào, đều là đơn giản thô bạo một đám một mạch đập đầu, ngay cả cái gì vũ kỹ chiêu thức đều lười dùng tốt .

...

Hậu viện, phòng tiếp khách .

"Không xong, Ngụy sư huynh!"

Giữa lúc Ngụy Tam vui vẻ đánh giá lấy Chu Kiên đưa chuôi này tơ vàng chùy thủ thời điểm, một cái Thanh Linh minh thành viên đã kinh lo lắng chạy vào, đồng thời có chút tình thế cấp bách mà lắp bắp nói : "Sở, Sở . . . Sở Lâm tới!"

"Mau như vậy ?" Ngụy Tam đem tơ vàng dao găm thu vào, nhúu mày suy tư một chút, đối với Chu Kiên nói : "Chu sư đệ ở nơi này chờ, ta đi ra xem một chút ."

"Làm phiền ." Chu Kiên cười cười, như trước rất bình tĩnh, tuy là Sở Lâm hoàn toàn chính xác nổi danh, thực lực cũng là rất mạnh, nhưng làm đoán khí sư, lại có Nội Viện tiền bối làm là sư phụ hấn, lại có lấy một manh mục tự tin .

Hắn tự tin, toàn bộ ngoại viện, không ai dám động đến hấn .

Khỏe miệng khinh thường phiệt liễu phiệt, Chu Kiên nói : "Trên thực tế, ta còn thực sự muốn kiến thức một chút, vị này đại danh鼎鼎鼎鼎 Sở Lâm, có phải hay không đáng đáp ba đầu sáu tay, thật có trong truyền thuyết như vậy ngu ."

"Nguoi đã như vậy muốn gặp, ta đây liền không mời mà tới ."

Nhưng mà, đúng lúc này, một đạo bình thân thanh âm truyền đến, chỉ thấy bốn bóng người đã kinh xuất hiện ở hành lang gấp khúc chỗ, đang hướng về đi tới bên này .

Sở Lâm nhìn Chu Kiên, khỏe môi mồm khỏi một đạo lạnh lùng, yếu ớt nói lấy : "Chẳng qua, tựa hồ để cho nguoi thất vọng rồi, ta không có đáng đáp ba đầu sáu tay ."

"Sở Lâm!"

Chứng kiến đang đi tới thiếu niên, Ngụy Tam trong lòng run nhẹ, bên ngoài có ít nhất năm mươi Thanh Linh minh hộ vệ, lại không nghĩ rằng Sở Lâm mau như vậy liền vào được .

Chỉ có thể nói, Sở Lâm mấy người sức chiến đấu, ngoài Ngụy Tam dự liệu .

"Nguoi chính là Sở Lâm ?" Chu Kiên cũng không đứng lên, khinh thường liếc mắt Sở Lâm, giọng nói cũng không phải là rất khách khí .

"Nguoi chính là Chu Kiên ?" Sở Lâm cũng không trả lời thẳng Chu Kiên lời nói, hỏi ngược một câu .

Nhúu nhúu mày, Chu Kiên đối với Sở Lâm thái độ có chút khó chịu, hừ lạnh nói : "Nguoi đã biết, nói vậy nguoi thì càng biết thân phận của ta ."

"A ?" Sở Lâm ánh mắt nhẹ nhàng nhếch lên, Chu Kiên cái kia Thối Thế lực trọng thực lực liền lộ rõ, trong lòng không khỏi đối với Chu Kiên cái kia đáng về tự tin cảm thấy một ít ngoài ý muốn .

"Cho nên Khả nhi sự tình, là nguoi làm ." Đứng ở Dịch Sơn trước người mấy bước địa phương, Sở Lâm ngừng chân, chậm rãi nói .

"Là lại ra sao?" Chu Kiên ngao nghể ngẩng đầu, khinh miệt nói lấy : "Tiểu tử, chú ý nguoi nói chuyện . . ."

Thanh âm đến đây, hơi ngừng!

Thiên Viêm kiếm không có dấu hiệu nào đột nhiên xuất hiện ở Chu Kiên trên cổ, sau đó vô tình chặt bỏ . . .

Phốc mà một tiếng, máu tươi phụt ra!

Chu Kiên đầu đầu lâu, động lại lấy cái kia lau không gì sánh được khinh miệt cùng tự tin thần tình, lặn dưới đất .

Tất cả mọi người không có phản ứng kịp, bao quát Dịch Sơn .

Cho tới giờ khắc này, Dịch Sơn trước người cách đó không xa, cũng còn có Sở Lâm thân ảnh, mà Chu Kiên cũng đã bị đánh chết .

"Hô . . ."

Đúng lúc này, Dịch Sơn trước người thân ảnh bỗng nhiên một hồi vụn vụn, sau đó chậm rãi tiêu tán .

"Là tàn ảnh . . ." Dịch Sơn mí mắt nhẹ nháy, lẩm bẩm nói : "Thần pháp vũ kỹ!"

Hồi tưởng lại trước Sở Lâm cùng Đường Quân chiến đấu một màn, Dịch Sơn đám người trong lòng lần nữa cảm nhận được khiếp sợ .

Công kích vũ kỹ, phòng ngự vũ kỹ, thần pháp vũ kỹ . . . Sở Lâm cư nhiên đều có!

Cộng thêm mua Thiên Diện Dịch Dung Thuật lúc ném một cái thiên kim, thuận tay liền phân ra ba cái không gian vòng tay . . .

"Trên người của hắn, đến cùng còn có bao nhiêu con bài chưa lật ?"

Lần lượt khiếp sợ sau khi, Dịch Sơn chợt phát hiện thiếu niên ở trước mắt chẳng biết lúc nào, đã kinh nhiều hơn một tầng cảm giác thần bí .

. . .

Đột nhiên phát sinh một màn, làm cho Ngụy Tam hoàn toàn lâm vào đại ra, Chu Kiên trên người tóc bắn ra tiên huyết bắn tung tóe hắn về mặt .

Ngụy Tam không ngờ rằng Sở Lâm hội không có dấu hiệu nào đột nhiên làm khó dễ, hơn nữa không chút do dự đã đem Chu Kiên đánh chết tại chỗ, chính như trước Chu Kiên theo như lời như vậy, Sở Lâm nhất định là biết Chu Kiên thân phận .

Hơn nữa, giao lưu hội tuy là Vũ Viện rất ít quán, nhưng dù sao cũng là Vũ Viện lĩnh vực trong phạm vi, Vũ Viện, là nghiêm cấm bằng sắc lệnh trong viện đệ tử tàn sát lẫn nhau.

Nhưng mà Sở Lâm như trước làm như vậy .

"Hắn là người điên!"

Nhìn vẻ mặt lạnh lùng thiếu niên, Ngụy Tam trong lòng, trong khoảng thời gian ngắn nhưng chỉ còn lại cái này một cái ý niệm trong đầu, còn lại, là trống rỗng .

Bạn đang đọc truyện *Diệt Thế Bá Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.